0.34

THE

KATHAKAGRHYASUTRA

WITH

EXTRACTS FROM THREE COMMENTARIES,
AN APPENDIX AND INDEXES.

EDITED

FOR THE FIRST TIME

BY

Dr. WILLEM CALAND

Frofessor of Sanshrit at the University of UTRECHT.

FEB. 1925

First Edition \\ 1000 Copies.

Price Rupees Seven.

ओरम् द्यानन्द महाविद्यालय संस्कृत-ग्रन्थमाला।

अनेक विद्वानों की सहायता से भगवहत्त

संस्कृताध्यापक वा अध्यक्ष अनुसन्धान-विभाग दयानन्द महाविद्यालय, लाहोर द्वारा

सम्पादित।

ग्रन्थाङ्क ९।



1/22

॥ दयानन्द महाविद्यालय संस्कृत प्रनथमाला, सं०९॥

* ओ३म् *

काठकगृह्यसूत्रम्

भाष्य त्रय सार युत म्

परिशिष्टेन सूचीभिश्रालङ्कृतम्

यूद्रेष्टिविश्वविद्यालयस्य संस्कृताध्यापकेन

श्री डाक्टर विलेम कालएडमहोद्येन

सम्पादितम्।

一つ豪にし

Teamons results some reactions

V B O O A A O L N C Y

Revised Price (4 N S)

Revised Price (4 N S)

Revised Price (4 N S)

आर्थं सम्वत् १९६०८५३०२५

विक्रम सं०१९८१]

[द्यानन्दाच्द १००

· FRANCOS

प्रथम संस्करण १००० प्रति मृत्य ७) रु०

पृष्ट १—७२ तक बिद्या प्रकाश प्रेस, लाहोर में छवे।



PRINTED BY LALII DASS.

MANAGER HINDI PRESS, RAILWAY ROAD, LAHORE.

AND PUBLISHED BY

THE RESEARCH DEPARTMENT, D. A. V. COLLEGE, LAHORE.



INTRODUCTION.

In the year 1875 Buehler discovered in Kasmīr four manuscripts of a Grhyasūtra, which thus far was only known by name: the Kathakagrhyasutra. These manuscripts were acquired by the government and used by various European Scholars. published some parts of this Sutra in his paper: 'Das Dharmasütra des Visnu und das Kāthakagrhyasūtra' (Sitz. Ber. der Bayer. Ak. der Wiss. 1879). Accurate copies of these manuscripts were made by the late French Sanskritist Aug. Barth. Of these he put the chapters on śrāddha at my disposal to publish them in my 'Altindischer Ahnencult', and later on he allowed me the use of the copies themselves to extract from them the passages relating to funeral ceremonies. Barth promised me, that, if he should not undertake himself an edition of this text, his copies should after his death be made over to me. When after his lamented decease his books and manuscripts were sold by public auction, Professor Senart bought his papers and with his wonted amiability made them over to me. After the death of Barth many more materials for an edition of this Sutra became accessible. In the first place the Kathaka was edited by Schroeder. Then a great collection of so-called Reakas through the kind offices of Sir Aurel Stein were sent from Kaśmir to Europe: to Tuebingen, Vienna, Oxford and Paris, and a valuable extensive Reaka was bought from Professor Hultzsch by the Berlin Government Library. Moreover, the Library of Tuebingen came into the possession of another manuscript of Devapala, equally acquired by Sir Aurel Stein, and Pandit Bhagavaddatta of the Anglo-Vedic College

¹ See Buehler, Detailed Report of a tour in search of Sanskrit Mss. Bombay, 1877.

Lahore discovered another copy of the paddhati of Brahmanabala.

The texts, which contain the materials for constituting the Kāthakagṛhyasūtra, are of four kinds.

Firstly they give the so-called Devapāla, i.e. the समन्त्रकचारायणीयगृह्यस्त्रम् or समन्त्रकचारायणीयगृह्यस्त्रम् by Devapāla, the son of Haripāla. This text is known to me from four manuscripts: C (No. 14 of the list of the 'Detailed Report' page I—II), a great fragment; an old manuscript on birch-bark, 335 leaves, in Sāradā-writing, beginning in the middle of the Mantrabhāṣya after chapter X.

A (No. 12 of the list), complete; an old manuscript on paper, equally in Śāradā-writing in two parts (126 and 67 leaves) differently paged. This manuscript, written in different hands and with many marginal additions and corrections, must be a copy of C, as is apparent from many blanks, that have later been filled up from another source.

D (No. 11 of the list), a complete modern copy on paper in Devanāgarī-writing on 174 leaves (39 c.m. long, 18 broad), 14 lines in each page. This manuscript also derives in last instance from C. At the beginning and the end it is corrected with great care.

T, the manuscript from Tuebingen (M. a. I. 406) in Sāradā-writing, on paper, 122 leaves, 27 à 28 c.m. long, 20 broad, 20 lines per page; written in two different hands, now agreeing more closely with A, now with C. It is nearly complete, one or two leaves are missing. This manuscript (probably dating from 1803) was purchased by Stein at Srīnagar.

These four manuscripts contain a commentary, a Bhāṣya, not the text proper of the Grhyasūtra. In many a passage the Sūtra text can be extracted from the Bhāṣya, but it happens as often as not, that the Sūtra-text proper has been replaced by the commentary. It can be proved that all our copies of Devapāla derive from one and the same archetypus: all have the same apparent omission in XLV. 7-8. The rubrications as well as the numbers added in the text, to indicate the Sūtras, are of no value at all.

The second kind of text is contained in the first half of the No. 13 of the list in the 'Detailed report'; the whole of this manuscript comprises 156 and (beginning with a new paging) 150 leaves on paper in Sāradā-writing. The first 156 leaves and the first 86 of the second part contain a text different from Devapāla, viz. the गृह्यपद्धतिमन्त्रसहिता of Brāhmanabala, son of Mādhavādhvarya (read: °dhvaryu?). Although the first leaf of this paddhati in the Bombay manuscript is wanting, the text seems to be complete, the first five leaves apparently not belonging to it. This is proved by another copy of this text, which Pandit Bhagavaddatta discovered at Lahore. This manuscript, most kindly placed at my disposal by the said Pandit is on paper, 186 leaves in Devanagari writing and though obviously a copy from a Śāradā original. It is a great pity that towards the end the manuscript is mutilated, so that it is of no use to settle a moot point regarding the division of the chapters. This paddhati is of the greatest help to reconstruct the text out of the indigesta moles of Devapāla, as it gives for each chapter first the complete text and then the paddhati subjoining in extenso after each chapter all the mantras, mentioned therein by their opening words. Of great importance also is the fact that Brahmanabala gives the numbers of each chapter.

A third kind of text is contained in the last part of the same manuscript (No. 13 of the list), viz. the vivaraṇa of त्रdityadarśana, beginning: अथ श्रीयजुर्वेदकाटके लोगाक्षिस्त्रे (the manuscript has लोगाक्ष्य) चरकशाखायां गृह्यपश्चिकायामादित्यद्श्वेनविवरणं लिख्यते. This Pandit explains each Sūtra separately, giving at the end of each chapter the kaṇṭikā number. Towards the end the copy is incomplete: it breaks off after LXV. 3.

In the fourth place: of no little use were the so-called Reakas, which should rather be entitled Karmakānlapaddhati. I was enabled to consult nearly all those to be found in the public Libraries of Europe: at Oxford, Paris, Tuebingen, Berlin; only the collection of Vienna was inaccessible to me. These so-called Reakas, however, do not contain the Sūtra, but fragments of the paddhati, so that they are especially useful in constituting the text of Brāhmaṇabala, on which they are based. Only one Tuebingen manuscript (T², compare Schroeder, 'Die Tuebingen Katha Handschriften, page 31) contains a longer fragment of the last part of the Sūtra, agreeing closely with Brāhmaṇabala's paddhati.

Although disposing of so much material, the editor of the Kāthakagrhyasūtra had to struggle with many difficulties, particularly with three.

First. Is it certain that Devapāla and the authors of paddhati and Vivaraņa explain the same text? Seeing that Devapāla treats of a Sūtra of the Cārāyaṇīyas, but Brāhmaṇabala and Ādityadarśana (who in every respect agree) of the Carakas, this might seem doubtful, the more so, as the text of Devapāla disagrees in some respects with the text of the two other commentators. Now as

for the difference of śākhā (Cārāyanīya versus Caraka), the Kāthaka, as handed down to us in the edition of Schroeder, belongs, as is seen from its lemmata, to the Caraka śākhā. According to Weber, however (see his Indische Literaturgeschichte 2, page 97), the Carakas are precisely the same as the Cārāyanīyas; with that statement Buehler, who (in his 'Detailed Report' page 86) assures us that our Kāthaka belongs to the Cārāyanīva Kāthaka śākhā. That for Aditvadarsana also, Caraka and Cārāyanīya is identical, may be inferred from the fact that, although he explains a text of the Carakaśākhā, he remarks XLIX: अनेनैव न्यायनान्या Sūtra under काम्याश्चारायणी याया मुकाः गृह्ये कर्तव्या इति...... सिद्धम्. The statement, then, that Devapāla treats of Sutra of the Carayaniyas, the two other commentators of a Sutrasof the Carakas, need not prove that they comment on different texts. But there is more: Devapala indeed has some readings more or less different from those presented by Adityadarsana and Brāhmanabala, see XXV.5, XXXI.6, XXXVIII. 2,4,5, XLV.6, (इतर: as against अपर:), LI. 3, LIV. 13-14, LVII. 3 (अक्षिम्), LVII. 7, LXII. 3 (पेशी: as against पेइयः), LXXI. 12. Most of these differences could be explained away by assuming that Devapāla had before him a text which was more or less corrupt and interpolated, and by assuming that he treated his text rather carelessly, admitting various readings known to him from kindred texts. This, however, is a rather feeble argument, but we can, I believe, produce another to assert that the text explained by Devapala and by the two other commentators was, after all, one and the same. Devapala namely cites often, and with approbation, the author of the Vivarana: Adityadarsana, whose work is known also to Brāhmanabala. These two. as has been remarked treat, without the least doubt of the same text. Now the author of the Karmakānapaddhati (No. 284 of the collection Stein at Oxford), who agrees throughout with the text of Brāhmanabala, once cites also Devapāta. Hence we may infer, that Devapāta and Brāhmanabala were commentators of the same Sūtra work.

A Second difficulty concerns the way in which the mantras outside the Kāthaka (these last are cited, as in the general use, by their opening words) were indicated in the original Sutra. Often such a verse or prose formula is indicated by the opening words, then follows the Sutra precept, and then the whole of the mantra, sometimes not closed by an sta. Once (see IV. 19) a mantra is indicated only by its pratika but afterwards (XLI, 18) it is given sakalapathena. Now, twice in our text (see XXV. 23 and LXIII. 20) reference is made to an anuvaka or chapter supposed to contain the mantras needed in this context. So then the gathas mentioned in first, and the śrāddhamantras mentioned in the last place, must have formed part of a special text, divided into anuvakas. Now I guess that the Kathas possessed as a part of their liturgical work (the Yajňasūtra), also an adhvaya, which possibly preceded the grhya-adhyava and commenced with the adhipatya-formulae (see Ad. on I. 1, introductory remarks). In this adhyaya were contained the mantras to be used in the domestic rites. These mantras were handed down with their accents. This is proved by the text of the Sarasvatyanuvāka, which has come down to us accented, and by the fact, that a certain manuscript of the Tuebingen collection marks many of the mantras, which, as is seen from the kindred text, were intended especially for the domestic rites, with their accents. In this respect, then, the Kathas agree with the Apastambins, who possess a special accented Mantrapatha for their domestic rites, with the

Vaikhānasas, who also know a Mantrasamhitā for domestic use, and with the Kauthumas and Rāṇāyanīyas, who have their Mantrabrāhmana. This fact may explain the irregularity mentioned above, that first mantra is given pratikena and afterwards Sakalapāthena: probably the mantra was contained in the (supposed) Mantradhyaya and was in both places of the Sūtra cited originally only by its pratīka; but the commentators of our text, for convenience, sake, not only here, but in many other instances, gave the mantra in full. As, however, this supposed Mantra chapter has not been handed down the editor is in doubt, whether a certain mantra originally belonged to this Mantra chapter, or was given Sakalapāthena in the original text; see e.g. XXV. 1, 9, 22, 28 etc. with the critial notes.

The third difficulty concerns the numbers of the Kandikās towards the end. Devapāla is of no use whatever, as his text is a great coherent mass, without any clear division into chapters. But in Brāhmaņabala and Ādityadarsana the Kaņļikās are separated and numbered. All is certain up to LXVI, see the last note LXVI. 1. Tuebingen manuscript (T2, mentioned above, page IV) the kandika numbered by me LXVI, has the number LXVII (though here the one numbered by me LXV is reckoned as LXV!), whereas my three Kandikās LXVII, LXVIII and LXIX are reckoned as one single: LXIX. the following Kanaikās my No. LXX is numbered not only is T2, but also in Br., as LXXII, and so on, so that the whole is made to comprise LXXV Kan likas. As all endeavours, made by Sir Stein and Pandit Bhagavaddatta, to obtain more materials to settle this point, have been vain, the editor, despairing of acquiring fresh material, has no longer delayed the publication of this important Sutra.

To the text, now offered to Sanskritists, havebeen added extracts from the Bhāshya of Devapāla (30),

from the paddhati of Brāhmaṇabala (π 0) and from the vivaraṇa of Ādityadarśana (π 0). Of these three commentators Ād. is the oldest and the best, Br. gives more a paddhati than a commentary; Devapāla gives not only the explanation of the Sūtra text proper, but after each chapter or Sūtra a Mantrabhāṣya. At the end I subjoin in an Appendix the hitherto unknown mantras from the Mantrādhyāya amongst which especially the Sarasvatyanuvāka is highly remarkable.

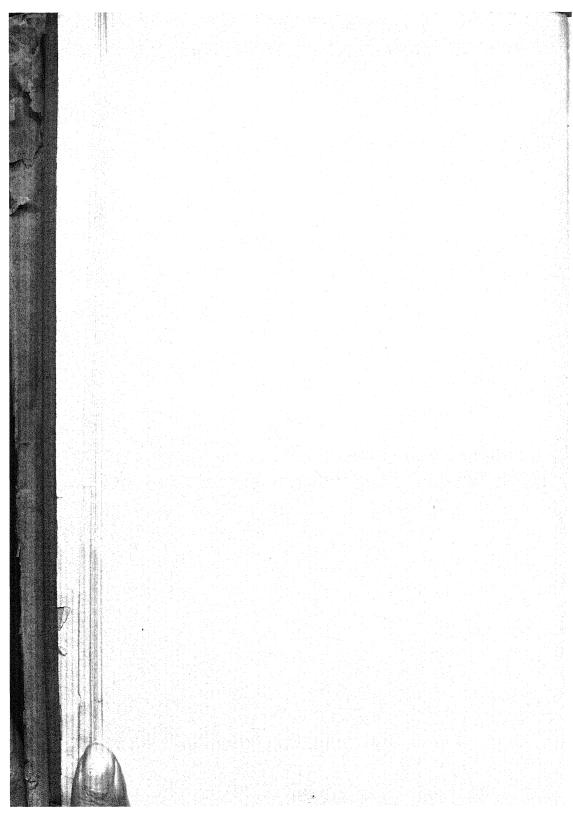
It must be remarked that this Kāthakarghyasūtra is known also under the title of Laugākṣigṛhyasūtra (it is cited often by Hemādri and other Nibandhakāras), and that it is handed down in a double division: a continuous numbering comprising, at least in my computation, 73 Kaṇḍikās, and divided into five larger parts (adhyāyas); from this fivefold division it has the name Gṛḥyapañcikā.

My thanks are due to the Librarian of the Tuebingen University, to the Directors of the Berlin, Parisian and Oxford libraries, for permitting me the use of their Reakas; to Sir Aurel Stein, who allowed me the use of his valuable manuscript now preserved at Oxford, to Pandit Bhagavaddatta, who put the paddhati of Br. at my disposal, to Dr. Thomas, Chief Librarian to the India Office and to the Librarian of the University of Utrecht.

Utrecht, March 1922.

CONTENTS.

विषयः						पृष्ठम्
वतानि (ब्रह्मचारि		•••			२	
समावर्तनम्	• • •	•••	****		•••	१६
उपाकर्म	***	•••	• • •	•••	•••	30
पाकयज्ञः	•••	•••	0000	•••	••••	કર
विवाहः	***	•••	• • •	•••	•••	५३
गर्भाधानम्	•••		•••		•••	१२७
सीमन्तोन्नयनम्					***	१२२
पुं सवनम्	•••			•••	•••	१३४
जातकर्म	•••	•••		•••	•••	१३६
नामकर्णम्		•••		•••	****	१३६
आदित्यदर्शनम्	5 0 0				• • •	१४९
चन्द्रदर्शनम्	• 10 8	•••	•••		•••	१५१
अन्नप्राशनम्	• • •		•••		•••	१५२
चूडाकर्म	•••	•••		•••	•••	१५२
उपनयनम्		•••	••••		300	१५९
वेदाध्ययनम्		•••	•••	•••	•••	१७९
चातुहौतृकम्	•••	•••		•••	• • •	१८२
गोदानम्	• • •	•••	•••	****	****	१८७
अग्न्याधानम्	•••			•••	•••	१९०
होमः	•••		•••	•••		२०७
पशुकल्पः	***	•••	***	•••	•••	२२०
शूलगवः	•••				•••	२३०
स्वस्त्ययनम्	•••					२४६
अष्टकाः	•••	***	•••	•••	•• 8	२६१
श्रादम			• • •	•••	***	२६५



काठकगृह्यसूत्रम्





INTRODUCTORY VERSES OF DEVAPALA.

ओं स्वस्त्यस्तु प्रजाभ्यः॥

नमो गुरुवरचरणारविन्दमकरन्दवृन्दपरजनाङ्घ्रचन्ज्ञयुगलेभ्यः । श्रीविघ्रहन्त्रे शिवाय सदाशिवाय । शिवदाय गुरुरूपधराय नमो नमः। 2

नमो नरहरिं घोरदंष्ट्रानखरदारुणम् । सन्मार्गोत्सादिदुर्दान्तदैत्यानेर्मूळनोद्यतम् ॥ अवावरीं धीतिमिरस्य पीवरीं संसारसिन्धोः परमार्थदृश्वरीम् ॥ सुधीवरीं सत्पुरुषार्थसंपदं नमामि भक्तचा परया सरस्वतीम् ॥ पितुः श्रीहरिपाळस्य नत्वा पादौ निबन्धनम् । समन्त्रकठगृह्यस्य देवपाळो ऽभिधास्यते ॥

Introductory Verses of Adityadarsana's Vivarna,

यत्सिबदात्मानमिवन्तयरूपं निवासिक्यम् । विवासिक्यम् विविधनामिभिर्ज्यमानं भोगापवर्गे किल्लात् नमो उस्तु तस्म ॥ प्रायेण मन्त्रविवृत्तो । विवृतं मयेदं यहां तथापि बहुभिः शबलीहृतत्वान् । स्पष्टं सुयुक्ति लघु वाक्यविदामभीष्टं मिष्टं चिक्तीर्षुरहमत्र पुनर्विचित्रम् ॥

^{1.} सिशानाय the ms. 2. This passage (prose or metrical?) only in T. 3. सन्मानात्सा⁰ A. 4. Thus T: ऋावा⁰ A. 5. ₀पदां T. 6. T sec. hand ⁰काट⁰ 7. In order to restore the verse (Vasanta tilakā metrum) we might read: यत्सचिदात्मकममात्रमचिन्त्यरूपं 8.0 रूप-तयाति⁰ the ms. Separate: brahma (neutr., subject of the clause) agni...rūpam. 9. The metre requires rather ⁰पवर्ग 10. ⁰नितृत्तों the ms.

मन्त्रवर्णगम्यान्संस्कारान्वक्ष्यति । तत्र त्रेवर्णिकाणां कृतवि-वाहानां गृह्यकर्मण्यधिकारो विवाहो ऽप्यधीनवेदस्यानन्तरं वेद्मधीत्य स्नायात्स्नात्वा भार्यामधिगच्छेतेत्यादिस्मृतेः । अ-ध्ययनमप्युपनीतस्य व्रतचारिणः । तत्रोपनयनं वक्ष्यति । संस्कारव्रतानि त्वाह ॥

आः । पूर्वसूत्रभागेन श्रौतकर्माण्युपिद्दृष्टानि । इदानीमनेनाध्यायेन स्मार्तान्युपिद्द्रयन्ते । अग्निर्भूतानामधिपिनिरित्येवमाद्यो मंत्रा अविश्यक्ताः । ते लिङ्गक्रमसमाख्यानवद्यात्संस्कारेषु गर्माध्यानियु पाक्षयन्तेषु च विनियुज्यन्ते । पत्तेश्च श्रौतेः कर्मिम् रिधकारशेषतया व्यपेक्ष्यते । न ह्यसंस्कृतस्याकृतपाक्षयन्तस्य श्रौतेष्वधिकारः । यस्मान्नेविषको ऽधीतवेदः कृतधर्मिनिन्नासः समावृत्तधर्मिद्वतीय आवस्त्रथ्यक्रमेकृदग्नीनाद्धीनेति क्रमः । ""तत्र ह्यौ राशी इह गृह्यशास्त्रे वक्तव्यौ संस्कारगिशः पाक्ष्यक्रराशिश्च । पाक्षयक्षा अन्यर्जनमपेक्ष्यन्ते । निह्नवाहेना- भयं संपद्यते ऽप्त्यर्जनं च भार्या चेति मन्त्रसमास्नायश्चेति विवाहादिरग्निर्भूतानामधियतिरित्येवमादेः । एवं विवाह एव पूर्व वक्तव्यः । स चाधीतवेदस्य स्नानाहस्योपिद्द्यते । तथा च भगवान्मनुः । वेदान् """ आवसेदितिः । अतो वेदाध्ययनमेव तावदुच्यते ॥

उपनयनप्रभृति व्रतचारी स्यात्।१।

दे । व्रतशब्दो यमनियमवाचकः । तत्र प्रसक्तिप्रतिषेधात्मका यमा अमांसभक्षणादयः । नियमास्त्वप्राप्यक्रपरिपूरका भक्षवृत्त्या- दिविषयाः । । । । उपनयनादारभ्या वदाध्ययनपरिसमाप्तेर्व- तचरणशीलां भवेत् ॥

आ० । उपनयनावधि वेदमधीयानो । इह्मचारी स्यादि-

^{1. &}lt;sup>0</sup>श्यन्ति 2. Read perhaps: एते च " व्योक्यनेत 3. नक्तव्या 4. ⁰यज्ञ 5. अप्रिजेन ⁰ 6. Conjectural reading, the ms: स्वियमक्ते 7. Manu III.2.

^{8.} Then follows Yogasutra II. 30-32. 9. वनयनाधि 10. वधीयनो

त्यर्थः। प्राः वेदाध्ययनपर्यन्तं ब्रह्मचारिणा भवितर्व्यं । वतानि शास्त्रोक्तानि प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्ष्यणानि । तश्चरितुं पालियतुं शीलमस्येति वतचारी ॥

मार्गवासाः । २।

संहतकेशः । ३।

देः । हन्तिहिसाकर्मः सम्यक् श्रोण न तु कर्त्यादिना हता अप-सारिताः केशा यस्य स तथा । मुण्डितिशरा इत्यर्थः । तेन क मुण्डिनेन पोनस्त्यमित्याहुः । अथवा संहता एकरूपाः केशा " यस्य स तथा पतदुक्तं भवति मुण्डो जिट्लः शिखी वेति वस्यति । तत्रकस्य त्रविणिकस्य ब्रह्मचारिणः कालमेदेन विकल्प लपिन्नुस्यर्थे नियमाभिधानमेतत् । एकरूपा पवैकेकेन किशाः कर्तव्याः । जद्य चन्न मुण्डी शिखी वेति । एवं मुण्डादिषु ॥

ब्रिश्व मुण्डो जिट्छः शिखी वेत्या ब्रह्मचर्यसमाप्तरेकतमधेषः ॥ भार्य केशवेषान्वश्यति मुण्डो जिट्छः शिखी वेत्यादि । तत्र यदेवाङ्गीकृतं तदेव संविहितमविच्छिकं मुण्डत्वं जिट्छत्वं शिखित्वं वा धारयेक व्यामिश्रम् ॥

मक्षाचार्यशक्तः।४।

वे । भिक्षाणां समृहो भेन्नं । भेक्षेणव ब्रह्मबारिणा दारीरं संधारणीयमिति नियमः । आचार्याधीना बास्य दृत्तिः क्यितिरूपा दारीरपोषणरूपा ब स्यात् । आचार्यो हि प्रेषं कांश्चिद्धिकां दापयतीति । आचार्येणापि सस्य शरीरपोष-

^{1.} Uncertain, the ms. has: शास्त्रोक्तानिवसा: 2. See XLI. 13. 3. The reading संहत must be corrupt, though old (cp. the Man. grhs.), from संहत, cp. संहारयति 4. तेन न T. 5. cp. I. 24, 6, एवेंग्रेन T A. 7. वेदा: 8. वेदाान

•

. णळक्षणा दृतिरन्यचेष्टावदुपपचते । अन्यतो वा कदाचि-द्विक्षस्यालाम आचार्य एव मोजनादिकं ददातीति॥

ब्र०। मेक्समाव आचार्यव्यापृतो वा तद्नुक्रयेकाम्राद्यो ऽपि वा॥ आ०। मेक्सेण आचार्यानुक्रया वा अमेक्सेणापि वृत्तिः शरीरयात्रा यस्य स पवमुच्यते॥

सशल्कदण्ड: 141

वे०। इह सामान्याभिधाने प्रिय दण्डः पालाशादिर्यथायथं वश्य-माणः । सह शल्केन त्वचा वर्तमानो दण्डो यस्य स संशलकदण्डः॥

ब्र**ः । संत्वगित्यर्थः ॥**

आ॰। संशक्तः सत्वकां दण्हो यस्य पाळाशादिः संस्थान्कदण्डः ॥ सप्तमुञ्जां मेखलां धारयेत्।६।

दे० । सप्तिभिमुञ्जन्यक्तिभिक्षितृद्यावती भवति तां भेखलां धारयेत् ॥ व० । इषीका यस्य हेमाभा² पतं यस्य सुपिञ्जरम् ।

सप्तमुअ इति स्थातः स शरः पर्पढः स्यृतः॥

आ०। सप्तभिर्मुक्षेः प्रविष्टेर्यावती त्रिवृद्धवति सा सप्तमुक्षा । ब्राह्मणस्य स्थोत्ये नियम इति केचित् । वस्तुतस्तु इथका यस्यः स्मृतः इति दर्शनात्सप्तमुक्षो मुक्षविशेषः । तेन त्रिवृत्ताः सप्तमुक्षां मेखलां रशनां घारयेदिति ॥

न मधुमांसे अइनीयात्।७।

दे०। माक्षिकं मांसं च न मक्ष्येदिति। तृष्यर्थतया प्रसक्तस्य प्रतिषधः। मधु मद्यमपि। तत्क्षत्रियवैत्रययोनिषध्यत इत्यु-पाच्यानमेकीयं। तन्त । प्रसक्त्याभावात्। तस्माद्राह्मणरा-जन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिवेदिति त्रयाणामपि निषेधःस्यात्॥ आ०। मधु च मांसं च ते मधुमांसे । मधु माक्षिकं क्षत्रियादि-विषये मध्य वा समाननिर्देशाद्त्यत्व निषधे द्वयोरपि स्यात्॥

क्षारलवणवर्जी।८।

^{1.} Cp. XII. 22 2. 'भा: Lah. 3. The same sloka as given by Br. 4. R.: त्रिवृतं 5. A ins. न 6. R.: ?निवेशो !

दे । शारं च तेलुवणमोवरं संमुद्धिकादि तहर्जा तहजंगीत तच्छीलः शारलवणवर्जी । सन्धवसीवर्चलादिकं असपे-देव । शारह्यं सर्वे च । लवण वर्जयदिति कैचित् ॥ आं। शारं यलुवणम्बरलवणं समुद्रादि तहर्जयत् । न त्वसारं विडसैन्धवसीवर्चलादि ॥

आचार्यस्याप्रतिकृतः ।९।

दे० । अनुकूछ इत्यर्थः।

्ञा॰। गुरोरप्रतिकृष्टः स्यात् । सदानुकृष्टो हितैषीत्पर्यः॥

सर्वकायीस्वतन्त्रः। १०।

देशू । आस्ताम् । अध्ययनादिके कियामात्रमप्याचार्यानुक्या विना न कुर्यादित्यर्थः ॥

क्रु। तदुक्तमाचार्याधीनो प्रन्यत्र धर्मचरणात् ॥

आः। सर्वेषु कार्येष्वस्वतन्त्रः आचार्यवशवती स्यात् । आचार्या-नुजया कार्यामा कुर्यादित्यर्थः॥

पूर्वीत्यायी जंघन्यसंवेशी । ११।

दे । रायनादिकमाश्रितं गुराबुत्थातिकामे पूर्व प्रथममेषोत्तिष्ठेत । शयनावस्थिते चाचार्ये तत्पदिसंवाहनादिकं कृत्वा पश्चाच्छयनादिके संविशेत् जर्धन्यसंवेशीत्ययमर्थः । यदाचार्यः खद्वायां तिष्ठति तदी ब्रह्मचारिणा खद्वायाः सकाशाद्यज्ञघन्यमासनं पद्दतलशस्यादिकं तत्र संवेशनीयं। एवं शस्यामासीने गुरो ततो निम्न इत्याद्यनुमन्तव्यम् ॥

वः । स्नानाग्निपरिचरणार्थे प्रागाचार्यशयनोत्थानात्वेषुध्येतेति । जघन्यसंवेशी। तदाहापस्तम्बः । तस्य पादौ प्रश्लाख्य संवा-श्चानुकातः संविशेत् ॥

भा०। आचार्यातपूर्वे श्यमात्मातर्हातप्रति तच्छीलः । आचार्ये संविष्टे शय्यागते तस्याङ्गसंवाहमं कृत्वा पश्चातसंवेदामं शीलमस्येति जघन्यसंविशी॥

^{1.} om.D: 2. Cp. Ap. dhś. I. 2. 19. 3. R.: पट 4. R. : शब्याया-सा ? 5. Dhś. I. 6. 1-2

यदेनसुपेयात्तदस्मै वद्यातुम्। १२। १० ०० ेंदेश। यत्सौवेणीदिकं । विजिश्चदेनमुपेयादुपनमेदुपगच्छेत्तहस्रसाचारी असमा अचार्याय द्यात्॥ वित्रं यत्किञ्चित्ते व्रह्मचारिया धनमुपेयावुपनमेवुपगच्छेत्तव्समे

बहुनां येन संयुक्तः। १३। 👙 🖂 🖂 🖂 🖂 🕾 🕫

देः। यद्यपि ब्रह्मचारी सक्तलवेदवेदाङ्गोपौद्गज्ञानार्थः। यथायोग्यं क्रमेगा- बहुनाचार्यानुपारते । सथापि । यस्य सक्षिप्यो नियस-न्यलुमेत । तत्तरमं दद्यात् । न तु सर्वेदाः इसर्वे सर्वेभवो

विभुज्येत्यथेः॥ । १९८१ मान्यामानाः चित्राचार्येणः संयुक्तो स्रोतः आश्रीबहुनीमाचार्याणां विद्यमानानां येताचार्येणः संयुक्तो स्रोतः तत्तस्म द्यात्। न विमुख्य देशम्॥ ,

नास्य श्राय्यामानिशेत् । १४। देः। यस्यां शायवायामाचार्यः हियतः तामपादवादिवद्यायां कारु-ण्यात् स्नहातिरायाद्वापारवे²् वाष्याचायंगानुहात्।²ूर्राप नाधितिष्ठवित्यथः । तेन जवन्यसिवैद्योत्यनन पानस्त्यांना ः॥ । आः। माचार्यस्य शय्यां शयंने जातिष्ठिक्रीमाविशेत् 'संविशेत् ॥ न रथमारहेत् । १८।

वे । अंदर्भत्यमुषङ्गः । अनुगमने चानुवातस्य प्रतिष्धः । अन्य तु शव्यात्र मानार्थाधिष्ठितासनाचुपळकणार्थः ब्यास्याय र्रेरीरासिमार्थे सति स्थान्यसुद्रीतार्थं स्थवास्य यान्ति रथप्रहणं च^र करितुरमाद्युपछत्त्वणार्थे व्याचक्षते ॥

आ। पाइका ग्रेपि ॥

में संबंध्यान । १३।

दे । समानं वस्त्रं न कुर्यान् । आवार्यपरिहितं वर्षं न परिद-

 A T om. थल्, C : यत् ल 2. Thus D: 'पाटवेवाचावे' A; 'पाटवनाचावें' T. 3. Sutra 11, 4. Thus the ms. 5. Thus, without any exception, all, instead of archet. Probably the reading aruhet is due to the injunction ma rutham aruhah. 6. शरीरसामा⁰ A. 7. च om. by T, instead of it A has तु.

धीत। नाप्याचार्यवस्त्रेण सह समाने करण्डादिभाण्डे सन बस्त्रं संमिश्रितं कुर्यात्॥

आ०। गुरुणा सह नैकवाससासीतान्येन वा॥ सर्वाणि सांस्पर्शकानि स्त्रीभिः सह वर्जयेत्।१७।

दे०। संस्पर्शनिमित्तानि यानि पाणिग्रहणाभ्यञ्जनादीनि कर्माणि तानि सर्वाण्येव सर्वाभिः स्त्रीभिः सह वर्जयेत्। गुराविव त-त्पुत्रदारेषु वर्तनीयमित्यस्याः स्त्रतेरप्ययमपवादः पादसंवा-हनादिविषयः॥

आ०। सर्वाणि संस्पृदय यानि क्रियन्ते तानि संस्पर्शिकानि । अभ्य-अनोत्सादनप्रसाधनानि ३ स्त्रीभिः सह परस्परं वर्जयेत् ॥

न मुषितां प्रेक्षेत । १८।

दे । मुवितामित्र नग्नां न पद्येत् ॥ आ । नग्नां स्त्रियं नेक्षेत् ॥

न विहारार्थं जल्पेत्। १९।

दे०। विहारः क्रीडा। तद्थं परिहासादिकं न वदेत्। अथवा सर्व-कार्यास्वतन्त्र इत्यनेन सर्विक्रयास्वाचार्यानुकाग्रहणपूर्विकायां व वृत्ती स्थितायां विहारो मूत्रमस्रोत्सर्गमाह । विहारार्थे न जल्पेदनुकाग्रहणाय॥

वर । विहारार्थः कीडापर इति ॥

आ० । विहारः क्रीडा। तत्प्रयोजनं यस्यासौ विहारार्धे न जल्पेत्किञ्चित्र स्त्रीभिः सह जलां वर्जयेत ॥

^{1.} Thus the Mss. of Devapala; of the ms. of Br. the Lahore ms. has twice सांस्पर्शिकानि, the Bombay ms. संस्पर्शकानि Thus also Ad. (text and comm.) and St. 2. Instead of वर्तनीयम् T: द्वितीयम् 3. असदनानि the ms. 4. Thus Ad. and of the mss. of Dev. T. All the other mss. have भेचेत् The direct injunction acc. to the Lahore ms. of Ad. has भेचेथा: 5. विद्यार्थी the two mss. of Br., St. and of the mss. of Dev. A. 6. Thus T; & A, आवार्यानुप्रह्मा 7. प्रवृत्ती TA.

न रुच्पर्थ किञ्चन धारयते । २०।

दे । विचिदीितः रितः प्रीतिश्च । तद्ये द्रव्यविशेषादिकं न संगु-ह्रीयात् । अलङ्करणकीडनादिकम् ॥

ब॰ । किञ्चित् ····शोभनमाल्यवस्त्राळङ्करगादिकमिति ॥

आ। हिचरमिलासः तद्यं कीडनादि न धारयेत्॥ न स्नायात । २१।

दे । रुज्यर्थमित्यनुवतंते ॥

आः।दीप्त्यर्थे स्नानं शोमाप्रयोजनं न कुर्यात् । नित्यस्नानविकल्पः। नैमित्तिसं कुर्यादेव॥

उदकं वाभ्युपेयात् । २२।

दे । अयमर्थः । रुज्यर्थे स्नानं निषिद्धम् । नित्यं तु कर्तव्यमेव । नि-त्यं स्नात्वा शुचिः कुर्याद्देविषिपितृतर्पणिमत्यादिना । ब्रह्मचारि-णो ऽपि विधानात् । तत्र च विकल्पः स्नान कदाचिनमन्त्रसं-स्कृतेनोदकेन प्रोक्षणं कदाचिन्मज्जनं । तत्राद्यमनेनोक्तमुद्कं वास्युपयादिति ॥

आ। नित्यस्नाने विकट्पः॥

यदि स्नायादण्ड इवाप्सु परिश्ववेत्। २३।

दे । यदि मञ्जनकपः स्नानपक्षः तदा ब्रह्मचारिणा दण्डेनेवाप्सु परि-ष्रवनमात्रं कर्तव्यं न तु कान्त्यादिसिद्धये यतनीयं मळापसा-रणादिना॥

आः। मङ्कोन्मजेजन्। न बाहुस्यां नदीं तरेत्। मलापकर्षणं न कुर्यात् ॥ सुण्डो जाटिलः शिखी वा । २४।

दे । मुण्डः शिखाराहितः॥

आः। शिखारहित:। जटावान्। चूडां वा धारयेत्॥

सायं प्रातः सन्ध्यासुपासीत । २५।

दे । सकछादित्योपलक्षितः कालो दिवसः। आदित्यशून्यः कालो राजिः। अर्धोदितेन वा तगतेन वादित्येनोपलक्षितः कालः

1. Thus Br. (text and comm.), Ad. (text.) and of the mss. of Dev. T. धारवते first hand of D. corrected into आरवेत and thus also Ad (comm.) and of the mss. of Dev. D (second hand) and A. 2. Thus Ad., the mss. of Dev. read इति वर्तते 3. Man. dhs. II. 170. 4. वाहित्यों the mss.

सन्धिः । सन्धौ भावा सन्ध्या । तासुभयीमपि प्रत्यहमुपासी-त । उपासनं सेवा । कथसुपासीतेति ॥

आः। सायमपराह्ने प्रातः पूर्वाह्ने सन्ध्यां सूर्यनक्षत्रवर्जितं कालमुपा-सीत । उपवासे वा ध्यानमिति पर्यायः । द्वितीयनिर्देशात्सर्वे कालमुपासीत ॥

तिष्ठेत्यूर्वाम्। २६।

देः । पूर्वी पूर्वाह्ममागभवां । तिष्ठेत् । निवृत्तगतिपूर्वः प्राङ्मुखो जप-श्रवतिष्ठेत सनक्षत्रकाळादारम्य आ सूर्यज्योतिषद्शेनात् ॥ आः। स्थित उपासीत पूर्वी सन्ध्यां प्राङ् ॥

आसीतोत्तराम्।२७।

दे । अपराह्मसंनिहितामुपविष्टः प्रत्यङ्मुखः समास्करकाळादारम्य जपन्नासीतेत्या तारकज्योतिषदर्शनात् ॥

आः। द्वितीयामासीनः प्रत्यङ्ङुपासीत इदं जपन्॥

ओं सुर्भुवः स्वरित्युक्तां तत्सवितुरिति सावित्री-मन्वाइ'। २८।

है । त्रिराचम्य द्विरुन्मुज्य खान्युपस्पृष्ट्य त्रीन्प्राणायामान्पञ्चद्वा-मात्रपरिमाणान् स्मातोंकान् कृत्वा प्रतिप्रणवयुक्तव्याद्वतिस-सकान्वितसिशरस्कसावित्र्या त्रिरम्यासेन परिच्छित्रांस्त्रीन् प्राणायामान् कृत्वाधमर्षणादिस्यूर्योपस्थानान्तं भूभुवः स्वरिति महाव्याद्वतित्रययुक्तां तत्सवितुरिति सावित्रीमम्यस्तां जपेत् ॥ आः। सावित्रीग्रहणं क्षत्रियवैद्दययोस्त्रिष्टुन्जगत्यो भवत इति सूच्य-

ति । तत्सिवतुरिति गृह्यान्तरे तयोधिहिते इह तु स्त्रातिरेकेण॥ प्रागस्तमयानिष्कम्य समिध आहरेद्धरिणीब्रीह्मवर्चस-काम इति श्रुतिः । २९ ।

^{1. &}quot;गतां T. 2. स्वरिति प्वमुक्ता Ad. 3. The verse is not found in the printed text of the Kāthaka, but it must be contained in the Katha-āranyaka. 4. The Bombay ms. of Br. 2, (not the ms. of Lahore) and of the ms. of Dev. T read: सावित्री त्रिरन्ताह 5. Comp. Dev. on XLI. 20. 6. The continuous text of Br. according to the ms. of Bombay (not that of Lahore) has: समिद्ध आहरेदरियो त्र o and comp. note 1. on the next page,

आ० । प्रागत्तमयान्निष्कम्य प्रामात्सिमधा अध्ययनिविद्यान्धनार्थ । अ-ष्टौ हरिणीराद्री ब्रह्मवर्चसकामः । अध्ययनिविद्यानकर्माचारानु-ष्टानकृतं यत्तेजस्तद्रह्मवर्चसम् ॥

सायं प्रातः सन्ध्यानिःसरणं भैक्षचरणमग्नीन्धनम्।३०। दे०। सायं प्रातश्च सन्ध्योपासनार्थं प्रामाद्वहिनिःसरणं कर्तव्यं। सायं प्रातश्च भैक्षचरणं कर्तव्यं। उभयकालं हि भोजनमाम्ना-

तं। एवमग्निसमिन्धनं कालद्वये ऽपि कर्तव्यं। चतस्रः

प्रातश्चतस्रः सायं समिधो होतव्याः॥

आः। सायं प्रातश्च सन्ध्योपासनार्थे प्रामान्तिः सरणं निष्कमणं कर्तव्यं। मैक्षचरणं। सायं प्रातमीजनद्वयार्थे कर्तव्यमिति दोषः।
अग्नीन्थनं सायं प्रातरेव कर्तव्यम्॥

सायमवाग्निमिन्धीतेत्येके । ३१।

दे । अत्रपक्षे चतकाः समिध आहर्तव्याः॥

्ञाः । केचिदेवं मन्यन्ते न प्रातरग्नीन्धनमपि तु सायमेवेति ॥ भैक्षस्याचरणे दोषः पावकस्यासमिन्धने ।

सप्तरात्रमकृत्वैतद्वकीर्णिवतं चरेत् ॥३२॥१॥ (१।१॥)

दे० । अगकरणमवकीण कामतो ब्रह्मचारिणो रेतस उत्सर्गः । अव-कीणे विद्यते यस्य सो ऽवकीणीं। तस्य व्रतमाम्नातं । । । । ए-तत्सन्थ्योपासनादिकमकृत्वावकीर्शिवतं चरेत् । कि परिपूर्ण-माब्दिकमेव । नेत्याह । सप्तरात्रमिति । अन्ये तु व्याचक्षते । सन्ध्योपासनादिकं सप्तरात्रमकृत्वावकीर्णिवतं चरेत्परिपूर्णमे-वेति। सप्तरात्रान्त्यूने ऽधिके वा अकरणे न्यूनमधिकं चेति । । । नैत्रहतं गर्दमं च । आस्टम्याति शेषः। निक्रुति गर्दमेनेक्ट्रेत्यर्थः।

Thus the ms. (Dual?), ep. Mān. grhs.
 1. 15. 2. This sloka is found also Baudh. dhś. I. 4.7, ep. Visnusr rti 28.52 etc.
 Now follows Visnusmrti 28.49 b-50.

पतत्संवत्सरं व्रतं चरेदिति । अत्रापि पूर्ववद्योजना ॥ आ०। ""त्व होममात्रं । यदाह याज्ञवल्क्यः । मैक्षाग्नि """

व्यामिति । तत उपस्थानं । पते रहस्ये । नैक्कृतं गर्दमं चरुं वा संवत्सरं व्रतचर्या । कामतो रेतःसेक एव भवति । प्रकाशे सप्तरात्रं वावकीर्णिव्रतं चरेत् । व्रतमेव चरेन्न होमः । तद्य व्रतं सप्तागारं चरेन्नेक्षं """विशुध्यति । अत्र पुनः संवत्सरेण ॥

विभूरसीत्यनुवाकेनाग्निमुपस्थायैधो ऽसीति समिधमा-द्धाति समिदिति ब्रितीयामिद्महमिति तृतीयामिद्म-हमग्नाविति चतुर्थीम् । १।

दे । समिदिति द्वितायामित्यादौ सर्वत्र समिधमादधातीति संबन्धः।

1. The reading of Devapala is uncertain, and has been reconstructed by me. The ms. D has: नैर्ऋतं (with anusvara!) आलभ्येति शेषः निर्ऋति गर्दभेनेष्ट्रेत्यर्थः गर्दभं चेतत्संवत्सरं वतं चरेदिति अत्रापि पृ0 The words द्वालभ्योति त्यर्थ: are not found in T; in D they are added in margine and this ms. originally had a instead of and Are the words नैऋतं गर्दभं च a sutra? As they are missing in Br. it is not probable they belonged to our text; they might be cited from the Āranyaka of the Kathas. See the comm. of Ad. on our sūtra. 3. The two (the homa and the upasthana) are 2. III. 281. treated in the "Rahasya" (viz. probably the Aranyaka Kathas). 4. Manu IX. I23b-124. The Mss. of Devapala: अस्यादशाति. but see the comm. The reconstruction St.tra rests on the Lahore ms. of Br. and on Al. The Bombay Ms. of Br. has only this difference, that immediately after दतीयाम the two mantras begin with "ilam aham" and with "idam aham agnau" are given sakalapathena. From the Mss. of Devapala two agree with the Bombay Ms. of Br., but the ms. of Tubingen omits the sakalapātha of the mantra "idam aham," but gives the last mantra complete. This seems to be the state of affairs with Devapala's original text, ep. his commentary, For the two mantras see the Appendix.

पधो ऽसीति प्रतीकेनेधिवीमहीत्यन्तस्य प्रहणम् । एवं समिद्-सीत्यनेन संमेधिवीमहीत्यन्तस्य । इदमहमित्यनेनापि मवा मीत्यन्तस्य । चतुर्थः सकछः पठितः ॥

ब्र० । यस्मिन्नग्नाबुपनयनहोमः कृतः तं स्नानव्रतं यावद्वारयेत्। तस्मिन्स्नेविधकाद्यो व्रतहोमाः । तमेव सायं प्रातरिन्धीत । उद्धतान्वोक्षिते ऽग्निं प्रतिष्ठाप्य तस्य पश्चात्प्राङ्गुल उपविश्य। परिसन्स् पर्युक्ष्य परिविच्य । उत्तरो ऽनुवाका धिष्ण्यानामाङ्गरसान्मग्निगणानां चेत्यार्वमनुस्मृत्य । विभूरिसः "नमस्ते ऽस्तु मा मा हिंसीरित्युपतिष्ठते। तत उपविश्येधो ऽसीति यथोक्तेश्चन्तुर्भिमन्तेश्चतस्नः समिध आद्धाति ॥

आः। अग्निमुपस्थाय। अग्नियं कंचित्। ""इदमहमिति तृतीयां समिधम्। इदमहमग्नाचिति चतुर्थीम्। भिन्नसमाम्नातत्वात् म-त्नाणां द्वितीयादिग्रहणम्॥

तेजो ऽसीत्यग्निमनुमन्त्रयते वेजो मिथ धेहीत्यात्मानं शेषणोपतिष्ठते । २।

दे । अत्र योग्यत्वाद नुमन्त्रयत इत्यध्याहारः। अग्निमात्मानामिति कर्म-निर्देशात्। तथा चान्यत्र परिभाषा इश्यते । कर्मनिर्देशे मन्त्रोऽनुमन्त्रण इति ॥

ब्रं॰। तेजो ऽसीत्यग्निमनुपन्त्रयते । तेजो माथे घेहीत्यात्मानं हृदय-देशे । अपो ऽचान्यचारितं सं माग्ने वर्चसेति पुनरुपतिष्ठते । तत उपविश्य ऋतं त्वाति विमुच्य । पूर्ववत्पर्युक्षग्रं परिषेचनं च ॥

^{1.} अपि not in AT. 2. इति added by me. 3. The verb (अनुमन्त्रयते) is not given here by Devapila, but it is found in a citation furtheron. Both the Mss. of Br. omit the verb, which is found in Ād., and the Ricakas St, Bol and T.-Devapila's remark इत्यन्त्रहार: refers to the second object: आत्मानम्. 4. Probably in the Paribhasā part of the Yajnasūtra of Langāksi. 5. Thus T; क्रमैनिरिक्को the other Mss. of Devapāla.

ततः प्रातः प्रागुद्यात् । ३।

दे । अग्निसमिन्धनं कुर्यादिति होषः । सायं प्रातश्चाग्निसमिन्धनमे-कीयमतेन चोतितम्। तत्र कालावधिप्रतिपादनार्थमेतत् । प्रात-र्यद्गिसमिन्धनं कर्तव्यं तदादित्योद्यात् प्राक् सायमप्यस्तम-यात्पूर्वम् ॥

आ०। यथा² प्रातरग्रीन्धनम् । प्रागादित्योद्यासु ॥ द्वादशचतुर्विशतिं षद्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशतं वा वर्षाणि यो ब्रह्मचर्य चरति मलज्जरबलः कृशः सर्व स³ विन्दते स्नात्वा यत्किंचिन्मनसेच्छत्येतेनैव धर्मण साध्वधीते । ४॥२॥ (१।२)

^{1.} Thus all the Mss. of Devapāla and the Parisian reaka (230) and of the Mss. of Br. the Lahore ms., the Bombay Ms. of Br. and T1 read तथा. 2. R. तथा ? 3. Of the Mss. of Devapāla AD omit this word; it is found in all the other Mss. 4. A śloka. 5. After अभीते the Mss. of Devapāla give, separated by a sūtrafigure, the words: यस्त्रेनियिक: It seems not to belong to the text. 6. त्रिन्त्या D. 7. ने स्थं D.

सारेण वेदान्वेदौ वेदं वेदैकदेशं वाधीत्याधिगम्य च धर्मस-हचारिणीपरिप्रहपूर्वकगृहस्थाश्रमादिकमनुष्ठातव्यामित । की-हशस्त्रवर्णिकः । मल्ब्रुः मलिनजानुरस्नानात् । अवलश्च मेक्ष-भोजनात् । कृशश्च शुश्रुणदिपरिश्रमात् ॥

आः। एवं ब्रह्मचारी द्वाद्दा चतुर्विदाति पर्त्रिशतमप्टाचत्वारिदातं वा वर्षाणि। प्रतिवेदं द्वाद्दा तद्धं पादं प्रहणान्तं स्मृतिद्दां नात्। यो ब्रह्मचर्यं चरति स्नात्वा स सर्वे विन्दते इति। मलक्कुर्मलिनजानुः रुच्यथं स्नानाभावात्। सर्वे यथोक्तं वेदफलमाप्नोति। स्वाध्यायफलं घृतकुल्यादि। काम्यफलं पुत्रपश्चकादि। यर्तिक च मनसा प्रार्थयते तदित्थमधीतवेदः अविकल्पं प्राप्तोति पर्तनेव धर्मण यद्धिते साधु भवति शोभन्वित्यर्थः॥

दे । ब्रह्मचर्यव्रतस्याचार्यपूजाविधिद्वारेणाविधमाह ॥

छन्दस्यर्थान्बुद्ध्वा[®] स्नास्यन्गां कारयेदाचायमईयेत्।१।
दे०। छन्दसि वेदे ऋग्यजुःसामलक्षणमन्त्रब्रह्मणार्थवादनामध्यभव्युक्ते ये व्यवस्थिता अर्था द्वादशाध्यायनिर्णयास्तान् बुद्ध्वा
तद्योग्यत्वात्क्षास्यन् दारपरिग्रहार्थं कातकधर्मान्त्रहीतुमिच्छत् आचार्यमधीष्यं गां मधुपर्कार्थं कारयेत्क्वधनं च द्वा अह्येत । सा मधुपर्कोपयोगिनी गुरवे दास्यते। आचार्यो हि
शिष्याय सिकासवे मधुपर्क ददाति। शिष्य आचार्याय दक्षिणामिति कोचित्। अन्ये तु गोप्रभवो मधुपर्को गोशब्देन विवक्षित इति व्याचक्षते। तेनाचार्यमधीष्यं मधुपर्को मे दीयतामिति मधुपर्के कारयेदित्यर्थः। गृहीतमधुपर्कश्च ब्रह्मचार्याचार्यमहेयद्क्षिणादिना यथाशक्ति पूजयेत्। अन्ये तु सूत्रभेदेन
व्याचक्षते। छन्दस्यर्थान्बुद्धवा कास्यन्गां कारयेदित्येकम्
आचार्यमहेयेदिति द्वितीयं। आचार्यमधीष्याश्चात्मने गां

^{1.} See Manu. III. 1. 2. कन्दस्यार्था[°] Ād., Paris 230, St and the first hand of A (Devapāla). 3. Thus constantly AT. instead of अधीष्य D: ग्राधीय्य । 4. कन्दस्यार्था[°] A (first hand) TD, A corrected into कन्दस्यार्थि ।

मधुपर्कं च दापयेदित्याद्यस्यार्थः। "तस्माद्गृहीतिवद्यो गुरु-गानुकातः स्नायात्स्नात्वा च भार्यामधिगच्छेद्नुत्सृष्टो हि² वीर्ये हित्वोपावर्तेत³। तथा च श्रुतिः । इन्द्रो वैं प्रजापतौ ब्रह्मचर्यमुवास स वा अनुत्सृष्टो वीर्ये हित्वोपार्वततेति। आचार्यो ब्रह्मचारिगाः प्रजापतिरिति च¹॥

- ब्र०। त्रेवियकापवर्गहोमान्ते ऽग्नौ दण्डं प्रास्थेद्प्सु मेखलामजिनं वा-सश्च। तत आचार्यं मधुपर्केणाईयेत्। तं च दक्षिणया तोषयि-त्वा स्नायात्॥
- आ०। छन्दसि वेदे । अर्थान्बुद्ध्वा । बहुवचनं विध्यर्थवादमन्त्रगुग-विधिनामधेये ⁵ श्रुत्याद्युपदेशातिदेशोहबाधात्युच्धयछद्धणतन्त्र-प्रसङ्गादीनर्थान् सम्यन्त्रात्वानन्तरं गां कारयेदाचार्यमात्मनः । गोशब्देन गोसाधनो मधुपर्क उच्यते । विद्यान्ते आचार्येण शिष्यमधुपर्को देयः । ……आचार्य मधुपर्क कारयेत् ⁶ आ-चार्यमर्ह्येत् । अवाप्तमधुपर्कः सो प्र्याचार्यमर्ह्येद्भूरिद्धि-णया । आचार्यशब्दः काकाक्षिन्यायेनोभयत्र संबध्यते॥

श्रोत्रियो उन्यो वेदाध्यायी। २।

दे०। ब्रिनिधो ब्रह्मचारी द्दिातः। उपकुर्वाणो नैष्ठिकश्च। उपकुर्वाणो यो ब्रह्मचर्ये चित्त्वा स्नानदारपरिष्रहादिकं संश्रयेत। नैष्ठिको यो ब्रह्मचर्येण निष्ठां गमयित। तत्रोपकुर्वाणकस्य सावधिकं ब्रह्मचर्यमिति। तद्पेक्ष्योक्तं छन्दस्यर्थानित्यादि। नैष्ठिकापेक्षया त्विद्मुच्यते। अन्यो नैष्ठिको ब्रह्मचारी श्रोत्रियो वेदाध्यायी। श्रोत्रियश्छन्दो ऽधीत इति श्रोत्रियशब्दः। वेदाध्यायी
निपातितः। ततश्चेतदुक्तं भवति। अन्यो नैष्ठिको ब्रह्मचारी ।

^{1.....1.} The passage is given according to A and T; D puts the closing sentence before तथा च श्रुति: 12. Thus D; श्रानुस्टो हि T, श्रानुस्टरहा A. 3. Thus A; हित्वोपावतेंतित D, हित्वापावतेंतित T. 4. These sruti citations are not found in the printed Katha texts. 5. Sic ms. ! 6. स्मार्थेत् the Ms. 7. बुह instead of भूति the Ms. (ormust ग्रह be read?) 8. This passage only found in T.

वेदाध्यायीति पुनर्वचनमबधारणार्थे ॥ आ०। श्रोत्रियो ऽधीयान एव नार्थज्ञः । स नैष्टिकज्ञह्मचारी ॥ न तस्य स्नानम् । ३ ।

दे । तस्यानन्तरोक्तस्य निष्ठिकस्य स्नानं नास्तीत्यर्थः । यस्य तूपकु-र्वाणकस्य स्नानादिकमास्ति तस्य स्नानकर्तव्यतामाह ॥ आ । स्नानाख्यसंस्कारस्तस्य नास्तीत्यर्थः ॥

अथास्य स्नानम । ४।

आ० । अधिगतार्थस्य गार्हस्थ्यं चिकीर्षोरुपकुर्वाग्रह्मचारिणः स्नानमेतदुच्यते ॥

वजपशिहितं प्रभाद्य' जटाइमश्रुलोमनखमभिसंहार्यापो हि छेति तिस्रभिः स्नायादिरण्यवर्णा इति च व्राभ्यां हिरण्यवर्णाः शुच्याः पाचका यास्र जातः कश्यपो यास्विन्द्रः। या अग्निं गर्भ दिधिरे विरूपास्ता न आपः श्रं स्योना भवन्तु॥ हिरण्यवर्णा शुच्यः पावका विश्वक-सृहित्वावद्यमापः शतं पवित्रा वितता द्यासां ताभि-मा देवाः सविता पुनात्विति शं न इति च व्राभ्याम् । ५। हे । गोसम्हो वजः। तेन परिहितमधिष्ठितं देशं प्रपाद्य निवेश्य । प्रयोजककर्तुराचारंस्यायं निदेशः । यथासंभवं जटिलपक्षे ।

1. प्रपन्न the Bombay Ms. of Br. and the Parisian Ricaka, and this probably was the original reading, cp. Baudh. śrs. XVII. 39 p Bhāradv. gṛhs. II. 18 (प्रयत) and Āp. gṛhs. 12. I (प्रविद्ध). 3. The reconstruction of the original sutra is difficult. The text of Devapāla runs: oचो हि छिति तिस्ति: सामादिरएयवणी इति च हाम्यां (thus AT; इति चतस्ति: D) यां व इति च हाम्यां ; From the Mss. of Br. the one of Lahore reads as given above, the Bombay ms., after दिरएयवणी इति च हाम्यां, gives only the second mantra (sakalapāthena). With this agrees the Par.rc. But as Br. does not afterwards give these two mantras, they must have formed part of his text. Ād. has not handed down the text proper. 2. Devapāla has read: चित्रतान्यासां । The reading accepted into the text is that of Br., and of the Oxford, Parisian and Bombay reakas. 4. Cp. 1. 24.

जटानां वापनं शिक्षिपक्षे केशानां। तेन जटादिकमिमसंहार्या-पसार्य वापियत्वा। आपो हि छोते तिस्तिः समार्जनं कुर्वन्तं स्नायात् स्नापेयत् मज्जयेत्। हिरण्यवर्णा इति झाम्यां द्वितीयं मज्जनं कुर्यात्। शं न आप इति तृतीयं। ""हिरण्यवर्णा इति शाखान्तरीयत्वात्समस्ताः यसुत्रकृता पठिताः ॥

ब॰ । वजपरिहिते देशे जटाइमश्रुखोमनखं परिवापयित्वा ॥

आ०। वजपरिहितं प्रपाच केशवापात् । वजो गोष्ठानं तच परिहितं परिश्चितं। तच प्रमिश्वलोमनसमिसंहार्य वापियत्वा शुद्धवर्धे सान कृत्वा आपो हि ष्ठेति तिस्मिः स्नायात् निमज्जेत् । ततो हिरण्यवर्धा इति द्वाभ्यां पुनः स्नायात् । शं न आपो धन्वन्या इति पुनरेव च ॥

चौस्ते पृष्ठमिति छत्रं घारयेत् । ६।

त्रः शोभनानि वस्ताणि परिधाय³ चौस्ते पृष्ठमिति छण

आ। । एवं त्रिः स्नात्वा । उत्तीर्य शोभनवाससी परिधाय व्यक्ति पृष्ठमिति छ० धा० ॥

इममग्न इति हिरण्यम् । ७।

देश । कटककुण्डलादि हिरण्यम्॥

वर्ग रुक्में कुण्डले च श्रोत्रयोः॥

मितिष्ठे स्थो देवते मा मा हिंसिष्टमिति वाराह्या 'उपानहीं ' प्रतिमुख्यते । ८।

^{1.} Thus T; समस्त स्⁰ पठिता: A D, but first hand of D: पठित:, pointing to possible समस्त: स्त्रकृता पठित: । 2. Thus the ms. 3. Cp. III. 10. 4. Thus read the mss. of the text of Devapāla (A first hand only बाराखोपानही), the Lahore ms. of Br., the Stein and Parisian reakas. Ad. (text and comm.) and the Bombay ms. of Br. have बाराखोपानही and this seems to be the (incorrect) reading, Devapāla had before him.

कि । प्रतिष्ठे स्थ इत्यादिना वाराह्योपानहीं। प्रतिमुख्यते परिधंते। वाराहराद्यो वराहचर्मणि वर्तते । वराहचर्मणा निर्वृत्ते इत्यण्। तस्याणितौरनाष्योगुंक्षपौत्तमयोः वक् गांत्र इति प्यक् यक्ष्याप् वाराह्यो च ते उपानही वाराह्योपानही। वराहः स्करः। ""। अन्ये तु वाराह्यशब्दं संनिधशविशिष्ट्योपानद्वाचकं व्याचक्षते । चतुष्कच्छादितवत् । अपरे स्वर्क्षण्या चर्ममात्रमयोत्वं वर्णयन्ति । निहं कश्चिदाचार्यः स्कर्क्षण्या चर्ममात्रमयोत्वं वर्णयन्ति । निहं कश्चिदाचार्यः स्कर्क्षण्या चर्ममात्रमयोत्वं परिद्धद्दद्दयते । क्षेचित्तु पटन्ति वाराह्यपानहाविति । तत्र वाराहो उपानहाविति द्वे पदे । छन्दोवित्स्याणि भवन्तीति । प्रथमाद्विवचनस्य हक्ष् । पूर्वसवर्णादेशो वा । सुपां सुरुक्पूर्वसवर्णात्यादिना । ॥

आः । अनेन वाराह्योपानहो प्रतिमुश्चते । बराहचर्मनिवृत्ते । वारा-ह्यो यङ्गश्चाप् । वाराह्ये च ते उपानहो वाराह्योपानही ॥

बिवस्त्रो ऽत ऊर्ध्वम् । ९।

दे०। अतो ब्रह्मचर्यादृष्वं द्विवस्तः। ब्रह्मचारी ह्यकवस्त्र आसीत्। सृगाजिनं हि तेनोपरिधारितम्॥

आं०।स्नानादृष्ट्वं द्विवस्त्रो भवति । सत्यप्यन्तर्वासस्ति । तथा वसि-ष्ठः ¹³ । स्नातकानां तु नित्यं स्यादन्तर्वासस्तथोत्तरम् ॥

तस्माच्छोभनं वासो भर्तव्यमिति श्रुतिः। १०।

दे । तच वस्त्रद्वयं विभवानुसारेणोत्कृष्टं कर्तव्यम् ॥ आ । सति विभवे न जीर्गमछवद्वासाः स्यादिति । ॥

वैणवदण्डघारी नित्यं छत्रघार्यपन्थदायी । ११।

दे॰ । वेगोः । है संबन्धितं । है च दण्डं धारयेत । तच्छीलो वेगावदण्ड-धारी । नित्यमिति । न त्वष्टम्मनाद्यर्थितयेव कदाचिदेवेति

^{1 &#}x27;ह्योपा॰T, ⁰ह्युपा॰ AD. 2. Thus T and second hand of A(first hand: ० वर्मिण), which again is changed into ० वर्मण as reads also D. 3. Thus DA, निवृत्त T. 4. See Pāṇṇṇi IV. 1.78 5. l. c. 74. 6. Meaning. ? 7. Thus the three copies. 8. Mahābhāsya I. 1. 1 9. प्रथमदि॰ T. 10. Pāṇṇi VII. 1.39. 11. r. ॰ निवृत्ते ? 12. यटच्चापिचाप the ms. 13. XII. 14. 14. Gaut. dhś. IX. 3. 15. वेणुसंब॰ D.

पवं छत्रधारी । अपन्थदायी । नान्यस्मै पन्थानं द्द्यात् ॥ आ० । छत्रधारी वर्षतपयोः । अपन्थदायी । चिक्रिगो दशमीस्थस्य रोगिणो भारिणः स्त्रियः । स्नातकस्य च राज्ञश्च पन्था देयो वरस्य चेति । इप्टविरोधं वर्जयत्वा न कस्यचिन्मार्गे द्यात्॥

अद्त्तहरणं प्रतिषिद्धम् । १२।

दे०। परकीयं यद्द्रव्यं तत्परेणादत्तं न गृह्णीयात्। न परस्वमपहरे-दिति श्रुत्यादिनिषिद्धत्वात्॥

आ०। ननु सर्वस्यैवादत्तहरणं प्रतिषिद्धम्। उत्सृष्टमप्यन्येन न प्रति-गृह्णीयादित्यर्थः॥

अपरया द्वारा निःसरणम् । १३।

दे । प्रतिविद्धमिति कण्डिकान्तं यावद्नुषङ्गः । प्रसिद्धमिवग-र्हितं यद्द्वारं ततो प्रन्यया द्वारा अप्रतिविद्धया गुप्तान्तःपुरा-दिनिःसरणप्रवेशाय परिकल्पितया निःसरणं प्रवेशनं च निविद्धम् ॥

आः। निकृष्टं द्वारमप्रसिद्धमपरिमति² तया द्वारा न प्रविशेत्। न निःसरेत्परं गृहं वा॥

मलवदाससा सह संभाषा। १४।

देः । मलवद्वासाः श्वपचादिः । तेन सह संभाषणं निषिद्धम् ॥

ब्र०। मलबद्वाससो भवन्त्युद्दस्या स्तिका श्वपाकाशुचयो उन्त्या-वसायिन इति॥

आ०। मलवद्वाससः श्वपाकाद्याः । तैः सह संभाषणं न कुर्यात् ॥

रजोवाससा सह शय्या। १५।

दे । तथा रजोवाससा रजस्वलयोदक्यापरपर्यायया सह शयनं निषिद्धं । स्नानस्य विवाहोपक्रमत्वादेवमुच्यते । इतिकर्तव्यता हि स्नानं । विवाहमृते नास्ति प्रसक्तिः ॥

आः।रजोवाससा स्त्रिया प्रतिस्नातयापि सह शयनं प्रतिषिद्धम् ॥

^{1.} Manu II. 138. 2. oपरिमिति the ms. 3. Thus the mss.

ग्ररोर्द्धरक्तवचनम् । १६।

वे०। गुरोर्मान्यस्य दुष्टं पुरुषादि वचनं प्रतिविद्धम् ॥ भा०। गुरोर्दुरुक्तवचनं साधिक्षेपं प्रतिविद्धम् ॥

अस्थाने स्मयनं सरणं गायनं नर्तनं तस्य चेक्षणम्।१७॥३।(१।३)

दे । अस्थान गुरुक्षीजनादो समयनं इसनं प्रतिषिद्धं। एवं सरणं गमनमस्थाने रहस्यगुरुजनाद्यधिष्ठिते । एवं गायनं गीतं मर्तनं चास्थाने निषिद्धं। न तृत्सवादौ समानशीलमध्यगत-स्य गुप्तस्थाने। तथा च महावते गीतवाद्यनर्तनकर्तव्यतावचनं। तमुद्राता वाद्यित्वा प्रस्तात्रे प्रयच्छिति प्रस्तोताध्वर्यवे ऽध्वर्यु-रन्यसमे ब्राह्मणायेत्यादि वीगादिवादनवचनं अपूरते। तस्य च नृत्तगीतादेरस्थाने ऽवेक्षणं प्रतिषिद्धम्॥

ब्र० । देवतोत्सवाग्न्याधेयशिवरात्र्यादिविहितजागरणादी तु न दोषः ॥

आ०।अस्थाने असमानशीलेषु स्मयनं हसनं सरणं गमनं गायनं गीतिः नर्तनं गात्रविक्षेपः तस्य च नृत्तादेरीक्षणमुपस्थाने वर्जयेषु । स्थाने पुननं प्रतिवेधः । महाव्रतादी धर्मार्थे वा ॥

अथातो ऽष्टाचत्वारिंशत्संभितम् । १।

दे०। व्याख्यास्याम इत्यच्याहारः। व्रतमिति च प्रस्तावाद्गम्यते।
चतुर्षु वेदेषु यद्धाचत्वारिशत्संवत्सरेः संमितं परिच्छिन्नं
व्रतमुक्तं तस्य प्रतिनिधिभूतं संवत्सरिनर्वत्यं व्रतं व्याख्यास्यामः। यस्य वेदमधीयानस्य यथाकाळविहितं व्रतं न संपन्नं
तेन चैतत्कर्तव्यं। अधीतवेदचतुष्ट्येनैतदेव विश्वेष्टकव्यतमिदमुच्यते । स्वानादनन्तरं चास्याभिधाने प्रयोजनं स्नात-

i. Thus the Mss. 2. Thus T; बाबियत्वा AD. 3. Apparently a citation from the Valtanikasütra, ep. Ap. srs. XXI. 18. 10-11. 4. अस्थाने वीच्यां T. 5. स्नाने the Ms. 6. Thus AT; वतुष्टयेन चात एव D. 7, See chapter XLII. 8 धोनन T.

कभूतेनाप्येतत्कर्तव्यं प्राग्विवाहादिति । अन्ये तु यथाकाल-विहितव्रतसंपत्तावप्येतद्वार्षिकं व्रतं तपो ऽतिशयसिद्धचर्थं कर्त-व्यतयानेन विधीयत इति व्याचक्षते ॥

व्रव । गृहस्थाश्रमोत्सुकस्य न नैष्ठिकस्य । अत्रापि यस्य द्वादश वर्षाणि ब्रह्मचर्यमभिप्रीतं तस्य मासत्रयमेष विधिः । यस्य चतुर्विशतिं वर्षाणि तस्य मासषट्कं । यस्य षट्त्रिंशतं वर्षाणि तस्य मासनवकं । ""कालौ तु दीर्घकालब्रह्मचर्यनिषेधा-दायुषश्च हासादेष विधिरुपपन्नतरः प्रतिमाति ॥

आ०। यथोक्तकालब्रह्मचर्य कर्तुमसमर्थस्येद्मष्टाचत्वारिंशत्संमितं वतमुच्यते । असमावृत्तस्यैवेदम् ॥

तत्र विधिविशेषः। २।

दे । उच्यत इति शेषः॥

आ०।तत्र त्रैविद्यकविधेरयं विशेषः॥

नियमेष्वाचार्यप्रधानः स्यात् । ३।

दे । स्थानासनादिकान्वध्यमाणान्नियमानाचार्यमादायकुर्यात्। आ-चार्यप्राधान्येन च वेदगुणनार्थाभ्यासावनुवर्तते ॥

आः। नियमेषु स्थानासनादिष्वाचार्यप्रधानः स्यात्। श्रान्त आचा-र्यानुक्रयोपविशेत् स्वपेद्वा॥

निलयार्थी यूनबदं न प्रविद्येत्। ४।

दे । शीतातपभीतो निलयार्थी भूत्वा यूनबद्धं मिश्रवेणुवीरणका-ण्डादिनिबद्धं कुरीशालापाटादिकवासविशेषं न प्रविशेत्॥ आ । शरणार्थी यूनबद्धं शुल्बबद्धं न प्रविशेत्॥

अनिलयः स्यात्। ५।

दे । न केवलं परिनिर्मितमाश्रयविशंषं न प्रविशेषावता स्वयं निल-यमात्रमपि न कुर्वीतेत्यर्थः ॥ यद्येवं वात्याकरकवृष्टशाद्युपस्रवा-देहमङ्गः स्यादित्याशङ्क्याह ॥

^{1.} Instead of oवाटा T has oवर्णा ; Ad : oपाटादिकं.

अन्यत्र वृक्षाद्वाल्मीकादा । ६।

दे । बृक्षादिकमाश्रयेदित्यर्थः । वाल्मीकं वल्मीकभूम्यादि ॥ आ । अनिलय एव स्याद्बृक्षवल्मीकं वर्जयित्वा॥

निस्तान्तवमित्येके 191

दे । तन्तुर्वेणुरिति केचित् । शीत्याद्यपहतो वंशनिर्मितव्यतिरेकेणा-श्रयान्तरं विशेत् । रज्जुस्तन्तुरित्यन्ये । रज्ज्वादिवन्धैर्यन्नि-वृत्तं व शालादि तत्तान्तवम् ॥

आः। निस्तान्तवं प्रविशोदित्येके मन्यन्ते। प्रतिप्रविशेदिति सिंहाव-लोकितन्यायेन प्रतिप्रसूयते॥

यथोक्तमेकं तु वासः शाणीं कुतपं वा। ८।

दे । यत्पूर्वमुक्तम⁶ एकं वासस्तदत्रापि । इयांस्तु विशेषः । इह शाणी कुतपं वा । शाणी वरासी ⁷ । सा पुनः श्लोमीति प्रसि-दा । क्लिश्चकुद्धितद्रभीनिर्मितेति⁸ त्वन्ये । अजलोमनिर्मितं कुतपम ॥

आः।ययोक्तमेकं तु वासः अजिनमेव। तु राब्दो ऽवधारणार्थे। वासो ऽवधार्यते। शाणी वरासी। कुतपं पर्वतीयच्छागरोमकृतं वासः॥ परिमितसुरः प्रमाणसुपरिजानु । ९।

दे०। उरस आरम्य जानुनोरुपरिमागं याचद्व्याप्नोति ताचत्परि-मितमेतत्कतिक्यम्॥

^{1.} Thus DT; A (text and everywhere comm.): वृत्ती हार् instead of वाल्मीकार् and thus also the Bombay copy of Br.; वाल्मीकान् the Paris. and Stein reakas; वल्मीकार् (better reading?) the Lahore copy of Br. and the Bombay reaka. 2. वा० T. 3. Was the original reading निस्तान्त्व nom. sing. masc.) इति ? See Sāmavidh. br. II.

^{4. 9. 4.} R. निवृत्तं 5. श्राणीचीर the Lahore copy of Br. and the Bombay and Stein ricakas. 6. See 1, 2, 7. क्यारी the Mss.

^{8.} Instead of † Ad: किन; is कुद्धित to be emended into कुद्धित ?

आ०। अल्पिमत्यर्थः।

⁻ चतुर्थकालपानभक्षः ।१०।

दे । सायंत्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितमिति भोजनकालः । तत्र प्रथमदिनस्य सायंत्रातर्रुक्षणं कालद्वयं । द्वितीयदिनस्य च प्रातः कालं वर्जीयत्वा सायं चतुर्थे काले भोजनपेयपाने कुर्यादित्येके। एकव्यवधानेनैककालं भुञ्जीतेत्यर्थः । अन्ये त्वाद्वः । पीयत इति पानं क्षीरतकादि । तदेव चतुर्थकाले पश्चिमप्रहरे मक्षो प्रस्येति। क्षीरादिपाने च भक्षशब्दो दृष्टः। अन्मक्षो वायुभक्ष² इति॥

भाग चतुर्थे चतुर्थे पानकाले भोजनकाले भक्षो यस्य स तथोकः। भोजनपानदान्दे प्रतीच्या न्यवहरन्ति। सायंप्रातःपरिकल्पनया त्रीन्पानकालान्परित्यज्य चतुर्थे भक्षयतीत्यर्थः॥

असञ्चयवान्। ११।

देः । हिरण्यादिसंचयं न कुर्वीतेत्यर्थः ॥ आः। भिक्षित्वा संचयं न कुर्यात् ॥

अहरहर्वा मैक्षमश्रीयात्। १२।

दे०। भिक्षाणां समृहो भैक्षं। पूर्वण अभिक्षाणामपि संचयस्य प्रति-षेधे प्राप्ते प्रतिप्रसवो ऽनेन अभियते। प्रतिदिनं भैक्षमश्रीयात्। शरीरापाटवे तु कनाचिदेकामपि भिक्षामश्रीयात्। अटितुमदाकः सक्तुकणिकादिकं वा तावन्मात्रं संचिनुयादित्यनेनाभिप्रायेण वा शब्दः॥

अहस्तिष्ठेद्वात्रावासीत। १३।

दे । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे इहः शब्दाद्द्वितीया । अहिन तिष्ठ-देव । ऊर्ध्व एवासीतेत्यर्थः । रात्रावासीत । उपविशेद्तिआन्तः सुप्यादिष । अत्यन्तसंयोगाभाषात् ॥

आ०। अहः सर्वे तिष्ठेदृद्धितीयात्यन्तसंयोगः । रात्रावासीत । अनत्य-न्तसंयोगात् श्रान्तः स्वेपेदृषि ॥

एकदिनन्यवधा⁰ AT. 2. Cp. Manābhāsya p. 6. l. 19 (Kielhorn's ed.) 3. Viz मृत्रेगा. 4. Pāņ. II. 3. 5.

उभयं मुनिव्रतः स्यात् । १४।

वे॰। उभयमहोरात्रं भृतसाम्यं मीनं वाक्संयमं कुर्यात् । मुनीनां वतमेतत् । किमेतत्सर्वविषयं च मतं । अन्यप्रकारेण । अहम्ब रात्रिं च वाक्संयमी स्यात् ॥

आ०। उमयमहोरात्रं मुनिवतः स्यात् । वाग्यत इत्यर्थः ॥

स्त्रीश्रद्रपतितरभसरजस्वलैर्वा न संभाषेतेति' च्यवनो भृगुः। १५।

दे०। मार्गवस्तु च्यवनो मन्यते। स्त्र्यादिभिरेव न संभावत। न तु सर्वेः। संभावयेदिति स्त्रार्थे णिच्²। रामो राज्यमकारयदिति-वत्³। पतितास्त्रैवर्णिका अपि। रमसा अपृष्टवकारः। भण्ड-वन्दिप्रभृतयः। रजस्त्रहास्तु ये रकेन शरीरमवस्त्रिप्य मोज-नादिकमुद्प्राहयन्ति। भूतवरप्रभृतयः॥

आः। स्त्र्यादिभिरेव न संभाषेतित च्यवनो मार्गवो मन्यते । पतिता-भिर्द्विजातिभिरपि। रभसा भासकाः। रजस्वला ये रजसा रुधि-रेणात्मानमङ्कृतित्वा भिक्षादि दापयन्ति ॥

बादशरात्रं वोभयत्र । १६।

दे । देशकाळशक्त्यपेक्षयोगयतो ऽस्य संवत्सरवतस्याधन्तयो-द्वादशरात्रं वा मुनिवतः स्यात् ॥

भा०। द्वादशरात्रं वोभयतः संवत्सरस्याद्यन्तयोः व्यानासनं सुनि-वर्तं च ॥

अमावस्यां पौर्णमासीं च । १७।

देः । पौर्शमासीममावस्यां च । तेन संवत्सरमध्ये ऽष्टाचत्वारिशाह-नानि भवन्ति। उपक्रमोपसंहारयोः द्वाद्श पौर्णमास्या द्वाद्शा मावस्याः॥

आंः। एवमेतद्याचत्वारिशत्संबत्सरिकेण ब्रह्मचर्येग संमितं। अत्रा

1. संभाषवेदिति T D and first hand of A; संभाषयेतेति the Lahore copy of Br. 2. Comm. on Taitt. Prātis. II. 17. It_seems, the n, that Devapāla's reading was संभाषयेत् 8. Rām. VI. 128. 104. (ed. Bombay). 4. शरीरमन् D. 5. ९स्थात्यन्तयो: the Ms.

ष्टाचत्वारिशदिनान्यतितीवं वतम् ॥ पालाइयः मिभो नित्याः परिधिवृक्षाणां वा । १८।

दे०। या ब्रह्मचारिणां नित्याः समिधस्ता इह पाळादयः। पाळाद्याळामे प्रतिनिधः। प्रतिनिधाने च परिधिवृक्षाणां संबन्धिन्यो
प्राह्याः। परिधिवृक्षाश्च यूप्याः विल्वबदिरपळाशरौहीतकौदुम्बरवद्रप्रभृतयः²। ब्राह्मणं च³। बैल्वो वा खादिरो वा पाळाद्यो वा रौहीतको वा सौम्यस्याध्वरस्य यूपः स्यात्। औदुम्बरो यूपो भवति खादिरे बझाति पाळाद्यो बझाति रौहीतके
बझातीति श्रुतेः। यश्चिया वा सर्वे परिधिवृक्षाः। श्रूयते हि
तस्पेन्द्रो यश्चियेभ्यो वृक्षेभ्यः परिधीनाजहारिति ॥

आः। नित्या याः समिधो ब्रह्मचारिणस्ताः पळाइयः । अळाभे परि-धिवृक्षाणां वा । परिधिवृक्षा यूप्या यिष्ठया व वा । तस्येन्द्रो । यिष्ठयेभ्यो वृक्षेभ्यः परिधीनाजहारेति दर्शनात् ॥

मेघां मद्यमिति⁷ पाणिमार्गं⁸ द्त्त्वा त्रिषवणमहोरात्रमु-दकोपस्पद्यानम् । १९।

दे । कुर्यादिति शेषः । मेधां महामङ्गिरस इत्यादिभिर्मन्त्रैः। द्वास्यां

1. पालाइया: here and infra T; Ad. and the Bombay copy of Br.; पलाइय: the Lahore copy of Br. and the Bombay reaka : पालाश 2. T and first hand of A : खदिरोद्म्बर्रोहितक (रौहीतको) बघर (बदिर A) प्रभृतय: 3. The passage beginning बाह्मणं च up to युप: स्यात is missing in T and added in A on the margin. The Brahmana is not found in the printed text of the Kathaka. 4. Thus AT; the sruti runs according to D: तस्येन्द्र: परिधीयेज्ञि-येभ्यो बुक्षेभ्य आदायेति : after these words D has a passage, not given by A T, from which I cite only : प्रकृती चोक्त । उपसत्स युपकर्मेति. Is prakrti here equivalent with Vaitānikasūtra? 5. R. पालाइय: यजिया: । वातस्येन्द्र the Ms. 7. At XLI. 18 these mantras, indicated here by the pratika, are given in full. 8. Thus Br. (both copies), the Bombay and Stein reakas, the Parisian reaka, and of the Mss. of Devapala D and first hand of A; पाचिना सार्वे T and third hand of A. नामेरारम्योध्वं ब्रह्मद्वारपर्यन्तं मार्जनं निघर्षणात्मकं कृत्वा नामेरूर्वं पाणिनोन्मार्धीतं स्मृतेः । प्रातःसवने माध्यान्दन-सवने तृतीयसवन इति सवनत्रयं ऽपि रात्रिभागत्रये ऽप्येवमु-दकोपस्पर्शनं कुर्यात् । स्नानिमहोपस्पर्शनं । उपस्पर्धनदाब्दो ह्याचमनस्पर्धनस्नानेषु इष्टः । उपस्पृद्य स्वस्त्ययनं भवती-त्याद्याचमने । "" उपस्पृद्य सोममालभेराक्षित्यत्र स्पर्धे । आलम्य चोपस्पृदोयुरित्यत्राप्युद्काचमनमात्रे । रथ्यादावुप-स्पृशेदित्यादी स्नाने ॥

शां। मेघां महामित्यनुवचनीयैः सर्वेरात्मानमुन्मुज्य उदक्रमुपस्पृशेत । स्नायादित्यर्थः । अहोरात्रमध्ये त्रिण्यणम् ॥
नमो हमाय मोहमायेति चानुसवनम् । नमो हमाय
मेहमायाग्रये वैश्वानराय तपाय तापसाय तपन्ताय विन्द्वे विन्दाय वस्राविन्दाय सर्वविन्दाय नमः पाराय स्त्रपाराय पारयन्ताय नम जर्म्याय स्मर्थाय प्रमाय वम्हण्यनाय भागवायेत्येता एव देवतास्तर्पयन्तुदक्षेत्र । २०।

^{1.} This marjana seems to explain the word marga of the Sutra. Perhaps the original Sutra text had marja. 2. Could this expression refer to XLI. 18? Then the citation by pratika would be accountable. 8. उत्सज्य (sāradā!) the ms. words नमी up to मोहमाम not found in the copies of Dev. Both the copies of Br. have them as also the Stein reaks. the Bombay ms. of Br. and of the Mss. of Dev. T have 6. वसुविन्दवे D and second han l of A; वसुविन्दस् the Bombay copy of Br. (The Lahore ms. is here incomplete). 7. पराय Br. and first hand of D. 8. सुपराय A. 9. पारयन्त्याय Br., Stein and Bombay roakss and of the mss. of Devapala A. Afterthis word D and A (sec. hand) insert शान्ताय, not found in Br. and not commented upon by Dev. 10. 朝o first hand of A. For the mantras ep. Gautama dhs. XXVI, 12, Samavida. br. I. 2. 5.

दे । पता एव देवता उदकेन तर्पयन्नमः शब्दाविखन्नैर्मन्त्रश्चतु-र्मिरुपस्पर्शनं कुर्यादिति संबन्धः ॥

भाः। नमो हमायेत्यनुसवनं नमस्कारान्तैश्चतुर्भिरादित्योपस्थानं। एता एव देवतास्तर्पयन्नुदकेन स्नायादित्यर्थः॥

एवं संवत्सरं चरित्वा विमलो विपापो भवति। २१।

दे । एष ब्रह्मचारी स्नातको वा प्रकृतः संवत्सरमुक्तं व्रतं चरित्वा विमलो रागादिमलशून्यो विगतपापश्च भवति ॥

आ०।एष संवत्सरः² एवंरूपः एवं चरित्वा । विमलः । विगतचित्र-मलः । विगतपापश्च ॥

सर्वेषां वेदानां चारेतब्रह्मचर्यो यदि नान्यत्कुरुते । २२।

दे०। यद्यन्यद्वतं वेदाध्ययनकाले न कुरते तदास्यस्मिस्तत्प्रातिनि धिभूते संवत्सरवते कृते सित चतुर्णामिष वेदानामधीतानां चरितब्रह्मचर्यः संपद्यते। वतपरिपूर्णे वेद्चतुष्ट्याध्ययनमस्य संपद्यत इत्यर्थः। ये तु स्वतन्त्रमेवेदं संवत्सरवतं त्रैविद्यकस्य तपो ऽतिशयार्थे वर्णयन्ति त एवं व्याचक्षते। पूर्वेण सहा-स्येकवाक्यता। एष संवत्सरं चरित्वा सर्वेषां वेदानां चरित-वतः सन्विमलो विपापश्च भवति। यदि तन्मध्ये निषिद्धा-चरणं न कुरुते॥

स तु खलु चरितब्रह्मचर्यो दश दश पुरुषान्पुनाति प्-वीपरानात्मानं चैकविंशं पंक्तिंच यावदनुपश्यति यस्यामुपविशति।२३।

दे । तु राब्दः फलान्तरसमुख्ये । खलु निश्चये । … यान्परयति तानपंक्तिपावनानिप पंक्तिपावनान्करोति तपोबलात् । यांश्चे- कपंकत्रुपविष्टान्न परयति तानपि पावयति ॥

आः। दश दश पुरुषान्पुनाति । पूर्वान्पित्रादीन् । अपरान्पुत्रादीत् । आत्मानं चैकविंशं । पंक्ति च पुनाति । यावदनुपश्यति या-वद्दिष्टिगोचरं । कांचित्पंक्ति यस्यामुपविधाति भोजनार्थम् ॥

^{1.} The of the Mss. of Devapala Donly, and the Parisian reaka, but ep. the bhasya. 2. Thus the Ms.

समाप्त एतासामेव' देवतानामन्नस्य जुहोति। २४।

देः। एतस्मिन्त्रते समाप्ते पूर्वोक्तदेवताभ्यो ऽत्रं जुहोति तण्डुल-लक्षणं स्थालीपाकं वा। ""अन्नदाक्तो हि कृते चाकृते च विपक्के च हपः। हीषिति निधनं कुर्यादत्रकामायेत्यकृत-वचनः । अन्नं प्रयोति घृतं मधु तण्डुलानित्यादौ कृतवचनः। यो ऽन्नमश्रीयादित्यादौ विपक्कवचनः॥

आ०।समाप्ते संवत्सरे पतासामेव देवतानां प्राकृतानामन्नस्य कृता-कृतस्य वा स्थालीपाकश्रवणातुत्प्रामावः । न च सर्वदेन-ताश्चेति तन्त्रं । अपि तु हस्तेनैव तण्डुलादेश्चतस्र आहु-तीर्चेडोति॥

घेनुर्दक्षिणा । २५ ॥ ४॥ (१।४)

आः । आचार्याय । प्रकान्तत्रैवियस्यैतद्भवति । तेनात्रारम्भे न व्रतो-प्रयनं न होमः ॥

दे० । येनाधीयानेन यथाविहितवतानि । नानुष्ठितानि नापि संव-, त्सरवतं पश्चात्तं प्रति प्रायश्चित्तान्तरं स्वतन्त्रं । तपा ऽन्तरं । पुर्ववत्क्रच्छादिक्रमाह ॥

कुच्छ्रविधिं व्याख्यास्यामः। १।

देः। इतमकुरारुंः विद्विताकरणप्रतिपिद्धसेवनलक्षणं कर्म छिन्दः स्तीति[‡] क्रच्छ्राः⁷। तथानन्तरं वस्यति[®] सर्वाकुरालमोक्षाये-ति । गौतमो प्रयाह । अथैतांस्त्रीन्कुच्छांश्चरित्वा सर्वेषु वेदेषु स्नातो[®] मवति सर्वेषु तीथेषु स्नातो मवति¹⁰। जीनिति क्रच्छ-

^{1.} समाप्त एवतासामेब D and second hand of A: एव एतासामेब the Bombay reaka. 2. Cp. Pañe. br. VIII. 8.19. 3. Thus the Ms. 4. िहिंद बेतानि AT: 5. Tins. बा. 6. Before कि the copies of Devapaia have all: अथ, it is missing in Br. and Ad.; cp. note. . किन्द्रतीति ऋष्क् T. 8. See V. 10. 9. जातो D: सबवेदेषु स्नातो A- 10. The hate words: not in T: they differ from Stenzler's Tixt Gant. XXVI 24.

महाक्रच्छ्तप्तक्षच्छ्रान् ।कृच्छ्रस्य विधिः प्रभाव इति-कर्तव्यता क्रच्छ्रविधिः । तां वश्याम इति शिष्यबुद्धिसमाधा-नार्थिमिदं वाक्यम ॥

आ०। क्रुच्छ्रिविधि व्याख्यास्यामः । अध्ययनविधेरनन्तरं वास्तुकर्णं वक्तव्यं । कः प्रसङ्गः। क्रुच्छ्रविधेरित्याशङ्कृत्या मुच्यते । येन यथ्या कथंचिद्रेदा अधीता नाष्टाचत्वारिंशत्संमितं व्रतंकृतं तस्यै तान्यध्ययनाधिकाराय क्रुच्छ्राण्यतिदिश्चन्ते । अध्ययनविधेशुणाधानायेत्यर्थः । कृतमकुशळं जिन्दन्तीति क्रुच्छ्राः। तेषां विधिरितिकर्तव्यता । तां व्याख्यास्यामः ॥

देवासो यथाचरन्वसवो रुद्रा आदित्या मरुद् क्रि-रसः पुरा १ । २ ।

दे०। देवा पव देवासः। आज्जसेरसुक्⁵। येन प्रकारेण देवाद्य आचरस्तं प्रकारं वक्ष्याम इत्यन्वयः॥

आः। येन विधिना वस्वादयो देवास्तानाचरन् । मरुतश्चाङ्गिरसश्च ते मरुदङ्गिरसः । पूर्व वस्वादिग्रहग्रामार्षार्थम् । एतः एवात्र ऋषयो ज्ञातव्याः ॥

स्त्रीशृद्ं नामिभाषेत । ३।

देः। स्त्रीमात्रं श्रद्धमात्रं च न संवाद्येत् कृष्कं चरन्॥ आः सर्वे कंचन स्त्रीश्रदं व्रतं चरन्नाभिभाषेत॥

नक्तमासीत संश्रितः। ४।

े दे[°]। कुड्यकाष्टादिकमालम्बनमात्रमाश्रितः सन् रात्रावासीतैव। उपविशेत्। श्रमातिशयनिवृत्तये। न तु सुप्यात्। एवं हि

^{1.} Now follows a discourse about the etymology of the sword krechra, in which a citation is given from a grammatical text (a Prātisākhya?) designated as carāyani or cārāyani sūtra (the citation runs: पुरुक्ते पुच्छक्चच्छ्योः). 2- तस्यतानध्य the Ms. 3. रहादित्या the copies of Devapāla. 4. If we read यथ आचरन, we get (from sūtra 1 on) two Anustubh verses. 5. Pān. VII. 1. 50. 6. एता the Ms. 7 संवाचयेत् I).

सातिशयं तपो भवति । अतिश्रान्तस्तूपविष्ट एवान्तरान्तरा मनाक् खापं कुर्वीत । शरीरापायस्यावश्यवर्जनीयत्वात् । न तु शय्यामारोहेत् ।।

आः। नक्तं रात्रावासीत संश्रितः। अपाश्रितः। कुड्यादी॥

सर्वाण्यहानि तिष्ठेत्। ५।

देः । दिनेषु सर्वेषु तिष्ठदेव न तृपविद्योत् ॥ आः। सर्वाण्यहानि तिष्ठेश नोपविद्योहिनमध्ये॥

ब्रह्मचारी।६।

दे । ब्रह्मचर्याचरणशीलः । एतेन गृहस्थस्याप्यधिकारं दर्शयति ॥ आ । ब्रह्मचारी भवेत्। अनेन श्रायते गृहसंस्थाप्यध्ययनसंस्कारायैते भवन्ति ॥

क्षपादायः । ७।

देः । यदि श्रमातिशयपरां विश्रमयितुं मनाङ् निद्रां कुर्याचदा क्षपायामेव कुड्याद्यवप्टम्मेनोपविष्टः सन् । न तु कथंचिद्पि दिवा शय्यायां वा ॥

भा०। श्रान्तः सन् क्षपायां होते न दिवा॥

मधुमांसलवणश्राद्वानि वर्जयेदविचारयम् । ८।

दें । अक्षामीपनतं ⁴ मधु न दुष्यतीति वाजसनेयकादी यद्दश्यते तथा सैन्धवं तु न दुष्यति । दत्त्वा तु देवविष्रेभ्यः खादन्मांसं न दुष्यतीत्यादि । व्रतस्थमपि दौहित्रं श्लाद्धे यत्नेन मोजयेदि-त्यादि ⁶ कण्वागमं ⁷ । अविचारयन्नेय प्रयत्नविशेषेण मध्वादी-न्यत्रव्रते ⁸ वर्जयेद् ॥

भा०। अकामोपनते मधु वाजसनेये न दुष्यतीत्ययं विचारो मधुनो न

^{1. °}इहेत D and first hand of A; °विशेत T. 2. Corrected perhaps: गृहस्थास्याप्य ° 3. The Sutras 3-7, when combined, form an anustubh verse, one syllable failing only in Sutra 5, where perhaps तिष्ठेत could be read (तिष्ठेत and तिष्ठेत् in śāradā writing not being discernable 4.०मापतं A T. 5. Manu V.32 (var.). 6. ib III. 234. 7. इत्यशह्यमं T. 8. त्रती T.

कतंत्र्यः । मांसस्यापि ब्राह्मणकाम्यादि । छवणस्यापि सैन्धवं न दुष्यतीति । श्राद्धस्य व्रतस्थमपि । दौहित्रं श्राद्धे यद्गेन भोजयेदित्ययं विचारो न कर्तव्यः । सर्वथैतानि वर्जयेदिति तात्पर्यार्थः ॥

गवाजिनं शाणीचीरं कुतपं मार्गे वा वास उच्यते। १। दे०। गवाजिनं गोचमं। शाणीचीरं बरासीखण्डः। मृगस्येदं मांग चमं। कुतपमुक्तमः॥

थाः। गवाजिनं वस्त्रमत्र विकल्पेन॥

सर्वाकुशलमोक्षाय मस्तो ऽप्याचरंस्तथा । १०।

दे । अध्ययनकाले वैगुण्यकृतस्यैवान्यकालकृतस्यापि समस्तस्येह-जन्मकृतस्य पूर्वजन्मविहितस्य चाकुशलस्य पापकर्मणो मो-श्राय विनाशायैतद्वतं भवति सम्यक् कृतं सत् तथा च मरु-दादयो ऽपि ताद्थ्येनैवाचरितवन्तो ऽसंभाव्य मानव्या मोहा इति हरुप्रमाणकमेतत् ॥

आः। सर्वपापापनीदाय मरुतो प्रत्येतेनाचरन् । वश्यत्येतत् । वसुभी रुद्ररादित्यैश्चरितं व्रतं मरुद्धिश्चेत्यर्थः॥

ज्यहं सायं ज्यहं प्रातस्त्र्यहं सुञ्जीतायाचितम्। ज्यहं नैव तु सञ्जीतैतद्वसुभी रहेरादित्यैइचरितं वतम्। ११।

दे । मरुद्धिश्चेति होयं । श्रीण्यहानि सायमेव भुश्चीत होमकाला-दूष्वे । ज्यहं प्रातरेव । ज्यहं त्वयाचितल्यमेव 10 भुश्चीत । ज्यहं त्यवसनमिति क्रमेणैव द्वादश दिनानि वतम ॥

^{1.} The akṣara न restored by me. 2. मागेवास T, मागे वास first hand of A. 3. See IV. 8. 4. Thus Br. (Lahore ms.) and of the Mss. of Devapāla T and first hand of A; Br. (Bombay ms.) and D, and A second hand: व्यव्हांस्तथा. Sūtras 9 and 10 combined are again a śloka, if we cancell akṣara मागेवा. 5. Thus Ad; जिन्तः सं पि (आविरित confirms the reading आवर्ग in the text). 6. T इत्येके instead of एतत. 7. पोतानवरन the Ms. 8. See the next Sūtra 9. T मुञ्जीतित्येतद्व The original reading may have been: त्र्यं नेव तु मुञ्जीत एतद्वसुभिश्विरितम् । 10. विते जव्य T A.

आः। इदानीं मोजनियम उच्येत । ज्यहानि जीण्यहानि सायमेव भुञ्जीत । होमकाछादृष्टें । ज्यहं प्रातरेव भुञ्जीत न सायं। प्रातः शब्दो नियते प्रातराशकाछें। ज्यहमयाचितमिति । याच्छा-प्रातिषेधः । स्वगृहे अप्रार्थितमपि भुञ्जीत हविष्यं नातितृप्तं। चतुर्थे ज्यहं नैव भुञ्जीत । पत्रह्मसुभिरिति व्याख्यातम् ॥

एष एवातिकृच्छस्य विधिरेवं विधीयते । १२।

दे । पतत्कुच्कं व्याख्यातं । अस्य प्राजापत्यमिति नाम ² । पर्वप्रकारं क्रश्नसाध्यमन्यद्गि कुच्छ्राब्देनोच्यते । कुर्चसान्तपनादिकं । पत्नेव प्रकारं तप्तकुच्छ्रे प्रतिदेशयन्नाद³ । एव प्रवातिकुच्छ्र-स्य विधिरेषं विधीयते । यः कुच्छ्रस्य प्रकारः स्थानशयनब्रह्म-चर्यादिक उक्तः स प्रवातिकच्छ्रस्य विधिः । यधेवमभेद एव स्थानत्र को प्रतिदेशावकाशः । तस्य भिन्निवप्यत्वादित्या-शङ्कर्श्वाह । एवं विधीयत इति शेषः । तथा चाह ॥

भा०। अस्य कुच्छूस्य विशेषात्माजापत्य इति नाम। अन्यो ऽप्यवि-शिष्टः। प्राजापत्य एवोच्यते। भतिकुच्छूस्यैवैष विधिः। भो-जने तु विशेषः॥

एतेष्वेवत् कालेष्वेकैकं पिण्डं प्राइनीयात् । १३॥५॥(१।५) दे॰। पतेष्वेव तु सायमादिषु मोजनकालेष्वेकैकं प्रासमश्रीयाद्दति-कृष्कुं चरन् । पिण्डप्रमाणं त्वास्याविकारेण यावद्यासो सुखे वर्तते पाणिपुरणमोजन इति ॥

आः। सायमादिष्वेकैकं पिण्डं प्राक्षीयात् । अविकृतहस्तप्राह्मपिण्डः। तथा च याङ्मवल्क्यः। पाणिपूरणमोजन⁵ इति ॥

तप्तकुच्छ्रं व्याख्यास्यामः । १ ।

त्र्यहसुष्णाः पिबेदापस्त्र्यहसुष्णं पयः पिबेत्। त्र्यहसुष्णं पिबेत्सर्पिकीयुभक्षः परं त्र्यहम् । २ ।

^{1.} एवं (better reading? But see the Bhāsya of Devapāla)
Br. (both mss.). 2. Cp. Baudh, dhś. IV. 4. 6, Viṣṇu smṛti 46, 10.
8. विदिशनाह T. 4. The Lahore ms. of Br.: पिएडमशीयात. 5.
पाणिपुराञ्ग the ms. Yājñ III. 819 6. The grammatically correct सुप: is
found only in the Lahore ms. of Br.; Vas. Dhś. XXI 21. also has साप:

दे०। क्रच्छ्कालेष्वेव सायमादिष्षाजलपानादिकं । पयः क्षीरं। सर्पिस्ट्यहमयाचितं। वायुभक्ष इति वायुमेवोपजीवेत्। न त्वन्यत्किमपि भुञ्जीत पिवेद्वेति॥

आ०। त्र्यहमुष्णाः पिबेदापः। यावच्छक्ति । अन्यत् त्र्यहमुष्णां पयः पिबेत् । अन्यत् त्र्यहमुष्णां यथारुचि । वायुमक्ष इति निराहा-रोपलक्षणं । न हि वायोर्भक्षः समवति ॥

बृहस्पतेस्तु कूर्चस्य² एष² एव² विधिः स्मृतः। ३।

दे०। बृहस्पतेरार्षे प्ररोचनार्थे चकूर्च इति संज्ञा। यः कुच्छूस्य स्था-नासनादिप्रकार उक्तः स एव कूर्चस्यापि। तुशब्दो ऽप्यर्थे॥ आ०। बृहस्पतेरार्षे कूर्चो नाम॥

यवागं यावकं ज्ञाकं पयः सर्पिः कुशोदकम् । त्र्यहंत्र्यहं तु⁸प्राक्षीयाद्वायुभक्षः परं त्र्यहम्।४॥६॥ (१।६)

दे०। यवागूरपासिततुषयवसंपाद्या पेयप्राया सिद्धा। यावको
प्रिप्त तद्वत्। सतु भक्तप्रायः कठिनः। शाकं तु हविष्यमेव न
त्वाविशेषेण।कुशोदकमाहारिनर्देशात्सहोपयोगः। ते
प्रिप्त सप्तत्र्यहा भवन्ति॥

आ०।तत्र यवाग्वाद्य उष्णास्त्रयहं प्रति । यवागुः पेया । यावकः प्रसिद्धः । यवमुद्रामिश्रः । प्रसृतियावकादन्यः।शाकं यवोच्छिष्ट-भोजनीयं। अन्यर् ग्याख्यानं। एवं सप्तत्रयहः बृहस्पतिकुचै वतस्

अथ सान्तपनम् । १।

दे०। क्रच्छं व्याख्यास्याम इति वाक्यशेषः। अधशब्दः पृथक्स्था-नतां पूर्वेभ्यो द्योतयति॥

आ०।अथराब्दः पृथक्प्रिकयार्थः॥

^{1.} After Sutra 2 Br. has one sloka more: ष्ट्पलं तु पिबेदापस् (Lah. पिबेदस्मः) त्रिपलं तु पय: पिबेत्। पलमेकं पिबेत्सिपविद्यमचः परं त्र्यहम् ॥
2. Thus Br.; the Mss. of Devapāla: कूर्वस्यैवेष, but A second hand: कूर्यस्य होष एव.
3. च the Lahore Ms. of Br.
4. पेया AT.
5. T and A (first hand): श्रियानं: A corrects: प्रश्यानतां

मरुतां होमो मरुतस्तर्पयेत् । २।

दें । मस्तामेवात्रार्षे। अतस्तेवामेव । होमः । तानेव चोद्केन तर्पयेत् ॥ आ । मस्तः सान्तपनऋषयः । तेवामेव होमः । तेवामेव तर्पणम् ॥ गोसूत्रं गोमयं क्षीरं द्धि सर्पिः क्कशोदकम् ।

एकरात्रोपवासइच कृच्छं सान्तपनं स्मृतम् । ३।

दे०। क्रच्छ्रू च तत्सान्तपर्नं क्रच्छ्रमान्तपनं। गोमुत्रादिकमेकक-महन्यहत्येकरात्रोपवासश्चेति सप्तरात्रः॥

आ०।गोमृत्रादीनि षड्रात्राण्येकरात्रतः। उपवासश्च द्विनीयः। एतत्सा-न्तपनम् ॥

एतदेव त्रिरभ्यस्तं महासान्तपनं स्मृतम् ।४॥७॥(१।७)

पञ्चगन्यं तु गोक्षीरं दक्षि सूत्रं शकुद् श्रृतम् । जन्धवा परे ऽह्नयुपवसेत्कृष्ट्यं सान्तपनं चरन्¹⁰। अत्र पञ्चगन्यादीनामेकाहन्युपयोगः। द्वितीये तूपवास उक्तः।

^{1.} ग्रम्थ instead of श्रत: D. 2. Identical with Manu XI. 213.

3. This Sutra is not given by Br., and not rubricated nor marked or numbered in the Mss. of Devapāla, but cp. the following passage, which comment upon it, as also Ād. 4. A similar expression is used by Rudradatta on Āp. srs. XI. 12. 6: द्राइक जितवंदस्यस्तेन. 5.

Thus the Mss.; r. सङ्ग्या ? 6. This word only in TA. 7. T and first hand of A: त्र्यह त्वं. 8. व्यत्रेऽवक्त्यने A T. 9. Thus A

T; विव्याख्यातं हेशेन भवनीय: D. 10. Yājñ. III. 315 (Var. reading, ep. Ād.)

यतो महासान्तपनमाह । पृथक् ""स्मृत इति । अत्र पश्च-गव्यादीनां पृथगुपयोगात्षडहानि सप्तमे ऽहन्युपवासः॥ आ०। एतदेव त्रिरभ्यस्तं स्वस्तानविवृ² दण्डकछितवद्वा महासा-न्तपनं । सप्ताहः संख्या । एकविंशत्यहःसंख्या न कर्तव्या यतो

याज्ञवल्क्येन स्फुटमुक्तं—

कुशोदकं तु गोक्षीरं द्धि मूत्रशकृद् घृतम्।

पृथक् "महासान्तपनं मतम् । मनुना तन्त्रेण द्वावप्युक्तं। गोमूत्रं गोमयमिति । अत्र समस्तद्रव्येणैकरात्र उपवासश्च द्वितीयः । अयं द्वचहः । महासान्तपने गोमूत्रमेकरात्रः। एवंव्याख्याने सप्तरात्रः॥

अथात्र वतोपायनम् । १।

दे । सर्वेषां कि कुञ्छ्वतानां द्वादशाहाधिकारित्वं। गुणं तु द्वादशाह-स्येति । तेन तदीया एव मन्त्राद्यो ऽत्र गुणत्वेन योजयित-व्या इत्यभिप्रायेगा गुणविशेषमाह । अथात्र व्रतोपायनम् । एषु समस्तेषु कृच्छ्रेष्वत्र यत्पूर्वे व्रतमुक्तं व्रतादिनियमाश्चेति तस्योपायनं ब्रह्णोपाय इतिकर्तव्यता द्वादशाहादित्युच्यते त्यागोपायश्च तत एवति ज्ञेयम्॥

बाः। अथात्र सर्वेषु कृच्क्रेषु बतोपायनादिगुणविधिरुच्यते । प्रथमे ऽहि प्रातः स्नातः अग्निसन्निधौ व्रतमुपगच्छाति॥

वसवो व्रतपतयो रुद्रा व्रतपतय आदित्या व्रतपतयो मरुद्ङ्रिरसो व्रतपतय इति व्रतमालभ्य वसूनद्भिस्तर्प-येत् प्रथमस्मिंश्चिरात्रे रुद्रान्द्वितीय आदित्यांस्तृतीये मरुदङ्गिरसश्चतुर्थे। २।

दे०। प्रथमस्य त्रिरात्रस्य प्रथमे ऽहानि स्नात्वााग्निसमीपे वसवो

^{1.} Yājñ. III. 316. 2. Thus the Ms. 3. Yājn. III 315. 4. Manu XI. 213. 5. Thus of the Mss. of Devapala A and T, D: And the Bombay Ms. of Br. has अयातो, the Lahore Ms. अय. 6. The passage from विश्वेषां विशेषमाह follows immediately after the last words of Dev. cited in the Comm. on VII. 4, 7. Three quarters of a sloka.

वतपतयो वतमालमे तद्वः प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनध्यांसमित्या-दिमन्त्रलिङ्गात्देवताम्यर्थनं प्रतीयते । तथा व्रतान्ते वत-त्यागः कर्तव्यः । व ववो व्रतपतयो व्रतमचारिषं तदशकं तद्वः प्रव्रमस्तन्नो गोपायतेत्यादिभिः । एवंमतैश्चतुर्भिमन्त्रैर्वतमा-लभ्य प्रथमं त्रिरात्रे ऽद्गिवस्त्यत्यहं तपयेत् । द्वितीये रुद्रान् । तृतीय आदित्यान् । चतुर्थे त्रिरात्रे मस्दङ्गिरस उद्केन तपयेत् ॥

आ०। अथात्र सर्वेषु इन्ह्रेषु व्रतोपायनादिगुणविधिरुच्यते । प्रथमे
ऽह्रि प्रातः स्नातः अग्निसन्निधौ व्रतमुपगच्छाते । ""व्रतान्ते
तथैव विमोकः । ""वस्निद्धस्तर्पयति प्रथमस्मिस्त्ररात्रे ।
स्द्रान् द्वितीये त्रिरात्रे । आदित्यान् मस्दङ्गिरसस्तृतीयचतुर्थयोः ॥

आमे गृहा इति द्वाभ्यां वसूनां स्थालीपाकस्य जुहोति।३। दे०। प्रथमे ज्यहे उहन्यहिन चरुणा मन्त्रद्वयेन वसुभ्यो होमः कार्यः। बह्मचारिस्नातकाभ्यां लोकिके उग्नो गृहस्थेनाहवनीये गृह्याग्नौ वा॥

आं। ब्रह्मचारिणो ऽपि लौकिके उग्नी॥

असङ्ख्यातिति दशभी रदाणाम् । ४।

दे०। होमः कर्तव्यः। द्वितीये त्र्यहे॥

आ०। रुद्राणां द्वितीयस्मिस्त्रिरात्रे स्थालीपाकस्य ॥

कदा चन स्तरिरसीति पञ्चिभरादित्यानाम् । ५।

दे । तृतीयत्र्यहविषयमेतत् ॥

वर्ग पश्चिमः पुरोक्षिभेष्रहरहिताभिः पश्च प्रधानाहुतयः॥

आः। पञ्चमिर्ऋग्निरादित्यानां श्रहवर्जम् । प्रथमे बृहत्यौ । तृतीयो-ष्णिक् । चतुर्थी त्रिष्ठुप् । पञ्चमी जगती । इन्द्रो ऽप्यादित्यः । सविताप्यादित्यः॥

सान्तपना इति षड्भिर्मरुजणानां त्वामग्ने अङ्गिरसो वायुरग्रेगा इति च । ६।

1. Thus. Ad. only; the other Mss.: ॰ स्थाता इति, ॰स्यातीति०ा स्थात इति. 2. Thus the Lahore Ms. of Br. only; all the others: वायुरमगः दे । चतुर्थे त्र्यहे मरुद्रणानामङ्गिरसां चाहन्यहिन होमो यथायो-ग्यमेतैर्मन्त्रेः कर्तव्य इत्यर्थः॥

आ०। इत्येवमष्टमिश्चतुर्थे त्रिरात्रे॥

इव्यवाहामिति स्विष्टकृतम्। ७॥८॥ (१८)

दे । हन्यवाहमित्यादिमन्त्रेण स्विष्टकृतं जुहुयादविशेषेगा सर्वेषु व्यहेषु ॥

ब्र॰। हव्यवाहमिति चतुर्ष्वपि त्रिरात्रेषु स्विष्टकृतं। इडामग्न इति छुप्यते²॥

आ०। इति स्विष्टकृतं जुहुयात्सर्वेषु । अत्र प्रत्यहमित्यारम्भात्प्रतिज्य-हमेको प्रपि होमः। तत्राप्यशक्तावारम्भे एकतन्त्रेण चत्वारो प्रपि होमाः॥

वर्षासु अवणेनाध्यायानुपाकरोति । १।

दे०। अत्रान्तेवासिनां योगमिच्छान्निति वस्यमाणं संबन्धनीयं। यद्य-दध्ययनाध्यापनाङ्गं स्मर्थते तत्तित्कल वक्तव्यं। उपाकरणं वाध्ययनाध्यापनयोरप्यङ्गं । तथा चन्तेवासिनां योगमि-च्छानित्यतो ऽध्येतुः फलसंबन्धः प्रतीयते। "तत्र त्रैविद्य-कसिद्धचर्थे वेदाध्ययनाङ्गभूतानि व्रतानि प्रतिपादितानि। अधीतवेदस्यापि शिष्यस्याङ्गोपाङ्गग्रहणार्थे गुरोर्वास इष्यते शिल्पादिशिक्षार्थे च। तथा च स्मृति:-

कृतिशिल्पो प्रीप निवसेत्कंचित्कालं गुरोर्गृहे । अन्तेवासीत्यादि ।

तत्रान्तेवासिनां योगं संबन्धमिच्छन्नाचार्य उपाकरगां वेदानां कु-र्यात । उपाकरणं स्वीकरणं। मनसा संकल्पनं। एतत्स्थानकविथे-षादि मयास्मै शिष्याय प्रवक्तव्यमिति। शिष्यो प्रिशिल्पाङ्गोपा-ङ्गपरिज्ञानायापि गुरौ वसन्त्थानकविशेषादिकमपि गुरोः

^{1.} After the interpretation of the mantras Devapāla has समन्त्रकचारा(य)णीयगृह्यभाष्ये कृष्कृविधि: 2. See XLVII. 13.

 ^{3.} द्वयो(प्यङ्गे TA, ० प्यङ्गे C.
 4. तथान्तेवा DC.
 5. किञ्चित्

 instead of कंचित् the Mss.
 6. Yājn. II. 184. (with varr.)
 7.

⁰स्थानिदो[©] Mss. exc. A. Refers obviously to the division in Sthā. nakas of the Kāthaka.

सकाराद्धीते। आवणमाद्रपद्यैमासी वर्णस्तत्र यः भयमः श्रीवर्णं नक्षत्रं तत्रेवं।पाकरणं कर्तव्यं । प्रथमपरित्यामे कारणामावात् । प्रथमं वा नियमेन कारणाद्दिक्षमः स्थादिति नयेन । किं कुर्वता । अन्तेवासिनां साङ्गोपाङ्गादिशिक्षार्थं गुरी निवसतां योगं सवन्धमध्यापयितृकृतव्याख्यकक्षणमिच्छता । अन्तेवासिकश्च प्रज्ञातिशयसंबन्धमिच्छतेति फलतो व्याख्या ॥ अन्तेवासिकश्च प्रज्ञातिशयसंबन्धमिच्छतेति फलतो व्याख्या ॥ आ० ३ । वर्षास्वध्ययनविधिशेषत्वेनद्मुच्यते । येन वा कृच्छ्द्रयेनाध्यमं कृतं तस्यापीत्मुपाकमं । वर्षासु अवणेन प्रथमेनैव । अध्यायान् स्नातकविशेषानुपाकरोति । अङ्गीकरोति । इदं मया प्रवक्तव्यमिति ॥

स जुहोत्यप्वा नामासि तस्यास्ते जुष्टीयं गमेयम् अहमिदि पितुष्परि मेघामृतस्य जगृभ अहं सूर्य इवा-

^{ी.} Thus the Mss., exc. A (sec. han !): त्रथमं; r. बरत्रथमं. 2. Does this point to a Sutra text अवरोने। प्रथमन ! of. Ad. नियम्येत AT संबन्धमध्यापयित्रध्याप्यलच⁰ A: संबन्धमध्यापयित्र-कृतन्यास्यातच्च ° D: संबन्धमध्यापयतयत्रव्याप्यतच्च ° T: संबन्धमध्यापयेतध्या-स्यलच 0. 5. The beginning seems to be defective. 6. Thus Br. (text and comm.) and the Stein and Bombay reakas. The text of Devapala also points to ग्राचा (thus D, but O: ग्रापा, A: उपथा, T: अपथा), but the Mantrabhasya either to अपवा or to आप्ता, it rai.s: एवते स्वरूपाच्च्यवत इति पवा अधुवा (varr.; त्रभूता, त्रमुना, त्रम्वा) तत्मतिषधेनापना चाधुना (varr.: दाधुना, चाधुना, वर्षना, अपनादादपुना) विण । केचितु अपनेति (varr: अपेति, अपीति) पठिन्ति । तत्रायमेवार्थः ॥ : 7. Uncertain. The Bombay Ms. of Br. reads जुडीयं, the Lahore one: जोडी; D जुडीय C and Bombay reaks जुडी, T जुन्हें, A जुन्ह्रीयें (ep. the Man. grhs.) the Stein ronks जे द्रीयें In the Mantrabhasya DA: जुष्टीयं, C जुष्टी T जुष्ट्यं (Periphrase: श्रातिशयन सेवनीयं) 8. Br. (Bombay Ms.) and Bombay reaka: जगूभ बहुं, thus also C; जगुमु अहं D; जगुहुरहुं Br. (Lahore Ms.) and A; जर्भरहें T; जन्म भाई the Stein rcaka (four times). Devapāla seems to have read जगृहुःहं (परिजगह:..... संभिर इत्यर्थ:).

जिन स्वाहा। रिन्तर्नामासि युक्तिनीमासि योगो नामा-सीत्युत्तरास्तिस्रः। तस्यास्त इति सर्वत्रानुषजित। २।

दें । स जुहोति य उपाकरोति । अप्वा¹ नामासीत्यादिभिर्यजुर्भिर-न्यास्तिस्रः । एतेषु यजुःषु प्रथममन्त्रस्थं तस्यास्त इत्यनुषज-ति । तेन रन्तिर्नामासि तस्यास्त इत्यादीनि वाक्यानि भवन्ति । समस्तपाठः शास्त्रान्तरीयत्वात् ॥

ब्र०। उपाकर्मणि स्नानवतवत्परिसमृद्य पर्युक्ष्य चातुष्कोष्ठैः स्तरैः परिस्तीर्याज्यं संस्कृत्य दर्भोपयामो प्रवा नामासि रन्तिनीमासि युक्तिनीमासि योगो नामासीति चतस्रः स्रुवेणाद्वतयः। योगो नामासि तस्य ते जुष्टीयं गमेयमित्यृहः॥

भ्रा०।य एवोपाकरोति स एव जुहोति। आज्यं पवित्रेण संस्कृत्य चातुष्कोष्ठैः स्तीर्त्वा अपवा नामासि तस्यास्त इति सानुषङ्गै-श्रतुर्भिर्श्वरयजुषेश्चतस्र आहुतीर्जुहोति॥

युजे स्वाहो खुजे स्वाहा युक्त्ये स्वाहा योगाय स्वाहेत्य-न्तेवासिनां योगमिच्छन् । ३।

दे०। इति प्रत्येकं संबध्यते॥

आ०। अन्तेवासिनां शिल्पशिक्षार्थं ये गुरौ वसन्ति । उपवेदग्रहगार्थं वा । तथा च स्मृतिः । कृतशिल्पो ऽपि फलप्रद् इति ॥ द्धिकाञ्ण इति त्रिद्धि भक्षायित्वा द्भेपाणिः सावित्रीं त्रिरन्वाहादितइच त्रीननुवाकान्कस्त्वा युनक्तीति च 18। दे० । दंधिकाञ्ण इति मन्त्रः सकुद्दधिभक्षणमेवावर्तते त्रिः । साविन्त्री सावित्देवत्या तत्सवितुरित्यादिका महाप्रभावत्वाकान्या आ कृष्णेन रजसेत्यादिका । आदावादितः । ये त्रयो ऽनुवाकाः । इषे त्वेत्यादिरेकः । देवस्य त्वेत्यादिद्वितीयः । वसोः पवित्रमित्यादिस्तृतीयः । कस्त्वा युनक्तीति चाश्वमेधे परिधिनियोजने विनियुक्तः । उभयजान्वाहेत्यनुषद्भः ॥

^{1.} Thus D; उपधा C; A first hand and T: उपाधा; A second hand; अपवा. 2. जोश्री again the Lahore Ms. 3. Yājn.II. 184. 4. च given by Br. (both Mss.) and of the Mss. of Devapāla by A (C D T om.); it is not found in the Bombay reaka.

व्रंग होमाद्दनन्तरमात्मना द्धि प्राप्त्य शिष्यांश्च प्राथायित्वा तैः सह प्राग्नेषु द्र्भेषूपविद्य द्रभेपाणिरों भूर्भुवः खरित्युक्ता तत्स-वितुरिति सावित्रीं त्रिरन्वाह । पच्छो प्रधंचंदाः सर्वामन्ततः ।

"ततः कस्त्वा युनकीत्युक्ता नमो ब्रह्मण इति परिधा-नीयां त्रिरन्वाह । अग्नि विमुच्य शिष्यपरिवृतः पूजोपका-रणमादाय नदीतीरं गच्छेत् । ""तत्र नदीतीरे शुंचौ देशे द्रभविष्टरान्विंशतिसंख्यान्कृत्वा प्राग्नानुद्रगपवर्गानवस्थाप्य तेष्वप्रये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे इन्द्राय प्रजापत्तये मवाय शर्वाय देशानाय ईश्वराय विष्णवे वृहस्पतये यज्ञुवंदाय छन्दोम्य ऋषिभ्यो वेदेम्यो ब्राह्मणेभ्यः सोमेभ्यः सोमपेभ्य आचार्यभ्यो नम इति जीवादानपूर्वे पाद्याच्यादिष्ठांन कृत्वा तर्पयेत् ॥

भा०। होमादनन्तरं द्धिकाण्ण इति त्रिद्धि मक्षयित्वा। क्रियाया आवृत्तिः सक्तन्मन्तः। ""कस्त्वा युनकीति च प्रवादः। प्रच्युत्यै त्वेत्यन्तः॥

तस्यानध्यायः । ५ ।

दे॰ । तस्याध्यापयितुरध्येतुश्चानध्याय उच्यते ॥ भा०। तस्यानध्यायो विरतिरध्ययनादुच्यते ॥

ने विद्योतमाने न स्तनयति । ६ ।

दे०। वर्तमाननिर्देशात्तात्कालिकमेतद्मध्ययनं। विद्योतमाने वैद्युते तेजसि । स्तनयति गर्जति मेधे ॥

आः । त विद्योतमाने ऽधीयीत । न स्तनयति गर्जति सति । यावद्विद्योतयते तावद्नस्थायः । यावद्य गर्जति ॥

आकालिकं 'देवतुमुलं' विद्युद्धन्दोल्का । ७।

दें । आकालिकं न समानकालमुच्यते । य एवादिः स एव चेदन्ती

^{1.} Corrected (cp. Taitt. Ār. II. 13. 4), "धानीयांखि" the Mss. 2. Thus the Ms. of Lahore, the Bombay Ms.: जीवादानायाहरपूर्व. 8. ज the Mss. 4. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla A (second hand), and the Bombay reaka; "कांबिक CD, " कांबिक T and first hand of A 5. Thus Br. the Bombay reaka and of the Mss. of Devapāla A (second hand); "अव DTCA (first hand) 6. Thus Br. (both Mss.) and of the Mss. of Devapāla A; "हका: the others 7. "लिक:समानकाल उ" D, " लिक-काल उ" C.

मवति । तस्य वचने आकालिकरान्दो निपातितः । आकालिकडायन्तवचन इति सूत्रेखा । टकारो टीवार्थः । आकालिकी
विद्युतः । य प्वोपक्रमकालः स एव विनाशकालो विद्युत
इत्यंथः । प्वमिहापि यस्मिन्प्रथमार्धप्रहरादौ देवतुमुलादिकमुत्पद्यते सं तस्यादिकालः । स एव द्वितीयदिवसे अन्तकालो
मवति । प्तदाकाविकशब्देनोकं । पतदुकं मवति । यावति
काले देवतुमुलादिकमुत्पद्यते तावत्येव काले द्वितीये दिवसे
ऽध्ययनयोग्यता भवति । अन्तरा त्वनध्यायः । "तत्रान्तिक्षे
गीतवाद्यादिकं गन्धर्वाधिकृतं देवतुमुलं । विद्युदिति
विद्युत्पातो विवक्षितः । "धन्वशब्देनापीन्द्रधनुर्वर्षाकालाइन्यत्र वर्षासु "उल्कापि महत्या उल्कायाः पातो विवक्षितः
तारकामात्रपातनो प्रपि ह्युल्काशब्द्मयांगो ऽस्ति ॥

आ०। इदानीमाकाविकाननध्यायान्व्याख्यास्यामः। देवतुमुलम् । अन्तरिक्षचराणां गन्धर्वादीनां मतव्यो धवनिः देवतुमुलं। यस्मिन्काले स भवति तदारभ्य यावच्छुः स एव कालो विद्युत्पातः धनुदर्शनं। पेन्द्रस्य धनुषः। महोल्कादर्शनं। पतखतुष्ट्यमाकालिकम् ॥

आचारेणान्ये । ८।

दे०। अन्ये ऽप्यनध्ययनहेतव आचाराध्यायोका अनुमन्तव्याः । भूकम्पचन्द्राकौपरागनुपतिमहापुरुषप्रमयप्रभृतयो ऽनुमन्त-व्याः । तद्यथा ॥

भार । आवाराध्यायेनान्ये अनध्याया व्याख्याताः॥ अस्यक्षराः शब्दाः संततवलीकप्रस्नावः। ९।

दे । अतिक्रान्ताक्षरा अत्यक्षराः शब्दा निर्धातहुंकारतलास्कोटन-प्रभृतयः । संततं वलीकस्य प्रकावो न तु प्रभावमात्रं तस्य प्रायेखामावात् । एतद्द्वयमाकालिकस्यानध्ययनस्य निमित्तम्॥ आ । अक्षराण्यतिकम्य ये वर्तन्ते वेणावेणुमनुज्ञान् कांस्यशङ्ख-

^{1.} See Pāṇ V. I. 14. 2. D seems to read आहारी खीवण: 3. See Schol on Pāṇ t. c. 4. Reading of व्यो indistinct. 5. अन्या the Ms. 6. Thus T; the other Mss. • आभावात. 7. Thus the Ms.

बुन्बुभिश्वसगालगंदभानां शब्दाः अत्यक्षराः । सनतवलीक-प्रस्नावो यावत् । वलीकाः छर्दिः पटलपर्यन्ताः । ते यावत्संत-नमविच्छित्रं प्रस्नवन्ति ॥

अर्धपश्रमान्मासानधीत्य पश्चार्घषष्ठान्वोत्स्वजत' उत्स्-जामहे ऽध्यायान्त्रतिविश्वसन्तु हन्दांसि कस्त्वा विमुश्रतीति च । १० ।

- दे०। अर्थः पञ्चमो येषां ते ऽर्धपञ्चमा मासाः। सार्धचत्वारः। एव-मर्धषष्ठाः सार्धपञ्चमाः² मासानुक्तविधिनाधीत्य। अध्ययनार्थ-प्रयोजकव्यापाराध्ययनं निर्वत्यं। अध्याप्येति यावतः। उत्सजते अध्यायान्। उत्सर्गसंकल्पनं करोतीत्यर्थः। न च वेदाध्यय-नस्य त्यागो ऽस्ति । अनध्यायविद्योगेभ्यो ऽपि वा³ उत्सर्गे मन्त्रद्वयसंबन्धमाह। उत्सजाम इत्यादि।
- प्रश्न वात्सर्गः । उत्सर्गे ऽपि प्रामात्र्याचीमुदीचीं वा विद्यामुपनिष्कम्य जलतीरे नेष्येव दर्भविष्टरेषु पूर्ववद्धिः वाय्वाचा वेवता अभ्यर्च्य शिष्यैः संदेव दर्भपाणिः सावित्रीं त्रिरुक्तेषे त्वेत्याचनुवाक वयमन्वाह। नमो ब्रह्मण इति परिधाः नीयांक्षिरुक्तोत्स्जामहे ऽध्यायान्यतिश्वसन्तु छन्दांसि कस्त्वा विमुश्चतीति पठेत्। तत आज्यमिदं श्येनं वदोषध्य उपधा-नाग्नेः प्रियं धाम तेनेनं संगमयिष्यामीति कक्षमादीप्याग्नये नमो वायवे नम इत्येवं पूर्ववदुदक्षमुत्ख्जेयुः। तदुक्तमाचारा-

^{1.} Thus Br. and the Bombay reaks, and ep. Ad; • षष्ठान्त्रसज्यते D C T (• सजते); A (first hand): षष्ट्यान्त्रसज्यते, second hand: षष्ट्यान्त्रिसज्यते 2. Thus A (an accus. is required!); सार्धन्तर: the other Mss. 3. वा om. DC. 4. Thus or • ज्याम or • ज्यामीत्या• the Mss. 5. ? Thus reads the Bombay Ms. of Br., the Lahore Ms. पश्चार्धान्त्रोत्स्याः 6. Only given by Lahore. 7. Cp. the Bhasya of Br. on IX. 4. 8. जीने Lahore. 9. Unknown Mantra.

ध्याये¹ । उत्स्रक्ष्यन्तः प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्कस्य कक्षमादीपयन्त्युदकमुत्त्वजन्तीति॥

आ०। एवमर्घपञ्चमानमासानधीत्य उपाध्यायनध्यायात् "अर्घष-ष्टान्वा पश्च मासानधीत्य तत उत्सृजतेति मानस एव संकल्पः। उपाकरणमुत्सर्गश्च कदाचित्स्वाध्यायोत्सर्गो ऽस्ति । अथवा समाचारो ऽयं। दर्भमयानि पवित्राणि विंशति पात्राणि कर्वन्त्यध्येतार उपाकर्मेशा । तानि बद्धानि धारयति आ उत्सर्गात् । उत्सर्गकाले च शचीमुदीची दिशमुपनिष्कस्य कक्षमादीपयन्ति तानि च पवित्राण्युदकसमीप आस्तीय तेपुरकमृत्स्जन्त्याचाराध्यायोक्तेन² विधिना। यथा । अग्नये वायवे " धाचार्येभ्यो नम³ इत्युदकमुत्ख्ज्य ततो जपन्त्यु-त्सृजामहे "छन्दांसि कस्त्वा विमुश्चतीति चानुवाकशेषम् ॥

तस्यानध्यायो ऽमावस्यां पक्षिणीं भाधीते । ११ ।

वे०। अयमन्यो ऽनध्यायः। पक्षाविवोभयपार्श्ववर्तितया अमावस्या-याश्चतुर्दशी प्रतिपद्म । यद्यपि चाचाराध्यायं द्वे पौर्णमास्यौ हे अमावस्ये चतुर्दशीसहिते पौणंमास्यामवास्ये उक्ते तथापि प्रतिपद्विधानार्था पुनः श्रुतिः। तदुक्तं गुगार्थेन पुनः श्रुतिरिति॥

आः। प्रतिपञ्चतुर्दश्यौ पक्षस्थानीयौ यस्याः सा पिछणी॥ नात ऊर्ध्वमभ्रेष्ठ । १२ ॥ ९ ॥ (१।९)

दे । अत उत्सर्गादृध्वमभ्रद्शनमात्रे ऽपि सति नाध्येतव्यं। का कथा विद्योतमानादिषु॥

आः।अत अर्ध्वमुत्सर्गादृभ्वे । आ उपाकरणात् । केचित् । नात ऊर्ध्व घनेष्वभ्रेषु वर्षत्स्ववर्षत्सु वा नाधीयीत॥

^{1.} Probably a part of the Katha-aranyaka (cp. Dev. on IX. 8). 2. See note 1. 3. The same words as given by Br. on IX. 4. Thus Br. and of the Mss. of Devapala A T and perhaps C: D पिंचियीर, Ad. and the Bombay reaks: पिंचियी. 5. तथा प्रति T C and first hand of A. 6. गुरुवाय । D.

अथोपनिषदर्हाः । १।

दे०। शिष्या उच्यन्त इति शेषः । अध्यायोपाकरणानन्तरमध्ययन-प्रसङ्गेनोपनिषदं रहस्यशास्त्रं वे अईन्ति त उपनिषद्द्यीः शिष्या नैष्ठिकत्रह्यचार्यादय उच्यन्ते ॥

आ०। उपनिषद्विद्या । तामर्हन्ति ये त उपनिषद्र्वाः । रहस्यवेदार्थ-प्रशिधानयोग्या उच्यन्त अध्ययनुप्रसङ्गेन ॥

व्रह्मचारी सुचरिती मेथावी कर्मकृद्धनदः प्रियो विद्यया वा विद्यामित्वच्छंस्तानि तीर्थानि ब्रह्मणः ।२।१०॥(१।१०) दे०। ब्रह्मचारी नेष्ठिकब्रह्मयुक्तः । सुचरितमस्यातीति सुचरिती सदाचारो गृहस्थादिरिप । मेथावी ब्रह्मणधारणथाकियुक्तः । कर्मकृत् नित्यनेमित्तिककर्मानुष्ठानरतः गुरुपरिचर्याचरणकारी च। धनदः प्रचुरधनदाने समर्थः प्रह्मान्ते गुरुद्क्षिया-वसरे । "प्रियः पुत्रादिः सदाचारः। यश्च विद्यया विद्यामा-वित्तते । तानि ब्रह्मणस्तीर्थानि । वेदस्य रहस्यकप्रस्य दाने निपानिनम्रहणे चापाया इत्यर्थः । तीर्थे हि निपानं स्मृतं ।

तीर्यामिधानमिच्छन्ति तृतीयं कृतबुद्धयः। शास्त्रं चैव निपानं च वारि चाण्यविसेवितस्॥

ष्मा०। ब्रह्मचारी तावद्यथोकः । सुचरितः शोभनाचारः । अब्रह्म-चार्यपि । मधावी प्रद्याधारणसमर्थः । कर्मकृष्सुभूषापरः । धनदो भृति वर्जयित्वा प्रकारान्तरेण यो धनं ददाति । प्रियः स्वचरितत्वेन। विद्यया विद्यां परिवन्तेनाद्विष्यम् । तान्येतानि तीर्थानि पात्राणि ब्रह्मणः प्रतिपाद्यस्य । अन्तेवासिनो ऽप्येवं-स्वस्रणा भवन्ति ॥

नवं नवावसानं समं समूलं समवस्रावं समवस्रत्य वा यस्मात्प्रागुदीचीरापो निर्देषेयुः प्रत्यगुदीचीर्चो तस्मि-

^{1,} विष्टा D only. 2. ०साने A T. 3. निपानप्रहरो A T. 4. Reading indistinct; instead of परिवन्त could be read अपसित्ते.

^{5.} सुमुखं all the Mss. of Devapala, but in the Bhasya T A स॰.

^{6.} Thus Br. and Ad.; of the Mss. of Devapala D : ब्रयादा ; A:

०विश्रुत्य ता ; T : ०पछुत्य वा ; O: समवस्रुत्य. 7. A T: यस्माद्वा प्रा०.

न्प्राग्हारं दक्षिणहारं वा शरणं कारयेत्। १।

दे०। ग्रध्याहिताग्निमिति वस्यित । तत्संबद्धमिद्मनागतावेक्षणेनाभिधीयते । सहकर्मचारिणीमुद्रोदुकामस्तिस्नन्देशिवेशेष
शर्यां कारयेत् स्थपत्यादिभिविवाहात्पूर्वमेव। कीहशं शरणं।
प्राग्द्वारं दक्षिणद्वारं वा । तथा नवमन्यानुपयुक्तदार्वादिनिर्मितं । नवाबसानं । अवसानं भूप्रदेशः । नवदेशमित्यर्थः । सममिनद्गोन्नतं । समृतं प्रश्नाकीशकुसुमादिम्लयुक्तं । समवस्नावं समो ऽवस्नावो यन्न
तत्समवस्नावं । उदकं प्रक्षितं यन्न समं कृत्वा स्रवति
संचरित तत्समवस्नावं । अतिरश्चीनिमत्यर्थः । समवस्नावं
यद्भमण्डलं तस्मिन्निति संबन्धः। समवस्नत्य वा यस्मात्मागुदीच्य आपो निर्हेवेयुः । निर्गच्छेयुः । अथवा प्रतीच्य
वपीच्यो वा यन्नापो गच्छन्ति तस्मिस्तरश्चीने ऽपि शरगं
कारयेत्॥

आ०। उक्तो ब्रह्मचारी द्विविधः । श्रोत्रियो वेदाध्यायी स्मेष्टिकः । द्वितीय उपकुर्वाणकः । सिविधः । यथोक्तचरितव्रतो मुख्यः । अष्टाचत्वारिशत्संमितव्रह्मचारी मध्यमः । इन्द्वेहरवासव्रह्मचर्य-फलस्तृतीयः । इदानीं गृहस्थो ऽप्यनेकप्रकार उच्यते । यदि पितृगृहे निवसन्नविभक्तधनः स निवसमानः पितृगृह एव सिद्धतीयो वसति । तस्य वैवाहिके ऽग्नौ विकल्पः । यस्तु पुनः प्रमीतिपतृकः पितृगृहेषु विद्यमानेषु तस्यापि वास्तुकरणं नोपयुज्यते । अग्नि पुनरादधीत । यस्त्वविद्यमानिपतृगृहो निवेषुमिच्छित स्व । यतो

^{1.} Thus D C (and cp. Ad. on XII. 1; I do not see to which sutra this refers); अध्यहितामिर्वस्यते A. 2. Thus A T; ॰नागजा॰ D (second hand), ॰नागाता॰ D (first hand), ॰नागाता॰ C. 3. Thus T C, मुमूलं A D. 4. If this interpretation were correct, we would expect समावलावं. 5. The words समं राष्ट्रियशः only in A T. 6. ॰त्या D C. 7. Thus D C; ॰दिनीर् T, ॰दीनी A 8. Thus A T C D. 9. Sec. III. 2. 10. ॰दिनित the Ms. 11. न the Ms.

वस्यति । ऊर्ज विस्वदिति गुहान्मतिहरय जपति ॥ यथा सोदकं सौषधमावसयं प्रतिपद्यत इति तस्य गृहकरणमुहर्यते । नवं नवावसानं । नवमन्यरमध्युषिते । नवारितमात्रं इथानं । नहिशानिष्ठे । सम्दूष्टमनूपरं । समवस्नावं
सर्वत आपो यस्मान्निस्नवन्ति । समवस्नत्य वा यस्मात्मागुहीचीरापा निगंब्छेयुः । एनदुक्तं भवति । प्रागुदक्पवणिमत्यर्थः । दक्षिणाप्रत्यगुन्नतं वा । अस्मिन्नवंविधे नवावसाने
प्राग्द्वारं दक्षिग्रद्वारं वा शरणं कारयेत् । स्थपतिभिः कारयेन्न
स्वयिति क्रिजर्थः ।

मध्यमायाः कर्ते प्रागग्रोदगग्रान्दभीनास्तीर्य तेषु स्यूणामवद्धाति ध्रवः सिनोम्यमृतस्य प्रतिः क्षेमे तिष्ठ घृतमुक्षमाणा। तां त्वा स्यूणे सर्ववीराः सुवीरा अरिष्ठवीरा इह संविद्येम ॥ इहैव स्यूणे अमृतेन रोहा-श्वतो गोमत्यमृतवती स्वतावती। ऊर्जस्वती पय-स्वती चास्मान्स्यूणे पयसाभ्यववृत्स्व ॥ आ त्वा कुमार-स्त्रुण आ वत्सो जगता सह। आ त्वा परिस्नुतः कुम्म आ दश्चः कलग्रीरयमिति । २।

^{1.} See XXVII. 3. 2. भ्रनाष्ट्र the Ms. 3. ननारान्ति the Ms. 4. विश्वतः the Ms. 5. मध्यमाः कर्ते the Lahore Ms. of Br.; मध्यमाया कर्ते D A T C (second hand), C first hand: मध्यमायायः कर्ते; the Bombay Ms. of Br. मध्यमया गते; गर्ते Ad. 6. Thus the Lahore Ms. of Br., the Stein reaks, and of the Mss. of Devapala A D; ध्रुवां सिनोमृतस्य T; प्रवां मिनोमृतस्य C; प्रवास्ता ध्यमृत the Bombay Ms. of Br., for Ad. see the extract.—The Mantrabhasys of Devapala सिनोमि प्रविपासि. The original reading certainly was ध्रुवां सिनोमि. 7. The Mss. of Devapala all पत्नी, His Mantrabhasys: त्वं हि समृतस्य असरवसंबद्ध पत्नी पालयिजी. 8. Thus the Lahore Ms. of Br. and the Stein reaks. All the other Mss. are more or less corrupt. That this was the reading of Devapala, is proved by the Mantrabhasys: परिवत्तो दुग्यस्य कुम्भस्तामाविधातु अयं दक्षः कर्वाः सह.

दे०। मध्यमायाः स्थूणायाः स्तम्भस्य संबन्धिन कर्ते । कृति छेदने । छत्यत इति कर्तः। खातः गर्तः। तस्मिन्यागग्रान्वा धिकस्पानिवेशभाजो दर्भानास्तीर्य तेष्वेव दर्भेष्वधिकरण-भृतेषु स्थूणास्तम्भं मध्यममवद्धाति प्रक्षिपति ॥

आ०। मध्यमायाः स्थूणायाः गर्ते खाते प्रागद्रोदग्रान्द्रभीन्खिस्तका-कारानास्तीर्य तेषु दर्भेषु स्थूणां स्तम्भमवद्याति ध्रुवोस्मिनो-सीति तिस्त्रभिर्ऋगिभः इतिकराविद्यन्नाभिः ॥

प्राञ्चं वंशं समारोपयत्यृतेन स्थूणामधिरोह वंशोग्रो विराजन्नपसेष शत्रून् । अथा रिंग सर्ववीरा वयं त इति । ३ ।

देः । प्राश्चं वंशं समारोपयति । मन्त्रमाह । ऋतेन'''वयं त इति।'''
मध्यमवंशस्तम्भयोर्मन्त्रविनियोगादितरस्तम्भवंशानाममन्त्रकं व तृष्णीमेवारोपणं शस्यते ॥

आ०।तत्र प्रागग्रं वंशं वास्त्वाख्य⁶ समारोपयते मध्यदेशे न्यासप-द्धक इति प्रसिद्धः । ऋतेन स्थूणामित्येतया विराजा ॥

उत्तरपूर्व समाधानम् । ४ ॥ ११ ॥ (१ । ११)

दे०। प्राश्चं वंशं समारोपयतीत्युक्तं। प्राग्हारं दक्षिणद्वारं वा शरणं कारियतव्यमित्युक्तं। तत्र प्राग्हारतापक्षे पूर्वाप्रताभावं वंशसमाधानस्य भावियतव्यं। तद्र्थमिदं सूत्रं। समाधानं सम्यगाधानं वंशस्यारोपणं स्तम्भस्य कुड्यकोटिषु॥

आः।तत उत्तरपूर्वमुदगम च वंशसमारोपणं कर्तव्यं तूर्णी ख-स्त्यर्थत्वादत्र त्रिकादिमिहोंमों यावदुक्तः॥

अमीवहा वास्तोष्पत इति चतमृभिर्वास्तोष्पतीयस्य स्थालीपाकस्येष्ट्राय° वास्त्वाविद्योत्° । अमीवहा

^{1.} Dhātupāt ha XXVIII. 141. 2. Thus D; ॰ तुदगब्रान्तां A T, C with उदगब्रान, 3. Thus Ms. 4. ? r, इतिकार ? 5. ॰ दितरः स्तम्भ० the Mss. 6. Thus the Ms. 7. Thus T only; पूर्वाव्रता (omitting भावं A D C. 8. Refers to LXXIII. 4. 9. T: ॰ पाकस्थेड्यापाप्य इंड्याथ वास्ता । A: ॰ पाकस्थेड्याथाप्य इंड्याथ वास्ता । A: ॰ पाकस्थेड्याथाप्य इंड्याथ वास्ता ।

वास्तोष्पते विद्वा रूपाण्याविद्यान् । सखा सुद्रोव एषि नः ॥ वास्तोष्पते प्रतिजानीश्वस्मान्स्वावेद्यो अनमीवो भवा नः । यस्वेमहि प्रति तन्नो जुषस्व द्यां नो भव बिपदे द्यां चतुष्पदे ॥ वास्तोष्पते प्रतरणो न एषि गयस्पानो गोभिरश्वेभिरिन्दो । अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ वास्तोष्पते द्याग्मया संसदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या । पाहि क्षेम उत योगे वरं नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा न इति । १।

देः । अथ विवाहे कते वैवाहनाग्नौ प्रवेशिते उनन्तरमध्यासिताग्निकं वास्त्वाविशेत् । '' किं कृत्वा प्रविशेत् । वास्तोष्पतीयस्य स्थालीपाकस्यष्ट्रा । '' व्यत्ययेन पष्टी । स्थालीपाकनेष्ट्रा । ''' अमीवहा इत्यादिना चतस्भिरित्यर्थेन शिष्यहितार्थे चतस्रः पठित्वार्पयति ॥

आ०। ततो विवाहे छते तस्मिन्नेव गृहे वैवाहने उम्री वास्तोष्पतीयं स्थाछीपानं अपियत्वा। अमीवहा वास्तोष्पत इति चतन्दभिरिष्टा। अथ वास्तु गृहं सद्धितीय आविदेशत् प्रविधेत्। इदं वद्धस्पति। अध्याहिताग्निमिति । अमेनेव विधिमा अध्याहिताग्निगुंहस्यः। अथ होमादनस्तरं स तत्र निवसेदित्यथदाव्यस्यार्थः॥

वंद्रोडिक्षिणिकं ब्राह्मणान्भोजयेत् । २॥ १२॥ (१। १२)

I. It is uncertain, whether these four verses were given in full in the Sütra text, but it seems probable on account of Br.; here, after the passage ending बार्स्वाविकात, follow the four verses closing with होते and then immediately the last sütra (XII. 2). Devapala gives only the sentence up to आविकात, but inserts, before treating of XII. 2, the Mantrabhäsya on the four verses. 2. Op. Devapala on XI. 1. 8 Reading uncertain; Br. (Bombay ms.). ज्याक the Lahore Ms.: अधिकां, of the Mss. of Devepala A T: अधिकां, O: अधिकां Q & Br. (Bombay); for Ad. see the extrac

- दे०। तस्मिन्गृहे ब्राह्मणान्भोजयेत्। तस्य च कर्मणो वंशोद्वीक्षणि-कमिति नाम। ते हि वंशानुद्वीचमाणा भुञ्जते॥
- आः । वंशोद्वीक्षणिकान्ब्राह्मणान्भोजयेत् । तस्मिन्नेव गृहे ये ब्राह्मणा वंशान्भुञ्जानः सन्त उद्वीक्षन्ते तथा भोजयेत् । अन्ये वंशो-द्वीक्षणमिति ब्राह्मण्योजनस्यैतन्नामेत्यादुः ॥

इति लौगाक्षिसूत्रे गृह्यपश्चिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥

अथ पाकयज्ञः । १।

- देः । सहकर्मचारिण्या³ सार्घे यो गृहप्रवेशस्तद्नन्तरं पाकयशः कर्तव्यः । तद्नुष्ठानावसरलाभात् । पाकं निर्वर्त्यं यज्ञाः पाकयशाः । तेषामासूत्रणमिह⁵ क्रियते । विस्तरेण तद्वक्ष्यते ॥
- आ०। गृहे निवसता सद्वितीयेन पाकयज्ञाः कर्तव्या इति । अथशब्दः पाकयज्ञा⁶ इदानीं वक्तव्यत्वेनाधिक्रियन्ते । पक्षद्रव्यसाध्याः पाकयज्ञाः । केचित्पाकयज्ञ⁷ अन्यार्थे⁷ पक्षाः क्रियन्ते वैश्वदे-वातिथिमोजनादयः । केचित्तदर्थेन पक्षाः क्रियन्ते अष्टकादयः॥

चतुर्विधः पाकयज्ञो भवति हुतो ऽहुतः प्रहुतः प्राज्ञित-श्चेति⁸ । २।

दे । ''तत्र हुतो हवननिर्वत्यों वैद्यह्मादिः। अहुतस्त्यहवनसाध्यो बल्युपहारादिः। यस्य तु प्राप्तमे हवनं स प्रहुतो उन्वष्टकादिः। प्रकृष्टेनाशनेन निर्वत्यते योऽतिथिब्राह्मणभोजनादिः सप्राशितः॥ आ । हुताद्य एते उन्वर्थसंज्ञाः। हवनसंपाद्यो हुतः। अहुतस्तद्वि-परीतः।प्राप्तमे यस्य हुतं स प्रहुतः। प्राश्यते यत्र स प्राशितः॥

^{1.} इति om. AT. 2. This is the colophon of Br. 3. सहधर्म-चा॰ AT. 4. Thus AT; पाकनिर्वत्या CD. 5. Thus D; ॰ मामन्त-धमात्रमिह AT; ॰ मासूत्रेग्रमितिमिह C. 6. ॰ यज्ञ: or ॰ यज्ञ the Ms. 7. Sic Ms. 8. Thus all the Mss. of Devapala and the Lahore Ms. of Br.; Ād. and the Bombay Ms. of Br.: प्राशित इति. 9. ॰ मों the Ms.

इतो हुतानाम् । ३।

दे । प्रकृतिरिति शेषः । इहत्यानां हुतानां वैदिको होमः प्रकृतिरि-त्यर्थः । यत इतिकर्तव्यतोपजीव्यते सा प्रकृतिः । योपजीवति सा विकृतिः । तथा च वैश्वदेवे प्रकृतिः । समृहनपर्युक्षणपरि-स्तरणस्वाहाकारान्तप्रकृपादयः क्रियाः क्रियन्ते ॥

अ० । यथा श्रीत उपयङ्कीमादिका इत इदत्यानां के दिवादीनां हुतानां अकृतिः तत्र यथा श्रीते हि परिसन्हा पर्युक्य चातुष्कोष्ठेः स्तरैः

परिस्तीर्य हस्तेन जुहोति तथैवेहापि॥

आ०। हुतां दुतानामिति किमुक्तं भवति । अपरिसमाप्तं वाक्यं । तत्र दर्शपूर्णमासम्कृतय इति वस्यति । अतः प्रकृतिशब्दमाहत्य वाक्यसमाप्तिं कुर्यात् । "हुतो हुतानां प्रकृतिः । कश्च वेदिको हुतो यः पक्कान्नेन संबद्धो जुहोति यथान्यस्य समाप्ते प्रिम् द्योमे प्रत्नं प्रयोति। घृतं मधु तण्डुलान्वृथुकान्करम्भाणि धानाः सक्न्वाज्यानि अपद्भुतण्डुलाञ्जाः परिहृतासु वसती प्रश्-प्रश्च जुहोति सेयं जुहोतिरिहृत्यानां जुहोतीनां प्रकृतिः । यथा वैश्वदेवस्यति तत्मकृतित्वेन परिसमृद्य परियुक्त्य परि-स्तीयं चातुष्कोष्ठं हस्तेनावदायामन्त्रकं वेवतानामधेयेन स्वा-हाकारान्तेन होमः॥

उपहारो ऽहुतानाम् । ४

दे०। वेदिक उपहारो प्रत्यानामुपहाराणां प्रकृतिः । अत्रोपाग्निविष्ट-रमास्तीर्यावाहनं कृत्वा स्त्रजो गन्धांश्चोपहृत्य घूपं प्रदाय बल्यु-पहारादिवानान्तम् ॥

ब्र॰ । वैदिक उपहारो यथा वैश्रवणीयं कर्म तद्र ह्योकानामुपहारायां प्रकृतिः । तत्र हि वैश्रवयीये कर्मणि पूर्वणाप्तिः विष्टरमास्ती-र्योवाहनं कृत्वा स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य घूपं प्रदाय बल्सिपुपकल्प-त⁷ इति यथोक्तविधिः । इह तथैव नागविनायकादीनां

I. See Sutra 7. 2. We expect ह्यते. 8. Sic Ms. 4. Corrected; े हजा परिहेतस्त्रावसतीस्रेषु. 5. Apparently a quotation from the Laugākai yajnasūtra, cp. Ap. árs. XX. 10. 5. 6. कस्तेना कि Ma. 7. R. कस्त्रमयत ! 8. नागनायकदुर्गादीनां Labore.

बिलक्मिणि शूलगवादौ च पशुकर्मिण सावित्रेण बिलमुपहत्य तदैवत्यानमन्त्राञ्जपेत् ॥

बा॰।'''यथा वैश्रवणीये पूर्वेणाप्ति विष्टरमास्तीर्ये ॥ पिण्डापितृयज्ञः प्रहुतानाम् ।५।

- दे । वैदिकः पिण्डपितृयज्ञ इहत्यानां प्रकृतिः । वैश्वदेवशेषपिण्ड-प्रतिपत्तित्वात्तदीयपिण्डमन्तः । प्रासाशनाद्यश्च तद्धर्मा भवन्त्यतिदेशात् ॥
- ब्र०। पिण्डिपतृयक्षो उन्वष्टकादीनामिहत्यानां प्रहुतानां प्रकृतिः । यतो ऽत्र पितरो माद्यध्वमित्याद्यवद्राणान्तं पिण्डिपतृयक्षोक्तं स्यात् ॥
- आ० । यथा पवित्रान्तर्हितासेचनावाहनश्रपणाभिघारदक्षिणत उद्घा-सनादि प्रणीतहोमपिण्डदानोद्ङ्ङासीनावृत्यनिहुवनादि पि-ण्डापतृयक्षे क्रियते तथेहापि तत्प्रकृतिकत्वे साति भवति । वैश्वदेवे पिण्डेषु पिण्डशेषाप्रतिपत्तित्वात्पिण्डमन्त्रा एव न भवन्ति । श्राद्धे स्वविधिरेवास्ति । तत्र यन्नोक्तं निहुवनादि तद्भवत्येव ॥

मधुपर्को ब्रह्मौदनइच³ प्राशितानाम् ।६।

दे०। प्राशितो द्विविधः। अतिथिमोजनदानादिना माह्यणमोजन-वितरणात्मना च । तत्रातिथिमोजनदानस्यातिथ्ये वैदिको मधुपर्कः प्रकृतिः। तत्र च श्रोत्रियाणां पादाध्यमधुपर्कपूर्वे मांसप्रदानं मोजनिमिति विध्यन्तः। देवताविशेषोद्देशेन तु ब्राह्मणमोजनदाने आधानिविहितो ब्रह्मौदनः प्रकृतिः। तत्रापि बर्हिर्युक्तेष्वासनेषूपवेशनमध्यदानादिकं सघृतमन्नं देवताये संकल्प्य प्राश्चन्तु भवन्त इत्यनुज्ञातपूर्वकं चासनिमत्यादिरि-त्यंभावः॥

ब॰ । मधुपकों ब्रह्मौदनश्च प्राशितानां श्राद्धादीनां प्रकृतिः । यथा

^{1.} The rest nearly identical with Br. 2. Thus TAC; असवन्यनिदशात D. 3. Thus Ād. and Br. and of the Mss. of Devapala D in the Bhāṣya; ब्राह्मीदन D T in the text, अहा। the other Mss. (text and Bhāṣya). 4. ब्हानात्मनो A T. 5. ब्लाल्मनध्य A T C. 6. ब्लाल्मनध्य A T. 7. ब्रह्मोदन: T A C.

मधुपर्क पक्षक जिः प्राह माय दोह इत्यादिवचा पाद्याच्ये-दार्नावधिरुक्ताः तथैव इहापि श्राद्धादौ स्यातः । ब्रह्मीदने च² यथा प्राश्चनतु भवन्त इति यजमानानुक्षाता ऋत्यिजः संघृता-न्पिण्डान्प्राश्चनित् ॥

आ०। इहत्यानां प्रशितानां विदिकमधुपकों ब्रह्मोदनश्च प्रकृतिः। यया श्रोत्रियाणां पाद्यमध्यं मधुपर्कपूर्व मांसप्रदानं भोनंज पशुवर्थं मम चामुष्य चेति³ संज्ञापनं नानागोत्रभोजन⁴ च तथेहापि ब्रह्मौदनो यथादेवोद्देशे ब्राह्मणसोजने बर्हिष्मत्स्वासने-षूपवेशनं ⁵ पाद्यार्थ्यदानसमन्त्रकं । सघृतसकं देवताये संकल्प्य प्राञ्चन्तु भवन्त इत्युक्तानुज्ञाताः प्राञ्चन्तीति ब्रह्मीद्नः प्रकृतिः। उक्तश्चत्रविधः पाक्यशः॥

दर्शपूर्णमासप्रकृतयः पाकयज्ञाः । ७ ।

दे॰। साधारणेतिकतंत्र्यतातिदेशो ऽयं। असाधारणानुः पूर्वमिति-कर्तव्यता निद्धिता । द्र्शपूर्णमासिक विध्यन्ते अविद्येषेण प्राप्त कचिद्यवादमाह ॥

व्र०। वतानिकाग्निदर्शपूर्णमासी श्रावण्यादीनां पाकयञ्चानां प्रकृतिः॥ मा०। : तेषु दर्शपूर्णमासानां सर्वे प्राप्ते । तत्र किचित्प्रतिष्ध्येते ॥ तेष्टाह्हएचारस्तृष्णीस् । ८।

देश। धावत्रिया । उपचारो ऽनुष्ठानं । तत्त्वणीं । निर्वापावधातादि-क्रियात्त्रष्टानममन्त्रकमित्यर्थः ।

आ०। आवृत्किया। तस्योपचारः व्यापारः । बीह्यवद्यातादि ै तृष्णीं ा कुर्यात्। न त मन्त्रवत्॥

अन्थेलुप्तम् । ९।

दें । यस्त्रप्तार्थे । निष्प्रयोजन प्रकृती रष्टमपि न कर्तद्यं विकृतावमन्त्रकमपि। यथा पेषणकळापोपधानादि १ स्थाळीपाके

^{1.} See XXIV. 6 and 8. 2. Thahore. 3. See XXIV. 16. 4. See l. c. 17. 5. Corrected : बहिसत्स्वा० the Ms. 6 ० धारगयास्तु A T, विधारकाइतु C: 7. Emended : बीहावनजादि the Ms. 8. Thus A T; यजुतार्थे U, जुतार्थ D. 9. Emend : पेषणकपालीप०.

काठकगृह्यसूत्रे १३।१०-१४।१॥ (२।१।१०-२।१।४॥) ५३ निष्णयोजनमेवं सामिधेनीनां लुप्तत्वात्समिदाधानं लुप्ताथत्वा-त्र कर्तव्यम्॥

ब॰ । तेषु तु दर्भलवनावाहननादि कर्मामन्त्रकं । ब्रह्मवरगोपसृद्भुवा-प्राशित्रेडाचमसा।दपात्रप्रयोगादिकमनर्थकं छुप्यत एव ॥

आः। यद्नर्थछप्तं । अर्थात्प्रयोजनवशाद्यल्छप्तं तत्तृष्णीमपि । यथा चरौ पेषणं । सामिधेनीषु छप्तासु समिदाधानम् ॥

प्रयाजाभावाच्चोपभृत्'। १०॥ १३॥ (२।१)

दे०। सामिधेन्यभावस्तु वक्ष्यमाणः परिसंख्यानात्तत्र क्लिप्तिः पाकयज्ञानामित्यादिकात् । न चैतावता दर्विहोमगृहमेधीया-दिवदपूर्वत्वं पाकयज्ञानां किं दर्शपूर्णमासप्रकृतित्वाभिधाने-नेति वाच्यं कतिपयचतुरवत्तजहृहोमादिधर्मोपजीवनात्॥

आ०। प्रयाजानुयाजानामभावादुपभृत् । प्रवमादि प्रयाजाद्यः कस्माव्छप्यन्त। परिसंख्यानात्। वश्यित हि तन्त्रक्लिति पाक-यज्ञानां। प्रवं तर्ह्यपूर्वाः पाकयज्ञा गृहमेधायवत्। कि दर्शपूर्ण-मासप्रकृतित्वेन अस्ति प्रयोजनं चतुरवत्तं जुह्वा होमादि॥

उदगयने भार्यी विन्देत । १।

दे०। स्नात्वा भार्यामधिगच्छेदिति। स्नानान्तरं भार्यान्वेषणकालः
''विन्देत लभत पश्येदित्यर्थः। उद्गयने आदित्यस्य दक्षिणः
दिग्भागादुत्तरदिग्भागाभिमुखगमने सति। उत्तरायण इत्यर्थः।
द्रष्टायां वरेण कन्यायां पित्रा सहजेन सेवकेन । नक्षत्राण्यादः॥
आ०।वेदमधीत्य स्नात्वा भार्यामधिगच्छेदित्यवसरप्राप्तो भार्याधिगमः। उद्गयने उद्यगते स्थे रिधगच्छते । भर्गीयाः
भार्या। तथा कुर्याद्यथा लभेत। भार्याधिगमे यसः कार्यः।
उद्गयने नोदासीत॥

^{1.} This sutra is not given by Br., but its commentary is found in Ad.; the Mss. of Devapāla read all: अभावश्चीपभृत, but see the Vivaraņa of Ad. 2.? Thus DC; अभाणात् AT, 3. अस्ति ACT and first hand of D. 4. Corrected, प्रयाजाञ्चाजयामभावाः the Ms. 5. चतुंरन्तं or चतुरत्त the Ms. 6. Instead of सेवकन TA: वा संवादात्म-कन, C: संवादोत्मकन, 7 Read उद्गाते? 9. स्थलियगच्छित् the Ms. 8. स्यभायिः the Ms.

कृत्तिकास्वातिपूर्वेरिति वरयेत् । २।

दे । इतिकाश्च स्वातिश्च पूर्वाणि तैर्वरयेत् । कंचित्प्रयुक्तीत न तु स्वयं वृणुयादित्यौचित्यं णिचा द्रशयिति ॥

आश भार्यो हन्धां सतीमुदगयने कृत्तिकास्वातिपूर्वेनंक्षत्रैर्वरयेत्। कृत्तिकाश्च स्वातिपूर्वाणि च तानि कृत्तिकास्वातिपूर्वाणि। तैर्वरयेत् । आत्मनो भार्यत्वेनाङ्गीकुर्यात् । मर्येषा भरणीया विभवानुसारेणेति॥

लक्षणिना लक्षणानि परीक्षयेत् । ३।

देः । हस्तादिलक्षणवेदिना सक्षणानि शुमस्चकानि परीक्षयेत् ।... लक्षणपरीक्षणपूर्वकं वरणमिति । लक्षणालामे परीक्षायां कारणान्तरमाह ॥

आ०। कथं वरयेत्। पूर्वं भागधेयं तस्याः परीक्ष्य। छक्षणानि वेत्तीति लक्षणी । तेन पुरुषेण छक्षणानि शुभाशुभफछानि शरीर-चिन्हानि परीक्षयेत्॥

भागधेयमपि वा पिण्डैः परीक्षयेत्। ४।

दे०। अविशब्द उपायान्तराम्युपगमे । बादाब्दी विकल्पे । विण्डैर्वा भाग्यानि परीक्षयेत्। भर्तर्यमुक्लल्बापादनानि । पूर्वोक्तालाम इत्यर्थः॥

भा०। भागधेयं प्राशस्त्यं धर्मसुखभागित्वं । अपि वा पिण्डैः परीक्ष-येत् । मृत्पिण्डैरित्यर्थः॥

वेचाः सीताया हदाद्गोष्ठादादेवनादादह्नाच्चतुष्पथा-दिरिणात्संभार्ये नवमम् । ५ ।

दे०। यज्ञार्था वेदिः प्रसिद्धा। सीता हलोत्कृत्ता भूमिः । अशोष्यः पद्माद्याकारो जलाशयो हदः । गोष्ठं गवाश्रयो गोकुलादिः। भादीव्यन्त्यस्मिन्नादेवनं कितवस्थानं । आद्यान्ते प्रस्मिन्नित्या-दहनं स्मशानं । स्वस्तिकाकारेण संबध्यमानं मार्गह्यं चतु-ध्यः। इरिणम् वरप्रदेशः । निस्तृण इत्यर्थः । एतेम्यः प्रत्येकै-कस्मिन्पिण्डं गृह्णीयात् । संभायं च नवमं । अष्टाम्यो प्रविवेद्यादिस्यो बोशं क्षेशं मृदः संशृत्य नवमं कुर्यादित्यर्थः॥

त्रः । प्रारास्त्य परीक्षणार्थे पिण्डान्यथोक्तवेद्यादिस्थानेम्यो प्रदी कुर्वन्नवमार्थे सर्वतः किचिच्छिष्यात्तदेकीकृत्य नवमम् ॥

आ०।वेदिर्यागार्थे परिगृहीता भूमिः । सीता हलकर्षेण लेखा । हदः संततोदकजलाशयः । गोष्ठो गोस्थानं । आदेवनं चूत-भूमिः । आकष उच्यते । आदहनं श्मशानं । चतुष्पथः चतुर्णो पथां संपातः। इरिणः ऊषर प्रदेशः । निस्तृण इत्यर्थः । तेम्यश्चाद्भिः पिण्डान्कृत्वा तांश्च लक्षयित्वा प्रच्छक्षेगश्चरैः । संभावं सर्वेभ्यः संभृतं नवमम् ॥

ऋतमेव परमेष्ठयृतं नात्येति किंचन। शाति वात्याति प्रिता सर्वमिद्मियमसौ भूयाद्ति वात्या नाम गृहीत्वा सर्वतः कृतलक्षणान्पिडान्पाणावाद्य कुमार्या उपनामयेत्। ६।

दे०। वेदादिम्य उद्धृतानां पिण्डानामनुमन्त्रणमाह । ऋतमेव... असावित्युक्ते नाम प्रतीयात्। कन्या उच्यते । असौ भगव-त्यादिसंक्षिता॥

ष्ठ०। तत्रादौ लोकपालप्रजापत्यादीनां यथाचारमुद्दकलशे पूजनं बिल्हरणान्तं विद्ध्यात् । तांश्च पिण्डान् गन्धकुसुमाधैरलंकृत्य स्वस्तिपुण्यत्वात्त्रिकादिभिर्द्धुत्वा स्वस्त्ययनमुखार्य यथोक्तविधिना कन्यायाः उपनामयेत् । ऋतमेवेति । अत्रासौ शब्दस्थाने कन्यायाः प्रथमान्तं नाम प्राह्यं । यथा । सर्वमिद्दिमंगं रुक्मिग्री भूयादिति ॥

भाव। ऋतमेव परमेष्ठीत्यनेन मन्त्रेणाभिमन्त्र्यासौदाब्दस्थाने कन्या-या नाम गृहीत्वा पिण्डान् पागौ गृहीत्वा कुमार्याः पागिमुप-नामयेत्सपिण्डं इस्तमुपनतं कृत्वा॥

^{1.} Thus (or आकर्ष ?) the Ms. 2. ॰ मेष्ठयतन्नाहेति TAC; .in the Bhāṣya नाभ्येति D, नास्येति C, नास्तीति A T; periphrased: नातिवर्तते. 3. ऋतय the Mss. of Devapala. 4 See LXXIII 4.

एतेषामेकं गृहागोति झ्यात् । ७। पूर्वेषां चतुर्णामेकं गृह्णतीमुपयच्छेत्' । ८। दे०। वेदिसीताहदगोष्टोद्धतानामन्यतमं गृह्णीयाचेत्तदोव्वहेदेनां ।

इतरप्राहिणीं तु वर्जयेत्।

वेदिषिण्डे हि वेद।र्थिकयासाहाय्यमायहेत्।
प्रजावतीति सीतायां गोष्ठिषण्डे गवादिकम् ॥
हद्षिण्डे हदोद्भृतकुसुमामरणोदिता।
तृतिदा शैत्यहेतुश्च मर्तृजीवनकारिणी॥
रमशाने विधवावद्यं चूतभूमौ कलिभिया।
इरिणे नित्यसंततावकीणी तु चतुष्पथे॥

ब्र०। क्रियावती वेदिपिण्डात्सीतायाः फलदा भवेत्। अक्षुण्वा तु हदाज्ज्ञेया गोष्ठाद्भवति गोमत्।॥ चतुष्पथाद्विपकीर्णा दृतस्थानात्कलिपिया। दमशानान्मृतभर्ता स्याद्वन्ध्या भवति चोषरात॥ संभाये पिण्डमित्याहुर्व्यामश्चे भजते सदा॥

आः ।तां च पूर्वेषां चतुर्णां मध्यादेकं गृह्णतीमुपयच्छेदङ्गीकुर्यादित्यर्थः व अर्थादुकं भवत्युत्तरेषां चतुर्णां मध्यादेकं गृह्णतीं नोपयच्छेत्॥

संमार्यमपीत्येके । ९।

वें । सन्यन्त इत्यध्याहारः । गृह्वतीमुपयच्छेदित्यनुषङ्गः ॥ आ०। संमार्थमपि गृह्वती कदाचिवुपगच्छेतेति । विकल्पो रुचिकृतः। ततो वृणीयाद्यस्यमाणेन विधिना ॥

रोहिणीसृगद्दिारः अविष्ठा उत्तराणीत्युपयमे । १०। दे०। उपयमः स्वीकारः। तत्रैतान्यनुकुळानीत्यर्थः॥

^{1.} ०गच्छेत D C and a few times Ad. in his Vivarana of this Sutra. 2. The aksaras दही are conjecturally supplied by me; the Ms. presents a blank. 3. Thus the Ms. 4. ०पयमेत all the Mss. of Devapala, but op the Bhasya and Ad.; the Lahore Ms of Br. has १पनमेबद्वापुर,

काठकगृह्यस्त्रे १४। ११-१५।१॥ (२।२। ११-३।१॥) ५७ आ०। ततो वृतायां रोहिणीमृगशिरः श्रविष्ठा उत्तरा इत्येतानि नक्षत्राणि उपगमने प्रशस्तानि॥

यद्वा पुण्योक्तम् । ११ ॥ १४ ॥ (२।२)।

दे । पुण्यं । ज्योतिःशास्त्रं यथासंभवमनुमन्तव्यमित्यर्थः ॥

आः। यद्वा पुण्योक्तं ज्योतिःशास्त्रविहितं हस्तस्वात्यादि । तद्वोप-यमने विवाहे भवति ॥

अथ ब्रह्मदेयायाः प्रदानविधि वक्ष्यामः । १।

दे॰ । ब्राह्मण³ विधिना या दीयते सा ब्रह्मदेया । तस्याः प्रकृष्टे दाने विधिमितिकर्तव्यतां वक्ष्यामः । अथाधिकारायः । ब्राह्मो देवः आर्षः प्राजापत्यः आसुरः गान्धवः राक्षसः पैशाच इत्यष्टौ विवाहाः । तत्र ब्राह्मासुरव्यतिरिक्तानां । षणणां विधानं सुप्रथितं नेह वचनमहित । तेन ब्राह्मासुरयोरवेति-कर्तव्यतोक्ता । तथा हि प्रसद्यापहाराद्राक्षसो विवाहस्तत्र कि प्रकाराभिधानेन । न किचिदित्यर्थः । एवमसंविक्षातोप-गमात्पैशाचोऽपि प्रकारवचनं नाहित पापत्वात् । स्वयमिच्छ-त्या सहेच्छावतः सयोगाद्रान्धवंस्तत्राप्यसाधारणीकेति-कर्तव्यता । सह धमश्चयंतां सहापत्यमुत्पाद्यतामिति धमं चाथं च कामे च नाभिचरयितव्यमिति प्राजापत्यविधः प्रधितः । धांक्रत्य कन्यामन्तवेंद्यत्वि प्रदीयत इति देवः । गोमिथुनं कन्यावते द्यादित्यार्षस्य विधानं ॥

आः। अथशब्दो मङ्गलार्थः। ब्राह्मण विवाहेन दीयते या साब्रह्मदेया।

^{1.} R. उपयमन, cp. the Vivarana of Sūtra 11. 2. Thus both the Mss of Br (also in his comm.), Ad., the Berlin, Bombay, Parisian and Stein reakas; ब्राह्म D, T, C (see, hand); ब्राह्म A and C (first hand). 3. ब्राह्मणन C T A. 4. Thus A D; ब्राह्म T C. 5. Thus D (second hand); विरेक्सणां C see, hand; विरिक्सणां T and first hand of D; विरेक्सणां A and first hand of C. 6. ब्रह्म all. 7. Thus C D and first hand of T; व्ट्डांबह्द: A and see, hand of T. 8. For this whole passage cp. Gaut. dhś. IV. 6-13

ब्रह्मशब्दो विवाहोपब्रक्षगार्थः । दैवस्याप्ययमेव विधिः । तःप्रदानमितिकर्तव्यतां वस्यामः ॥

शुडपक्षस्य प्रण्याहे पर्वणि वोदगग्रान्दर्भानास्तीर्य तेषूपविशतः प्राङ्मुखः प्रतिग्रहीता सामात्यः प्रत्यङ्मु-

खः प्रदाता २।

- दे०। शुक्रपक्षस्य संबन्धिन प्रशस्ते ज्योतिःशास्त्रविशुद्धे दिवसे पर्वणि वा पौर्णमास्यरूपे विस्तररूपपवित्रार्थमुक्तरिवग्रान्द-भानास्तीर्थ। ततां दातृप्रतिग्रहीतारावुपविशतः । प्राङ्मुखो भूत्वा कः। प्रतिग्रहीता। कीदशः। सामात्यः। सपरिजनः। प्रदाता पुनः प्रत्यङ्मुख उपविशेत्। तथैव। सामात्यां दर्भानास्तीर्योदग्रान्॥
- म॰ । सत्र दातृपतिमहीत्रोः सुहृद्बन्धुभृत्यैः सहोदगग्रेषु दर्भेपूष-विष्योः ॥
- भा०। शुद्धपक्षस्यापूर्यमाग्रपक्षस्य । पुण्याहे पुण्येऽहनि । शुद्धतिथिनचन्नमहकरणयोगयुक्ते । बिधिन्यतिपातगण्डान्तदुर्योगमहोपतपिवचिक्ति न्योतिःशास्त्रमिस्द्धे । भथवा पर्वणि । दर्शपूर्णमासयोः । कन्यां दधात्मितगृह्धीयाश्च । कथं । उदगमान्दभौनास्तीर्य तेषु दर्भेष्पविशति । यतः प्राची दिक् ततो
 मुखमस्यति प्राङ्मुखः । को ऽसी । प्रतिम्रहीता । कन्यायाः
 पितृत्यमातुलादिभिरमात्येः सह वर्तते यः स सामात्यः । तेषु
 दर्भेषु प्रदातोपिवशति । सामात्य इत्युभयन्नापि संबध्यते ॥

मध्ये पागब्रोदगब्रान्द्रभीनास्तीर्धं तेषूद्कं संनिधाय

^{9.} Thus all the Mss., besides the four of Devapala, which read गुरु/सहय. 10. Thus emended: D: •तारी प्रविशत:, •पहीत्री-प्रविश्त T A C. 11 • युक्त the Ms. 12. Thus the two Mss. of Br., the Berlin--, Stein-- and two Tuebingen reakss; all the Mss. of Devapila and the Parisian reaks: प्रायुद्यवान्द्रम्हि

बीहियवानोप्य दक्षिणत उदङ्ङासीन ऋत्विगुपयमनं कारयेत् । ३।

- दे०। तयोद्गित्रप्रतिग्रहीत्रोद्क्षिणदेशे उत्तराभिमुख उपविष्टः सन्द्यत्विग्विशेष आचार्यस्तयोरुपयमनं दातृप्रतिग्रहीतृसंबन्धं कारयेत्। किं कृत्वा। दातृप्रतिग्रहीत्रोमेध्ये प्रागग्रानुदगग्रांश्च दर्भानास्तीर्य तेषु च दर्भेषु कंसपाच्यामुद्कं संनिधाय । तत्रोदकमध्ये बीहियवस्यावपनं कृत्वा। प्रथोदकं संनिधा-येति सामान्यवचनात्। कंसस्य कृतो छाभः। कंसे हिरण्यं समोप्येति दर्शनात् ॥
- त्र । ऋत्विङ् मध्ये यथाचारं शालिचूर्णैर्भण्डलं ग्रत्वा स्वस्त्ययनं च कृत्वा तत्र प्रागग्रान्दर्भान्प्रथममास्तृणाति तेषूपर्युद्गग्रां-स्तत्रोदकपूर्णं कंसं परिवर्तुलं मङ्गल्यपात्रं वीहियवगर्भे निद्धाति । तत्र यथाचारं विवाहोद्वाहदेवता अभ्यर्च्य दक्षि-णत उदङ्मुख उपयमनं वक्ष्यमाणविधिना करोति॥
- आः। मध्ये दातृप्रतिष्रहीत्रोः प्रागग्रानुदगग्रान्दर्भानास्तीर्य । प्रथमं प्रागग्राः । तेषु दर्भेषूदकपूर्णे कंसं निधाय । कंसे हिरण्यं समोप्येति दर्शनात् । उदकं वा संनिधायेति । तत्रोदके व्रीहियवान्वक्षिप्य ततो दक्षिणत उदङ्मुख उपविष्टः । को उसौ । ऋत्विक् । उपयमनं कुर्यात् ॥

समेतेष्वाह द्दानीति प्रतिगृह्णामीति त्रिरावेद्यते ।४। दे०। समेतेषु संघिहतेषु दात्प्रतिग्रहीत्वन्धुषु सत्स्वृत्विग्ब्र्यात् । दातुस्ताविददं ब्र्यात् । कन्यास्मै प्रदीयतामिति । प्रतिग्रहीतुः कन्यास्मात्प्रतिगृह्यतामिति । ततो ददानिते इति त्रिष्ट्यारयित

^{1.} बीहीन्यवान्वोध्य the Lahore Ms. of Br.; instead of ऋष्य, the Mss. of Devapāla and the Bombay ṛcaka: उध्य, the Berlin, Steinand Tuebingen ṛcakas: वाष्य; ep. LX. 6. 2. Thus A; ाहसंबन्धं the other Mss. 3. कांस्य D. 4. कांस्यस्य D. 5. कांसे D. 6. See XVI. 5. 7. ार्थ: स्वस्तिकां the Bombay Ms. of Br. 8. पठित्वा the Lahore Ms. कांस्य the Bombay Ms.

दातारं बोधयेत् । दाता तथेव कुर्यात् । एवं प्रतिगृह्णामि ते इत्यप्यृत्विजावेदितः प्रतिप्रहीता ब्र्यात् । जिपत्या । हि देवा इति श्रुतिः । जिर्मिहितं न व्यमिचारि स्यात्सकृदुक्तं व्यमिचारो भवतीति जिरुबर्गाम्छं । अत एव समेतेष्वाहे-त्युक्तं बहुजनस्रतिधौ द्त्तां । प्रतिगृहीतां च न कश्चित्क-दाचिद्रपहर्तुं त्यकं वा शक्यतीति॥

ब्र०। कन्यां ददात्वसमें भवानिति दातारं अचोद्येत् । कन्यां प्रति-गृह्णात्वसमद्भवानिति वरं। एवं त्रिवारं । उदकपूर्वं दत्तायां कन्यायां प्रणवोचारणपूर्वं भगवन् कन्यां प्रतिगृह्णामीति त्रिवारं। नात्र सावित्रः प्रतिग्रहमन्त्रः। प्रत्यास्नानात्॥

आ०। समेतेषु संगतेषु ज्ञातिष्वाह । किं। कन्यां द्वात्वस्मे भवानिति भद्गतारं चोद्येत् । कन्यां प्रतिगृह्णात्वस्मद्भवानिति वरं। ततो द्वानि ते प्रतिगृह्णामाति ज्ञीन्वारानावेद्यते। उद्येभाषयते दातृपतिग्रहीतारौ। कन्यां द्वानि त इति दातारं जल्पयते। कन्यां प्रतिगृह्णामीति वरं। एवं त्रिरावेदनमुद्येः सुव्यक्तं यथा भवति निवन्धनंमतदुपयमनमृत्विक् कारयेद्द्यंनापि॥

एतद्रः सत्यमित्युत्तवा समाना वः सं वो मनांसीत्यु-त्विगुमौ समीक्षमाणो जपति । ५॥ १५॥ (२)३)

दे । पतदानवित्रहकर्म युष्माकं सत्यमध्यभिचारितमस्त्विति छौकिकोक्तौ । ऋत्विक् समाना व इत्यादिकमृग्द्वयं जपति । उभौ दातुवित्रहीतारौ वीक्षमाणः ॥

ब्रः । प्रतिगृहीतायां कन्य।यासृत्विगेतद्वः सत्यमिति दातृवरौ पश्यञ्चाह । एतज्ञः सत्यमिति प्रतिवद्तः । एवं त्रिव्यंत्यासं ततो वरस्योत्तरत उपविष्टायां वध्वां समाना वः सं व इत्यृत्वि ग्वधूवरावीक्षमाणो जपति। जपादृष्वं वरस्योत्तरत उपवेदाये-दित्यन्ये ॥

^{ा.} त्रिस्त्या the Mss. 2. See Kāth. VIII 17: 102. 9. 3. ०तं ∵ं०तं D. 4. ०स्माद्धo the Mss. 5. ०माणों the Mss. of Devapāla (but see the comm.) and the Stein and Pavisian ṛcakas. 6. वीच्यमाख:the Mss.

आ०। एतद्वः सत्यमित्युकाः ऋत्विक् । ते ऽपि एतन्नः सत्यमिति प्रतिवचनं यथालिङ्गं वद्नित । ततः समाना वः सं वो मनांसीत्यृग्द्वयमृत्विगुभौ पक्षौ वधूवरयोः समीचमाणो जपति । पुनर्ऋत्विग्यह्गादितन्नः सत्यमिति प्रतिवचनं ज्ञायते । अत्र सावित्रः प्रत्यामातः । कन्यां तृषे करे वा गृहीत्वा कन्यां प्रतिगृह्वामीत्येष एव प्रतिग्रहः ॥

अथ शुल्कदेयायाः। १।

दे । आसुरविवाहविधिमाह² । अथ शुल्कदेयायाः । प्रदानविधि-रुच्यत इति शेषः । शुल्केन मूलेन या दीयते सा शुल्कदेया॥

व्रव । शुल्कदेयाविधिरासुरविवाह विषयः । ... कुमारीणां यदा केशा वेणीवन्धनयोग्याः स्युस्तदा सीमन्तोन्नयनविधिना सढोद्धर-णममन्त्रकं आग्वाक्प्रदानात्कर्तव्यमिन्द्राणोमासु नारीष्वित यद्धश्यित तद्वाचा दत्तायां कन्यायामिन्द्राणीयाग आज्येन वाग्दानदिवसे भवेत् । तत्राज्यं हिवः । आज्यं हिवरनादेश इति हि परिभाषा । यज्ञं यजेतेति वचनात् । इति तन्त्रं लक्ष्यते । तस्मादाज्यभागान्ते चतुर्गृहीतेन प्रधानम् ।

अमन्त्रिका⁷ तु कार्येयं स्त्रीणामावृद्दशेवतः। संस्कारार्थे शरीरस्य यथाकालं यथाक्रमम् ॥ आ०।मिथुनं⁹ शुल्कं।तथा। आसुरे ज्ञातिभ्यो द्रविणं दस्वा। स च वैदयस्य द्रविणवस्वात्। तेन शुल्केन या दीयते सा शुल्क-देया। तस्याः प्रदानविधि वश्याम इति शेषः।

हिरण्यं व्यतिहरतः। २।

^{1.} समीक्ष्यमाणो the Ms. 2. ब्रसुर० the Mss. 3. Thus the Lahore Ms. of Br., the Bombay Ms.: ०रणं समन्त्रकं. 4. Thus the Lahore Ms. of Br., the Bombay Ms omits यहच्यित and the words कन्याया० ...भवेत्। 5. In the 3rd. Kaṇḍikā of the Laugāksi yajñasūtraparibhāṣā. 6 The Bombay Ms.: यजेदिति. 7. The Bombay Ms.: ब्राम०। 8 Manusmr. H. 66. 9. This means probably गोमिथुनं।

दे । सुवर्ण विजिगीषया परस्परं ददतो दातृप्रतिग्रहीतारौ । आसु-रत्वादस्य विजिगीषोः । प्रधानत्वाद्यासुराणां राजसत्वेन अन्योन्योपचारं कुरुत इति गम्यते । कन्यामृत्रभूतं तु सुवर्ण व्यतिहरतो निश्चिन्वतो द्वौ दातृप्रतिग्रहीतारौ । संभूयेत्यर्थ-द्वयं वन्त्रेणावृत्त्यावगम्यते ॥

आः। हिरण्यं व्यतिहरतो दातृप्रतिष्रहीतारौ परस्परं समर्पयतः॥ प्रजाभ्यस्त्वेति प्रददाति । ३।

दे० । तत्प्रकृतं हिरण्यं प्रज्ञाभ्यस्त्वेत्यनेन ददाति वरः कन्यायाः पित्रे ॥ आ० । प्रददाति वरः ॥

रायस्पोषाय त्वेति प्रतिगृह्णाति । ४ !

दे । कन्यायाः पिता प्रतिगृह्णाति ॥

कंसे हिरण्यं समुप्य³ हिरण्यवर्णा इति चतस्रभिः ' समवमृदान्ते। ५॥ १६॥ (२। ४)

दे०। सर्वे बन्धव उपस्पृशन्ति। बहुवचनं सर्वबन्ध्वपेक्षणं । तत्क-न्यामूलभूतं हिरण्यं प्रतिगृहीतं कंसपात्रे निधाय जलयुक्तं हिरण्यवर्षां इत्यृग्मिस्तिसृभिः समबसृशन्ते घोरपापवि-शुक्रयं ॥

आ० । मंसं हिरण्यं समोप्य प्रश्लिप्य प्रकृतं हिरण्यवर्णा इति चत-स्रमिः समवसृशन्ते । बहुचचनात्सर्वे ज्ञातयोऽपि । हिरण्यम-न्यदेव न मुख्यं । मुख्यमन्यदपि भवति ॥

^{1.} Thus A D; ब्राह्मस्ताधस्य विजिशीष्टः । 2. संसूचितत्यथ० A
8. Thus Br., all the Mss. of Devapala, the Berlin and two Tuebingen reakas, only the Parisian reaka 280 (and ep. Ād.) reads
समोध्यः ep. Ād. on XV. 8. 4. The four verses are intended, which
correspond (with various readings) to TS. V. 6. 1. a, c, b, d.
They formed probably a part of the Kathaāranyaka. 5. Thus
D; A om. सामा: The reading must be incorrect, as four verses
are intended. 6. समेदर the Mss.

गौदानिकैमेन्त्रेः कन्यामलंकृत्य चतुष्पादे भद्रपीठे प्राङासीनायाश्चतस्रो ऽविधवा माता पिता च गुरुः सप्तमस्तां सहस्रच्छिद्रेण पवित्रेण स्नापयित्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्थालीपाकस्य जुहोतीन्द्राय स्वाहेन्द्रा-ण्ये स्वाहा कामाय स्वाहा भगाय स्वाहा हित्रे स्वाहा श्रिये स्वाहा लक्ष्म्ये स्वाहा पुष्ट्ये स्वाहा विश्वावस्रवे गन्धवराजाय स्वाहेति। १।

दे०। अथ विवाहमाह । "पादचतुष्टययुक्तो भद्रपीटः। शोभने आसने प्राङ्मुख्या उपविष्टायाश्चतसृषु दिश्च चतस्रो ऽविधवा भवन्ति । वामभागे माता । दक्षिणभागे पिता। अग्रे गुरुः संस्कारस्य कर्ता सप्तमः । तेषु यथासंनिवेशनं स्थितेषु । गोदाने भवा गौदानिकाः। तमन्त्रस्तां गुरुः कन्यां सहस्र-चिछद्रयुक्तेन पवित्रण पावनन वस्त्रविदेषेण सुप्रजास्त्वाय गौदानिकारव मन्त्रैः कटककेयूरादिभियंथाविभवमलंकत्या- हतेनानुपभुक्तेन वाससा प्रच्छाद्य स्थालोपाकेन गुरुर्जुहाति । अत्र पल्लवचतुष्टयं वस्त्रस्य पवित्रस्य चतस्रो ऽविधवा अवष्ट- भनंनत । मातापितरौ जलमभिषिश्चतः। गुरुमन्त्रपाठं करोति² स्नापने ऽलंकरणे च गुरुरंव प्रयोजककर्ता तेन होमेन समानकर्तृकत्वं। "विश्वावसवे गन्धवराज्ञाय स्वाहा इत्येकै-वाहुतिः। तेन नव भवन्ति ॥

त्र । ब्रह्मदेयि विधिना प्रतायां कन्यायां सौभाग्यविवृद्धये विवाह-संनिकृष्टेष्वहस्सु गौदानिकमन्त्रस्नापनपूर्वमिन्द्राद्या नव देवता स्थालीपाकेन यष्टव्याः। "शुद्धपक्षस्य पुण्याह इदं सर्वे।

^{1.} Thus or গাঁৱা the Mss. promisene. 2. This passage (beg. সূত্ৰ প্ৰস্থান ক) is cited as taken from Devapāla, by the author of the Karmakānda in the Stein and Parisian Mss. 3. Thus or স্থান ক the Mss.

ं आज्यमानानं दुत्वा हारकयूराद्यामरणालंकतां दक्षिणतो प्रेम्भवुष्पादे भद्रपीठे प्राकृमुखीमुपंवदय तस्या मुर्फ्नि सहस्न-चिछदं शुक्कोणोंतं पवित्रं सब्येन पाणिना सप्त यथोकः । कापकाः स्वयं चालंकताः प्रान्तरवष्टम्य सर्वगन्धकुंकुमकर्प्-रजातीफलप्राफलमङ्गल्यफलादिवृचीक्षतनानाविधकुसुममङ्गल्यवृक्षपल्खादिमिश्चितवारिप्राक्षकदेशदिक्षणपाणिस्थेर्या आपो दिन्या इति । क्षाम्यामेना व्याव्यमिति च । क्षापयन्ति । ततो प्रचर्द्धा गुरोदिक्षिणतो मङ्गल्यमञ्जोपविद्यामहतेन वाससा प्रच्छाद्येन्द्राय स्वाहेत्येवं नव यथाकाः प्रधानाद्वतीः स्थाबी-पाकस्य मेक्षणेनावदाय जुहोति । विश्वाचसवे गन्धवंशजाय स्वाहेति नवमी ॥

आ०। इदानीं भर्तृसंयोगे सित मन्त्रवत्संस्काराधिकारान्पिता करोति । गौदानिकैर्मन्त्रेः कन्यां स्नापयित्वेति संबन्धः । कन्यामछंकृत्य कटककेयूरकुण्डलादिभिः । चतुष्पादे भद्रपीठे त्रिपात्स्नानपीठं भवति । अत्र चतुष्पाद्मह्यां । प्राङ्गासीनायाः चत्वारो ऽविववाः स्नापयन्ति । गौदानिकैर्मन्त्रेर्या आपो दिव्या इत्यादिभिः । तथा सर्वसुरभिणानुष्ठिप्यमानामेनाः व्याद्मं परिषद्मजनामित्येतदभिष्मायं गौदानिकैर्मन्त्रेः स्नापयिन्त्वेति । चतस्रो ऽविधवाः सहस्रच्छिद्रं वस्त्रं पर्यन्तेषु गृहीत्वा शिरिस धारयन्ति । माता पिता गुरुश्च वासस उपरि या आपो दिव्या इत्यपो ऽभिषिश्चन्ति । "ततः स्थालीपाकस्य जुहोति इन्द्राय स्वाहेति । "ये तु गौदानिकैर्मन्त्रेर्जटाकर्ममन्त्रेः कन्यायाः श्चरेखाछंक्वति व्याचक्षते तेषां केशवपनं प्रत्याख्यातं।

^{1.} The Gaudanikamantras refer to XLIV. 3. According to Devapala only two verses are meant, viz. Kath, XXXVII. 9:89. 14-17; this statement must be false, as the text has the plural. Br. gives these two verses and (probably as the last gaudanika) Kath. I. c. 90. 15. See also Ad. on this sutra. 2. Conjectural reading; the Ms. has: जिल्लामारीना

अस्तु चेञ्चूडाकरणमेव कि नातिदिष्टं समाचारिवरोधभामङ्गलं। पतस्माधदेवास्माभिन्योक्यातं तदेव साधीयः॥
नाडीं तृणवं सृद्दं पणवं सर्वाणि च वादित्राणि
गन्धोदकेन संसुपलिष्यं कन्या प्रवादयते द्युनं वद् दुन्दुभे सुप्रजास्त्वाय गोसुख प्रक्रीडयन्तु कन्याः सुमनस्यमानाः सहेन्द्राण्या कृतमङ्गला इति। २।

दे॰। नाड्यादीनि सर्वाणि वादित्राणि गन्धोदकेन सुगन्धिना चतुः-समाधिकेनोपछिष्य^३ पूर्वे कन्यैव प्रवादयते । वाद्यमानेषु च गुरुर्मन्त्रं पठति। तत्र नाडी वंशः।तुणवं गोमुखः वाद्यविद्रोषः॥

ब्रिंग प्रधानानन्तरं नाडीत्णवादं गन्धोद्केनोपिलप्तं शुनं वद् दुन्दुभ इत्यादिना कृतमङ्गला इत्यन्तेन मन्त्रण कन्या प्रवादयते । तत ऋतुतिथियागादितन्त्रे समाप्ते स्वस्त्ययनं कृत्वा सर्पिष्मदश्चं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥

आः। ततो नाड्यादीनि वादित्राणि गन्धोदकेन चन्दनकुंकुमादिक-हकेन समुपिलिप्य कन्या प्रथमं वादयते। ...नाडी वंशः। तृण-वस्तत्प्रकारः मुखवायुपूरणः। नाह्यवक इति प्रसिद्धः॥ प्रतिसस्त्रि प्रकीडयत्येकमहर्द्वे वाहोरात्रे । रे।१७।। (२। ५) आः। ततः प्रतिसक्षि क्रीडयाते। सखी सखी नर्तयति गापयन्ति व च। एकमहः। द्वे वाहनी। अहोरात्रे वा द्वे॥

यि विश्वस्य वृक्षस्य प्रागायतां शाखां सकृदाच्छिनां सूत्र-तन्तुना प्रच्छाच सावित्रेण कन्याये प्रयच्छात । १। दे०। यन्नमह्तीति यन्नियः। यन्नत्विग्न्यां घसञाविति । यन्नाहांगां वृक्षाणां वटादीनामन्यतमस्य संबन्धिनीं शाखां सकृदाच्छिन्नां सूत्रतन्तुना प्राच्यां दिश्यायतां प्रसृतां सकृदेकेनैव प्रहारेण

^{1.} नाडी all the Mss. of Devapāla. 2. समदुलिप्य the Lahore Ms. of Br. only. 3. R.: चतु: समादिकः? A om. these words. 4. Cp. XLVII 12. 5. Of the Mss. of Devapāla only D has this sūtra The Bhāsya on it is missing in Devapāla. For Br. comp. his remark on XVIII. 1. 6. गोप्यंति the Ms. Read perhaps सर्खी सर्खी नतंत्रति गापयति च. 7. चत्राविति D; other Mss. are utterly corrupt; cp. Pāṇiṇi V. I. 71.

छिन्नामेकसरेण स्त्रतन्तुना प्रच्छाद्य कन्यायै प्रयच्छति । देवस्य त्वेत्यादिना प्रयच्छामीति कन्यायै प्रददाति गुरुः॥

व्र । एकमहर्दे वाहोरात्रे ससीभिः सह गायननर्तनादनन्तरमध्य-त्थोदुम्बरादियश्चियवृक्षोद्भवां पूर्वदिष्मध्यतां सङ्गाण्डिकां लोहितसूत्रमण्डलां सावित्रेण कन्याये द्यासां भयण्डति ॥

आ०। ... देवस्य त्वेत्यनेन शाखां प्रयच्छामीत्यन्तेन ॥ या ते ऽलक्ष्मीमीतृमयी पितृमयी संक्षामणी सहजावापि काचित्। तां तिष्येण सह देवतया निर्भजामि निर्णुदामि सा दिष्टतं गण्छतु तिष्यवृहस्पतिभ्यां नमोनम इति । २। दे०। गृहीतशाखां कन्यां मन्त्रयते गुरुः । या ते ऽलक्ष्मी०...नमो नमः ... अन्ये तु तिष्यवृहस्पतिभ्यां नमो नम इति एकं यज्ञरेक-

ब्र०। या ते ऽलक्ष्मीरिति शास्त्राहस्तामनुमन्त्रयते । तिप्यबृहस्प-तिभ्यां नमो नम इत्यन्तो मन्त्रः॥

देशमाञ्छिय शाखीत्सर्गे प्रयुक्षते बच्यमाग्रे ॥

आ॰। या ते ऽलक्ष्मीरिति गृहीतशाखां कन्यामनुमन्त्रयते नमरका-रान्तेन । अलक्ष्मीनिर्णोदनमेतंच्छाखाप्रदानम् ॥ तस्या उत्सर्गः स्थावरोदके शुचौ वा देवतायतने । ३॥

१८॥ (२।६) दे०। स्थाबरोदकं कृपतडाकादि । तत्र तस्याः ज्ञाखाया उत्सर्गः

र । स्थावरादक कूपतडाकााद् । तत्र तस्याः शासाया उत्सर्गः प्रतिपत्तिकर्म । शुचौ देवगृद्दे । देवगृदं मद्योपहारशोणितादि-नापवित्रमपि संभाव्यते । तद्र्ये शुचिग्रहणम् ॥

ब०। शाखाया यथोकस्थाने स्थापने । होमस्यानाम्ना न त्रिकादिभि-र्जुहुयात् ॥

1. अलं ुT C A and the Stein reaka. 2. Thus Br. (इति not given by Devapāla). If the text has contained no more, it is not apparent whereto this mantra belongs. Perhaps the meaning of the sūtrakāra was, to connect it with Sūtra 3 Cp. Devapāla on this Sūtra. The Stein reaka adds immediately : इति शाखाया उत्सर्ग: 13. R.: अनुमन्त्रयने. 4 This clause not given by A. Could these words, which in Devapāla precede the mantra, contain a Sūtra? Cp. also Br. and Ād. 5. The Lahore Ms. of Br. and a Tuebingen reaka: शुची वा देशे देवतायतेने वा।

आ०। स्थावरोदके शुचौ वा देवतायतने। देवतायतनमशुच्यपि भवति मद्यर्शियरोपहारसंबन्धात् । अतो विशेषणं शुचाविति। अत्र होमशङ्का न कार्या²॥

अथातो इविष्यकरूपं व्याख्यास्यामः । १।

दे०। हविष्यक्लप इति पारिभाषिकी कमेविशेषसंज्ञा॥

ब्र०। द्वादशवर्षे यावद्यद्यनृदा कन्यात ऊर्ध्व रजस्त्रहितदोषनिवा-रगार्थे दविष्यकरुषः॥

आ०। अयराज्दो ऽत्र नैमित्तिकप्रदर्शनार्थः । ब्रह्मचर्यान्तं निमित्तं । दशवार्षिकं ब्रह्मचर्यं कुमारीणां द्वादशवार्षिकं वा। अत ऊर्ध्वं पुरुषं प्रतीच्छया खप्ने वा रेतःसेकः संभाव्यते । अत ऊर्ध्वमे-तत्कर्मावदयं कर्तव्यं। भ्रतो हिवष्यकल्पनाम व्याख्यास्यामः ॥

द्शवार्षिकं ब्रह्मचर्ये कुमारीणां द्वादशवार्षिकं वा । २। दे०। वर्षदशकादृष्वं ब्रह्मचर्ये कुमारी न स्थापयितन्या पित्रा ।

आगत्या वा बादश वर्षाणि नातिक्रमणीयानि ॥

ब्रह्मचर्यान्ते गन्धर्वे देवकुले वा द्वावग्री प्रज्वाल्य हो पश्र उपाकरोत्यर्थम्णे दक्षिणं प्राजापत्यमुत्तरम् । ३ ।

दे । ब्रह्मचर्यावसाने विवाहात्पूर्वे गन्धर्वे निर्निमित्तजलस्नाविणि देशे देवतायतने वा लौकिकौ द्वावम्री प्रज्वालय द्वौ पश्र छागौ कन्यासंस्कारार्थमुपाकुर्यात् । पशुकलपवत् । एकमर्यम्णे दक्षिणभागवर्तिन्यम्भौ द्वितीयं व्रजापतये उत्तरभागवर्तिन्यमौ। इतिकर्तव्यतां समन्त्रव्याख्यानां पशुकलप एव व्याख्यास्यामः॥

ब्र०। अत्र द्विपशुपक्षे द्वावंवर्तिकजो वरुणप्रधासवत् । एकपशुपक्षे एक एवाग्निरेक एवर्तिक् । विशेषवचनाभावाद्जपश्रू एव द्वो । ऋतस्य त्वेत्यत्रायंम्णे जुष्टं प्रजापतये जुष्टमिति पश्वलाभे न प्रयोगः।

आ०। एतद्वयस्रो ऽर्वाङ्गं न कर्तव्यं । ब्रह्मचर्यान्तसंभावनमात्रेणैव कर्तव्यं। गन्धर्वे गन्धर्वोदकसंनिधाने प्रतिमा देवकुछ वा। कथं कर्तव्यं। अग्नी द्वौ प्रज्वास्य वरुणप्रधासवत् द्वौ पश्र उपाकरोति। पशुकल्पवत्। अर्थम्णे दिच्णं प्रजापतये उत्तरम्॥

^{1.} Emended: सत्यह० the Ms. 2. Emended : मकाय: the Ms. 3. Found only in A. 4. Thus TC (C. first hand, आगत्य वा); अगत्या वा A; आपगिप वा D. 5. ०यम्णो D T C; as given in the text A and Br. and the Parisian reaka. 6. See LI. 7. Sवाङ् the Ms.

असंभवे त्वेकपशुः। ४।

- दे०। प्रचुरार्थाद्यभावे एक एव द्विदैवतः पशुरुपाकर्तव्यः। अवदानानि च हृदयादिभ्यो मदोऽन्तेभ्यो द्वादशभ्यो द्विर्द्विर्प्रहीतव्यानि । अर्थमप्रजापितभ्यां स्वाहेति होमः। एक एव च
 योगः सह तयारेकदेशत्वधर्मसमवायात्। अत एव केचिद्धदयादिभ्यो द्विगुणान्यवदानानि नेच्छन्ति॥
- ब्र०। यद्येक ऋतस्य त्वा देवहदिः पाशेन प्रतिमुश्चाम्यर्यमप्रजाप-तिभ्यां जुष्टमित्यजं दक्षिणे ऽर्धशिरिस ब्रध्नाति । अर्थमप्रजाप-तिभ्यामिति भीषाहोकः। अर्थमप्रजापितभ्यां जुष्टमवक्रन्तामीति वपाकर्तनं । अर्थमप्रजापितभ्यां स्वाहोते नामध्यहोकः। ॥

आ०। यदार्थानुसमयेन कचित्काण्ड्वानुसमयेन सहार्थस्यानुप्रहाय असंभवे त्वेकपशुः यागो द्विदेवतः। अर्थमप्रजापितभ्याम्॥

तण्डुलैर्वा कुर्यात्। ५।

- दे०। धनदौर्गत्ये सति हिंसानियमेन वा तण्डुलैः कुर्यात् । तण्डुल-त्रहणं पिएकार्थम् ॥
- व्र०। पश्दलाभे तण्डुबापिप्टेन वा पश्दाकृतिं कुर्यात् ॥
- आः । तण्डुलशब्दः प्रकृतिद्रव्यसमर्पकः । तेन तण्डुलिपिष्टन कर्तव्यः । सन्यथा वृत्तिसंगृहपक्तयो नोपपद्यन्ते अत्यन्तविकारत्वात् ॥

यथास्थानं पद्मयेथास्थानमवदानानि तथा हविः । ६।

- दे०। येत्रेष स्थाने आज्यभागाभ्यां पूर्वे मुख्यः पशुस्तत्रेव पिष्टक-पशुः भवदानान्यपि तेषां च श्रपग्राहोमौ इतिकत्व्यता रश-नाबन्धयूपनियोजनोपपायनविशसनादिल्प्तार्थवर्ज । इविः पशुपुरोड।शस्थाने स्थालीपाकः। तद्पि यथास्थानं पशुपुरोडा-शक्तमे। वपाहोमस्थाने त्वाज्यहोमः॥
- ब्र०। तस्य वपामन्यानि च।वदानानि हृद्यादीनि यथास्थानं कल्पयेत्॥
- आ०। पिष्टपशोर्यथास्थानं पशुः यथास्थानमवदानानिति वदति।तेनो-पाकरणशासानियोजनोद इनयनावदानादि पिष्टपशोरपि कुर्या-त्। अवदानानि वपादीनि।तेभ्य एवाङ्गभ्यो ऽवदाय अपायत्वा जुदुयात्। स्विष्टकृतं च ज्यङ्गात्। एकपशावर्यमप्रजापतिभ्यां स्वादेति होमः। बहुन्यक्षराण्यातिरिज्यन्ते यत्र । ऋक्मामा-न्यक्षराणि। तत्र ऋक्षुहः। एत रथमाहै । पूर्याते वा एतहवो

^{1. ं}शभ्यो DTC. 2 पूर्वो मुख्यो A; पूर्व मुख्यं the other Mss. 8. The following must be a citation from a Brahmana.

यदत्तरं यदेनमृहति तस्माहचं नोहेत्। द्शितश्च सृत्रकारेगा तृल्याक्षर ऊद्दः। उन्मेष तिष्ठोदुस्य निष्ठेति विद्यारः। तथा हविः। किमत्र विधीयते । यावत्पशुतन्त्रे प्राक् स्विष्टकृतो यथाचित्तमन्नं साधियत्वल्यप्येतित्कमर्थे विधीयते। अन्नो-च्यते। इहान्यत्पशुपुरं हाशस्थानीयं हिविधिधीयते॥

अग्निं सोमं वरुणं मित्रमिन्द्रं वृहस्पतिं स्कन्दं रुद्रं वात्सी-पुत्रं भगं भगनक्षत्राणि कालीं षष्ठीं भद्रकालीं पूषणं त्व-ष्टारं महिषिकां व गन्धाहुतिंभिर्यजेत ।७॥ १९॥(२।७)

दे० । सुगन्धचन्द्रनघनसारादिद्रव्ययुतेनाज्येनाहुतयो गन्धाहुतयः । ताभिरग्न्यादिकः सप्तद्द्या देवता यजेत । वात्सीपुत्र इति देवतानाम । यतः शब्दैकसमधिगम्या देवता विभक्तिविपरि-णामेन चतुर्थ्यन्तैः स्वाहाकारयुक्तैः शब्दैरुदिश्याग्न्यदिदेवता यष्ट्रव्याः । अग्रये स्वाहेत्यादिकैः ॥

ब्र०। वनस्पितयागादनन्तरमग्नये खाहा...वात्सीपुत्राय खाहा... महिषिकाये खाहेति सप्तदश स्त्रवण कर्पूरकुंकुमगन्धाहुती-हुंत्वा ऋतुतिथियागिदि तुल्यम्। ...अतिकान्तद्वादशवर्षणां कन्यानामिदं प्रायश्चित्तं नान्यासाम्॥

आ०। ततोऽग्न्य।दीत् गन्धद्रव्ययुक्ताभिश्चन्दनयुक्ताभिराहुतिभिर्यजेत। अग्न्यादीनमहिषिकान्तान्सप्तदशावापस्थाने यजेत।काल्ये स्वाहा षष्टचे स्वाहेति होसः। उपहारो भवत्येव॥

अथातो इविष्यपुण्याहः। १।

दे । इयमपि पारिभाषिकी संज्ञा । ह्रिवच्येण बीह्यादिना पुण्ये ऽद्दिन क्रियमाणताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तम् ॥

क्रियमाणताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तम् ॥ भ्रा०। भ्रथातः शब्दो निमित्तिकव्युदासार्थः । द्विष्यपुण्याद् इति कर्मगो नामधेयम् ॥

उदकान्तं गत्वा यथोपपत्ति वा पयसि स्थालीपाकं अपयित्वा सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सिहारस्कां स्नापयि-

^{1.} Cp. Āp śrs. IX. 18. 1-2. 2. साधियत्वेत्याचेत्र the Ms. The passage refers to? 3. Uncertain; some of the Mss. (the Lahore Ms. of Br.; from the Mss. of Devapāla: A, the Parisian, the Stein, and a Tuebingen reaka) महिष्कां; च not given by Br. 4. महिष्कांये Lahore again. 5. Thus the Mss.! 6. ०२कें the Lahore Ms. of Br, Ād and the Mss. of Devapā!a in the text, exc. T.

त्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्थालीपाकस्य जुहोतीनदाणी वरुणानी गन्धर्वाण्युदकान्यग्निर्जीवपुत्रः प्रजापितर्महा-राजः । स्कन्दो र्थमा भगः प्रजानक इति। २॥२०॥ (२।८) दे । उदकस्य समीपं गत्वा । श्रातिदूरं वताकादिके श्रामे यथोपपत्ति वत्रोपपचते स्थाने श्रीरेगा स्थाकीपाकं कृत्वा माङ्गलिकविल्वाक्षोटादिफलोपेताभिः सर्वीपध्यादिगन्धयोगि-नीभिश्चाद्भिरामलकैः कन्यां स्नापयेत् । सशिरस्कामित्यनेना-स्त्रीणामशिरस्कमपि स्नानं भवतीति सूचयति स्नापनाहतवस्त्राछाद्नव्यवदानेन⁸ च स्थाबीपाकेन होमः स्ना-नाश्च तत्पूर्व स्थालीपाक इति विवक्षितः क्रमः। चतुर्थ्या देवतापदपरिग्णामः स्वाहाकारश्च पूर्ववत् । जीवपुत्रो ऽग्निरि-त्येकैव देवता। जीवः प्राणो वायुः पुत्रां रक्षको ऽस्येति बहुव्रीहिरन्यपदार्थप्रधानो योग्यश्च संनिहितो ऽग्निरेवान्यप-दार्थः। महाराज इत्यत्र न पूजनादितिः प्रतिपद्यो ऽस्ति नियम।-श्रयणात् । पूजायां स्वतीग्रहणं 10 कर्तव्यमिति वचनादन्यथा हि परमराज 11 इत्यादाविष ऋचः 12 प्रतिषेधः स्यात्। ध्रत्ये तु महाराजा¹³ इत्याकारन्तं पठन्ति । ते स्वतीनियमं ¹⁴ प्रति नाडियन्ते॥

ब्र०। इन्द्राण्ये वरुणान्ये गन्धर्वाण्ये उद्कान्ये...महाराजाय स्क न्दाय...प्रजानकाय जुष्टं निर्वपामीति साधित्रादिना समनुदुत्ये-काद्शभ्यो देवताभ्यो निर्वपति। आज्यभागान्ते हुते सर्वगन्धेः

^{1. ॰}राज T C and Br., as also the Parisian reaka. The commentaries seem to point rather to ब्राजा; but the Parisian reaka has: महाराजाय स्वाहा. 2. Thus D T; ब्द्रातडाका A; ब्र्हे तरतटाका C, but तर effaced. 3. Thus D and second hand of C: ब्र्ह्मामें A, ब्रह्म कालगामें T; ब्रह्माने ग्रामें first hand of C. 4. ब्रह्मा D T C, व्यक्ति A. 5. स्थाने D. 6. चीरे A. 7. सांशरस्क्रीम A T C. 8 R. ब्रह्माने ? 9. Thus (and ep. Pāṇini V. 4. 69) D T A; C first hand न प्रजानकादिति, corrected into त्रपूजनादीते (or न तृपूं?). 10. ब्रह्माय A C T. 11 ब्रह्माय A C T. 11 ब्रह्माय C D T. 14. स्वती A

फलोत्तरैः सिशरस्कां स्नापितां कन्यां नवेन शुक्केन सद्दरोनानन्यधृतेन वाससाछायेन्द्राण्ये स्वाहा वरुणान्ये स्वाहेत्येवं पयसस्यावदायकादश प्रधानाहुतयः। श्रग्नये जीवपुत्रायेत्येकाहुतिः।
आ०। तम् (हविष्यपुण्याहं)उद्कसमीपे गत्वा कुर्यात्। यथोपपित्ताः
वा¹। यत्र वा कर्तुमुपप्यते। पयिस स्थालीपाकं श्रपयित्वाः
नाप्सु। आज्यमागान्ते सर्वगन्धः सर्वीषाधिमिः फलोत्तमैरामलकादिकः। तथा च। सर्वीषधीमिः संयुक्ताः शुष्क श्रामलकत्वचः। स्नानं माङ्गलिकं कुर्यादलक्ष्मीनोदनं हितम्।
सरिशरस्कमिति वचनादिशरस्कमिप स्नानं स्नीवालकानामिति
श्रायते। श्रहतेन अव्युषितेन विभवानुसारेण वाससा प्रच्लाद्य
स्थालीपाकस्य जहोति।...अग्नये जीवपुत्राय स्वाहेत्येकाहुतिः।
जीवपुत्र इति बहुवीहिरन्यपदार्थमपेक्षते। महाराजेति समासानतोः न कृतः। तन महाराक्षे स्वाहेति प्रयोगः॥

यामेव दितीयां रात्रिं कन्यां विवाहियष्यन्धात्तस्यां रात्र्यामतीते निशाकाले नवां स्थालीमाहृत्य पयसि स्थालीपाकं अपियत्वा सर्वगन्धेः फलोत्तरैः सशिरस्कां स्नापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्थालीपाकस्य जुहो-त्यग्नये सोमाय मित्राय वरुणाये द्रायोदकाय भगाया-र्यम्णे पूष्णे त्वष्ट्रे राज्ञे प्रजापत्य इति । १।

दे । एका विवाद्दाहोरात्ररात्रिः । तस्याः पूर्वा या द्वितीया रात्रिः यस्यां पिता कन्यां विवाद्द्यिष्यन्भवेत् विवाद्द्यिष्यामीत्यनेन व्यवसायेन युक्तः । ग्रथवा यां भविष्यन्तीं रात्रिमधिकृत्य पिता कन्यां विवाद्द्यिष्यन्स्यात् तस्या या द्वितीया रात्रि- स्तामाश्रित्येतिकर्तव्यता प्रवृत्ता । तस्यामेव राज्यामतीते

^{1. ॰}पत्तिर्वा the Ms. 2. Cp. Pāṇini V. 4.68. 3. रात्री Br., and the Berlin, Parisian and Tuebingen reakas. 4. From अपिरवा unto ॰कस्य not found in D; A also omits these words except the first अपिरवा. T and C add them on the marge (Treading सिश्रास्क). 5, Thus A; पूर्वा दितीया D C T. 6. Thus D T. ॰वृत्त: सन् A, ॰वृत्त: सं C.

मध्यवहरक्षये महानिशास्ये पूर्वयत्साखीवाकेन यागं कुर्यात् गुरुरम्यादिभ्यो देवतास्यः॥

- म० । अय विवाहित्तस्य पूर्वेचुररुणोद्यवेछायां नवां स्वाछीमाह-त्याग्न्यादिभ्यः प्रजापत्यन्ताभ्यो द्वादशभ्यो निरुष्य पयसि स्वाछोपाकं अपयेत् । आज्यभागान्ते यथावत्कापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्वाछोपाकस्य जुहात्यग्रये स्वाहेत्यादि प्रजापतये स्वाहेति यावद्द्वादशेति । स्वाहान्ते होमः । तत ऋतुतिथ्याचाश्रावितान्तं तुल्यम् ॥
- आह । यां रात्रिमविधं कृत्वा द्वितीयां रात्रिं कन्यां विवाहियध्यन्स्या-त्तस्यामविधभृतायामतीते निशाकांळ महारात्र इत्यर्थः प्रहरा-धंशेषमात्र नवां खाळीमाहृत्येति । नवप्रहणात्पुराणान्यन्यत्रापि भवन्ति । इह तु नियमः । पश्चित खाळीपाकमिति व्याख्यातं । श्रपणार्थीये पयसांत्यर्थः । अग्रये सोमायेति द्वादशाहुतीर्जु-होति ॥

एता एव देवताः पुंसः कुम्मं वैश्रवणमीशानं च यजेत। २॥ २१॥ (२।६)

- दे॰ । पुंसो ऽपि तस्यां राष्ट्रयां संस्कारार्थमेत्यैवेतिकतंब्यतया एता एव देवता यजेत । कुम्मादयश्च तिस्न इति । एतावानेव च विशेषः । स्त्रियो द्वादशाहुतयः पुंसः पश्चदशः॥
- ब्र० । वरो ऽपि तस्मिन्नेवाहि एतस्मिन्नेव काले नवायां स्थाल्यां पयस्ति स्थालीपाकं श्रपयित्वाज्यमागान्ते तथैव स्नापीयत्वाहतेन वाससा प्रच्छाचैताभ्यो देवताभ्यो हुत्वा कुम्माय वैश्रवणाय ईशानाय तिस्न आहुतीर्यजेत । निर्वपणकाले उप्येवं पश्चदश देवताः॥
- भा०। पता एव देवताः पुंसोऽतिदिदयन्ते। अस्यामेव राज्यामन्यदा वा॥

चतस्रो ऽष्टौ वाविधवाः शाकिषण्डीभिः स्त्रियो अन्नेन च ब्राह्मणान्मोजियत्वा वीणागायिभिः सह संगाये-युरिष वा चतुरो नर्तनं कुर्यात्। क्रीडं वः शर्थो मास्त-मनर्वाणं रथेशुभं कण्वा अभिप्रगायतेति ॥१॥

दे०। श्रविधवाः जीवद्भर्तकाः । शाकमिश्राः पिग्ड्यः शाकपि-एड्यः। चतस्रो ऽष्टाविति च प्रथमान्तं स्त्रीपदसमानाधि-करणं। चतस्रो ऽष्टौ वेति यथासंभवं विकल्पः। समसंख्या नियमार्थमेतचतुष्ट्वाष्टत्वनियमार्थामिति केचित् । तेनायं समन्वयः। अन्यूनाश्चतस्रभ्यो ऽविधवाः स्त्रियः समसंख्याः षट्कवर्जाः शाकपिएडीभिरन्यैश्च यथासमृद्धिभिभोजनिव-शेषेर्वाह्मणान्भोजायित्वा।वीण्या वाद्यमानया सह ये गायन्ति तच्छीलास्तैः सह संभूता⁴ मङ्गलाचारं⁵ गायेयुः।…… श्रिप वा चतुरो नर्तनं कुर्यात् । चतुरो नर्तनप्रवीगो नर्तनं कुर्यात् । यद्यसौ⁶ शीलादिगुण्युक्को भवेत् । विपर्ययेण तु न ताभिः सह नर्तनं कुर्यादित्यनेना-भिप्रायेणापिवाशब्दः । अनुष्ठानं त्वार्यवर्ते यादग्दश्यते तथा ब्रमः । कन्याया मातृप्रभृतयो उष्टौ चतस्रो वा त्रविधवा यथाविभवं भोजयित्वा ब्राह्मणांश्चाविधवाभिः सह वीगागायिभिश्च गायन्ति नृत्यन्ति च सोत्साहं। तद्नुसारेणायमर्थः। चतस्रो वा स्त्रियः कर्मभूतब्राह्मणांश्च शाकपिएडीभिरन्येन च भोजनप्रकारेण भोजयित्वा वीणा-गायिभिः सहाविधवाभिश्च संगायेयुः। के अर्थात् कन्या-

^{1.} Thus all the Mss. of Text and Comm.; the original reading must have been (cp. S'ānkh. grhs. I. 11. 5) सुरया. 2. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla AT; न्येन DC. and Ād. Devapāla seems to have read अन्येन, see his Bhāṣya. 3. The verse, though given sakalapāthena, is found in the Kāthaka (XXI. 13: 54. 14). 4. Thus D; संभूता भूत्वा ACT. 5. सङ्ख्यानं A. 6. यो इसी A. 7. के इश्रा: A and first hand of D.

मात्रादयः। श्रिप वेति समुश्चये सकतो उसौ स्त्रीगग्रश्चतुरः सोत्साहो भृत्वा नर्तनं कुर्यात्। क्रीडं वः प्रगायत। श्रनेन गायतो उनुमन्त्रयते॥

ब्र०। पूर्वेद्यरेव विवाहाहः इदमपि कर्म। ""पितवत्यः स्त्रियो नृत्तगीतकुशलाः शाकपिगडीभिः शर्करामरिचयृतज्ञौद्रमध्वादिसाधिताभिर्माजयेत्। ब्रन्थेनान्नेन च। "ता श्रविधवासेन चविष्रा विशाषिताभिर्माजयेत्। ब्रन्थेनान्नेन चविष्रा विशाषिताभिर्माजयेत्। सह संगायेयुरपि वा तेषां मध्यादेक एव चतुरो गीतनृत्तकः पुरुषः कश्चित्रतेनं कुर्यात्। क्रीडं व इति गायत ऋत्विगनुमन्त्रयते मन्त्रीलङ्गात्॥

आ०। "अविधवाः पतिव्रताः "पतिवत्य इत्यर्थः । "अन्येन चोदनादिना ब्राह्मणांश्चान्येन च शाकिपणडीभिभोंजियित्वा । अचोटितिललवणद्ध्यादिसंस्कृताः शाकिपण्ड्यः । उभयसमुख्यार्थश्चशब्दः । वीणागायिभिः संहताः संगायेयुः । वीणया सह ये गायन्ति ते वीणागायिनः । अपि वा चतुरो नर्तनं कुर्यात् । चतुरो नृत्तं कुर्यात् । चतुरो नृत्तं कुर्यात् । पतदाज्यभागान्तं कृत्वा कुर्यात् ॥

अक्षतसक्तनामिन पृष्टिपतिं प्रजापतिं च यजेत । अग्निना रियमश्रवत्पोषमेव दिवे दिवे यशसं वीर-वत्तमम् ॥ प्रजापते न हि त्वदन्य इति च । २।

दे०। श्रज्ञतानामनवहतानां यवानां सक्कुभिरिः पुष्टिपतिं यजेता-श्रिना रियमित्येतया ऋचा । तथा प्रजापितं प्रजापत इत्यादिमन्त्रेण। एतावण्याज्यभागान्ते यागौ॥

^{1.} Thus the Parisian icaka; Lahore: तिमतीनारी:, Bombay: पतिवतीस्त्रियोः 2. Lahore: समान्यनाञ्च. 3. Thus Br. and the Parisian icaka; वीर्यमुन्तमं the Mss. of Devapala, but in the Mantrabhāsya वीर्यवन्तं; वीरवन्तं A, वीर्यवन्तं TDC. 4. Br. gives this verse sakalapāthena. 5. Thus A (without अन्य); DCT: प्रजापतिमिति च; the Parisian icaka reads as accepted into the text, omitting, however, च.

ब्र०। ततो उत्ततसक्नूनां पाणिनावदायाग्निना रियं प्रजापते न हीति प्रधानद्वयं। ऋतुतिथ्याद्याश्रावितान्तं तुल्यम्॥

श्रा०। हिवषो यत्र यत्र षष्टी स्थालीपाकस्य जुहोत्याज्यस्य जुहोतीति तत्राप्राणिनः षष्टी पश्चम्यथे वा द्वितीयाथे वा संबन्धमात्रविवत्तया वा। श्रत्र चकारभगवतो नारायणस्ये तिवत्। न माषाणामश्रीयादित्यादिवच्च ॥

सर्वत्रोद्वाहकर्मस्वनादिष्ठदेवतेष्वर्गिन पुष्टिपतिं प्रजापतिं च यजेत। ३॥२२॥ (२।१०)

दे०। यत्र नाम्ना मन्त्रवर्णैर्वा देवतानिर्दिष्टा विवाह्यकारेणोक्षेत्र तत्राग्निं पुष्टिपति प्रजापितं च यजेत'। प्रकृतत्वाद् जतसक्षुत्र मिराज्यभागान्ते भविष्यत्सु प्रास्थानिकादिष्वेतद्वोद्धव्यम् ॥ श्रा०। प्राग्विवाहे उद्य होमान्ते उद्याहाः । ते च सर्वे इत श्रारभ्यानादिष्टदेवताः । यथा इदं प्रास्थानिकं विवाहो न च सहयत्तेषु जिष्वनादिष्टदेवतेष्विश्चं पुष्टिपतिं प्रजापितं च यजेत। श्राज्येनेति केचित्। देवताश्रहणाद्द्रव्यं परिसंचष्टे इति वदन्तः। श्रान्यथा सर्वत्रोद्धाहकर्मस्वनादिष्टदेवतेष्वत्यवस्यत् । नैवं। पवमुच्यमाने शाकिपएडीभोजनं गायनं नर्तनं सर्वमितिदिष्टं स्यात्। श्रातो यागः सक्काभिरेव॥

अथ प्रास्थानिकम् । १।

दे०। प्रस्थानिनिमत्तं प्रास्थानिकं कर्मान्तरं वच्यत इत्यर्थः। प्रस्थानं च वरस्य श्वशुरगृहप्राप्तये विवाहं कर्तुम्॥

ब्र०। इदं प्रास्थानिकं कर्म वरस्य विवाहार्थे श्वशुरगृहागमन-समये कर्तव्यम्॥

^{1.} हाबर्यो the Ms. 2. Corrupt? Meaning? 3. ० द्वेव बोधन्य D, ० द्वेवद्वोधन्य T C, ० द्वेतन्त्रातन्य A. 4. Reading? 5. ० रम्यनादि० the Ms. 6. Are these words corrupt? * and the Sūtrakāra would have omitted the words: आधि---यजेत. 7. Thus of the Mss. of Devapāla D only, TAC: प्रस्था॰, प्रा॰ the Lahore Ms. of Br., and Ād., as also two Tuebingen reakas.

श्रा०। श्रथशब्दः कन्योद्वाहत्वव्यावृत्त्यर्थः । पुंस एव वेद्मिति । भावः प्रस्थाननिभित्तं कर्म प्रास्थानिकम् ॥ तस्मिन्यथोक्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा पश्चा-द्वगिनी सिचं गृह्णाति शस्त्रं गृहीत्वा । २ ।

दे०। तस्मिन्प्रास्थानिके कर्मणि । यथोक्रमुपसमाधायाग्नेः पूर्वं कर्तव्यं। उद्भतस्य वावोचितस्य च परिसंवाहनपर्युचण-परिस्तरणपूर्वमाज्याहुतिपञ्चकेन संतनीहोमेश्चेकादशिमः संस्करणमुपसमाधानमुच्यते । तत्र जयप्रभृतिभिर्मन्त्रेहोंमं कुर्यात् । जयाभिधानाभ्यातानहोमं कुर्यात् । श्राकृतं चाकृतिश्च वृहस्पतिपुराहिता ऋताषाडित्यादिभिर्मन्त्रे-र्जुहुयादित्यर्थः। एते हि मन्त्रास्तत्साध्या वा होमा जयाभ्या-तानराष्ट्रभृदाज्यभागादिशब्दसाघतया प्रसिद्धाः । श्राज्य-भागान्ते चाग्नि पुष्टिपति प्रजापति च यजेत । सर्वत्रोद्वाह-कर्मस्वनादिष्टदेवतेष्वित्यादिस्त्रवचनप्रामःएयादिति केचि-त्। अन्ये त्वाहुः। सूत्रकारप्रामार्यादेव जयशब्दो ऽत्राग्नि-प्रजापतिदेवतयोर्होमयोर्ह्वतयोः परिभापतये । श्राज्यभागा-न्ते वोपसमाधानामिति । कश्चित्त्वाह । विवाहकरणे उन्तरान्तराचोदितत्वादाज्यभागान्तानि कर्माणि कृत्वा पुष्टबर्थमग्रये प्रजापतये चात्ततसक्क्ष्मिर्होमः कर्तव्यः सूत्रकारवचनसंप्रत्ययार्थमिति । श्रन्यथा हि नाम्ना मन्त्रैर्वा सर्वत्र देवतावगमान्नानादिष्टदेवतं किविदुद्वाहकर्मसु कर्म विद्यत इति । सूत्रार्थसंप्रत्ययाभावः स्यात् । एवं जयहोमेषु कृतेष्वाज्यभागान्ते वरस्य पश्चात्स्थिता सती भगिनी मुख्योपचरिता वा यथासंभवं खङ्गच्छरिकादीना-मन्यतमं शस्त्रविशेषं इस्ते गृहीत्वा तूर्णीं सिचमुपरि-

^{1.} Thus the Ms. 2. गृह्वातीति D; गृह्वामीति TAC. and the Parisian reaks. 3. एवंड T. 4. R. उद्धतस्य. 4. See Appendix II. 5. See XXII. 3. 6. ्नतं C. 7. ्देवते TC.

परिधानीयस्य वाससो भ्रातुः संबन्धिनो ८ अलं गृह्णाति।परि-धानदशां हस्तेन स्पृशतीत्यर्थः । श्रञ्जलयहणमहष्टसंस्कारार्थं थ शस्त्रयहणमपि । तथा च प्रायस्तदेव शस्त्रमुत्तरकाले ऽपि रक्तार्थं शयनादिसन्निधौ निर्धायमानमार्थवर्ते लक्ष्यते 4 ॥

व्र० । श्रत्राप्यचतसक्षव एव हिवः । श्राज्यभागान्ते वजतो महाराजस्य भिगनी पश्चाद्यस्त्रान्तमाद्ते छुरिकादिकं शस्त्रमादाय जन्यैः सह पूषा मेति गृहान्निष्क्रम्य स्वसा सिचान्तहस्तेव सह जलसमीपं गच्छति ॥

श्रा०। तस्मिन्प्रास्थानिकं कर्मणि यथोक्तमुपसमाधाय। उद्धता-वोत्तिते अग्नसादनं परिसमृद्य पर्युत्त्य परिस्तीर्याज्यसंस्का-रान्तं जयप्रभृतिभिर्मन्त्रैराज्यभागान्तेर्द्वत्वा। प्रभृतिशब्दो अवमग्राहकः । तेनाघाराद्यपि भवति। एवं च जयप्रभृति-भिर्द्वतिवचनमाज्यभागान्तं वन्त्रमुपलत्त्वर्यातः । सर्वत्र प्रभृतिशब्दस्यावमग्राहकत्वं सर्वतन्त्रेषु प्रसिद्धं। द्वादशरात्र-प्रभृतीनि सत्त्राणीत्युक्त्वा एकादशरात्रादीनि विद्धाति। प्रवमाज्यभागान्तं हुत्वा पश्चाद्भगिनी वरस्य सिचं वस्त्रैक-देशं गृह्णाति। कथं। पूर्वं शस्त्रं शासनसमर्थं शरादि भगि-न्येव॥

पूषा मेति यान्ति यत्रोदकम्। ३।

^{1. ॰}परि॰ om. T. 2. Thus D; ॰हणं सहशसंस्कारार्थं TC. 3. च instead of अपि A. 4. चलक्ष्यते TC. 5. Thus also the Parisian reaka; वरस्य a Tuebingen Ms. 6. Differently the Lahore Ms. of Br. and a Tuebingen Ms. (after आदत्ते): पूणा मेति झुरिकादिकमादाय वरो जन्यसाहित: स्वस्ना गृहत्तिसिचान्त एवोदकान्तं वजेत्. 7. Instead of sa the Ms. has a blank of one aksara. 8. Had, then, the text of Ad. an इति after ॰प्रमृतिभि: ? 9. ॰पन्ति the Ms. 10. सन्त्राणी॰ the Ms.

दे । पूपा मा प्रपथे पात्वित्यादिना मन्त्रेणोदकसंमुखा बजन्ती-त्यर्थः॥

ग्र0 | 1

श्चा॰। पूपा मेति गच्छन्ति जन्याः वरश्च॥ दां नो देवीरित्युपस्पृद्य प्राची दिगिति यान्ति यथादि-

शम्। ४॥ २३॥ (२।११)

- दे०। उदकान्तं प्राप्योदकोपस्पर्शनं शिरिस ब्रक्षेपमाचमनं कृत्वा।
 प्राची दिगिग्निर्देवतेत्यादिना मन्त्रेण यथादिशं या दिग्येषां
 गन्तव्या तद्भिष्यायिना मन्त्रेण यथालिङ्गमभिष्यायः वरप्रभृतयो गच्छन्ति। अत्र विवाहस्य कारियता यो गुरुः स
 पव पिता वा वरस्य मन्त्रपाठे कर्ता॥
- व्र०। तत्र शं नो देवीरित्युपस्पृश्य प्राची दिगग्निदेवतेति यान्ति यथादिशं। उदकान्तात्कल्यागं वदन्ती स्वसा प्रत्येति। ततो होमकर्ताग्नि पुष्टिपति प्रजापति च सक्नुभिरिष्ट्वा ऋतुतिथ्यादि संस्थापयेत्॥
- श्रा०। भगिनी यत्र स्थाने उदकं तत्र शं नो देवीरित्यपः स्पृष्ट्रा हस्तार्धसेकमात्रं प्राची दिगिति यान्ति गच्छन्ति यथादिशं दिगुपलक्षणेन मन्त्रेणेत्यर्थः। ततो उत्ततसक्षनामित्र पुष्टि-पति प्रजापित च यजेत। ततस्तन्त्रसमाप्तिः॥

षडर्घाही भवन्त्याचार्य ऋत्विय्राजा विवाह्यः प्रियः स्नातक इति । १।

दे० । विवाहात्पूर्वमेव पाद्यार्घ्यमधुपर्केविवाह्यः श्वश्चरेरा पूजनीयः तुल्यं च पूजाविधानं पराणामपीति पराणामुद्देशः । अर्ध्य पूजामर्हन्तीत्यर्ध्यार्हाः षड् भवन्ति । आचार्य उपनेताध्या-पयिता शिष्यस्य । ऋत्विग्याज्यस्य । तस्यापि प्राक् कर्मणः

l. See under Sütra 3. 2. ०घाय the Mss. 3. Conjectural reading, इस्ताधेमेकपानं the Ms.

संमननात् । राजा चित्रयः । स त्विभिषेकभावेन सदा जनपद्स्य पूज्यः । विवाहनमहैतीति विवाहः । अहें कृत्य-तृचश्चेति कृत्ये एयंत्रप्रत्ययः । स कन्यायाः पितुरर्घ्यार्हः । तथा यो यस्य प्रियो गुणोत्कर्षेण स तस्य दानाद्यवसरेष्व-र्घार्हः । स्नातकस्तु सद्यः स्नातक श्राचार्थस्य ॥

वं । विवाह्यस्य श्वशुरगृहागतस्यार्घदानप्रसङ्गेणान्येषामपि वि-धिसामान्यादर्घाहीणामिह पञ्चानां ग्रहणम् ॥

श्रा० । श्रानन्तरं श्वशुरगृहप्राप्तस्य मधुपकें णार्पणं पूर्व क्रियते । व्रह्मदेयाविधानस्य सर्वो ऽयमितिकर्तव्यताकलापः । प्रस्थानार्तः तेन शङ्का न कर्तव्या । कन्याप्रदानाद्नन्तरं मधुपके इति । मधुपकाद्नन्तरं ब्रह्मदेयाविधानस्योपपन्नत्वात्पूजापूर्व-कत्वाच दानस्य । केचिद्विवाहस्योपरिष्टान्मधुपकंविधिः पठ्यत इति तत्रैव मधुपकं द्दाति तदैव कन्यादाने निवृत्ते 4 ऽसी विवाह्य इति वदन्तः । सर्वदेशसमाचारस्तु विवाहात्पूर्वं मधुपकंदानं । श्रातस्तदेव साधीयः । श्रातो ऽत्रैव व्याख्यास्यामः । श्रादौ तावन्मधुपकाणां विधिरुच्यते । षड्यां प्रानित । श्रवं प्रजामर्द्यन्ति ये ते ऽर्घ्याद्दाः । षडिति नियमः ॥

अथैनमर्हयन्ति । २।

दे०। श्रथशब्दो वच्यमाणप्रकारस्वीकारार्थो निपातानामनेकार्थ-त्वात्। एनमाचार्यादीनामन्यतमं वक्ष्यमाणप्रकारेणाईयन्ति पूजयन्ति संमानयन्ति॥

श्रा०। अधेतेषामन्यतममर्द्धयन्ति यदा तदानयेतिकर्तव्यतया॥ आदौ च कर्मणः। ३।

दे । विवाहोत्तरकालमई गं विहितमिति यथाचोदितमानुपूर्व्यमि-ति नयेन विवाहादू ध्वेमेव मधुपर्कादिदानमिति केचिदाहुः ।

^{1.} Thus D; समानानां TAC. 2. See Pāṇini III. 3. 169. 3. Sic. Ms. 4. निवृत्तसों the Ms. 5. R. वदन्ति ? 6. Of the Mss. of Deva. only A gives च, CTD omit the word. 7. केचिदआन्ता:TAC.

श्चत एव च विवाहोत्तरकाल एवेदमपरुष्य व्याचत्तते । तिन्नरासायेदं कर्मण श्चादांवेच पूजनं कर्तव्यम्॥

श्चा० । चशब्दात्व्यतिसंवत्सरं च तदुक्तं विवाहयश्चयोरर्वाक् कर्मणः तथा यश्चं प्रत्यृत्विजः पुनिरिति ॥

अर्घमुद्कं सौषधं दभी इति । ४।

दे०। श्रद्यं लत्त्रणमाह । श्रद्यं ० इति । उद्कं नीहियवयोधा-न्यतरः । द्भाः । एतत्त्रयमध्यम् ॥

आ॰ । श्रर्घ्यं तावदुच्यते । उदकं सौपधं । सतरहलाज्ञतवदरादि। दर्भाश्च । एतर्द्रव्यत्रितयमर्घ्यशब्देनोच्यते ॥

कंसे चमसे वा द्रध्यासिच्य मधु च वर्षीयसापिधाय विष्टराभ्यां परिगृह्य पाद्यप्रथमैः प्रतिपद्यन्ते । ५।

दे । मधुपर्कलक्षणपूर्विकां पूजियतुरतुपदेशां पूजाप्रतिपत्तिमाह ।
कंसे चमसे वा प्रितिपद्यन्ते। अत्र पूजियतार इत्यर्थाक्षभ्यते।
कंसपात्रे चमसे वा दारुपात्रविशेषे दध्यासिच्यते । मधु
च मधुपर्क उच्यते । तश्च मधुपर्कपात्रं वृहता पात्रेण पिधाय
स्थगियत्वा विष्टराभ्यां गृहीत्वा । पाद्यं प्रथमं येषां पाद्यार्थमधुपर्काणां तैर्यथायोग्यमूर्ध्वमधो मध्ये च पूजां स्वयमेव
प्रतिपद्यन्ते पूजियतारः । न तु तत्राष्युपदेशमपेक्षन्ते ॥

त्र । श्रद्धार्थमागतं बुद्धवा प्रत्युतथाय स्वागतमित्युक्तवा स्वयमेव तस्य पादप्रचालनं विधाय तं हर्पयन्गृहं प्रवेशयत्॥

श्रा० । विष्टराभ्यां दर्भसटाभ्यां परिगृह्याधस्तादुपरिष्टाच पाच-प्रथमेर्द्रव्येरुपक्रमन्ते॥

मिय दोहो ऽसि विराजो दोहः पाद्यायै विराजो दोह-मशीयेत्याहियमाणमनुमन्त्रयते । ६।

दे । कन्याया दातरि विवाह्यस्य निकटीभूते सित ऋत्विक् पाद्या-दिकं कन्यादातृसमीपमानाययित । तदानीयमानमनेन

^{1.} See Yājn. I. 110. 2. अध्य बादक the Mss. of Devapala. 3. Thus D; व्यादको: A, व्यादरभा: C.T.

मन्त्रेण विवाह्यो ऽनुमन्त्रयते । श्रमन्त्रक्रश्चेद्विवाह्यस्तदा ऋत्विगेवैनं पाठयति । एवं सर्वेर्क्वेयम् ॥

ब्र०। ततो विष्टरादिपश्वन्तमर्घोपाकरणमुपहरेत् । मीय दोह इति पाद्यादिकं सर्वे तदाहियमाण्यमर्घाहीं उनुमन्त्रयते॥ विष्टरो ऽसि मातरि सीदेति विष्टरमास्तीर्थ तस्मिन्नुप-विशाति। ७।

- दे०। श्रनेनासनान्तरस्योपरि दर्भविष्टरमास्तीर्थ विवाहा उपवि-शति तूष्णीम्॥
- ब्र०। भगवन्निदमास्यतामित्यक्षवार्हियत्रा विष्टरे प्रते² विष्टरो असि मातरि सीदेति विष्टरमास्तीर्य तस्मिन्तपविद्यति ॥
- श्रा०। श्रनन्तरं विष्टरो ... सीदेति विष्टरं दत्तं स्वयं वा गृहीत्वा श्रासनपीठादावास्तीर्यं तस्मिन्नपविशति ॥

विष्टर आसीनायैकैकं त्रिः प्राह । ८।

दे०। विष्टरे दर्भाञ्चादितासनविशेषे आसीनायोपविष्टाय विवा-ह्याय पाद्यादीनामेकैकं त्रिः प्राह कन्याया दाता । पाद्यं पाद्यं पादं । अर्घ्यमर्घ्यमर्घ्य । मधुपकों मधुपकों मधुपकेः । आच-मनीयमाचमनीयमाचमनीयमिति । श्रासीनायेति सप्तस्यर्थे चतर्थौ। विष्टर श्रासीने विवाह्य इत्यर्थः ॥

श्रा०। पाद्याद्येकेकं द्रव्यं त्रीन्वारान्प्राह ॥

नैव भो इत्याह न मार्षेति। ९।

दे०। अभ्यर्हणीयाभिमुख्यापादनाय यद्भो इति पूजासंबोधनं प्राप्तं नामसंबोधनं च मार्ष यज्ञदत्त इत्यादि तिन्निषेधयति॥ व्र०। भगवन्निति पूज्यसम्मान⁶ वा वचनमत्रः व्रयान्नेव भो इति न मार्चेति ॥

^{1.} Thus the Lahore Ms., the Bombay Ms.: ेचित्वा. 2. प्रत्ये the Bombay, प्रत the Lahore Ms., प्रत the Parisian icaks. 3. आसीन the Ms. 4.भोरित्याह the Mss. of Devapāla, but cp. the Bhāsya. 5. Thus TD; ०णीयस्य मुख्या AC. 6. Utterly corrupt; the Lah. Ms. has: पूजमस्माननवचन मन्त्रमत्र-

वे०। शं नो देवीरभिष्टय इत्यादिमन्त्रेरषो अभिमन्त्र्य विशेषेण पाद्याभिः पाद्योः शोधनसंपादनसमर्थाभिः पाद्ये प्रज्ञालयते । अभ्यर्द्वणीयस्य कन्याया दाता । पाद्योः प्रज्ञालने यथालिङ्ग-मन्त्रो ॥

्व०। भगवन्पाद्यं पाद्यं पाद्यमिति पाद्यं निवेदिते पाद्यपात्रं दित्तिणेन पाणिनादाय तत्सद्ये पाणे। निधायः शंनो देवीरित्यपे। अभि-मन्त्र्य । ''ताभिर्यथालिङ्गं वर एव ख्यं पादाव्यनेनिज्यात्॥

श्रार । ताभिः पादौ प्रचालयते स्वयमेव । दक्षिणं पादमिति दक्षिणमुत्तरं पादमित्यित्तरम् ॥

आपोहिष्टीयाभिरघर्षं परिगृह्य सावित्रेण मधुपर्कं विष्टरो इस्यन्तरिक्षमधिविश्रयस्त्रेति विष्टरमवक्रुष्योरु त्वेत्यवसार्यं तबक्षुरित्यवेक्ष्यं पृथिव्यास्त्वेति विष्टरं निधाय मधु वातं ऋतायत इति तिस्त्राभः प्रदेशिन्या

^{1. °} ल्यांते Br. and the Parisian reaka. 2. Of all the Mss. only the Lahore copy of Br. gives हात. 3. Thus Br. Ad., the Berlin reaka and of the Mss. of Devapālā TD (second hand) and C (first hand): the other Mss.; आंचो हि टेन्यामि: 4. ॰ पकों the Mss. of Devapāla. 5. The Mss. of Devapāla and the Parisian reaka insert here: उरु त्वा बाताय. 6. हति वीश्य DTC and the Stein reaka. 7. The Mss. of Devepāla insert here मा, विधरं मुमो निवाय the Parisian reaka. 8. Although all the Mss. read वात (and thus also has it the Chambers Ms. of the Kāth), not वाता, Devapāla starts in his Mantra Bhāsyā from the plural. Cp. XXXIV. 5.

प्रदक्षिणमालोडयति¹ ॥ ११ ॥

दे०। आपो हि ष्ठेत्यादिभिर्ध्यं प्रतिगृह्णाति। देवस्य त्वेत्यादिना मधुपर्कं प्रतिगृह्णातीत्यध्याद्वारपूरितेन सवितृदेवताकेन मन्त्रेण मधुपर्कं प्रतिगृह्णाति। विष्टरो उसीतिमन्त्रेणोपरितनं विष्टरमवकर्षति²। अवकृष्य² चाचिष्य उठ त्वेति मन्त्रेणापसारयति। तच्चिरित्यादिना मधुपर्कं वीच्य। पृथिन्यास्त्वेत्यादिमन्त्रेणाधस्तने विष्टरे मधुपर्कं निद्धाति। मधु वात अद्यायत इति तिस्भिरङ्गष्टसमीपवर्तिन्या प्रदेशिनीति-

संश्याङ्गुल्या प्रदित्तणं कृत्वा दिधमधुनी मिश्रयति ॥

ग०। भगवन्नव्यमध्यीमिति त्रिरुक्ते पाद्यपात्रवद्ध्येपात्रमादायापो

हि ष्टेति तिस्तिः शिरिस कुशपिवत्रेणापः त्तिपेत्। "भगवन्मधुपर्को मधुपर्को मधुपर्क इति त्रिराह दाता। देवस्य त्वेति मन्त्रेण मधुपर्क प्रतिगृह्णमित्यञ्जलिना प्रतिगृह्णस्यये पाणौ निद्धाति। विष्टरो उसीति वर्षिष्ठपात्रस्योपरिस्थितं विष्टरमुत्त्विपति विष्टरमवकृष्य उरु त्वेत्यवसार्थ। श्रिपधानं निवार्य। तञ्चज्जरित्यभ्यवेत्तते। पृथिव्यास्त्वेति मधुपर्कं विष्टरे उधःस्थितं भूमौ निधाय। मधु वात ऋतायत इति तिस्तिः प्रत्यृचं प्रदेशिन्याङ्गल्या प्रदित्तंणं संयौति॥

श्रा०। ततो उच्यें निवेदिते श्रापोहिष्ठीयाभिरच्येपात्रं गृह्णाति । सावित्रेण च मधुपर्कं गृह्णातीति वाक्यशेषः । ''विष्टरो- उसीत्युपरितनं विष्टरमारुष्यापास्य। उरु त्वेत्युद्धाट्य तच्च- जुरित्यनयानुष्टुभावेच्यावलोक्य पृथिव्यास्त्वा नाभौ साद- यामीत्यधस्तने विष्टरे स्थापयित्वा। ''द्धिमधुनी प्रदक्तिणा- वृत्तं मिश्रयति॥

वसवस्त्वाग्निराजानो भक्षयन्तु पितरस्त्वा यमराजानो भक्षयन्तु रुद्रास्त्वा सोमराजानो भक्षयन्त्वादित्यास्त्वा वरुणराजानो भक्षयन्तु विश्वे त्वा देवा बृहस्पतिरा-

^{1. •}डयते Br. (Both Mss.). 2. अप instead of अव DCT.

जानो भक्षयन्त्वित प्रदक्षिणं प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं पात्रस्यान्तेषु लेपान्निमार्ष्टि ॥ १२ ॥

दे०। प्राच्या श्रारभ्य प्रदक्षिणं कृत्वा भक्तयन्त्वन्तैर्मन्त्रेमेधुपर्कपा-त्रप्रान्तेष्वङ्गलिलपानिमाप्टि । प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रमिति च-चनात्पश्चमेन मन्त्रेणार्थात्पूर्वोक्गदिकोणे निमार्जनमापतिति ॥ ब्र०। '''लेपानिमाप्टिं। विश्वे त्वा देवा इत्युत्तरार्श्व एव ॥ श्रा०। वसवस्त्वेति पात्रान्ते प्राच्या श्रारभ्य दक्षिणाङ्गलेलेपानि-

मार्षि शोधयित । पश्चमेनोत्तरत पवान्तरतो ऽवर्रेकात् ॥ यन्मधुनो मधव्यस्य परमस्यान्नाद्यस्य परममन्नाद्यं रूपं तेनाहं मधुनो मधव्यस्य परमस्यान्नाद्यस्य परमोऽन्नादो मधव्यो भ्र्यासं । त्रय्ये विद्याये यशो ऽसि श्रिये यशो ऽसि यशसे ब्रह्मणो दीप्तिरसि सत्यश्रीर्यशः श्रीमियि श्रीः श्रीः श्रयतामिति मधुपर्कस्य चतुष्प्राश्नात्यङ्गष्ट-द्वितीयाभिः कनिष्ठया प्रथममेवमनुपूर्वं सर्वाभिस्तद्व-शिष्टं सुद्धदे प्रयच्छति ॥ १३ ॥

दे०। यन्मधुन इति मन्त्रेण मधुपर्कस्य संबन्धिनो भागानङ्गुष्ठ-सहितया पक्षैकयाङ्गुल्या गृहीत्वा चतुरो वारानश्चाति। अङ्गुष्टसहितया वा किनिष्ठया प्रथमं ततो उनामिकया मध्य-

^{1.} निर्मार्ष्ट A. 2. The Parisian and a Bombay Feaka give first यन्मधुना मध्य्यस्थित च and then follows the text as given above. 3. यश्संसि C and first hand of D: probably the original reading was यश्सो यशो आस, cp. Mantrapātha II. 10 1: but Devapāla has read यश्स, the Bhāṣya running: अतो यशसे त्वामधामि. 4. श्री: is given twice by all the Mss. of Devapāla, by the Bombay Ms. of Br., in the Berlin, the Tuebingen, the Bombay and the Parisian Feakas, once by the Lahore Ms. of Br., and the Stein Feaka. 5. The Mss. of Devapāla here insert च. 6. वा must be cancelled.

मया प्रदेशिन्या प्रत्येकं। ... यच्छिण्यते तत्सुहृदे कनीयसे भ्रातृप्रभृतये प्रयच्छति॥

ब्र० । यन्मधुन इति कनिष्ठादिभिश्चतस्भिरङ्गुलीभिरङ्गुष्ठद्वितीयाभिः कमेण चतुष्पाश्यावशिष्टं सवर्णीय मित्राय ददाति ॥

श्रा०। यनमधुन इति चतुर्वारान्प्राशाति। कथं। श्रङ्गुष्ठद्वितीयाः। भिरङ्गुलिभिः। अङ्गुष्ठो द्वितीयो यासां ता श्रङ्गुष्ठद्वितीयाः। प्रमानुपूर्व्येण सर्वाभिरित्यस्यातिरिच्यमानत्वात्पश्चमं प्रा-शनमिच्छन्ति। तच्चशब्दे विना न लभ्यते। श्रतो ऽनुपपन्नं। तद्विशिष्टं सुद्धदे प्रयच्छति। शिष्टमिति वक्षव्ये तद्विशिष्ट-श्रद्दणं स्वयं वा प्राश्नीयादित्येवमर्थम्। गृह्यान्तरेषु च दृश्यत एव प्राशनम्॥

आचामत्यमृतोपस्तरणमसीति ॥ १४ ॥

दे०। श्रनेन मन्त्रेणाचामति॥

ब्र॰। भगवन्नाचमनीयमाचमनीयमाचमनीयमित्येवं त्रिरुक्ते अमृ-तोपस्तरणमसीत्यप श्राचामति ॥

तस्मा असिपाणिगाँ प्राह ॥ १५ ॥

दे०। अर्हियता दत्तमधुपर्कः सन् खङ्गपाणिर्भूत्वा तस्मा अर्हणी-याय भक्तितमधुपर्काय गामाह । गां प्रकरिष्य इत्यनुक्षां प्रार्थयते। अर्थार्थेनेत्यर्थः गोश्च करणं निपातनम्॥

त्र । तत आचान्तायाहियिता खङ्गपाणिर्भगवन् गां प्रकरिष्ये गां प्रकरिष्ये गां प्रकरिष्ये इत्येवं गां संनिहितां कृत्वाह ॥

श्रा०। गां प्राह । गां प्रकरिष्य इति निवेदयतीत्यर्थः ॥

तां शास्ति मम चामुष्य च पाप्मानं जिह हतो में पाप्मा पाप्मानं में हतों कुरुतेति ॥ १६॥

दे०। तां गां शास्ति । श्रों कुरुष्वेत्यनुज्ञामर्हणीयो ददातीत्यर्थः । मम च... मे हत । श्रद्दीयतामुं मन्त्रमाह । ... श्रों कुरुत । हे विशसितारः गौः क्रियतामित्यनुजानातीत्यर्थः॥

^{1.} Somewhere केचित् seems to have fallen out.

ब्र०। मम चामुष्य चेत्यादिनों कुरुतेत्यन्तेन मन्त्रेण वरानुकातस्ता-मसिना शास्ति । श्रमुप्येति पष्टयन्तं दातुनीमोदीरणम् ॥

श्रा०। तां गामनुशास्ति । श्रहीं उनुमन्यते चेत् । श्रनुशासनं । श्रेषणं क्रियायोगः। श्रमुष्येत्यश्राहीयतुः पष्टयन्तं नाम। यथा। मम देवदत्तस्य च थपामानं जहीति॥

चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणानभोजयेत्॥ १७॥

दे०। नानागोत्रान्नानाप्रवराश्चादौ चतुरो ब्राह्मणान्भोजयेत्। पश्चा-त्सवान्धवमर्हणीयम्॥

ब्र०। तया चतुरः पृथग्गोत्रान्विप्रानाशयेत्॥

श्रा॰। तया गवाप्रकृतया पूर्व चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणान्भोजयेत्॥ एष आद्य उपायः ॥ १८॥

दे०। ब्राह्मणाय उपायो गोकरणादिक उपदिष्टः। तेन नात्र विचि-कित्सा कर्तब्येत्यर्थः॥

व्र०। एप प्रथमः कल्पः कलौ तु निपिद्धः॥

ञ्रा०। प्रथमः कल्प इत्यर्थः॥

यद्यतस्रजेन्माता रुद्राणामिति जपेत्। माता रुद्राणां दुहिता वस्नां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः। प्र णु वोचं चिकितुषे जनाय मा गामनागामिदितिं विधिष्ट। स्यवसाद्भगवती हि भ्या अथो वयं भगवन्तः स्याम। अदितृणमध्न्ये विश्वदानीं पिष शुद्धमुद्कमाचरन्ती।

^{1.} So then, Ād. seems to read अनुशास्ति. 2. च supplied by me. 3. The Lahore Ms. of Ād., and the Berlin, Parisian, and Tuebingen !cakas read: एष आद्योपाय: 5. The two verses are accented in one of the Tuebingen Mss. 4. तेनात्र ACT (the better reading?). 6. Thus (as Rgveda) Br., the Berlin reaka and of the Mss. of. Devapāla TC; विश्वधानी the Parisian, विश्वधानी the Stein & Bombay !cakas: विश्वदानी AD, and this reading is presupposed by Devapāla's Bhāşya: यतस्त्वं विश्वदानी सर्वस्य धात्री प्योद्वारेण.

ओ३मृत्सृजंत[े] । तृणान्यत्त्वत्युक्तवा तामुत्सृष्टां पशु⊸ मर्झ वा² ॥ १६ ॥

दे०। श्रहीयताह श्रोमित्यविचारितासुई कृत्वा । ... इत्युक्तवा तामृत्सृष्टां दृष्ट्वा पशुं छागं पश्वक्नं वा मांसलएडं प्रति-🛒 ः निद्धीत ॥

वर् । यद्यत्स्जेद्भगवन् गां प्रकरिष्य इति यथोक्रमुके ऽर्घ्याहीं मा ्र प्रकार्षीरित्युक्रवा माता रुद्रागामित्युग्द्रयं जप्त्वोमुतस्जत तृणान्यत्वित्याह । तस्यामृत्सृष्टायां महाजं तदङ्गं वा क्रीत्वा यथाविभवं प्रतिनिदध्यात्॥

श्रा०। तत्र यद्यत्सुजेदहीं गामेवं प्रयोगः॥

नामांसो मधुपर्कः स्यादिति ह विज्ञायते ॥ २० ॥ दे । नामांसी मांसविहीना मधुपकी स्यादिति ह श्रतितो विज्ञा-यते। इशब्द इतिहासे॥

श्रा०। हशब्द श्रागमसूचनार्थः। स बायमागमः श्रोत्रियायागताय महोत्तं वा महाजं वा पचेदिति ॥

अपि वा चृतौदन एव स्यात् ॥ २१ ॥ २४ ॥ (२। १२)

ेदे । श्रपि वा घृतमिश्रितौदन एव कर्तब्यो मांसडेषेण्⁴ तादशा वा⁵ वर्। त्रिप वा सर्पिष्मदन्नं स्वात्॥

आ०। गोसंनिकृष्टं हि घृतम्॥

इति लौगाक्षिस्त्रे गृद्यपश्चिकायां द्वितीयो ऽध्यायः ॥

^{ा 1.} ओस् missing in TC and added in D on the marge. A : उत्सजतोमिति तृणा॰: 2. Thus all the Mss.; the verb (प्रतिनिद-वाति) seems to have fallen out. 3. SatapathaBrah. III. 4.1.2. 4. Thus ACT; द्वेपिणे D. 5. तादशां CT. 6. ॰ घृष्टं the Ms. 7. The colophon runs in Br. here ! इति श्रीमदाज्ञिष काठके लोगाक्षिस्त्रे गृद्ध .

अन्दक्षरा ऋजवः सन्तु पन्था येभिः सखायो यन्ति नो वरेयम् । समर्थमा सं भगो नो निनीयात्सं जास्पत्यं सुयममस्तु देवा इत्युदाहारं प्रहिणोति ॥ १॥

- दे०। श्रमृत्तरा इत्यादिमन्त्रेण गृहीतजलभागडमुदकस्याहर्तारं प्रथ-यति। कन्यास्नानाद्यपयोगिजलमानेतुं पुरुपं प्रहिगोतीत्यर्थः।
- व्र०। मधुपर्कप्रदानाद्नन्तरं सुमुहूर्ते पाणित्रहणसंस्कारः । तत्र ऋत्विगनृज्ञरा ऋजव इति कंचिन्मङ्गल्योदकानयनाय प्रेष-यति । कश्मीरेषु श्वश्ररविधवा चेदन्या वाप्यविधवैव तदा-हरति॥
- श्रा०। श्रनृत्तरा इत्यनया त्रिष्टुभा उदाहारमुदकाहरणार्थं सकुम्भं पुरुषं प्रेषयति ॥

शमीशाख्या सपलाशयापिधायाहरेत् ॥ २॥ दे०। स प्रहित उदाहार उदकुम्भं शर्माशास्त्रया सपत्त्रयापिधाय

स्यगयित्वा उदकमानयेत्॥

^{1.} Thus Br. and of the Mss. of Devapāla TC and first hand of D: A: वरीय. D second hand बरेण्यं, and this is the reading commented upon in the Mantrabha हुम : वरेण्यं वरणीयं गङ्गादिकं जलाहरणस्थानम् । 2. It is difficult to state with certainty the original wording of this sutra. The above given is the one of Br. But the three Mss. of Devapala DCT have before the words अनुक्षरा etc.: अनुक्षरा इत्युदकलशमानीय. whilst the Berlin, Stein, Bombay and Parisian Leakas have similarly: अनृक्षरा इत्युदकमानीय. Perhaps here is a trace of a double redaction, provenient of two different sutra texts: 1. अनुक्षरा इत्युदकमानीय, 2. as given above. To me it is probable, that originally the Satra text had only the pratika of the verse, which is found with accents in one of the Tuebingen Mss. 3. Thus D, all the other Mss. सपकाशया वापिश्वाया॰. 4. Thus D; सपछाशया वा A, सपर्णया वा TC.

ब्र०। मङ्गल्यतर्वश्वत्थादिशाखया सपर्णया कुसुममालया शमीशा-खया सिकसलया वा सुवर्ण वा ताम्रभृङ्गारमयां पूर्ण स्थग-यित्वा हरेत्॥

आः । स च पुरुषः शमीशाखया सपर्णया कुम्भमिपधायाद्भिः पूरियत्वा स्नानयत्॥

एतासामेवापामुदकार्थान्कुर्वीत ॥ ३॥

दे०। एतासामेवाहारितानामपां संबन्धिनो भागानवदायावदायो-दकसंपाद्यानथान् कन्यास्नानसुवर्णज्ञारणाञ्चिपर्युज्ञणादीन् कुर्यात् नान्येन जलेन ॥

श्रा०। एतासामेवापामाहृतानां वस्यमाणानुदकार्थान् कुर्वीत

शं न आपो धन्वन्याः शं नः सन्त्वनृष्याः । शं नः समुद्रिया आपः शमु नः सन्तु या इमा इत्यक्षेवला-भिरद्भिः स्नातां या अकृन्तन्या अवयन्या अतन्वत याश्च देवीरन्ताँ अभितो ऽददन्त ।तास्त्वा देवीजिरसा संव्ययन्त्वायुष्मतीदं परिधत्स्व वास इत्यहतं वासः परिधाप्याशासानेत्यन्तरतो मौञ्जेन दार्भण योक्तेण

^{1.} This Stra is preceded by Br. (and the Parisian Icaka) by the words: जं न होते स्वात्वा. But Br. intermixes this chapter with various digressions and comments.

2. This is the wording of the Mantra according to CD and the Parisian Icakas; all the other Mss.: अमृ नः स्नृ कृष्याः। या इमा इत्य•. As the verse closing with कृष्याः occurs in the Kāḥhaka (II. 1: 8.8-9), it is probable that not this verse was intended but the above given one, with a various reading at the close. Otherwise we would expect the prat ka. 3. With the anunāsika the Lahore Ms. of Br., and the Bombay, Stein, Berlin and Tuebingen Icakas. 4. Devapāla in his Mantra-bhāsya presupposes अततन्त. 5. Thus the Berlin, Stein, Parisian and Tuebingen Icakas; दभेण the other Mss. We expect मोन्जेन दार्भण वा योक्षण.

वा संनद्यति । आशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं रियम् । अग्नरनुव्रता भृत्वा संनद्ये सुकृताय कम् ॥४॥

- दे०। ... श्रकेवलाभिः सर्वोपध्यादिगन्धद्रव्ययुक्ताभिः फलविशेष-सहिताभिश्चाद्भिः कन्यां स्नापयेत् । ... श्रहतमपूर्वपरिहित-मत्यन्ताभिनवं वस्त्रं परिधापयेत् ततश्चाशासानेत्यादिना मन्त्रेणान्तरे मध्ये गुप्तं कृत्वा यथा न हश्यते तथा वा संनहनं कन्यायाः कुर्यात् । मोद्येतन दर्भनिर्मितन वा योक्तेण ॥
- ब्र०। ततः स्नानमग्रडपं चतुष्पादे भद्रपीठे कन्यां नीत्वाशं न श्रापो या इमा³ इति सर्वोषध्यामलकयुक्ताभिरद्भिः स्नापयति ।... स्नातां या श्रक्तनति विस्तनहस्तः परिधानार्थं प्रचोदयति। मन्त्रमृत्विगेवाह न कन्या परिहिता। श्राशासानेति कमि-त्यन्तेन स्वयमेव कन्या मुञ्जमयेन दर्भमयेन वा दास्ना वासो उन्तरतो बधाति॥
- श्रा०। स्नातां स्वयमेवाभिषिक्षं । श्राशासानेत्यनयानुष्टुभा योक्त्रेण तद्वासः संनद्यति स्वयमव कन्या । श्रन्तरतः प्रव्हन्नेत । योक्त्रं त्रिगुणं दाम । तच्च मौक्तं दर्भमयं वा ॥ प्रेतो मुश्रामि नामुतः सुबद्धाममुतस्करम् । यथेयमिन्द्र

^{1.} संनद्धाते the Lahore Ms. of Br. and the Parisian reaka.
2. The Mantra in sakalap tha not given by Devapāla immediately after the S tra, but later, in the Mantrabhā, ya. The Mantras are given with accents in the Tuebingen reaka, except the one beginning: म अन्तर्, 3. So then Br. accepts (ep. note 5 on this Stra) two different mantras (?).
4. स्वमेवाभि॰ the Ms. 5. Thus runs the Mantra according to Br. (and as to the first words, according to Ad.). Devap la reads in his text: प्रेता मुझानु मामुन: मुबद्याममुनस्करन्। (Thus D; करम् ACT). In the Mantrabh एश्व the Mss. have different readings; हे कन्ये इत: स्थानात्ममुझानु (AD: अझा) प्रमुझामि त्वां नमानि भवतीं। मुझा (Thus D; मुझ-इ ATC) इति विङ्क्ष्यत्ययः पुरुष्यव्यव्यव्या । तथा च ज्ञास्त्रान्तरे प्रेतो मुझामीनि मन्त्रः प्रव्यते। As for मा...करन् the Bhāsya gives: कश्चिन्मा कार्षीन.

मीड्वः सुपुत्रा सुभगासित । पूषा त्वेता नयतु हस्तगृह्याश्विनौ त्वा प्रवहतां रथेन । गृहान्गच्छ गृहपत्नो
यथासो विद्यानी त्वं विद्यमावदासि । मा विद्य-५-१पिन्थनो य आसीदिन्त दम्पती। सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरातय इत्युदानीय ॥ ॥॥

- दे०। प्रेतो मुञ्जात्वित्यादिभिस्तिस्यभिष्ठदानीय स्नानस्थानादुत्ति-प्योत्सङ्गे कृत्वा स्थानान्तरे पिता ज्येष्ठो भ्राता वा॥
- ब॰। एवमधोवस्त्रपरिहितां संनद्धां च प्रेतो मुश्चामीति तिस्तिः स्नानदेशादुदानीय॥
- श्रा०। एवं स्नातां परिहितवाससं तस्मात्स्थानादुदानयति। उत्ति-प्यानयत्यृत्विक्।प्रेतो मुश्चामीति तिस्मिस्त्रिष्टुम्मध्यमाभ्या-मनुष्टुक्भ्याम्॥

उक्तं वाससः कर्म॥ ६॥

दे०। (पिता ज्येष्ठो भ्राता वा) यथोक्तं वासस उपरिभागाछाद-नस्याप्यधस्तनाछादनमवक्तन्तिन्नत्यादिना मन्त्रेण कर्म कुर्यादित्यर्थः॥

ब्र०। या श्रक्तनतिन्नत्येतयैवोत्तरीयं च वासः परिधापयति ॥ श्रा०। उक्तं च वासः कर्मोत्तरीयस्य या श्रक्तनान्नाति ॥

^{1.} Thus (इस्तगृ॰) Br. and, in the Mantrabhāṣya TC, as also the Stein and Tuebingen ṛcakas; इस्तंगृ॰ DTC in the text and D in the Bhāṣya; इस्तेगृ A. 2. Thus Br., four ṛcakas and TAC; D, and the Lahore Ms. of Br., the Parisian ṛcaka: विद्धे मा वदासि and thus is presupposed by the Mantrabhāṣya: विद्धे च यज्ञे मा वदासि यज्ञे प्रतिकृष्टं भनुँमी वादी: 3. Perhaps the original Sūtra was much shorter: प्रता मुखामाति तिस्थिभद्दानीय; the verses are accented in T¹. 4. मुखान्वि॰ D. मुङ्चन्दि॰ C. 5. These words contain the pratika या अकृन्तन्.

आचारिकााण ॥ ७ ॥

दे०। श्रस्मिन्नवसरे श्राचारिकाणि श्राचारादागनानि देशजाति-कुलधर्मतया प्रसिद्धानि कर्माणि कारयदित्यर्थः। तद्यथा। श्रागमनप्रयोजनकथनं कन्याया नामग्रहणं कुलंदवतापूजनं सुमनोलताभिस्ताडनमित्यादीनि॥

अ०। श्रस्मिन्नवसरे देशजातिकुळे चितानामाचारिकाणां मङ्गल्या-नां कर्मणां कालः। यथा कश्मीरेषु श्वश्ररन्या वाविश्रवा वधू-वरयोः शिरसि मङ्गल्यमालामावश्राति।

> महेश्वरस्त्र्यम्बकश्च ईश्वरः शिवएव च । भवः शर्वश्च रुद्रश्च दक्तिणादिक्रमेण तु॥

इति वरस्य पादजानुस्कन्धाशरःसु सप्तसु स्थानेषु श्वश्रः पुष्पाणि निद्ध्यात्।

गौरी चैव तु गायत्री सावित्री च सरस्वती। उमा कान्ता भवानी च वामावर्तेन पूजयेत्॥ इति वध्वा वामावर्तक्रमेणैव पुष्पाणि निद्ध्यात्। पुष्पवती-रित्यृत्विक्² पठेत्।

श्राचारिकाणि द्रव्याणि वस्त्राण्याभरणानि च।
मणिमुक्काप्रवालानि यथाशिक्क प्रदीयते॥
गोभूहिरण्यमध्वांश्च वस्त्राणि विविधानि च।
श्रन्यानि चैव दानानि यथाविभवमर्पयेत्॥

श्रस्मिन्नवसरे ऽलंकरणस्वदायेषु परस्परं श्राह्या चटोप-चटिका³॥

^{1.} Example of the Ms. (Bombay; in the Lahore Ms. this long digression is not found). 2. Kith XVI. 13: 225. 11-12. 3. These words (missing in the Lahore Ms., but given precisely so by the Bombay and Tuebingen cakes) are of unknown significance.

श्रा०। श्रस्मिश्रवसरे श्राचारिकाणि कर्माणि कुर्यात्। देशजातिकुलव्यवस्थया स्थितानि। श्रश्नाखार्थमिति न प्रतिवर्धायात्॥
तृष्णीं निर्मन्थ्यं श्राष्ट्रात्सान्तपनं यन्नदीप्यमानं वा
बहिरग्रिमुपसमाधाय परिसमृद्ध पर्युक्ष्य परिस्तीर्याज्यं
विलीनोत्पूतं कृत्वाघारादाज्यभागान्तं हुत्वापरेणाग्निमनो रथं वावस्थाप्य योगे योग इति युनक्ति दक्षिणमितरमुत्तरामितराम्॥ ८॥

दे । एष श्रोपसदो ऽश्निवेंवहनो वा तस्मिन्पाकयक्षा इति वस्यति । सद्यो वेवाहनस्य विकल्पमानाश्चतस्तः प्रकृतयो ऽत्रोच्यन्ते । सद्यो ऽरिण्भ्यां निर्मधितो यस्तत्र निर्मध्यशब्दो रूढः । तत्र निर्मध्यनसामान्यान्त्रिमधनानन्तरवन्मन्त्रे प्राप्ते तृष्णीमित्युक्तं । एष एकः । श्राष्ट्राद्दितीयः । सान्तपनस्तृतीयः । स पुनर्यो बलेनाग्निना संतप्तादपसारिताङ्ग्रभागात् कर्पासगोमयचूर्णाविसंसर्गं कृत्वोत्पाद्यते पाषाणं कंसमणि च तापयित्वा सूर्यसंमुखं सूर्यकान्तमणि वा स्थापयित्वा सो अभिमतः । यत्रदीष्यमानश्चतुर्थः । स्रत्र विशेषश्चताविष् तेतावथश्म-शानपरिगृहीतस्तकपतिताद्याञ्चवर्जीमिति । इपसमान

^{1. ॰}स्थाया the Ms. 2. Thus the Bombay Ms. of Br., and of the Mss. of Devapāla TC, and the Berlin, Bombay and Tuebingen reakas: निर्मन्थ्य the other Mss. 3. Before समृद्धा the Bombay Ms. of Br. (not the Ms. of Lahore) inserts स्तकाग्रिश्रमृतिवर्ज, the Berlin, Tuebingen and Bombay reakas: स्तकाग्न्यादिवर्ज; also all the three commentators treat of this matter. I do not believe that the passage belongs to the Stra. 4. See XLVII. 1-2. 5. ॰सारिताग्रिकाङ्ग० TAC. 6. कंसमणि D. 7. अत्रावश्या A. 8. Hopelessly corrupt. The above given is the reading of D; त्रेतावमथरमञ्जानापारिगृहतिस्तकश्च पञ्चाद्यग्निवर्ज० CD; त्रेतान्तावमथरमञ्जानपरिगृहतिस्तकश्च पञ्चाद्यग्निवर्ज० CD; भ्रेतान्तावमथरमञ्जानपरिगृहतिस्तकश्चपचाद्यामवर्ज० A: CDA point to ॰स्तकश्चपचाद्य०.

धायेति प्रत्येकं संबन्धनीयं। गार्डपत्यबदुद्धतावोक्षिते जानुः दे कुण्डं स्थापयित्वेत्यर्थः। गृहाद्वहिरंवेति नियमः। परिसमूहनं सजलेन करेण चतुर्दिक् संस्पर्शनं। पर्युक्तणमास्वनं। एवं चतुर्दिक् क्रमेणेव दर्भः परिस्तरणं प्रधितं।... त्रिभः स्तरैः स्तृणातीति वैश्रवणीयं दर्शनात्। श्राज्यस्य विलयनं विगलनं। उत्पवनं पवित्रेण पवनं। श्राघारादारभ्याज्यभागान्तान्होमान्हुत्वाग्नेः पश्चिमभागे स्थितयो सतोः कन्यावरयोर्यथासंख्यं वामदक्षिणभागे नाग्नरपरभागे श्रनः शकटं रथं वा स्यन्दनं वा सयुगमवस्थाप्य योगे योग इत्यादिक्तया ऋचा कन्यावरौ यूंपं युनिक्त दिक्तणभागे वरमुत्तरक्षा भागे कन्यां। योक्तेण संयोजयतीत्यर्थः॥

ब्र०। ततो उग्णिभ्यामश्वत्थीशमीगर्भीत्यादियथोक्षजातिरूपाभ्यां त्र्णीं निर्माथतं। श्राष्ट्राद्वा। उखामङ्गारेषु निधाय...मुञ्जल्णीदिकमाधाय यो जन्यते। स्तकाग्निश्चाग्निसंकराग्निपतिताग्निवर्जे। तथाच। चएडालाग्निरमध्याग्निः स्तकाग्निश्च किंदिचत्। पतिताग्निः शवाग्निश्च ते नष्टश्रहणोधिताः॥ यत्र-दीप्यमानं वा। तं बांहर्वेश्मनो गार्हपत्यसंमितोद्धतावोधिते न्युप्य तिस्मन्तुद्वाहिववाहहोमो कुर्यात्। उद्वाहे उज्ञतसङ्गवो हिवः। विवाहे तु लाजाः। लाजानां निर्वपणं केचिन्नेच्छन्ति। तिद्वचार्य। श्रग्नये पुष्टिपतये प्रजापतये जुष्टं निर्वपामीति सक्तवर्थ यवान्निवेपत्। श्राज्यभागान्तं हुत्वा पश्चादग्नेः शक्टं रथं वावस्थाप्य तिसम्बध्वरौ प्राङ्मुखौ योगे योगे तवस्तरिमिति मन्त्रावृत्त्या युनिकः। दिन्निणेन वरं तस्योत्तरतो वधुम्॥

श्रा०। ततो होमार्थं बहिरग्निमुपसमाधाय । तं विशिनिष्ट । तूप्णीं निर्मथ्य । श्ररिणभ्यां निर्मथ्येत्यर्थः । श्रेग्नर्जनित्रमित्यादि मा भूदिति तूप्णींत्रहणं । भ्राष्ट्राद्वा । संतापत्रनितं वा ।

^{1.} See Br. and Ad. on XIII. 4. 2. सन्तो the Mss. 3. R. युगे. 4. दक्षिणे वरमुत्तरे D. 5. निर्दक्त्य the Ms.

श्रश्मानमुखां वा संताप्य कंसमर्शि¹ वा परिमृज्यादित्याभि-मुखं शुष्कगोमयादिना जन्यते यः स सान्तापनः । यत्रदीप्य-मानं वा सत्यप्यविशेषे रथ्या-सतकसंकरपरिगृहीतान्निवर्जे। एवमयं वैवाहनो अग्रिरुपशान्तः सर्वेभ्य एव योनिभ्यो यथा-योन्याद्वत्य तं प्राक्कते भस्मिन निच्चिपेत् । भस्मनारणी संस्पृ-श्य मन्थेयुरिति वचनात् । भस्मनाशे आग्ननाशा भवर्ताति श्रतेश्च³ । प्रादुष्करणुकाले चेद्गृह्य उपशान्तः श्रोत्रियगृहा-दानीय तूर्णी गृह्यभस्मनि प्रिच्याग्निहोत्रदेवताःयो हुत्वा गृही पत्नी वोपवसतीति भस्मन्येवाग्निप्रत्नेपस्य बहुव्चगृह्ये ऽपि दर्शनात्⁵। एष वैवाहनो ऽग्निर्दे ज्ञिणाग्निप्रकृतिः। यस्तुः दयकाले त्राह्मियते श्रुचिभ्रत र्शात⁶ स गाईपत्यप्रकृतिः।... बहिरग्निम्पसमाधाय । बहिरिति नियमः । गार्हपत्यलच्या-सदशमुद्धत्यावोद्य तत्राग्निमुपसमाधाय स्थापयित्वा सोदः केन पाणिना चतुर्दिशं समन्तात्समृह्य पर्युद्य परिषिच्योद-केन समन्तात्परिस्तीर्य वैश्रवणीयवत्।...तत श्राज्यं निरुप्य मन्त्रेण विलीनं कृत्वा ऊर्जे त्वेत्युत्पृतं कृत्वाग्नेर्जिह्वत्यनेन । ...श्राघारदाज्यभागान्तं हुत्वापरेगाग्निमग्नेरदूरे अनः शक्टं रथं स्यन्दनं वास्थाप्य तत्र युगधुरोर्दम्पती युनक्कि दक्तिणं वरमुत्तरां वधूम्॥

तूष्णों जिमुच्यं खे रथस्य खे उनसः खे युगस्य शत-

^{1.} इंग्रेमणि the Ms. (cp. Devap la). 2. From the Katha Vait nikas tra? 3. This sruti is unknown to me. 4. Thus conjecturally emended: मृहे the Ms. 5. I cannot find this passage in Āśv. or Sīnkh., but cp. Āp. grhs. 6. 16-17 and Hir. grhs. I. 22. 4-5. 6. See XLVI. 1. 7. The Bombay Ms. of Br. given after विमुख्य the pratka स रथस्येति followed immediately by दिश्यां नि॰ बहुम, and then comes the Mantra Sakalapīthena. All the Mss. of Devāpala and the Lahore Ms. of Br. have as given above.

कतो । अपालामिन्द्रस्त्रिष्पृत्वा करोतु सूर्यवर्चसामिति हिरण्यं निष्ठर्वय बद्धवाध्यिष मूर्धिन दक्षिणस्मिन्युग-तद्मन्यद्भिरवक्षारयते इतं ते हिरण्यमिति । इतं ते हि-रण्यं शमु सन्त्यापः शं ते मेथी भवतु शं युगस्य तद्भे । शं त आपः शतपवित्रा भवन्त्वेना पत्या तन्वा संसु-जस्विति ॥ ६॥

दे०। प्राक्ततयोक्तवदत्रापि प्राप्तं मनत्रं निषेधयति तृष्णिमिति विमुच्य कथं योजितं योक्तं मोचियत्वा। स्व रथस्येत्यादि कयर्चा द्विग्णयं दर्भपवित्रेण वद्धवा युगस्य दिच्णभागगते करिये निद्धाति। कथं वद्धवा। नष्टक्यं कृत्वा। यथा सुखिन मोचनं भवति तथेत्यर्थः। तत्सुवर्णं वद्धवानन्तरं दिच्णभागे वरस्थाने कन्यामानीय ससुवर्णे दक्षिणभागे युगतत्मिनि छिद्रे पूर्वोक्ताभिरद्भिरध्यधि चारयिति । उपर्यधः सामीप्ये इति। वीप्सायामध्यधीति द्विवचनं । युगपच्छिद्रस्याधः समीपं विक्तायामध्यधीति द्विवचनं । युगपच्छिद्रस्याधः समीपं विक्तायामध्यधीति ।

अ०। से रथस्येति हिरएयमूर्ध्वपाशेन ग्रान्थिना दर्भेर्बद्धवा वधू-मन्तरा वराग्नी आनीय वरस्य दिव्याणत उपवेश्याध्यधि मूर्थेनि दिव्यासम्युगिच्छदे तिद्धरएयं निष्टक्ये बद्धवाप श्रासिञ्चति॥

^{1.} क्रतुः Br. 2. Instead of the correct oतर्बाo (so distinctly a Tuebingen and the Berlin leakas, both in Sīrada writing) all the other Mss.: oतर्ब.—Instead of oक्षारयते, A: oक्षालयते and thus also Br., Ād. and three cakas (is it preferable?) 3. तस्म all, except probably a Tuebingen Ms. 4. Thus D; oयोक्त्विमुक्ता विवाहात्रापि T. oयोक्त्विवाहोपि A, oयोक्त्विवाहात्रापि C. 5. इति om. T. 6. ? कथा CT, कथा AD. 7. Thus AD; कथं TC. 8. Cp. XXV. 3. 9. क्षाल् A. 10. ? Thus D; उपर्यवय इति सामीप्य A. उपर्यक्षः सामीप्य इति सामीप्य इति TC. 11. ? Thus D; oद्विद्वस्य वरसमीपं T, युगान्धिक इस्य वरः समीप AC (the last: oदरसमीo).

श्रा०। तृष्णीं विमुच्य योक्त्वपाशं...हिरएयमङ्गुलीयादि द्र्भैनिष्ट-क्यें निश्चर्यं सुखविमोचनीयमूर्ध्वपाशेन प्रन्थिनेत्यर्थः। द्विण-स्मिन्युगच्छिद्देऽवधाय तस्याधस्तात्कन्यामद्भिरवज्ञालयते । शं ते हिरएयमित्यनया जगत्या हिरएयोद्केन शिरस्यवसिश्चति ॥ दक्षिणतः पुमानभवति ॥ १० ॥

दे०। कन्याया श्रभिषेकसंस्कारे कृते सित पुमानग्नेरपरभागे प्राङ्क् मुखः पुरुषो भवति। दित्तिणेनार्थात्कन्योत्तरतो भवतीति सभ्यते॥ अ०। ततो वरस्योत्तरतो वधूमुपवेश्य दित्तिणतः पुमान्भवति॥ ततस्तां तथेव प्रत्यानीय वरस्योत्तरत उपवेशयति ॥ श्रा०। ततो दित्तिणतः पुमान्भवति। श्रन्तरङ्गाकन्या संस्कार्यत्वात्। श्रवेन ज्ञायते दित्तणयुगतर्द्यानि कन्या श्रासीत॥ अथ जुहोत्यग्रये जनिविदे स्वाहा सोमाय जनिविदे स्वाहा गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहा ॥ ११॥

दे०। श्रथशब्दो मङ्गलार्थ इति मथुरः । श्रन्तराले उत्ततसक्तुहो-मद्योतनायाथशब्द इत्यादित्यदर्शनः । श्रवश्यं ह्युक्रयुक्तया ते होमान्तरालादायि होतव्याः १० इत्यत्रैवावसरे न ११ स्ति-रिति ११ होमान्त्रमेणाह । श्रग्नये जनिविदे ... स्वाहिति । पूर्व स्त्रियो देवेर्भुक्ताः सोमगन्धर्वविद्विभिरिति श्रूयते। तेन निष्क्रयाय तेषामिति होमः ॥

व्र०। श्रथ जुहोति। होमं कुर्यादत्विक् ॥

1. Instead of प्रमान TAC: पुनर. 2. This is another explanation of the same sutra, given further on by Br. 3. After त the Ms. had a blank of one akṣara. 4 The two Ms. of Br. and of the Mss. of Devapāla A, have not the इति which all the other Mss. here insert. Probably the verb of sutra 12 belonged originally not to the Sutra text. 5. A commentator of the Kāṭhakasutras? 6. This is the author of the Vivaraṇa, see Ād. on this sutra. 7. Thus DA; •क्युओ TC. 8. A om. 9. Thus DT; होमान्तरान्तरादाविष AC. 10. •व्यः AC. 11. रक्षतिरित AC. (comp. Ād.)

श्रा०। श्रथ जुहोति केचिद्स्मिश्रवसरे उत्ततसक्तू व्युद्धति । श्रथशब्दस्योदितत्वात् । कां त्तातः प्यां होमानां पुरस्ताची-परिष्टाचावश्यं होतव्यास्ते श्रत्र चाथशब्दस्यार्थवत्ता भवति । श्रन्ये व्याचत्तते । विवाहे जयप्रभृतयश्चेति यद्वच्यति ते जय-प्रभृतय इत्यादयो भवन्ति ॥

आयुषः प्राणमिति सन्तनीर्जुहोति ॥ १२॥

दे०। एकादश सन्तन्य एवमाद्याः॥

व्र । त्रायुषः प्राण्मित्येकादश नाभेभीवनस्य। त्रायुषः प्राण् सन्तनु स्वाहा । दिवः स्वः सन्तन्वित्यन्तम् ॥

आ। श्रायुषः प्राण्मित्येकादश सन्तर्नार्जुहोति ॥

जयाभ्यातानान्राष्ट्रभृतश्च ।। १३॥

दे०। जुहोतीत्यनुषद्गः। जयांश्चाभ्यातानांश्च। तात्राष्ट्रभृतश्च जुहो-तीत्यर्थः॥

ब्र०। श्राकृतिमिति त्रयोदशाहुतीः। द्वादशगृहीतेन प्रतिमन्त्रं जया-ञ्जुहुयादिति लौगाद्धिः ।...चतुर्गृहीतं जुहोत्यभ्यातानैः ।...। श्वताषाडिति द्वादशभित्रंडन्तेर्हृत्वा स नो भुवनस्येति त्रयो-दशी रथमुखे ॥

तानि यथोक्तम् ॥ १४॥

दे । तानि त्रीणि जयादीनि कर्माण्युक्तानतिक्रमेण कर्तव्यानि । द्वादशगृहीतेन जयाञ्जुहुयादिति लोगाद्धिः । यथाधीतं मन्त्र-मनुद्रुत्य ऋगन्तेन स्वाहाकारेण द्वादश प्रदेशा ऋषीति केचित्।

^{1.} जुहुति the Ms.; Ād. refers to XXII. 2-3. 2. ? read का श्रांतिः ? (comp. Dev.) 3. viz. in sutra 16. 4. The Mss. of Devapāla: आयुष: प्राणं सन्तन्तिति. 5. Perhaps (op. note 3) the verb originally did not form part of this sutra. 6. The Ms. has only दिवस्स इत्यन्तं, see kāth XXXIX. 18: 125. 4. 7. On these Mantras see Appendix II. 8. A quotation from the Kāthaka yajnasūtra. 9. Cp. Kāth. XXI. 12: 53.1.

श्रन्ये तु द्वादशावदानगृहीताज्यस्य सर्वमन्त्रानुद्रविश्वन सर्वान्ते स्वाहाकारेशेक एव प्रक्षेप इत्यनुतिष्ठन्ति । प्रतिमन्त्रं तुद्वादशान्वदानान्युद्धरन्ति । श्रभ्यातानहोमे तु चतुर्गृहीतं जुहोति ।... राष्ट्रभृतस्तु द्वादशगृहीतेन । त्रयोदश होमाः । ऋताषाडिति द्वादशभिर्वडन्तैर्हृत्वा स नो भुवनस्य पत इति रथमुखे अध्य-ध्यांग्रं जियमाण् इति यथोक्कता ॥

श्रा०। तानि त्रीशिकर्माशि यजूंषि वा यथोक्कमर्थानितक्रमेश जुद्दोति। द्वादशगृहीतेन जयाञ्जुहुयादिति लोगािक्तः। द्वादशगृहीतं गृही-त्वा यथाधीतं मन्त्रमनुद्वुत्य ऋगन्तेनैक² एव² होमः । चतु-र्गृहीतं जुद्दोत्यभ्यातानैः। राष्ट्रभृतो³ यथोक्कता । ऋताषाडिति द्वादशभिवंडन्तेहुत्वा स नो भुवनस्य पत इति रथमुखे त्रयो-दर्शी जुद्दोति। तािन यथोक्कमािधपत्यािन जुद्दोतीित ये व्याच्चते तेषां तानीत्यितिरिच्यते। यथोक्कता चािधपत्यिलिङ्कानां मन्त्राणां न कािचदस्ति। पुंक्षिङ्कानां तानीति परामर्शः कर्मा-पेक्तया यजुरपेक्तया वा न विरुध्यते॥

आधिपत्यानि⁶ जुहोति ॥ १५ ॥

दे०। श्रिधिपतिशब्दोपलित्ततानि लिङ्गादाधिपत्यान्युच्यन्ते। तानि सानुपङ्गान्येकविंशतिर्यज्ञिष ॥

व्र०। एवं जयाभ्यातानात्राष्ट्रभृतश्च हुत्वा। श्रग्निभूतानामित्याहुत्येक-विंशतिमाधिपत्यानि जुहोति ॥

त्रा**ः।...तानि सानुषङ्गान्येकविंशतिः**॥

आकूत्या इति त्रिभिस्त्वेत्यन्तैः ॥ १६ ॥

दे०। त्वेत्यन्तेरिति स्वाहाकारान्ततां निर्वर्तयतीति केचित्। श्रन्ये त्वाहुः। त्वान्तानामेच पाठान्तत्वाव्यभिचारादन्यान्तत्वमप्य-स्तीति⁷ स्वाहाकारान्तताद्योतनाय त्वान्तप्रहणामिति॥

^{1.} Emended; ॰माणस्येति the Mss. 2. Emended; ॰नैकेनेव the Ms. 3. ॰भूता the Ms. 4. त्रयोदश the Ms. 5. This means that some take sūtra 14 and 15 together. 6. On these Mantras see Appendix III. 7. Thus D first hand, and A; D corrects on the marge: पाठालवान्तत्वाच्याभि॰, TC read: पाठत्वाच्याभि॰

ब्र॰। तत श्राकृत्ये त्वा स्वाहा। कामाय त्वा स्वाहा। समृधे त्वा स्वाहेति तिस्रः॥

भा०। त्वेत्यन्तैः। यता अत्वान्ता भ्रापि सन्ति॥ हिरण्यगर्भे इत्यष्टाभिः प्रत्यृचम्॥ १७॥

दे०। हिरएयगर्भ इत्यादिना सकलेनाजुवाकेनेक एव होमो मा वि-श्रायीति प्रत्युचग्रहण्म्॥

आ०। प्रत्यृचप्रहण्मनुवाकेन होमो मा भूत् । अनुवाकेनेको अपि होमः सावित्रवैश्वकर्मणादिषु ॥

अग्न आयूंषीत्याग्निपावमानीभिश्च तिस्तिः ॥ १९ ॥ दे० । श्रिप्तिपावमानीभिरिति । श्रिक्तिङ्गाभिः पावमानिङ्गाभिश्च॥ व० । श्रग्न श्रायुंष्यग्निर्ऋपिरग्ने पवस्वेत्यग्निपावमान्यस्तिस्रः ॥

हुत्वा हुत्वा कन्याया मूर्धनि संपातानवनयेचा ते पतिन्नी तन्रपतिन्नीं ते तां करोमि स्वाहा । या ते प्रतिन्नी तन्र पत्रियों ते तां करोमि स्वाहा । या ते प्रतिन्नी तन् प्रतियां ते तां करोमि स्वाहा । या ते प्रतिया तन् प्रतियां ते तां करोमि स्वाहो । या ते प्रतिया तन् प्रशब्यां ते तां करोमि स्वाहेति त्रिभिः ।। २०॥

दे०। त्राकुत्ये त्वेत्यादिभिर्मन्त्रेराज्यं हुत्वा हुत्वा कन्याया मूर्धनि

^{1.} यतोद्वान्ता the Ms. 2. Of all the Mss. only D has आप्तिपा॰, which (see Kāth. XXI. 5; 43. 13) is the correct reading. 3. Thus here all. 4. In Br. this sutra runs thus: हुत्वा इत्वा ... ॰वनयेद्याते पतिभी तन्तिति; then follow the Mantras, interspersed with bhāṣya; इति त्रिभिः, at the end, not in ACT.—The sutras, numbered by me 16-19 are taken by Devapāla together as a whole, with the first words of the sutra numbered by me 20, up to अवनयेद; Br. seems to connect 19 and 20.

संपातान्द्युताऽज्यशेषिकद्नवनयेत् स्नावयेत् ।...या त इत्यादि-भिश्च त्रिभिमेन्त्रेईत्वा हृत्वा कन्याया मूर्धिन संपातानवनयेदि-त्यनुषङ्गेण तत्र समाप्तिः।...श्रत्रावसरे पूर्विनदर्शितविधानेना-क्षतसकत्रुज्जुह्यात्॥

ब्र०। तासामग्ने आयूंषात्यग्नो हुत्वा या ते पितझीत्याहुतिशेषं मूर्धः न्यवनयत्। अग्निर्भूषिरित्यग्नौ हुत्वा या ते ऽपुत्रियेति मूर्भि। अग्ने पवस्वेत्यग्नौ हुत्वा या ते ऽपशब्येति मूर्भिन संपातानवन्येत्।...प्राक् पाणिश्रहणादिश्चना रियं प्रजापते न हि त्वदित्य- ज्ञतसक्तुयागः ॥

श्चा० ।...पावमानीर्हुत्वा या ते पतिझीत्यवनयनं । द्वितीयं हुत्वा (या ते ऽपुत्रिया तनूरिति । तृतीयं हुत्वा)² या ते ऽपश्च्या तनूरिति । केचिदेतैरेव होममेतैरेवावनयनं कुर्वन्ति स्वाहाः पाठात्तत्र । नेषा सूत्रकारस्य शैली यत्पूर्वं विनियोगः पश्चान्मन्त्रः विधानं । तस्माद्यथास्माभिन्यां ख्यातं तथा साधीयः । तत्र चात्ततसक्तुहोमः ॥

उद्गरनेर्द्भेषु प्राचीमवस्थाप्य श्रुचिः पुरस्तात्प्रत्यङ्ङु-पयन्ता देवस्य ते सिवतुः प्रसवे अश्वनोबाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामीति हस्तं गृह्णाति दक्षिणमुत्तानं साङ्गुष्ठं नीचारिक्तमरिक्तेनेवं सव्यं सव्येन ॥ २१ ॥ दे । अग्नेक्दीच्यां दिशिदर्भास्तीर्णे देशे प्राङ्मुखीं कन्यामवस्थाप्य गुरुदेवस्य त्वेत्यादिना मन्त्रेण कन्यायाः संबन्धिनं हस्तं श्राह-यतीत्यध्याहर्तव्यं । समानकर्तृत्वार्थं । केन प्रयुज्य ग्राहयतीत्य-पेत्तायामर्थहारेणोपयन्त्रेति योज्यं । स चोपयन्ता गुरुणानुञ्चा-तस्तं गृह्णाति । कीहरो। वोढा गृह्णाति। श्रुचिः करम्रहेणाविकृतः

^{1.} Cp. XXII. 2. 2. The passage enclosed in brackets is supplied by me. 3. This is the (only correct) reading, presupposed by Devapala in his Mantrabhaşya, ते also the Stein, Parisian, Berlin and Tuebingen Icakas. All the other sources (and cp. the commentaries) read त्वा. 4. अधिकृत: A, अविकृति: CT.

धर्मोपयोगिनी समयमिति शुद्धसंकल्पः। प्रत्यङ्मुखः कन्यायाः पुरस्ताद्ग्रे स्थितः सन्। प्राङ्मुखः सर्वकर्माणि कुर्वीतेत्यस्या-पवादार्थं प्रत्यङ्मुख इति। दक्षिणं लोकप्रसिद्धमङ्गुष्ठसहित-मुत्तानं नीचा द्विणेन।...न्यग्भूतेनेत्यावृत्त्या योज्यं। श्रारिकं साभरणं। श्रसंभवे सुवर्णकनकादियुकं²। श्रातिदौर्गत्ये पुष्प-फलादिसहितं। श्रारिक्षेनित तद्वत्। एवमेव सब्येन सब्यम्॥

ब्र०। तत उद्गग्नेर्दर्भानास्तीर्य तेषु प्राङ्मुखीं वधूमवस्थाप्य तस्या वरः प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन्नेव इस्तो गृहाति देवस्य त्वेति यथोक्तं सावित्रेण। सन्यं च गृहीत्वा॥

श्रा०। प्राचीमवस्थाप्य कन्यां प्राङ्मुखामित्यर्थः। तस्याः पुरस्तात्यत्यङ्मुख उपयन्ता वरः। उपयच्छतीत्युपयन्ता वोढा। श्राचिः
समाहितमनाः। देवस्य त्वेति कन्यायाः पाणि गृह्णाति। तं विश्रिनिष्ट। दक्षिण्मुत्तानमङ्गुष्ठसिहतमिरिक्षं। साभरणं। दक्षिणेन
हस्तेन। किंभूतेन। नीचा। न्यग्भूतेनारिक्षेन च। एवं सन्यं
सन्येन। श्रोनेव मन्त्रेणोत्तानं साङ्गुष्ठमिरिक्तम्॥

गुभ्णामीति चतस्रो वरं वाचयति गुभ्णामि ते सुप्र-जास्त्वाय हस्तौ मया पत्या जरदष्टियथासः । भगो अर्थमा सविता पुरन्धिमेद्यं त्वादुर्गाईपत्याय देवाः॥ तां पूषिश्चावतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति।

^{1.} Thus D; ञ्लस्यप्रावृत्त्या CT: ञ्लस्यावृत्त्या A. 2. ञ्लिकाञ्च D. 3. Thus the Bombay Ms. of Br. and the Bombay and Parisian reakas: the Mss. of Devapāla: गृह्णामीति, only TC in the Mantra itself गृज्जाञ, Ād. is indistinct. 4. The precise wording of this sātra is uncertain; as given in the text read both the Mss. of Br. and the Stein. Bombay and Tuebingen reakas. In the Mss. of Devapāla the Sūtra proper has been omitted.—Possibly वरं must be cancelled. And perhaps the four verses in their sakalapātha formed originally not a part of the Sūtra text. 5. Thus only CD of the Mss. of Devapāla, who in his Mantrabhāsya presupposes this reading; all the other Mss. यथावत.

या न ऊरू उदाती विश्रयाते यस्यामुद्दान्तः प्रहराम द्देष्णम् ॥ सोमो ददद्गन्धर्वाय गन्धर्वो दददग्नये । रिर्ये च पुत्रांश्चादादग्निमह्यमथो इमाम् ॥ सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः । तृतीयो अग्निष्टे पति-स्तुरीयो ऽहं मनुष्यज इति ॥ २२ ॥

दे०। गृह्णामीति चतस्रक्षिण्डुबनुष्टुभौ जपति ॥ ब्र०। गृभ्णामीत्याद्याश्चतस्रो जपति ॥ श्चा०। ततो जपति गृह्णामीति² चतस्रः॥ ततो गाथा वाचयति³ सरस्वति प्रेद्मवेत्यनुवाकम्⁴। उभावित्येके⁵ ॥ २३ ॥

दे०। गीयन्त इति गाथाः। विशिष्टा एव ऋचः। श्रत एव कास्ता इत्यपेत्तायां सरस्वति प्रेदमवेत्यजुवाकिमित्याह । श्रत्राजुवाके याः स्थितास्ता एवेत्यर्थः। द्यन्तस्वरयुक्कासु चित्र कासुचिद्यजु गाथाशब्दो रूढः। यथोक्कं—

छन्दोगा बह्बुचाश्चेव पौगा⁸ वाजसनेयिनः। उच्चनीचस्वरं प्राहुः स वै गाथिक उच्यते॥

^{1.} Thus Br., the text of four !cakas; the Mss. of Devapāla TAC and first hand of D, as also a Parisian !caka: विश्रयाति, D second hand: ॰यति. The Bhāṣya starts from विश्रयति. 2. The akṣara ॰ढ़ा॰ is indistinct. 3. Thus Ād. and of the Mss. of Devapāla AD; Br. ins. वरं behind गाथा; CT have: सरस्ति प्रेदमवेत्यनुवाकं गाथा वरं वाचयति. 4. See Appendix IV. 5. उभा इत्येके. 6. गीयते D, गायन्त TAC. T (Ms. of Devapāla) and the Stein and Bombay !cakas. 7. Thus D; ॰स्वरयुक्ताःसु च TC; ॰युक्ताः गाथा A omitting सच ... ऋशु. Read perhaps (cp. Ād. on this Sūtra) द्यान्तर॰ instead of द्यान्तर॰ 8. तथा A and thus also Br. in his quotation of this s'loka, Ad. with पौगा; read पैङ्गा ? Cf. with this the following s'loka as quoted by S'abara in his Mimāṇsa bhāṣya XII. 3. 16: उन्देशा बहुव्याश्रेव तथा वाजसनेथिन: । उन्दर्शवादः स वै साधिक उच्यते।

इति । श्रयं समुदायार्थः । ततो ऽनन्तरं सरस्वतीत्यनुवाकपरि-ि छत्रा गाथा गुरुवरं बाचयित भण्यति । एक पुनर्मन्यन्ते । उभाविष कन्यावरो गाथा गुरुवीचयतीति । कि सर्वदा । नेत्याह । यदि पृथक्तन्त्रमिति । श्रत्रायमभित्रायः । विवाहोद्वाहौ हि भिन्ने कर्मणी । कन्यासंस्कारो विवाहः । वरसंस्कार उद्वाहः । तत्र यदि देशकालकर्त्रेक्यात्तन्त्रेणेतिकर्तव्यता तदा सक्देकं वरमेव भण्यति गाथास्वाध्यायिनं गुरुः । यदि तु देशकाले-क्ये अपि कन्यावरयोरेवाधिकृतत्वाहित्वजो दिन्नण्याक्रीतत्वा-त्कर्त्यभेदात्तन्त्रभेदः तदोभाविष वाचियतव्याविति ॥

ब्र०। तत ऋत्विक् सरस्यति प्रेदमवत्यनुवाकं गाथा वरं वाचयति। वधूवरा इत्येके॥

श्चा०। ततो गाथा वाचयत्यृत्विक्। वरो वक्कि।गाथाप्रहणाद्द्यन्तर-स्वरप्रापणार्थं ।... उभौ दम्पती वाचयतीत्यके ॥

यदि पृथक्तन्त्रं प्रदक्षिणमग्निमानीय तत्रैवोपवेइय

1. Devapala takes the opening words of the Satra, numbered by me 24, as belonging to this sentence, but also to shtra 24. I give his comment here. 2. Thus AD only A ॰मन्त्रे॰ instead of ॰क्सं॰; ॰क्यतन्त्रेणातिका॰ CT. 3. Thus D; ॰यनं A, ॰ियको TC. 4. ग्रहणाड्यन्तर्॰ the Ms. 5. In Br. and Devapala now follow the verses of the Sarasvatyanuvaka, whith I do not believe to have formed part of the Sutra. This is probable firstly on account of the designation "anuvaka" and secondly on account of the fact that Devapala combines the words यदि पृथक्तन्त्रम् with the Sütra numbered by me 23 and with the words following after यदि पू॰, which Devapāla regards as a separate Sütra. If the two Stras 23 and 24 were separated by the extensive Sarasvatyanuvaka, Devapala would not have been tempted to combine the words यदि पृथक्तन्त्रम् with Sütra 23. I suppose that this Anuvāka forms a part of the Kāthaka text-collection, a kind of Mantraprasna, cp. also LXIII. 20.—The text of this Anuvaka will be found in Appendix IV.

संस्थापयेत्।। २४॥

- दे०। यदि पृथक्तन्त्रमिति विवृतमियता । यदि पृथक्तन्त्रमित्युत्तर-स्त्रेणापि संबध्यते । पृथक्तन्त्रपत्ते श्राग्नप्रदक्तिणं कृत्वा । वधू-वरावानीय । पुनस्तत्रेवोपवेश्य यत्र पाणिप्रहणं वृत्तं । संस्था-पयेत् समापयेत् । ऋतुतिथ्यादिकं भविष्यत्तन्त्रमुद्वाहसंबन्धि-तया । ततो विवाहसंबन्धितया भूय उद्वाहनतन्त्रं सकलं पूर्वे प्रदर्शितं विवाहसंबन्धितयोपक्रम्य वद्यमाणं कुर्यादित्यर्थः ॥
- व्र०। यद्यद्वाह् विचाहयोः पृथक्तन्त्रं सरस्वतीवाचनाद्नन्तरं वधूवरौ प्रदक्षिणमग्निमानीय यत्र पाणिग्रहणं कृतं तत्रैवोपवेश्य ऋतुति-धियागादितन्त्रं समापयेत् । पुनः परिसमूहनपरिस्तरणाद्युप-क्रम्येद्मर्यम्णे गन्धर्वाय ज्यम्बकायेति लाजांस्तिसमन्नेवाग्नौ संस्कृतांश्चतुरञ्जलिप्रमाणान्कल्पयेत् ॥
- श्रा०। इह द्वे कर्मणी प्रकृते विवाहश्चोद्वाहश्च। तत्रैकदेशकालकर्तृत्वा-सन्द्रेणानुष्टानमावृत्त्या वा। तदर्थमाह। यदि पृथक्तन्त्रं विवाहो-द्वाहयोर्वाचनादृर्ध्वं प्रदक्षिणमानीय वरौ तावेवोपविश्य⁵ यत्र पाणिप्रहणं कृतं तत्रोद्वाहमृतुतिथ्यादि संस्थापयेत् समापयेदि-त्यर्थः। पुनक्षक्रम्याज्यभागान्तं यावत्। तत्र लाजा हविः॥

एककर्माणि तन्त्र उत्तरेणार्भि प्रखेख ततो विवाहः ॥२५॥

दे०। कर्मशब्दः प्रयोगवचनः । तन्त्रमितिकर्तव्यता विध्यन्तः । सक्तदनुष्ठीयमानेतिकर्तव्यतोपकारपत्ते उत्तरेणाञ्चे प्रत्येत्य प्रद्तिणमक्तत्वेव । उत्तरभागेनेव कतिपयक्रमान् गत्वा प्रत्याग्यः ततो विवाहः । विवाहाङ्गतया वद्यमाणानामृतुतिथ्या-

^{1.} See Devapāla on sūtra 23. 2. Thus the Parisian Icaka; क्रुक्तियद्ये Bombay, क्रमेद्ये Lahore. 3. See XXV. 30, 35, 37. 4: Corrected; रङ्कालियात्रान्क the Bombay Icaka, अतिः प्रमाणात्क the Bombay Ms. of Br. 5. R. वेइय ? 6. All the Mss. without sandhi तन्त्रे. Perhaps the Sūtrakāra intended तन्त्रे। with an interpunction. 7. क्ता A. 8. क्षः तया।

दीनां प्रयोगः। तन्त्रेण् चोद्वाहोपकारोक्कानां वच्यमाणानां च वृत्त्यानुष्ठानिमत्यर्थः। एकतन्त्रे कर्मणि विवाहोद्वाहलज्ञण् इत्यपि केचित्पद्योजनं कुर्वन्ति॥

श्रा०। एककर्मणि तन्त्र एव प्रयोग इत्यर्थः । गाथा वाचियत्वा उत्त-रेणाग्निं प्रदक्षिणमञ्चत्वेव प्रत्येत्य ततो विवाहो भवति ॥ य इमे चावापृथिवी इत्याद्य उद्घाहे होमा जयप्रभृतयश्च नैककर्मणि तन्त्रे स्विष्टकृदाज्यभागी च ॥ २६ ॥

दे०। उद्वाहे होमा ये जयप्रभृतयः य इमे द्यावापृथिवी इत्याद्यश्च तथा स्विष्टकृत् तथाज्यभागौ एते सर्वे नैकतन्त्रे कर्माण त्रावृत्त्या कर्तव्या इत्यर्थाज्ञ्ञायते। तेन श्रुत्यर्थानां विधिनिपेधलच्चणमर्थ-द्वयं। तथासंभवमनेन निद्धितं । स्विष्टकृष्टकृद् उपरितन-तन्त्रखण्डोपलच्चणार्थः । स्वाज्यभागशब्दो उप्यथस्तनस्य ॥

म॰। श्राज्यभागान्तं हुत्वा य इमे द्यावापृथिवी इत्यादिसंपाताव-नयनान्तं जुहोति ततो अग्नये ज्ञानिविद इत्यादि येन द्यौरुग्नेत्यन्तम्॥ श्रा॰। इदानीमेकेनेव स्रेत्रेणकतन्त्रपृथकतन्त्रयोः खरूपं दर्शयति। य इमे द्यावापृथिवी इत्येवमादयो ये उद्घाहे होमा वृत्ताः संपा-तावनयनान्ता जयप्रभृतयश्च श्रग्नये जनिविदे खाहेत्यादयो वावत्येन द्योरुग्नेत्यनेन क्रमण सर्वे उद्घाहहोमा उक्षास्ते । न

त्वेककर्मणि तन्त्रे भवन्ति । एककर्मणि निषेधं कुर्वन्नर्थात्पृथक्-

^{1.} तन्त्रे D and the Berlin teaka. 2. एकइमें ण तन्त्रे A. 3. पाद॰ ACT. 4. यथासं॰ ACT. 5. नि om. D. 6. ॰तनस्य खण्डस्यो-पङ॰ TA. 7. ॰घस्तनः तस्य AT, घस्तनतस्य C. 8. According to the Berlin and a Tuebingen teaka we have firstly of the eight verses meant in XXV. 17 the last four, then follow the Mahāvyahitis (ib. 18), then the three agnipāvmānis ib. 19, then the three offerings with the mantras of ib. 11, then the santanis (ib. 12) and those in ib. 13-16, and finally the first four of the eight verses mentioned ib. 17. 9. Corrupt! 10. The text has an interpunction after उकास्ते!

तन्त्रे विद्धाति। तथा सिष्टकृदाज्यभागौ च।सिष्टकृच्छुब्देनो-परितनं तन्त्रसएडमुपलद्यते। ग्राज्यभागशब्देनाधस्तनं। एक-तन्त्रे सर्वमेतत्प्रतिषेधति। सकृत्कृतस्य पुनः करणायोगादिति भावः पृथक्तन्त्रे पुनर्विद्धाति। तश्च सुदृद्भूत्वा संकुलत्वा¹ जयादीनां पुनर्दशेनादतुतिथ्यादीनामावापस्थामावृत्त्या² शङ्क्षया। श्रक्ततसक्तूनामप्रत्यक्तत्वात्सर्वे पृथक्तन्त्रे विद्धाति । नात्र स्त्रोपालम्भः कर्तव्यः। तेनैकतन्त्रे गाथा वाचिरत्वा प्रद्किण्म-श्निमानीय तत्रैवोपविश्य³ श्वतुतिथ्यादितन्त्रस्यण्डं समाप्य पुनरुपक्रम्य लाजान्संस्कृत्याज्यभागान्तं द्वत्वा य इमे द्यावा-पृथिवी दृत्यादि यावद्धिर्ण्यगर्भ इति चतस्तः॥

पश्चादग्नेर्दभेषु सा त्वमसीति वाचयति। सा त्वमस्यमो ऽहममो ऽहमस्मि सा त्वं ता एहि विवहावहैं पुंसे पुत्राय कर्तवे रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्यायेति।२७

दे०। एककर्मणि तन्त्रे उत्तरेणाग्निं प्रत्येत्य प्रत्यानीयाग्नेः पश्चाइभेषु विनिहितचरणौ वध्वरौ कृत्वा सा त्वमसीति वाचयति वरं गुरुः॥

व्र०। तत उत्तरेगाार्घ्नं वध्वरावानीय पश्चादग्नेर्द्भेषूपवेश्य सात्वम-सीति वरं वाचयति ॥

अग्निमभिद्क्षिणमानीयेद्यइमानमिति वरं दक्षिणेन पदाइमानमास्थापयित । एद्यइमानमातिष्ठाइमेव त्वं स्थिरो भव । कृण्वन्तु विश्वे देवा आयुष्टे शरदः शत-मिति । आतिष्टेममिति वधूम्। आतिष्टेममइमानमइमेव त्वं स्थिरा भव । प्रमृणीहि दुवस्यवः सहस्व एतन्यत

^{1.} Corrupt ? r. संकुलियता ? 2. Thus the Ms. 3. r. •वेश्य ? 4. विवाहावहें Br., the Bombay Fcaka and the Mss. of Devapāla in his Mantrabhāsya. 5. सुप्रजस्त्वाय some of the Mss.

इति ॥ २८॥

दे । स्रिप्तमिमदित्तिणं वधूवरावानीयाग्नेरुत्तरभागे उश्मानं स्था-पियत्वा दित्तिणेन चरणेनास्थापयित गुरुः प्रयोजकः। वधूवरा-वातिष्ठतः त्राकामतः यथामन्त्रलिङ्गमाचेन वरो उश्मानमाकाः मत्युत्तरेण वधूः। गुरुस्त्वाशास्ते तयोर्मन्त्रेणेष्टम्॥

अ०। ततो ऽश्निं प्रदित्तिण्मुभावानीय प्राङ्मुखाववस्थाप्येद्यश्मान-मिति वरं दित्तिणेन पदाश्मानमास्थापयति । श्रातिष्ठेमिति दित्तिणेनैव वधूम् ॥

श्चा०। ततो अग्निमभिद्विणमानीय चधूवरावेह्यश्मानमातिष्ठेति दक्तिणेन पदाश्मानं श्रावाणमास्थापयति। श्राकामयत्यृत्विग्वरं। श्रातिष्ठेममिति वधूं दक्तिणेन पदेत्यनुवर्तते। मन्त्रवर्णाद्यवस्था॥

आज्यस्याञ्जलावुपस्तीर्येदं हिविरित्यभिमृश्याथास्यै शमीलाजानावपति भ्राता ब्रह्मचारी वा ॥ २९॥

दे०। श्राज्येनाञ्जलावुपस्तृणाति चतुरवदानेन। तत इदं हविरित्याः दिना मन्त्रेण ग्रूपंस्थान्यमीपर्णमिश्रां ज्ञानभिमृशति वरः। श्रमन्तरमञ्जलावस्या वध्वा भ्राता ब्रह्मचारी भ्रातुरसंनिधाने शमीपर्णमिश्रां ज्ञानावपति॥

ब्र०। ततो वध्वा अञ्जला ऋत्विगाज्यस्योपस्तृणाति । इदं हविरिति लाजान्वरो अभिमृशति । इदं हविः प्रजननमिति पूर्व । अथास्यै

^{1.} The original reading of this sutra is uncertain: Devapāla gives only the Bhāṣya and Br. the words interspersed with comments. After आनीय Br. has: उभी प्राङ्मुखा अवस्थाप्य Devapāla does not give firstly the partīkas. It is not improbable that the original sūtra was much shorter and ran as follows: अग्रिमिनदक्षिणमानायेख्यमानमिति दक्षिणेन पदा-इमानमास्थापयत्यातिष्ठाश्मानमिति. See especially Ād. 2. ज्ञाञ्चप॰ the Lahore Ms. of Br., and of the Mss. of Devapāla AT; so also Ād; the other Ms. ज्ञा उप॰ 3. Br. (both Mss.) inserts कश्चित् after वा.

भ्राता शर्मापर्णिमिश्रां ज्ञानश्विता प्राजापत्येन तीर्थेनाञ्जला श्रावपति। भ्रातिर त्वसंनिद्धिते उन्यो ब्रह्मचारी कश्चित्।भ्रातुः समावत्तस्यापि न दोषः॥

श्रा०। श्राज्यस्याज्येनाञ्चलाबुपस्तुणाति। श्रपूर्वत्वाचतुरवतं विद् धाति। इदं हविरित्यभिमृश्य लाजान्। वरो अभिमृशोक्षिङ्गात्॥ तानविच्छिन्दती जुहोत्ययमणं नु देविमिति। अर्यमणं नु देवं कन्या अग्निमयक्षत। सो अस्मान्देवो अर्थमां प्रेतो मुश्चातुं मामुष्य गृहेभ्यः स्वाहा॥ ३०॥ दे०। तांक्षाजानविच्छिन्दती विच्छेदमकुर्वती। एकेनैव प्रचेपेण।

जुहोति।...श्रमुष्येति सामान्यन भर्तनाम लच्यते॥

ब्र०। तानृत्विगभिघारितान्वधूं संततमर्थमणं चु देविमिति वाच-यित्वा हावयति। श्रमुष्येति वरस्य षष्ठयन्तं नाम गृह्णाति वधूः॥ श्रा०। तांझाजानविच्छिन्दती श्रविकिरन्ती। एकेनैव प्रक्तेपेण। जुहोति।...श्रमुष्य गृहेभ्य इत्यत्र भर्तृनाम षष्ठयन्तं। प्रेतो मुञ्चातु मा³ देवशर्मणो गृहेभ्यः खाहेति॥

अग्निमा जिनमानिति वाचयित । अग्निमा जिनमानित मानन्या जिनमाने करोतु जीवपित्त भूयासम् ॥ ३१॥ दे०। वरं भणयित गुरुरिक्षमें त्यादिमन्त्रिमें स्था ॥ श्रा०। वाचयित वरम्॥

इयं नारीति सर्वत्रानुषजति । इयं नार्युपन्नते तोक्मा-न्यावपन्तिका । दीर्घायुरस्तु मे पतिरेघन्तां ज्ञातयो ममेति ॥ ३२ ॥

^{1.} येमा the Mss. of Devapāla. 2. Thus Br., Ād. and of the Mss. of Devapāla T; मुज्ज ADC; the Mantrabhāṣya presupposes the same reading. 3. में the Ms. 4. वरं ins. Br., वर: A on the marge. 5. इति given by Br., the Stein and Bombay !cakas and of the Mss. of Devapāla by D only.

दे०। इयं नारीत्यस्या श्रमुण्डभिक्षाच्यमुपङ्गः कर्तव्यः॥ ब्रु०। हुतेष्वप्निर्मा जनिमानियं नारीति वरं वाचयित॥ श्रा०। इयं नारीत्यमुण्डभं सर्वत्र त्रिष्वमुणजति॥ एवं द्विरुत्तरम्॥ ३३॥

दे०। द्वौ वारौ द्विः। एवमुत्तरं कर्म द्वौ वारौ कर्तव्यम्। तदेव स्फुटं दर्शयितुमाह¹॥

आ०। एवं द्विरुत्तरं कर्म। द्वौ वारौ। द्विरेव कुर्यात्। एतदेव स्फुटं दर्शयित¹॥

पर्ययणे पर्ययणे लाजहोमो याजमानं वाइमानं चा-स्थापयति ॥ ३४॥

दे०। पर्ययग्मग्निपरिगमनं। याजमानानुपञ्जनं । तत्र च वरः कर्ता । ततो ऽश्मिन स्थापनं । तत्र परिस्तीर्यं लाजानामाचपनम् ॥ आ०। पर्ययग्मग्नेः परिगमनं । ततो ऽश्मास्थापनिमिति । परिस्तीर्यं लाजानामाचपनम् ॥

गन्धर्वं पतिवेदनमिति।गन्धर्वं पतिवेदनं कन्या आग्न-मयक्षत । सो ऽस्मान्देवो गन्धर्वः प्रेतो मुश्रातु मामुष्य गृहेभ्यः खाहा ॥ ३५॥

^{1.} Viz. in the following stars. 2. लाजाहोमो Br., Ād. the Stein. Parisian and Bombay reakas. 3. याजनं CT, the others यजमानं; if याजमानं is the correct reading, this term refers to the Mantras, which the vara has to say after each homa. 4. Thus Br.; चाइमानं च स्थाप॰ CT, the Parisian reaka: चाइमानं स्थाप॰ D, चाइमानमास्थाप॰ A; ॰मानश्राइमानं चास्थाप॰ Ād. 5. Thus CT; यज॰ AD. 6. Thus A and second hand of D, the others कतीर्थम् 7. Thus A; ॰इमनः D, ऽइमने TC. 8. मुख्तु the Mss. of Devapāla exc. A. 9. Here as in the following stars again it is uncertain, whether in Devapāla the whole mantra is firstly given, or firstly the pratīka and then the sakalapātha.

दे०। गन्धवीमत्यादिमन्त्रेणापि होमविशेषः॥ ब्र०। गन्धवीमिति वदन्ती वधूर्लाजाञ्जुहोति॥ ब्रा०। इति होमविशेषः॥

सोमो मा ज्ञातिमानिति वाचयति । सोमो मा ज्ञाति-माननया ज्ञातिमन्तं करोतु जीवपित्वभूयासम् ॥ ३६॥ दे०। सोम इत्यादिमन्त्रं गुरुर्वाचयतीत्यर्थः ॥ ब०। मोमो मा ज्ञातिमानियं नारीति वरं वाचयति ॥ त्र्यम्बकं यजामह इति । त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पतिपोषणम् । उर्वारुक्तिमव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय मामुष्य गृहेभ्यः स्वाहा ॥ ३७॥ दे० ब० आ०। ज्यम्बकमित्यादि तृतीयो होमः॥

पूषा मा पशुमानिति वाचयति । पूषा मा पशुमाननया पशुमन्तं करोतु जीवपात्रिभूयासम् ॥ ३८ ॥

दे०। श्रस्यापि वाचनमेव न त्वनेन होमः॥

व्र०। पूषा मा पशुमानियं नारीति वरं वाचयति ।...तत ऋतुति-थियागादि येन रत्त्वसि दाशुष इत्यन्तम् ॥

शिष्टान्स्वष्टकृते जुहोति शूर्पेण कर्ता ॥ ३९॥

दे०। लाजाशब्द उभयलिङ्गः स्त्रकृता दृष्टः । कन्यया ये हुतास्ते-भ्यो ये शिष्टा लाजास्तान्स्विष्टकृते जुहोति । शेषान्स्विष्टकृते समवद्यतीति वचनात् । कन्यया हि प्रधानहोमः कृतो ऽञ्ज-लिना च। तन्निवृत्तये शूर्पप्रहणं कर्तृप्रहणं च॥

ब्र०। शिष्टांह्माजानुपस्तीर्णाभिघारितान्शूपेंण कर्ता ऋत्विक् स्विष्ट-कृते जुहोति॥

^{1.} Refers to XLVII. 13. 2. The Lahore Ms. of Br.: বিছা ভারা: বিৰু. 3. CT om. this word, but see the Bhāṣya. 4. Had Devapāla the reading বিছা: বিৰুত in view? 5. Probably a quotation from the Yajnasatra.

आ। शिष्टां लाजान्स्विष्टकते जुहोति। सक्त्नामवदानं शूर्पेणैव कर्ता-जुहोति। श्रञ्जलिना कन्यया प्रधानहोमः कृतः। श्रतः शूर्पप्रहणं कर्त्तप्रहणं च॥

वरो दक्षिणा' ॥ ४० ॥

दे०। श्रथ दित्तणा केन देयेत्याह । वरो दित्तणां । वर एव दित्तणां विवाहकर्मणः कर्त्रे दद्यात्...न तु नारीत्यर्थः । ऋतुतिथ्यादि यावित्स्वपृकृत् ॥

ब्र०। हुते वरो होमकर्त्रे वरं ददाति। वरे गां तु विज्ञानीयाचतुर्वर्पा-मिति श्रतिः॥

श्रा०। वरो दक्तिणा। कर्त्रे स्विष्टकृदन्ते दक्षिणादानं स एव ददाति॥ तृष्णीं हस्तौ विमुच्य वि ते मुश्रामीति संनहनम् ॥४१॥

दे०। सावित्रेण मन्त्रेण हस्तप्रहणं यथा तथा विमोचनं मा भूदिति तृष्णींप्रहणं। हस्तो विमुच्य वि ते मुञ्जामीति मन्त्रेण संनद्दनं योक्त्रं विमुञ्जति कर्ता। मन्त्रलिङ्गात्। न तु स्वयम्॥

ब्र०। मनो ज्योतिरिति सप्तान्ते हुते तूष्णीं वरो हस्तौ विमुञ्जति। वि ते मुञ्जामीति वध्वाः संनहनम्॥

ग्रा०। त्राधावितान्तं असमाप्य। तृष्णीं हस्तौ विमुच्य मन्त्रेण गृहीतत्वान्मन्त्रेणेव विमोको मा भूत्। वि ते मुश्रामीति संन-हनं। योक्त्रं। कर्ता न स्वयं विमुश्चत्। लिङ्गात्॥

उत्तरतो अनेर्दभेषु प्राचीं प्रकामयत्येकमिषे द्वे ऊर्जे श्रीणि रायस्पोषाय चत्वारि मयोभवाय पश्च प्रजाभ्यः षदृतुभ्यो दीघीयुत्वाय सप्तमं सखा सप्तपदा भव सुम्-

^{1.} Devapāla reads and explains दक्षिणां, but he misinterprets these words. 2. In the (interpolated) text of Br. follows: विमुच्यमानमध्वयुर्तुमन्त्रयते (probably a quotation from the Yajnasūtra)। मन्त्रविकात्। then follows the mantra sakalapāthena. 3. CP. XLVII. 14.

डीका सवस्रति मा ते व्योम संदशे विष्णुस्त्वान्वे-त्वित्यनुषङ्गः ॥ ४२ ॥

दे०। श्रग्नेरुत्तरेणास्तीर्णेषु दर्भेषु प्राङ्मुखीं वधूं प्रक्रामयति कर्ता सप्त पदानि सप्तभिर्मन्त्रैः। विष्णुस्त्वान्वेत्विति सर्वत्रानुषङ्गः। पकमिषे विष्णुस्तान्वेतु ॥

ब्र०। यथा। एकमिषे सखा सप्तपदा भव सुमृडीका सरस्वति मा ते ब्योम संदशे विष्णुस्त्वान्वेतु ॥

श्रा०। एकिमिष इत्येवमादिभिः सप्तिभिः । सखा सप्तपदेत्यनुषङ्गः । केचित्तु विष्णुस्त्वान्वेत्वित्यनुषङ्गं कुर्वन्ति । दीर्घायुत्वाय् सप्तमं सखा सप्तपदा भवेत्यस्यैवतच्छेषं मन्यन्ते । तदानीं मा ते व्योम संदश इति सप्तमित्येवं सूत्रमभविष्यत् । गृह्यान्तरेषु तूभयथा दश्यते ।

तचक्कुरित्यादित्यमुपस्थापयति ॥ ४३॥

दे । तच्च चुरित्यादिना कन्यामादित्यमुपस्थापयति ॥

व्र०। सप्तमं पदं नीत्वा तचन्त्रिरित वाचयन्नादित्यमुपस्थापयति ॥ अस्तमितेऽग्निम् ॥ ४४॥

दे । विवाहे क्रियमाणे यदि रात्रिर्भवति रात्रौ वा विवाहस्तदा तच्च प्रित्यनयाग्निमुपस्थापयेत्॥

श्रा॰। श्रस्तमिते चानयैवाग्निमुपस्थापयति ॥ जीवन्तीं श्रुवं खस्त्यात्रेयं द्रीयत्यरुन्धतीं च । एतेषा-मेकैकं पद्यसीत्याह पद्यामीति प्रत्याह³ ॥ ४५ ॥

^{1.} Thus Br., and of the Mss. of Devapāla D, and four reakas; ACT: सरस्वती. In the Mantrabhāṣya the vocative is preṣupposed. 2. Thus hesitatingly emended. The Ms.: अवस्यस्येवेतरहोषं. 3. The text of this sūtra is given according to the reading of the Lahore Ms. of Br., which however, as does also the Bombay Ms., inserts एकेकं before प्रस्याह. The Mss. of Devapāla, in the main, agree with this reading. The Bombay Ms. of Br. is interpolated: between अरम्बतीं च and एतेषां it inserts: जीवन्तं पर्यास पर्यामि ध्रुवं पर्यास पर्यामि स्वस्त्याव्रेयं पर्यास पर्यामि अरम्बतीं पर्यामि

दे०। जीवन्तं श्रुरुन्धतीं च । जीवन्तीं कन्यामिच्छन्ध्रुवादिकं दर्शयेत्। श्रुत्र केविद्रात्रावित्यनुवर्तयन्ति। दिवा ध्रुवादिदर्शना-भावात् । श्रुपरे नानुवर्तयन्ति । यतोऽश्रे पश्यसीति प्रश्लेष्ट श्रुपश्यन्त्यपि पश्यामीति प्रतिवचनमाहेत्यथों लच्यते । दर्शन-मात्रविवच्या हि पश्येप्रश्लाः पश्यामि न वेति चोत्तरं पश्येम । पतेपामेकैकं पश्यसीत्याह । ध्रुवं पश्यसीत्याद्येकैकस्य नाम गृहीत्वा पृच्छेद्गुरुः । पश्यामीति प्रत्याह । सापि पृष्टा सती पश्यामीति प्रव्यात् ॥

ब्र०। ततो जीवन्स्यादीन्दर्शयति । जीवन्तीं पश्यसि पश्यामीति सर्वत्र वधूः प्रत्याह । ध्रुवं । स्वस्त्यात्रयं । त्रावन्ती-मिति वध्वा विशेषण्मित्यन्ये ॥

आ। । जीवन्तीं चेदाशास्यते जीवतीत्याशिषं ध्रवादीन्दर्शयति । केचिदस्तिमत इत्यनुवर्तयन्ति । न पुनस्ते दिवा न सिन्ति । अपश्यन्त्यपि पश्यामीति प्रत्यादः। तस्मादिवापि। पतेषामेकैकं पश्यसीत्यादः। पश्यामीत्येकैकं प्रत्यादः॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत[°] पइयत । सौभाग्यमस्यै दत्त्वायाथास्तं[°] विपरेतनेति वीक्षिताननुमन्त्रयते ॥४६ दे०। वीक्षितान्ध्रवादीन्¹⁰ गुरुरनुमन्त्रयते ।

^{1.} Hesitatingly emended; प्रये ACT: D. om. this word. 2. ॰थें A. 3.? 4. Thus D: प्रथम: CT, प्रथम: A. 5. Read perhaps जीवित्वत्याशिषं. 6. Perhaps न must be cancelled. 7. ॰न्त्यिष the Ms. 8. The Bombay Ms. of Br. and of the Mss. Devapāla T only have समेत्य; this reading is also presupposed by Devapāla in his Mantrabhāṣya: समेत्य संभूय । 9. Devapāla in his Mantrabhāṣya: दत्त्वायेति क्यो यक (Pāṇini VII. 1.47). 10. In accordance with this false interpretation (वीक्षित must be synonymous to प्रेक्षक of the Mān. g;hs.) Devapāla interprets वि अस्तं परेतन as: अस्तं गच्छत, then he remarks: तेन दिवापि ज्ञेयं ध्रुवादिदर्शनं हि जीवनयोतनमाहु:। तदिहावसरे अपरयन्त्या अपि पश्यामीति प्रतिवचनं॥

श्रा० । सुमङ्गलीरित्यनयात्र्रष्टुमा वीक्तितानतुमन्त्रयते ऋत्विक्। उदुत्तममिति प्राग्रदिविमावसर्थं यतीमनुमन्त्रयते यतो वा स्यात्। उदुत्तममारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः। मूर्धानं पत्युरारोह प्रजया च विराङ्भव ॥ इमां त्विमन्द्र मीह्वः सुपुत्रां सुभगां कृणु । दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वधां भव । ननान्द्रि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधि देशुषु ॥ स्नुषाणां श्वशुराणां च प्रजायाश्च च धनस्य च । पतीनां देवराणां च सजातानां विराङ्भवेति ॥ ४७ ॥ २४ ॥ (३ । १)

दे०। उदुत्तमित्यादिनानुष्ट्यतुष्ट्येनावसथं गृहं यतीं गच्छन्तीं प्रागुदीचीमुत्तरपूर्वदिगिभमुखीमनुमन्त्रयते । यत्र वावसथः स्यात्तदिभमुखीं गच्छेत्। ... स्रत्र भर्तृगृहे गमनावसरे मधु-पर्ककारिङका पठ्यते। सा च स्नातकप्रकरखे व्याख्यायते ॥ व्राव्यायते चतन्त्रभिर्वधूमैशानीं दिशं गृहं व्रजन्तीमनुमन्त्रयते यत्र वा स्यात्तस्मिन्पतृवेश्मिनि ॥ इति पृथक्रन्त्रविधिः। एक-कमीण तन्त्रे सक्रसंस्कारकाले लाजांश्च संस्कुर्यात्।

^{1.} Thus Br. and of the Mss. of Devapāla C; इयस्यन्तीव DA, but the Bhāṣya points to the reading without
इव. 2. Thus all the Mss. of Devapāla, and in the Bhāṣya; प्रजया च घनेन च Br. and four ṛcakas, a fifth: प्रजया च
धनस्य च. 3. Thus all, but the Bhāṣya देवृणां देवराणां छन्दस्युभयजो
इस्त: (Pāṇini VI. 4.5). मध्यदेशे तु दीघे: पट्यते. 4. Mss. of Devapāla, except A, insert च. 5. In a Tuebingen and a Parisian
ṛcaka the verses except the last, are accented. 6. ०सं D,
०सीं AC. 7. Thus A; ०स्यायिटयते D; ०स्यायिते C. 8. स्यासदअनुवेदम the Stein ṛcaka. 9. Cp. XXV. 25.

सरस्ततीवाचनानन्तरं यथोक्षमुद्राहे होमतन्त्रं निर्वत्यों-त्तरेणाग्नि वध्वरावानीय पश्चादग्नेर्दभेषु सा त्वमसीतिवाचनादि यथोक्नं संस्थापेयत् । नैककर्मणि तन्त्रे य इमे द्यावापृथिवी इत्यादयो होमा न चाग्नये जनिविद इत्यादयो हिरण्यगभे इति चतस्त्र इत्यन्ता। न चात्र पुनराज्यभागौ समवदाय ग्रूपेंणैव तु स्विष्टकृत्। तथा च।

पृथक्तन्त्रं यदि भवेद्राथावाचनतः परम् ।
प्रद्विणाग्निमानीय श्राद्यं होमं समापयेत् ॥
दितीयमाज्यभागानतं हुत्वा चैकादशाहुतीः ।
य इमे द्यावापृथिवी इत्यादि जुहुयात्ततः ॥
संपाताश्च यथोक्ताः स्युर्वध्वाः शिरिस ये स्मृताः ।
ततोऽप्रे जनिविदे इत्याद्याश्च यथाक्रमम् ॥
जुहुयात्सप्तपञ्चाशद्येय द्यौरन्तमाहुतीः ।
पश्चात्तत्राग्नेदेभेषु वाचयेत्सा त्विमत्यृचम् ॥
हुत्वाग्निपावमानीभिः संपातानवनीय च ।
यागस्त्वत्ततमक्रुनां प्राक् पाणिग्रहणाद्भवेत् ॥

पुण्याहे युङ्क्ते। योगे योग इति युनक्ति॥१॥

दे०। यदा वधूः पुग्ये दिवसे भर्तग्रहं गच्छति तथा रथशिविकां व्यथासंभवं युङ्के। तत्र योगे योग इति मन्त्रावृत्त्याश्वादिकं युनक्रि॥

व्र०। योगे योग इति रथयोजनादि । स्वगृहोपस्थानं पत्न्यागमने विधानं सुमृष्टार्थत्वान्नोक्षं । सुनत्तने वध्वा सह रथमारुह्य

^{1.} Thus a Parisian Icaka, ब्वाइनान्तं the Bombay Ms. of Br. 2. Thus the Lahore Ms. of Br., उद्वाह्रोममन्त्रं the Bombay Ms., उद्वाह्रे होमं तन्त्रं the Parisian Icaka. 3. The following slokas are taken apparently from a Kāṭhaka-gṭhyakārikā. 4. यत् the Bombay Ms., ते the Parisian Icaka. 5. This line (with ससपञ्चदश्योग) only in the Parisian Icaka. 6. रथ om. C. 7. विधान the Ms.

श्वग्ररगृहाज्जन्यवृतस्तूर्यदुन्दुभ्यादिवाद्यघोषेण सह स्वगृहं यथोक्कविधिना गच्छति ॥

श्रा०। यदा वधः पितगृहं याति पुर्याहे तदा युंके रथादि। योगे
योग इति तत्र वहान्युनिक युगरिमिभः शिविकादौ मनुष्यान्वा॥
अङ्कन्यङ्का अभितो रथं ये ध्वान्ता वाताग्रमभि ये
संपतन्ति। दूरेहेतिः पतित्रणी वाजिनीवांस्ते नोऽग्रयः
प्रप्रयः पारयन्त्विति चके अनुमन्त्रयते॥ २॥
दे०। श्रङ्कन्यङ्कावित्यादिकया जगत्याग्निदेवतया रथचके श्रनुमन्त्रयते

ऋत्विग्वरो वा । सकृच मन्त्रः प्रयोक्तव्यो द्विवचनलिङ्गात् ॥ श्रा० । चक्रे श्रनुमन्त्रयते । शिविकादाबुभयपार्श्वे । द्विवचनाभिधां-यित्वात्सकुनमन्त्रः ॥

खं रथस्य खंडनसः खं युगस्य च तर्द्वासु वे अक्षस्य खं अवद्धामीति युगतद्वीसु दामीद्याखामवद्धाति ।३। ६०। खं रथस्येत्यादिना युगस्य तर्त्मसु छिद्रेषु शमीशाखामवद्धाति । आ०। खं रथस्येति युगच्छिद्रे शमीशाखामवद्धाति । युग्यादौ यथासंभवस् ॥

सुर्केशुकं शल्मिलं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृतं सुच-कम् । आरोह सूर्ये अमृतस्य योनिं स्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्वेत्यारोपयते ॥ ४॥ ६०। सुकिंशुकमित्यादिना वधूमारोहयति॥ श्रा०। श्रनया वधूमारोपयते॥

^{1.} This is all the comment Br. gives on this whole chapter. 2. च not given by Br. (both Mss.). 3. Thus only the Parisian reaka; तसीस all the others, Br. indistinct. 4. व्तरमंस the Ms., only the Parisian reaka gives as above. 5. योचि AC (this whole chapter is missing in T), the Bombay Ms. of Br.; लोक the Lahore Ms. of Br. and D. The Mantrapatha starts from योचि. 6. Thus Br., Ād.; आरोपयेत DCA.

मा विद्नपरिपान्थनः ' सुमङ्गलीरिति ' च प्रवाहयते ' । थ। दे०। मा विद्धिति सुमङ्गलीरिति चैताभ्यां...प्रवाहयते रथम् ॥ संकाशया विवहतं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण चक्षुषा मैन्नेण। पर्याणद्वं विश्वरूपं यदस्याः स्योनं पतिभ्यः सविता कृणोतु तदिति वधूसंगमे ॥ ६॥

दे०। पतां जगतीं सावित्रीं वध्संगमे जपति ॥ श्रा०। संकाशयेति जगतीमन्यस्या नवोढायाः संगमे जपति ॥ ये पथीनामिति चतुष्पथेषु जपतीमे चत्वार इति च।७। दे०। सूत्रं स्फ्रटार्थम्॥

स्रा०। ये पथीनामिति चतुष्पथे ऽतुष्टुमं जपति। इमे चत्वार इति च त्रिष्टुभम्॥

ये इमशानेष्विति इमशानेषु।ये इमशानेषु पुण्यजनाः शाबास्तेषु शेरते । अत्रैव ते रमन्तां मा वधूरन्व-वेक्षतेति ॥ ८॥

दे०। जपतीत्यनुषङ्गः॥

ये वनेष्विति महावनं महावृक्षं हष्ट्वा ।। ९॥ दे॰। स्फटम॥

श्रा०। ये वनेष्विति महावने वृत्तगुल्मलतादिसमवायं हृष्ट्वा महा-वृत्तं वा विटिपनं देवताधिष्ठितं चिरन्तनं हृष्ट्या जपति॥

^{1.} See XXV. 5 and 46. 2. ॰यति A. 3. चञ्चपाई both the Mss. of Br. and the Parisian reaka. 4. Thus all the Mss. of Devapāla: ॰पथ Br. and Ād. 5. Reading doubtful. As above, the Bombay Ms. of Br. and the Parisian reaka; the Lahore Ms.: ॰=ववेश्वेतेति; ॰प्रच्चेश्वति C, ॰प्रच्चीश्वति D, प्रवेश्वति A. The Bhāṣya: मा वप्रवेश्वत मा द्राष्ट्र: 6. च in DC and the Lahore Ms. of Br., not C and the Bombay Ms. of Br. 7. The Mss. insert here जपित which probably is an interpolation.

इह रडिरिति करं दृष्ट्वा ॥ १०॥

दे०। कूरं लिहादिकं दृष्ट्वा जपतीत्यनुषङ्गः॥ श्रा०। कूरं कूरकर्माणं हिस्नं दृष्ट्वा जपति॥

नमो अस्तु सर्पेभ्य इति सर्पान् ॥ ११॥

दे०। दृष्ट्या जपतीत्यनुषङ्गः॥

ये तीथीनीति तीथें ता मन्द्सानेति' च । ता मन्द-साना मनुषो दुरोण आ घत्तं रियं सहवीरं वचस्यवे। कृतं तीथें सुप्रमाणं शुभस्पती स्थाणुं पथेष्ठामप दुर्मितं हतम् ॥ अयं नो मह्याः पारं स्वस्ति नेषद्वनस्पतिः'। सीरा नः सुतरा भव दीर्घायुत्वाय वर्चसे ॥ अश्म-न्वती रीयते संरभध्वमुत्तिष्ठत प्रचरता सखायः। अत्रा जहाम ये आसन्नशेवाः शिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजानिति ॥ १२ ॥ २६ ॥ (३।२)

दे०। तीर्थे जपित प्रत्येकमुचितान्मन्त्रानित्यर्थः ॥ श्रा०। ये तीर्थानीति नद्यास्तीर्थे तारे जपित । ता मन्द्सानिति चापरशाखास्नातत्वात्पठित तिस्रः ॥

शं न इति नदीं तरित ॥ १॥



^{1.} The mantra occurs once more LIX. 3, see Br. on this sutra.

2. Probably this last word does not belong to the text.

3. According to Dev. and Br. the verses Kāth. XVI. 15: 238. 12-17 are meant.

4. In the Bombay Ms. of Br. follows: अजगरान्यासुकान् तक्षकानित.

5. The Mss. of Devapāla मन्द्रमा॰, thus also his Mantrabhāṣya.

6. सुप्रपाणं the Lahore Ms. of Br. only.

7. नेप॰ the Mss. of Devapāla and his Bhāṣya.

8. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla A; प्रचरत: C, प्रतराम: D and from this reading starts the Mantrabhāṣya.

दे०। गतार्थम् ॥ भा०। शं न भाप इति प्रकृते नदीं तरित ॥ य ऋत इति रथाङ्गे ऽवदाणिं । य ऋते चिद्भिश्रिषः पुरा जञ्जभ्य आतृदः । संधाता सन्धिं मघवा पुरूवसु-र्निष्कर्ताविहुतं धुनिरिति ॥ २ ॥

दे०। श्रविशेषाभिधानाद्यस्मिन् किस्मिश्चिद्रथाङ्गे विशीणें रुथे य श्वत इत्यादिकामैन्द्रीं वृह्वतीं जपतीत्यर्थः ॥ श्वा०। य श्वत इति रथाङ्गे ऽवशीणें वृह्वती ॥ अपराह्ने ऽधिवृक्षसूर्ये गृहानुपयायोजं बिभ्रतीति गृहान् प्रतिदृश्य जपति । ऊर्ज बिभ्रती वसुविनः सुमेधा गृहानागां मोदमाना सुवर्चाः । अघोरेण चक्षुषाहं मैत्रेण गृहाणां पश्यन्ती वय उत्तिरामि ॥ गृहाणा- मायुः प्र वयं तिराम गृहा अस्माकं प्रतिरन्त्वायुः ॥ गृहानहं सुमनसः प्रपद्ये वीर्ध्री वीरपतिः सुशेवा। इरां वहतो घृतमुक्षमाणांस्तेष्वहं अमनाः संविशामि॥ येषां मध्ये ऽधिप्रवसन्नेति सौमनसं बहु । गृहानुपह्वया- महे ते नो जानन्तु जानतः ॥ सुनृतावन्तः स्वधावन्त

^{1.} विश्वाण DC. 2. To the reading अवि॰ points also the Mantrabhāṣya. 3. ॰शेपाद्यस्थि। DA. 4. Thus the Mss. of Devapāla, the Lahore Ms. of Br. (the Bombay: ऊर्ज विश्वीत) and Ād. (but in his introduction to XI. 1 he cites दर्ज विश्वित्ता) 5. Thus again the Mss. of Devapāla, and the Bhāṣya explains this term; Br. (Bombay Ms.) विश्वद् (cp. Kāṭh. XXXVIII. 13: 115.13). 6. Instead of मेन्नेण (thus Devapāla) Br. has, as Kaṭh. l. c. 1 शिवेन. 7. पदयन् Br. 8. The Bhāṣya: वीर्जी गरायों ऽत्र हन्ति:. 9. वीरवत: the Bombay Ms. of Br. and the Parisian Ṭeaka. 10. Thus Br.; •माणास्ते• the Mss. of Devapāla.

इरावन्तो है सामदाः । अक्षुध्या अतृष्या गृहा मास्म-द्विभेतन ॥ उपहृता इह गाव उपहृता अजावयः । अथो अन्नस्य कीलाल उपहृतो गृहेषु मे ॥ उपहृता भूरिधनाः सखायः साधुसंमदाः । अरिष्टाः सर्वपुरुषा गृहा नः सन्तु सर्वदेति ॥ ३ ॥ २७ ॥ (३ । ३)

दे०। अपराह्मसमये अधिवृत्तसूर्ये। यदा वृत्ताणामुपर्येव रिवरश्मयो हश्यन्ते नाधस्तात्तदा गृहानुपायाय । गृहग्रहणेन स्वग्राम उपलक्ष्यते। स्वग्रामसमीपं गत्वा। तत्र स्वगृहान्प्रतिहश्य ऊर्ज विश्रतीति जपति। वध्वा एष जपे। मन्त्रलिङ्गात्॥

श्रा०। ततो श्रामं प्राप्यापराहे उस्तमयसमये श्रधिवृत्तस्यें गृहाणां किस्मीपमागत्य ऊर्जे विश्रतीति गृहानवहोक्य जपित कन्या सप्तेता ऋचः। कन्याया जपः। मन्त्रवर्णात्॥

उलपराजीं स्तृणात्या शयनीयात् ॥ १ ॥

दे०। उत्तपो वीरणः। प्रस्ना दीर्घदभी इति तु प्रसिद्धिहीनं वचः।
मध्यदेशादौ वीरणानामेव सिद्धं । ऋत्विग्वीरणपङ्किः स्तृणाति रचयति । तथावतरणस्थानादारभ्य वध्रशयनगृहविशेषं
यावत्॥

व्र० । उलपास्तृणाविशेषः । तेः शयनस्थानं यावद्गृहमार्गमास्तीर्य ॥ श्रा० । तत ऋत्विगुलपराजी स्तृणाति । उलपा तृणाविशेषः । राजी पंक्तिः । श्रा शयनीयात् । गृहाद्यावत् ॥

^{1.} Mantrabhāṣya: हेत्यनर्थक: । सामदा: स्याम । 2. Thus D and the Bhāṣya (सम्यक् हर्षयुक्ता:), साधुवंभदा: Br., ॰संभदा: AC, ॰संपद: the Lahore Ms. of Br. 3, ॰प्ह॰ D and the Bhāṣya (also the Lahore Ms. of Br.). 4. Thus here the Mss. 5. वृक्षाणां the Ms. 6. Thus, correctly (cp. तया in sātra 2) Br., the Berlin and Stein reakas and of the Mss. of Devapāla T; ॰राजी the other Mss. 7. Thus CT; सिद्धि A. तथा प्रसिद्ध: D. 8. पड़की: D.

तया प्रविश्वाति ॥ २ ॥

दे०। तया राज्या प्रविशति गृहं। रथादिकादवतीर्य वध्सहितो वरः॥ भ्रा०। रथादवतीर्य तया राज्या प्रविशति॥

अध्याहिताग्निं सोदकं सौषधमावसथं प्रतिपद्यते ॥३॥ दे०। अध्याहितः स्थापितो विवाहाग्निर्भत्र तं । तथा सोदकं । उदकुम्भभूषितं । सौषधं । त्रीह्याद्योपधिसनाथं । आवसथं । गृहविशेषं । प्रतिपद्यते । प्रविशति । अत अर्ध्व हि पाकयक्षेष्व- धिक्रियते । वास्तुहोमानन्तरं चैप प्रवेश इप्यते । उक्नं हि स्त्रं प्रवे । अमीवहा वास्तोष्पत इति ... आविशेदिति ॥

श्रा० । कीदशमावसथं प्रविशति । श्रध्याहिते । उन्निर्यस्मिन्सो उध्याः हितान्निरावसथः एत दुक्तं भवति । यो उसौ वैवाहनो उन्निः सत्त्र पूर्वमवाहितः । श्रस्मिन्नवसरे पूर्वकृतेषु गृहेषु वास्तुहोमपिच्छन्ति । सोदकमिति । उदकुम्भं । सीप्यं । तग्रहलादिभिरौपधीभिरधिष्ठितं । एवं विश्वमावसथं प्रतिपद्यते । प्रविशति ॥
रोहिएया मूलेन वा यद्वा पुएयोक्तमपरेणान्निमानदुहे रोहिते चर्मएयुपविश्यापि वा दर्भेष्वेव जयप्रभृतिभिर्द्धृत्वाग्निरेतु प्रथम इति
च । श्रामिरेतु प्रथमो देवतानां सो ऽस्याः प्रजां नयतु सर्वमायुः ।
तदयं राजा वरुणो ऽनुमन्यतां यथयं स्त्री पात्रमधं निरुन्ध्यात्स्वाहां ॥ श्रामिरिमां त्रायतां गार्हपत्यः सो ऽस्याः प्रजां मुश्चतु
मृत्युपाशात् । श्रारिक्तोपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभिविबुध्यतामियं स्वाहा ॥ मा ते गृहे निश्चि घोर उत्थादन्यत्र
त्वद्रदत्यः संविशन्तु । जीवपुत्रा पतिलोके विराज पश्यन्ती
प्रजां सुमनस्यमानां स्वाहा ॥ मा ते कुमारः स्तनधः प्रमायि

^{1.} See XII. 1. 2. Here follow the four verses अमीवहा etc. with their Bhबेंश्व. 3. This refers perhaps to XLVII. 1-2. 4. न रोधन् Br.. न रोधान् the Bombay. Stein, Berlin reakas. न रोन्ध्यान the Parisian reakas.

मा त्वं विकेश्युर त्राविधृष्टाः । स्तनं धयन्तं सविताभिरचत्वा वाससः परिश्वानाद्बृहस्पतिर्विश्चे देवा त्र्राभिरचन्तु नित्यं स्वाहा ॥ त्र्राम्यश्चित्ते त्वं देवानां प्रायिश्चित्तरिस यास्यां भृशा तन् स्तामस्या नाशय स्वाहा ॥ वायो प्रायिश्चित्ते ॥ सूर्य प्रायिश्चित्ते ॥ चन्द्र प्रायिश्चित्ते ॥ विष्णो प्रायिश्चित्ते ॥ विष्णो प्रायिश्चित्ते ॥ चन्द्र प्रायिश्चित्ते ॥ सूर्य प्रायिश्चित्ते ॥ वायो प्रायिश्चित्ते ॥ त्र्र्ये प्रायिश्चित्ते ।। त्रायो प्रायिश्चित्ते ॥ त्र्र्ये प्रायिश्चित्ते त्वं देवानां प्रायिश्चित्तिरिस यास्यां भृशा तन्स्तामस्या नाशय स्वाहा ॥ त्र्यायुषं जमद्येः कश्यपस्य त्र्यायुषम् । यहेन्वानां त्र्यायुषं तन्मे श्रस्तु त्र्यायुषमिति ॥ ४ ॥

दे०। रोहिएया मूलेन वा नक्त्रेण्। रोहिएया मूलेन वा युक्के चन्द्रमसीति क्षेयं। यद्वा पुणयोक्कं। ज्योतिःशास्त्रे पुणयक्कपं श्रेयस्करं
यिहनमुक्कं तत्र वा। श्रपरेणाग्निं प्रकृतत्वादाचसथ्यं। श्रनहृह
इदमानहृहं वार्षमं। तत्र रोहिते चर्मण्युपवेश्य वधूं वरः स्वयं
चोपविश्य। केवलेष्वेव वा दर्भेषु वधूमुणवेश्य स्वयं चोपविश्य।
जयहोमप्रभृतिकमाज्यभागान्तमाज्यसाधनत्वाद् श्राज्यधर्मयुक्कमुणसमाधानादिपूर्वकं हुत्वा। श्रश्चिरेतु प्रथम इत्यादिभिश्च
कर्मान्तराणि कुर्यात्। कानि तानि। पाकयज्ञानर्थत्वात्। श्रश्चिरेतु प्रथम इति वैश्वदेव्यश्चतस्रिक्षिष्टुभः। एताभिश्चतस्रिक्षिर्भः
रेतु प्रथम इति वैश्वदेव्यश्चतस्रिक्षिष्टुभः। एताभिश्चतस्रिक्षिर्मः

^{1.} Thus Br., the Berlin, and the Parisian, reakas; स्तनन्थयं ते the Mss. of Devapāla and his Bhāṣya. 2. Thus runs the text according to Br.; of the Mss. of Devapāla A gives also only the first of the prāyaścittimantras complete, and abbreviates all the others; DCT give the first five complete and abbreviate the last five. 3. Devapāla combines (wrongly, Cp. Ād. whom he cites) the last verse with the following sātra. 4. See the opening words of the next sātra. 5. भूषसाधनादि ACT.

प्रायश्चित्त इत्यादिर्भियजुर्भिरन्या दशाज्याहुतयः क्रमापक्रमाभ्यां। ...विष्णो प्रायश्चित्ते । चन्द्र प्रायश्चित्ते । सूर्य प्रायश्चित्ते । वायो प्रायश्चित्ते । यशे प्रायश्चित्ते । एतानि सानुपङ्गाणि पराणि पञ्च यजूंप्यपक्रमेण। तेन ऋग्भिञ्चतस्भिर्यजुर्भिर्दशभिञ्चतुर्दशाहुतयः संपन्नाः। त्र्यायुपिनत्यनेन पञ्चदशत्यादित्यदर्शनः । स ब्राज्येकदेशे यो उनेन यजुषा वन्यमाण ब्रासिकस्तामेवाहुर्ति मन्यते । मन्त्रावृत्तिः वा ।...स्वयंकर्तृत्वादासां क्रमेण पूर्वोक्का ब्राज्याहृतीर्हृत्वा त्र्यायुपिमत्यादियजुषः ॥

त्रव । उद्धतावोक्तिते अग्निमासाद्यापरेणाग्निमानद्वेहे रोहिते चर्मणि प्राङ्मुलेषु दर्भेषु वा वध्वा सहोपविश्य स्वयमिमं होममारभते। श्रत्राज्यं हविः । आज्यभागानतं हुत्याग्निरेतु प्रथम इत्याद्यैः पञ्च-दश स्रवेणाज्याहुतीर्जुहोति । ज्यायुपमिति पञ्चदशी ॥

श्रा०। ततो रोहिएया नक्त तेण मूलेन वा। यद्वा पुण्योक्तं ज्योतिःशास्त्रविद्धिस्तिसम्बेन वन्यमाणं कर्म कुर्यात्। कथं। श्रपरेणाग्निं। तमेनौपासनं। श्रानद्वहे। श्रनद्वह इदं। तस्मिन्नानद्वहे
श्रार्थभे रोहिते लोहिते चर्मण्युपनेश्य वध्रं स्वयं चोपनिश्य
नरः। श्रपि वा दर्भेण्वेच न चर्मणि। जयप्रभृतिभिर्दुत्वा। यथोक्रमुपसमाधायेति नान्नोक्तं यतः पूर्वमेनोपसमाहितो अग्निः।
श्राज्यहोमत्नादाज्यसंस्कारो अत्रार्थान्तिः। जयप्रभृतिशब्देनाज्यभागान्तं तन्त्रमुपलक्त्यति। श्राग्नरेतु प्रथम इति चतस्मिर्त्रशिभरमे प्रायश्चित्त इति क्रमोत्कमैर्दशिभर्यज्ञार्भः साङ्गेस्त्र्यायुपमिति नैताः पश्चदशाहुतीः स्रुवेण हुत्वा॥

आज्यस्यैकदेशे दध्यासिच्य दिधकाच्या इति त्रिर्देधि भच्चियत्वा

^{1.} See Ad. on this satra. 2. The satra, by me numbered 4, is given by Devapāla in three parts, the last of which begins with zarguų etc. and ends with satra 5.

^{3.} Thus A; मन्त्रवृत्ति the other Mss. 4. Read : •यजुपा ?

^{5.} Emended; •स्तिसम्बनि the Ms. 6. See e.g. XXXI. 2.

^{7.} Thus the Ms.

माण्यकायोत्सङ्ग इडामग्न इति फलानि प्रद्दाति ।४।२८।(३।४) दे०। पृथक्पात्रोद्धृते घृते घृतैकदेशे दध्यासिच्य दिधकाव्ण इत्य-नया त्रीन्वारान्दिध भक्तयित्वा वरो माण्यकाय वध्वा उत्सङ्गे निहिताय फलानि प्रद्दातीडामग्न इति मन्त्रेण ॥

व्र०। तत श्राज्यस्य किञ्चिन्मात्रं पात्रान्तरे कृत्वा तस्मिन्द्ध्यासिच्य तद्राज्यमिश्चितमात्मना द्धिकान्ण इति विद्धि प्राश्याचम्य। ...माण्वकाय वध्वा उत्सङ्गे स्थिताय फलानि प्रद्राति।... ततो वैश्वदेव्याग्नेय्या वा प्रधानम्। श्चतुतिथियागादितन्त्र-समाप्तिः। इति प्रायश्चित्तहोमः॥

श्रा०। तत श्राज्यस्यैकदेशे श्राज्यं पात्रान्तरे कृत्वा तत्र दृध्यासिच्य। तद्द्धि द्धिकाव्ण इति त्रिभेच्चियत्वानन्तरं माण्वकायोत्सङ्गे स्थिताय वध्वा इडामग्न इति फलानि प्रद्दाति । एवं होमस्य कर्ता द्धिभच्चित्वा। स्यान्नः स् नुरिति वध्वा उत्सङ्गे लिङ्गात्। श्राचमनानाम्नात् । केचिद्देवता श्रप्रज्ञायमाना श्राग्नेय्या यजेदिति चतुर्गृहीतेन यजन्ति। केचिद्देवता एव ताः प्रधानत्वान्नेच्छन्ति । तत ऋतुतिथ्यादिसमापनम्॥

तृष्णीम्रपचितं स्थालीपाकं अपियत्वा तस्याप्तिमिष्टा प्रजापितं च शेषं प्राश्नीतः । अन्नमेव विवननमन्नं संवननं स्मृतम् । अन्नं पश्नां प्राणो ऽन्नं ज्येष्ठं भिषक् स्मृतम् ॥ अन्नमयेन मिणना प्राणस्त्रेण पृश्चिना । सिनोमि सत्यग्रन्थिना हृद्यं च मनश्च ते ॥ सह वाचा मनो अस्तु सह चित्तं सह व्रतम् । चक्रमिवानडुहः पदं मामेवान्वेतु ते मनः ॥ मां चैव पश्य स्र्यं च मा चान्येषु मनः कृथाः । चाक्रवाकं संवननं मम चामुष्याश्च भूयादिति ॥ १॥२६॥(३।४)

^{1.} See LXXIII. 3. 2. Kāṭh, XVI. 11; 233.8. 3. R. आचमनमाम्नानात्? 4. •वताप्रज्ञा• the Ms. 5. ? ताः प्रधानत्वोनच्छत्ति the Ms.

दे०। तृष्णीमेव यत्रोपचारो निर्वापादिस्तं चरं स्वरससिद्धत्वादु-दक्षेन अपियत्वा। तस्यांशेनाग्नि प्रजापति चेष्ट्रानाम्नेच तृष्णींग्रह-णात्। हुतशेपं प्राश्चीतः वध्वरावेकत्र पात्रे सह । यह्यान्तरेषु हि समशनमिति संज्ञा। सहाशनं समशनं प्रसिद्धं मन्त्रतिङ्गाच। तथेव च त्रात्र उध्वं यह्यान्तरेषु ज्ञातिषु भोजनं प्रसिद्धं संवननमिति मन्त्रतिङ्गात्। त्रान्ये त्वत्रापिचेकपात्रे सहभोजन-मिच्छन्ति। यथा हि यजमानपञ्चमा इडां प्राश्चन्ति। सपत्नीका भुञ्जत इत्यतः । पञ्चसंख्या सह श्रवणे ऽपीडाया यहमेधीययोः पृथगेवाशनं तद्वदिहापि भवितव्यं। पाक्ष्यक्षप्रतिपेधार्थ पुन-स्तृष्णीमुणचरितग्रहणं। उक्षं ह्येतत् । तेष्वाचुदुणचारस्तृष्णी-मिति । भक्षणं त्वचमेव विवननमित्यादिभिश्चतस्विरस्नुष्णुन्भः॥

ब्र०। तूर्गीं निरुप्तं चरं श्रपियत्वा। इदं समशनं नात्र पाकयञ्चतन्त्रं। परिसमूह्य पर्युच्य चातुष्कोष्टैः स्तरैः परिस्तीर्थ। चरं श्रतम-भिद्यायोंदगुद्धास्य। श्रग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहोति हस्तेना-हुतिद्वयं हुत्वा मेक्त्रणेन वा। श्रवशेषमन्नमेवेति चतस्मिरभि-मन्त्रय शालिचूर्णमगुडले सौवर्ण राजतं वा पात्रं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन्दिधिमिश्रितं प्राश्चीतः। मन्त्रो वरस्यैव न वध्वाः। मम् चामुष्याश्च भूयादित्यत्र वध्वाः पष्ठयन्तं नाम प्राह्यं।...भुक्त्वो-चित्रष्टं वध्वे प्रद्यादिति गोभितः। इति समग्रनम्॥

श्रा०। तूर्णामुपचरितं तेष्वावृदुपचारस्तृष्णीमित्यस्य चास्य च को विशेषः। इह तूर्णामहणं पाकयञ्चतन्त्रविधानार्थं। तस्या-

^{1.} तचेव CT. 2. गृहान्त॰ the Mss. 3. These are probably quotations from the Yajnasūtra. for the first ep. Āp. ईrs. III. 2.11. 4. See XIII. 8. 5. See Gobh. grhs. II. 3,22. 6. Immediately after this word Br. continues: समानो मनतः समितिः समानी समानं सहः सह चित्तवाचां (sic) । समानो (sic) मनत्रमभिमन्त्रये वः समानेन इविषानं जुहोमि (Cp. Rs. X. 191.3)। इत्यनेन मन्त्रेणानं मुक्तते। संवत्सरं (etc., XXX. 1). I find no trace in the other texts of this statement. It seems not to belong to our text.

श्रस्य मेच्णेनैवाशि प्रजापित चेष्ट्रा शेषं प्राश्नीतः दम्पती। एकस्मिन्पात्रे समशनमिति गृह्यान्तरेषु संज्ञा। श्रन्नमेव विवनन-मिति चतस्मिन्नेशिभः प्राशनं । मम चामुष्याश्च भूयादिति वध्वा वरो नाम गृह्णाति । वरस्यैव मन्त्रो न स्त्रियः । लिङ्गात् । सहभोजनं समशनलच्णं गृह्यान्तरेषु चात ऊर्ध्व सहभोजन-प्रतिषेधो दश्यते ॥

संवत्सरं ब्रह्मचर्यं चरतो द्वादश रात्रीः षट् तिस्न एकां वा ॥१॥ दे०। ब्रह्मचर्यममेथुनं चरित्वा गर्भाधानं कार्यमिति । तत्पौर्णमा-स्याममावस्यायां न मेथुनं कर्तव्यामिति च संकल्पः । एकैक-कर्त्वको अत्र बतं । संवत्सरं प्रथमः कल्पः । यौवनमदस्याति-शयाच् अनुकल्पेनापत्कालो विकल्पः । द्वादश रात्रीः षट् दिस्न एकां वेति ॥

श्राo³। संवत्सरं ब्रह्मचर्यं चरतो। विकल्पो वयोदिशेषेक्कीत्सुक्या-पेत्तया⁴॥

तौं संविशतः ॥ २ ॥

दे०। तो वध्वरावेकस्मिन्शयने भवतः । विवाहोत्तरकाले प्रथम-शयने । आधाने च समानमेतद्विधानमनन्तरमन्त्रचतुष्ट्यजप-सहितम्॥

त्रा०। तौ संविशतः। सहशयितौ भवतः॥

अपस्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभृतम्। इह प्रजामिह रियं रराणः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकाम ॥ अपस्यं

^{1.} तस्यायस्य the Ms. 2. Thus (only एकेकंक CT) the Mss.; probably we should read: संकल्प एकेककर्तृकः। अत्र वर्त । 3. The commentary in Br. is replaced by a mass of Kārikā verses and quotations from Purāṇas. 4. विशेषणोत्सु the Ms. 5. Thus the Mss. of Devapāla and Ād. Br. (both the Mss.), and five reakas read (combined with the foregoing): तिस्र एकां वात: संविशतः, pointing to a (apparently better) reading: अत: संविशतः!

त्वा मनसा दीध्यानां स्वायां तन् ऋद्धये नाधमानाम् । उप माम्रचा युवतिर्वभूयाः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकामे ॥ प्रजापते तन्वं मे जुपस्व त्वष्टदेविभिः सहसा नै इन्द्रः । विश्वेदेविर्यिञ्जयैः संविदानः पुंसां बहुनां मातरः स्याम ॥ ऋहं गर्भमादधाम्योष-धीष्वहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः । ऋहं प्रजा अजनयं पृथिन्यामहं जिनभ्यो अवरीषु पुत्रानिति स्त्र्यादिन्यत्यासं जपतः ॥ ३॥

वे॰। स्त्र्यादिव्यत्यासं कृत्वा। प्रथमां स्त्री। द्वितीयां वरः। तृतीयां स्त्री। चतुर्थीं वरः। व्यत्यासो विपर्ययः। स्त्री त्रादिर्यत्र व्यत्यासे स स्त्र्यादिव्यत्यासः ॥

अ। श्रपश्यं त्वेति चतस्यः स्ट्यादिव्यत्यासं जपतः । प्रथमां स्त्री

एवमवती प्रजाकामी मंविशतः ॥ ४ ॥ दे०। गतार्थम् ॥ व्र०। एवमवर्ती। तत्र त्विदमधिकम् ॥

^{1.} Thus all, but the Mantrabhāṣya starts from a reading देवीप्यमानां। 2. सहमान Br.. the Mss. of Devapāla. and the Bombay Icaka: but the Bhāṣya presupposes सहसान (सहसा being explained as बलेन), this is also the reading of the Parisian, Stein and Berlin Icakas, whilst the Tuebingen Icaka, which gives these four verses with their accents, marks the middle syllable of सहसा with the udātta. The correct reading is: सहसान, which is a known attribute of Indra. 3. Instead of आदश्रामि (thus all the Mss. and three Icakas) the Matrabhāṣya gives and explains आदश्रम् (as the Rs.). 4. अपरोषु (as Rksamhitā) Br.. the Stein and Bombay Icakas, अपरोषु the Berlin Icaka. अवरोषु is explained in the Mantrabhāṣya as अदराम्यन्तरवर्तिनीषु गर्भग्रहणीषु 1 5. This explanation is false, अवरोष is not a noun, but a gerund (absolutive).

काठकगृह्यसूत्रे ३०। ४-३१।१॥ (३।६। ४-७।१॥) १२६

त्रा०। एवमेतत्प्रथमं संवेशनं । एवमेवानेनैव विधिना ऋतौ तु काले प्रजाकाले संविशतः । संभवतः । तत्र विशेषः ॥

करदिति भसदमभिमृशति ॥ ५ ॥

दे०। करदिति यजुषा भसदं स्त्रीचिह्नं वरो अभिमृशति॥

व्र०। करदिति स्त्रीप्रजननमभिसृशति॥

आ। मेद्श्रीव भसचीव समानार्थी प्रकीर्तिती। भसदं स्त्रीप्रजनन-

मभिमृशति पुरुषः॥

मसदित्युपरिजननम् ॥ ६ ॥

दे०। पुंचिह्नं भसदिति यजुषाभिमृशति॥

व०। भसदिति तदुपरिनिहितं शेपम्॥

श्रा०। मसदित्यनेनोपरिजननं पुंप्रजननमभिमृशति॥

बृहदिति जातम् ॥ ७ ॥

दे०। बृहदित्यनेन जातं वीर्यं प्रक्तिपति॥

ब्र०। बृहदिति सिच्यमानं रेतः॥

श्रा०। बृहदिति जातं रेतः सिञ्चतीत्यर्थः॥

इति गर्भाधानम् ।। = ।। ३० ।। (३ । ६)

श्रा० । श्रयमसौ निषेकाख्यः संस्कारो गर्भाधानमुच्यते ॥

तृतीये गर्भमासे सीमन्तं कारयते ॥ १ ॥

दे०। गर्भाधानादारभ्य यस्तृतीयो मासस्तत्र शुक्कपत्तस्य पर्वणि वा²
मुख्ये दिने सीमन्तोन्नयनसंज्ञया यौगिक्या³ प्रसिद्धं यत्संस्कारकम तत्कारयते। स्वयं कुर्यादिति णिचः प्रयोगाद्दार्शितं। एतच्च
पात्रस्यैव केचित्संस्कारमिच्छन्त्याधानसंस्कारादेव। गर्भस्योपकारो भविष्यति गोलकसंस्कारेणैव चच्चष इति वदन्तः।
तथा च स्मृतिः ॥

^{1.} Not given by Br.; A has instead of this इति बीजवापनम्. 2. om. A. 3. योगित्या A. 4. The Hārītadharmaśāstra, according to the Saṃskāraratnamālā, Ānadāśrama series 39, page 822.

सकृत्संस्कृतमंस्काराः सीमन्तेन द्विज्ञस्त्रियः। यं यं गर्भ प्रमृयन्ते स सर्वः संस्कृतो भवेदिति ॥ श्रन्ये तु गर्भस्येव संस्कारं मन्यन्ते । तत्रैव तृतीये गर्भमासे इत्यस्योपपसेः । पात्रमात्रसंस्कारत्वे हि किं गर्भमासस्या-पेज्ञया । यदा कदाचित्सीमन्तो विश्रीयते । कार्यः सीमन्त इति स्मृतेरपि ॥

गार्भेहोंमेर्जातकर्मचौडमौजीनिवन्धनेः। वैजिकं गार्भिकं चैनो द्विजानामपसुज्यत³ इति ॥ श्रपरे त्मयसंस्कारमाद्यः। तत्र द्वित्रसंस्कार प्वानुमततमप्रायो वेदार्थविदां सकृदनुष्ठानस्य प्रसिद्धत्वाद्वा तुल्येन⁴॥

व्र० । तृतीये गर्भमासे सीमन्तकमेंदं स्वयं कर्तव्यम् ॥
व्रा० । गृहीतगर्भया तृतीये मासि सीमन्तकारणं । कारयत इति
णिजुपदेशन्न स्वयं । वैवाहन एवाझौ सीमन्तोन्नयनमिति ।
यौगिकमेतत्कर्मनाम । प्रथमगर्भ एवेति केचित् । मातुः संस्कारात्पुरुपसंस्कार इति स्मृतिदर्शनात् । तथा गार्भेहोंमेरिति मनुः ।
व्रान्यवाभ्युत्कमा हश्यते । पूर्व पुंसवनं पश्चात्सीमन्तोन्नयनं
नम्यमात्रं । इह त्वन्यदेव देवतायागलज्ञणम् ॥

शुद्धपत्तस्य पुरायाहे पर्विशा वा यथोक्रमुपममाधाय जयप्रभृति-भिद्धेत्वा पश्चादमेदंभेषु प्राङासीनायाः सर्वान्केशान्संप्रमुच्य प्रसा-धयते" यं सीमन्तामिति । यं सीमन्तं कक्कतस्ते चकार यद्वा ज्ञुरः परिववर्ज वपंस्ते । स्त्रीषु रूपमिश्वनौ तं निधत्तं पौंस्येनेमं

^{1.} Thus A: ॰मासाद्यपे॰ D. ॰मासाद्यपे॰ C. 2. Manu II. 27. 3. प्रतिहन्यते D. The printed text of Manu: अपमृज्यते 4. No interpunction in the Mss.; on this passage follows immediately the passage given from दे॰ under sutra 2. 5. Thus the Ms.! 6. ॰साद्यते ACT, Br. (text) the Stein Feaka and Ād., ॰साध्यते D (text) and Mantrabhāṣya and the comm. of Br. 7. It is not improbable that here ended the sutra proper. 8. Thus D (second hand in text) and Mantrabhāṣya (periphr.: वित्तावान्); परिवर्ज, परिवर्ज परिवर्ज the others. 9. Thus all, but the Mantrabhāṣya faघतं.

संस् जतं वीर्येण ।। इन्द्राणी चक्रे कङ्कतं स सीमन्तं विसर्पतु । पुनः पतिभ्यो जायां दा अप्रे प्रजया सह ।। पुनः पत्नीमिप्रर-दादायुषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्या यः पतिर्जीवाति शरदः शतिमिति ॥ २ ॥

दे०। यथोक्रमुपसमाधानं कृत्वा जयप्रभृतिभिराज्यभागान्ते ईत्वा प्रकृतस्यावसथ्यस्याग्नेः पश्चाद्येर्दभेषु प्राङ्मुख्या उपविष्टायाः सर्वान्केशान्सम्यक् प्रकर्षेण मुक्तान्कृत्वा कङ्कृतेन दाक्रमयोभया-त्मकदिक्रभूरितरदन्तयोगिना वालस्पष्टीकरणेन प्रसाधयते । स्पष्टीकरोति । वच्यमाणाभिस्तिस्भिर्भ्वाभिः । इतिशब्दः करणप्रधानः । स्रनेन मन्त्रत्रयेण केशान्प्रसाधयत दिति पूर्वेण संवन्धः॥

व०। श्रत्राज्यभागान्ते अपरेणाग्नि दर्भेषु प्राङ्मुखीमुपवेश्य यं सीमन्तिमिति तिस्र उक्त्वा कङ्कतेन संप्रमुक्तान्केशान्प्रसाधयते॥ श्रा०। श्रुद्धपत्तस्येति व्याख्यातं । श्राज्यभागान्तं यावत्पश्चाद्ग्नेद्भेषु प्राङ्मुख्या उपविद्यायाः सर्वान्केशान्संप्रमुच्य प्रसाद्यते। संस्करोति कङ्कतेन। यं सीमन्तिमिति तिस्वभिर्श्विग्भः॥ त्रिःश्येतया शल्ल्या शमीशाख्या सपलाश्या वा सीमन्तं विचिनोति यास्ते राक इति ॥ ३॥

^{1.} Thus AD, Br., and three of the ṛcakas; संसुज्यतं CT and first hand of D; • ज्यतां the Lahore Ms. of Br. and the Parisian ṛcaka. 2. Thus AT, the Mantrabhāṣya (छोड्यें छट् r. छेट्?) and the Parisian ṛcaka; जीवातु the Bombay Ms. of Br., जीवतु the Lahore Ms. and two ṛcakas.—In the Tuebingen ṛcaka the last two mantras are accented. 3. Thus DA, •साधते CT and first hand of D. 4. Here all thus. 5. See Ād. on XV. 2. 6. Before न्नि: all the Mss. of Devapāla have त्रीन्वारान् . 7. A, Br., and four ṛcakas insert स after वा.—We would expect वा before instead of after सपछा-राया, but cp. XXV. 2.

दे०। त्रीन्वारान् निः श्येतया शुक्कया शलल्या। शलिलः श्वावित् सेधा। तस्याः शलाका शलिकपचारात्। तया शमीशाखया सपलाशया सपत्त्रया। सीमन्तं चिचिनोति। यास्ते राक इति त्रिष्टुभा। शलल्या ताम्रशलाकया श्येतया लोहितयेति यद्या-चत्तते तत्र द्यानुरूपम्॥

ब्र०। यास्ते राक इति शलल्या शमीशाखया सपर्णया वा लला-टमध्यादारभ्य कुकाटिकां यावह्विधा केशान्करोति॥

श्रा०। ततस्त्रिःश्येतया त्रिषु स्थानेषु श्येतया श्रक्कया शलल्या श्वावि-च्छलाकया शमीशाखया सपर्णया तथा पाटितया वा सीमन्तं विचिनोति । केशान्विशुध्यति । यास्त इत्यनया जगत्या ॥

अथास्याः पृथकेशपचौ संनद्यति नीललोहितेन सूत्रेण नील-लोहितं भवति कृत्यासिक्विर्वेज्यते । एधन्ते अस्या ज्ञातयः पति-र्वन्धेषु वध्यतामिति ।। ४॥

दे०। श्रनन्तरमस्या गर्भिण्याः कङ्कतसमीकृतानां शलल्या विभज्य-मानाभिरेखापरिच्छेदेन कृतसीमन्त्रभागानां केशानां कृतौ पृथ-ग्यौ पत्तौ पार्श्वद्वयगतौ संनह्मति नीललोहितस्त्रेण नीललोहित-मिखादिकयानुष्टुभा॥

व्र । नीललोहितं भवतीति नीलरक्षस्त्रेण मन्त्रात्रुन्या पृथकपृथक् केशाधौं संनद्यति । प्रथमं दक्षिणम् ॥

श्रा० ।...संनह्यति । श्रा श्रवटदेशं किकाटिकां वा द्विभक्ताः केशाः । तेषां द्वौ पत्तौ विभक्तौ पृथकपृथक् संनह्यति नीललोहितेन प्रति-सरेण्॥

यो गुरुस्तमईयेत् ॥ ४ ॥

^{1.} Cp. Note 6 on the previous page. Devapāla apparently takes সি: হ্ৰত as two words! 2. The Lahore Ms. of Br. om. a. 3. The Mantra is accented in the Tuebingen Icaka. 4. Thus the Ms. How is to be read?

दे०। यो गुरुः सीमन्तोन्नयनस्य कर्ता ब्राह्मणस्तमद्वयेत्। यथाशक्ति मधुपर्कदानादिना पूजयेत्॥

ब्र०। तत श्राज्येनाग्नेय्या चैश्वदेष्या चा प्रधानं । ऋतुतिश्यादिया-गादितन्त्रं समाप्य यथाश्रद्धं गुरुमर्दयेत् ॥

आ०। ततो देवताप्रश्रायमानेति हुत्वा आग्नेय्या यजेहे श्वदेव्या वेति चतुर्गृहीतेन प्रधानं। एवंविधो ऽस्य विषयो यतः तत्र तन्त्रं कृष्यते। आवापस्थाने न किञ्चित्प्रधानं द्रव्यं देवता वा तत्रा-प्रश्रायमाना देवता। यो ऽत्र कर्माण गुरुहों मकर्ता मातुलादि-स्तमईयेइ चिणादानेन। योनिसंबद्धं कंचिदेतत्कर्म कारयेन्न त्वृत्विद्धात्रम्॥

एतदेव कुमारीणां सटोद्धरणमत्रैवानुलेपनम्2।।६।।३१॥ (३। ७)

दे०। श्रत्रैव काले वाग्दत्तानां कुमारीणां सटोद्धरणं कर्म कर्तन्यं केशरजनाविशेषात्मकमनुलेपनं सर्वीषधिकुङ्कुमप्रभृतिभिरनुले-पनं शोभाविशेषाधायि सीमन्तस्य। श्रत्राग्नेय्या ये के च ज्मेत्ये-तया चतुर्गृहीतेन प्रधानयागः सीमन्तोन्नयनं परिपूर्णम्॥

ब्र० । श्रस्मिन्नेव मास्यनवलोभनं³ गर्भरत्नार्थमन्यगृह्यो**क्नं'** कर्तव्यं । यास्ते राक इति । भुवो यज्ञस्येत्याग्नेय्या⁵ ये के च ज्मेति वैश्व-देव्या⁵ वा ॥

श्रा०। पतदेव कुमारीणां सटोद्धरणं वेणीगृहनं मन्त्रवत्कर्तव्यं। श्रन्यत्तूर्णां। विशेषस्त्वत्रैवानवलोभनं³। श्रस्मिन्नेव काले सी-मन्तस्य विलोभनं मोहनमनुपलिंध कुर्यात्॥

^{1.} See LXXIII. 3. 2. Here Devapāla differs materially from Br. and Ād., who read (as do also the Berlin, Stein, Parisian and Tuebingen !cakas) :अन्नैवानवलोभनम् , see Br. and Ād. on this sūtra. The Parisian !caka has : अन्नैवानवलोभनम् । कुङ्कुमकपूरादिना रचना कार्यो. 3. Cp. note 2. 4. See e.g. Āśv. g!hs. I. 13.1. 5. These are the Mantras for the pradhānahoma, cp. Br. on sūtra 5.

अथ पुंसवनम् ॥ १ ॥

दे०। अथेत्यानन्तर्ये । सीमन्तोन्नयनानन्तरं पुंसवनसंद्रकं गर्भ-संस्कारकर्म कर्तव्यमित्यादिना॥

ब्र०। श्रनेकदेवतायांगे एक एव चरुर्भवेत् । ऋते पुंसवनाद्गुह्ये लागाद्विवचनं यथा।

श्चा० । श्रथ शब्दमानन्तर्यार्थं करोति । सीमन्तोन्नयनादनन्तरं पुंस-वनं । पुंसवनमिति संस्कारनाम ॥

भूयिष्ठगतेषु गर्भमासेषु त्रीन्स्थालीपाकात्र्श्रपयेदाग्नेयमेन्द्रं वैष्ण्वं च ॥ २ ॥

दे०। दशमे मासि स्तव इति श्रुतेर्दर्शनाच दश गर्भमासाः । तत्र पञ्चार्थभागः पह भूयांसः सप्त भृयिष्ठाः । भृयिष्ठः सप्तमो गतो येषु तेषु गर्भमासेषु सत्सु । श्रष्टमे मासि शिष्टाचारात् ॥

ब्र०। पुंसवनमन्यशालासु तृतीय गर्भमासे पुरा गर्भस्पन्दनादुकं । लौगान्तिस्तु भूयिष्ठगतेष्वाह । यदा पुंसा नन्तत्रेण चन्द्रमा युज्येत तदा पुंसवनिमिति गृह्यान्तरं । सप्तमे उप्टमे वा पुंसवन-मिति सदाचारः । श्रग्नये जुप्टमिन्द्राय जुप्टं विष्णवे जुप्टमिति स्थालीपाकानामत्र निर्वापः ॥

श्रा०। कदा। भृत्यिष्ठगतेषु गर्भमासेषु । गर्भमासास्तावदश्य ...। भृत्यिष्ठगतो येषां ते भृत्यिष्ठगताः। तेष्वष्टामितिषु त्रीन्स्थाली-पाकान्श्रपयत्। श्राग्नेयमैन्द्रं वैष्णवं च देवताविधानम्॥

तेषां यथादेवतं जुहोति । त्राग्निस्तुविश्रवस्तममिन्द्र चत्रं प्र

^{1.} With this śloka, taken from a Kārikā, Br. introduces this chapter. 2. Thus CT: ज्य: AD. 3. See Sānkh. gths. I. 20.1 and Yājn. I. 11. 4. See e. g. Āśv. gths. I. 14. 2. 5. The following words are hopelessly corrupt. 6. Sie Ms.! 7. Not found in the Mss. of Devapāla, but cp. his Bhāṣya on this sūtra. 8. ेदेवतं D. Br., Ād., the Stein ṛcaka.

तिह्रष्णुः । पुमानित्यभिजुहोति । पुमानिष्नः पुमानिन्द्रः पुमा-न्विष्णुरजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं दशमे मासि स्तवे । येन जातेन विश्वना जीवेम शारदः शतं पश्येम शारदः शतमिति । तं नो मंहस्व शतिनं सहिं स्वां गोसिनिमश्वसिनं वीरं स्वाहा ॥ ३॥३२॥(३।८)

- दे०। तेषां मध्यादन्यतममन्यतमं गृहीत्वा यथादेवतं अहोति। यत्रैकः स्थालीपाकस्तत्र देवताभेदे अपि एककर्म इत्यदेवतासंयोगस्येन् क्यात्। इह तूभयभेदात्संयोगभेदेन कर्मबहुलत्वं। श्रिष्ठिस्तु-विश्रवस्तमित्यादिनाग्निं जुहोति। इन्द्र स्त्रमित्यादिनेन्द्रं। प्रतिह्युपित्यादिना विष्णुं। पुमानित्यादिनैकैकस्माद्भागमुद्धृत्य स्विष्कृतं जुहोति।...पुमानग्निः....तं नो मंहस्व.....श्राभ्यां ऋग्यजुभ्यां स्विष्कृत् क्रियते॥
- व्र० त्राज्यभागान्तं हुत्वा । त्रश्निस्तु० इति स्थालीपाकस्य जुहोति । पुमानित्रिरिति स्रृवेणाज्यस्याभिहोमः । इन्द्रः... इति स्थालीपाकस्य । कस्य । पुमानिन्द्र इत्यभिहोमः। प्रतिद्विष्णुरिति स्थालीपाकस्य । पुमान्विष्णुरित्यभिहोमः । पुमांसं जनयेत्पुत्रमित्यनुषङ्गः । तत ऋतुतिथियागादि तुल्यं । समवदाय स्विष्टकृतम् ॥
- श्रा०। देवताभेदादेव भेदे प्राप्ते त्रिगुण्मन्यत्र.... भवतीति विश्वा-पयति। तथा च दर्शितं स्थालीपाकस्य जुहोति। यत्र पुनर्द्रव्य-भेदस्तत्र हविद्रव्यभेदो अपि श्रावण्यादौ । तेषां यथादैवतं जुहोति। यथा दैवतं प्राप्तं। सदुच्यते । उपहोमार्थमग्निस्तु-विश्रवस्तममिति मन्त्रविधानं। पुमानित्यभिजुहोति। यथा-देवतं विभज्य। पुमानग्निरजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं। पुमा-निन्द्रो श्रजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं। पुमान्विष्णुरजायतेति

^{1.} इति is inserted by Br., by four !cakas and of the Mss. of Devapala by A. 2. •दे• D. 3. Read: एकंकर्म ? 4. Blank of eight or ten aksaras. 5. I guess: तदुच्यते उपहोमार्थ । अ०.

ऋग्यजुभ्यांमेकेकामाहुति। श्रमिहोमो हविषामुपरि न तु व्यवः धानेन। त्रिः समवदाय स्विष्टकृतं जुहुयात्॥

अथ सोष्यन्तीसवनम् ॥ १ ॥

दे०। श्रनन्तरं सोष्यन्तीसवनं नाम दृष्टार्थं कमांच्यते। यौगिकीयं¹ संज्ञा। स्यते ऽनेन सवनं। सुखप्रसवकं कर्म। सोष्यमाणाया श्रासन्नप्रसवायाः सवनं सोष्यन्तीसवनम्॥

श्रा० । नायं संस्कार इत्यथशब्दार्थः । सोष्यन्त्याः सूयमानायाः सवनं² । सुखप्रसवायेतिकायते ॥

विजनिष्यमाणाया अद्भिः पाणि स्नवन्तं शिरस्याधाया हृदया-दिभमृशेद्यथायं वातः पवते यथा समुद्र एजति । एवं ते गर्भ एजतु सह जरायुणावपद्यतामिति ॥ २ ॥

दे० । भर्तात्र कर्ता । तदसंनिधावाप्तः कश्चिद्देवरादिः ॥

श्चा०। विज्ञनिष्यमाणाया श्रद्भिष्ठदकेन पाणि हस्तं स्नवन्तं हत्वा-थास्याः शिरस्याधाय यावद्शृदयदेशं स्नवता पाणिना यथायं वात इत्यनयाभिमृशेत्॥

चित्रमेव प्रजायते ॥ ३ ॥ ३३ ॥ (३ । ६)

रे॰। तथा सित चित्रमेव सुखेन प्रस्यत इति दणार्थतामस्य कर्मण ग्राह ॥

व्र° । सोष्यन्तीसवने त्रिकादिभिहाँमः । तव श्रिय इत्यादि येन रक्तसि दाशुष इत्यन्तम् ॥

श्रा०। एवं कृते चित्रं प्रजायत इति प्रयोजनवाचकम् ।।

पुत्रे जाते नाम घीयते ॥ १ ॥

^{1. •} केयं DCT. 2. सवन the Ms. 3. Many of the Mss. read आदाय instead of आधाय. 4. Thus the Lahore Ms. of Br., the Stein Icaka and of the Mss. of Devapāla DA; all the others क्षिप्रं होव. 5. This is all the comment Br. gives on this kaṇḍikā. 6. Cp. LXXIII. 4--5.

दे०। पुत्रे जाते जातकर्म कृत्वा नाभिवर्धनादनन्तरं नाम श्रीयते। इदं नाम करिष्यत इति केचिद्याकुर्वते। नामकरणं होकादश्यां नाम कुर्वीत पुण्ये वाहनीत्यशौचश्रुद्धौ स्मृतं। अन्ये त्वाहुः। जाते सत्येकादशीं तदनन्तरं वा सुलग्नं नामकर्मणि नातिकामे-दित्येवं परमेतदिति। वयं तु दूरे वस्यामः॥

श्रा०। न दुहितरि होमः। नाम तु क्रियते। श्रमन्त्रकं मधुसर्पिषः प्राशनं। जाते जाते पुत्रे पुत्रे नाम तस्य श्रीयते स्थाप्यते चिन्त्यते वा॥

घोषवदाद्यन्तरन्तस्थं चतुरचरम् ॥ २ ॥

दे०। नाम्च आदौ घोषवद्त्तरं कर्तव्यं। मध्ये चान्तस्थसंक्षकं।
चत्वार्यत्तराणियत्र तत्। अत्तराण्यचोत्रहलानामनवधारणात् ॥
आ०। घोषवान्वर्णे आदिर्थस्य तद्धोषवदादि। वर्गतृतीयचतुर्थपश्चमा यरलवाश्च घोषवन्तः। अन्तरन्तस्थं। अन्तर्भध्ये अन्तरस्थानां यरलवानामन्यतमो यस्य तदन्तरन्तस्थं। चतुरत्तरं।
चत्वार्यत्तराणि यस्य। यथा देवदत्त इति॥

यथोपपत्ति वा ।। ३ ।।

दे०। यथा वा देवतालब्धत्वाद्यनुसारेण तदुपपद्यते तथा कर्तव्यम्॥ आ०। अथवा यथोपपत्तिः। यथोपपद्यते।मासस्तुनन्तत्रदेवताकुल-प्रवन्धादिनिमिन्तेन ॥

श्रिमत्रानीय तस्मिन्नाज्यभागान्तं हुत्वा सहिरएयकांस्ये सं-पातानवनयेद्धिरएयगर्भः संवत्सरस्य प्रतिमां काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा प्रजापते नहि त्वदन्य इति च दाभ्याम् ॥ ४॥

^{1.} Thus CT. इदं च A, इयं D. 2. नाभिक ACT and first hand of D. 3. कादशी ATC. 4. वयं तु तत्वमदूरे A. 5. क्वांत्रहलामनव D. 6. Read probably: मासतुनक्षत्र . 7. कांसे the Mss. of Devapāla. Br., and the Berlin and Parisian reakas. 8. च om. Br., the Parisian and Stein reakas and from the Mss. of Devapāla A; cp. XXXVI. 1.

दे०। यत्र गृहे प्रसवस्तत्र लौकिकमग्निमाहत्य तत्रेवाज्यभागान्तान्होमान् कृत्वा हिरण्ययुक्ते कांस्यपात्रे संपातान् हृतशेषिन्दृनवनयेत् स्नावयेत्। हिरण्यवर्णं इत्येकाहृतिः। संवत्सरस्येति
द्वितीया। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा इति चतस्तः। प्रजापते नहि त्वदिति च द्वाभ्यां
द्वे। एवमश्रौ भवन्ति। प्रधानकर्मत्वा चतुर्गृहातेनेव होम इत्याहुः॥

व्र०। नाभ्यां छिन्नायां गेहाग्नेरिज्ञमुद्धृत्य स्तिकावसथ एवोद्धता-वोक्तित आसद्येत्। तस्मिन्नाज्यभागान्तं दुत्वाष्टौ प्रधानाद्धती-र्जुहुयात्।...एतासामप्रानामेकैकां दृत्वा सिंहरग्यकांस्ये संपा-तानवनयेत्॥

श्रा० । श्रिप्तमत्रानीय यत्रेव गृहे जातः । लोकिकमाहृत्य तिस्मन्नाज्यभागान्तं हुत्वा सिहरण्यकंसपात्रे संपातान् हुतशेषान्विन्दुः
नवनयत् । स्थापयेत् । हिरण्यगर्भ इति वदयमाणेरप्रभिः । केचित्प्रधानन्वाद्यतुर्गृहीतेनेव जुह्नति । श्रत्र प्रजापते निह त्वदिति
सप्तमी विराट् । श्रमुष्येति । नामव्यतिषद्गः पितृषुत्रयोः । जातस्य नाम प्रधमान्तमाद्यन्तयोर्मध्ये प्रध्यन्तं पितृद्धिः । देवस्वामी
विष्णुस्वामिनः पुत्रो विष्णुस्वामिनो देवस्वामी पुत्रः । वयं
स्याम पत्रयो रयीणामिति ॥

अग्नेरायुरसीति हिरएयेन मुखं मेध्यं कृत्वा पाणिना मुखमद्भिः संस्पृश्य प्रचाल्य स्तनावनुमन्त्रयते मधु वात² ऋतायत इति तिसृभिः प्रत्यृचमुभा उत्तमया ॥ ४ ॥

दे०। त्राग्नेरायुरसीत्यादिना मन्त्रेण हिरण्येन मुखं मेध्यं पवित्रं कृत्वा जलाबिलेन हस्तेन मुखं स्पृष्ट्वा बालस्य मातुः स्तनावनुमन्त्रयते" प्रचालय बालस्य पिता। तदसंनिधौ पुरोहितः। एकैकयर्चैकै-

^{1.} This refers to the Mantra Kāth. XV. 8: 216, 1-2. 2. Thus (not बाता, as Schræder has it) runs the Verse of the Kāthaka, ep. XXIV. 11. 3. Only A स्तनानपु॰.

कमन्ययोत्तमया तूभौ । तद्पेक्तमेच बहुवचनं स्तनानिति । मधुवात इति दिच्णां। मधु नक्रमिति वामं। मधुमान्न इति द्रौ॥ व्रव । तेन हिरएयेन शिशोरग्नेरायुरसीत्यास्यं संयोज्य पाणिना मुख-मद्भिः संस्पृशति । श्रग्नेरायुरसीत्यत्रामुष्मा त्रायुर्धेहीति कुमा-रस्य चतुर्थ्यन्तं नाम गृह्णाति । यथा । श्रश्नेरायुरसि तस्य ते मनुष्या श्रायुष्कतस्तेनास्मै देवदत्तायुर्धेहीति। ततः स्ति-कास्तनौ प्रज्ञालितौ मधु वात इति तिस्तिः प्रत्यृचमनुमन्त्र-यते। मधु वात इति द्विणं मधु नक्कमित्युत्तरं मधुमान्न इत्युभौ युगपत्॥

हिरएयेन संपातान्संनिघृष्य मुधु चेत्येके तन्मुखे कृत्वा प्रपायय-त्यायुर्धय जरां धय सत्यं धय श्रियं धयोर्जं धय रायस्पोषं धय ब्रह्मवर्चसं धय ॥ ६ ॥

दे०। सुवर्गेन संपातान्संनिघृष्य बालकमुखे कृत्वा पाययति। एके पुनर्मन्यन्ते मधु च मधुयुक्तान्संपातान्संनिघृष्य पाययोदित्यर्थः। उत्सर्गेण पितृकर्मकत्वाज्ञातकर्मप्रभृतीनां पिता ब्रते । हे बालक श्रायुः धय पिब...॥

व्र०। ततो हिरएयेन संपातान्संनिघृष्य...तद्धिरएयं शिशोरास्ये कृत्वायुर्घयेति सप्तभिराज्यं स्तनौ च पाययेत्॥

श्रा० ।...तद्धिरएयं मुखे कृत्वा प्रपाययति । निघृष्टमधुसर्पिषी प्रपा-ययात सप्तामिर्मन्त्रैः॥

जीव शरदः शतं पश्य शरदः शतिमिति मूर्धनि निघाण्य स्व-स्त्ययनं वाचयति² ॥ ७ ॥ ३४ ॥ (३ । १०)

^{1.} But none of the Mss. of Devapala, nor Br. nor Ad. read स्तनान in the sutra. 2. In the Parisian tcaka, follows: सर्पिप्मदन्नं ब्राह्मणान्भोजयेत्, in the Mss. of Devapala (see the Bhasya) the words: बोधश्च मेत्यनुवाकम्, thus also Ad. Br. there is no trace of them. I am uncertain whether they belong to the sutra text. cp. LIV, 20.

- दे०। जीव...शतमिति मूर्थानं निद्याप्य स्वस्त्ययनं वाचयति। वोधश्च मेत्यनुवाकं । स्वाधें ऽपि णिच् वाचयतीति । शिष्टं स्पप्टम्॥
- आ०। जीव शरदः शतिमिति मूर्धित निष्ठाणं। ततस्तन्त्रं समाप्य स्वस्त्ययनं वाचयित। बोधश्च मेत्यनुवाकं। पितुः स्वयं कर्तृ-काग्येतानि प्राक् चूडाकरणात्। वाचयतीति स्वार्थे णिच्। यदापरः कर्ता तदा पितुरेव वाचनम्॥

सर्पपान्फलीकरणिमश्रान्दर्व्या जुहोति शर्णडो मर्कोपवीतस्तारेषडु-लेयः जलूखलश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ अनालिखन्नव-लिखन् किंवदन्त उल्खलश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ हर्यच्याः कृम्भिः शिक्षहेन्ता जुपणीमुखश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ केशिनी श्रलोमिनी कवकेशावकाशिन्यपेतो नश्यतामितः स्वाहेति ॥ १ ॥

- दे०। ... जुहोति । वालकस्तिकयोरित्यर्थः । अशोचकाले अमी होमाः। अतश्च दृष्टार्था एव। फलीकरणं कम्बुकाः । तैर्मि-श्चितान्सर्पपान् सञ्जूरिकामिश्चीकृत्य दृष्यां दृशाहं यावत्सायं-प्रातर्जुहुयात् शगड इत्यादिचनुर्भिर्मन्त्रेः॥
- ब्र०। परिसमूह्य पर्युच्य पारस्तीर्य सर्पपान्फलीकरणमिश्रान्दर्व्या दभैः संमृष्ट्या सायंत्रातः शण्डो मर्क इत्यादिभिश्चतुर्भिरशुद्धे जुहुयात्॥

^{1.} The variants are: तौण्डलेय:, तोण्डुलेय:, तोडलेय:, तण्डुलेय:, ताण्डुलेय:. 2. ॰दन्त: D. ॰दन्तं Br. 3. हर्ता A and the Lahore Ms. of Br: 4. चुपुणी॰ the Stein. Berlin and Tuebingen leakas. 5. कावकेशायकाशिनी DCT, the Stein and Berlin reakas; कचाकोचापकाशिनी A: कौवकेशान्तकामिन्य॰ Br. (only the Bombay Ms.); instead of अपेतो the Mss. of Devapāla ममेतो . 6. This word only given by A.

काठकगृह्यसूत्रे ३४ । १-३६ । १॥ (३ । ११ । १२-१॥) १४१

श्रा० । ततः सर्वपान्फलीकरणिमश्रान् सकम्बुकान्दर्ग्या जुहोति सकृद्ग्रहीतान्स्वाहान्तैश्चतुर्भिः ॥

एवं सायंप्रातर्दशाहं जुहुयात् ।। २। ३५ ।। (३।११)

दे०। अनेन प्रकारेण² मन्त्रचतुष्टयेन दशाहं जुहुयात्। अशौचकालं यावत्तावज्जुहुयादित्यर्थः॥

श्रा०। एवं सायंप्रातर्दशाहं स्तिकाशौचापनिवृत्तये होमो दृष्टार्थः ॥

दशम्यां तिसन्नेवाग्नौ पयिस स्थालीपाकं श्रपियत्वा सर्वगन्धेः फलोत्तरैः सिशरस्कं स्नापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाद्य स्थाली-पाकस्य जुहोति कया निश्चत्र इति द्वाभ्यां कया तच्छुएवे प्रजाप्तये स्वाहा प्रजापतये निह त्वद्नय इति च द्वाभ्याम् ॥१॥

दे० । दशम्यां व्यतीतायामशौचशुद्धावेकादशेऽहिन द्वादशेऽहिन तत्र नक्तत्रादिवेगुण्ये दिनान्तरे नामधेयं दशम्यां वा द्वादश्यां वापि कारयेत् । पुण्येऽहिन मुहूर्ते वा नक्तत्रे वा गुणान्वित इति स्मरणात् । त्रौदियक्या व्यवस्थया त्रयोदशमी तिथिर्णृद्यते । नन्वा न्याय्यादुत्थानादा न्याय्यायाच्च संवेशनाद्यतनकाल इत्यादिकया रात्रिशेषे द्वाभ्यां प्रभाते तिस्विभिर्विभातायामिष

^{1.} In the Bombay Ms. of Br. (not in that of Lahore) and in the Berlin reaka follows: नात्र पक्षयागः, which do not seem to belong to the sūtra text. 2. Thus emended: प्रकारचतुष्ट-चेन the Mss. 3. Fromसर्वगन्धः up to सापियत्वा fails in both the Mss. of Br., but cp. the Bhāṣya of Br. and Ād. and supra XXI. 1. 4. च given by Br. and all the Mss. of Devapāla except A (missing also in the Parisian and Bombay reakas.) 5. Cp. Manu II. 30. 6. औदियन्या A. औपसदियक्या CT and first hand of D. 7. C seems to read त्रयोदशी. 8. Corrected (cp. Kāś. on Pāṇini I. 2.57), the Mss.: नन्वन्याययादुत्थानादन्यायाच. 9. Cp. Ād. on this sūtra.

रजन्यामुद्यात्प्राक् परिकायते । श्रशौचानुवृत्तिदर्शनात् । निस्तित्रेव स्तिकागारस्थं स्तिकाद्गौ पयित स्थालीपाकं श्रप-यित्वा सर्वीपधिप्रभृतिभिः सुगन्धिद्रव्यविशेपेरुपरिचिनिहित-मङ्गलार्थज्ञातीफलपूगफलिवशेपैः सिशरस्कं स्नापयित्वा । पुंलिङ्गनिर्देशात्स्त्रियं वर्जयित । श्रनुपभुक्तेन वस्त्रेण संज्ञाच स्थालीपाकस्य संबन्धिभिरवदानैर्व्यत्ययेन स्थालीपाकेन जुद्दोति कया निश्चित्र इति पञ्चाहुर्ताः॥

त्रव। एवं दशस्यां राज्यामतीतायां नामध्यकरणं। तत्र यस्मिन्नेवास्रो जातकर्म कृतं तस्मिन्नेव पयसि स्थालीपाकं अपयेत्। काय
प्रजापतये जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः। श्राज्यभागान्ते शिशुं
सर्वगन्धिमश्रोदकेर्जातीफलपूगफलादियुतेः सशिरस्कं स्नाप्याहतेन वाससा प्रच्छाद्य कया नश्चित्रः कस्त्वा सत्यः कया
तच्छुग्वे प्रजापतये स्वाहा प्रजापते नहासा श्रमुष्येति पर्
स्थालीपाकस्यावदाय प्रधानाहृतयः॥

श्रा०। दशस्यां व्युष्टायां जननाद्या दशमी तस्यामनीतायामशोचा-पगम इत्यर्थः । श्रा न्याय्यादुत्थानादारभ्याशौचापगमनं । उभयतोऽर्धरात्रमिति केचित्। तत्तु पुनरयुक्तं। रात्रिशेष द्वाभ्यां प्रभाते तिस्भिरिति गौतमीयस्मृतिदर्शनात् । प्रभातायामपि रात्रावनुदिते सूर्ये श्रशोचशेषं दर्शयति । तेन चावशेषायामपि रात्रौ श्रशौच उत्पन्ने सा रात्रिर्भएयते । दशमीयहण्मशौच निवृत्त्युपलच्यां। तस्मिन्नेवाशौ स्तकापगमेनासौ स्तिकाशिः । तस्मिन्नेवाशौ तत्र च गृहे यावच्छिशोर्निष्कमणं गृहात्र कृतं तावद्न्यत्रायुक्तं। पयसि स्थालीपाकमित्यादि गतार्थ । सशिर-स्कमिति पुंलिङ्गग्रहणात् स्त्रिया एतम्न भवति । कया नश्चित्र इति स्थालीपाकस्य पडाहुतीर्जुहोति । नामव्यतिपङ्ग उक्तः ॥

अग्नेरायुरसीति तुल्यमा ललाटाभिमर्शनात् ॥ २ ॥

2.

^{1.} Corrected, the Ms.: अन्ययादुत्तानारभ्याशीचापगमेनम्। See Gaut. dhś. XIV. 7-8. 3. See Ād. on XXXIV. 4.

दे०। श्रश्नेरायुरसीत्यादिकमायुषेष्ट्या तुल्यमित्यतिदेशः । श्रवधि-माह । श्राललाटाभिमर्शनात् । तस्य ललाटमभिमृश्याश्विनोः प्राण इति जपतीति वन्यति । तदनन्तरमायुषेष्ट्या समान-मित्यर्थः॥

श्रा०।...तुल्यमायुषेष्ट्या॥

तदेव नाम धीयते ॥ ३ ॥

दे०। श्रत्रातुवाके श्रसावित्यस्य स्थाने तदेव नाम धीयते । यत्तु जातकर्मणि कृतं नान्यत्॥

आ। । असिन्न नुवाके असौशब्दस्थाने तदेव नाम धीयते यज्ञात-कर्मिण ॥

अन्यदित्येके ॥ ४ ॥

दे०। एके पुनराहुः। श्रन्यद्विधीयते। द्वे हि नाम्नी ब्राह्मणस्य कर्तव्ये। तत्र यद्रहस्यं जातकर्मण्युक्तं पुत्रे जाते नाम धीयते हति प्रयोजनं परेरिमचारे क्रियमाणे ऽनुचाराद्प्रकटं प्रकटं त्वेका-दशादौ न्यावहारिकं। तथा चश्रुतिः। तस्माद्ब्राह्मणो द्विनामेति । किं तु तुल्यमायुषेष्ट्येत्यर्थः॥

ब्र०। तसाद्ब्राह्मणो द्विनामार्धुक इति श्रुतिः । अन्यन्नाम लोकप्र-सिद्धमिह कार्यम् ॥

श्रा० । श्रन्यदिति केचिदाचार्याः । परमतमप्रतिषिद्धमनुमुर्तं । तथा च श्रुतिः । तसाद्बाह्मणो द्विनामार्थुक इति । श्रतोऽन्य-देव । किं तु तुल्यम् ॥

^{1.} See XXXVI. 10 and the remark on this sortra. 2. Thus D. second hand: D first hand and CT: •चारादिमकरं, A: •चारादिकं प्रकरं (omitting the following प्रकरं). 3. See the next note. 4. See Kāth. XXVI. I: 120.17. Could this quotation of the sruti have formed part of the sutra text? 5. The Ms. •चेन्द्र•, but the whole is corrupt. Cf. Vātsyāyana Bhāsya on Nyāya sutra I. 1.4 परमतमश्रतिषद्धमनुमतमिति हि तन्त्र• यक्ति: I Also cf. Kautalya Arth.: XV. 1. परवाक्यमञ्जतिषद्धमनुमतम्

प्राक् स्विष्टकृतः कांस्ये 'पृतमाज्यमासिच्य हिरएयं चावन्धनी-यमग्रेरायुरित्यवधायं तस्य जुहोतीन्द्रस्य प्राण इति पश्चिमः॥५॥ दे०। स्विष्टकृतः पूर्व पृतं घृतं कंसपात्रे प्रक्षिप्य तत्र च हिरएयं प्रक्षिप्याग्नेरायुरसीत्यादिना मन्त्रेण । कीटशं सुवर्ण । यदावन्ध-नीयं । वालस्य कएटादो वन्धनाई । तस्य जुहोति । इन्द्रस्य प्राण इत्यादिभिः पश्चिभिमन्त्रेः ॥

प्र०। तत ऋतुितिथियागादि परि ते दृडभा रथ इत्यन्तं हुत्वा बाहिस्तन्त्रकंणः विधिनाज्यं संस्कृत्य कंसपात्र ग्रासिच्य तत्र कण्ठाभरणयोग्यं हिरण्यमग्नेरायुरित्यवद्धाित । श्रमुष्मा श्रायु-धेंहीत्यत्र चतुर्थ्यन्तं शिशुनाम पूर्ववत् । ततः कंसस्थस्याज्यस्य-नद्रस्य प्राण इति पञ्चभिः स्वाहाकारान्तेः पञ्चाहुतीः स्रुवेण जुहोति ॥

श्रा०। प्राक् खिएकृतः कांस्ये पूतमाज्यमासिच्य । श्राज्यधान्या पूतं । तद्विसच्य । तत्राज्ये हिरएयं चायन्ध्रनीयमग्नेरायुरित्य-षधाय । श्रत्रामुष्मा इति द्वितीयस्य नाम्नः प्रयोगः । तस्य कंस-स्थस्याज्यस्य जुहोति।इन्द्रस्य प्राण इति पञ्चभिः स्वाहाकारान्तैः॥

प्राक् संस्थितयज्ञपो ब्रह्मा घृते हिरएयमवपद्यते सर्वे च ऋत्विजो यदसर्प इति ॥ ६ ॥

दे०। संस्थितयजुहाँमात्पूर्व ब्रह्मा घृते हिरण्यमवपद्यते। श्रवप्रश्नाति। यत्तद्वालगलादिवन्ध्रनार्थे घृते निहितं सर्वे चर्तिवजस्तद्वप्र-भ्रन्ति। यदसर्प इत्यादिमन्त्रेः॥

ब्र०। ततः सिष्टकदादि मनो ज्योतिरिति सप्तान्ते हुते ब्रह्मणोऽन्ये-

^{1.} Thus A & the Stein reaka: कांसे DTC. Br.: कंस्ये Ād. 2. • भेरायुरसीस्य A only and the Stein reaka. 3. Thus ACT: कांस D. 4. Cp. XLVII. 12-13. 5. Thus the Bombay Ms. of Br., the Lahore Ms.: • हितान्त्रिकेण. 6. First hand कंसे, second hand कंस्ये. 7. Thus the Mss. of Devapāla. चार्विजो Br. 8. Cp. XLVII. 14.

षां चर्त्विजां गृह्यकर्मण्यजुपयोगित्वात् कर्तेव यदसर्प इत्यैरय-दित्यन्तेन कंसे घृतस्थं हिरण्यमवष्टभाति ॥

श्रा०। ततः स्विष्टक्रदादि कृत्वा प्राक् संस्थितयजुषो ब्रह्मा घृते हिरण्यमवपद्यते । हस्तेनावष्टश्नाति । इह ब्रह्मण ऋत्विजां चामावात्कर्तावपद्यते ॥

पावमानेनेत्युद्भृत्य देवा आयुष्मन्त इति यजमानाय प्रयच्छति। ७।

दे०। आज्यात्सुवर्णे पावमानेनेत्युद्धृत्य यजमानाय प्रयच्छति देवा आयुष्मन्त इत्यादिमन्त्रैः॥

व्र० । पावमानेन त्वा वृहता त्वाग्नेस्त्वा मात्रयेति त्रिभिरसा इत्यन्तैरु-द्धरित । अत्रासौदान्दस्थाने दिशोरामन्त्रितप्रथमान्तं नाम प्राह्यं । यथा । उपांदोर्वीर्येणोद्धरामि देवस्वामिन् । शुक्तस्य वीर्येणोत्सुजामि यक्तमित्र । जीवनस्याये सोमशर्मन् ॥ देवा आयुष्मन्त इति षड्भिर्य-जमानाय प्रयच्छिति । अत्रासौदान्दस्थाने शिशोः प्रथमान्तं नाम प्राह्यम् ॥

आ०। पावमानेनेति त्रिभिरुद्धृत्यासौरान्दस्थाने संवुद्धयन्तं शिशोर्नामानुदात्तत्वादसौरान्दस्य । केचिद्धिरण्यस्य नाम गृह्णन्ति तद्भिधानत्वात् । तद्युक्तं । इदानीं हिरण्यशब्द एव प्रख्येत³ । किं सर्वनाम्ना हिरण्यं तु यजमानेनाध्यास्यते । यथा वध्यमुद्धरत्युत्सृजः
त्युन्नयत्येवमेवैनमेतदुद्धरत्युत्सृजत्युन्नयतीति । एनमिति पुंतिङ्गेन
यजमानमन्वादिशति । देवा आयुष्मन्त इति षड्भिर्यजमानाय
प्रयच्छति हिरण्यं । अत्रोदात्तत्वादसौरान्दस्थाने प्रथमान्तं नाम ॥

तित्पबति निरवधयेद्धिरण्याद् घृतम् ।। 🗷 ।।

^{1.} The Stein, Berlin and Partian !cakas insert पद्भि:।
2. शिशवे instead of यज्ञमानाय the Lahore Ms. 3: पट्यते
the Ms. 4. Read: ०ध्यस्यते ? 5. See Kāṭh. XI. 8: 154.
20-21. 6. Thus corrected: ०सोशव्दस्य the Ms. 7.According
to Devapāla this sūtra should end with निरवधयेत्, he connects the last two words with the next sūtra. Br. seems to
take this passage in the same way, but he connects प्रश्लाह्य

दे०। तत्सुवर्णविस्रावमाज्यं वालकः पिवति । तचा निःशेषेणावधयेत् , पिवेत्॥

अ० । ततस्तिद्धरण्याद्घृतं प्रक्षात्य तूर्णी पाययति कंसस्थरोपं च॥ आ० । हिरण्याद्घृतं माणवकः पिवति । निरवधयेत्रिष्यिवदिति ॥ प्रक्षाल्यममग्न इति हिरण्यमावधाति ॥। ९॥

दे०। हिरण्यलग्नं घृतं प्रश्नाल्यंतद्धिरण्यं ब्रधाति बालस्य गलादौ । इममग्न इत्यादिना॥

त्रिं। प्रश्नास्य हिरण्यमिममग्न इति शिशोः कण्ठे आबध्य ॥ आ०। प्रश्नास्य घृतमिमग्न इति माणवक्तस्य कण्ठादौ बधाति ॥ तस्य ललाटमभिमृश्याश्चिनोः प्राण इति जपति ॥१०॥ दे०। तस्य ललाटनटं हस्तेन स्पृष्ट्वा जपत्यश्चिनोः प्राण इत्यादिकम् ॥ अ०। अश्विनोः प्राण इति त्रिभिर्ललाटमभिमृश्य जपति ॥

also with the next sfitra. It is clear that the wording of this sfitra, with the optative besides the indicative, rests on a misunderstanding of the Kāthaka text (XI. 8: 155. 2): tat pibaty: āyur eva tat pibati: yad eva tasya tan nir iva dhayed dhiranyād ghṭtam-tejo vai hiranyam, āyur ghṛtam-tejasa evādhy āyur ātman dhatte. The Sūtrakāra has read: निरवधयेद. That, after all, this faulty reading is proper to our sūtra, appears from the passage cited by L. V. Schroeder, "Die Tuebinger Katha-handschriften" page 29, where we find also निरवधयेद.

1. निवेधयेति॰ the Ms. 2. Thus the Lahore Ms. of Br. (the Bombay one is incomplete here) and the Parisian. Bombay and Berlin reakas. The Mss. of Devapāla have not preserved the sūtra proper. 3. Remark on sūtras 5-10. It is probable, that these sūtras are taken unaltered from the Kaṭha-yajnasūtra (ep. Kāṭh. XI. 8 and W. Caland, Altindische Zauberei, die Wunschopfer, no. 169), and that originally they formed not a part of the Grhyasūtra.

अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादिभि जायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि जीव शरदः शतं पश्य शरदः शतिमिति मूर्धिनि निघाप्य स्वस्त्य-यनं वाचयति ॥११॥

दे०। अङ्गादङ्गादित्यादिना बालस्य शिङ्वनं कृत्वा स्वस्त्ययनं वाकि । कचिन्निघाण्येति पाठः । तत्र स्वार्थे णिच्। पित्रसंनिधौ वा मातरं प्रयुज्येति केचित्। ऋत्विग्वा पितुः प्रयोजको विवक्षितः ॥

व्र०। पतद्ग्नेरायुरसीति हिरण्यावधानादिललाटाभिमर्शनादनन्तरम-क्रादङ्गादिति पितरं मूर्धनि निव्राप्य संस्थितयजुर्दुत्वा। बोधश्चेति स्वस्त्ययनं। बहु सर्पिणद्त्रं ब्राह्मणान्भोजयेत्⁵॥

आ० । एतत्तुल्यमा ललाटाभिमर्शनात् । ततः संस्थितयजुः। अङ्गादङ्गा-दिति पंक्तवा मूर्धनि निद्याय ⁷ गन्धमुपादाय स्वस्त्ययनं वान्तयति । ये निद्याप्येति पठन्ति माणवकस्य पितरं निद्यापयन्ति । तमेव स्वस्त्ययनं वान्तयन्ति ॥

एवमत ऊर्ध्वं विघोष्येवं मासि मासि स्थालीपाकस्येष्ट्रा जातकर्मणा वाज्यस्येवं संवत्सरम् ॥ १२ ॥

दे०। अतो नामकारणादृध्वं यदा प्रवासादायाति पिता तदानेनैव प्रका-रेण सूर्धन्यभिनिघाणं कुर्यात् । प्रवमेव जन्मदिने स्थालीपाकेन जातकर्मविधिवदाज्येनेष्ट्रा निघाणं सूर्धनि कुर्यात् । एवं संवत्सरं । प्रतिमासमिमां कर्तव्यतां संवत्सरं यावत्कुर्यात् ॥

ब्र०। एवमत ऊर्ध्व प्रवासादागत्या मौञ्जीबन्धनात्पिताङ्गादङ्गादिति मूर्धन्यवद्राय स्वस्त्ययनं कुर्यात् । एवं प्रतिमासं यावदृब्दं नाम-

^{1.} Thus (instead of the correct आध, which is found only in the Bombay Ms. of Br.) all the Mss. of Devapāla (also in his Mantrabhāṣya), the Lahore Ms. of Br., and four ṛcakas. 2. Thus all, but the Bhāṣya acknowledges also a reading निमाय। 3. Devapāla starts apparently from a reading निमाय। 4. अमस्य the Bombay Ms. 5. Cp. sūtra 14. 6. Cp. sūtra 2. 7. निमायय the Ms.

१४८ काठकगृह्यस्त्रे ३६। १३-१४॥ (३। १२। १३-१४॥)

धेयविधिना पयिस स्थालीपाकस्येष्ट्रावद्याणं स्वस्त्ययनं ब्राह्मणभो-जनं च जातकर्माविधिना वाज्यस्य प्रतिमासं होमः । विधोष्य न तु होमः॥

आ०। एवमत ऊर्ध्व विप्राप्य प्रवासादागत्य सूर्धिन निजिन्नति अनेनैव मन्त्रेण । एवं मासि मासि स्थालीपाकस्येष्ट्रा निन्नाय स्वस्त्ययनं वाचयति । स्थालीपाकप्रहणात्पयस्यन्द्र । नादरः । जातकमीविधिनावाज्यस्येष्ट्रा निन्नाय वाचयति । आज्यप्रहणं स्थालीपाकत्य प्रकृतत्वात् । जात-करणहोमो वा मासि मासि यावत्संवत्सरम् ॥

मांसं तु नाश्नीतः ॥ १३॥

दे०। मांसं तु बालस्य माता पिता च संबत्सरं यावन्नार्श्वतः॥ ब्र०। संबत्सरं तु दम्पत्योमीसाशननिषेधः॥

समाप्ते संवत्सरेऽजाविभ्यां वाग्निधान्वन्तरी इष्ट्रा सर्विष्मदश्चं ब्राह्मणान्भोजयेत्।। १४॥ ३६॥ (३।१२)

- दे०। प्रथमे संवत्सरे समाप्ते अजेनाविमविना धान्वन्तरिमिष्ट्वा। वाशव्दा-दाज्येन स्थालीपाकेन वा। सर्पिया प्रचुरेण युक्तमन्येन च पवित्रेण दिधमभृतिनाकं ब्राह्मणान्भोजयेत्। तैः सुप्रीतैः स्वस्त्ययनाशीः-प्रभृतिभिरभिनयेदेनम्॥
- ब्र०। समाप्ते संवत्सरे बालस्य जन्मदिने जातकर्मविधिनाज्यस्य नाम-धेयवत्पयसि स्थालीपाकस्य वा यजेताथवा छागेनाद्गि मेषेण धान्वन्तरिमिज्यात्॥
- आ०। समाप्ते संवत्सरे जन्मनक्षत्रे अजाविभ्यामग्निश्चान्वन्तरी इष्ट्वा। सत्यिप समासे द्रव्यदेवताविभागः । अजेनाग्निमविना श्वान्वन्तरिं विभागश्च स्त्रितत्वान्नादुपपन्नः । वादाव्दो हिविविकल्पार्थः । तेना-जाविभ्यां वा स्थालीपाकेन या आज्येन वा । सर्विविवकं । सर्विभत् संयार्थोदिः ॥

^{1.} Corrupt! 2. व्यवस्थ must be corrupt. 3. Thus or संयाबादि: the Ms.

दे०। एवं गर्भाधानादि नामकरणान्तं व्याख्यातं । अनन्तरं चूडाकर्म सूत्रकारेणोक्तं । स्मृतिषु हि निष्क्रमणान्नप्राशने नामकरणानन्तरः मुक्ते ।

तृतीय मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्क्रमणं गृहात्। षष्ठे मास्यन्नप्राशनं कर्तव्यमित्यादीनि । तेन ते अप्यवश्यकर्तव्ये । चन्द्रदर्शनं चातो गृह्यान्तराद्यनुसारेणे-हापि दर्शयति ॥

तृतीयेऽर्धमासे दर्शनामादित्यस्य ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति मासद्वये व्यतीते तृतीयस्य मासस्य प्रथमार्थे व्यतीते आदित्यस्य दर्शनं बालः कार्ययत्व्यः। तत्रेयमितिकर्तव्यता॥ व्र०²। निष्क्रमणान्नप्राशनविधिमाचार्यो नाह । श्रोत्रियास्तु पारंपर्येण पठन्ति।

तृतीये मासि कर्तव्यं शिशोः सूर्यस्य दर्शनम् । चतुर्थे मासि कर्तव्यं तथा चन्द्रस्य दर्शनम्॥

आ०³ । निष्कमणान्नप्राशनं च स्मृतिषु कर्तव्यतयोपदिष्टं । इह तु विशेषहोमो नास्ति । तेन नानादेशहोमस्त्रिकादिभिरत्र । अन्यदा-चारप्रसिद्धं कर्तव्यम्⁴ ॥

पुण्याहे पर्वणि वोदिते त्वादित्ये रथचक्रमात्रं स्थण्डिलमुपलिप्य

^{1.} Thus we get the impression that the adityadarsana and the annaprasana were originally not treated in this sutra, but are borrowed from another sutra. See also Devapala's further remarks, and Br. and Ad. on this sutra. It is highly remarkable that Ad. gives no comment on the Kandikas 37-39. However, his text can be deficient, see his Kandika figures (note 4). It is noteworthy that Hemadri in his Parisistakhanda page 739 cites sutra 1 as belonging to the Laugaksisutra. 2. Immediately after the whole text part.

3. Immediately after Kandika 36.

4. Then the figure 39.

5. The three words gours value and only in Devapala, not in Br. nor in any of the !cakas consulted by me.

तसिन्यथोक्तम्रपसमाधाय जयप्रभृतिभिद्धेत्वा तरणिर्दिवो स्वम उदुत्यं चित्रं देवानामित्याज्यस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे०। पुण्ये दिने ज्योतिः शास्त्रपरिशुद्धे पर्वणि वा सुनक्षत्रादियोगिनि दर्शनं कार्ययतव्यः इत्येकस्यव पर्वण इतरतिथिसमुद्दायेन सह विकल्पदर्शनादुत्कपातिशयः प्रतीयते । उदिते त्वादित्ये रथचक-परिमाणं स्थण्डलमुपलिण्य गेहाङ्गने आदित्यग्द्रम्यलंकते । तत्रोपिनिमेणं स्थण्डलमुपलिण्य गेहाङ्गने आदित्यग्द्रम्यलंकते । तत्रोपिनिमे प्रतिष्ठाप्य लौकिकमाग्नं यथोक्तमुपसमाधानमुद्धतावोक्षणपरि-समूहनपर्युक्षणपरिस्तरण्प्वित्रकरणाज्यविलयनाज्यवीक्षणाम्युप-स्थानक्ष्यं कृत्वा। ततो जयप्रभृतिभिर्जयाकारंगघाराद्याज्यमागान्तेर्द्वा तरिणविश्वदर्शत इति दिवो रुक्म इत्युद्ध त्यमिति चित्रं देवानामिति चतस्भिराज्यस्य जुहोति॥

ब्र०। रथचक्रमात्रं सावित्रवद्द्याचत्वारिशदङ्गुलमालिख्योदिते त्वादित्ये तमभ्यचयत्। मित्राय जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः । आज्यभागान्तं दुत्वा तरणिः ''दितं चतस्रः स्रवेणाज्यादृतीर्जुद्वैयान् ॥

मित्रो जनान्त्र स मित्रेति स्थालापीकस्य ॥३॥

दे०। जुहोतीत्यनुपज्यते। मित्रो जनान्य स मित्रेति च द्वाभ्यां स्थाळी-पाकस्य जुहोति ॥

अभ्यावर्तस्वेति कुमारमभ्युदानयन्ति ॥ ४ ॥

दे०। अभ्यावर्तस्वेत्यादिना मन्त्रेण कुमारमभिमुखं कृत्वोन्नमय्य[ः] नयति[ः] पिता गुरुवा ॥

ब्र॰। अभ्यावर्तस्वेति सुसृष्टम्॥

द्रष्ट्रे नम इत्युपस्थानमादित्यस्थादश्रन्नस्थेति वा । ५ ॥

^{1.} The passage तस्मिन्...हुत्वा is found only is Devapala. 2. भित्र इति the Mss. in the text. 3. कृत्वा । नयति A.

^{4.} Without अस्य the Mss. of Devapāla. 5. च om. CDT.

काउकगृह्यसुत्रे ३७।६-३८।४॥ (३।१३।६-३८।४॥) १५१

दे०। द्रष्ट्रे नम उपद्रष्ट्रे नम इत्यादिना बालस्य पितादित्यस्योपस्थानं करोति । बालं संमुखं छत्वोत्सङ्गे ॥

ब्र०। द्रष्ट्रे नम इत्युपस्थानमदश्राम्नित्यनेन च॥ सर्पिष्मदन्नं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ ६॥ ३७॥ (३।१३)

दे । बहु घृतद्ध्याद्युकं च हिवप्मद्त्रं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥

एवं चन्द्रदर्शनम् ॥ १ ॥

दे० । एवंशब्देन रथचकपरिमाणस्थण्डिलोपलेपनान्तस्यातिदेशः । विशेषमाह ॥

मक्षू धाता भूयो जात इति द्वाभ्यामाज्येन चतुर्गृहीतेनाज्यभा-गान्ते जुहोति ।।२॥

आप्यायस्व³ सं ते पर्यांसीति द्वाभ्यां स्थालीपाकस्य⁴ ॥३॥ ब्र० । आज्यभागान्त आप्यायस्व सं ते पर्यासीति चरोः प्रधानद्वयं इत्वा । केषांचिन्मते । अभ्यावर्तस्वेति बालमभ्यदानयेत्॥

नवो नव इत्युपस्थानम् । ॥४॥

दे०। नवा नव इत्यनेन मन्त्रेण चन्द्रमस उपस्थानं कर्तव्यम्॥ व्र०। यथादित्यं नवा नव इति द्वाभ्यामुपस्थानम्॥

^{1.} The Mss. of Devapāla मञ्च भाता मातरिश्वा। 2. This sūtra, on which Devapāla gives no special commentary, is not found in the Bombay text of Br., in the Lahore Ms. there is a rest of it. Br. mentions neither the Mantras (which are taken from the Ekacakram, see Versl. en Meded der Kon. Akad. v. Wet. te Amsterdam, Afd. Lett. Ve. Reeks, 4c. deel, page 489). The sītra is missing also in four of the ṛcakas consulted by me. 3. oस्त्रेति the Mss. of Devapāla. Br. has only आप्यायस्वेति द्वाभ्यां स्था. 4. The Mss. of Devapāla insert ज्हाति। 5. Here is a real difference between Br. and Devapāla. According to the first the sūtra runs: यथादित्यं नवो नव इत्युः। Nearly all the Mss. (except the Berlin and Stein ṛcakas) insert जन्द्रमसः after उपस्थानम्।

१५२ काठकगृहास्त्रे ३८।५-४०।१॥ (३।१४।५-१६।१॥)

प्रकाशो दक्षिणा ।। ५ ॥ ३८ ॥ (३।१४) दे० । प्रकाश आदशों दक्षिणा दातच्या ॥ ब्र० । अर्थावास उत्तरं वासो दक्षिणा । ऋतुर्तिथियागादितन्त्रसमाप्तिः ॥

षष्ठे मासे 'इन्नप्राशनं' दन्तेषु वा जातेषु ॥ १ ॥
दे०। प्रसवादारभ्य पष्टे मासे बालस्यान्नप्राशनं कर्तव्यं दन्तेषु वा जातेषु ॥
सर्वाणि हविष्यान्नानि संयूय । आयुर्दा देव घृतप्रतीक हिति हत्वान्नपते अन्नस्यत्येव कुमारमन्नं प्राश्येत् ॥२॥३६॥(३।१५)
व०। संयूय साधियत्वा। "अन्नपतये जुष्टं निर्वपामीत्यन्नान्नप्रशने निर्वापः। आज्यभागान्ते आयुर्दा हित स्रवेणाज्यस्य जुहोत्यन्नपत हित स्थालीपाकस्य। तत ऋतुतिथ्याद्याश्रावितान्तं संस्थाप्य सर्वान् रसान्सर्वमन्नं चेकत उद्धृत्यान्नपत इत्यनयेव कुमारमन्नं प्राशयेत्॥

तृतीयस्य वर्षस्य भृथिष्ठगते" चूडाः कारयते ॥१॥ दे०। जन्मनः प्रभृति यस्तृतीयो वर्षस्तस्य भृथिष्ठभागे गते सति चूडा-कर्म कर्तव्यं।अर्थमविध कृत्वा सप्तमो मासो भूयानष्टमस्तु भूथिष्टः। तस्मिन्यते नवमे मासि कर्तव्यं। दक्षिणास्नानादिकमिपे । न स्वयं

^{1.} Again Br. differs from Devapāla: he has: आध (or अधी॰) बासो दक्षिण, and thus also the Tuebingen. Stein, and Berlin reakas. 2. The Mss. of Devapāla: मास्यञ्च॰, but ep. his Bhāṣya.—This sētra is quoted by Hemādri (Parišiṣṭa, pagē 740) as one of Laugākṣi. 3. Thus A and the second hand of a Tuebingen reaka; हविषाज्ञाने the other Mss. of Devapāla: सर्वाण्यञ्चाने the other Mss. 4. Br. and two of the eakas ins. स्वेणाज्याहुतीर; the Parisian reaka only स्वेण. 5. Thus Br. and the Stein reaka: ॰स्येति मन्त्रेण the Mss. of Devapāla. 6. स्थिष्ठगतेषु the Bombay Ms. of Br. (the Lahore one: स्थिष्ठगते), Ād., the Parisian and Stein reakas. 7. ? Thus DA; ॰सानाहिदिए CD first hand, but with a sign of deletion above दा. R. सानविदाणि ? cp. Ād.

पित्रा कर्तव्यमिति णिचोक्तम्॥

ब्र॰। तृतीये वर्षे चूडाः पश्चमे वेति शङ्कालिखितौ । तृतीयस्य वर्षस्य मासाष्ट्रकेऽतीते भृयिष्टमित्याहुः ॥

आ०। जन्मप्रभृति तृतीयस्य वर्षस्य भूयिष्ठेऽष्टममासि गते चूडाः शिखाः कारयते । विद्वानिप पिता अन्येन कर्जा विदुषा ॥

दक्षिणतः कपुजा² वसिष्ठानाम् ॥ २ ॥

दे०। कपुजा चूडा । सा वसिष्ठगोत्रसंभूतानां दक्षिणे शिरसो भागे कर्तस्या॥

आ०। तावदुच्यते याहशाः शिखाः । दक्षिणतः शिरसो दक्षिणे भागे एका कपुजा शिखा वसिष्ठानां । येषां वसिष्ठप्रवरस्तद्गोत्राः सर्व पव वसिष्ठाः । चतस्तुषु पक्षिकास्वाधीताः ॥

उमयतोऽत्रिकश्यपानाम् ॥ ३ ॥

दे॰ । उभयोः शिरसो दक्षिणोत्तरभागयोरत्रिगोत्रे कश्यपगोत्रे च जातानां शिखा कर्तव्या ॥

आ०। शिरस उभयतः पार्श्वतोऽत्रिप्रवराणां कश्यपप्रवराणां च॥

मुण्डा मृगवः ॥ ४ ॥

दे०। भृगुगोत्रजाः मुण्डा निःशिखाः कर्तव्याः॥

आ०। सर्वे द्विर अशिखाः। सप्तस्वपि पश्चिकासु ॥

पश्चचूडा अङ्गिरसः⁴॥ ५॥

दे०। आङ्गिरसगोत्रे ये जातास्ते पश्चसूडाः कर्तव्याः ॥ आ०। पश्चशिखा अङ्गिरसः पश्चद्दाविधा अपि॥

^{1. ॰} विषेष्टमासि the Ms. 2. Thus Br. (Bombay Ms.), Ād., of the Mss. of Devapāla A and the Stein and Berlin reakas; क्योजा the Lahore Ms. of Br., the Parisian reaka and of the Mss. of Devapāla CT and first hand of D; ep. Saṃskārakaustubha fol. 111. a, Gṛḥyāsaṃgraha II. 40, Madanapārijāta page 361. 3. Cp. Ad. on sūtra 4. 4. आहि॰ the Mss. of Devapāla exc. D first hand (अहि॰); ॰ चूडाइर॰ the Bombay Ms. of Br.

१५४ काठकगृहास्त्रे ४०।६-१०॥ (३।१६।६-१०॥)

वाजिमेके ॥ ६ ॥

दे०। वाजिमेके इच्छन्याङ्गिरसानां। वाजिः केरापंकिः॥ आ०। वाजिमेके मन्यन्ते। केरापंकिमङ्गिरसां चूडापंकिं वा॥ मङ्गलार्थं शिखिनोऽन्ये॥ ७॥

आ० । सिराखा अपि भवन्त्युक्तन्यतिरिक्ता विश्वामित्रागस्त्याः । मङ्गलं धर्मस्तदर्थं । यतः पठ्यते । अमेध्यं वा एतच्छिरो यद्शिखम् ॥

यथाकुलधर्म वा ॥ = ॥

दे०। कुलधर्मानतिक्रमेण वा एकशिखत्वादि कर्तव्यं । कुलाचारा-णामपि धर्मत्वेन स्मरणात्—

येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः। तेन यायात्सतां मार्ग तेन गच्छन्न रिष्यति ॥

शुद्रपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वा यथोक्तस्रुपसमाधाय जयप्रसृतिभि-हुत्वा । आयमगात्सविता क्षुरेणोष्णेन वाय उद्केन एहि । आदित्या रुद्रा वसवः सचेतसः सोमस्य राङ्गो वपत प्रचेतस इत्युष्णा अपो ऽभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥

ब्र० । अत्राज्यं हविः । आज्यभागान्तं हुत्वा आयमगादित्युष्णा अपोऽभि-मन्त्रयेत् ॥

आ० । ग्रुद्धपक्षस्येति व्याख्यातं । आज्यभागान्तं हुत्वा आय०…ऽभि-मन्त्रयते ॥

उण्णाश्र शीताश्र समेत्य सर्वा बृहस्पतिः सविता सत्यधर्मा तद-

^{1. ॰}धर्म: अरिष्टहेतुस्तथा the Mss. 2. Rs. VI. 75. 17. 3. Manu IV. 178. 4. See on XV. 2.

नुमन्यताम् ।। आर्ददानव इत्यभ्युन्देत् । आर्द्रदानवः स्थ जीव-दानवः स्थोन्दतीरिहैनमवताप उन्दन्त जीवसे दीर्घायत्वाय वर्चस इति ॥ १० ॥

दे०। उष्णाश्चेत्यादिना वर्चस इत्यन्तेनाभ्यन्देत् । उन्दीक्रेदने 2 । माण-वकस्य शिरो ऽभिमन्त्रिताभिरद्धिः प्रक्षालयेदित्यर्थः॥

व्र०। उष्णाश्च शीताश्चाईदानव इति च वर्चस इत्यन्तानुमन्त्रितादकेन कुमारस्य केशान केट्येत । उन्टन्तीरिहैनमवतेत्येव प्रयोगः ॥

आ०। उष्णाश्च शीताश्चेत्यादिना दीर्घायत्वाय वर्चस इत्यन्तेनाभ्यन्दे-क्टिंग माणवकस्य ॥

दक्षिणे केशान्त³ ओषघे त्रायस्रोति दर्भमन्तर्घाय स्वधित इति " क्षुरेणाभिनिधाय येनावपत्सविता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् । तेन ब्रह्माणो विषेत्रसम्बायुष्माञ्जरदृष्टिर्यथासदयमसौ।। येन धाता बृहस्पतरेग्नेरिन्द्रस्य चायुषे ऽवपत् । तेनास्यायुषे वप⁶ सुश्लोक्याय खस्तयें ॥ येन पूषा प्रजापतेरग्नेः सूर्यस्य चायुषेऽव-पत् । तेनास्यायुषे वप सुश्लोक्याय स्वस्तये ।। येन भूयश्च

^{1.} This is the redaction of the sotra as given by Br. (who, however, inserts, as do the Stein and Berlin reakas, after अम्युन्देत दक्षिणे केशान्ते। By Devapala the Mantra आइ॰ is given directly in full and followed by इत्युन्देत्। without sife. but see his Bhāşya. The Mantra, occuring in the Kāthaka (II. 1: 8. 5-6) is given sakalapāthena because of 2. Dhātupātha XXIX. 20. 3. केशान्ते all. the tha. 4. It is noteworthy that all the Mss. of Devapala omit इति, reading, however, the sandhi form स्वधित। the Berlin, Tuebingen and Parisian reakas, sizion, sizion, अञ्चलों the other Mss. 6. वपत Br., and the Stein, Tuebingen, Berlin reakas. 7. Br., the Stein and the Tuebingen reakas add to these Mantras also अयमसौ।

रात्री ज्योक्पश्या च सूर्यम् । तेनास्यायुषे वप सुश्लोक्याय स्वस्तय इति प्रदक्षिणां प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं दर्भक्षुरकर्म ॥११॥ दे०। शिरसो दक्षिणभाग ओषधे त्रायस्वैनमिति मन्त्रेण दर्भमन्तर्धाय स्विधिते मैनं हिंसीरित्यनेन श्चरेणाभिनिधायावष्टस्य सदर्भान् केशा-न्येनावपदित्यादिभिश्चतस्रभिरनुष्ट्विभदेक्षिणभागादारस्य प्रदक्षिणं यथा भवति तथा प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं दर्भश्चरकर्म कर्तव्यसृत्विजा। आद्या दक्षिणभागे द्वितीयया पश्चिमभागे तृतीययोक्तरस्मिश्चनुध्यां स्वेष्ठे॥

ब्र०। ततो दक्षिणतः शिरिस प्रागग्रं दर्भ केशान्तर्हितमोषधे त्रायस्वैनमिति निद्धाति। स्वधित इति केशेषूपिर श्चरं प्रागग्रमेव। येनावपदित किंचिन्मात्रं वपित। असौशब्दस्थाने कुमारस्य प्रथमान्तं
नाम। यथा। जरदिष्ट्यंथासद्यं विष्णुशर्मा। प्रपततो माते
केशानजुगादिति सुहृत् परिगृह्णाति। ततः पश्चाभ्रं प्रयमेव दर्भश्चराञ्चदगग्रौ निधाय येन धातित वपेत्। उत्तरतश्चैवं प्रागग्रौ दर्मश्चरौ
निधाय येन पूषेति वपेत्। पूर्वार्थ एवमेवोदग्रौ निधाय येन भूयश्चेति श्चरकर्म॥

आ०। दक्षिणे केशान्ते दक्षिणतः केशमूळे । ओषधे त्रायस्वैनमिति दर्भमन्तर्थाय विविच्य केशान् । स्वधित इति क्षुरेणामिनिधाय दर्भ । येनावपदिति त्रिष्टुमा नामान्तया वपति सद्भान्केशान् । प्रथमान्तं माणवकस्य नाम । ततः पश्चार्धे शिरस ओषधे त्रायस्वै-निमिति दर्भेणान्तर्थानं । स्वधित इति क्षुरेणामिनिधानं । येन धाता बृहस्पतिरिति वपनं । एवमुत्तरतः । येन पूपेति तु वपनं । एवं पुरस्ताद्दर्भक्षुरकर्म येन भूयश्चेत्यनुष्टमा वपनं । तदेताश्चतस्र ऋचः पठिताः॥

यत्क्षुरेण वर्तयता सुपेशसा वप्तर्वपिस केशान् । शुन्धि शिरो

^{1.} रात्रीं Br., and the Stein and Berlin reakas. 2. Cp. previous page note 6. 3. Cp. previous page note 7. 4. •भेव-मेबोरगद्रों the Bombay Ms. 5. Emended, नामन्त-या the Ms.

मास्यायुः प्रमोषीरिति लौहायसं अरं केशवापाय प्रयच्छिति ।।१२।।
दे० । यत्क्षुरेणेत्यादियज्ञुषा नापिताय क्षुरं ददाति । लोहायसमिति
शस्त्रान्तरजातिविशेषस्य संज्ञा नापितः प्रसिद्धः । अन्ये तु क्षुरप्रहणेनैव लोहत्वस्य सिद्धत्वात्स्तुत्यर्थ लोहप्रहणं चेत्याहुः ।
अतितैक्ष्ण्यादिगुणभाजा प्रशस्ततमेनेत्यर्थः॥

आ० । एवमृत्विङ्गन्त्रवन्कृत्वा नापिताय क्षुरं प्रयच्छति यत्क्षुरेणेति यजुषा । लोहायसं न ताम्रायसम्² ॥

मा ते केशाननुगात्तेज एतत्तथा धाता दधातु ते । तुभ्यमिन्द्रो गृहस्पितिः सिवता वर्च आदधुरिति प्रपततो ऽनुमन्त्रयते ॥१३॥ दे०। अनया पुरस्ताद्बृहत्या केशान्पततः अनुमन्त्रयते ॥ ब०। मा ते केशानिति प्रपततः केशान् कुमारमीक्षमाणो जपति ॥

सुहत्परिग्राह्यानुप्यमानान्हरितगोमये समवचिनोति ॥१४॥

दे०। सुहृदेव पतन्तः केशा ग्राह्या इति नियमः । तानुत्यमानान्मुण्डमा-नान्पततः हरितगोमयेन संमिश्रीकृत्य पिण्डीकरोति कविदाचारः॥ व्र०। सुहृत्तानार्द्रगोमये पकीकृत्य स्थापयति॥

आ०। उपवानुष्यमानं प्रपततः सुदृद्गृह्णाति । एवं सुदृत्परिष्राह्या भव-न्ति । स च सुदृद्धरितगोमये । आईगोमये । समवचिनोति । मिश्रयित्वा पिण्डं करोति ॥

उप्त्वाय राज्ञो वरुणस्य केशान्सोमो धाता सविता विष्णुरियः । तेभ्यो निधानं बहुधान्वविन्दन्नन्तरा द्यावापृथिवी अवस्युरिति प्रागुदीचीं हियमाणाननुमन्त्रयते ॥१५॥

दे०। जनया वैश्वदेव्या त्रिष्टुभा मित्रेण प्रागुदीच्यां दिशि नीयमानान्के-शाननुमन्त्रयते कर्ता॥

व्र० । वपने समाप्ते उपवाय राज्ञ इति प्रागुदीची दिशे सुहृदा नीयमा-नाननुमन्त्रयते ॥

^{1.} स्रोहा॰ the Mss. of Devapāla. 2. Emended, नताप्रायसं the Ms. 3. R.: उप्यमानान ?

१५८ काडकगृह्यस्त्रे ४०। १६-१८॥ (३। १६। १६-१८॥)

अरिक्ते पर्याश्रेषयत इति श्रुतिः ॥ १६ ॥

दे०। अरिके दूर्वालतावनस्पतिप्रभृतौ शीतप्रदेशे समाश्लेषयते केशा-न्मित्रमिति श्रुत्या प्रतिपादितं । श्रुतिमूलमेतत्कर्मेति प्रदर्शितं । यत्र बाणा निष्पतन्ति कुमारा विशिखा इवेत्यादिना ॥

ब्र॰ । तानृषरे लतादिषहुले शुचौ देशे वलित्वा सुहृत्स्थापयति । आज्ये-नाग्नेय्या वैश्वदेव्या वा प्रधानम्² ॥

आ०। अस्ति पर्याश्चेषयते । सुहृदोऽयमुपदेशो यदस्किसमाश्चेषणं ॥ इह चाङ्गानां दर्शनात्प्रधानस्य चादर्शनाहंचताप्रश्चायमाना आग्नेयया यजेद्वेश्वदेव्या वा²। सत्यपि विकल्पे वैश्वदेव्या युक्तं धातप्रभृतीनां देवतानां प्रदर्शनात् । एवविधानात् स्वष्टकृदाज्येनाति भवत्युभ्यार्थत्वात्॥

कर्त्रे वरं ददाति ॥ १७ ॥

दे०। ऋत्विजे वरं दक्षिणा यथाशक्ति ददाति यजमानः । चतुर्वर्षा गौर्दक्षिणात्रेत्याहुः॥

व्र०। स्विष्टकृति हुत होमकर्त्रे वरदानम्॥

आ०। पष्ठौही चतुर्वर्षा गौर्वर इत्युच्यते॥

पक्ष्मगुणं तिलपेशलं केशवापाय प्रयच्छति ॥ १८ ॥

दे०। सुक्ष्मैरूणीगुणैर्वेष्टितं तिलपात्रं नापिताय द्दाति ॥

ब्र०। संस्थिते केशप्रथनयोग्यं नीळळोहितादिसूत्रं कौमारं तिळमाषकसरं च नापिताय प्रयच्छति॥

आ० । पक्ष्मगुणमौर्णगुणवेष्टितं तिलपूर्णं शरावं च केशवापाय नापिताय प्रयच्छतीत्याख्यातिनर्देशः । नतुलिधौलिङी । तस्मान्नायं ददाति

^{1.} Cp. Devapāla on XL. 7. 2. Cp. LXXIII. 3. 8. R, प्वंबि॰? 4. ॰पेशलं Br. and of the Mss. of Devapāla T, and the Stein !caka; ॰पिशलं ACD, the Parisian, Berlin and Tuebingen !cakas. 5. Reading uncertain, perhaps कर्त or नर्त instead of नत्, लिडी could be read perhaps also लिडी or लिड !

वत्स्यः । तेनात्राप्पूर्वं दानं न मवति । ददातिसाद्दश्यात्पात्राय चतुर्थी ॥

सर्पिष्मदत्रं त्राक्षणान्मोजयेत् ॥ १९॥४०॥ (३।१६)

दे०। गतार्थम्॥

व्र०। घृतबहुलं ब्राह्मणानाशयेत्²॥

- दे०। चूडाकरणे ऽङ्गनिर्देशात्प्रधानानभिधानाग्रधानमाज्येनाग्रैच्या वैश्वदेव्या वा³ कर्तव्यमित्याहुः । यद्वोपसमाधायेत्यनेनाज्यभागान्तरमुक्तं तदेव प्रधानं । येषां त्वग्निसंस्कारमात्रमुपसमाधानं तेषां पूर्वं प्रधानम् ॥
- आ०। केचिद्यथोक्तमुपसमाधायेत्येतदाज्यभागान्तं व्याचक्षते । जयप्रभृतिभिर्जुद्वति पुनर्जयदिहोमः। जयादीनेव प्रधानं मन्यन्ते । ते
 प्रष्टव्याः। उपसमाधानदान्देनाज्यभागान्तत्वं सिद्धं। तैर्देवताप्रश्चायमानेत्यस्य विषयो वक्तव्यः । दक्षिणाग्नेरेकोत्मुक्तमुपसमाधायेत्याज्यभागान्तं प्राप्नोति । तस्मादुपसमाधानदान्देनाग्नेर्योग्यताकरणमुच्यते। समाधानं तावत्स्थापनं तत्समीपे। अन्यच होमसाधनसंज्ञं क्रियते। इत्युपदान्दार्थः। यथोक्तदान्देन सेतिकर्तन्यता कंसमन्त्रकमुच्यते। अग्नेर्लक्षणसमाधानमारभ्य यावदाज्येनेक्षणमुपसमाधानं। जयप्रभृतिभिर्द्वत्येनेन तन्त्रमुपलक्षयति। प्रभृतिदाव्दो हाधस्तमुपलक्षयति गुरु सूत्रकरणात्। तस्माद्यथैवास्माभिर्व्याव्यातं तथैव साधीयः॥

इति लोगाचिस्त्रे रह्मपश्चिकायां तृतीयोऽध्यायः॥

सप्तमे वर्षे त्राह्मणस्थोपायनम् ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति सप्तमे वर्षे गर्भाष्टमे ब्राह्मणस्योपायनमाचार्यसमीप-गमनमेखलावन्धनसंस्कारः प्रधानभूतः । तिस्मिन्हि सित श्रुति-स्मृत्यिधकारी भवत्यत एव द्वितीयं जन्म स्मर्यते —

^{1.} or बन्दाः ? 2. Under XXXVI. 4. 3. वा inserted by me. 4. R. •गान्तमुक्तं ?

प्रथमं मातृतो जन्म द्वितीयं मौञ्जिबन्धनात् । अत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यत इति ॥

आ० । सप्तमे वर्षे ब्राह्मणस्योपायनं जन्माविधं कृत्वा । उपायनमुपनयनं मौञ्जीबन्धनं बद्धकरणं वतबन्ध इत्यनर्थान्तरं । ब्राह्मस्येति प्राग-प्युपयनाद्राह्मणोऽसौ शूद्रेण हि समस्तादित्ययमर्थवाद पव ब्रह्म-मिर्क्याहारप्रतिषेधापरम् ॥

नवमे राजन्यस्य ॥ २ ॥

दे०। आवेष्ट्यधिकरणनयेन राजा क्षत्रियः। तस्यापत्यं राजन्यः क्षत्रिय-दारकः। तस्य जन्मप्रभृति नवमे गर्भाद्दशमे उपायनम्॥

एकादशे वैश्यस्य ॥ ३ ॥ दे० । समानं प्रवेण ॥

आ पोडशाह्राह्मणस्यानतिक्रम आ द्वाविंशाद्राजन्यस्या चतुर्विशा-

दे॰ । सर्वत्राभिविधावाङ् । ब्राह्मणस्य पोडदावर्षान्तं यावदुपायनकाला-नतिक्रमः। एवं द्वाविशान्तं यावत्क्षत्रियस्य । आ चतुर्विद्याद्वैद्यस्य ॥

आ० । सप्तमाद्वर्षादारभ्य यावत् षोडशस्तावदुपनयनकाल इत्यर्थः ॥ केवलं प्रथमकल्पानुकल्पापकल्पकृतो विशेषः। न च प्राक् षोडशाद्वर्षा- त्वियमाणे किंचित्पायश्चित्तं । आं इत्यभिविधों व्याप्तिन्यायात् । द्यश्विका वैश्यस्येति गौतमवचनाद् द्याविशतिद्यधिका पूर्णा चतुर्विशतिभेवति । तेन यावच्चतुर्विशतिस्तावद्वैश्यस्यानतिक्रमः । उपनयनकालोऽस्या षोडशादुपनयनकालो ब्राह्मणस्य नातिक्रामति । सप्तदशे प्राप्ते त्वतिक्रमः । प्वमा द्वाविशादा चतुर्विशाद्वाजन्य-

^{1.} अस्य supplied by by me. 2. Cp. Manu II. 169, 170, Vişnusmrti 28. 36, 37; the last line is taken from Vasisthadhs. II. 3. 3. R. इत्यथीन्तरं ? 4. समस्ताद् must be corrupt; I. perhaps सम । 5. Thus, hesitatingly, emended; आदित्यभिविधाज्याप्तिन्थीयात् the Ms. 6. Gaut. dhs. I. 14 (Var. read.) 7. विद्यातिभिस्ताव the Ms.

वैश्ययोः । अत ऊर्ध्वमितक्रमः । अतिक्रमे सित प्रायिश्चर्तः । येषां द्विजानां सावित्री नानृच्यते यथाविश्वि । तांश्चरियत्वा त्रीन्कुच्छा-न्यथाविश्युपनाययेत् ॥

स्नातोप्तकेशे यथोक्तम्रुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्कृत्तिकाश्रक्रतुस्त्वापसस्त्वा व्यतन्वत धियो ऽवयन्नव ग्ना अमृजम् । सहस्रमन्ताँ अभितो ऽददन्ताशीतीर्भध्यमवयन्नु नारीरित्यहतं वासो ऽभिमन्त्रयते ॥ ४ ॥

दे०। स्नातश्चासानुप्तकेशो मुण्डितशिरास्तस्मिन्माणवके उपस्थिते सित। यथाविध्युपसमाधानं विह्नसंस्कारमुद्धतिसिकोपिलिप्तभूविशेषे स्थापनं परिसंवहनं पर्युक्षणं परिस्तरणं च कृत्वाज्यं चोपनिधाय विलाप्य संवीक्ष्य दण्डमेखलादिकं यथोपयोगमानीयोपनेता जय-प्रभृतिभिक्रंतुनक्षत्राचन्तैः हुत्वा रेवतीस्त्वेत्यादिकया शक्कर्याह्तम- भुक्तं नवं वासो हस्ते निधायाभिमन्त्रयते॥

ब्र॰ । शुद्धपक्षस्य पुण्याहे कुमारं कृतकेशवपनमाश्लावितमलंकृतमाचार्य आत्मनो दक्षिणत उद्झुखं प्राझुखं वोपवेश्य यथोक्तमुपसमाधाय

^{1.} Thus the Berlin and Tuebingen reakas, अन्तां the Lahore Ms. of Br., and the Mss. of Devapāla, अन्ताम् the Bombay Ms. of Br. 2. Thus (ददन्ता•) C and first hand of D, the Lahore Ms. of Br. and the Stein reaka; ददन्तामशी• DA; दधताशी• the Bombay Ms. of Br. The Mantrabhāṣya of Devapāla deviates from this reading; it starts from अभितोतयच्छन् (cp. the Mantrapātha ed. Winternitz, page 33) and interprets: उतिति निपात:। अयच्छन् बबन्धः। The source of this verse is apparently the Paippalāda Saṃhitā (book XV), where it runs: रेवतीस्वा च्यक्षणं कृत्तिका चक्रतुस्वा अभिश्वस्वा पुतन्यतु। धियो वयववा प्रा आयुर्वत्तम्। सहस्रमन्ता अभितो रदन्ताशीतिमध्यमसयंतु नारीः॥ Instead of चक्रतुः read चक्रतुः and अशितिः instead of अशितीः॥ 3. R. •समृहनं. 4. Emænded, अद्भुतं instead of अभृत्तं the Mss.

परिसमृह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य वसनादिकं संनिधाप्य पात्राणि प्रयुञ्ज्यात् । प्रोक्षणीः साधियत्वा तानि प्रोक्ष्याज्यं संस्कृत्य चतु-र्यृहीतमुद्धृत्याघारादाज्यभागान्तं हुत्वा रेवतीस्त्वेत्यहतमधोवासो ऽभिमन्त्रयते ॥

आ०। एवं कालं विधाय शुद्धपक्षादौ स्नातोप्तकेशे माणवके । अत्र कमस्याविवक्षा । तेन पूर्वमुप्तकेशः पश्चात्स्नातः स्नातोप्तकेशे । आचार्यस्य दक्षिणमूर्हं प्रत्युपविष्टे यथोक्तमुपसमाधाय । उद्धतावोक्सितेऽग्निं समाधाय । परिसमूद्य पर्युक्ष्य परिस्तिर्योज्यं निरूप्याधि-श्चित्यावेक्ष्य वासो द्ष्यदममेखलाजिनपूर्वमुपसंनिधाय जयप्रभृति-भिर्द्धत्वा । आधारादाज्यभागान्तं दुत्वेत्यर्थः । रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्नित्यम्या शक्कर्योहतमनध्युषितं वासो ऽनुमन्त्रयेत् ॥

देवीर्देवाय परिधे "सिवत्रे परिधत्त वर्चस इमं " शतायुपं कृणुत " जीवसे कमिति परिधापयति ।। ६ ।।

दे०। अनेन यजुषा वासः परिधापयति। ... एप मन्त्रस्त्रयाणां वर्णानां परिधापने साधारणे। ऽधोवाससः। उत्तरीयं वश्यते ऽजिनम्॥ अ०। देवीदेवायेति प्राड्युखं परिधापयति। मन्त्रमाहाध्वर्युः परिधत्ते माणवकः॥

आ०। देवीर्देवायेत्यनेन यजुषा कमित्यन्तेन परिधापयत्याचार्यः । परिधत्ते माणवकः । दृष्णाजिनमुत्तरीयं भविष्यति तेनैतद्वस्त्रपरि-धानं । अर्थं वासो न प्रतिषिध्यते । आशिष्टाप्रतिषिद्धं तत् ॥

^{1. ॰}तुध्युषितं the Ms. 2. In his Bhāṣya Devapāla presupposes परिधत्त । 3. D on the marge : नयेमं शतायुपमित्यपि पाट: (the intention is probably to read वर्षस इमं नय शता॰), and to this reading the Bhāṣya refers. 4. ऋणोतु Br. and the Stein tcaka; the beginning of this Mantra runs according to the Paippalāda Saṇihitā (Book XV): देवीदेवाय परिदे सिवेते। 5. ॰यते the Mss. of Devapāla. 6. Or आशा॰?

दे० । जरां गच्छेत्यादिभिः परिहितवाससमनुमन्त्रयते इत्यादित्यदर्शनः । न त्वेवमाचारः आचार्याणां नापि मन्त्रलिङ्गमेवमिति योऽन्यथा

^{1.} This sotra is given according to Br., as the Mss. of Devapāla give only its Bhāsya and then the Mantras separately. Moreover, Devapala connects the last words, which follow after अनुमन्त्रयते, with the next sttra. In the Parisian reaka we find only: जरां गच्छेति पञ्चिभः परिहितवाससमनु-सन्त्रयते, then the Mantras and again परिहितः। Devapāla (and his Bhāṣya: आपोवा भू: । आपोवा प्रवृद्धो भवेति); Br. and the Berlin, Tuebingen and Parisian rcakas: भूवी-पोवान (and thus also the Paipp. S., book XV), but in the fifth Mantra they read all as given above. 3. fau: DA, and accordingly the Bhasya: पर्याधिधा: पर्यध्यधा: आधिक्येनोत्कर्षेण परिहितवानसि । 4. च given by the Tueffingen and Stein !cakas 5. It is not clear which view of Adityadarsana is disapproved by Devapala. But perhaps instead of इलादिभिः it was his intention to say इति पञ्चभिः।

कार्या । पक्षेकस्यासाधारण इत्येकेकस्य वाससः परिधापने मन्त्र-त्रयं। तत्र देवीदेवायेत्येको वर्णत्रयसाधारणः। जरां गच्छेति द्वितीयः साधारणः परिधापने । परीममित्यादीनां त्रयाणां यथाक्रममेकेकस्य साधारण इत्येकेकस्य त्रयः परिधापने मन्त्राः॥

ब्र०। जरां गच्छ परीमं सोमं परीदं वासो योगे योगे युवा सुवासा इति पञ्चभिः परिहितवाससं ब्रह्मचारिणमनुमन्त्रयते । परीमं सोमिमित्यस्याः स्थाने परीमिमिन्द्रमिति राजन्यस्य । परीमं मनुमिति वैदयस्य ॥

आ०। ततो जरां गच्छेति पश्चिमः परिहितवाससमनुमन्त्रयते माणवकं। अनुमन्त्रणं नाम तच्चश्चस्तन्मना मन्त्रं ब्रवीति । द्वितीया वर्णव्यवः स्थायाः प्रयोगः। परीमं सोमिति ब्राह्मणस्य द्वितीया । परीम-मिन्द्रमिति राजन्यस्य। परीमं मनुमिति वैद्यस्य । तृतीयाद्याः सर्वेषाम्॥

अग्निमिद्श्विणमानीयेद्यक्रमानमातिष्ठारूमेव त्वं स्थिरो भव । कृष्वन्तु विश्वे देवा आयुष्टे शरदः शतिमिति दक्षिणेन पदाक्रमान-मास्थापयति ॥ = ॥

दे०। योगे योगे इत्यनेन युवा सुवासा इत्यनेन मन्त्रेण अप्नि लक्षणी-कृत्य प्रदक्षिणं यथा भवति तथा माणवकमानीय पहारमानमा-तिष्ठेति मन्त्रेणारमानं दक्षिणेन पदा आस्थापयति अधिष्ठापयत्या-चार्यः॥

ब्र० । ततो वाससः परिधाननिमित्तमाचमनं ब्रह्मचारिणं कारियत्वा यश्चो-पवीतं परमं पवित्रमिति ब्रह्मसूत्रं परिधापयित । यश्चोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्रयं प्रतिमुश्च शुम्रं यश्चोपवीतं बलमस्तु तेजः ⁴ । आचार्य एवेतं मन्त्रमाह । यश्चस्योप-

^{1.} These words are incomprehensible to me. 2. oद्य:
the Ms.—The verses परीदं वासो अधिथा:, योगे योगे and युवा सुवासा:
are meant. 3. Cp. note 1 on page 163. 4. This
Mantra belongs to the Katha text, probably the Āraṇyaka,
cp. Schroeder, Die Tuebingen Katha-handschriften, page 23.

वीतमसि यज्ञस्य त्वोपवीतेनोपनद्यामीति यदा स्वयं परिद्ध्यात्। ततः कृताचमनं पवित्रपाणिमग्निमभिद्क्षिणमानीयेद्यद्मानमिति प्राड्याखं दक्षिणेन पदादमानमास्थापयति॥

आ०। ततः परिहितवाससमनुमन्त्रितं यज्ञोपवीतिनमग्निमभिद्क्षिण-मानीय यज्ञोपवीतं परिधापयति। मैत्रायणीयके। उप्तकेशः स्नातोऽछं-कृतो यज्ञोपवीत्याचार्यसमीप उपविशति। तत्र प्रागपि वासःपरिधा-नाद्यज्ञोपवीती। । पह्यश्मानमातिष्ठेत्यश्मानमाक्रमयति दक्षिणेन पद्म॥

मम व्रते हृद्यं ते ददामि मम चित्तमनु चित्तं ते अस्तु । मम वाचमेकव्रतो जुनस्व बृहस्पतिस्त्वा नियुनक्तु मह्यमिति नाभि-देशाद्ध्वं पाणिनोन्मार्ष्टि ॥ ९ ॥

दे०। मम व्रत इत्यादिना मन्त्रेण नाभेरारभ्य शिखान्तं यावद्वह्यचा-रिण आचार्य उन्मार्धि ॥

ब्र० । मम व्रत इति पाणिनोर्ध्वाङ्गुलिना नाभिदेशादारभ्योर्ध्वमा शिरस उन्मार्धि ॥

आ०। मम वत इत्यनया त्रिष्टुभा...तमाचार्य उन्मार्षि शोधयति ॥ द्धिकाच्ण इति त्रिर्देधि भक्षयित्वा व्यक्षचर्यमागाग्रुप मा नय-स्त्रों भूर्भुवः स्वरिति वाचयति ॥ १०॥

दे०। ब्रह्मचारी वाक्ति तमाचार्यो वाचयति ब्रह्मचर्यमित्यादि³ स्वरित्यन्तं। किं कृत्वा। आचान्तो ब्रह्मचर्यमित्यादि ब्रह्मचारी पठति गुरुपाठितः सिन्निति तात्पर्थम्॥

^{1.} The Maitrāyaṇiyaka here referred to is probably the Māṇavagṛḥyasūtra, cp. this text I. 22.2. The words are not quoted, but this authority is cited to indicate the moment of the yajnopavitadhāraṇa. 2. Br. the Parisian, Berlin and Tuebingen ṛcakas insert here ततः इताचमनं; in Ād. there is no trace of them, but Devapāla seems to allude to them. 3. oिमलाह the Mss.

ब्र०। द्धिकाव्ण इति त्रिर्देशि प्राशियत्वा । ततः कृताचमनं ब्रह्मचर्थ-मागामुप मा नयस्वेति वाचिरवाषीदिकं स्मृत्वा कृतपादोप-संग्रहणं प्रत्यङ्मुखं पश्चादग्नेदर्भेष्वासीनं प्रणवं व्याहतीश्चाध्यापयित ॥ आ०। द्धिकाव्ण इत्यनया त्रिर्देशि मक्षयित । ब्रह्मचर्यमागामिति व्या-हत्यन्तं वाचयित । अध्यापयतीत्यर्थः ॥

इयं दुरुक्तात्परिवाधमाना वर्णं पवित्रं पुनती म आगात् । प्राणा-पानाभ्यां बलमाभजन्ती सुखां देवी सुभगा मेखलेयम् ॥ ऋत-स्य गोप्त्री तपस्तरुत्री प्रती रक्षः सहमाना अरातिम् । सा नः समन्तमनुपरेहि भद्रे भर्तारस्ते मेखले मा रिपाम ॥ श्रद्धाया दुहिता तपसो ऽधि जाता स्वसर्षीणां मन्त्रकृतां वभूव । सा मा मेखले परिरेरिहस्व मि धेहिं तप इन्द्रियं चेति वाच-यन्मेखलामावधीते ॥ ११॥

दे० । इयं दुरुकादित्यादिकौ विष्टुमौ वाचयन्नाचार्यो मेखलामावधीत । त्रह्मचारी वक्ति गुरुर्वाचयति ॥

व्र०। तत इयं दुरुकात्परिवाधमानेति वाचयन्मेखळां त्रिः प्रदक्षिणमा-बध्य⁵॥

आ॰। तत इयं दुरुक्तादिति तिस्रिशिष्टुभे। माणवको वक्ति । आचार्यो वाचयन्मेखलामाबधीते ॥

मौर्जी त्रिवृतं ब्राह्मणाय प्रयच्छति मौर्वी धनुज्या राजन्याय सौत्रीं वैश्याय ॥ १२ ॥

^{1.} Devapāla reads and explains सजा, but see also the Mekhalābrāhmaṇa in Versl. en Meded., page 495. 2. Thus the Lahore Ms. of Br., the Parisian teaka and Devapāla in his Mantrabhāṣya; all the others देहि। 3. Thus the Lahore Ms. of Br., the Berlin and Stein reakas. cp. Ad. on sūtra 12: आवझीत the Bombay Ms. of Br. and the Parisian reaka. The Mss. of Devapāla: आवझीत. 4. Sic! 5. जि: परिहल्य the Bombay Ms. 6. जिन्नतां all, exc. Ād.

दे०। मौंआं सप्तमुआनिर्मितां त्रिवृतां त्रिगुणवेष्टितां विभ्रद्द्विजस्तु नवकं। तत्र त्रिवृता यूपं परिवीयेत्यादौँ रज्जोत्रिगुणायां त्रिवृच्छन्दः त्रिवृद्दस्तोम इत्यादौ त्रिवृच्छन्दो नवके। इहापि रज्जोत्रिगुणायां त्रिवृच्छन्दः। तथा सदाचारात् तेन भ्रान्त्या केचिन्नवगुणां मेखलां न्याचक्षते। मूर्वो नाम तृणविद्योषः। तस्य विकारो मौर्वी। तां धनुज्यीं धनुषः प्रसार्यं गुणं राजन्याय प्रयच्छति। सौत्रीं वैद्यस्य। सामान्याभिधानेऽपि स्मृत्यनुसारेण कर्पासस्त्रमयीमादौ प्रयच्छिति ततो बध्नीयादिति क्रमो बोद्धन्यः॥

आ०। किंभूतां। मौञ्जीं सप्तमुञ्जां त्रिवृतां त्रिगुणां त्रिः परिवृतां च ब्राह्मणाय प्रयच्छित। पूर्वे ददाति पश्चात्तु वाचयन्नाबद्गीते। त्रिवृच्छव्दो नवके सर्वत्र वेदे। ग्रुष्कमीमांसकास्तु स्तोमविषयं नवकिमच्छिन्त। ते उनधीतवेदत्वात्पदार्थानाभिन्नत्वाचावधीरणीयाः। यतो मेखलामधिकृत्य श्रुतिः। त्रिवृद्धवित त्रिवृता वे स्तोमेनेति मेखलां गतं त्रिवृद्धवं स्तोमे नवकेन स्तूयते। तथा नवाश्चिमभिन्नरणीयां कुर्यात्तिवृद्धज्ञ इति । मौवीं मूर्वा गुच्छिवदेशेषः श्रीपर्वतादौ प्रसिद्धः। तत्कृत्या ज्या धनुर्गुणः राजन्याय धनुषः अपनीय। सौत्रीं वैद्यस्य सत्यिप विदेशेष शणसूत्रकृताम्॥

चित्तस्य समोऽसि दैव्यो ग्रन्थिरसि मा विसंस इति ग्रन्थिं कृत्वा मित्रस्य चक्षुर्घरुणं बलाय तेजो यशस्त्रि स्थविरं समृद्धम् । अनाहनस्यं वसनं चरिष्णु परीदं वाज्याजिनं दघे ऽयमिति वाच-

^{1.} Part of a śloka? 2. Thus emended (cp. Kāth. XXVI. 6:128. 167. परिचेये० the Mss.; the passage is probably cited from the yajnasūtra. 3. त्रिवृच्छव्दः ATD. 4. See Kāth. XXIII. 4:78.10. 5. Reading (partly effaced) uncertain. 6. See Kāth. XIX. 6:7.16. 7. After इति the Bombay Ms. of Br. ins. त्रिगुणं प्रवरसंख्या चा, they are found also in the Stein—, not in the Parisian reakas nor in the Lahore Ms. of Br.

यक्नेणेयं चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति वैयाघं राजन्याय रौरवं वैक्याय ॥ १३ ॥

दे०। चित्तस्य समो ऽसीत्यनेन मन्त्रेण मेखलाश्रन्थि कृत्वा । शिखाः वद्यथाकुलप्रसिद्धि । त्रिवृता श्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वेत्यादिस्मरणात् । मित्रस्येत्यादि वाचयन्नैणेयं कृष्णमृगस्य संबन्धि चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति राजन्याय व्याघ्रचर्म रुरुचर्म वैश्याय । मेखलग्रन्थौ चर्मदाने च त्रयाणां साधारणौ मन्त्रौ ॥

ब्र० । चित्तस्य समोऽसीति त्रिगुणं प्रवरसंख्यया वा ग्रन्थिं करोति । द्विप्रवरादीनां मन्त्रावृत्तिः । मित्रस्य चक्षुरिति वाचयन्नजिनं परिधाप्य ॥

आ० । चित्तस्य समोऽसीति प्रन्थि कृत्वाचार्यः त्रिवृतं । अनेकमपि प्रवरव्यवस्थायाः । स्मृते तथा च मनुः—

मौजी त्रिष्टत्समा स्रक्ष्णा कार्या विप्रस्य मेखला।
त्रिवृता प्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ॥
मित्रस्य चक्षुरित्येतां त्रिष्टुमं वाचयन्नेणेयं चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति।
पणी कृष्णशारी। तस्याश्चमैंणेयं। रौरवं रुरुचर्म वैद्याय। तदुत्तरीयम्॥

तचक्षुरित्यादित्यग्रुपस्थापयति ॥ १४ ॥

ब्र० । तच्चश्चरिति वाच्चयित्वादित्यमुपस्थापयति ॥ आ० । उपस्थापयति । माणवक उपतिप्रते ॥

को नामास्नीत्युक्तेऽभिवादने प्रोक्तेऽसा⁵ अहं भो इति प्रत्याह।।१५ दे०। गुरुराह को नामासीति । क इति प्रजापतिनाम । तथा च

^{1.} See Manu II. 43. 2. मन्त्रवृत्तिः the Ms. 3. Read perhaps स्मृतेः (belonging to the preceding passage). 4. Manu II. 42 and 43. 5. Thus DCT (without the avagraha); असा Br., the Stein Parisian and a Bombay Icaka; असाव A.

ब्राह्मणं । को नामासीति प्रजापितर्चे को नामिति । वेद्द्रप्रहणामिमुखत्वात्प्रजापितिरवासीति स्तुतिच्छलकेन । साक्षाद्धि प्रश्नोऽयं
प्रतिवचनविधानात्। गुरुणा पृष्टः शिष्योऽभिवाद्यते। स्वनामोच्चारणेन असावित्युक्ते नाम प्रतीयात् । विष्णुमित्रोऽहमभिवाद्ये भो
इति ब्रह्मचारिणाभिवादिते। गुरुः प्रत्यभिवाद्नमाह । प्रुतान्तप्रतिवादे प्रश्न इति स्मृतेः । आयुष्मानेधि सोम्य विष्णुमित्रा इति
स्मृतेरपि। आयुष्मानेधि सोम्येति वक्तव्योऽन्त्याक्षरे प्लुत-इति ॥

ब्र० । ततः को नामासीत्याचार्येणोक्तः पदावुपसंगृह्याभिवादये देवशर्माहं भोः इत्येवं प्रत्याह । आयुष्मान्भव सोम्य देवशर्मा ३नित्येवं²्प्रत्य-भिवादनम् ॥

आ०। को नामासीत्याचार्येणोके अभिवादने प्रोक्ते। अभिवादय इत्युक्ते असावित्यत्र³ स्वनामोक्त्वा। अहं भो इति प्रत्याह । को नामासीत्याचार्यः पृच्छिति। माणवकः अभिवादये यज्ञद्यामां अहं भो इति प्रतिविक्ति। अत्राचार्यः प्रत्यभिवादयेदिति स्मृतेः। आयुष्मान्भव सोम्य देवदामी ३न्॥

देवस्य ते सवितु प्रसवे ऽश्विनोबीहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णाम्यसा उपनये ऽसौ । सविता ते हस्तमग्रहीदग्रिराचार्यस्तव । कस्त्वा कम्रुपनये ऽसौ काय त्वा परिददामि। कस्य ब्रह्णचार्यसि । प्राणस्य ब्रह्णचार्यसीति प्रत्याह ॥ १६ ॥

दें । आचार्यो ब्रह्मचारिणो दक्षिणं हस्तं दक्षिणेन हस्तेन विवाहोकि-विधिना गृह्णाति । देवस्य त इत्यादिना हे ब्रह्मचारिन् विष्णुमित्र अहमाचार्यो हरिशमोभिधानस्त्वामुपनये इति शिष्यं स्वनाम्ना संबोध्य स्वनामोचार्य गृहोतहस्तो गुरुर्ब्रवीति । एको उसाविति शब्दः शिष्यसंबोधनं द्वितीय आचार्यनामोपलक्षणार्थः । सविता परिद्धामि । गृहीतहस्त प्वाचार्य आह । कस्य ... प्रत्याह । कस्य

^{1.} Viz. the Upanayana brāhmaṇa, see Versl. en Meded. Kon. Ak. v. W. Afd. Lett. Ve. R., IVe. dl. (1920), page 490. 2. This is written oश्मन्। with ३ above the last akṣara. 3. oस्प्रा the Ms. 4. Has an इति fallen out? 5. See XXV. 21. 6. Devapāla reads constantly thus instead of क्द्रामे।

प्रजापतेर्वह्मचार्यसीति भङ्गिप्रश्ने आचार्येण कृते सित शिष्यः प्रत्याह प्राणस्य ब्रह्मचारी अस्मि भवामीत्युपगम्य भङ्गधेव प्रत्युत्तरं । प्राणो हि प्रजापतिरेव जगत्स्त्रभृतः । तथा च श्रुतिः हरणगर्भः पुरुषो महांस्त्वं प्राणो जगत्स्त्रमनादिरिन्द्रः । बोधः शुचिर्धर्मतद्-तरात्मा तथा विधाता जगतोऽस्यो देवेति ॥

ब्राग्नितः प्रत्यभिवादनादनन्तरं देवस्य त इति दक्षिणेन नीचा हस्तेनोत्तानं दक्षिणं साङ्गुष्ठं ब्रह्मचारिहस्तं गृह्णाति।अत्रासौशब्दस्थाने संवुद्धयन्तं नाम सर्वत्र ब्रह्मचारिणो ब्राह्मं।यथा। देवस्य ते सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामि देवस्वामिन्। उपनये देवस्वामिन्। अत्रासौशब्दे स्वं नामाचार्यो गृह्णातीति केचिद्वदन्ति । मीमांसकास्तु नैतन्मन्यन्ते। ततः सविता ते हस्तमग्रहीदित्यादिन्गृहीतहस्त एवाचार्यो वक्ति। कस्त्वा कमुपनये देवद्त्त इत्येव प्रयोगः॥

आ०। देवस्य ते सवितुः प्रसव इति माणवकस्य हस्तं गृह्णाति दक्षिणेन दक्षिणं परिभाषातः । असावुपनये इत्यत्राचार्यः स्वकं नाम गृह्णाति ततो माणवकस्य संबुद्धयन्तं । यथा । हस्तं गृह्णामि मेत्र उपनये मेत्र । गृहीतहस्त एवाचार्यो विक्त सविता ते हस्तमग्रहीदिति । ततः काय त्वा परिद्धामि कस्य ब्रह्मचार्यसीत्याचार्येणोके प्राणस्य ब्रह्मचार्यसीति प्रतिविक्त ॥

प्रजापतये त्वा परिददामि । देवाय त्वा सिवते परिददामि । चहस्पतये त्वा परिददाम्यसौ । देव सिवतरेष ते ब्रह्मचारी तं गोपायस्व दीर्घायुः स मा मृत । अग्निपुत्रेष ते । वायुपुत्रेष ते । सूर्यपुत्रेष ते । विष्णुपुत्रेष ते । ब्रह्मपुत्रेष ते ब्रह्मचारी तं गोपायस्व

^{1.} ACT and first hand of D सि। 2. This verse is not known from any Samhitā. 3. Thus Ād. and Devapāla who follows him. 4. •द्यामि each time Devapāla (and Ād.). 5. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla A; the other Mss. of Devapāla om. here and in the following pratīkas एष ते।

दीर्घायुः स मा मृत । ब्रह्मचार्यसिं । अपो ऽशान । कर्म कुरु । दिवा मा सुषुप्सीः । वाचं यच्छ । । १७।।

दे०। असावित्याचार्यनाम प्रदर्शनार्थ ।...इदानीं गृहीतहस्तमेनमनु-शास्ति । ब्रह्मचार्यसि...यच्छ । गुरुराह ॥

व्र० । प्रजापतये त्वा परिददामीति नविभः सानुषङ्गिगृहीतहस्त एव देव-ताभ्यः परिददाति । प्रजापतये त्वा देवाय त्वा वृहस्पतये त्वेति त्रयः । वृहस्पतय त्वा परिददामि विष्णुदत्तेत्येवं प्रयोगः । देव सवितरेष ते अग्निपुत्र वायुपुत्र सूर्यपुत्र विष्णुपुत्र ब्रह्मपुत्रेति षट् । ततो ब्रह्मचार्यसीति पञ्चभिरनुशास्ति । वाढमिति प्रत्याह ॥

आ० । ततः प्रजापतये त्वा परिद्धामीति नवभिः सानुषङ्गैः परिद्दाति देवताभ्यः । गृहीतहस्त³ एव यतो हस्ते गृहीत्वा छोके रक्षार्थं परिधीयते⁴ । असौरान्द्स्थाने सर्वत्र माणवकस्य नाम संबुद्धयन्तं । अग्निपुत्र वायुपुत्र सूर्यपुत्र विष्णुपुत्र ब्रह्मपुत्र इतेत्येषङ्गानुषङ्गाः आद्याख्ययः । ततः पञ्चभिरनुशास्ति । ब्रह्मचार्यसि । इदानीं ब्रह्मचारी भवसि देवदत्त । प्रागुपनयनात्कामाचारवादभक्ष आसीः । अद्यप्रभृति नियमवान्भवसीत्यर्थः । तदुक्तं । उपनयनप्रभृति वतः चारी स्यादिति । अपो ऽशान । अद्यप्रभृति उपस्पर्शनं कुरु । नित्यं शुचिर्भव । कर्म कुरु । नैत्यकं शुश्रूषामध्ययनमग्नीन्धनभैक्षः चरणादि च । दिवा मा सुषुप्सीरिति दिवास्वप्रनिषेधः । वाचं यच्छेति । अनृतामिष प्रियां चारुषतीं वाचं मा वोचः । अत्र प्रत्येकं वादिमत्युपगमः ॥

मेधां मह्यमिति⁷ वाचयति । मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधां सप्तर्षयो ददुः ⁸। मेधामित्रश्च वायुश्च मेधां धाता ददातु मे ।। मेधां मे

^{1.} Something seems to be missing: इत्याह or इति परि-ददाति। 2. Perhaps supply: इत्येनमनुसास्ति। 3. परिगृहति॰ the Ms. 4. R: ॰दायते। 5. Corrupt! 6. See I. 1. 7. Cp. remark on IV. 9. Perhaps all what follows after वाचयति does not belong originally to the sutra text. 8. दश्व: Br. and the Stein, Tuebingen and Parisian rakas. 9. दश्वन ACT and Br., ददान D here and T at IV. 19.

वरुणो राजा मेथामप्रिर्ददातु मे । मेधामिन्द्रश्र सर्यश्र मेधां देवी सरस्वती ॥ या मेधा अप्सरःसु गन्धर्वेषु च यन्मनः । दैवी मनुष्ये या मेधा सा मामाविशतादिह ॥ शरीरं मे विचक्षणं वाङ्मे मधुमद्दुहे । निशामितं निशामये मयि श्रतम् ॥ यन्मे Sन्तूकं तद्रमतां शकेयं यद्नुज्रवे । प्रियाः अतस्य भूयास्म मेथया संविधीमहि⁴ ॥ अञ्चथमहमञ्चथस्त्वमसौ सोम्य³ प्राण-स्त्वं मे गोपाय ब्रह्मण आणीं स्थां श्रतं मे मा ब्रहासीदिति ।१८। दे०। मेघां महामित्यादिकाः पश्चर्चः षष्टं यजुः शिष्यो वक्ति गुरुर्वाचयति। अत्र चतुर्थी उष्णिक् शिष्टा अनुष्टुभः। अनुधमहमित्यादि षष्टं यजुः ॥

ब॰। अनुशासनादनन्तरं मेधां महामिति पञ्चात्रधमहमिति यजुर्युका वाचयति॥

आ०। एवमनुशिष्टं मेघां महामिति षड्ग्यजुषाणि वाचयति॥ एताभिरेव चतस्मिरनुप्रवचनीयाञ्जुहुयाद्यजुपोत्तमां छन्दोभ्यः स्वाहेति ऋतुनामधेयेन यथोपाचरितः ऋतुभवत्येवं सर्वाणि वेदोक्तानि ॥ १९॥

दे०। अनुप्रवचनं प्रयोजनं येषां ते अनुप्रवचनीया होमा इत्यन्वर्थसंज्ञा। अनु उत्तरकालं हि साविज्याः प्रवचनं ब्रह्मचारी कारयिण्यते गुरुणा । अनुश्वचनमहिन्तीत्यनुप्रवचनीयाः । अत्र हि मन्त्रानुपा-

^{1.} दधातु Br. and A; all at IV. 19. 2. प्रिय: Br. and CT and A at IV. 19. the Tuebingen and Berlin reakas. 3. भूयासं Br., A, DCT भूयास्स or भूयास्म, also at IV. 19. 4. As Devapāla in his Mantrabhā; ya explains : संबध्यमहि, perhaps the original reading was संविदीमहि। 5. सोस्य Br. only. 6. The correct reading is आण स्वं, cp. the Mantrapatha ed. Winternitz, page 38. 7. The Lahore Ms. of Br. and the Stein !caka आणी: स्थ; the correct reading is आणी स्थ:। 8. Thus all; perhaps we ought to read यजुषोत्तमान्छ॰, taking यजुषोत्तमान् as a kind of Bahuvrihi.

ध्यायो वक्ति शिष्यो ऽनुप्रवक्ति । अनुप्रवचनीयसंज्ञकान्होमानेता-मिरेव प्रकृताभिश्चतस्रभिक्तिभाः कपिञ्जलाधिकरणन्यायेनाद्या-भिर्जुहुयात् । तेन चत्वारो होमाः । पश्चममाह । युजुषोत्तमामवृध-मित्यादिना¹ यजुषोत्तमामाहुतिं पश्चमीं जुहुयादिति केचित् । अन्ये त्वाहुः। अत्र पक्षे पश्चमस्या ऋचो विनियोगभावं² प्राप्नोति। उत्त-मामिति स्त्रीलिङ्गनिर्देशो न युज्यते । प्रकृतस्यानुपवचनीयस्य पुंस्त्वात् । तद्पेक्षयोत्तममिति³ प्रसङ्गात् । न चाहुतिशब्दः प्रकृतो ऽस्ति । तस्मादुत्तमामृचं यजुषा सह संयोज्य पञ्चममनुप्रवचनीयं जुहुयादित्यर्थः⁴ । षष्ठमनुप्रवचनीयहोममाह । छन्दोभ्यः स्वाहेति । कतुनामधेयेन...वेदोकानि । कतुरिह कर्म । कर्मनामधेयेन जुहु-यात्। एष सप्तमो ऽनुप्रवचनीयहोमः। कथं ऋतुनामधेयेन होतव्यं। यथोपाचरितः ऋतुर्भवति। येन प्रकारेण प्रकृतं कर्मोपाचरितिमिष्टं भवति तथा होतव्यं । चतुर्थीयोगेन स्वाहाकारेण चाभिधानशाकि-योगिना कर्मनामधेयेन । उपायनाय स्वाहेति । एवं सर्वाणि वेदो-कानि । अनेनैव प्रकारेण सर्वाणि वेदोक्तानि कर्माणि स्वनामधेयेन छन्दोभ्यः स्वाहेति हुत्वा होतन्यानि । त्रैविद्यकाय स्वाहेत्यादि-प्रकारेण⁵ ॥

ब्र०। तत पताभिरेवाज्येन पञ्च प्रधानाहुतीर्जुहुयात्। यन्मे ऽन्क्रिमिति पञ्चमीमवृधमहमिति यजुषा संधाय। छन्दोभ्यः स्वाहेति षष्टी। उपायनाय स्वाहेति सप्तमी। ये के च जमेत्यष्टमी ॥

आ०। अनुप्रवचनयोजनान्होमान्वाचित्वा जुहुयादित्यर्थः। यजुषोत्त-माम्। उत्तमामृचं यजुषा सह संधाय जुहुयात्। अत्र पश्च ऋचः षष्ठं यजुः। तत्र चतस्तिर्भक्तिभश्चतुरो होमान्हत्या पश्चमीमृचं यजुषा संधाय पश्चमं होमं जुहुयादित्यर्थः। ये यजुषोत्तमामाहुति व्याचक्षते स्त्रीलिङ्गनिदेशात्ते पश्चमीमृचमुत्स्जन्ति । न चाहुति-शब्दः प्रकृतः यः स्त्रीलिङ्गनोपस्थाप्यते। चतस्विभिरित्यृचः प्रकृताः।

^{1.} यजुषोत्तमानवृ॰ A only. 2. ॰भावः A only (the better reading?). 3. ? ॰मामिति ACT and first hand of D. 4. Cp. Br. and Ād. 5. Refers to Kandikā XLII. 6. Cp. LXXIII. 3.

तस्मादुत्तमामृचं यजुषा सहेत्येष एवार्थः यजुषेति सहार्थे तृतीया। एवकारः कर्मोपसंत्रहार्थीयः। एता एव वाचयेदेताभिरेव होमः। सूत्रकारः सर्वत्र द्वितीये प्रयोगे एवकारं करोति । यथा । एतयैवा-भिजुहोतीति । अत्र चतुर्थ्युष्णिक् । पश्चम्यानुष्टुभा यन्मे ऽनृक्त-मित्यनया मेथया संवृधीमहावृधमिति यजुः संधीयते । एवं पञ्च हुत्वा छन्दोभ्यः स्वाहेति षष्ठो होमः। ऋतुनामघेयेनेति च सप्तमः। क्रतुः कर्म । कर्मनामध्येयन । यथोपाचरितः । येनैव नाम्ना क्रतुरु-पाचरित उकः तेनैव नाम्ना जुहोति । उपायनाय स्वाहेति । उपाय-नशब्देनोपाचरितः । सप्तमे वर्षे ब्राह्मणस्योपायनमिति । अत्र देवताप्रज्ञायमाना द्रव्यदेवतानाभिधानात्³ तस्माद्वैश्वदेव्याष्टमो होमः।...एवं सर्वाणि वेदोक्तानि। होमद्वयमेवातिदिश्यते। छन्दो-भ्यः स्वाहेत्येकः क्रतुनामश्रेयेन च । वेदोक्तानि । यथा । चातुहाँतु-काय प्रवर्ग्यवताय चेत्यादि । सर्वातिदेशे सर्वे प्राप्नोति द्धिभक्ष-संस्थापनमार्जनपरिदानवाचनादीनि केन वार्यन्ते भवन्तु चेत्। इति वतं पुनरुपनयनप्रसङ्गादिति प्रसङ्गाः । व्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्वेति च केन वार्यते । तस्माद्धोमद्वयमेवातिदिश्यत इति माध-वरातपादा³ मन्यन्ते । मेखलादीनि यथा व्रतेषु प्रवन्ति कथा तत्रेव दर्शयिष्यामः॥

पश्चादग्नेर्दभेषु प्राङासीनः प्रत्यङ्ङासीनाय तत्सवितुरिति सा-वित्रीं त्रिरन्वाह पच्छो ऽर्धचेग्नः सर्वामन्ततो यश्च मेघाकामः स्यात्ं ॥ २०॥

दे०। पश्चादग्नेर्भेषूपविष्टः प्राङ्मुखो गुरुः प्रत्यङ्मुखायाचार्यसंमुखोप-

^{1.} Note the variant instead of संविधीमहि। 2. ॰देवतानाभिधा॰ the Ms. 3. Is Mādhavarāta the name of a commentator? 4. R. perhaps प्रचरन्ति। 5. Without the least doubt these last words (यश्च...स्यान्) belong to the next sentence cp. e.g. Mān. grhs. I. 22. 17. but as the commentators are unanimous in connecting them with this Sūtra, I have not deviated from their view.

विद्याय शिष्याय सावित्रीं सवितृदेवतां तत्सवितृरित्यादिकां गायत्रीं त्रीन्वारानन्वाह । ब्राह्मणायेति क्षेयं । उपलक्षणमेतत् । राजन्यवैद्यये योहिं साविज्यावन्ये स्मृति सदाचाराभ्यां बोद्धन्ये । अद्वेभिः सवितरिति र राजन्यस्य । विश्वा रूपाणीति वैश्यस्य कथमन्वाह । पच्छः । पादं पादं पच्छः । प्रथमोच्चारणे पाद्शो ब्र्यात् । द्वितीयान्त्रचारणेऽर्घर्चशः । अर्धमृचोऽर्घर्चशः । अन्ते अन्ततः सर्वा । तृतीयोच्चारणे यथाशक्तयनुसारं सर्वामृचमनुब्र्यात् । यश्च मेधां शिष्यस्य कामयते ऽसौ पच्छो ऽर्धर्चशः सर्वामन्ततो ऽनुब्र्यात् । तत्सवितृरिति व्याख्यातं । अद्वेभिः । ईशत ॥ विश्वा रूपाणि । विराजित ॥ पते यथासंख्यं राजन्यवैद्ययोरनुव्यात् ॥

द्या । ततः पश्चाद्येर्द्भेषु प्रागंत्रेष्वार्षादिकमनुस्मृत्य यथोक्तं साविज्यन्त्रवन्तं । तां सकृत्समस्योत्तमतोऽन्वाहेति द्वाह्मणदर्शनादन्ततो-ऽर्धर्चेऽनुवाचनादौ पादेनाधेन चाध्यस्येत् । विश्वामित्र ऋषिः । गायत्रं छन्दः।सविता देवता। उपनयने विनियोगः।आँ तत्सवितुः। तां सवितुरिति त्रिष्टुभा राजन्यमुपनयेत्।विश्वा रूपाणीति जगत्या विस्यमिति गृह्यान्तरम् ॥

आ०। पश्चाद्ग्नेर्दभेष्वन्वाह । एतत्प्रवचनं यदर्थमनुप्रवचनीया होमा उच्यन्ते । पश्चाद्ग्नेर्दभेषु प्राङासीनः प्राङ्म्युख उपविष्टः प्रत्यङ्म्युखा-यासीनायाचार्याभिमुखाय ब्रह्मचारिणे सावित्रीं तत्सवितुरिति

^{1.} Conjectural reading. साविज्यावर्हे D, साविज्यवन्त्य CT, साविज्यावने A. 2. The verses are Kāṭh IV. 10: 35. 18, XVI. 8: 229. 3. I am in some doubt as to the question, if the text of our Sūtra had not also a passage running somewhat like this त्रिष्टुभं राजन्याय जगतीं वैद्याय, but see the Bhāṣya of Br. (end). However, Ād. makes not the slightest allusion to them. 3. This is indeed a Brāhmaṇa of the Kaṭha texts. (Versl. en Meded. 1. c. page 492). 4. Uncertain; the Bombay Ms.: ॰न्ततीवर्धचेन्वाचनादो, the Lahore Ms.: ॰नन्तरतो वर्चावस्थेन् । 5. Kāṭh. XVIII. 4: 269. 1. 6. See e.g. Mān. gṭhs. I. 22. 13.

प्राक्तप्रदर्शितां त्रीन्वारानन्वाह निगदतीत्यर्थः । प्रणवव्याहृतयः पूर्वो प्रवानृक्ताः । कथं त्रिरन्वाह । पच्छः पादशः पूर्वे पादं पादं विभाज्य । ततोऽर्धर्चशः । सर्वो संहितामन्ततः तृतीये रूपे । यश्चान्तोऽपि मधाकामः । प्रक्वामिच्छन् । स्यात्सोऽप्येव स्वाध्यायकाले । निष्कामस्तु प्रकृत्या ॥

पालाशमेकसरं दण्डं नवनीतेनाम्यज्य तस्य छायायां वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असि यथा त्वं सुश्रवा अस्येवं मा सुश्रवः सौश्रवसं कुरु। यथा त्वं सुश्रवो देवानां वेदस्य निधिगोपोऽस्येवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो वेदस्य निधिगोपो भृयासमिति ॥२१॥

दे०। पलाशस्यायं पालाशः । तद्दण्डमेकसरमवान्तरशाखारहितमृजुं सत्वचमव्रणं नवनीतेनाभ्यज्य स्वहस्तेन गृहीत्वा गुरुस्तस्य दण्डस्य संबन्धिन्यां छायायां शिष्यं व्यवस्थाप्य सुश्रव इत्यादि पाठयति ॥

ब्र॰। साविज्युपदेशादनन्तरं नवनीतेनाष्ट्रादारभ्य दण्डं सर्वतोऽभ्यज्य तच्छायोपविष्टाय सुश्रवः सुश्रवा असीति वाचयित्वा प्रयच्छति ॥

आ॰। पालाशं पर्ण दण्डमेकसरं विशाखं सत्वक्षमृजुमवर्णं नवतीते-नाञ्जयित्वा स्क्षयित्वा यूपवदर्वाचीनमाचार्योऽभ्यज्य तस्य दण्डस्य छायायां स्थितं ब्रह्मचारिणं वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असीत्यादि निधिगोपो भूयासमित्यन्तम् ॥

पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयक्तत्याश्वत्थं राजन्याय नैयग्रोधं वैश्याय२२ वे०। एवं प्रकृतं दण्डं पालाशं ब्राह्मणाय ब्रह्मचारिणोऽज्ञवचनान्ते प्रय-च्छत्याचार्यः।अश्वत्थो वटः।वैश्याय न्यग्रोधतंबन्धितं प्रयच्छति॥

^{1.} Read उर्धेवं? 2. This word not in the Mss. of Devapāla, nor in the Lahore Ms. of Br., but cp. the commentaries; it must have been alien to the original text, which was: पढाशमेकसरं नवः। 3. Thus the Berlin and Parisian ! cakas; बाह्मणों the other Mss., but Devapāla in his Mantrabhāṣya starts from ब्रह्मणों। 4. Br. seems to combine Satras 21 and 22. 5. A पणदण्डः? 6. अमुजुम-त्रणं। अबह्मणं the Ms. 7. Sic!

आ० । ततः पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छित तमेवं संस्कृतं । पुनः पालाशग्रहणात्क्षत्रियचैश्ययोः पालाशच्छायायोमव स्थितयोः न तु प्रातिस्विकदण्डच्छायागतयोः क्षत्रियवैश्ययोः पालाशच्छायागत-योर्वचने मन्त्रगतो ब्राह्मणशब्दो न विरुध्यते । ब्रह्मरूपत्वाद्गह्मचारिणः । यथा² । अथ² यत्कृष्णाजिनी दण्डी मेखल्युपवीती च भवति तद्गह्मणो रूपिमिति । क्षत्रियवैश्याभ्यामाश्वत्थनेयग्रोधावेव दीयते । वाचनमात्रं तयोः पलाशे । तदेतदुक्तं पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छत्याश्वत्थं राजन्याय नैयग्रोधं वैश्यायेति ॥

स्मृतं च म इति वाचयति। स्मृतं च मे ऽस्मृतं च मे तन्मे उभय-त्रतम्। निन्दा च मे अनिन्दा च मे तन्मे उभयत्रतम्। विद्या च मे अविद्या च मे तन्मे उभयत्रतम्। श्रद्धा च मे अश्रद्धा च मे तन्मे उभयत्रतम्। सत्यं च मे अनृतं च मे तन्मे उभयत्रतम्। मृतं च मे अमृतं च मे तन्मे उभयत्रतम्। श्रुतं च मे अश्रुतं च मे तन्मे उभयत्रतम्। त्रतं च मे अत्रतं च मे तन्मे उभयत्रतम्।। यद्घाक्षणस्य त्रह्मणि त्रतं यद्गेः सेन्द्रस्य सप्रजापतिकस्य सर्षिकस्य सपितृकस्य समजुष्यस्य समजुष्यराजन्यस्य सगन्धर्वाप्तरोजनस्कस्य ससर्पेत-रजनस्कस्य सौषिधवनस्पतिकस्य सह ग्राम्यैः पश्चिमरारण्येश्व साकाशस्य सप्रकाशस्य सातीकाशस्य सानूकाशस्य सह यन्म अत्यान्यये सर्वत्रतो स्वामि ।। २३ ।।

दे०। ... मन्त्रिङ्गादहिमत्यनेन सिमधमग्रौ प्रक्षिपति ॥ ब्र०। ततो गृहीतदण्डं स्मृतं च म इत्यादि सर्वव्रतो भवामीत्यन्तं प्रत्य-

^{1.} Refers to the reading ब्राह्मणो (instead of ब्रह्मणो) in the Mantra of Sūtra 21. 2. यथाथ। the Ms. 3. Probably a quotation from the Yajnasūtra (Vrātyastoma). 4. दीयते the Ms. 5. R. पालाशे ? 6. Thus the Mss. of Devapāla and the Lahore Ms. of Br.; the Bombay Ms: प्राप्येश । 7. The last yajus also II. 1.

ङ्खुखमेव वाचयति । अस्मिन्नवसरे भैक्षं चरतीत्युपाध्यायाः। स्वस्ति-वाच्य भिक्षादानसंपूर्वमप्रत्याख्यायिनमग्रे भिक्षेताप्रस्याख्याायनीं वा¹। तत ऋतुतिथियागादि संस्थापयेत् ॥

आ०। ततो गृहीतदण्डं स्मृतं च मे इति वाचयत्यग्ने सर्वव्रतो भवामी-त्यन्तं। अत्र समिद्दानं मन्त्रवर्णाद्ये कुर्वन्ति ते न्यायानभिक्षाः। यसान्मन्त्रगतो भावशब्दो न विनियोजक इति युक्तमेतत्॥

अधीते हैतेषां वेदानामेकं द्वौ त्रीन्सर्वान्वा यमेवं विद्वानुपनयत इति श्रुतिः ।। २४॥

दे० । अधीत हेत्यादिकमुपनेतृस्तुत्यर्थं । य एवं विद्वान्मन्त्रव्राह्मणक्षः सन्नुपनयते स एवोपनेतृत्वेऽधिकृतो नान्यः। स हि यमुपनयते स एतेषां प्रसिद्धानां वेदानामनन्तशाखायुक्तानां मध्ये यथेच्छमेकं द्वौ त्रीन्वा अधीते सर्वशाखाखचितान्। हशब्द इतिहासे । अतोऽनेन संस्तुतत्वात् श्रौतमुपनयनं संस्कारान्तरवत्साति। अत एवोपनयनसमर्था अवश्यं कुर्वन्तीति केचित् । तदसत् । स्मार्तस्यापि अनुमितश्रुतिमृलत्वादप्रत्यक्षं तत्र विधिरिति केचित् । अर्थवादे ऽपि समानता । यदिष भणित मन्त्रगतो न विधायक आख्यातशब्द इति कृत्वा नेदमहमिति एतेन समित्रक्षेपः कर्तव्य इति तद्यमीमांसक-भीणतं । आख्यातस्याविधायकत्वे ऽपि लिङ्गात्प्रक्षेपसिद्धः ॥

आ० । अधीते हैतेषामित्यर्थवादोपन्यासः । विद्वत्कर्त्यस्त्रासद्धः । एतद्वा-ह्मणार्थविदुषोपनयनं कर्तव्यं न तु कर्मपद्धतिपरिज्ञानमात्रेण । यमेवं विद्वानुपनयते सो ऽवश्यं वेदाध्यायी भवतीति श्रतेः ॥

कर्त्रे वरं ददाति ॥ २५ ॥

दे०। उपनेत्रे दक्षिणां ददाति ब्रह्मचारिणः स्वामी पिता तदभावे उयेष्ठ-भ्रात्रादिः॥

^{1.} Cp. Āśv. gihs. I. 22. 6-7. 2. This is a quotation from the Upanayanabrāhmaṇa, see Versl. en. Meded. etc. page 491. 3. •सुपनयनस्तु• A. 4. C insert न. 5. This refers to the last yajus of sūtra 23.—Devapāla takes 23 and 24 together. 6. R. प्रक्षेप: सिद्ध:

ब्र०। स्विष्टकृति हुते वास आचार्याय वरं ददाति ॥ आ०। ब्रह्मचारिपिता तावित स्वामी कर्तन्यः॥

अहःशेषं स्थापयेत् ॥ २६ ॥

दे०। नोपवेशयेत्। नापि संचारयेत्॥

व्र० । अहः रोषं ब्रह्मचारा नोपविदेात्। अन्यत्र भोजनाचमनावद्यकेभ्यः॥

आ०। दिनशेषं नोपविशेदित्यर्थः । अर्थविरुद्धेषु कालेषु ॥ व्याख्यातं ब्रह्मचर्यम् ॥ २७ ॥ ४१ ॥ (४।१)

दे०। ब्रह्मचर्यमुपक्रम प्वोपनयनप्रभृति वतचारी स्यादित्यादिनोक्तं²। अतो न भय उच्यते॥

ब्र० । उपनयनप्रभृति व्रतचारी स्यादित्यक्नीन्धनान्तेन³ घ्याख्यातं ब्रह्म-चर्यम् ॥

आ० । मार्गवासाः संहतकेश इत्यारभ्याग्नीन्धनान्तं । तदुक्तमुपनयनप्रभृति वतचारी स्थात् ॥ अश्वतिग्रहणादुपनयनस्य प्राधान्यं दर्शयति ।
तेनान्येषां संस्काराणामभावे एतदवश्यं कर्तव्यं। तथा च गौतमः ।
यस्य खलु संस्काराणामेकदेशो ऽप्यस्ति स ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छतीति ॥

त्रैविद्यकम् ॥ १ ॥

दे० । तिसृषु विद्यासु वेदत्रयात्मिकासु भवं प्रहणं प्रयोजनं वा व्रतं तत् त्रैविद्यकं । वक्ष्याम इति शेषः ॥

आ० । तिस्रुषु विद्यासु भवं त्रैविद्यकं वेद्त्रयार्थमित्यर्थः । व्याख्यास्याम इति शेषः । तदेव व्याख्यातं ब्रह्मचर्यं । तत् त्रैविद्यकं वेद्त्रया-ध्ययनार्थम् ॥

आचार्यस विधिः ॥ २ ॥

दे०। यं प्रति कथ्यते सो ऽप्रवृद्धो ब्रह्मचारी तेन व्यर्थ उपदेश इत्या-

^{1.} ब्रह्मचारीपिता the Ms. 2. Cp. I. 1. 3. ब्लान्ते the Mss. 4. The following passage refers apparently to sūtra 24. 5. Gaut. dhś. VIII. 25 (var. read.). 6. R. ब्याख्यात-ब्रह्मचर्य ? 7. कस्थते C.

शंक्याह । आचार्यस्य विधिः । आचार्येणानुष्ठितव्य इत्यर्थः ॥ आ० । तचाचार्यस्य विधिः आचार्येणानुष्ठापयितव्यं । तथा चोक्तं -

उपनीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः। आचारमग्निकार्यं च सन्ध्योपासनमेव च॥

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेतेत्याचार्यकरणकामो³ ब्रह्मलोकाचाप्तये आ-त्मनः शिष्यानुपनीयाध्यापयेत्। अत आचार्याधीनस्य त्रैविचक-ब्रह्मचर्यम् ॥

यो वेदमधीते पुरस्ताचोपरिष्टाचांहोम्राग्भः समिधो ऽभ्याद्-ध्यात् ॥ ३॥

दे०। अध्ययनस्यारम्भे समाप्तौ चांहोमुग्भिस्तिस्नः समिधोऽग्नावभ्या-दध्यात्। स्वाहाकारशून्यं प्रक्षेपमात्रं कुर्यादित्यर्थः । अन्यथा जुहु-यादिति ब्रयात्। अंहसः पापाद्विमोचयन्तीत्यंहोमुचो मन्त्राः ॥

वार्तत ब्रुथात् । अहसः पापाद्वमाचयन्तित्यहोमुचो मन्त्राः । वर्ग । त्रैविद्यकमाज्यं हिवः । यथोन्त्रभुपसमाधायाज्यभागान्तं हुत्वा दक्षिणत उपविष्ट्यः ब्रह्मचारिणो वसनमेखलाचर्मदण्डानां मन्त्रा-न्यन्तिरोत् । यद्देवा देवहेडनं यदि दिवा यदि जाप्रदित्यहोमुचो वाचयन्सिमदाधानं कारियत्वाग्ने व्रतपते वायो व्रतपते सूर्य व्रतपत हत्युपस्थापयति । अग्ने व्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनध्यासं । वायो … । सूर्य … तेनध्यासं । ततो ये के च जमेति विश्वदेव्या । छन्दोभ्यः स्वाहा । त्रैविद्यकाय स्वाहेति प्रधानाहुतित्रयं हुत्वा । पश्चाद्ग्नेर्दभेषु प्राङासीनः प्रत्यङ्ङासीनायों भूर्भुवः स्वः सावित्रीमन्च्यार्थादिकं स्मृत्वेषे त्वेति त्रीननुवाकानन्वाह कर्म संहिताद्यं सूक्तं सामसंहिताद्यं साम । ऋचं वाचियत्वा नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाह ॥ तत ऋतुतिथियागादि समापयेत् ॥

^{1.} The akṣara प supplied by me. 2. Manu II. 69. 3. Uncertain, ०नेयेतेग्वाचार्य॰ the Ms. 4. These three words, given by Br., the Stein, the Parisian and two Bombay reakas, are not found in Devapāla. Ād. comments upon them. In the Stein reaka they are combined with the preceding sūtra. 5. The three verses Kāṭh. XXXVIII. 5: 106. 6-11 are intended. 6. See XLI. 19. 7. See IX. 4.

आ०। यो वेदमधीते ब्रह्मचारी स समिधो ऽभ्यादध्यात्। नाध्यापकः। आचार्यस्य विधिरिति वचनात्प्राप्तः । एते त्वाज्येन वतहोमाः । यसात्प्रवर्ग्यवतादौ स्थालीपाकेन होम इति वक्तव्ये यतस्थालीपाकेन वतहोमा इत्युच्यते ततो ज्ञायते सर्वेषु वेदवतेषु वतहोमैर्भवितव्य-मिति । तत्र स्थालीप।केनेति वचनादिहाज्येन ते भवन्ति । चातु-हाँतिके जयप्रभृतिग्रहणात् तस्य चास्य च त्रैविद्यकस्यान्येषां चारण्यानां द्यक्रियादीनां वेदव्रतस्य समानत्वादेकयोगक्षेमत्वा-त्सर्वाणि व्रतानि तन्त्रवन्त्येवेति । नात्र तन्त्रवत्त्वाशङ्कात्र कार्या । सर्ववतानां स्वाधम्यानुमापकेन वतहोमग्रहणेनैव तन्त्रवस्वे सिद्धे चात्हींत्के जयप्रभृतिवचनं तेजोऽन्नाद्यवीर्यकल्पहविःष्वपि तन्त्र-वत्त्वाय। एतेनैव न्यायंनाजुकहोमेऽपि विहितसमिदाधानमात्रेति-कर्तव्यता के² त्रैविद्यके तन्त्रवत्त्वं सिद्धं। अन्ये तु। एवं सर्वाणि वेदोक्तानि वचनाद्विरुद्धोपनयनधर्मातिदेशात् मुख्य-त्रैविद्यकाख्यवेदवतग्रहणापक्रमहामस्य तद्वत्तन्त्रं वा मेखलाजिन-दण्डानां च मन्त्रावृत्तिः सिद्धा । समिद्दानं त्विह विशेषचोदितं वतोपायनादि चातिदेशात् उक्तं वतोपायनविमोचनमित्येव वर्ण-यन्ति । तथापि किं न छिन्नं सर्वथा तावत् त्रैविद्यकोपक्रमस्य तन्त्र-वस्ववादिनो निरस्ताः । त्रैविद्यके तन्त्रं प्रदर्श्यते । आचार्यो यथोक-मुपसमाधायाज्यभागान्तं कृतवा दक्षिणमुरुं प्रत्युपविष्टस्य ब्रह्मचारिणो वासोमेखळाचर्मदण्डानां मन्त्रानावर्त्याहोम्गिः यद्देवा देवहेडन-मिति तिस्तिः समिध आधापयित्वा । कुच्छोक्तं व्रतोपायनमग्ने व्रतपतेतेनर्घ्यासमित्य जुषङ्गान्तं कारियत्वा । तत आज्येन त्रिकादिभिर्होमांश्चतुर्गृहीतैर्यथोक्तान्हत्वा छन्दोभ्यः स्वाहा त्रेविद्य-काय स्वाहेति चतुर्गृहीतं हुत्वा।ततः पश्चादग्नेः प्राङासीनः प्रत्यङ्-ङासीनाय मार्गवासा भवेत्याद्यशीन्धनान्तं ब्रह्मचर्यमादि स्यार्ष-सारणपूर्वमिषे त्वेत्यादित्रयीमन्त्रानाहादितस्त्रीननुवाकान्यजुर्वेदात् कस्त्वा युनकीति चानुवाकार्धं । तत ऋतुतिथ्याद्याश्रावितान्तं

^{1.} See XLIII. 3. 2. Thus the Ms.! 3. See XLI. 19. 4. Cp. IX. 4.

संस्थापयेत् । अनन्तरमुपाकृत्य¹ ग्राम्यमध्ययनं² यावदुत्सर्गः³। धतद्धोमकर्मसमिद्दानयुक्तं⁴ वेदाध्ययनस्य पुरस्तादुपरिष्ठाच समवन्ते⁵। तत्र व्रताविमोचनं विदेश्यः। मन्त्रे⁵ प्रवर्ग्यवतं चरिष्यन्मेखलाजिन-दण्डेषु मन्त्रानावर्तयेदिति वचनाद्विद्यमानानां वसनादीनां मन्त्रा-वृत्तिरेव सर्वव्रतेषु। तथा च मनःर—

यद्यस्य विहितं चर्म यत्स्त्रं या च मेखला । यो दण्डो यच वसनं तत्तत्तस्य व्रतेष्विष ॥ इहापि पितृचरणवृद्धाः इसरन्ति— वसनं मेखलां चर्म दण्डं समिधमेव च । वतालम्मं प्रधानं च कुर्यात्सर्वत्र तेष्विष ॥

उक्तं व्रतोपायनविमोचनम् ॥ ४ ॥ ४२ ॥ (४।२)

दे०। व्रतस्योपायनं ग्रहणं मोचनं च परित्यागः। तद्व्यमपि दर्शपौर्ण-मासयोरुकं। तथा च तत्रत्यं सूत्रं। पाणी प्रक्षाल्य दक्षिणेऽग्नेस्ति-ष्टन्व्यादग्ने व्रतपते वायो व्रतपते सूर्य व्रतपत इति॥

आ०। उक्तं व्रतोपायनं व्रतोपालम्भो दर्शपूर्णमासकृच्छ्रादिषु⁹ समाप्तो च विमोचनम्॥

अथातश्रातुहींतृकम् 10 ।। १ ॥

दे॰ । चित्तिः स्वृगित्यादयो मन्त्राश्चतुर्होतार उच्यन्ते । तेषु भावं चातु-होतृकम् ॥

^{1.} Emended (cp. IX. 1), ब्रामाइत्य the Ms. 2. आसमध्यक the Ms. 3. Cp. IX. 10. 4. ब्रामाइत्य the Ms. 5. How is it to be restored? 6. Read probably विशेषो मन्त्रः। प्रव०। 7. II. 174. 8. Apparently an authority for Adityadarsana. His father? 9. Is the text complete? 10. Thus constantly Br., Ād. and five reakas; Devapāla alone: ब्रॉन्डं। In the text of Devapāla the stira proper is intermixed with the commentary. After ब्रॉन्डं he reads कर्त, but it is impossible to decide if this word belongs to the text Dev. had before him.

ब्र०। चातुर्होत्तृकमन्यत्राधीतमिह 1 श्रोत्रियाः पठन्ति ॥

आ०। चातुर्होत्कमन्यत्रोक्तमिह¹ प्रयोगप्रस्तावाय श्रोत्रियाः पटन्ति । अथराब्देन चातुर्होतृकं व्रतमुप-कम्यते । अथराब्देन चातुर्होतृकं व्रतमुप-कम्यते । अङ्गफलाधिकारार्थश्राथशब्दः । अतः शब्दो हेत्वर्थे ॥

ब्रह्मचारिकल्पेन व्रतसुपैति ॥ २ ॥

दे०। तद्रह्मचारिकल्पेन व्रतचारिधर्मोपदेशिना वेद्वतमागेन चोदित-मुपेयात्॥

आ० । ब्रह्मचारिकल्पेन मार्गवासाः संहतकेश इत्यादिना व्रतमुपैति । सिमद्दानादिना व्रतोपायनं करोति । व्रतमध्यवस्यतीत्यर्थः । चातुर्हौतृकस्य प्राम्यत्वमेव नारण्यत्वं। अविशेषेण च वेदव्रतत्वं सर्वेषां। तथा च संस्कारपंक्तौ गौतमः प्राह । चत्वारि वेद्व्रतानि चतुर्हौतारः शुक्रियोपनिषद्रणानीति ॥

संवत्सरमष्टौ मासांश्रतुरो मासान्वा³ ॥ ३ ॥

दे०। संवत्सरमेतद्रतमुपेयादिति मुख्यः कल्पः। अष्टौ चतुरो मासान्वे-त्यनुकल्पः॥

आ० । भूयस्त्वाल्पत्वापेक्षः कालविकल्पः ॥

शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्नेणि वा यथोक्तम्धपसमाधाय जयप्रभृतिभि-हुत्वा पूर्वेणाग्निं दर्भस्तम्भं निहत्य ब्राह्मणं दक्षिणत उपवेश्य हिरण्यवर्णो इति चतसृभिः सिमधो ऽभ्याद्ध्यात् ॥ ४ ॥ देशहुत्वेत्यन्तं व्याख्यातं। अग्नेर्यः पूर्वदेशस्तत्र दर्भस्तम्भं निहत्याधीतवेदमन्यं

^{1.} Does this mean, that this rite has already been treated before (in the yajnasūtra)? This is also the case with the Mānavas. 2. But the printed text of Gautama (VIII. 15.) gives the first two words only. 3. मानान् om. A. 4. Thus (not ्रतम्ब॰) all, without any exception. The Ms. Ch of the printed Kāṭhaka text presents the same reading. 5. जवाणं D and the Stein Icaka (cp. also Br., who presupposes the same reading), but see Kāṭh. IX. 16: 119.19. 6. Cp. Br. at the end of his explanation of this sūtra.

ब्रह्मचारिणमग्नेर्दक्षिणभाग उपवेश्याग्नेः पश्चार्धे व्यवस्थितः स हिरण्यवर्णा इत्यादिभिश्चतस्रभिश्चतस्रः सिमधोऽभ्याद्ध्यात् ॥

ब्र० । चतुर्होत्भ्यक्छन्दोभ्यश्चातुर्होतृकाय² जुष्टं निर्वपामीति यावकान्ना-द्यपायसानाम् अकतमस्य निर्वापः । आज्यभागान्ते पूर्वेणाप्ति सलोष्ट्गोमये षट्पञ्चाराहर्मोकुरैर्वहापकृतिं दर्भस्तम्मं निहत्य ब्रह्माणं⁵ दक्षिणत उपवेदयाभ्यर्च्यांन्यांश्च विप्रान्संनिधाय वसन-मेखळाचर्मदण्डेषु मन्त्रानावर्त्य हिरण्यवर्णा इति चतस्रिः समिधोऽभ्याद्ध्यात् । हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः।यासां देवाः । यासां राजा। शिवेन मा⁶ ॥

आ० । शुद्धापेक्षो ऽत्रोपक्रमकालः । जयप्रभृतिभिर्द्धत्वेत्याज्यभागान्तं तन्त्रं दर्शयति । सिद्धेऽपि वतहोमसंभावात्स्थालीपाकत्वात्तन्त्रवत्त्वे तेजोवीर्यकले । हविषोऽत्र तन्त्रत्वं^र मा भूदिति । एवमाज्यसागान्तं हुत्वाचार्यो वासोमेखळाजिनदण्डमन्त्रानावर्त्य । पूर्वेणाञ्जि दर्भस्तम्भं निहत्य दक्षिणतो ऽग्नेरासनलम्भेन सहोपनिषदाद्यान्वाधानं कुर्यात् । कथं । ब्रह्मचारिणं हिरण्यवर्णा इति चतस्त्रभिश्चतस्नः समिधो दापयित्वा॥

नित्ये व्रतोपायने ब्राह्मणा व्रतपतय इति चतुर्थम् ॥४॥

दे०। यदेतत्त्रस्तुतं ब्रह्मचारिणो नित्यमवश्यकर्तव्यं वत्रप्रहणं तत्र ब्राह्मणा व्रतपतयो व्रतमालभे तद्धः प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनध्यी-समिति चतुर्थं मन्त्रं कुर्यात् । त्रयस्तु पूर्वे व्याख्याता पवात्रापि स्थिताः । अग्ने वत्पते । वायो वृतपते । सूर्य वत्पत इति ॥

आ०। अत्र नित्ये प्राकृते वतोपायने स्थित आवोपसूतं ब्राह्मणा वतपत्यू इति वतमालभेत । तद्रः प्रववीमि तच्छकेयं तेनध्यीसमिति चतुर्थ

मन्त्रमावपेत्॥

अथ व्रतहोमांश्रतुर्गृहीतेश्रतुर्होत्यात्रिभराज्येन तेजस्कामो यावकेन पशुकामो इनाद्येन वीर्यकामः पर्यासे स्थालीपाकं श्रपयित्वा ब्रह्मवर्चसकामः ॥ ६॥

दे०। अथ वतहामान्वक्ष्याम इति शेषः॥

^{1.} Thus A; •तसृभिरभित: D, ०तसृभिश्वाभित: ADC. 2. चातुहोंo the Bombay, बादुहोंo the Lahore Ms. 3. Cp. sūṭra 6. 4. So Br. starts from the reading ब्रह्माणं. 5. ब्राह्मणं the Mss. 6. See XVI. 5. 7. ? the Ms. : हविधोततन्त्रशेंदं 8. Thus the Ms.

आ०। अथ चतुर्गृहीतैरावापस्थानत्वादेव चतुर्गृहीतसिद्धः किचत्स्रवा अपि भवन्ति वतहोमाः । युक्तं च तदुभयाम्नायसंस्कारत्वादस्य चातुर्हीतृकवतस्य।तत्रामी गुणफलाधिकाराः।आज्येन तेजस्कामः। यावकेन यवमयेन पशुकामः । सिद्धवदन्नाद्यनिर्देशः । अन्नाद्येन तण्डुलेन वीर्यकामः । पयसि स्थालीपाकं श्रपित्वा ब्रह्मवर्चसकामो जुहुयात् । पयोऽत्र श्रपणार्थीयं । तस्मिन् श्रतेन स्थालीपाकेन ब्रह्मवर्चसंवृत्तस्वाध्यायसंपत्ति यः कामयते स जुहुयात् चतुर्गृही-तैश्चतुर्भिहोंतृभिः । पञ्चहोत्रनन्तरमत्र षड्होत्रा होमः ॥

मनसैकैकं हुतमनुमन्त्रयते ॥ ७॥

दे० । श्रपयित्वैकैकं चतुर्होतारं हुतं मन्त्रं मनसानुमन्त्रयते । मन्त्रागम-मनुसंदर्धात मन्त्रद्वारेणेत्यर्थः ॥

व्र० । मनसा त्वत्र मन्त्रोच्चरणं। एकैकामाद्वृतिं हुत्वैतैरेव मन्त्रैरनुमन्त्रयते ॥ आ० । मनसे० ... मन्त्रयत इति याजमानमुक्तं । तचैतैरेव चतुर्होतृभिर्यथा हुतं । ते च ब्रह्मचारिणा संस्कार्येण न तावद्धीताः ।
तस्मादाचार्येण क्रियमाणे ८ नुमन्त्रणे ब्रह्मचारिणा मनोनिर्वेशमात्रं
कर्तव्यं । तद्धीत्वात्संस्कारकरण इति भावः । ततश्क्वन्दोभ्यः स्वाहा
चातुर्होतृकाय स्वहेत्याहुतीर्हुत्वा ॥

यद्वेदव्रतं तदत्र व्रतम् ॥ = ॥

दे०। यद्वेदविहितं व्रतं तत्परिपूर्णमस्त्वित्यत्र⁷ मम व्रतमिति वाचयत्॥

व्र०। ततः प्रत्यङ्ङासीनं ब्रह्मचार्यसीति पञ्चभिरनुशास्य । ब्रह्म-

^{1.} See Kāṭh. IX. 8 (:110.12, 14, 18), IX. 9 (111.21). The yajus वाग्दोता must have been contained in the Kaṭhaāraṇyaka. It is nearly identical with Taitt. ār. III. 6. 1 and III. 4. 2. 2. Cp. XLI. 19. 3. Thus the Ms.! 4. R. व्यवे: संवृत्तः ? 5. वतुर्गृहीतांश्चतुः the Ms. 6. यजमार्गिक Ms. 7. अत्र om. DTC (विस्वति).

चार्यसि। अपोऽशान। कर्म कुरु। दिवा मा सुपुप्सीः। वाचं यच्छ ॥ आ०। यद्वेदव्रतं त्रेविद्यकव्रतादेशनं तद्त्रापि कर्तव्यं । मार्गवासा भव संहतकेशो भव भैद्येणाचार्याश्रीनवृत्तिरित्यग्नीन्धनान्तं व्रतादेशनं विधाय ॥

विकाराननुक्रमिष्यामो न चतुर्भिः सहासीत न चतुर्णा समचं भुज्जीत न चतुर्भिः सह भुज्जीतैकतमो वा ॥॥॥

श्रा०। न चतुर्भिः सह भोक्रव्यं। नैकतमेनाप्यासितुं युक्कं न वा भोक्रव्यमित्येवमनुशास्य चतुर्होतृननूच्य । ऋतुर्तिथ्याद्याश्रा-वितान्तं संस्थाप्य ततो यावद्वतं चतुर्होतृमन्त्रब्राह्मणसमास्नाय-मुभयत्राधीतमध्यापयेत्॥

एवमपवर्गे ॥ १०॥

दे०। अपवर्गः समाप्तिः²॥

ब्र०। तत्र तु प्रधानादनन्तरं समिद्धाधानं व्यतविमोकश्च । नात्र वतादेशो न चतुर्होतृमन्त्रवचनं । श्रग्ने वतपते वतमचारिषं तदशकं तत्ते प्रब्रूमस्तन्नो गोपाय। वायो व्यतपते। सूर्य वतपते। ब्राह्मणा वतपतयो वतमचारिषं तदशकं तत्ते प्रब्रूमस्तन्नो गोपायः। एवमत्रोहः॥

श्रा० । श्रध्ययनग्रहणान्ते एतक्कोमकर्म पूर्वोक्तमि कुर्यात् । किंतु तत्रायं विशेषः । न त्रतालम्भः । वासोमेखलाजिनदण्डमन्त्रा-न्वाचियत्वा दर्भस्तम्मं पूर्वतो निधाय गोमये लेष्टि षद्पञ्चा-शद्मीङ्करेत्रेह्मप्रकृति कुर्यात् । ब्राह्मणं दित्तणत उपवेश्य । चतुर्गृहीतेश्चतुर्होतृहोमं कृत्वानुमन्त्रणं। छन्दोभ्यश्चातुर्होतृकायेति च दुत्वा । न त्रतादेशनं । न प्रवचनं । श्रपवर्गे स्थितः पूर्वविद्ध-

^{1.} Cp. Kāṭh. IX. 15: 117. 11, Mān. śrs. V. 2. 14. 21. 2. In Devapāla now follows the text with Bhāṣya of the Caturhot; formulae and of the Pravargyamantras, the last intermixed with sūtras, taken apparently from the yajnasūtra. 3. R. तहो and जोपायत ? 4. Cp. Br. on sūtra 4.

ब्र॰। स्विष्टकृति हुते वास आचार्याय ददाति वरं दक्षिणतोऽग्नेरा-सीनाय॥

श्रा॰। तत ऋतुतिथ्यादि। स्विष्टकृद्दन्ते वास श्राचार्याय वरं दिच-णत श्रासीनाय दद्यात्। श्राश्रावितान्तं ततः संस्थापयेत्॥

षोडशे वर्षे गोदानमग्री वा समाप्ते ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति षोडशे वर्षे वर्तमाने ब्रह्मचारिणा गोदानसंग्रं वर्तं कर्तव्यं । यस्त्वरितं दारस्वीकाराधीं श्रस्मादृर्ध्वं स्नात्वा दारकमोंच्यते । यस्तु सर्वकालं वेदमधीत्य विवाहं चिकीषिति तस्योपनयनादारभ्य षोडशे वर्षे गोदानं । त्रिवेद्यां ह्यष्टाचत्वारिशद्वर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरणीयिमिति पत्तः। तदेकवेदप्रहणे षोडश संवत्सरा भवन्ति त्रिभागेन । यस्य त्यापत्कल्पे न षोडशवर्षं भवत्युपनयनं तस्याग्रो समाप्ते गोदानव्रतमन्यध्ययने समाप्त इत्यंथः । योऽपि वेदैकदेशमधीत्य सिस्नासित तस्याप्येष पत्तोऽग्रो समाप्त इति ॥

श्चा०। षोडशे वर्षे गोदानं नाम संस्कारः। श्चश्नौ वा समाप्ते । बह्वि-एके हिरण्यगर्भान्ते पठित इत्यर्थः । नैतद्देदवतं केशवापन-मेवास्मिन्काले विधीयते।गोदानशब्देन च शिरसश्चत्वारो भागा उच्यन्ते गृद्यान्तरेषु। तथा च। दक्तिणे गोदान पतत्कर्मेति । गवि भूमौ दीयत इति गोदानं स्वपतः शिरोभागम ॥

तद्याख्यातं जातकर्मणा ॥ २ ॥

दे । तचैतत्केशान्तिकापरपर्यायं गोदानवतं जातकर्मणा व्याख्यातं।

^{1.} ० काले D. 2. बहिष्टक is apparently a designation of the agnicayana part of the Yajurueda (Kāṭh XIX. 1. sqq.). According to Ād. this part ends with Kaṭh. XXII. 14: 70. 19. 3. Meaning?

शिखाकमेंगेल्यर्थः। अत्रापि ह्युपसमाधानादिचुरकर्मान्तं समम्॥ आ०। आयमागादित्यारभ्य यावदरिक्ने पर्यशेषय इत्यन्तम् ॥ दर्भेष्वासीनं दर्भानध्यधिकृत्य हिरएयं चाभिषिश्चत्यिप्रकीभिनी राजस्विकीभिनी या आपो दिव्या इति द्वाभ्याम् ॥ ३ ॥

दे०। इतशौचार्थस्नानमग्नेः पश्चात्पाद्ध्यखं दमेष्वपविष्टं ब्रह्मचारिणं या त्रापो दिव्या इति द्वाभ्यामभिषिश्चति । त्राग्निक्तिभिरद्भिर्य-दिवा राजस्यिकीभिः । तत्राग्नेय्यो वहन्त्यानद्यादिप्रभवा मन्त्रलिङ्गात् । सूर्वतेजः प्रवन्धाश्च सरस्वत्यादिप्रभवास्तु राजस्यिक्यः । राजस्ये राजाभिषेकार्थमान्नानात् । किं कृत्वाभिष्टिश्चति । दर्भान्दिरएयं चाध्यधिकृत्य । ब्रह्मचारिणः शिरसि दर्भास्तदुपरि सुवर्णं विधायेत्यर्थः ॥

ब्र० । सर्वान्नं इिविष्यं चीरोदकाभ्यां पितुं तु स्तोपिमत्यतुवाकेन क्षंत्र्य तस्यौदुम्बरेण स्रवेण जुद्दोति वाजस्य तु प्रसव इति चतुर्दशिभः । यस्य न जुद्दुयात्तद्रशिषोमीयस्येष्मे अपिपोत्तेच्छेष उदकमासिच्य तेनाभिष्ठि जिति ॥

श्राशततः शौचार्थं स्नानं कृत्वा दर्भेषूपविष्टं दर्भोश्चाध्यधिकत्य शिरसि दर्भेषूपरि हिरएयं च कृत्वाभिषिश्चत्याग्निकीभिरद्भियी उपधाने

^{1.} If this is right, the canda is regarded as a part of the jātakarman. 2. Sie! ep. XL. 16, 3. From XL. 9 unto 16. This passage (from कृतशोo) is given in T only on a separately added paper in very modern handwriting. Thus CA and first hand of D; D second hand: वहन्त्योनेदादि०, T वहन्त्याद्यनद्यादि०; r. वहन्तीनग्रादि०. ठॅ. सर्वान् the Bombay Ms. 6. पितुर्नस्तोषमिति the Ms. (Kāth. XL. 8). 7. वाजप्रसभ्य इति the Ms.; according to Devapala the first part of this anuvāka (Kāṭh. XVIII. 13) contains the first eight verses of XIV. 2. 8. Thus the quotation given by Devapala; Br.: ०च्छेषमुदकः 9. This seems to be the passage from the Katha Yajnasūtra referred to in the sūtra text, cp. Hir. frs. XII. 14.

याभिः कुम्मेष्टका गृह्यन्ते वहन्तीभिः प्रसन्नाभिः स्थावराभिः परिमन्थिनीभिः कृष्याभिर्वहत उच्छिताभिरित्येवं षड्-विधाभिः । न तु चीरोदकेन³ । तथानभिधानात् । राज-स्यिकीभिर्वा चत्रियं। या आपो दिव्या इति द्वाभ्यां । अभि विश्वतीति मन्त्रविधानात्। यदि होमषष्ठेन चीरोदकेनाभिषेकः स्यादाशिकेनेत्यवच्यत् । न चाभिषेकमन्त्रेणाञ्चहोमो वितत आचिष्यते। राजस्यिक्यः सारस्वत्यादयः॥

एवं राजानं सावीहिं देवेति चानुवाकेन यथोक्रमक्रत्वज्यानिम्⁴।। ४।। ४४।। (४।४)

देश एवमेव राजानं चित्रयमिभिषिश्चेदिति समन्तस्य मन्त्रद्वयस्य विनियोगात्तस्यातिदेशः। विशेषमाह। सावीहिं "॰०ज्यानिँ। सावीहिं देव प्रथमाय पित्रे वर्ष्माणिमित्यादिनानुवाकेनान्यद्यथोक्कं कवच-संनहनादि कुर्यात्। किं सर्व। नेत्याह। श्रक्तत्वज्यानिं । क्रतु-सृत्युसवः । ज्यानिरत्यर्थत्यागादिकृत श्रायासः । तद्वर्ज। श्रमुवाकनिर्देशाद्धि तिल्लक्ष्मदेताविषे प्राप्तुत इति सिध्यते ॥ अनुवाकनिर्देशाद्धि तिल्लक्ष्मदेताविषे प्राप्तुत इति सिध्यते ॥ अश्रोषकादनन्तरमाग्नेय्या वैश्वदेव्या वा प्रधानं। ऋतुतिथिया-

^{1.} Thus the Stein rcaka; परिमन्ध्रनीभि: the Bombay Ms. of Br. 2. This also must be a quotation from the Yajnasūtra. 3. Cp. Br. on this stitra. 4. Thus AC, and cp. Ad.; अक्रत्रयानि the Lahore Ms. of Br. (in the Bombay Ms. these words are omitted) and a Bombay rcaka; अकृत्वज्यानि the Stein !caka; अकृत्वज्यानिच (which, if it stood for oज्यानि च, could be a preferable reading) TD. निच again D. 6. Designated as rājābhiṣeka by Āp. 7. This jyani "overpowering" is perhaps (XII. 18). alluded to by Baudh. XVIII. 17.: 363. 10 sqq. ०शाद्धितालक्षादेतावपि D, ०शाद्धितालक्षादेवतावपि CT, ०शाद्वितालक्षादेवताः 9. Then follows the passage given above under sitra 3 by Br.

गादितन्त्रसमाप्तिः। वरो दक्तिणा॥

आ०। ताभिरेच राजानं । श्रभिषिश्चेदिति शेषः । साचीहिं देवेति चानुवाकं यथोकं । यथोकं कर्म कुर्यात् । कवचसंनहनादि । श्रक्रत्वज्यानि । कर्तुमृत्युसवाख्यः । यन्नैतत्कर्माभिहितं तत्संवधं यत्कर्म । ज्यानिश्च तत्रास्ति । श्रातृब्यकुलीनायोपविद्यायेषुम-सित्वा तस्माज्ज्यानि द्रव्यापहारं हानिमिति । तद्वज्ञं । श्रन्यत्र वसनमेखलादि न किंचिद्भवति । न' वा पुनरपवर्गे करणं । तथावचनाभावात् । श्रन्ये त्वाज्यभागान्तं हुत्वा श्रायमागा-दित्यन्तमिरके पर्यश्रेषय इत्यन्तं कृत्वा स्नात्वा वसनादि-दएडान्तं । ततो यथोक्कोऽभिषेक श्राग्निकीभिः । ततो वैश्वदेव्या चतुर्यहीतं हुत्वा । छन्दोभ्यः स्नाहा गोदानाय स्नाहिति च हुत्वा । स्नुतिथ्याद्याश्रावितान्तं संस्थापयेत् । गोदानस्य गृह्यान्तरेषु वतत्वदर्शनत्वास्नात्रापवर्गोऽध्ययनाभावादिति ।

श्रयेकाग्नेः समाधानम् ॥ १ ॥

दे०। व्रतसमाप्त्यनन्तरमधीतचेदेन स्नात्वा विवाहः कर्तव्यः । कृत-विवाहस्य पाकयश्चा श्रास्नाताः। ते चाश्चौ क्रियन्ते । जीवित्पतृ-कस्य वैवाहाश्चौ विकल्पः । तं जीवित्पतृको यदा न धारयते तदा तेनाग्न्यन्तरमुत्पादनीयमवश्यं पितृप्रमये उग्न्यन्तरार्जनं पैतृकाग्न्युपशमनपूर्वकमित्युपशमनमाह । पितिर प्रेते एक पवासहायः शिष्यते पैतृकोऽशिः । तस्यैकाग्नेः समाधानं प्रति-पत्तिकमे कर्तव्यं पुत्रेणव न तु पुरोहितप्रभृतिभिः। श्चपरा व्या-ख्या। एक पवाग्निः पैतृको यस्यास्तीति न तु वैवाहनः स्वयं वृत्तः स एकाग्निः गृहस्थः प्रमीतिपितृकः। समाधानशब्दस्तन्त्रेण द्वयमाह। पूर्वाग्नेस्त्यागमावस्थाग्नेराहर्गं। यतः सम्यगाधान-

मर्जनमपि । श्रनेकार्थत्वाद्धातुनिपातनमेतदेव स्फुटियतुमाह ॥ व्र० । श्राहिताग्नेः प्रमीतस्य त्रेताग्निद्दाहादूर्ध्वं गृह्याग्निप्रतिपत्तिविधानमध्येकाग्नेः समाधानमिति कण्डिकायामुक्तं । तत्पद्धतिराहिताग्निसंस्कृतावेवास्माभिरुक्ता ॥

श्रा० । सर्ववतान्ते स्नास्यन् गां प्रकारयेदित्यादि स्नानमुक्तं । स्नातस्य च विवाह उक्तः । एवं च माण्वकस्य संस्कारा उक्ताः गर्भाधानादयो विवाहपर्यन्ताः । विवाह उन्तरकालं पाकयज्ञा- उष्टानत्तचाग्निसाध्यं । तत्र जीविषितृकस्याग्नौ विकल्पः । वैवाहनमित्रं गृह्णाति न गृह्णाति वा । तदुक्तं । भार्योदिरग्निर्दायादिर्वा । एवं येन जीवित पितिर जातारिणजाभावे वैवाहनेन गृहीतः स बितीयेनािष दायकालेनाहतो वच्यमाणे तिकर्तव्यतया । तस्य परमेष्ठिमरणे अवश्यमग्निर्जनं नियम्यते । तद्र्थमाह । श्रथकाग्नेः समाधानं । एकािग्नगृह्णाग्नः । तस्य समाधानमर्जियत्वा लज्ञणस्थापनं वद्याम इति वाक्यशेषः । तत्राथशब्दो मङ्गलार्थः ॥

परमेष्टिमरणे पुत्रस्याग्निसमाधानम् ॥ २ ॥

दे०। परिमेष्ठी स्वामी। पितात्र। तस्य प्रमये पुत्रेणैवाग्नेः समाधानं शमनं कर्तव्यमित्युक्तार्थम्॥

श्रा० । पुत्रस्य । कदा । परमेष्ठिमरशे । परमेष्ठी पिता माता च । पतयोरन्यतरस्य प्रमये पुत्रस्यैकाग्नेः समाधानं विधीयते । परि-त्यागे पुत्रस्यैव नियमो नर्त्विजां । ऋत्विजः परिधानीयमन्त्य-कर्म कुर्वन्त्याहवनीयादिभिः । पकाग्नेस्तु प्रतिपत्तिः पुत्रस्यैव नियम्यते ॥

सर्वानुपवासयेत् ॥ ३ ॥

^{1.} कण्डिकाया उo the Bombay, दण्डिकाया उo the Lahore Ms.
2. This paddhati is given by Br. on K. XLV. 3. Cp. III.
1, where, however, कार्येत् , not प्रकाठ is read. 4. Cp.
XLVII. 1. 5. R. वैवाहनो न ? 6. स द्वितीयेनास द्वितीयेनापि
the Ms. 7. oजा the Ms.

दे०। ऋत्विग्बन्ध्न्सर्वान् । उप समीपेऽग्नेः। वासयेद्रात्रिम् ॥ श्रा०। स पुत्रः पितरि मृते एकाग्नेन्स्यकर्मसंस्कारेण दग्ध्वा तां रात्रिं सर्वानुपवासयेत्। ज्ञातीनृत्विजश्चेकाग्नेः समीपं स्थापयेत्॥ तमग्निं प्रज्वालयेदाकालमुपव्युषम् ॥ ४॥

दे०। उषा रात्रिः। विगता उषा संयत्र व्युषः। प्रभातकालः। तस्य समीपमुपव्युषं। त्रादित्योदयकालं यावत् । तत्र प्रकृतमेकाप्तिं ज्वालयेत्। संदीपयेत्। यावद्युष्टा रात्रिस्तावद्ग्तिं प्रज्वालये- दिति संबन्धः॥

श्रा०। उपन्युपं यावद्यष्टा रात्रिः॥

मापकणमन्थेनौदुम्बरेण कंसेनाग्निं शमयेद्धिरणयपाणिं सवितारं वायुमिन्द्रं प्रजापतिम् । देवा १ अङ्गिरसो हवामह इमं क्रव्यादं शमयन्त्विग्निमिति ॥ ४ ॥

दे०। उदक्तिमश्रमाषचूर्णसंपादितेन मन्थेनौदुम्बरकंसपात्रनिक्तिन तमित्रं शमयेत्॥

श्रा०। ततो मापकणमन्थेन । मापकणा मासचूर्णाः । तैर्मन्थः । चीरमिश्रेर्भवति । तेन । श्रौदुम्बरेण ताम्रेण कंसेनाग्नि प्रकृतं समापयेत् शमयतीत्यर्थः। हिरएयपाणिमित्यनया विराद्पङ्क्षया ॥ काशानामृते कटे भस समोप्य प्रशापयेत् क्रव्यादमि प्रहि-णोमि द्रं यमराज्ञो गच्छतु रिप्रवाहः । इहैवायमितरो जात-वेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानिन्निति ।। ६ ।।

दे । काशानां तृण्विशेषाणां संवन्धिन ऊते प्रथिते कटे समारोप्य तत्प्रशमितैकाग्निभस्म स्थापयेत् शमयेत् क्रव्यादमग्निमिति

^{1.} Thus the Ms.! 2. Br. and AT देवा, C देव मo; the Bhāṣya points to देवान्। 3. ०रसं D second hand. 4. Thus Br. and. Ād.; समारोध्य the Mss. of Devapāla, also in the Bhāṣya. 5. प्र only given by Br. and Ād.; Devapāla स्थापयेत्। 6. Thus Devapāla, अपरो instead of इतरो Br. and Ād.

त्रिष्टुभा । काशानां मूढकट इति वा पाठः । तत्र समुञ्जसमूला-प्रतृणिनिर्मिताकारो मृढकटः॥

श्रा०। ततः काशानां तृणिविशेषाणां मृताकारे कटे भस्म समोप्य प्रशापयेत्। शमयेत्। कव्यादमिशिमित्यनया विष्टुमा। इहैवाय-मपौ जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानिक्षत्यनेन लिङ्गेनाकृत-विवाहस्याप्यग्न्यर्जनिमच्छन्ति । पुत्रस्य नित्यवदाम्नानात् । लिङ्गप्रभवं चेदम्॥

निर्दग्धमिति दित्तगापरस्यां दिशि चतुष्पथे निधायोपधानं सीसं च तिसन्नध्यधिमार्जयन्ते सीसे मिलम्लुचामहे शीष्णी चोप-वर्हणे। क्रव्यादः समया मृष्ट्या तं प्रेत सुदानव इति ॥७॥

दे०। निर्देग्धमिति मन्त्रेण द्त्तिणापरस्यां दिशि नैर्त्रात्यां दिशि पश्चिमदिगन्तराले यश्चतुष्पथस्तत्र निधाय स्थापयित्वा काश कटनिहितं भसा । उपधानसीसशब्दाभ्यां च यज्जीवतः पितुः शिरोऽवष्टम्भनं गण्डकादुकमासीत्॥

श्रा०। निर्देग्धमित्यनेन सेधान्तेन नैर्श्वत्यां दिशि चतुष्पथस्तत्र सभसानं मूतकटं निधाय उपधानं च तत्रेव उपवर्दणं यित्रतुर- स्वस्थस्यासीचित्ररोधानं सीसं च यित्कत् । पतद्ग्रहमित्येक । तिसन्नध्यधिमार्जयन्ते तृतीये मिलम्लुचामह इत्यनया त्रिष्टुभा। श्रप्र उत्सिञ्चन्ति शतयः सपुत्रा ऋत्विजश्च॥

अपासदेत्विति चतसृभिरुपस्थाय शं नो देवीरित्युपस्पृश्य प्रती-पमायन्तः पदानि लोभयन्ते नडैर्वेतसशाख्या व मृत्योः

^{1.} Thus Ād., starting from a different reading. 2. The remaining part of this sūtra and the beginning of the next one (unto शंनो देवो:) is wanting in all the Mss. of Devapāla. 3. Thus Ād., सीसेन Br. 4. Meaning? Corrupt? 5. पतद्गृह o the Ms. 6.? 7. पोत्सिञ्चन्ति the Ms. 8. Thus the Mss. of Devapāla; प्रतीयंतः the Lahore, प्रतीपाययन्तः the Bombay Ms. of Br.; प्रतीपायन्तः Ād. 9. छोप० T only. 10. All the Mss., except the Lahore Ms. of Br. and Ad.; वीत्स instead of वेतस.

पदं लोभयन्त इति । मृत्योः पदं लोभयन्तो यदीमो द्राघीय आयुः प्रतरं दघानाः । आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवतं यज्ञियास इति ॥ = ॥

दे०। 'शं नो देवीरित्यनयोदकोपस्पर्शनं कुर्युः सर्वे। ततो भस्पकट-सीसप्रदेशात्प्रतीपमायन्तः प्रत्यावर्तमानाः पदानि लोभयन्ते । सर्वे पादप्रतिविम्वानि नाशयन्ति। लोपयन्त्युत्पुंसयन्ति। कैः। नडैः दीर्घैः वाहुभिः वीतसशाखया वा द्राघीयस्या सपर्णया सामर्थ्याचात्र सीसभस्मसांमुख्येन प्रत्यावर्तमानं सप्ताष्टी वा पदानीति गम्यते। मृत्योः पदमित्यादि मन्त्रप्रतीकः॥

श्रा०। श्रपास्तदेत्विति चतस्तिम्हपस्थाय निर्श्वाति । शं नो देवीरित्युपस्पृश्य । स्नानमेवात्रोपस्पर्शनं । प्रतीपायन्तः । प्रतिमुखा
श्रायन्त श्रागच्छन्तः । पदानि । पांसु "णविन्यासाः । तानि
लोभयन्तः योपयन्तः विनाशयन्त इति यावत् । केन । नडैः
नडशास्त्राभिर्विरूढकप्रायैवेतसशास्त्रया वा । वेतसो वञ्जलकः ।
एकवचनं प्रत्येकापेत्तया । मृत्योः पदं लोभयन्त इत्यनया
त्रिष्टुभा सप्तमात्राणि पदानि । स्नानि स्नानि पदानि । साप्तपदीनं
सख्यमिति दर्शनात् ॥

अत्रैव शाखां निद्ध्युः ॥ ९ ॥

दे०। अनन्तरं ⁵ वेतसशाखां नडमुग्रींश्च अत्रैव प्रकृतसीसभस्मकटे निद्ध्युः प्रक्षिपेयुः ॥ आ०। निद्ध्युः त्यजेयुः॥

अनड्वाहं पुरस्कृत्य[ं] व्रजन्त्यनड्वाहं प्रविमिति⁹ । अनड्वाहं

^{1.} भवध Br. 2. The beginning of the Commentary is wanting. 3. लोप o T only. 4. Thus the Mss. 5. अन्तरं the Mss. 6. बीतसं o T only. 7. Thus T only (in A this passage is missing); नदसुसु o C, नरसुसु o D. 8. वृहत्वा Br. 9. It is not wholly certain whether the original text ended here.

प्रवमन्वारभध्वं स वो निर्वश्च हुरितानि विश्वा । आरोहत सवि-तुनीवं हिरण्मयीं षड्भिरूर्मिभिरमृतत्वं तरेमेति ॥ १० ॥ आ० । अनङ्वाहं पुरस्कृत्य गृहाद्वजन्तम् अनङ्वाहं प्रवमिति ॥ प्रत्यागतानश्चतधूममुपस्पर्द्य गवाप्तिना च प्रदक्षिणमप्तिं त्रिः परियन्ति परीमे गामनेषतेति । परीमे गामनेषत पर्यप्रिमहृषत । देवेष्वक्रत श्रवः क इमा ४० आद्धर्षतीति ॥ ११ ॥

दे०। प्रत्यागतान्ग्रहान्प्राप्तान्वान्धवादीन्। ये च गृहे स्थितास्तानि । अक्षतधूममनवहतयवादिबीजधूममुपस्पर्शयन्ते । ये भस्मकटेन सह गताः स्वयं चोपस्पृशन्ति । उपस्पृश्य हस्ते ऽिश्नमाद्याय प्रकृतेन गवा यत्राग्नौ भूमिष्ठे अक्षतधूमः कृतः तत्प्रदक्षिणं यथा भवति तथा त्रिः परियन्ति । पर्यावृत्य भ्रमन्ति । परीमे गामनेवित्यादिकयर्चो ॥

आ०। ततो गृहान्प्राप्याक्षतधूममनवहतानां सर्ववीजानां धूमं संस्पर्शय-ति द्वारीरेण नासिकया वा कश्चिद्गृहे स्थितः । णिजुपदेशात् । अग्निमन्यं भूमौ प्रज्वाल्य अन्यं चादाय गवा प्रकृतेनानडुहाग्निना च प्रदक्षिणमग्निं त्रिः परियन्ति परीमे गामनेषतेत्यनया ॥

उद्पात्रे ऽक्ष्मानं हिरण्यं चावधायाथैनानिभम्श्यन्ते ऽक्ष्मन्व-तीरिति अक्षमन्वती रीयते संरमध्वम्रुत्तिष्ठत प्रचरता सखायः। अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः शिवान्वयम्रुत्तरेमाभि वाजानिति॥ १२॥ ४५॥ (४। ५)

^{1.} Thus of the Mss. of Devapala T, and the Lahore Ms. of Br.; the other Mss. नो, but the Bhāṣya starts from नो (स चानइवान्वो युप्माकं विश्वानि etc.) 2. R.: गृहान्वजन्ति ? 3. ०स्पृद्य A C T and Br. 4. See note 9. previous page. 5. हमां the Mss. 6. सहागताः T. 7. ॰शति C. 8. ०यन्ति the Ms. 9. चावदाया० Br., चादाया॰ Ād.— ॰मईयन्ते Br., ॰मपयन्ते Ād.; ॰स्पर्शयन्ते D T, ॰स्पयन्ते C, ॰स्पृश्वन्ति A. 10. The Pratika (with इति) not given by Devapala. 11. Thus Br., the other Mss. ॰रत (only A oरतः).

दे०। उदकेन पूर्णपात्रे ऽक्सानं हिरण्यं सर्वबीजानि बदरान्निधाय अनन्तरमेनान् ज्ञातादीन्संस्पर्शयन्ति स्वयं च स्पृशन्ति । अक्स-न्वती रीयत इति त्रिण्डुमा ॥

आ०। तत उद्पात्रे ऽइमानं हिरएयं चादायाथैतान् प्रकृतानृत्विजो शातींश्चामिमर्शयन्ते । अझ्मन्वती रीयत इति त्रिष्टुमा । यदुक्तं परि-धानीयान्ते माषान्हिरण्यं लवणान्सर्ववीजान्यस्मानं हिरण्यं चादाये-त्यझ्महिरण्यसर्ववीजानामिहोपयोगः ॥

श्चिर्भूतः । पित्रभ्यो दद्यात् ॥ १ ॥

दे०। परमेष्ठिप्रमयिनिमित्ते ब्राह्मणादीनां दशरात्रादिना यथास्वमशौचे शुद्धे सित परमेष्ठिने श्राद्धं कुर्याद्षिं साध्येदिति तात्पर्यार्थः। यद्यपि च परमेष्ठिनः श्राद्धं मासिकाद्येकोद्दिष्टं तथाप्यसावस्यादिश्राद्धमनेकोद्दिष्टं तत्रेवासौ कर्तव्यमुपान्तस्योग्गस्यागाभावादिति तदिभायं पितृभ्य इति बहुवचनं। सर्वं हि पाकयक्षादिकमुच्यते। अभार्येणापि वाग्निरुत्पादनीयः श्राद्धादिसंसिद्धग्रंथं। ततश्चेतरो विवाहः कर्तव्यः अवश्यकर्तव्यसिद्धये। एवं तावदादित्यदर्शन-प्रभृतयो व्यवस्थिताः । प्रायेण त्वार्यावर्तीनवासिनामविवाहानां प्रमीतिपितृकाणां लोकिकाम्रावेच प्रथमश्राद्धानि विश्राय सपिण्डी-करणाद्धं विवाहं विधायाग्निपरिग्रहेऽन्तरा विश्राय सपिण्डी-करणाद्धं विवाहं विधायाग्निपरिग्रहेऽन्तरा श्राद्धकर्तव्यतामुक्त्वौ-पसदान्न्याश्रानमाह ॥

ब्र०। येन वैवाहिकोऽग्निस्तत्कालं दायकाले वापि नाहृतस्तेन मातापितः

^{1.} Uncertain; वादरान् T, वादारान् D, वाचारान् A C. 2. oयित A. 3. ब्हाति A. 4. Thus (not अधाय) also furtheron. 5. Before द्वाचि० the Mss. of Devapala have एकाग्नियागे, which, however, seems not to belong to the sütra text. 6. oिमचं D. 7. Thus A C; मासिक एको॰ T, मासिको॰ D. 8. From तथा॰ om. D. 9. एतावद् instead of एवं ता॰ D. 10. Cp. Ad. on sütra 2. 11. ०नन्तरं T, त्वन्तरा A. 12. ॰दधाति A CT and first hand of D. 13. The last words introduce the next sütra.

प्रमये शौचान्यिद्ने पूर्वेद्यः कर्म कृत्वा श्वः शुचिना भूतेनानेन विधिना गृह्याग्न्याधेयं कर्तव्यं । स औपसदाग्निस्तिसन्प्रथमश्राद्धं तिसिश्च पाकयज्ञाः । तदुक्तं—

कर्म सार्त विवाहासौ कुर्वीत प्रत्यहं गृही। दायकालाहते वापि श्रोतं वैतानिकासिषु॥

असर्द्रितीयेनापि विवाहोन्मुखेनानेन विधिना पित्रोः प्रमये श्राद्धार्थमग्निराधेयः । तिसिन्नित्यनैमित्तिककार्याण्या विवाहात्। तिसिन्नेवोद्वाहिववाहकर्म॥

आ०। अशोचव्यपगमे शुचिः संपन्नः पितृभ्यो द्द्यात्। परमेष्ठिने श्राद्धं कुर्यादित्यर्थः । बहुवचनं पिण्डिपतृयज्ञादिसर्वपाकयज्ञश्दर्शनपरं श्राद्धार्थमुत्पादिताग्नेस्त्यगो मा विज्ञायीति । कथं पितृभ्यो द्यात् । अग्निमार्जियत्वेत्यर्थः ॥

औपवस्त्रं भुत्तवा कुत्रिविद्यिमानीय तं जागरयीतोपश्यीत वा।।।
दे०। उपवस्तुरशनमोपवस्त्रं । तत्पुनर्वत्यं हिवण्याशं शाकमाषळवणमांसवर्जं । वीहियवपयोघृतप्रभृतिभिर्भुक्त्वा स चासद्वितीय कुत्रिश्चिद्विच्छावादिव्यितिरिकात् तमिश्चं लौकिकमानीय सिमन्धेदिन्धनविशेषः । औपवस्त्रभोजनं तु दशम्यामेव ह्येकादश्यां श्राद्धं भवति । पकादश्यां त्वौपवस्त्रे द्वादश्यां श्राद्धं स्यात् । तं जागरयीत नैश्चन्तं रक्षेदित्यर्थः । उपशयीत च । ऋत्विज्वान्धवसहितस्तमुप समीपे शयीतेत्यर्थः । चशब्दाद्वाद्वाद्विहतावाहमीकवपासिकतानां पयसां मिश्चीकरणं समुच्चीयते ॥

आ० । औपवस्त्रं भुक्त्वा । उपवासस्त्वनद्यनं । औपस्त्रमद्याकादिह्यिष्यं। अत्रास्नातस्याप्रकृतविवाहस्याप्यम्यर्जनकाल एषः । श्राद्धं तावद्-वद्यमसद्वितीयेनापि कर्तव्यं। अत्राष्टकाङ्गं नाग्नि विनोपपद्यते। न च साक्षात्पत्न्यपेक्षाम्यर्जनेऽस्ति। न च श्राद्धार्थस्योत्पन्नस्यागः। न चौपवस्त्रं भुक्त्वेत्यत्र पर्वणि भार्यामुपवस्येतिवदुपदेदाः। तस्माद-

^{1.} Cp. XLVII. 1-2. 2. T alone here, not in the comm., जागरथेत। 3. D व्यतं . 4. चाहिती॰ A. 5. D: कुताश्चिदनिषद्धाच्छायादिव्यतिरिक्तातदाध्मं D first hand; C: कुतिश्चिद्धिनं यस्यादिव्यतिरिक्तातदाध्मं .

सद्वितीयस्यापि विवाहोन्मुखस्यावदयमाधानं । कुतश्चिद्गिमानीय यत्र दीष्यमानमपरिगृहीतं तं जागरयीत । इन्ध्रनदानेन । उपरायीत च । चशब्दात्पार्थिवान्संभारानद्भिः संस्जिति ॥

उपकाश उपशान्ते भसोद्धत्य ॥ ३॥

दे०। उपकारो प्रकाराकाले त्वप्रकारो रजन्यन्ते। उपशान्ते तस्मिन्नग्नौ। ततोऽग्न्यगाराद्वाहपत्यसदृशगभीद्धसम् उद्धरणं। अपसरणं। इत्वा॥

आ०। तत उपकाशकाले प्रभाते । उपशान्ते ऽग्नौ भस्मोद्धृत्याग्न्याय-तनात्²॥

पार्थिवान्संभारान्पूर्वया न्युप्य ॥ ४ ॥

दे०। ऊषादीन्सिकतापर्यन्तान्पार्थिवसंभारान् न्युप्य । गर्ते प्रक्षिप्य । पूर्वया ऋचा। सप्त हि पठिताः । तासां या पूर्वा उत्समुद्रादिति³ तया ॥

आ० । पार्थिवानूषशर्करवराहविहतवाल्मीकवपासिकतालक्षणान् । पूर्व-यात्र सप्तानां च या पूर्वा उत्समुद्रादिति । तया न्युप्य ॥

उत्तरया व्यूह्य ॥ ५ ॥

दे०। षडुत्तरा भवन्ति । तत्राविशेषेऽपि सर्वान्त्यमन्त्यवर्णाद्गृह्यते । यत्पृथिन्या अनामृतमित्यादिका⁴ । इयत्यप्र आसीरित्यादिरुत्तरा⁴ इत्यन्ये ॥

आ० । गाईपत्योद्भतसद्देशे लक्षणे उत्तरया यत्पृथिन्या अनामृतमित्यनया न्यूह्म । उपलिप्याग्निक्षेत्रम् ॥

तमपरेण यथोत्पादितस्त्रत्पाद्य ॥ ६ ॥

दे० । तस्य गर्तस्यापरेण पश्चार्धे यथोत्पादितमुत्पाद्य । गाईपत्यवदुत्पा-देव्यर्थः । करणेन कर्तव्यता मन्त्रेस्तैरेवोत्पाद्येत्यर्थः । यथैवाश्वत्थी-भ्यां शमीगर्भाभ्यामरणिभ्यां मन्त्रविशेषादिभिश्च गाईपत्य उत्पाद्यते तथैवायमौपनिषदो⁵ गृह्याग्निरावसथ्यः ॥

^{1.} उपकालेकाले the Ms. 2. ान्यायनात् the Ms. 3. Kāth. VII. 12: 74.8-9. 4. L. C. 19-20 and 10. 5. R. औपसदो ?

आ०। तमपरेण तस्य पश्चार्थे यथोत्पादितमुत्पाद्य गाईपत्यवद्रिणभ्यां तैरेव मन्त्रेस्तथैवेति । अत्र चतुर्होतृवचनमपि भवति। तदन्तर्गत-

जानुद्रमं धारियत्वाद्धाति भूभ्रेवरङ्गिरसामिति पूर्वेण सुगाईपत्य इति व । सुगाईपत्यो विनुदन्नरातीरुवासुवां श्रेयसीं श्रेयसीं नः । दीर्घायुत्वाय शतशारदायाधीयख⁵ महते सौभगायेति ।७। दे**ः। तमरणिनिर्मन्थ**नोत्पन्नं समिद्धमिंन⁶ जानुपरिमाणं धारयित्वा भूर्भुवः स्वरित्याधानमन्त्राणामायोगपठितत्वादाद्येन⁷ सुगाईपत्येन चाद्धातीत्यर्थः⁸ । जानुद्भं⁹ संक्षिप्य धारियत्वाद्धातीति यावत्॥

आ०। जानुद्रमं धारियत्वाद्धाति भूर्भुवः स्वरङ्किरसामिति 10 पूर्वेण सुगाईपत्य इत्ययं मन्त्रः। एष आधानमन्त्रः। भूर्भुवः स्वरङ्गिरसा-मित्येतत्पूर्वः 10 । मन्त्रद्वयान्तेनादधातीत्यर्थः ॥

सहिरण्या वानस्पत्याः सिमध आधाय । ८॥

^{1.} oस्तयेवेति the Ms. 2. Thus, in accordance with Kāth. VII. 13: 75.6. the Mss. of Devapāla. Br. and Ad. भभेवः स्वरिक्तरसामिति . 3. The pratika with इति is not given by Devapāla. After इति probably च (supplied by me) has fallen out. It is added by Br. in the bhasya part of the grhyapancika. 4. There are many various readings; the one accepted by me rests on Devapāla's Bhāsya (उषामुषां रात्रिं रात्रिं । श्रेयसीं श्रेयसीं अतिशयेन प्रशस्तां), Br. also has the same reading, whereas Devapala, in his text part, has: उपसां श्रेयसीं श्रेयसी नः (A श्रेयसितनी:). 5. In his Bhāşya Devapala: oभियस्व, but the explanation is आहितो ऽस्मा भव। 6. Thus T; समृद्ध A, समृद्धि CD. 7. ामन्त्राणामयोग D. 8. चावदघाо TAC. 9. ०दझे T. 10. स्भीवस्स्वित्र both times the Ms. 11. Thus Br. and Ad.; the Mss. of Devapala all om. स. T A reading हिरण्यo . 12. आदाय T, समिधाया A, समिधाय C and first hand of D, समिधादाय second hand of D: समिध आदाय Br.: only Ad. reads as printed.

दे० । हिरण्यशल्कं वानस्पत्याश्च समिधः पृथक्पृथगाधाय । उदुम्ब-राश्वत्थशर्मापळाशविहिततरूणां । अत्र सत्वचः समिधः । स त्वमग्न इति² मन्त्रः ॥

आ० । ततः सिहरण्या वानस्पत्याः सिमिध आश्राय पृथक्पृथक् । यास्ते शिवा इति हिरण्यशस्त्रमाद्धाति ॥

तुल्येन पूर्णाहुती हुत्वाग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा यजेत ।९। दे०। परिसमूद्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य सप्त ते अग्न इत्येकामाज्यपूर्णी स्त्रचा द्वितीयामन्नेन तण्डुलादिना प्रजापतये स्वाहेति जुहुयात्स्रुचा । तुल्यत्वमत्र हविपस्तन्नलिपूरणत्वं । आहुतिद्वयं चतुर्ग्रहीतेन । आग्नेयेन "यजेत । पशुना वेत्यत्राग्नेयेनेति संबध्यते ॥

आ०। ततः परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्थ केवलपवित्रपूतं बाहिस्तन्त्रि-कमाज्यमुत्पाद्य तेन सप्त ते अग्न इति पूर्णा स्नुचं जुहुयात्। एवं द्वितीयां पूर्णी सान्नां सतण्डुलां मनसा प्रजापतये स्वाहेति। एते ते पूर्णाहुती तुल्येन कृत्वा। तत आग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुनावा। आग्नेयेनैव॥

गौर्वासः कंसो हिरण्यं च दक्षिणा ॥ १० ॥ ४६ ॥ (४)६) दे०। गौर्दक्षिणा । वस्त्रादिकं च यथाशक्ति ॥

ब्र०⁹ । अथात्र तन्त्रं। दम्पत्योरोपवस्त्राशानादनन्तरमृत्विगण्यविशत्यङ्गुलं परिमण्डलमायतनं खात्वा तत्रोद्धतावोक्षिते भ्राष्ट्रात्सुसमिद्धाद्वैदय-गृहाद्वागिनमाहत्य निद्ध्यात् । यस्य गृहादाहरेत्तस्य गृहेऽत अर्ध्व नाश्रीयात्¹⁰ । तस्यापरेणोषशर्करं वराहविहतं¹¹ वस्मीकवपां सिकताश्चाद्भिः संस्कृति सं वः स्जामीति द्वाभ्यां¹² । अध्वर्युर्मीसं स्त्रियश्च वर्जयेत् । तां रात्रिं तमिश्च यजमानो नृत्तगीतैर्जागृयादुप

^{1.} आदाय CTD. 2. Kāth. VII. 16: 81.4-5. 3. मन्त्रा: D. 4. Kāth VII. 13: 75. 14-15. 5. oहुत्यों Br. 6. Kāth. VII. 14: 77. 12-13. 7. Thus the Mss.; meaning? 8. च not given by Devapāla. 9. The following passage refers to the whole Kaṇḍikā. 10. Cp. Kāth. VIII. 12: 96.7 sqq. 11. ofafēāi the Ms. 12. Kāth. VII. 12: 73. 17-20.

च शयीत । निशायां व्युष्टायामध्वर्युरपरेणाग्निमुपविशति दक्षिणतो यजमानः पत्नी च । सक्षेद्ययं ते योनियों अश्वत्य इति¹ चारण्यो-राश्वत्थ्योः शमीगभ्योः प्रतिपन्नमिनं समारोपयति । मिय गृह्णा-मीत्यात्मनि ² । मैषो अस्मानित्यरणी ³ यजमानाय प्रयच्छति । मही विश्वपत्नीति ⁴ प्रतिगृह्य वाचं यच्छति पत्नी च । अधरामर्राण पत्नी विभृयादुत्तरां पतिरम्याधेये । ततः पश्चान्निर्मन्थ्यस्त्विन-रिष्यते । उपकाश उपशान्ते भस्मोद्धत्य पार्थिवान्संभारानग्न्यायतने उत्समुद्रादिति न्युप्य । यत्पृथिन्या अनामृतमिति न्युहेत् । तमपरेण गेहाम्युद्धतमियमन्थनं तस्मिस्तिरश्चीमधराराणि पश्चात्प्रजननामुर्व-इयस्यायुरसीत्याज्येन⁵ जागृताग्निसंस्कृतेनारणी समनक्ति पुरूरवा इत्युत्तरारण्या संधायाभिमन्त्रयते । इत एव प्रथममिति । सहाग्न⁷ इत्यिघमन्थति । चित्तिः स्नगित्यनुवाकं^s वाचयति⁹ । सप्तहोतारं च। उदिते सुर्ये जातेऽग्नौ यजमानो वरमृत्विजे दत्त्वा वाचं विस्कृते न चाग्निमालमते पुराहृतिभ्यः। अजन्यग्निरिति 10 जातं । असुरसीति 11 नासिकोष्मणाभिव्यन्योपविद्योद्दीप्य जानुद्रप्नं धारियत्वादधाति भूभुवरङ्गिरसामिति 12 पूर्वेण सुगाईपत्य इति च। आयं गौरिति¹³ अग्ने गृहपत इति¹⁴निद्धाति । परिसमूहा पर्युक्ष्य यास्ते शिवा इति¹⁵ हिरण्यशल्कमादधाति । उदुम्बरशम्यश्वत्था-

^{1.} Kāṭh. II. 4: 10. 12-14, where Schreder's edition has सक्षेमहि. Bhāṣya of Devapāla: अफ्रिं संबोधयते। हे सक्ष । पचन-समये समयेत साक्षाच्छ्रव्स्य वा सक्षमावः। हे समयेत। अर्थाद्रण्योः। एहि। साक्षाद्रा आगच्छ। Further Kāṭh VII. 12: 73. 21-22. 2. Kāṭh. VII. 12: 74. 1-4 (unto वयम्). 3. Kāṭh. l. c. 4. Kāṭh. l. c. 6-7. 5. Kāṭh. III. 4: 25. 1. 6. Kāṭh. VII. 13: 75. 1-2. 7. Kāṭh. VII. 13: 75. 3-4 (last word: ब्रह्मवर्च-सो). 8. Kāṭh. IX. 8. 9. Cp. Ād. on sūtra 6. 10. Kāṭh. VII. 13: 75.4 (last word: हेड्य:). 11. l. c. 5-6 (last word: संजानीध्वं). 12. Here Br. agrees with the text as given in sūtra 7. 13. Kāṭh. VII. 13: 75. 9-10. 14. Kāṭh. l. c. 10-13. 15. Cp. Ād. on sūtra 8.

शनिहतन्रुक्षपलाशसमिधश्च सं त्वमग्न इति¹ । ततः परिसमृद्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य वाहिस्तन्त्रिकमाज्यमुत्पाद्य ख़क्कुवौ संमृज्य सप्त ते अग्न इति² चतुर्गृहीतपूर्णा स्त्रचं जुहुयात्। एवं द्वितीयां सान्नां मनसा प्रजापतये स्वाहेति³ । तत आग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा यजेत । भुवो यज्ञस्येति 4 स्थालीपाकस्य यागः । पशुविधि-र्नामधेयकरण उक्तः⁵ ॥

एष औपसदो अभिवैवाहनो वा ॥ १॥

दे०। एष⁶ अनन्तरोक्त आहवनीयधर्मक आहितो वैवाहनो वा⁶ दक्षिणाग्न्याकृतिः। उभयेऽप्यौपसदः। अन्वर्थसंब्रेयं। उपसीदन्त्य-स्मिन्नित्युपसत् आवसथः । तत्रभवः औपसदः । वादान्दो विकल्पार्थः। तेन समुचयाभावः । संव्यवहारार्थमौपसदसंज्ञा औपसदेऽग्नौ सायं प्रातरित्यादि⁸ । वैवाहनस्य । विवाहकर्मण्येव⁹ संस्कार इतरस्य त्रेताया इवाधानम्॥

आ०। एष इत्यौपसदोऽग्निः सर्वनाम्ना परामृश्यते । योऽयमनयेति-कर्तव्यतयाहित एव औपसदोऽग्निर्भवति । यौगिकेयं 10 संज्ञा । उपसीदन्त्यसिन्नित्युपसत् आवसथः। तत्रभव औपसदः। संदयव-हारार्थं संज्ञा। औपसदेऽग्नौ सायं प्रातिरत्येवमादिषु । वैवाहनो वा। औपवसथः। स विवाहेनैव संस्कृतः। नष्टे दुष्टे वाग्नौ पुनः संस्कारः । स चाज्यभागान्ते पावमानीभिहोंमः । नान्यत् दभ्पत्योः संस्कारत्वात्। अस्य पुनर्निर्मन्थनादि सर्वम्॥

तस्मिन्पाकयज्ञाः ॥ २ ॥

दे०। भवन्तीति वाक्यरोषः। औपसदे प्रथमश्राद्धार्थमाहिते पाकयज्ञाः।

^{1.} Kāth. VII. 13: 75. 16-13 (ज्योतिष्मत्या). 2. Kāth. VII. 14: 77. 12-13 (घृतेन). 3. Cp. Ad. on sutra 9. 4. Kāth. XVI. 15: 239. 8-9. 5. Perhaps in Kandikā XIX? 6-6. Only in A. 7. संब्यवहार्थ C, oहार्थ: A. oहार्था DT, cp. Ad. 8. See LIII.1. 9. The word विवाह only in A. 10. The aksara यं supplied by me.

न तु लौकिके गर्भाधानादिसंस्कारत्वात्स्थालीपाकेन निर्वर्त्याः यज्ञाः पाकयज्ञाः अष्टकाद्याः॥

आ०। भवन्तीति रोषः । इहाम्नये स्थालीपाकेनेति प्रसङ्गः प्रथमश्राद्धे चाष्टकाहोमः । तेन पाकयज्ञानामितिकर्तव्यतोच्यते । तथा श्राद्धार्थ-माहिते सर्वपाकयज्ञानुष्ठानम् ॥

तेषासुक्तसप्रसमाधानम् ॥ ३॥

दे०। यदुक्तमुपसमाधानं तदेव तेषां पाकयश्वानां। किमुक्तं। पञ्चदश्यामौपवस्त्रं मुक्तवा व्रतचारिणौ स्थातां। श्वो भूते प्रातहोंमं कृत्वा विहिं: संनद्य समिधौ चोद्धतावोक्षितेऽग्निं साधियत्वा परिसमूद्य परिस्तीर्याग्नेरुपसमाधानं विभूरसीत्यनुवाकेन²। त्रिभिः स्तरैः परिस्तरणं वैश्रवणीयदर्शनात् । सर्वसंभारढौकनमुपसमाधानमित्यपि व्याचक्षते । इष्टिविकारत्वादेष्टिको विध्यन्तः संनिपत्योपकारको नष्टः। अथाधानं तु नेष्यते गृद्याग्नौ प्रायाजानुयाजाचारादुपकारिणः अन्वाधामुद्धारः। उपयामं कृत्वोत्तरतः संस्तीर्य पात्राणि
प्रयुनिक कृष्णाजिनमुद्धुखळं स्थाळीं मेक्षणमुपयामं स्त्रवं स्त्रचमात्यधानीं हविष्यांश्चापरेणाग्निमासादयेत् । तांश्च निर्वपेत्अग्नये
अग्नीषोमाभ्यामिति पौर्णमास्यामग्नये इन्द्राग्निभ्यामित्यमावस्थायां।....
गृह्ये हि तस्यै तस्यै देवतायै चतुरो मुष्टीिक्विपतीति दृश्यते॥

व्र० । पूर्वेद्यः प्रागौपवस्त्राश्चाहेवताग्रहणिममा मया श्वो यष्ट्रव्या इति । यो वै देवताः पूर्वेद्यगृंह्णाति तस्य श्वो भूते यज्ञमागच्छन्तीति श्रुतिः । पूर्वेद्यः परिसमृद्य पर्युक्ष्य यष्ट्रव्यदेवताकीर्तनं । यथा । अग्निरग्नीः षोमा इति पौर्णमास्यां । वुभूषतो वैष्णव उपांशुयाजः । अग्निर्विष्णु-रग्नीषोमाविति । अग्निरिन्द्राग्नी इत्यमावस्थायां । स्वायमारण्यं दम्पती अश्नीतो माषवर्जी येन च प्रातर्यक्ष्यमाणः स्थान्तत्सायं

^{1.} Of the Mss. of Devapāla T only has उक्का 2. Kāth. II. 13. 3. On the Vaiśravaniya cp. Br. on XIII. 4. and on this sūtra. 4. Cp. Ād. on this sūtra. 5. See Kāth. XXXI. 15: 17. 6. 6. Cp. e.g. Āp. śrs. II. 19. 14.

आ० । तेषामुक्तमुपसमाधानं । प्रोक्तं परिभाषासु तावत् । उद्धतावो-क्षितेऽग्निसादनं । ततो होमः । दर्शपूर्णमासप्रकृतयः पाकयञ्चाः । तेष्वाचुदुपचारस्तूष्णीमिति । उक्तसंकीर्तनं विशेषविधानार्थं । उपसमाधानं द्रव्याणां समभ्याशीकरणं।केचिद्ग्निलक्षणे समाधाय मनुष्वदित्यन्वाद्धाति शक्तराग्निषु । तत्पर्यन्तमुपसमाधानं दृष्ट-मिति वदन्तः । तद्युक्तं।तत्र पशुबन्धसिद्धमनृचितं यज्ञान्य-

^{1.} See Kāth. XXXII. 7: 26. 9. 2. Cp. Āp. VI. 5. 4. 3. Thus the Ms. 4. Kāth. IV. 16: 43. 15-16. 5. Cp. note 3 on page 203. 6. अत्र प्तामुक्त the Ms. 7. This passage is cited from the beginning of the 3rd Kaṇḍikā of the Paribhāṣāṣūtra belonging to the Kath. Yajnasūtra. 8. Cp. XIII. 7-8. 9. Kāth. II. 9: 15. 4-5 and cp. Mān. frs. I. 7. 3. 43, Āp. VII. 7. 1.; the Ms. has: अन्वाविद्धाति। 10. Read राकेशदिष्ट

होमार्थ तत्रान्वाधानं लिङ्गप्रकरणैर्विनियुक्तं । इह तन्नोपदेशेन नाप्यतिदेशेन॥

यथाचरितं च पवित्रसंस्करणाज्यनिर्वपणग्रहणाधिश्रयणोत्पवन-मवेक्षणं च ॥ ४ ॥

दे०। यथाचरितं मन्त्रवदित्यर्थः । अवेक्षणं पत्न्यापि । तत्राछिन्नाग्रौ समो प्रादेशमात्री दभी पवित्रकं । यथोक्तमुपसमाधानमिति तत्र तत्रोक्तं । हविष्यान्नेन चरुस्थाळीं पूरियत्वा अमुध्मे इति संकल्या-वहत्य निष्प्रय चरौ पवित्रान्तर्हिता अपो निषिच्य तण्डुलादिकं निक्षिण्यावधानेनानास्त्रावितान्त² ऊष्मपक्कं चर्छ अपयित्वाभिघार्यों-द्गुद्धास्योदगभिघार्याघारसमिघावादधाति । विष्णोर्मनसा पूर्ते स्थः । देवो वः सवितोत्प्रनात्विच्छद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रिक्मिभः । पवित्राभ्यामुद्कमुत्पृय ते नैव तृष्णीं हविष्यान्पात्राणि च प्रोक्षति॥ आज्यधान्यां पवित्रान्तर्हितायामाज्यं निर्वपति पृथ्न्याः पयोऽसि तस्य तेऽक्षीयमाणस्य पिन्वमानस्य पिन्वमानं निर्वपामि ॥ देवेभ्य आज्यं निरुप्य गृह्वाति पञ्चानां त्वा वातानां धर्त्राय गृह्वामि । पञ्चानां त्वा सिळळानां घ० ग०। पञ्चानां त्वा प्रष्टानां घ० गृ०। पञ्चानां त्वा दिशां घ० गृ०। पञ्चानां त्वा पञ्चजनानां घ० गृ०। भूरसाकं हृव्यं देवानामाशिषो यजमानस्य चरोस्त्वा पञ्जविलस्य धर्त्राय गृह्णामि । धामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनं देवताभि-स्त्वा देवताभ्यो गृह्णामि⁵ ॥ अधिश्रयति⁶। इषे त्वा⁶। अदब्धेनेति⁷ पत्न्यवेक्षते । ऊर्जे त्वेति⁷ पुनरिधश्रयति । अग्नेर्जिह्वेति⁸ पवित्रे-णोत्पुनाति। हविरसीत्यनेन⁸ वीक्षते। अवेक्षणं वेति⁹ योगविभागा-

^{1.} च given by Br. and Ād., a Tuebingen reaka and of the Mss. of Devapāla by T; यथाचिरते पवि० A. 2. ०वधाने नासा० A; the sense in not clear to me. 3. Kāth. I. 5:2. 18. 4. Kāth. I. 10:5.3-4. 5. Kāth. V. 6: 48. 10-15. 6. A (and cp. Br. on this sūtra): ऊर्जेंक्वेत्यमा अधिअयित । Kāth. I. 10:5.8-9. 7. अद्देशित the Mss.; Kāth. l. c. 8. Kāth. l. c. 5.9. 9. R. चेति and cp. Ād. on this sūtra.

त्पत्या अप्यवेक्षणं वा क्षयते । अन्यथैक एव योगोऽभविष्यत् । मैत्रायणीयायां च स्फुटमेवाभिहितं पत्त्यवेक्षणम् ॥

व्र० । विष्णोर्मनसेति दर्भपवित्रमुन्मुज्य समाविच्छन्नाग्रो दर्भौ प्रादेश-मात्रो पवित्रीकरोति।ताभ्यां देवो व इति अङ्गुष्टकनिष्टकाभ्यामुत्ता-नाभ्यां पाणिभ्यामुद्गग्रो दर्भावादाय प्राचीनमुद्कमुत्पुनाति सकुन्म-न्त्रेण द्विस्तूष्णीं । सावित्रादिना यथादेवतं प्रोक्षति । देवस्य त्वा सवितुः … अग्नये इन्द्राग्निभ्यां जुष्टं प्रोक्षामि । अग्नयेऽग्नीषो-माभ्यां जुष्टं प्रोक्षामि । पात्राणि च तूष्णीं । न्यञ्चि पात्राणि प्रयुन-क्रयुत्तानानि प्रोक्षति । ततो ब्रीहीनवहन्ति । त्रिः सुफलीकृत्वा निस्तुषान्करोति । उत्पूयापोऽधिश्रयति । प्रक्षाल्य तण्डुलान्पवित्रा-न्तर्हितानावपति । प्रक्षाल्याग्रतो मेक्षणमवद्धाति । उत्मुकेन त्रिः परिहरति । … पञ्चानां त्वा …देवताभ्यो गृह्णामीति गृहीत्वा । … पत्न्यवेक्षणमिह न भवति । दक्षिणतः पत्नीमुपवेश्य । ऊर्जे त्वेत्यग्ना अधिश्रयति । … पवित्रेणोत्पुनात्युद्कोत्पवनवत् । …हविरसीति व्यजमानो वीक्षते ॥

आ०। यथाचरितं च पवित्रसंस्करणं । तेषामुक्तमिति चराब्देनानुकृष्यते । तृष्णींप्राप्ते मन्त्रविधानं । अच्छित्रौ समौ प्रादेशमात्रौ
दभौ पवित्रकं । विष्णोर्मनसेत्युन्मार्ष्टि एतावन्मात्रं। नापां संस्करणं।
आज्यनिर्वपनादि यथाचरितं मन्त्रवदित्यर्थः । अवेक्षणं चेति
योगविभागात्पत्याप्यवेक्षणं मैत्रायणीये स्फुटमस्ति । निर्वापं परिसंचष्टे । न च गृहे निर्वापशब्देशिक्त यत्सावित्रेण कियते । अत्र
यत्र हविश्चोदना तत्र तत्र शब्दान्तरेण चत्वारि हवीष्यासाद्येति वेत मन्त्रवती निर्वापशङ्का न कार्या । एतत्त्वद्योक्तसमाधानं तत्र
तत्रोक्तं । हविष्मत्सु चरुस्थालीं पूरियत्वा अमुष्मा इति संकल्प्यावहत्य पवित्रान्तिहीतासेचनावपनमेक्षणावधानेनानवस्रावितान्तरो-

^{1.} See Maitr. S. IV. 1. 12: 15. 7 and Mān. śrs. I. 2. 5. 12, also in the Kāṭh. (XXXI. 9: 11. 6). 2. Kāṭh. I. 5: 2. 18-19. 3. Kāṭh. V. 6: 48. 10-15. 4. Kāṭh. I. 10: 5. 11-14. 5. Read 現前 ? 6. R. 医前定如讯记行 ? Referring to?

प्रागाज्यभागाभ्यामुक्ता आघारौ ॥ ५ ॥

दे० । स्नुक्सुवौ प्रतिताप्य समुन्युज्य² स्नुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वाघार-सिमधावाधाय³ चरमिधायोँदग्दभेषूद्वास्याभिघायोँपयामपाणिः प्रजापतये स्वाहेत्युत्तराधेंऽग्नेः संततं दीर्घ प्राञ्चं प्रज्वालितायां सिमध्याघारयति। स्नुवेण तिष्ठन् चतुर्गृहीतेन दक्षिणमाघारमाघार-यति अध्वौ अध्वरो दिविस्पृगहुतो यन्नो यन्नपतेरिन्द्रवान्बृहद्भाः स्वाहा⁴ ॥

आ० । अत्र दार्शपौर्णमासिके सर्वसिंस्तन्त्रे प्राप्ते आघारप्रहणमन्यपिर-संख्यानार्थे । तेन प्रयाजादीन्परिसंचछे । आघारावेव भवतो नान्य-िंकचित् । आघारहोमयोर्नाम च धार्मग्राहिकत्वेन सधर्मकावेवा-घारौ भवतः । प्रथमं स्रुवेण दीर्घ प्राञ्चं संततं मनसा । एवं स्रुचा द्वितीयं चतुर्गृहीतेन तिष्ठन्नध्वों अध्वर इति ॥

युक्तः पुरस्तादिति⁶ पश्चिमराज्यस्य जुहोति ॥ ६ ॥

दे०। आज्यस्येति द्वितीयार्थे षष्ठी । अवयवावयविसंबन्धे वाज्यस्यांशं जुहोतीत्यर्थः। आज्यग्रहणाद्य्योषधिद्रव्यं प्रधानमस्तिति ज्ञापयित ॥ आ०। अभिधानाच युक्तः पुरस्तादिति पञ्चभिराज्यस्य जुहोति। आज्यग्रहणं पाकयक्षेष्वन्यत्पक्षमौषधं प्रधानं यथा कर्मास्त्येवेति ज्ञापयित ॥ आयुषः प्राणमिति सन्तनीर्जुहोति ।। ७ ॥

^{1.} This sutra only given by Br., Ād. and a Tuebingen Ms. It seems to have fallen out in the text of Devapāla where the āghāras, however, are treated. 2. Thus emended; समुत्सृत्य the Mss. 3. Emended; ादाय the Mss. 4. Kāth. I. 12: 7. 2. For the whole passage cp. Mān. śrs. I. 3. 1. 5 and 15. 5. धमेशाहिकतेन the Ms. 6. See Appendix V. 7. In all the Mss. of Devapāla this sūtra has been omitted. Only in T it is added between the lines; Br. has आणं सन्तन्वित. Cp. XXV. 12.

दे०। आयुषः प्राणिमत्येकादश नाभेभीवनस्य ॥

आ॰ । आयुषः प्राणिमिति संतनीर्जुहोति । तृतीयासंबद्धो जुहोतिरिह नानुवर्तते इति पुनर्जुहोतिग्रहणं जयादिष्यप्यनुवर्तते ॥

जयाभ्यातानात्राष्ट्रभृतश्र्वे ।। ८ ।।

दे०। येन कर्मणेत्सेंत्तत्र³ जयाजुहुयादितीहापि विनियोगः। "त्रयोदश जयाः। अभ्यातानहोमश्चतुर्दशः। जयाभ्यातानाजुहोतीत्यनुषङ्गः।" राष्ट्रभृतश्च। अत्रापि जुहोतीत्यपेक्षते । राष्ट्रभृतसंज्ञया प्रसिद्धास्त्र-योदशाहुतयः॥

आ० । जयाभ्यातानाश्च तान्जयाभ्यातानामाकृतं च स्वहिति जयास्य-योदश । अत्र मैत्रायणीयानामेव चतुर्थी भवित । तत्र देवतानाम-ध्रेयेन होमः । इह च वाक्येन पदद्वयेन यत्र वाक्येन होमस्तत्र चतुर्थीं न भवित । कचिदिप यथा । अग्निर्वृत्राणीति । अभ्याताना बृहस्पतिपुरोहिता इति प्रवादः । राष्ट्रभृतो ऋतापाडिति । अत्र त्रयोदशाहुतीः षड्भिः पर्यायद्वादश विभज्य विभागश्च प्रतिपर्यायं द्वयोवीक्ययोरादी पठ्यते । द्वे च समाप्ती । यथासंख्येन संबन्ध-स्तेषामत्र रूपोदाहरणं । ऋताषाडृतधामाग्निर्गन्धर्वः स न इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वद् । तस्योपध्ययोऽण्सरसो मुदा नाम ताभ्यः स्वाहा वडिति । एवं सर्वत्र । नात्र ऊहो वाक्यप्रक्षेपो वा कर्तव्यः । स नो भुवनस्य पत इति त्रयोदशी । अत्र विश्वा आशा इत्यनेन होमशङ्का न कार्या । विज्ञानमात्रत्वादेवमस्यैषापि

^{1.} Only in T.—cp. Br. on XXV. 12. 2. Cp. XXV. 13. 3. Thus, although the Mān. gṛhs. I. 10-11 has the same corruption, emended : क्सेंगेच्छेत् the Mss.; cp. T S. III. 4. 6. 1. 4. चतर्थी viz. विभक्तिः cp. Mān. gṛhs. l. c., where the formulæ are given in the dative. 5. Cp. sūtra 11. 6. This is the practical form of these formulæ, cp. also Schræder, die Tuebingen Katha. Handschriften, page 28. 7. Could the text of the Kāthaka (ed. Schroeder) XVIII. 14. be incomplete? Devapāla also mentions after the formula (P. 275, 12-13) स नो भुवनस्य पते ... शर्म यच्छ स्वाहा the following one: विश्वा आशा अपसरसः प्रिया ता न इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु (sic) तस्में स्वाहा (Cp. Ms. II. 12. 2: 145. 11).

सपत्नीको विदितो भवतीत्यर्थः। षण्णां मिथुनरान्दो दृश्यते। मिथुना आहुतयः प्रजात्ये द्वाद्शेति स नो भुवनस्य पत इति राष्ट्रभृत्वा-दिहाझौ होमः। अन्यत्रवचनाद्रथमुखादाँ ॥

वात्रीघ्वावाज्यभागौँ ॥ ९ ॥

दे०। राष्ट्रभृद्दनन्तरं वार्त्राघ्वावाज्यभागी जुहोति । उभयत्र चोभी पौर्णमास्याममावस्यायां च । अन्येषु पाकयक्षेषु आज्यमेव भागो
यथोस्तावाज्यभागावग्नीषोमौ। आज्यदान्दोऽत्रापि धर्माणां ब्राहकः।
तेन चतुर्गृहीतेन होमः। आग्नेयस्याग्नेयी याज्यानुवाक्ये द्वितीयस्य
सौमी। अन्ये त्वाहुः। न याज्येवानुवाक्या भवितुमहिति। अनुवाक्यया
प्रेषः याज्यया हविः प्रक्षेपः । तत्र गायज्योऽनुवाक्याः त्रिष्टुमो
याज्या इति प्रायिकः । अत पवात्र वार्त्रभावन्दोऽनुवाक्ययाप्राहक
इत्याहुः। तथा चोक्तं। यत्र वृत्तस्तत्रानुवाक्येति। अग्निर्वृत्राणि आहुतः । तथा चोक्तं। यत्र वृत्तस्तत्रानुवाक्येति। अग्निर्वृत्राणि आहुतः । तथा चोक्तं। यत्र वृत्तस्तत्रानुवाक्येति। अग्निर्वृत्राणि समाधानदान्देनोच्यत इत्याहुः। अग्निमुपसमाधायेत्याज्यभागान्तं हुत्वेत्यर्थः॥

आ०। आज्यभागशब्दोऽयं धर्मग्राहकः। तेन चतुर्गृहीतेनाग्निवृत्राणीत्युत्तरतः। तथा त्वं सोमासीति दक्षिणतः । वार्त्राध्रशब्देनानुवाक्यायै चोदिते। तेनानुवाक्यया होमः सर्वत्र ज्ञायते। दयति
यत्रर्चस्तत्रानुवाक्य इत्येवं केचित्। अन्ये पुनराहुः। याज्यया हविः
प्रक्षेपो दृष्टः समाचारश्च आ हिमवत आ कुमारीभ्यो याज्यया
होमः। यदुक्तं। गृह्यकारः सर्वत्रानुवाक्याश्चोदयति । तदनैकान्त्रिकं

^{1.} Kāth. XXI. 12: 52. 19. 2. Kāth. XXXVII. 12: 93. 12. 3. Thus (with oञ्चाo) all; the Ms. Chambers of the Kāth has once also this reading. But Devapāla in the explanation of the word has twice with oञ्च ; बाजीजा आ॰ Br., the Stein and a Tuebingen Ms.; oञ्चावन्त o Ād. and the Bombay reaka and all the Mss. of Devapāla. 4. Kāth. II. 14: 18. 1-2. 5. Kāth. l. c. 3-4. 6.? शब्देनाववाक्य the Ms. 7. Before द्यति blank of one akṣara. 8. R. ॰वाक्या? 9. Thus the Ms.; the word जिक must be contained in this.

याज्या अपि चोदयित । यथा । वषर् ते विष्ण उप ते गा ये ते अर्थमन् प्र तिहिष्णुरित्येवमाद्याः ॥

स्विष्टकुदाज्यभागा अन्तरेणावापः ।। १० ॥

- दे० । उक्तयोराज्यभागयोर्भविष्यतः स्विष्टकृतश्च मध्ये आवापः कर्तव्यः । आवापशब्देन स्थालीपाकयञ्चा आग्नेयाद्य उच्यन्ते । · · अथवा स्विष्टकृदाज्यभागान्तरेणावापः प्रधानकर्मणां कर्तव्य इत्यध्याहारेण पूरियतव्यम् ॥
- ब्र० । स्विष्टकृदाज्यभागा अन्तरेण प्रधानं । उपस्तीर्य मध्यात्पूर्वार्धाचा-वद्यति संहताभ्यामङ्गुलिभ्यामङ्गुष्टेन चाङ्गुष्ठपर्वमात्रमवदानमवद्येत् । पश्चानृतीयं पश्चावित्तनोऽवदायाभिघार्य यतोऽवत्तं तच्चाभिघारये-द्यातयामताये । स्विष्टकृतेऽवदाय न प्रत्यभिघारयेच्न हि ततः परमाहुतिं यक्ष्यन्भवतीति । भुवो उभा वामिन्द्राग्नी इत्यमाव-स्यायां । प्र तद्विष्णुरित्याज्यप्रधानं । इत्यमावस्थायां प्रधानाहुतयः। ये के च जमेति अनुक्तप्रधानदेवतानां सर्वत्र होमः । भुवो अन्यं दिवो युवमेतानीति तिस्नः पौर्णमास्यां । तासामान्या-मित्याज्यस्य चतुर्गृहीतेन ॥

आ०। आवापो नाम देवताद्रव्यविशेषः।तदाज्यभागौ कृत्वा प्राक् स्विष्ट-कृतोऽन्तराळे भवति । एतत्तनत्रं साधारणमाज्यभागान्तं स्विष्ट-कृदादि च॥

नामधेयेन देवतां यजेत तदेवतया विचायेयीं वेहिदग्नीषोमीया-मैन्द्राग्नीं वा द्विदेवतेषु विश्वदेवीं बहुदेवतेषु विश्व ।। ११ ॥

^{1.} Kāth. VI. 10, XIII. 76, X. 13, II. 10. 2. Thus Br. and Ād.; the copies of Devapāla: •ज्यभागान्तरेणा॰ । 3. वक्ष्य॰ the Bombay Ms. 4. Kāth XVI. 15: 239.8. 5. Kāth. VI. 9: 59.1. 6. Kāth II. 10: 16.3. 7. Kāth. XIII. 15: 167.15. 8. ०देवता the Mss. 9. Kāth. IV. 16: 43.3. 10. ॰देवत॰ and ॰देवत॰ the Mss. promiscue. 11. वा only given by Br., Ād., a Tuebingen Ms. and of the Mss. of Devapāla by T; ACD: तदेवतयार्था॰।

दे०। आग्नेयस्थालीपाकस्याग्नये स्वाहिति नामधेयेन जुहुयात्पर्वणि स्थालीपाकस्याग्नये स्वाहा अग्नीषोमाभ्यां स्वाहिति । तद्देवतया ऋचेति पक्षान्तरमूहिवधानादक्षश्लोधिमतर¹ इत्याहुः।''' आग्नेये स्थालीपाके तावदाग्नेयी युक्ता यदा न नामधेयेन यागः देशकाल-कुळभेदे नागविनायकग्रामयक्षप्रभृतीनां यागाः प्रसिद्धाः यद्देवता-भिधानसमर्था वेदे मन्त्रा नाम्नाताः तेष्वपीष्टेषु दर्शपूर्णमासयोरिति नयेनातिदेशप्राप्ता आग्नेयादिमन्त्राः सार्तादिष्वेवोहनीयाः। तस्या-दक्षु नोहिदिति । ऋश्लूहिनषेधाद्वहुवचनमर्थवत् । तत्रैकदेवतेष्व-ग्नीषोमीयमैन्द्राग्नीं वा प्रकृतो । बहुदेवतेषु तु वैश्वदेवीं । विश्वदेवप्रमानसमर्थामतिदेश प्राप्तामृचमृहेत् ॥

आ०। अत्र देवताहिविविशेषो विधीयमानो उन्तराल उच्यते । कथं । नामधेयेन देवतां यजेत । तद्देवतया वर्चा आग्नेयीं वोहेत् । यत्र नामधेयेन देवतायागः तत्र ऋधूहः । किमर्थं । ऊहः किलागितिकागितः । अमन्त्रत्वात् । ऊहिविधानाज्ञायते ऋक् । ऋथुं आचार्यस्याभिप्रेतरतः । विद्धाति च होमार्थमुचः। यत्रेयं व्यवस्था इह जातिकुलाचारव्यवस्था उच्चावचा देवतायागाश्चोदिता भवन्ति । तत्र नागविनायकदीनां लोके यागानामृग्वेदे न पट्यते । तत्रोहः । समानाक्षरं नाम लभ्यते तत्र नामधेयेनैव । यथा । पश्च हस्ताय स्वोहेति । न पुनर्विद्यमानास्वृक्षु नामधेयेन यागः ॥

ऋतुतिथिनक्षत्रदेवताश्च यजेत ॥ १२ ॥

दे०। षडृतवस्तांस्तद्धिष्ठातृभूताश्च³ देवता नामधेयेन यजेत । एवं तिथीस्तद्धिष्ठातृभूताश्च देवता यजेत । तथा नक्षत्राण्यश्विन्यादि तदेवताश्च । ताश्च शान्तिविमोकमन्त्रेषु पठिताः⁴ व्याख्याताश्च प्रधानदेशावाप्राधान्यमिति विश्लेयम् ॥

ब्र०। ओ॰ अग्नये स्वाहा वसन्ताय स्वाहा। इन्द्राय स्वाहा ग्रीष्माय

^{1. ?} Thus ACD; T seems to read: ॰धानादक्चक्षाे॰।
2. ? क्षश्च the Ms. 3. A (who alone has this first sentence): ॰स्तन्तद्धि॰। 4. Probably in the Āraṇyaka of the Kaṭhas.

स्व । मरुद्ध्यः स्व वर्षाभ्यः स्व । विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व । शारे स्व । मित्राय स्व० हेमन्ताय स्व०। मित्रावरुणाभ्यां स्व० हेमन्तशिशि-राभ्यां स्वाहा ॥ ओ । ब्रह्मणे खाहा प्रतिगदे खाहा । त्वष्टे ख० । हिनीयायै स्व० । जनईनाय स्व० ततीयायै स्व० । यमाय स्व० चतथ्ये स्व । सोमाय स्व पञ्चम्ये स्व । कुमाराय स्व व पच्छे स्व । मनिभ्यः स्व सप्तम्ये स्व । वस्तभ्यः स्व अष्टम्ये स्व । पिशाचेभ्यः स्व० नवस्यै स्व०। धर्माय स्व० दशस्यै स्व०। रुद्रेभ्यः स्व० एकादश्ये स्व० । रविभ्यः स्व० द्वादश्ये स्व० । कामाय स्व० त्रयोदस्यै स्व० । भृतेभ्यः स्व० चतुर्दस्यै स्व० । पित्रभ्यः स्व० अमावस्याये स्व०। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व० पूर्णपञ्चदस्ये स्नाहा ॥ ओर अग्नये कृत्तिकाभ्यः स्नाहा । प्रजापतये स्व० रोहिण्ये स्व०। मरुद्रचः स्व० इन्वकाभ्यः स्व० । रुद्राय स्व० बाहवे स्व० । अदितये स्व० पुनर्वसवे स्व०। बृहस्पतये स्व० तिष्याय स्व०। सर्पेभ्यः स्व० । आरक्षेषाभ्यः स्व० । पित्रभ्यः स्व० मघाभ्यः स्व० । भगाय स्व० पूर्वाभ्यः फाल्मनीभ्यः स्व० । अर्थम्णे स्व० उत्तराभ्यः फलानीभ्यः स्व०। सवित्रे स्व० हस्ताय स्व०। त्वष्टे स्व० चित्रायै स्व०। वायवे स्व० निष्ट्याये स्व०। इन्द्राग्निभ्यां स्व० विशास्त्राये स्व०। मित्राय स्व० अनुराधेभ्यः स्व०। इन्द्राय स्व० ह्येष्टाये स्व०। निर्ऋतये स्व० भूलाय स्व० । अद्भयः स्व० पूर्वाभ्योऽपाद्धाभ्यः स्व०। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व० उत्तराभ्योऽषाढाभ्यः स्व०। विष्णवे स्व० अश्वत्थाय स्व० । वस्तभ्यः स्व० श्रविष्ठाभ्यः स्व० । वरुणाय स्व० शतभिषजे स्व०। अजैकपदेभ्यः स्व० पूर्वभ्यः प्रोष्टपदेभ्यः स्व० । अहिर्बुध्न्याय³ स्व० उत्तरेभ्यः प्रोष्टपदेभ्यः स्व०। पूष्णे स्व० रेवत्यै स्व०। अश्विभ्यां स्व० अश्वयुग्भ्यां स्व० । यमाय स्व० अपभरणीभ्यः स्वाहा⁴ ॥

^{1.} The Bombay Ms. ins. here: ब्रह्मणे स्वाहा अभिजिते स्वाहा.
2. Thus both the Ms.; we expect अजायेकपदे। 3. Thus both; we expect अहये बुध्न्याय। 4. For the last part cp. Kāth. XXXIX. 13.

आ०। यजेत । स्रुवेणेव । न यजितशब्दाचतुर्गृहीतेन जुहोति। यजन्याः परस्पराज्ञवादात् । जयोर्याजयेदितिवत् । पतत्सर्वप्रधानानां साधारणं । ऋतुश्च तिथिश्च नक्षत्रं च तेषां देवता ऋतुतिथिनक्षत्र-देवताः । चराब्दादतुतिथिनक्षत्राणि च नामधेयेन यजेत । केचि-दतुश्च तिथिनक्षत्रदेवताश्च चराब्दास्त्रक्षत्रं विगृह्धते । तेऽपि वृत्ति विशेषेण दोषास्त मुच्यन्ते । तसादत्वादीन्सदेवतान्यजेत । तथा च मैत्रायणीयानां गृह्ये । ऋतुमिष्ट्वा ऋतुदेवतां यजेत । नक्षत्रमिष्ट्वा नक्षत्रदेवतां यजेत । तथिमिष्ट्वा तिथिदेवतां यजेत । ऋतुतिथीनां देवताः पराशरादिभ्यो ऽवगन्तव्याः ॥

प्राक् स्विष्टकृत उपहोम इह गावो Sयं यज्ञ आ नः प्रजां । धृभिरुपधृभिश्व हुत्वेडामय इति स्विष्टकृतम् ॥ १३ ॥

दे०। इह गाव इत्यादय उपहोमाः। तेषां स्विष्टकृतः पूर्वत्वं निय-म्यते। इडामग्न इति स्विष्टकृतं यजेतेत्यनुषङ्गः। इह गाव इत्यादीनुपहोमान्हुत्वा मध्यात्पूर्वाधीचावदाय स्विष्टकृतं यजेते-डामग्न इति मन्त्रेण॥

ब्र०। तत उपहोमः। इह गाव इति तिस्नः। उपस्तीयोत्तरार्धाद्धविषो हविषोऽग्नये स्विष्टकृते च सकृत्स्थवीयांसमवदाय द्विरिभघार्य प्रचरति। नातः प्रत्यभिघारयेदुत्तरार्धपूर्वार्धे संसुष्टात्स्विष्टकृतः। इडामग्न इति। हुते मेन्नण्मनुप्रहृत्य हविक्विष्ठष्टमुद्वास्य ॥

श्रा०। प्राक् स्विष्टकृत उपहोमः। श्रानुक्का श्रापि प्राक् स्विष्टकृत एव भवन्ति। किं वचनेन । स्विष्टकृद्धकृत्वमुपहोमानामेकादशाना-मिह गाव इत्यादीनां ज्ञापयति। इडामग्न इति स्विष्टकृतं जुहोति समवदायोत्तरार्धपूर्वार्धे॥

^{1.} r ?. 2. See $M\bar{a}_{n}$. grhs. I. 10.9. 3. $Devap^{\bar{a}}la$: तत्र धुर इत्यप्तिमूर्धेति चतसृणामेच बाह्यणाचिदिता संख्यातया (संख्या तत्र A) बाह्यणान्यासां धूरं गायतीति (R. यासौ धुरां गायत्रीति ? see $K\bar{a}$ th. VII. 4 : 65.20)। उपधुरा उप्युपशब्दयोगादुपप्रयन्त इत्याद्याश्चतस्रो याज्ञिकाख्याताः ($K\bar{a}$ th VI. 9 : 58. 20-59. 6, dhuras; VI. 9 : 53. 16-19, VII. 2 : 64. 3-6 upadhuras). On the whole cp. Br. on LXXII. 5.

त्वं नो अग्न इति द्वाभ्यां जुहुयाद्या भूरिति च सर्वेत्रायश्वितानि क्योतिरिति सप्तभिः ॥ १४॥

दे०। तत एतदाहुतिद्वयं जुहुयादित्यर्थः श्रया भूरिति च। जुहुया-दित्यनुषज्यते ॥

ब्र०। त्वं नो श्रग्न इत्यादि मनो ज्योतिरिति सप्तान्ता द्वाविंशति-माहतीर्जुहुयात्। त्वं नो श्रग्ने (१)।सत्वं नो श्रग्ने (१)।श्रयाश्चाग्ने (3)। भू: स्वाहा (4)। भुव: स्वाहा (5)। स्व: स्वाहा (6)। भूभ्वः स्वः स्वाहा (7)। त्वं नो ऋग्ने (8)। स त्वं नो ऋग्ने (9)। न्यनमतिरिक्ते जुहोमि स्वाहा (10)। श्रतिरिक्तं न्यूने जुहोमि स्वाहा (11)। समं समे जहोमि स्वाहा (12)। श्रनाज्ञातं यदाज्ञातं यद्यक्षे कियते मिथः। सर्वे तदशे कल्पय त्वं हि वेत्य यथातथं स्वाहा 3 (13)। स्विष्टिश्च दुरिष्टिश्च ये यज्ञमभिरिचतः । प्रया-जानन्या नः पात् यश्चमन्याभिरत्तत स्वाहा (14)। आश्रावित-मलाश्रावितं वषर्कतमवपर्कतमननुक्रमत्यनुक्रं च यज्ञे अति-रिक्नं कर्मणो यच हीनमग्निष्टानि प्रविदन्नेत् कल्पयन् स्वाहा (15) ॥ ततो मनो ज्योतिरिति प्रायश्चित्तानि । मनो ज्योति-र्जुषतां 5 (16)। त्रयस्त्रिशत्तन्तवः 5 (17)। यन्मे मनश्छिद्रम् (18)। विश्वकर्मा हविरिदं जुषागाः (19)। त्रयाश्चाक्ने ऽसि (20)। त्वं नो अप्ने (21)। स त्वं नो अप्ने (22)॥ आज्यरोषं स्रचि चत्रगृंहीतवत्यासिच्य दर्भानग्नौ प्रास्य वेद्यामूर्ध्वस्तिष्ठनसंस्थित-यजुर्जेह्रयादाश्रावितमिति संततम्॥

^{1.} Br. जुहुयादयाश्चाशिरित. The words च सर्व॰ ... सप्ताभि: are not found in the copies of Devapāla, which must be incomplete here as the Bhāṣya gives the mantras here referred to. 2. सर्वाणि प्रायक्षिo Br. and a Tuebingen Ms. 3. Cp. TBr. III. 7. 11.5. 4. Cp. TBr. III. 7. 11. 1. Devapāla gives this verse at the end of all the prāyaścittas, where it is repeated by Br. also. 5. Kāṭh. XXXIV. 19: 49.14. sqq.

आ॰ । त्वं नो श्रश्ने इति द्वाभ्यां जुहुयात् । श्रया भूरिति च । श्रयाश्चाश्ने भूः स्वाहेत्यनुवाकशेषं वशब्दात्सर्वप्रायश्चित्तानि मनो ज्योतिरिति सप्त प्रायश्चित्तानि प्राक् संस्थितयजुषो द्यानि । इह तथैवाश्रावितमित्यसात्पूर्वम् ॥

परिस्तरणान्यनुप्रहरेन्नानुप्रहरेदित्येके ॥ १४ ॥

दे०। स्क्रवाक्येन प्रस्तरं प्रहरतीति प्रकृतावाम्नातं । तत्पाकयक्षेषु केचिदिच्छन्तीत्यर्थः॥

श्रा०। परिस्तरणानि दर्भाननुप्रहरेत्। इह प्रतिपत्तिदर्शनात्परिस्तरणः मस्तीति श्रायते । नानुप्रहरेदित्येक इति वक्कव्ये पुनराख्यात- प्रहणं विकल्पस्य चतुर्भागावशेषतां ज्ञापयति ॥

एवं सर्वा³ देवताश्रेज्यानि च ॥ १६ ॥ ४७ ॥ (४।७)

दे०। सर्वा देवताः साधारणनाम्ना यजेत । इज्यानि च यष्टव्यानि यज्ञा इत्यर्थः । सर्वदेवताभ्यः स्वाहा । यज्ञेभ्यः स्वाहेति । इज्यानि हविष्यद्रव्याणि। सर्वाणि सर्वदेवतोदेशेन प्रक्तिपेदित्यपि केचिद्याचत्ते॥

श्रा०। एवं सर्वा देवताश्च। यथा तिस्रो देवता यजित। इज्यानि च। यजितशब्दचोदितान्युच्यन्ते। यथा गोयज्ञस्य वहण्यज्ञस्येति । तत्रायं संचेपार्थः। स्थालीपाकशब्देन पाकयज्ञतन्त्रमुपस्थाप्यते। देवताद्रव्यशब्देन यज्ञशब्देन च। एतित्रतस्याभावे जयप्रभृति-भिरित्यनेन। तस्याप्यभावे यावदुक्रमेव। यथा इह प्रजा यासामूध इति ॥

षडाहुतं प्रतिपदि पुत्रकामो ब्रह्मणाग्निः संविदान इति पड्भि-

^{1.} Ād. here probably refers to the (lost) Mantrapraśna of the Kathas. 2. •णमसीति the Ms. 3. सर्वदेवताश्चे • the Mss. of Devapala. 4. Cp. LXXI. 1 and 11. 5. Cp. LVIII. 2.

राज्यस्य जुहोत्युत्तराभिः षद्भिः अलीपाकस्य ॥ १ ॥

दे०। तस्मिन्पाकयशा इत्युक्तंः। द्विविधाश्च नित्यकाम्यभेदेन पाक-यशाः। तत्र नित्याः पूर्वोक्ताः नियतकरणीयत्वात्। काम्यास्त्व-धुनोच्यन्ते नियमकार्यत्वाभावात्। "षडाहुतय आज्येन षद् स्थालीपाकेनास्मिन्नित्यन्वर्थसंश्चा षडाहुतमिति। तश्च प्रतिपद्येव कुर्यात्। न जातु चित्पञ्चदश्यां। पुत्रकाम इत्यधिकारिनिर्देशः। ब्रह्मणाग्निः संविदान इति षड्भिर्द्यग्निः। यत्ते अन्त्यप्सरस इत्यादिभिः स्थालीपाकेन जुदुयात्॥

ब्र०। षडाहुते शुक्के कृष्णे वा प्रतिपद्यप्तये रत्तोच्चे जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः। ब्रह्मणाग्नः ः इति षड्भिराज्येन।ये ते झन्त्यप्सरसः ः इति षड्भिः स्थालीपाकेन।तत ऋतुतिथिनत्तत्रदेवताश्च यजेत।

श्रा० । नित्यान्युक्तवा काम्यानि ग्रूलगवपर्यन्तानि कथ्यन्ते । किमर्थमुच्यन्ते । श्रत्र पाकयञ्चा इति सर्वपाकयञ्चानां साधारणं तन्त्रमुक्तं । काम्यानां कामोत्पित्तवशादनुष्टानं कामोत्पित्तश्चानियतकालानतेषां व्रमः । नित्यानि विकृत्य निविशन्ते । श्रतस्तान्युच्यन्ते । पुत्राश्च महोपकारत्वादात्मनः पूर्वेषां चेष्यन्ते । श्रतः
पुत्रकामः पडाहुतं नाम काम्यं पाकयञ्चं कर्म प्रतिपदि कुर्यात् ।
पडाहुतयो यस्मिस्तत् षडाहुतं । प्रतिपदीति नियमो न पश्चदश्यां । श्राज्यभागान्ते ब्रह्मणाग्निः संविदान इति षड्भिर्श्चाग्मराज्यस्य चतुर्यहोतेर्जुहुयात् । प्रधानत्वादुपांग्रयाजवत् ।

^{1.} These 12 verses probably were handed down in the (lost) Mantrādhyāya of the Kathas. They correspond with Mān. gihs. II. 18.2 in the following order: a, b, g, d (आशां यस्ते जिवांसति), e, c, f (.. गन्धवां गोष्ट्रया गेहाश्च ये। क्रव्यादस्त देविनं ..), h, i, k (गर्म देहि सिनीवालि गर्म देहि पृथुद्दके। गर्म ते अधिनी देवा आध्वां पुष्करस्त्रजम्), l(...अधिनी ...), m (मास्या: प्रजां गीरियो ...).
2. See XLVII. 2. 3. Thus here the Mss., but the Bhāṣya ये ते। 4. Thus a quotation in T, but the Bombay Ms. reads कामान instead of कालान . 5. Thus! 6. Read: सहो॰?

उत्तराभिः षड्भिः स्थालीपाकस्य ये त झन्त्यप्सरस इत्येव-मादिभिः॥

सौविष्टकृते त्रयोदशीम् ॥ २॥ ४८॥ (४। ८)

दे॰। सौविष्टकृते कर्मणि पुनस्त्रयोदशीमाहुति जुहुयात् । मेजमेष² परापतेति मन्त्रो न त्विडामग्न इति ॥

आ०। सौविष्टकृते यागे त्रयोदशीमृचं नेजमेषेत्येतां कुर्यात्। इडामग्न इत्यस्य निवृत्तिः॥

नक्षत्रयज्ञेषु निक्षत्रदेवतानामृचस्ताभियंजेत । अग्निर्मृघी हिरण्यगर्भी मरुतो यन्मृडा नो रुद्र सुत्रामाणं तव श्रिये नमो अस्तु
सर्पेम्य आहं पितृन्सदा सुगो ये ते अर्यमंस्तत्सिवतुर्य इमे द्यावापृथिवी वायुरग्रेगा इन्द्राग्री रोचना मित्रो जनानिन्द्रः सुत्रामा
यं ते देवी शं नो देवीविश्वे देवा ब्रह्म जज्ञानं वषद् ते विष्ण आ
मे गृहा इमं मे वरुणोपप्रागादहिरिव मोगैः पूषा गा अन्वेतु नः
प्र वां दंसांसि यमो दाधारेति प्रत्यूचम् ॥१॥ ४९॥ (४।९)
दे०। इहाधिकफलविदेश्वान्तराश्रवणद्विधिष्रत्ययमात्रश्रुतेश्व नित्यत्वं
केचिन्नक्षत्रदेवतायज्ञानां वदन्ति प्रतिपदि चानुष्ठानं । अन्ये तु
फलवत्संनिश्वो यत्फलं तदङ्गिमिति फलवतो विवाहस्यानितदूरे

^{1. •}दशी Br. and the Mss. of Devapāla, but further on repeated with the accusative. It is probable that also this 13th verse was contained in the lost Mantrādhyāya. It corresponds with Mān. grhs. II. 18.4. a, but has गर्भमाचेहि यः प्रमान् (as has also the Ms. S. of the Mān. sūtra, see Knauer's Introd. page LIII).

2. It is remarkble that not only in the text, but also in the Mantrabhāṣya all the Mss. of Devapāla unanimously present this faulty reading.
3. Cp. XLVII. 13.

4. The Bombay Ms. of Br. अथ नक्षत्र of 5. For the corresponding nakṣatras and devatās see Br. on XLVII. 12.

6. Thus A; यदमल CD.

सूत्रकृता कर्तव्यतया प्रतिपादितत्वाद्वृहीतगर्भया वध्वा उपकारत्वेनाङ्गत्वमाद्वः।अन्येऽन्यथा कथयन्ति।सन्ति नक्षत्रेष्ठयः आहवनीयसाध्यवदनकाम्याः कार्त्तिकामावस्यायां कृत्तिकास्वय्नये कृतिकाभ्योऽष्टाकपालमित्याद्याः । तत्र च युगपत्सर्वकामानवाप्नयादिति
सर्वकामसिद्धिः। फलवत्त्वेनाम्नाता एव गृह्याय्नावपि काम्यकर्मप्रस्तावेनोक्ताः पुरोडाशानां स्थानेऽत्र चरवो व्रीहिमया यवमया
वा। । । तथा गृह्यान्तरं। तस्यै तस्यै चरव इति । अत एव काम्या
अमीष्ट्रयो गृह्याक्षौ कार्यो ज्ञायन्ते। तुल्यनयनतया। अयं सुत्रार्थः।
अष्टाविंशतिर्नक्षत्रदेवता वक्ष्यमाणाष्टाविंशिङ्किका ऋचः। तािमर्नक्षत्रयञ्जेषु यजेत। कथं। प्रत्यृचं। ऋचमृचिमिति तेन यागमेदो द्रव्यदेवतासंबन्धमेदनत्वात्॥

ब्र० । नक्षत्रयञ्चस्य कृत्तिकायुक्तायाममावस्यायामारम्भोऽस्थूरिर्गृहपति-भूयासमित्याद्यो⁵ नक्षत्रेष्ट्यर्थाः कामास्तत्रेक्तानि हवीषि । आज्य-भागान्तं हुत्वाग्निर्मूर्थेत्यादिभिर्यथादेवताभिः प्रधानम् ॥

आ०। नक्षत्रयश्चे नेहाधिकारे कश्चित्। न च कालो न च किंचिद्धविः न जाने । किमिदं। सन्ति नक्षत्रयक्षाः नक्षत्रेष्टयः। तानिहः गृह्ये सूत्रकारो विद्धाति। तेष्वेककालेषु कार्तिक्यामावस्यायां कृत्तिकास्याये कृत्तिकास्योऽष्टाकपालमित्येतानि हवीं वि। पुरोडाशस्थाने चरवः। अनेनैव न्यायेनान्या अपि काम्याश्चारायणीयायामुक्ताः गृह्ये कर्तव्या इति दण्डापूपिकयेव सिद्धं। तथा च गृह्यान्तरे काम्यानां स्थाने तस्यै तस्यै चरवस्तानेव कामानाप्नुवन्तीति । इह च पता वै रुचो नामेष्ट्य इत्युपक्रम्य अग्निरस्थूरि णौ गाईपत्येन प्रजापितः प्रजया पशुभिरिति असान्नक्षत्रदेवतान्यः फलश्चवणात्।

^{1. ?} Thus D; oबदेनकाम्या: A, oबदंनकाम्या: C. 2. ॰मावस्यां C. 3. It is probable, that the Katha texts contained a chapter corresponding with TBr. III. 1. 4-6. 4. Which Gthyasutra is meant? 5. Thus emended; स्थूरीगृह॰ the Ms. 6. ? नजाने। जाने the Ms. 7. ॰यज्ञः the Ms. 8. तानीह the Ms. 9. I am unable to point out the source of this quotation.

नक्षत्रदेवतानामुचे। वक्ष्यामः । ताभिर्यजेत नक्षत्रयज्ञं। प्रतिनक्षत्र-मेकैवाग्नेयानुमतवर्जे । अग्निर्मूधेत्येवमाद्या अष्टाविंशतिः । प्रत्युचं यागः। एवमिज्यानि चेत्यनेन अपक्षयक्षतन्त्रम्॥

अथोपहारः ॥ १ ॥

- दे०। अथरान्द आनन्तर्ये। हुतपाकयज्ञविधिरुकः । अनन्तरमहुतपाक-यञ्जेषु वक्तन्ये सर्वाहुतपाकयज्ञप्रकृतिभूता उपहारा उच्यन्त इत्यर्थः। वैश्रवणीये ह्यपहारा दृष्टाः । तेऽन्येषां प्रकृतयः ।
- ब्र० । यथा नागविनायकदुर्गादीनां देशाचारप्रसिद्धं बलिकर्मापि कर्तु-मुपक्रमते ॥

आ० । उक्तमुपहारोऽहुतानां प्रकृतिरिति उपहारं च वक्ष्यित ॥ यथाचरितमन्नं साधियत्वा सावित्रेण देवतायै बर्लि हरेत् ॥२॥

- दे०। तथा चाचरतापि देशविशेषादिषु यथायथं प्रसिद्धाः अतो यथा-चारं यथादेवतं चात्रं पायसकसरापूपादिकं साधयित्वा दीपपुष्प-धूपादिपूर्वकं सवित्ददेवताकेनोहितचतुर्ध्यन्ताभिमतनामान्तेन⁷ विनायाकायोपहारमित्यृहकल्पनया बिसमुपहरेत्॥
- व्र० । तदा मिश्रापूपपायसमोदकादि साधियत्वोपहारोऽहुतानां प्रकृति-रिति वचनाद्वैश्रवणीयवदासनार्थं तस्यै तस्यै देवतायै विष्टरमास्तीर्य ति क्षिङ्गैर्मन्त्रेनीमधेयेनावाहनं कृत्वा पाद्याच्ये स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य देवस्य त्वा सिवतुः प्रस्तवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां विष्णवे बित्रमुपहरामीति बित्रमुपहरेत् ॥
- आ०। देवतायै बिंहं हरेदिति । ते शास्त्रचोदिताः हौकिकाश्च । तत्र विधिविशेष उच्यते । यथाचरितमन्नं साधियत्वा मिश्रापूपपायस-मोदकादि आचारसिद्धं देवतार्थं साधियत्वा देवतायै आसनमुप-

^{1.} R. वश्यमाणा: ? 2. Cp. the Naksatrestis according to Baudh. śrs. XXVIII. 3: 349. 6. 3. See XLVII. 16. 4. ०मन्ते the Bombay Ms. (the Lahore Ms. omits this whole Kandikā). 5. See XIII. 4. 6. Thus the Ms. of Devapāla in the text and Ād.; बल्सिपहरेत् Br.; cp. LI. 12. 7. अभिमताना० the Mss.

कलप्य तिहिङ्गेन मन्त्रेणावाहनं कृत्वा स्नजो गन्धांश्चोपहत्य धूपं प्रदाय यथाचरितमन्नमुपहरेत् सावित्रेण देवस्य त्वेत्यनेन मन्त्रेण पूष्णो हस्ताभ्यां पञ्चहस्ताय बिलमुपहरामीत्येवं प्रयोगः॥

यथाचारं जपः ।। ३ ॥

दे०। आचारानतिक्रमेण जपाः। यस्यै देवतायै वलिरुपहियते तद्देवतै-र्मन्त्रैर्जपाः कर्तव्या इत्यर्थः। अभिमतदेवतालिङ्गकमन्त्रालामे तु लौकिकेन स्ठोकादिनोपहारः कर्तव्यः॥

ब्र० । यथाचारं जपा इति । तद्देवत्यान्मन्त्रान्देशाचारप्रसिद्धानि पौराणिक-स्तोत्राणि जपेत् ॥

आ० । तद्दैवतिलङ्गान्मन्त्राञ्जपेदित्यर्थः । विनायकादीनां लोकिकी स्तुतिः । उक्तः शेषः ॥ ४ ॥ ५० ॥ (४ । १०)

दे० । उपहृतशेषेण ब्राह्मणान्भोजयेत् । आदित्यांश्चेत्यादिः शेषः ॥

व्र० । वेश्रवणीयकर्मवदुपहृतेन पायसादिनानेन च व्राह्मणान्भोजयित्वा यथाशक्ति दक्षिणया च तानभ्यच्योपहृतशेषस्य स्वयं प्राश्नीयात् ॥ आ० । अन्येनानेन च ब्राह्मणान्भोजयित्वेति । चशब्दादुपहृतशिष्टेन च । उपहृतशिष्टस्य स्वयं प्राश्नीयादिति नियमः ॥

अथ पशुकल्प उक्तः ॥ १ ॥

दे०। कल्पनं कल्पः विधिः। पशोः कल्पः पशुकल्पः। स उक्तः। क्रोकः। आधाने। आग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा ये यजेतेति। सोऽयं नित्यपशूपहार उक्तः। अतश्च नित्यः। यथैव हि नवान्नेनाग्रायणम-कृत्वा तन्नोजनमनुपन्नं तथा मांसेनानिष्ट्वा मांसलक्षणमप्ययुक्त-मित्याहुः । अथशब्द आनन्तर्ये। तस्येतिकर्तव्यतां वक्ष्याम इत्यध्या-हारः। तेनायं समृहार्थः हिवःकल्पश्चोक्त प्वाग्न्याधाने। तत्रेष्टि-विकाराणां हिवःकल्पने प्रकार उक्तः। अनन्तरं पशुविकारस्य

^{1.} जपा Br. but cp. LI. 13. 2. आदिलाश्च॰ the Mss. Refers to? 3. This च refers probably to the words अन्येना नेन च (r. ॲन्येनाचेन च ?), which are apparently quoted from the Yajnasūtra. 4. वा supplied by me, cp. XLVI. 9 5. R. मांसभक्षण॰.

पशुकल्पस्य प्रकारं वक्ष्यामः ॥¹

आ० । उक्तमाग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा यजेत । तथा द्वौ पशू उपाकरोतीत्यादि । तत्र पशावितिकर्तव्यतोच्यते । अथ पशुकव्य उक्तः । दर्शपूर्णमासविकाराणां पाकयज्ञानां तन्त्रमुक्तं । इदानीं पशुविकाराणां तन्त्रमुच्यते । पशोः कल्पः पशुकल्पः । स उक्तः । अथ पशुकल्पः । यूपाहुतिमिति । अत्र विकारं विवक्षुः प्रकृति-मापाद्यति । आद्रापोद्वापलक्ष्मणाः । तान्वक्ष्यामः विकारेषु यथा-चोदितमिति वचनाद्यावदुक्तमेव भवति यच्च विधीयते तत्पशुकल्प-वद्भवति ॥

पूर्वेण शाखां निहत्य ॥ २ ॥

दे०। पूर्वेण मूलस्त्राणामुकः । स उक्त एवेह यथोकः पूर्वेणाधिकार-वाक्येन तत्र तत्र यथा नवेनानिर्वता ह्यस्य पशुहवेन नवाग्नय इति अतोऽसौ मत्स्यपशुना यजेतित तथेलाद्यक्तमग्नये पशुना यजेत पुनः पूर्वेण शाखां निहलेति स्त्रभेदो यथान्येः कृतः यथा पूर्वेस्मिन्पक्षे तस्य पूर्वेणेति संशयः स्थात् । पूर्वेणाग्निमिति च नाधीतं न चोपयुज्यते। उक्तः पूर्वेणेति सिद्धत्वात्। पशुप्रहणाच्छाग एव । शाखावचनात्तक्षणाद्यो यूपधर्मा न भवन्ति तत्स्थाने प्रयुक्तायाः शब्दान्यत्वात् ॥

^{1.} The paddhati of Br. may be better given as a whole at the end of this Kaṇḍikā. 2. Cp. XLVI. 9. and XIX. 3. 3. My conjecture, यूपाहुमिस्त्र the Ms. It is probable that the chapter on paśubandha in the Kaṭha-yajnasūtra began thus: अथ पशुकल्पः। यूपाहुतिं होध्यन्। 4. Read probably आद्वोद्वाप-तक्षणाः। 5. Thus AT; मूलमन्त्राणाः CD. 6. The interpretation of पूर्वेण seems to have caused difficulties to the interpretators. Devapāla, probably rightly, connects it with the preceeding sūtra (अथ पशुकल्पः। उक्तः पूर्वेण). 7. This all is incomprehensible to me. 8. See Ād. on this sūtra. 9. Thus emended; •क्पणादेयो or oक्पणादेया the Mss.

आ० । पूर्वेणाग्निं। शाखां निहत्य यूपस्थाने ॥ तिसंस्तूष्णीं सर्वं यन छप्तार्थम् ।। ३ ॥

दे०। तस्मिन्पशौ तद्वद्विकियमाणे 3 पि यदुच्यते तत्त्वणीं सर्व भवति । सर्वे यत्कर्तव्यं तत्तरणीममन्त्रकं कुर्यात्। यन्न लुप्तार्थे । लुप्तार्थ तत्त्रणीमपि न भवति यथा शाखायां तक्षणम् ॥

आ०। सर्वं तूर्णां।यदुपाकरणादि इह चोद्यते तदमन्त्रकं कुर्यादित्यर्थः॥ देवताहोमवर्जम् ॥ ४॥

दे०। यद्देवतासंबन्धं कत्समन्त्रकं। देवतानाम्नावकर्तव्यं होमश्चेत्यर्थः॥ आ० । देवताशब्दं वर्जयित्वा होमांश्च वर्जयित्वा ॥

प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण पशुमुपाकरोति प्रोक्षति पाययति पर्यप्र करोति ॥ ५ ॥

दे०। परिसम्हनादि राष्ट्रभृदन्तं कृत्वा प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण पशुमु-पाकरोति तूर्णीं प्रोक्षिति च तथा पाययित अपः पर्याग्ने च करोति पशुं । दर्भग्रहणं शाखानिवृत्त्यर्थे । प्रागाज्यभागाभ्यामुपा-करणीयहोमौ प्रजापतेर्जायमान इति । ततो दर्भेण पशूपाकरणं शाखान्ते प्रत्यद्भाखं पशुमुपस्थाप्य । रशनादानं तूर्णीं । ऋतस्य त्वेत्यादनाग्नये जुष्टं बध्नामीति^ड पूरितेन दक्षिणेऽर्घवारिस पशुं बभाति छागम्॥

आ० । प्रागाज्यभागाभ्यां परिसमूहनादिराष्ट्रभृदन्तं कृत्वा दर्भेण पशुमु-

^{1.} Did Ad. find the word असि in his text, or is it added by him? ep. Devapāla. 2. The last three words only in Devapala. I doubt if they belonged to the original sutra; probably they are another redaction of the star XIII. 9. But, as Devapala comments upon them, I have taken them into the text. 3. तद्विकय AT. 4. वदं DC. 5. ? Thus read AT; D oनाम्नानकर्त0 DC. 6. पयः DC; AT omit the word, cp. Ad. 7. Kāth XXX. 8: 169. 17-21. 8. Kāth. III. 5: 25.7.

पाकरोति तुर्णां। प्रोक्षति उरसि सर्वतश्च। पाययति अपः। पर्याप्ते करोति॥

घृतमवघाप्यापाच्या जहोति ॥ ६॥

दे०। पशुं घृतमवघाष्य।अपाव्यसमाख्याता आहुतीर्जुहोति तेनैव घृतेन प्रजानन्त इति पञ्जभिः¹॥

आ० । घृतमवद्राप्य । अपाच्या जुहोति प्रजानन्त इति पञ्चिभिः। उपाकरणीयौ होमौ न भवतः अचोदितत्वात्² ॥

उल्मकं हरति ॥ ७ ॥

दे । येन पर्यग्निकरणं कृतं तदेवोल्मुकं हरति श्रपणार्थम् ॥ आ०। पद्मश्रपणार्थम्॥

द्रभेमास्त्रणाति ॥ ८ ॥

दे०। दर्भस्तरणं तृष्णीं करोति॥

आ०। प्रत्यगग्रम् ॥

तिसन्यथोक्तं संज्ञापयन्ति ॥ ९ ॥

दे । तस्मिन्दर्भे संज्ञापयन्ति । मारयन्ति । बहुवचनेन नासिकादि-त्रहणादिना प्रत्यक्शिरसमुदक्पादमित्यादि ज्ञायते ॥

आ० । तस्मिन्द्रभे । यथोक्तं प्रत्यक्शिरसमुद्दक्पादं । बहुवचनमनियमार्थ । अन्येऽपि संज्ञापयन्ति॥

संज्ञप्ते यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति ॥ १०॥

दे०। प्रमापिते सति प्राणस्य शरीरस्य वायोर्यान्यायतनानि मुखादीनि तानि स्नापयति । यथोक्तप्रहणात्पत्न्या स्नापनं ज्ञायते ॥

आ० । संज्ञप्ते प्रमापिते । यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति। यथोक्त-ग्रहणान्मन्त्रवत् । पत्नी चोदकहस्ता च पत्न्यादित्यमुपतिष्ठते । नमस्त आतानेत्यादि समद्भ्य इति भूम्यां शेषिमत्यन्तं प्राणायत-नानां स्नापनम्॥

^{1.} Kāth XXX. 8: 130. 1-10. 2. Here Ād. differs from Devapala and Br. 3. Emended; हरति पानार्थं ACD, मानार्थं T. 4. Kāth III. 8: 25. 15-26. 1

उत्खिद्य वर्षा शाखां विशाखां च प्रच्छाद्य चरमे डङ्गारे वर्षा निगृह्यान्तरा शाखाग्री हत्वाभिघार्य श्रपयति ॥ ११ ॥

दे०। ततो नाभिकोडयोर्मध्याद्वपामुत्खिद्दित खद्गेन । देवताभिधानत्वा-दग्नये जुष्टमवक्तन्तामीति मन्त्रेण। उत्तिबद्य च वपाश्रपण्यां शाखायां श्रम्छ। दयति । ततश्चरमेऽङ्गारे वपां निगृक्काति । उत्तरमागे सर्वान्ते योऽवस्थितोऽङ्गारस्तत्र निद्धातीत्यर्थः । ततस्तां शाखाया अग्नेश्च मध्येन हरति । दक्षिणभागमानीयोद्द्याखोऽभिद्यार्थं श्रपयति ॥

आ० । उत्खिद्य वपां देवताभिधानत्वात् मन्त्रेण यथा अग्नये जुष्टमव-कृन्तामीति । विशाखामविशाखां च वपाश्चपण्यौ तथा प्रच्छाद्य । उद्गग्नेश्चरमेऽङ्गारे सर्वबहिः स्थिते वपां निगृह्य निधाय । अन्तरा शाखाग्नी शाखाम्न्योर्मध्येन नीत्वा दक्षिणतो ऽग्नेस्ततो ऽभिघार्य श्चपयति ॥

शृतां दर्भेषूदगग्रेषु निधायाज्यभागपरिवण्यौ हुत्वा वपां देवताया उपनामयेदुण्यपरिवण्यौ हुत्वा सदर्भे वपाश्रपण्या अग्ना अनु-प्रहत्यापोहिष्ठीयाभिमीर्जियत्वोक्तान्यवदानानि प्राक् स्विष्टकृतो देवतायै बिलं हरेत् ॥ १२॥

^{1.} Thus Br. (text) and all the Mss. of Devapāla. Ād., however, has, probably rightly: विशासामविशासां च। For these nouns cp. Baudh. ईrs. IV. 1: 107. 3-4. (the two वपाश्रपणी). 2. Thus AT, शासाया D and first hand of C, शासाया: C second hand. 3. Cp. LI. 4. 4. Read तया (viz. वपया)? 5. This word inserted by me. 6. Thus the sandhi according to Br. (and cp. Ād.). Devapāla is here no authority. 7. मार्जियस्युक्ता० the Lahore Ms. of Br., मर्जियस्युक्त्यवदा॰ the Bombay Ms. 8. Only the Lahore Ms. of Br. has preserved the complete text; the Bombay Ms. leaves out the words: ह्रत्वा वपां दे॰ उपनमयेदुप्यपरिवप्यो. The copies of Devapāla give the sūtra text intermixed with commentary.

दे । । श्रृतं दर्भेषूदगग्रेषु निद्धाति । तदनन्तरमाज्यभागौ जुहोति । ततः परिवप्यसंज्ञकावन्वर्थकौ होमौ जुहोति । तत्र जातवेदो वपया गच्छेत्येकः । देवेभ्यः स्वाहेति द्वितीयः । स्रवेणाज्येन । तद्नन्तरं वपां देवताया उपनामयेत्। अयमर्थः। जुह्वां वपामुपस्तीर्य दक्षिणतो ऽसिना सकुद्वदाय³ देवतायै द्यात्तन्नामधेयेन तद्देवतया वर्चा। उप्यपरिवप्यौ हुत्वा सद्भें वपाश्रपण्यावसावनुप्रहत्यापोहिष्ठीया-भिर्मार्जियित्वा उक्तान्यवदानानि प्राक् स्विष्टकृतो देवताये बिल हरेत्। उप्यो नाम होमः। परिवप्यश्च दर्शितः जातवेदो वपया गच्छेति देवेभ्यः स्वाहेति⁵ । तौ हुत्वा प्रतिपत्त्यर्थं वपाश्रपणार्थे दर्भसहिते वपाश्रपण्या अझौ असी क्षिपति तूर्णी । तत आयोहिष्ठी-याभिर्मार्जनं तत्रैव करोति । चात्वालस्य लुप्तार्थत्वे पात्राभावात् । तदनन्तरं प्रकृतौ यथाचोदितानि हृदयादीन्यवदानानि स्विष्टकृतः पूर्वं बलिमुपहरेत्। तत्र हृद्यस्य शूले पाकः शिष्टानां स्थाल्यां। द्विद्विरवदाय होमो हृद्यादिभ्यः । तानि हृद्यजिह्वाकोडमध्य-दक्षिणबाहुपार्श्वद्वयगुदश्रोणिमेदोमध्यानि । ततः पुरोडाशस्थाने यथादेवतमुपहारेषु^ङ चरुमोदकादीनामन्यतमः कार्यः ॥

आ० । श्रृतं च दर्भेषूदगंग्रेष्ववस्थाप्याज्यभागो हुःवा ततः परिवप्यो जुहे।ति । जातवेदो वपयेत्येका देवेभ्यः स्वाहेति द्वितीया । ततः परिवप्यो यौगिकी संज्ञा । वपां देवताया उपनामयेत् उपनतां संबद्धां कुर्यात् । नामधेयेन तद्देवतया वर्चा । उप्यपरिवप्यो हुत्वा । उप्यो नाम होमः । त्वामु त्य इत्यनया । ततः परिवप्यो देवताभ्यः स्वाहा जातवेदो वपयेति च । सद्भे वपाश्रपण्या अनुप्रहृत्य वपा-

^{1.} I give the whole of Devapāla here: text intermixed with comm. 2. Kāṭh XXX. 8: 191. 1-2. 3. Emended; सऋदाधाय AT, सऋदाधे DC; cp. Br. at the end of the Kaṇḍikā. 4. Emended (cp. LVII. 11), देवतया the Mss. 5. Here Devapāla ought to give the Mantras for the upya! 6. अपणासो ACD, अपणोदसो T. 7. ०स्थानं the Ms. (पशुप्रोडाञ्च० TA). 8. यदादेवतामु० the Mss. 9. Kāṭh. XXX. 8: 190. 17-18.

धानैर्द्भैः सह आपोहिष्टीयाभिर्मार्जयते । उक्तान्यवदानानि शुले हृदयं जिह्नाकोडस्येत्येवमादीन्येकादशोखायां श्रपयित्वा तेभ्यो द्विर्द्धिरवदाय देवतायै जुहोति । ततः पशुपुरोडाशस्थानायं यथा-चरितमन्नं साधयित्वा लोकाचारप्रसिद्धं यथा विनायकस्य मोदकाः आदित्यस्यापूपाः विष्णोः पायसं यथाचरितं वा ः। प्राक् स्त्रिष्टकृतो देवतामावाह्य स्रजो गन्धांश्चोपहत्य धूपं प्रदाय सावित्रेण पशु-देवतायै बिंछ हरेत्। विलहरणमेव न होमः। ततस्त्रयङ्गात्स्विष्टकृतं। जुहोति । सन्यायाः श्रोणेर्दक्षिणस्य किपललाटस्य गुदस्येति सञ्चत्सकृत् समवद्येडामग्न इति । तन्त्रसमाप्तिः ॥

यथाचारं जप उक्तः शेषः ॥ १३ ॥ ५१ ॥ (४।११) दे०। गतार्थम् 3 ॥

होमपशुनिषेधनादिनिष्कृतिहोमादिवर्ज पाकयञ्चानुदुपचारवच्छ्री-तपाशुबन्धिकं सर्वं कर्म तृष्णीमनर्थलुप्तं । अत्रेतिकर्तव्यतोच्यते । प्रामान्निष्कम्य गार्हपत्यसंमित आयतन उद्धतावे।क्षितेऽग्निमासाद्य परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्याग्नेः पूर्वोत्तरे चतुरश्रायां वेद्यां विष्टर-मास्तीर्य तत्र पशुदेवतामभ्यर्चयेत् । ततो ऽग्नेः पूर्वीर्घे ऽवटं शाखार्थं खनयेत् । आहरेदाज्यपात्राणि । कार्फ्ययमय्यौ वपाश्र-पण्यौ रशनां द्विगुणां द्विन्यामां भाक्षीमध्यवदानीयां स्वधिति कुम्भीं स्थलं । शाखां प्रक्षालितं पशुं पन्नदन्तमन्यङ्गं यवमतीः पृषदाज्यार्थं दिध चर्वर्थान्त्रीहीन् येन चार्थः। उत्तरतः संस्तीणें आज्यपात्राणि प्रयुज्य प्रोक्षण्युपयामं । स्कस्वौ दर्भ । यूषपात्रं

^{1.} Emended (cp. Man. śrs. I. 8. 5.19), ततस्यङ्गात्०। Cp. XLVII. 13. 3. Cp. L. 3-4. 4. Now follows the whole of Br. on this Kaudika. 5. Cp. XIII. 8-9. चतुराश्रायां Bombay, चतुश्रायां Lahore. 7. Uncertain: पूर्वार्धेभ्यां-वधं Lahore, प्रविधेता (or त्यां or न्ता) वटं Bombay. 8. Cp. LI. 9. Thus Lahore, व्यपां Bombay. 10. जूल Lahore.

^{11.} Lahore ins.; आज्यदानीं द्वयं। 12. दर्भ both.

विष्णोर्मनसा देवो वः तानि प्रोक्ष्याज्यं साधयित्वा दधि च निर्वपति । स्वक्स्वौ संमुज्य चतुर्गृहीतमुद्भृत्यं निरुप्ते द्रिष्ट घृतमासिच्य । तस्य .पश्वभिघारणं वनस्पतिं च यजति² । आस्तीर्णे स्नचं निधायाघारसमिधा आधाय स्नवं दक्षिणा स्नचो निद्धाति । ततो मूलमध्याप्रदेशेषु यवमतीभिः शाखां प्रोक्षति । गर्तेऽपो यवमतीश्च प्रसिच्य तं दर्भैरास्तीर्य तेषु घृतमासिच्य शाखामब्रात्त्रभृत्यर्धे³ समां गर्ते निहत्य परिस्तीर्य वेदिमुदक्तूल-मासनमास्तीर्यं तत्रोपविदयाघारादिराष्ट्रभृदन्तं जुहुयात् । ततः प्रजापतेर्जायमान इति द्वाभ्यामुवाकरणीयौ हुत्वा दर्भेण पशुमुपा-करोति प्रत्यक्काखं शाखान्ते ऽवस्थाप्य । रशनां तूर्णामादाय ऋतस्येति⁵ दक्षिणेऽर्श्वशिरिस बन्नाति यथादेवतं । शाखायां तृष्णीं नियुज्य प्रोक्षति पाययति । उल्मुकेन त्रिः परिहृत्य पशुमाज्यमव-ब्राप्यापाच्या जुहोति प्रज्ञानन्त इति पञ्चभिः । वपाश्रपण्यौ दर्भाश्चा-दाय प्रमुच्य शाखायाः पशुमुदश्चं नयत्युब्सुकमत्रते। हरति । वपा-श्रवणीभ्यां परामभिनिधाय⁶ संदीपयत्युब्मुकं । स पराुश्रपणः। तस्माद्दक्षिणा प्रत्यगप्रं द्रभमास्तृणाति । तस्मिन्प्रत्यक्छिरसमुद्क्पादं पद्युं संज्ञापयन्ति । दक्षिणापादं पितृभ्यः । संज्ञप्यमान उपावृत्य पृषदाज्यमीक्षते इह प्रजा इति⁷ आ संज्ञापनात् । संज्ञते यसाद्गीषा

^{1.} Kāth. I. 5 in it. 2. यजेत Bombay. 3. ०प्रमुख्य Bombay, प्रस्त्या Lahore. 4. For the following cp. LI. 5. 5. Kāth. III. 5: 25. 8. (unto जुष्टं). 6. Thus Lahore, मुख्य instead of पञ्च Bombay. 7. The three verses, not found in the printed Kāthaka, more probably given sakalapāthena in the Katha yajnasūtra. The first is इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्, cp. Āp. śrs. VII. 17. 1; the second: यासामूढः (nearly identical with Āp. l. c.); the third: आयन्त मधुमतीमहाना (?) अश्विति पयः। गावो धृतस्य मातर इह नः सन्तु भूयसीः।

न्यसद् इति । प्रतिपशु पञ्चद्श प्रायश्चित्ताहुतीर्जुहोति । तत एक-वपाश्रपण्या रशनां परिहत्याभ्यक्षत्येकश्वज्ञां । यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति । उद्कहस्ता पत्न्यादित्यमु-पतिष्ठते नमस्ते आतानेति । अनर्वेति गच्छति । देवीराप इत्युदक-मभिमन्त्रय तेन पशोः प्राणायतनानि स्नापयति प्राणं त इति यथा-लिङ्गं । समद्भ्य इति भूम्यां रोषं । एवं पत्न्या प्राणायतनेषु स्नापितेष्वन्तरा नाभिकोडौ दर्भमन्तर्धायासिना छित्त्वा सन्ये पाणौ दर्भाग्नं निधाय दक्षिणेन लोहितेनाक्तं दर्भमुपासिच्य पाष्पर्या निर्मुजति³। उत्खिद्य वपां शाखां विशाखां च प्रच्छाद्याद्भिरवोक्ष्य। अधिपशुलोहितां करोति । अमुष्मे त्वा जुष्टमवक्रन्तामीति यथादेव-तमवद्यन्ति । अपिधाय पशोश्छद्रं "दर्भाष्रमग्नौ प्रास्य चरमेऽङ्गारे वपां निगृह्यान्तरा शाखाग्नी हत्वाभिघार्य अपयति । शृतं दभेषूद-गम्रेषु दक्षिणत एव निधाय स्वस्थान उपविश्याज्यभागौ वार्त्रमी हुत्वा जातवेदो वषया देवेभ्यः स्वाहेति स्रवेण परिवण्यौ जुहुयात्। ततो वर्षा देवताया उपनामयेत्। उपस्तीर्य हिरण्यशल्कमधिन्यस्य पूर्वेण शाखां दक्षिणा गत्वासिना वपां सकृद्वदाय तेनैव प्रत्येत्यो-परिष्टाच वपाया हिरण्यशल्कं निधाय द्विरिभघार्य नामधेयेन तद्देवतया वर्चा जुहुयात् । हुतायां त्वामु त्य इत्युप्यं स्वाहा देवेभ्यो जातचेद इति च परिवय्यो जुहुयात् । द्विपशा उप्यपरिवय्या-नामावृत्तिः । ततोऽन्तरा शाखाग्नी सदर्भे वपाश्रपण्या आनीयाग्ना अनुप्रहत्यापो हि ष्ठेति तिस्तिर्मार्जयते । उक्तानि हृद्यादीन्य-वदानानि पशुबन्धे। तानि स्थाल्यां श्रपयति शूले हृदयमसंभिन्ने

चुका अनिनीडिते गुदे। गर्ते खात्वा तस्मिन्न्वध्यं कुर्यात्। श्रप्य-माणेष्ववदानेषु पशुपुरोडाशस्थानीयं वर्वर्थं पात्रशेषं प्रयुनिक । यद्देवत्यः परास्तद्देवत्या बीहिमयश्चरः। पाणी प्रक्षाल्य सराूर्ण स्रचम।दाय सावित्रादिना यथादेवतं निर्वपति। प्रोक्षणीः साधियत्वा सावित्रादिना यथादेवतं प्रोक्षति । तृष्णीः पात्राणि प्रोक्ष्य कृष्णाजिन-मुलूखलमादाय बीहीनवहन्ति । प्रक्षाल्य तण्डुलान्पवित्रान्तर्हिता-नावपति । प्रक्षाल्याग्रतो मेक्षणमवद्घाति । उल्मुकेन त्रिः परिहृत्य बलिहरणार्थे तुर्जामुपचरितं स्थालीपाकं श्रपयेत् । श्रुते पशौ पद्मचरुणा प्रचरति। श्रतमभिघायोद्गुद्रास्यालंकृत्य पाऱ्यां साद्यत्य-भिवार्य वेद्यां वर्हिष्यासाद्य चाभिवारयति । स्रच्युपस्तीर्य मेक्षणे-नावदायाभिघार्य चहं प्रत्यभिघार्य नामधेयेन तद्देवतया वर्चा जुहुयात् । इष्टे स्विष्टकृतमिं सुदीमित्यग्नये म्वाहेति वा । मेक्षण-मनुष्रहृत्य । ततो दभौंपयामः पृषदाज्यस्य स्रवेण प्रगृहा स्थलाद्भद-यमभिघारयति । पशुं चान्तरा शाखाद्यी हत्वा दक्षिणतो उन्नेर्दभेषु निद्धाति । स्रुचि यूपपात्रे चोपस्तीर्य ध्राक्षामग्रे ऽसिना हृदयस्या-वद्यति प्रान्ताजिह्वाया उत्सादतो द्वितीयं कोडस्य कपिललाटस्य पार्श्वयोर्यक्रो वृक्कयोर्गुदस्याणीयस्य श्रोणेर्मेदसो 10 हिरण्यं च युषपात्रे स्वधित्यन्तिहिते युषमासिच्याभिघार्यावदानानि वसां च नामधेयेन तद्देवतया वर्चा जुहुयात्। यद्यर्धचे ऽनुके यूवार्ध जुहोति घृतं घृतपावान इति¹¹ हुतेषु प्रधानावदानेषु शेषं दिशः प्रदिश इति¹²। यदि नामधेयेन पुरस्ताचोपरिष्ठाचावदानानां वसाहोमः। ततः पृषदाज्यस्य सकृचतुर्वावदाय वनस्पते रशनयेति 13 हुत्वा।

^{1. ?} Thus Bombay: अनिडेद्विति Lahore. 2. तस्मिश्चवस्यं both. 3. Thus Lahore: oपुरोद्वाशस्थालपाकं Bombay. 4. Kāth XVIII. 21: 283. 1-2. 5. These two words only in Lahore. 6. पस्तीयेण Bombay. 7. ? Thus Lahore, प्रस्थामभ्रे Bombay: read; प्रक्षायामभ्रे ? 8. Cp. Mān. śrs. I. 8. 5.18. 9. oणीयस्थ Bombay, oणीयस्थ: Lahore. 11. Kāth III. 7: 26.13. 12.l.c. 14. 13. Kāth. XVIII. 21: 262. 10-11.

तत ऋतुतिथियागादि परिते दृडभो रथ इत्यन्तं इत्वा। प्राक् स्विष्टकृतः पशुदेवताय मधुपर्कपूर्व सावित्रेण बिलमुपहरेत् । यथान्वारं तिलङ्गमन्त्रं जपत् । ततः सव्यायाः श्रोणेद्क्षिणस्य किपल्लाटस्य गुदस्य स्थवीयस इति सौविष्टकृतानां सकृत्सकृत्समवदाय हिरभिघार्या देवानामिति जुहुयात् । हाविरुच्छिष्टमुद्धास्य त्वं नो अग्न इत्यादि तन्त्रसमाग्नः । यानावह यद्य त्वा यञ्च यञ्चं गच्छ देवा गातुविद इति वतसृभिर्ऋिभः पूर्णा जुहुयात् । उक्तः शेष इति शृलकर्मादि । शमिता शृलं पराचीनतीक्ष्णं निखाय तिस्मन्सप्रवीका मार्जयन्ते धास्रो धास्न इति द्वार्या । सुमित्रा न इत्युपस्यायानपेक्षमाणा आयान्ति समिधः संविन्वानाः । पथे। ऽसीत्यग्नो समिधमाद्धाति । समिदिति द्विनीयां तेजो ऽसीत्यग्नि तेजो मिथ धेहीत्यात्मानं । तृष्णी पत्नी ॥

अथ शूलगवः ॥ १ ॥

दे०। अधशब्दो नित्यात्पशुकल्पाद्विवक्षितस्य कामस्यानन्तर्यमाह । नित्यं पशुतन्त्रमुक्तं । अनन्तरं काम्यं वक्ष्याम इत्यर्थः । शूलगव इति कर्मनाम । शूले सर्वाण्यवदानानि पश्यन्तीत्यत्र¹¹ गौरपि च पशुरित्यर्चकं नाम । अवदानहोमान्तत्वं च छागपक्ष एव । गोः पुनरुत्सर्ग एव लोकविरोधात् ॥

आ०। शूलगव इति कर्मनामधेयम्॥ सर्वेभ्यः कामेभ्यः॥ २॥

दे०। कामयन्तं इति कामः स्वर्गादिफलविशेषाः । तादर्थ्यं चतुर्थापर्याः येण सर्वकामसिद्धिर्न समुचयेनेति योगसिद्धचाधिकरणे व्यव-स्थितम् ॥

^{1.} Kāth VII. 2: 64. 5-6 (cp. infra LXXIII. 5). 2. Cp. LI. 12 s. f. 3. Cp. LI. 13. 4. Kāth. II. 15: 22. 1-2. 5. Cp. XLVII. 14. 6. Kāth. IV. 12: 37. 7-13. 7. Cp. LI. 13. 8. Thus Lahore; 可能证 Bombay. 9. Kāth III. 8: 27. 1-8. 10. Cp. II. 1-2. 11. The meaning of these and the following words is not clear to me.

अ०। शूलगवस्य प्रजापशुभृत्यादिकामानामेकतममिच्छन्ननुष्ठानं । कालस्य चानियमः ॥

आ० । सर्वेभ्यः कामेभ्यः क्रियते प्रतिकामं प्रयोगः॥

शरिद वसन्ते वा ॥ ३ ॥

दे । कालविकल्पार्थमेतिश्चियमः स्यादित्येके ॥

त्रानियमः स्यादित्येके ॥ ४ ॥

दे०। एके पुनः कालनियमं नानुमन्यन्ते । तेन यदा कदा चित्कर्तव्यः श्रुलगवः॥

त्राव । त्रानियमो वा कालस्य स्यात् ॥ गवां मध्य उत्तरतो ग्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा शाखाभिः परिवार्या-तष्टं यूपं तृष्णीमुच्छ्रयन्ति ॥ ४॥

दे०। प्रामस्योत्तरदेशे गवां मध्ये वेद्याकृतिं कृत्वा पाशुकीमेव वेदिं चतुरश्रां कृत्वेत्यर्थः। तां वेदिं वृत्तशास्त्राभिः परिवृत्य। श्रतष्टं तत्त्रणरिहतं यूपमुच्छ्रयन्ति। यूपशब्दस्य संस्कारशब्दत्वान्मन्त्रे प्राप्ते तद्यवादस्तूष्णीमिति । उच्छ्रयन्तीति बहुवचनेनेति नोच्छ्रयणस्य नियतकर्तृकत्वमाह॥

ब्र०। गवां मध्ये उत्तरतो ब्रामस्य यावदर्थं चतुरश्रां वेदिं कृत्वा यश्चियवृत्तशासाभिरूर्ध्वात्राभिः परिधाय॥

आः । गवां मध्ये कर्तव्यः । गवामास्थरत्वाद्दोष्ठप्रायो देशो लच्यते । उत्तरतो प्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा । चतुरश्रां वेदिं कृत्वा । आकृतिग्रहणादमन्त्रकां । तां च शाखाभिर्वाचींभिः परिश्रित्या-तष्टं यूपं तृष्णीमुच्छ्रयन्त्यग्नेः पूर्वार्घे । यूपशब्दस्य संस्कार-वचनात्तृष्णीं ग्रहण्म ॥

तमपरेण यथोक्रमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा भवाय शर्वाये-शानायेश्वराय पशुपतयेऽधिपतय इति गामुपाकरोति पशुं वा ॥६॥ दे०। तं यूपमाश्चित्यापरेण पश्चिमभागे यथोक्रमुपसमाधानादिक-माज्यभागान्तं कृत्वा । जयप्रभृतिभिर्द्धत्वेति स्थालीपाकतन्त्र-मन्त्रराष्ट्रभृत्तत्पर्यन्तमुपलत्त्वयति । भवाय त्वामुपाकरोमीति शर्वाय त्वामुपाकरोमीत्यादिना मन्त्रषद्केनोपकल्पयामीत्यन्तेन गामुपाकरोति । पशुं वा छागम् ॥

ब्र०। तमपरेगोद्धतावोत्तिते अग्निमासाच परिसमूह्य पर्युच्य परिस्तीर्थ वेद्यां कलशेषु विष्टरेषु वा भवादीनभ्यच्ये पश्चकल्प-वत्तन्त्रं प्रवर्तयेत्। नात्र शाखां निहन्त्यतष्टं त बेल्वं खादिरं पालाशं वा यूपमरशनमस्वरुमचपालं यथाकालं तृष्णीमुच्छ-यन्ति। उपाकरणीयौ हत्वा गामजं वोपाकरोति ऋतस्य त्वा देव हविः पारोन प्रतिमञ्जामि भवाय शर्वाय ईशानाय ईश्वराय पश्चपतये अधिपतये ज्ञष्टमिति रशनयार्धशिरोबन्धनम्॥ श्राशतं युपमपरेणान्नि यथोक्रमुपसमाधायेत्याज्यावेचाणादिराष्ट्रभुदन्तं तन्त्रमुपलद्मयति पाशुकं।प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण भवाय शर्वा-येशानायेश्वराय पशुपतये अधिपतये त्वामुपाकरोमीति गामुपा-करोति। पश्चवत्योत्तत्युरसि सर्वतश्च। तृष्णीमुपाकरणादि सर्वत्र। पाययत्यपः। पर्याद्रीं करोति। घृतमबद्याप्य। श्रपाव्या जुहोति प्रजानन्त होते पञ्चभिः । देवताहोमवर्जं । उपाकरणीयहोमौ न' भवत अचोदितत्वात्। हुत उल्मुकं हरत्युत्तरस्यां दिशि पशु-श्रपणार्थे। निवध्यमानाय प्रत्यगत्रं दर्भमवास्यति। तस्मिन्दर्भे यथोक्नं प्रत्यक्शिरसमुद्क्पानं बहुवचनेनान्ये अपि संक्षापयन्ति । संबप्ते प्रमापिते यथोक्षयहात्पत्नी समन्त्रकमद्भिः पशोः प्राणा-यतनानि स्नापयति । कथं । उदकहस्ता पत्न्यादित्यमुपतिष्ठते । नमस्त त्रातानेत्यादि शमद्भव इत्यादिना भूम्यां शेषमित्यन्तेन। ततो अध्वर्यु हत्खिद्य वर्षा देवताभिधानत्वानमन्त्रेणैव भवाय शर्वायेशानायेश्वराय पशुपतये अधिपतये जुष्टमवक्वन्तामीति विशासामविशासां च वपाश्रपएयौ वपया प्रच्छाद्योदगग्नेश्चरमे **अहारे सर्वबिहः**स्थिते वपां निगृह्य निधाय । अन्तरा युपाग्नी इत्वा दित्तणतो उग्नेस्ततो अभवार्य श्रपयति । श्रतं च दर्भेषूद-

^{1.} Kāth. III. 5: 25. 8. 2. Cp. LI. 6. 3. Cp. LI. 4. 4. Inserted by me, cp. LI. 6. 5. Thus here, with and (not 40).

गंत्रेषु पश्चादंनेरवस्थाप्य यथेतं प्रत्येत्य स्रुचाज्यभागौ हुत्वा ततः परिवण्यौ जुहोति । जातवेदो वपयेत्येका। देवताभ्यः स्वाहेति वितीया । ततो देवताभ्य उपनामयेत्सकृदेव। तां वपामजुद्धृत्य नामषद्केन जुहोति भवाय शर्वायेशानायेश्वराय पश्चपतये अधिपतये स्वाहेति । तत उप्यपरिवण्यौ हुत्वा। उण्यो नाम होमः । त्वामु त्ये दिधर इत्यनया । ततः परिवण्यौ। देवताभ्यः स्वाहा। जातवेदो वपयेत्येषः। पते स्रौवाः। ततः सदभें वपाश्चपण्या श्चग्ना श्चनुप्रहृत्य वपाधारैदीं भें सहत्यर्थः । तत उत्तरतो उनेरापोहिष्ठीयाभिरध्वर्युर्मार्जयते। उक्कान्यवदानानि । श्रुले हृद्यं जिह्नायाः कोडस्यत्येवमादीन्येकादशोखायां श्चपित्वा तेभ्यो द्विद्विरवदाय देवताभ्यो जुहोति भवाय शर्वायशाना-येश्वराय पश्चपतये अधिपतये स्वाहेति । नेह वनस्पतियागः न च पृषदाज्यमस्ति विकारेषु यथाचोदितमिति वचनात्। तत श्वतिथ्याद्यपहोमान्तम् ॥

प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं प्रत्यनुवाकिमिति पद् पुरोडाशानेककपालांस्तृष्णीम्रपचिरताञ्श्रपित्वा प्राक् स्विष्टकृतः पड्लोहितवलीन्पात्रेषु दर्भेषु वा कल्पियत्वा नमस्ते रुद्र मन्यव इति पड्भिरनुवाकैरुपितष्टत ईशानं त्वा शुश्रुमेति च सर्वत्रानुषजिति ॥॥
दे०। प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं च पाशदानानि। द्रव्यं द्रव्यं प्रतिद्रव्यं।
अनुवाकाः षड्रद्राभिधानाः। अनुवाकमनुवाकं प्रत्यनुवाकं।
इतिशब्दोऽधिकरणप्रधानः। इह यद्वपावदानादिकं कर्म प्रधानं
तत्प्रतिद्रव्यं कियमाणं प्रतिनाम प्रत्यनुवाकं च कर्तव्यं। तथा
पड्भिरनुवाकैर्यथासंख्यमेकैकेन भवादिनामशब्देन युक्कैर्विपर्यायाः षड्ढोमाः। तथा हृद्यादिभ्य एकैकस्माद्दिद्धिरवदाय

^{1.} Instead of देवेभ्यः स्वा॰. 2. Is this right? 3. Cp. Ād. on LI. 12. 4. On LI. 12 Ād. वपाधानै: . 5. Kāth. XVII. 11-16 (p. 254. 1. 260. 13). 6. The text of the sūtra proper has disappeared from the copies of Devapāla.

समुदायं कृत्वैवमेव् पड्पहाराः । एकैकसिन्कपाले निवृत्तान् पट् पशुपुरोडाशांस्तृष्णीं मन्त्रव्यतिरेकेण निर्मिताञ्श्रपियत्वा स्विष्टकृतः पूर्व बिलपद्कमेकैकेन पुरोडाशेन भिन्नभिन्नपात्रस्थेन भिन्नभिन्नदर्भस्थेन वा पशुलोहितालिक्षेन कल्पयत् । देवस्य त्वा सिवतुः प्रस्वेऽिश्वनोर्बाहुभ्यां षृष्णो हस्ताभ्यां भवाय जुष्टं कल्पयामीत्यादयः कल्पेन पएमन्त्राः । कल्पयित्वा च नमस्त कृद्र मन्यव इति पड्भिरनुवाकैरुपस्थानं कृत्वा वर्ति हरेत् । ईशानं त्वा शुश्रुमेति च सर्वत्रानुपज्ञति । ईशानं चेति वाक्यश्यमनुवाकपद्केन संवन्धयतीत्यर्थः । तत्तिस्रभ्य अङ्गभ्यः सकृत्सकृत्समवदायाग्नये स्वाहेति स्वष्टकृतं यज्ञति । पूर्वोक्षन्मन्त्रेणेत्येके । स्रोनेव च समाप्तिः । ततो वपाश्रपणी सद्भे पूर्ववदग्नौ प्रहरित प्रोज्ञाति चापोहिष्ठीयाभिः ॥

व्र० । श्रत्र पट् पुरोडाशानेककपालप्रमाणान्यथाकालं श्रपयेत् । प्राक् स्विष्टकृतः पड् लोहितवलीन् पट् च तान्पुरोडाशान्भवादिभ्यः पड्भ्यः प्रतिनामैकैकं सावित्रेणोपहृत्य नमस्ते रुद्र मन्यव इति पड्मिर जुवाकैरेकैकेना जुपङ्गेणोपित छते । यथा । सावित्रादिना भवाय विलमुपहरामीति । रुधिरविल पुरोडाशं च पात्रेषु दर्भेषु वोपहृत्य नमस्ते रुद्र मन्यव इत्य जुवाकेन ईशानं त्वेति च तेतिसिरुपतिष्ठते । एवमेव शर्वायोपहृत्य नमो हिरण्यवाहव इति साजुषङ्गेणोपस्थानं । ईशानायोपहृत्य नम इषुरुद्भय इति साजुषङ्गेण। ईश्वरायोपहृत्य नमो गिरिशायेति साजुषङ्गेण। पशुपत्य उपहृत्य नमो वः किरिकेभ्य इति साजुषङ्गेण। ततः पशुस्विष्टरुत् ॥

श्रा०। ततः षद् पुरोडाशानेककपालांस्तूष्णीमुपचरितान्श्रपयित्वा पशोलोंहितं गृहीत्वा लोहितिमिश्रान्पुरोडाशान्त्राक् स्विष्टकता देवताभ्यः षड्भिनीमभिनमस्कारान्तेः स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य

^{1.} Emended; कृत्वेवदेव the Mss. 2. व्यक्तिर the Ms. 3. Both the Mss. चतसुभि:, but Devapāla in his Mantrabhāṣya comments upon Kāth. XL. 5: 139. 5-10.

ध्रपं प्रदाय दीपं च दत्त्वा प्रतिनाम बलिमुपहरेत्प्रत्यनुवाकं च जपः। अत्र षट् नामानि षट् पुरोडाशा लोहितमिश्राः षट् चानुवाकाः । तेषां प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं प्रत्यनुवाकं चतुरुपहार-कर्म । तत्रोदाहरणं। यथा। लोहितमिश्रं पुरोडाशं पात्रे गृहीत्वा देवस्य त्वेत्यादिना पृष्णो हस्ताभ्यां भवाय बिलमुपहरामीति। दर्भेषु चोदगग्नेः कल्पयित्वा नमस्ते रुद्देत्यनुवाकेनोपस्थानं । ईशानं त्वेत्यनुषङ्गः प्रत्यनुवाकान्ते । ततो द्वितीयं सलोहितं पुरोडाशं देवस्य त्वेत्यादिना पृष्णो हस्ताभ्यां शर्वाय बलिमुप-हरामीति कल्पयित्वा नमो हिरएयवाहव इत्यनुवाकेन ईशानं त्वेत्य नुषङ्गान्ते नोपस्थानं । एवं प्रतिनाम प्रतिद्वव्यं प्रत्य नुवाकं षर् कर्माणि । ततस्त्र्यङ्गात्स्वष्टकृतं । स्विष्टकृद्नते च यथाश्रद्धं कर्त्रे ब्राह्मण्यस्य दक्षिणादानं । ततस्तन्त्रसमाप्तिः ॥

प्रभूतान्त्राह्मणान्मोजयन्ति ॥ ८॥

दे०। यथाशक्ति ब्राह्मणान्मांसेन भोजयन्ति॥

ब्र०। षरणामेतेषां प्रीणनाय वहुब्राह्मणभोजनम्॥

नापकं ग्रामं प्रवेशयन्ति ॥ ९ ॥

दे०। त्रपक्रमपि ग्रामं न प्रेवशयन्ति। का वार्ता। पक्रस्येति केचित्।

श्रपरे तु¹ पकस्य ग्रामप्रवेशनमिच्छन्ति कदाचित्॥ त्रा०। नापकं मांसं ग्रामं प्रवेशयन्ति । पकस्य तु न दोषः ॥

शिष्टं भूमावर्षयन्ति सचर्म ॥ १० ॥

दे०। मुच्यमानं पक्तमपकं भूमौ प्रचिपन्तीत्यर्थः । सचर्म चर्मणा

ब्र । पक्तशिष्टं सचर्म भूमावर्पयन्ति तत्रैव॥

श्रा०। शिष्टं यत्पक्तुं न शक्यते तच्चमेगा सह भूमावर्पयन्ति॥ अनपेचमाणा आयान्ति ॥ ११ ॥ ५२ ॥ (४।१२)

^{2.} The Lahore Ms. of Br. is 1. Cp. Ad. on this sūtra. the only one that reads: भूमा अः। 3. Thus the Bombay Ms. of Br. and of the Mss. of Devapala T (in C and D the last passage is missing), and cp. Br. at the end of Kandika LI; आयन्ति the Lahore Ms. of Br. and of the Mss. of Devapala A, and Ad.

दे । यज्ञस्य भूमिमपश्यन्तो ग्राममागच्छन्तीत्यर्थः ॥ श्रा०। श्रनपत्तमाणा देवयज्ञनं गृहानायन्ति॥

श्रौपसदे Sग्नौ सायं प्रातरिग्नहोत्रदेवताभ्यो जुहुयात् ॥१॥

दे०। श्रीपसदो अनिरुक्तः । एव श्रीपसदोअनिस्तस्मिन्पाकयज्ञा इति । स च गाईपत्यधर्म ² इत्यग्निहोत्रादिसदशैस्तत्र कर्म-भिरुक्तं भवितुमतस्तस्य जागरणायाग्निहोत्रादिसदृशानि कर्माणि तत्रोच्यन्ते । तान्येवैतानीति भ्रमणीयं देवताग्रहणात्कालाभिधा-नाचाग्निहोत्रादिके सति तद्रपारुष्टत्वादेव देवताकालाद्वयर्थ तदुपदानं । तिसम्बग्निहोत्रं जुहुयादित्येतावता सिद्धिः देवता-प्रहणादेव च नामधेयेन होतव्यं न मन्त्रेस । श्राग्नहोत्रदेवता-स्त्विग्नसूर्यप्रजापतयः। श्रग्नये स्वाहेति सायं सूर्याय स्वाहेति प्रातः । प्रजापतये स्वाहेत्युभयत्र मनसा । त्र्रथांचिप्तं द्रव्यं सादृश्याद्धिघृताद्यो यवादीनामन्यतमं तद्भावे तगृहुलाः ॥ व्र०। श्रौपसदेउग्नौ सायमझः सूर्ये निम्नक्ते होमकालोऽनुदिते निशान्ते पातः। उद्ये न सायमाहुतिरतिपद्यते उस्तमये न प्रातः। त्राहुत्यतिपत्तावतिकान्तहोमं दुत्वाग्नये पथिकृते चरं निरुप्याग्ने नयेति प्रधानं । एवमेव व्युत्क्रमातिपत्तौ । उभयातिपत्तौ त ज्वलत्यम्नये तन्तुमते चर्च निरुप्य त्वं न स्तन्तुरिति यजेत्। उपशान्ते तु यथापूर्वे संस्काराणामनेकातिपत्तौ परिसंख्ययाति-क्रान्तहोमान्हुत्वाग्नये शुचयेऽग्नये पवमानायाग्नये तन्तुमते उग्नये पथिकृत इति चतुभ्येश्चरं निरुप्योदग्ने ग्रुचयस्तवाग्ने पवस्व त्वं नस्तन्तुरग्ने नय सुपथेति यजेत्॥ सायंत्रातहोंमे परिसमूह्य पर्युक्य चातुष्कोष्टेः स्तरैः परिस्तीर्य पयो यवागुं वाधिश्चित्य स्नुवं संमृज्य ः दर्भोपयामः

^{1.} Cp. XLVII. 1-2. 2. ० अमेर्यक्रिहो॰ the Mss. तदसावः the Mss. 4. सायमान्नः the Bombay Ms. (and cp. Kāth. VI. 5: 54.5), सायमग्निः the Lahore Ms. 5. Kāṭh. III. 1: 23. 1-2. 6. Kāth. XL. 12: 147. 1-2. 7. Kāth. XL. 14: 150. 3-4 and VII. 16: 79.16-17.

स्रुवेणाग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति सायमाहितिद्वयं जुहुयात्। सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति प्रातर्दीर्घो प्रथमां पिरमण्डलं । तस्याः पूर्वाधे मनसा प्राजापत्यां भूयसीं द्वितीयां च। ततः परिस्तरणानि नीत्वाधि मुञ्जेत् । पयोयवाग्वोरभावे वीहीन्यवांस्तगृहतान्वा। त्रिः प्रज्ञाल्योत्मुकेनाभिघार्यं पाणिना दैवतीर्थेन जुहुयात्॥

आ०। श्रोपसद्ग्रहणमाहिताग्न्यर्थं । श्राहिताग्नेरन्यकृतत्वात् पिएड-पितृयज्ञत्वं मे न प्रामोति । तत्प्राप्तय श्रोपसद्ग्रहणं । श्रनाहि-ताग्नेस्तु तिस्मिन्पाकयज्ञा इत्यन्नेव सिद्धं । सायं प्रातरग्निहोत्र-देवताभ्यो जुहुयात् । देवताग्रहणं मन्त्रनिवृत्त्यर्थं । तेन नाम-घेयेनेव होमः । श्रग्निः सूर्यः प्रजापितश्चाग्निहोत्रदेवताः सायं-प्रातव्यवस्थया॥

पर्वशि भार्याम्रपवास्य दर्शपूर्णमासदेवताभ्यो जुहुयात् ॥२॥ दे०। दर्शपूर्णमासदेवताभ्योऽग्निविष्णुप्रजापत्यश्नीषोमेन्द्रेभ्यो जुहु-यादेकस्मात्स्थालीपाकात्प्रतिदेवतं चतुरवत्तेनोपांग्रयागं त्वाज्येनेव जुहुयात्। सांनाय्यं त्वपीतसोमस्य दर्शपूर्णमासयोनीस्ति। का वार्ता। तत्सहशेषु पाकयक्षेषु। पर्वणीति कालविशेषविधिः भार्यामुपवास्येत्युक्को दर्गडापूपिकया यजमानस्याप्युपवासः प्रतीयते। श्रपरेऽपरथाचत्तते। भार्यामुप समीपे वासयित्वा संनिधाप्य जुहुयात्। दर्विहोमवदपूर्वत्वादत्र पूर्वत्र च परन्तन्त्राभावः॥

श्रा०। पर्वाणि भार्यामुपवास्य दराडापूपिकया⁶ स्वयमुपोष्य⁶। श्रथवा दर्शपूर्णमासप्रकृतित्वे⁷ श्रोपवस्त्रमुभयोः प्राप्तं। तेन भार्यामुपवास्येति वचनात्तयोरौपवस्त्रमेव भवति न तु व्रतो-पायनादि। श्रथवा भार्यया वियोगः पर्वाणि न कर्तव्यः।तामग्नि-

^{1. ॰}मण्डलां the Bombay Ms. 2. The same expression Kath. XXXI. 7: 9.5, but the Lahore Ms. :॰भियाय, which probably is a better reading. 3. ॰प्रहणंहिता॰ the Ms. 4. ॰पिन्यज्ञवस the Ms. 5. Thus T; दाईा॰ the other Mss.

^{6. ॰}प्पिकाद्वयमुपोध्य the Ms. 7. ॰प्रकृतिहे the Ms.

समीपे वासयेदित्यर्थः। दर्शपूर्णमासदेवतासंकीर्तनं प्रागोपवस्त्राद्भवत्येवेति केचित्। दर्शपूर्णमासदेवतास्यो जुहुयादिवशेषण्या
दर्शपूर्णमासदेवताः । उपांशुयाजश्च भवति। ""पुरोडाशयोः
स्थाने तु चरुरेवेके मरुतां चरुमिति दर्शनात्। श्राज्यं हिवरनादेश इति वचनादन्ये श्राज्येन दर्शदेवताहोमं मन्यन्ते। तदसत्।
श्रथ पाकयज्ञास्तिस्मन्पाकयज्ञा इति पाकयज्ञशब्दादर्शपूर्णमासप्रकृतयः पाकयज्ञा इति च तत्प्रकृतिकत्वात्स्थालीपाको
युक्ततरः। स चैक एव पक्षेकद्रव्यमात्रसाध्यत्वात्पाकयज्ञत्वाद्धविभेदो नात्र विविज्ञतः॥

नवस्याग्रायगादेवताम्यो ऽज्यानीभिरभिजुहुयात् ॥ ३ ॥

- दे०। पर्वणीत्यनुवर्तते । नवस्यान्नस्यांशं जुहुयात् । काभ्यः । आश्रा-यणदेवताभ्यः । या आश्रायणे वैदिके देवतास्ताभ्य एव गृह्या-ग्नाविष जुहुयात् । ताः पुनरम्नेन्द्रौ विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति । यवास्तु हविः । अज्यानीभिरिति मन्त्रनिर्देशः । तास्तु पट् । प्रत्यृचं होमश्चतुरवात्तेन स्रुवेणाभिघृतेन । पूर्वत्रापि तुल्यमेतत् ॥
- ज्ञ०। श्राग्नि परिसमृह्य पर्युच्य परिषिच्य परिस्तीर्य । श्राग्नेन्द्री विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति शरिद चतस्रो नवाग्रायण्-देवताः। इन्द्राग्नी विश्वे देवा द्यावापृथिवी इति तिस्रो ग्रीष्मे। सर्वेषां पृथक् चरवः। पयिस तु वैश्वदेवः सौम्यः श्यामाकश्चरः शरिद बीहीणामाग्रायणं ग्रीष्मे यवानां। सुकर्माणो ये के च जमा घृतवती या ते धामानीति चतस्रो हविषां शरिद याज्याः। श्रुचि तु ये के च जमा घृतवती इति तिस्रो ग्रीष्मे। शतायुधायेति षड्भिः प्रधानादनन्तरमभिहोमः॥

^{1.} Quoted from the Paribhāsā khaṇḍa of the Kaṭha-yajnasūtra. 2. See XIII. 1. and XLVII. 2. 3. See XIII. 7. 4. Emended, आज्यधानीभि॰ the Mss. 5. Kāṭh. XIII. 15: 197.7-8. 6. Kāṭh. XIII. 15: 197. 15-16. 7. Kāṭh. XIII. 15: 197. 17-18. 8. Kāṭh XIII. 15: 196. 21-22. 9. Kāṭh. XIII. 15: 197. 11-12. 10. Kāṭh. XIII. 15: 197.

श्रा०। पर्वणीत्यनुवर्तते। नवस्य हवींषि कृत्वाग्नेन्द्रौ विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति शरद्याग्रायणदेवताः। श्रीष्मे पुनरिन्द्राग्नी विश्वे देवा द्यावापृथिवी इति। द्रव्यभेदाद्विभेदः ॥

खिष्टकृदनुमन्त्रणमुक्तं प्राशनं च ॥ ४ ॥ ५३ ॥ (४।१३)

- दे०। ऋग्निः प्राश्चात्विति हतस्यानुमन्त्रणं। प्राशनं। उक्कमित्यनुषङ्गः। श्राप्रायणमुक्कमेव प्राशनं श्राद्यं स्विष्टकृत्कालकं भद्राञ्च इति व वीहिश्यामाकानां भक्तणे मन्त्राः। एतमु त्यमिति यवानाम्॥
- ब्र०। इडामग्न इत्येवं स्विष्टकृतं हुत्वा। ऋग्निः प्राश्नात्वित्यनुमन्त्रणं शरिद् । भद्रान्न इति नान्दीमुखश्राद्धादनन्तरं नवान्नप्राशनं । एतमु त्यमिति श्रीष्मे ॥
- श्रा० । स्विष्टकृदनुमन्त्रणमुक्तं । श्रग्निः प्राश्नात्विति वतस्यानुमन्त्रणं प्राशनं चोक्तम् ॥

वैश्वदेवस्य सिद्धस्य सर्वतो ऽम्यस्य जुहोत्यग्नये सोमाय मित्राय वरुणायेन्द्रायेन्द्राग्निभ्यां विश्वेभ्यो देवेभ्यः प्रजापतये ऽनुमत्ये धान्वन्तरये वास्तोष्पतये ऽग्नये स्विष्टकृते च ।। १।।

दे०। वैश्वदेवस्य कर्तव्यतां वक्ष्याम इत्यध्याहारः। विश्वभ्यो देवभ्यः स्वोहेति वैश्वदेवसंभवाच्छित्त्रन्यायेन कर्मसमूहे वैश्वदेवराब्दः प्रवृत्तिः अथवा विश्वे च ते देवा अग्न्यादयो विश्वे देवा देवता अत्रिति वैश्वदेवः। अत्रौपसदे ऽग्नावित्यनुवर्तते। देवादावौपसदाभावे लौकिके ऽपि भवति सर्वत्रार्यदेशे समाचारादवैश्वदेवभोजननिषेधाः । स्मृतिषु प्रतिदिनं हितं।

^{1.} Then follow the same pratikas as given by Br. 2. Kāth. XIII. 15: 198. 11-12. 3. R.: आग्रयण उ॰ ? 4. Kāth. l. c. 13-14. 5. Kāth. l. c. 15-16. 6. Thus the Mss. of Devapāla (धन्त॰ the Viṣṇusmṛti), the other Mss. give the names of the deities abbreviated. 7. Thus Br. (both Mss.) and the Viṣṇusmṛti LXVII. 2; स्विष्टकृतय इति T, स्विष्टकृतय इति AC, स्विष्टकृतय CD. 8. Thus CD, प्रतिपादनं AT.

पञ्च यज्ञाः पुनर्वक्ष्यन्ते । देवयज्ञः । पितृयज्ञो भृतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयक इति । यदशौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयक्कः संतिष्ठते । यत्पितृभ्यः स्वधा करोत्यद्भिस्तत्पितृयज्ञः संतिष्ठते । यद्भृतेभ्यो विं ददाति तद्भृतयञ्चः संतिष्ठते । यत्स्वाध्यायमधीते तद्ग्रह्मयञ्चः संतिष्ठते। यद्राह्मणेभ्यो ऽत्रं ददाति तन्मनुष्ययक्षः संतिष्ठते ॥ औपसदे ऽग्नो सायंप्रातरिप वैश्वदेवं कुर्यादिति व्याचक्षते।सिद्धस्य सर्वतो ऽप्रयस्य जुहोतीति । भोजनाद्यर्थत्वेन सिद्धस्य न तु हिव-ष्यादेव । बीह्यादेः अग्रस्याग्रे प्रथमं जुहुयात्ततो ब्राह्मणादिकं भोज-येत्। अत्रयस्येति सप्तम्यर्थे व्यत्ययेन षष्टी । अन्ये व्याचक्षते । अग्रवस्य प्रधानवीह्यादेर्भूयांसमंशं गृह्णीयादिति। अग्रवस्य ग्रहणेन दर्शितं सर्वग्रहणेनोपात्तस्य पुनरप्रयग्रहणेन भूयस्त्वार्थमुपपाद-नात्²। अन्यस्मात्त सर्वतस्तावन्मात्रमुद्धर्तव्यं³। ये त्वौपसदे सायं-प्रातर्जागरणार्थं वैश्वदेवं वदन्ति त एवं व्याचक्षते । सर्वस्माद्गृ-हस्थिताद्यद्रश्रयमुत्कृष्टं सिद्धमप्रयासेन यववीहितण्डुलादीनामन्य-तमं तस्यांशेन जुहुयान्न त्वभिनिवेशं कुर्यात् । अमुनैवेति तर्हि होमान्दर्शयति । अग्नये ... स्विष्टकृत इति । अग्नि परिसमृह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य हविरभिघार्य। नानभिघृतं हविरस्तीति श्रतेः । एता द्वादशाहुतीर्जुहुयात् केचिदाहुः । अग्नये सोमायेति स्विष्टकृतः प्रागाज्यभागान्तं लक्षयतीति तच सायन्तिकप्रायेनान्यत्राहेष्टद्शी-नात् चतुर्थीनिर्देशात्स्वाहाकारान्तात् द्रीयति स्वाहाशब्दो निपातः संप्रदानं द्योतयति॥

ब्र०। सायमाशे संसिद्धे ऽन्ने भृतमन्नमिति पत्न्यान्येन केनचिद्वाण्युक्ते शुचिर्भृत्वा प्रतिजपति ओमित्युचैस्तस्मै नमस्तन्मा क्षा इत्युपांशु ।

^{1. ..1.} This passage (now with संतिष्ठते, now with ंति) is quoted, but rather incorrectly, from the Katha-āraṇyaka, see Schroeder die Tuebingen Katha-Handschriften, page 57. 2. व्यापन D. 3. ्मुद्धत्तव्यं AT, ्मुद्धत्तव्यं C, ्मुक्तवद्वक्वयं D. 4. Cp. note 7 on page 279. 5. See Kāth. XXXVI. 14: 80. 19. 6. सायमाशेसमिद्धेश्व the Bombay, वैश्वदेवे सिद्धे the Lahore Ms. 7. Cp. Khādira grhs. I. 5. 18-19.

अथाग्निं परिसम्हा पर्युक्ष्य परिषिच्य चातुष्कोष्टैः स्तरैः परिस्तीर्यान्त्रयस्यान्नस्योद्धृत्याभिधार्य द्यवदानमात्रा द्वादशाहुतीः पाणिना जुहुयात्। अग्नये स्वाहेत्युत्तरतः सोमाय स्वाहेति दक्षिणतः। तयोर्भध्ये नव तिस्रस्तिस्नः प्राचीरुत्तरार्धपूर्वीधे स्विष्टकृत्॥

आ० । वैश्वदेवस्येतिकर्तव्यतोच्यते । सिद्धस्य भोजनार्थं न तु ताद्ध्येन साधितस्य सर्वतो अग्रवस्य जुहोति । सर्वेषामन्नानां मिश्राप्यपायसम्बन्तनां यद्ग्रवमन्नं तस्योदनादेजुहोति । परिसम्हा पर्युक्ष्य परिस्तीर्यान्नहोमवद् द्वावदानमात्रं अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति द्वादशिमः स्वाहाकारान्तैः परां परां जुहुयात् । केचिद्ग्नये सोमायेत्याज्यभागवद्भितो अग्नेः । स्विष्ट्क्रह्मोत्तरपूर्वार्थं ॥

तक्षोपतचाभ्यामित्यभितः ।। २ ॥

दे० । जुहोतीत्यनुषज्यते । चतुर्थीनिर्देशात्संप्रदानार्थीयो नमःशब्दो ऽत्र सदाचाराद्रम्यते । तक्षाय नम इत्युभयस्यां दिश्यभितो उद्गेः पूर्वे प्रदक्षिणं कृत्वा प्रथमं पूर्वोत्तरकोणे ततः पूर्वदक्षिणे ॥

त्रः । हुतरोषात्पात्रेषु दर्भेषु वावोक्षितेषु महामार्जारश्रवणप्रमाणादनूना-न्यथास्थानं वाग्यतो ऽमुष्मे नम इत्येवं षट्त्रिंशतं बलीन्हरेत्। पिण्ड-वचेषां प्रतिमाप्रतिपत्तिरेकत्र चेत्कृत्स्ना भवन्तीतरेतरसंसृष्टाश्च। तक्षाय नम इत्यग्नेर्दक्षिणतः । उपतक्षाय नम इत्युत्तरतः॥

आ०। ततो बलिहरणमुद्दकमवसिच्य हुतरेषात्। तक्षोपतक्षाभ्यामग्नेः पार्श्वतो विभज्य नामनी। तक्षाय नम उपतक्षाय नम इति चतुर्थ्या नमस्कार उपस्थापितः। संप्रदानीयो होषः केचिद् द्वन्द्वदेवता एका मन्यन्ते उग्नीषोमवत्। तन्न। इन्द्रान्तकाम्पती अभ्य इति स्मृत्युक्तं। विभज्य सुत्रकारेण द्दितम्॥

^{1.} तादर्शन the Ms. 2. oहमबद्धवo the Ms. 3. इति omitted by Br. (and cp. Visqusmfti LXVII. 5). Devapāla connects the first two words of the next sūtra with this one; this probably is wrong. For अभितः viz. अग्निम् cp. प्रेण in LI. 2 (if this word does not belong to उक्तः of the preceding sūtra). 4. These and the following words are not clear to me.

पूर्वेणाग्निमम्बा नामासीति सप्तः ॥ ३ ॥

दे०। पूर्वेणाग्निमित्यनुषज्यते । अम्बा नामासि तस्यै ते नमः । दुला नामासि तस्यै ते नमः । चुपु- णीका नामासि तस्यै ते नमः । चुपु- णीका नामासि तस्यै ते नमः । अभ्रयन्ती नामासि तस्यै ते नमः । मेघयन्ती नामासि तस्यै ते नमः । वर्षयन्ती नामासि तस्यै ते नमः ॥ वर्ष्यम्त्यः सप्त

व्र० । पूर्वेणाग्निमम्बा नामासीति सप्त गृहदेवताभ्यो बन्धुमत्यः सप्त भरद्वसोर्वसिष्ठस्येत्यार्षमनुस्मृत्य ॥

आ॰ । पूर्वेणाग्निमम्बा नामासीति सप्त । ते अन्ने पूर्वस्यां दिशि । अत्रा-प्यम्बा नामासि नमस्त इति प्रयोगः ॥

गृह्याभ्यो⁶ निन्दिनि सुभगे सुमङ्गालि भद्रंकरीति स्नक्तिष्वभिद-क्षिणम् ॥ ४ ॥

दे०। गृहेभ्यो हिता गृह्या देवताः।...स्रक्तिषु कोणेष्वग्नेरेताश्चतस्र आहु-तीर्जुहुयात्। अभिदक्षिणं प्रदक्षिणं यथा भवति पूर्वदक्षिणकोणा-दारभ्य। अपरे गृहस्रक्तिष्विति व्याचक्षते । तत्र प्रचुरप्रयोग-दर्शनं शरणं। निद्ति तुभ्यं नम इत्यादिः प्रयोगो ऽनुमन्तव्यः। प्रदानार्थत्वादाह्वानस्य॥

व्र० । नन्दिन्यादीशानादिकोणचतुष्टये चतस्त्रः ॥

आ॰। ततो गृह्याभ्यो बिलहरणं निन्दिन सुभगे सुमङ्गलि भद्रंकरीति स्रक्तिष्वभिदक्षिणं। निन्दिन नमस्त इत्याग्नेय्यां। सुभगे नमस्त इति नैर्ऋत्यां। एवं प्रदक्षिणं स्रक्तिषु गृहकोणेषु॥

स्थूणायां ध्रवायां श्रिये हिरण्यकेश्ये वनस्पतिभ्यश्रेति ॥ ५ ॥ दे०। गृह्याभ्य⁹ इति यथायोग्यं सर्वत्रानुवर्तनीयं । ध्रवासीति मन्त्रेण

^{1.} Kāth. XL. 4: 137. 14-15. 2. Br. connects with this sūtra the first word of the next one. I have followed Devapāla and Ādityadarśana. 3. See note 3 on page 241. 4. नितन्त्री the Mss. (and thus also Br.) 5. चुपणिका the Mss. of Devapāla, चुपणिका Br. 6. See note 2. 7. Thus emended; गुड्डमुक्तिब्वित D, गुड्डमुक्तिब्वित C. A has a blank, in T this passage is missing. 8. Cp. Ād. on this sūtra. 9. गृहास्य D, गृहेस्य AT. C indistinct.

घास्तोष्पतीयकर्मणि द्शितेन¹ या स्थूणा संस्कृता प्रधानभूता गृह-मध्ये तस्यां हिरण्यकेश्ये नमो वनस्पतिभ्यो नम इति बिलद्धयमुप-हरेदिति केचित्। अन्ये तु यथासंख्यं व्यभिचारं मन्यमानाः स्थू-णायामधिकरणभूतायां वनस्पतिभ्यो जुहुयात्। ध्रुवायां स्थाल्यां हिरण्यकेश्ये नम इति व्याचक्षते। स्थूणायां² हि वनस्पतिदेवता वसति² स्थाल्यां च हिरण्यकेशी लक्ष्मीः। गृहदेवतानां चामी होमाः॥ व्र०। श्रिये हिरण्यकेश्ये नमः वनस्पतिभ्यो नम इति बिलद्धयं मध्यम-स्थुणायाम्॥

आर्। स्थूणायां भ्रुवायां मध्यमायां श्रियै हिरण्यकेस्यै वनस्पातिभ्यश्चेति ॥ धर्माधर्मयोद्वीरे मृत्यवे च³ ॥ ६ ॥

दे०। धर्माय नमः । अधर्माय नमः इति गृहद्वारमध्ये आहुती जुहुयात् ॥ व०। धर्मायाधर्माय मृत्यवे इति बलित्रयं द्वारे ॥

उद्धाने वरुणाय' ॥ ७ ॥

दे० । मृत्यवे नम इति^ऽ जलपात्रे घटादिके जुहुयात् । उदकस्य उदसंज्ञा-यामित्युदधानशब्द^० उदाधिवत् ॥

त्र । वरुणायेति मणिकसमीपे ॥ आ । उद्घाने घटादौ वरुणायेति ॥

विष्णव इत्युॡखले ॥ ८ ॥

दे०। वरुणाय नमो⁷ विष्णवे नम इति पिपिष्यधिकरणे⁸ बस्टिद्वयमुपहरेत् ॥ मरुद्भच इति द्दषदि⁹ ॥ ९ ॥

व्र०। मरुद्भग्य इति पेषण्याम् ॥ आ०। दृषदि पेषणशिलायाम् ॥

ing with its bhasva in Devapala.

1. Cp. XI. 2. 2. The Mss.: स्थूणायां हि वनस्पति ध्रुवायां देवता वसति। 3. Devapāla connects मृत्यवे च with the next sūtra (मृत्यवे चोदधाने)! 4. Devapāla combines वरुणाय with the next sūtra (वरुणाय विष्णव इत्युद्धक्छे)! 5. Cp. note 4. 6. उदधानेश॰ D C, उदधानिश० AT. 7. Cp. note 4. 8. Marginal note in AT: पिपिषी पेषणभाण्डम्। 9. This sūtra is miss-

उपिर शरणे वैश्रवणाय राज्ञे भृतेभ्यश्रेति ॥ १० ॥
दे० । वैश्रवणाय राज्ञे नमो भृतेभ्यो नम इति गृहस्योपिर बिलमुपहरेत् ॥
ब० । वैश्रवणादिबलिद्धयं गृहस्योपिर ॥
इन्द्रायेन्द्रपुरुषेभ्य इति पूर्वार्घे ॥ ११ ॥
दे० । पूर्वार्घे गृहस्याग्रेवां ॥
ब० । इन्द्रायेति बलिद्धयं गृहस्य पूर्वार्घे ॥
आ० । गृहस्यैव ॥
यमाय यमपुरुषेभ्य इति दक्षिणार्घे ॥ १२ ॥
वरुणाय वरुणपुरुषेभ्य इति पश्चार्घे ॥ १३ ॥
सोमाय सोमपुरुषेभ्य इत्युत्तरार्घे ॥ १४ ॥

ब्र³। वरुणाय सानुगाय पश्चाघें सोमायोत्तरतश्चान्यगृहेषु स्मृतिषु च श्रूयते। लोगाक्षिस्तु तथा नाह। प्रायणीयादौ सोमस्य यागः पश्चाघें दृष्टः । प्रतीची दिक् सोमा देवतेत्यम्युपस्थान श्रूयते । वरुणायेति द्वयमुत्तराघें॥

आ०। यमाय यमपुरुषेभ्य इति दक्षिणार्धे । एवमादि । स्पप्टमन्यत् । सोमः पश्चिमायामस्माकं दृश्यते । प्रतीची दिक् सोमो देवता । तथा प्रायणीये सोमः पश्चादिज्यते ॥

ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये ॥ १५ ॥

^{1.} Here and in the next sutras Devapāla inserts after each dative नमः (नमो)। 2. Here is a difficulty, as Br. and a Tuebingen fragment of Br. read: सोमाय सोमपुरुषेश्य इति पञ्चाघे। वरुणाय वरुणपुरुषेश्य इत्युक्तराघें: the text of Devapāla agrees with Viṣnusmṛti LXVII. 17-18, (Cp. Mān. gṛhs. II. 12. 14-15). Could Br. have altered his text, so as to bring it into harmony with the passages of the Kāṭhaka cited by him? From Ād. nothing definite is to be gained. He seems to point out only, that the text of the Gṛhyasūtra is in discordance with the Kāṭhaka. 3. Relating to the last two satras. 4. Kāṭh. VII. 2: 64. 13. 5. Kāṭh. XXIII. 8: 83. 18.

ऊर्ध्वमाकाशाय ॥ १६ ॥
दे०। आकाशाय नम इत्यूर्ध्वं बिलमुपहरेत् ॥
ब्र०। आकाशाय नम इत्यूर्ध्वं पश्यन् ॥
आ०। ऊर्ध्वां दिशमुत्क्षिपेदाकाशायेति ॥
स्थिण्डिले दिवाचरेभ्यो भृतेभ्य इति दिवा ॥ १७ ॥
दे०। शुचिभूभागे दिवा बिलमुपहरेत् ॥
व्र०। दिवाचरेभ्य इति भूमौ दिवा बैश्वदेवे ॥
आ०। स्थिण्डिले भूमौ दिवाचरेभ्यो भूतेभ्य इति दिवा बिलं हरेत् ॥
नक्तंचरेभ्यो भृतेभ्य इति नक्तम् ॥ १८ ॥

दे० । स्थण्डिल इत्यनुषज्यते । अत्र दिवा वैश्वदेवे कियमाणे विलमुपहरेद्रात्रौ तु नक्तंचरेभ्यो भूतेभ्य इति केचिद्याचक्षते । प्रयोगस्त्वीहराः । दिवापि वैश्वदेवं कुर्वाणाः कल्पयित्वा नक्तंचरेभ्यो भूतेभ्यो
ऽपि स्थापयन्ति । रात्रौ च त्याजयन्ति । रात्रौ तु वैश्वदेवो नोषितस्तत्रावद्यकर्तन्यः कियमाणस्य किंचिद्वैकल्यमभ्युपनतमेव एकान्तपराजयद्वारं संदेह इति नयेन ॥

त्र । नक्तंचरेभ्य इति सायं । इति षट्त्रिंशद्वलयः ॥ आ० । यदा नक्तं रात्रौ नक्तंचरेभ्यो भृतेभ्य इति ॥ शेषं पितृभ्यः पिण्डान्निदधाति ।। १९ ॥

दे०। शिष्यत इति शेषः प्रदर्शिताहुतिबालिभ्यो मुच्यमानः। तं पिण्डी-कृत्य पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यश्च ददाति॥

आ०। रोषं बलिहरणारीष्टं पितृभ्यः पिण्डान्विद्धाति विण्डपितृयञ्चवत्। निद्धातीति प्रकृतिलिङ्गात्। सतिलमिति केचित्। सघृतमग्री

^{1.} Before this word D has: शुनिज्या, C the same, but the last aksara invisible.— शुनिर्भू० DC. 2. Emended; बङ्गि हरा the Ms. 3. The visarga fails in all the Mss. 4. भदधाति AT. 5. R. निद॰ instead of विद॰ and cp. the Piuda pit!yajna of the Kathas in Altind. Ahnesscult, page 213.

जुहोति सोदकं बल्छिषु सतिलं पितृषु ॥ उदकल्शसुपनिधाय स्वस्त्ययनं वाचयति ॥२०॥५४॥ (४।१४)

दे०। अग्नेरात्मनश्च समीपे जलकलशं स्थापियत्वा स्वस्त्ययनं विक बोधश्च मेत्यनुवाकं। वाचयतीति स्वार्धे णिच् रामो राज्यमकारय-दित्यादिवत्²। चारौदिको बात्र वाचिः। स्वस्त्यविनाश ईयते प्राप्यते येन तत्स्वस्त्ययनं। अत एव पुरुषस्क्तकनिक्रदत्प्रभृति³ वक्तव्यम्॥

व्र०। तत उद्कपूर्णं कलशामुपनिधाय तत्र वरुणं यह्मपुरुषं विष्णुं चा-भ्यच्यं बेश्यश्च मेति स्वस्त्ययनं । सायं शिरोगतौरेण मयूरवत्स्व-स्त्ययनोपस्थानं । नृपाभिषेकेषु चेति प्रातिशाख्येषु दृष्टत्वात्स्वस्त्य-यनस्य सर्वत्रोचैः प्रयोगः । ततः परिस्तरणानि नीत्वाग्नि विमुच्येत्॥

आ०। तत उद्कलशमुपनिधायाग्निवरुणप्रत्यक्षं स्वस्त्ययनं वाचयित बोधश्च मेत्यनुवाकं। अत्र स्वार्धे णिच्॥

इति लोगाचिस्त्रे रह्मपश्चिकायां चतुर्थो ऽध्यायः ॥

अथार्तवस्वस्त्ययनानि ॥ १ ॥

दे० । अथेत्यानन्तर्ये । ऋतावृतौ भवान्यार्तवानि कर्माणि वक्तव्यानि । स्वस्ति मङ्गल्यं । तद्विनादा ईयते प्राप्यते यैस्तानि स्वस्त्ययनानि । तानि कानिन्त्रिक्षित्यान्यिप श्रावण्यादीनि । तेषामकरणे कालचोदि-तानिमिति पाथिकृती भवति । कपोतिनिलयशान्त्यादीनि स्वस्त्य-यनान्यव ॥

^{1.} Kāth. XXXVII. 10. 2. Cp. Devapāla on IV. 15. 3. The Purusasūkta is contained in the (last)Katha-āraṇyaka, as also is probably the case with the Kanikradatsūkta, which corresponds to RS. II. 42. 1—43. 2, RS. Khila II.2. 1—5, and RS. II. 43. 3. 4. ? Lahore reads: गतारेण। 5. The colophon in the Bombay Ms.: इति यजुपि काटकचरकशाखायां छो॰गृहा॰च॰ अ॰ (I abbreviate); in the Lahore Ms.: इति काटके यज्ञसूत्रे गृहा॰पिककायां च॰अ०। 6. पिथ॰ the Mss. 7. Thus the second hand of D only, ॰शान्तादीन the other Ms.

आ० । ऋतावृतौभवान्यातवानि कर्माणि स्वस्तिरीयते येः तानि स्वस्त्य-यनानि कानिचित्संस्कारत्वान्नित्यान्यप्यष्टकादीनि । कानिचित्स्व-स्त्ययनानि अन्येन¹ यथा कपोतिनिलयाश्वयुज्यादीनि । कानिचिदु-भयरूपाणि यथा श्रावण्याग्रहायणी चैत्रे च स्वस्त्ययनानामकरणे-नादष्टदोषः² । अत्र कालचोदितानामेवातिपत्तौ पाथिकृती ॥

श्रावण्यां चत्वारि हवींष्यासाद्येदपूपं स्थालीपाकं घानाः सक्तू-नुभयमक्षतानाम् ॥ २ ॥

- दे०। चतस्रः पौर्णमास्यः श्रावणी आश्वयुजी आग्रहायणी फाल्गुनी। श्रवणेन युक्ता पौर्णमासी श्रावणी। तस्यां चत्वारि हवीं घ्यावापस्थाने निरुप्यासादयेदपूपादीनि। तत्रापूपो बीहिमयो घृतपकः यवमयस्तैलपकः फाल्गुन्यां तैलपकस्य जुहोतीति लिङ्गात्। चतुर्ष्वपि मातृवाणिन्यः। अपूपे विष्णुः। चरौ राज्यः । धानासु सक्तुषु च सर्पाः। उभयं धानाः सक्तवश्चाक्षतानामनवहतानां यवानाम्॥
- ब्र० । श्रावणस्य ग्रुक्कपञ्चद्दयां चत्वारि हवींष्यासादयेत् । विष्णवे जुष्टं निर्वपामीति बीहीणामपूपार्थं निर्वापः । राज्ये जुष्टीमिति स्थालीपा-कार्थं सपेंभ्यो जुष्टमिति द्विर्धानाः सक्त्वर्थं यवानां भृष्ट्वेतानर्धा-न्सक्त्वर्थं पिनष्टि । हविषामुद्गुद्वासनाद्यव्यवायिना कार्यं ।... अलं-करणकाले सपवित्रे पात्रे धाना उपवपति सक्तुंश्च ॥
- आ०। श्रवणेन युक्ता पौर्णमासी श्रावणी। विनापि श्रवणेन । तस्यां चत्वारि हवींष्यासादयेत् । कानि । अपूर्प स्थालीपाकं धानाः सक्तृंश्च । एतद्धानासक्त्वाख्यमुभयमक्षतानां यवानामनवहतानां। चरुमिति वक्तव्यं स्थालीपाकप्रहणं पाकयञ्चतन्त्रनिवृत्त्यर्थं। सर्वत्र पाकयञ्चशब्दसामान्यात्॥

वषद् ते विष्ण इत्यपूपस्य जुहोति रात्री व्यक्यदिति स्थाली-पाकस्य नमो अस्तु सर्पेभ्य इति धानानां ये वाद् इति सक्तूनाम् ॥३॥

^{1. ? -} नैमित्तिकानि । 2. Uncertain: स्वस्त्ययननामकरणे॰ the Ms. 3. R. तैस्राप्पस्य ? Cp. LXX. 1. 4. Thus the Mss. R. रात्री ?

दे०। आज्यभागान्तं पूर्वान्मध्यांश्चावदाय प्रधानानुष्टानं सर्वं जुहोति नमोदितः स्वाहाकारः । मन्त्रचतुष्टयस्य प्रतीकेनापूपादिहोमेषु विनियोगो ऽनेन भणितः॥

व्र० । आज्यभागान्ते यथोक्ताभिश्चतसृभिर्वषट् ते विष्ण इत्याद्याभिः प्रधानम् ॥

आ०।...रात्री व्यख्यदिति स्थालीपाकस्य । अवदाय मेक्षणेन । एव-मादीनां चतुरवत्तं पञ्चावत्तं वा स्त्रचा होमः। मध्यपूर्वार्धावदानं दर्श-पूर्णमासप्रकृतित्वादागच्छति । यत्र यत्र जुहोतिशब्दस्तत्र तत्र स्वाहाकारः॥ येषु वा यातुथाना इति दृर्व्यावटेषु सक्तृनाम् ॥ ४॥

दे०। अवटेषु गर्तेषु । दर्घा न तु स्नुचा । येषु वेति मन्त्रेण होमः। अभिघारः सर्वत्र क्षेयो नानभिघृतं हविरस्तीति॥

त्रः । ये वाद इति सक्तृनामग्नो हुत्वा दवीं स्रग्वत्संमृज्य बर्हिषि निधा-योपस्तीर्व तेषामव सक्तृनामवदानधर्मणावदायाभिघार्य सक्तृ-न्त्रत्यभिघार्य येषु वा यातुष्ठाना इत्युद्गग्नेरवटे जुहोति । नावटे परिस्तरणमनग्ना अपरिस्तीर्ण इति हि परिभाषा । ऋतुतिथियागादि-तन्त्रसमाप्तिः ॥

आ०। दर्व्या न सुचा। अवटे गर्ते नाम्नौ। अविद्यमाने ऽवटे स्नात्वा-प्यवटे जुहोति॥

उभयत्राखुराजाय विलं हरेदाद्यन्तयोर्घा ॥ ५ ॥५५॥ (५ । १) दे०। उभयत्रेति । औपसदहोमे ऽवटहोमे च । अन्ये त्वाहुः । उभयत्र सायंप्रातहोंमकालो लक्ष्यते । यदुकं दिवाचरेभ्यो भूतेभ्यो दिवा नक्तंचरेभ्यो नक्तमिति वैश्वदेवबलिहरणं । तत्र स्थाने सक्तुबलिर-नेनोच्यते । चातुर्मासिको गृह्यान्तरे तथादर्शनात् । सावित्रेण देवस्य

^{1.} oवधाय the Mss. 2. ? Thus ACT, नोदित: D. 3. Thus Devapāla and the text of Br.; Ād. and the Bhā-sya of Br. seem to point to the singular (अवटे), but cp. also Br. on LX. 4. 4. Before उभयत्र० the Mss. of Devapāla have सक्त्नां, which may be a repetition of the last word of the preceding sūtra. 5. See LIV. 17-18.

त्वेत्यादिनाखुराजाय बिंहं हरामीत्यन्तेनैष बल्युपहारः । आद्यन्त-योर्वेति । श्रावणीफाल्गुन्योरिति केचित् । आद्यन्तयोईविषोरपूप-सक्तुलक्षणयोराखुराजाय बिंहं हरेदिति त्वन्ये ॥

ब्र० । श्रावण्यामेवं पाकयक्षेनेष्ट्वा तूष्णीमुपचिरतान्सक्तृन्दवीं च स्था-ल्यां विहायसि शिक्ये निद्ध्यात् । तद्दृः प्रभृति मासचतुष्टयं तैः सक्तुभिर्दवीं पूरियत्वा सायं प्रातश्च देवस्येत्यादिनाखुराजाय बलि-मुपहरामीत्युद्दगग्नेरवटे बलिमुपहरेच्छ्रावण्याग्रहायण्योरेव परि-संख्यया श्रावण्यां सायं विंशत्यधिकं बलिशतमेकीकृतमुपहरेत् । आग्रहायण्यां प्रातर्यद्यधिमासो मासचतुष्ट्यमध्ये भवेत्तदा परि-संख्यया पश्चाशद्धिकं शतं । उभयत्रापि । नात्रोपस्तरणाभिधारणे होमाभावात् ॥

आ० । उभयत्राखुराजाय बिंह हरेत् । सक्तूनां दर्व्येत्यनुवर्तते । क । उभयत्र । दिधसक्तुबिहरणसामर्थ्याच्छाखान्तरीयं सायंप्रातः काले चातुर्मासिकं बिलहरणं वक्ष्यते । तेनोभयत्र सायं प्रातरिप्ति होत्रदेवताभ्य इत्यतः सूत्रात् । आद्यन्तयोवां श्रावण्याप्रहायण्योः । एते चतुर्णां मासामाद्यन्ते पौर्णमास्यौ ॥

आयूतिके कपोते भयार्ते सक्तुषु भस्मिन वा पदं दृष्टा देवः कपोत इत्यष्टर्चेन स्थालीपाकस्य जुहोति ॥ १ ॥

दे०। प्रायेण वर्षासु कपोताः प्रोद्धवन्तीति श्रावणीप्रसङ्गेन कपोतिनि-लयशान्तिरुदिता। यृतिः सङ्घः । तत्प्रतिषेधेनायृतिः सङ्घवियोगो ऽभिषेतः । अयूतौ भवः आयृतिकः । सदा यः सङ्घचारी कपोतः सदैवात् श्येनादिनावागूर्य नियोजितो भीतो यदा गृहं प्रविशति तदेयं शान्तिरुच्यते । न तु केवलचारिणि दृष्टे निर्भयगृहदेवकुला-दिनिवासिनि श्रामकपोते तादशे आयृतिकं कपोतं गृहसंबद्धं भयार्तं दृष्ट्वा गृहपतिः स्थालीपाकस्य जुहुयाद्देवः कपोत इत्याद्यष्टा-

^{1.} परिसंख्यायाना the Lahore Ms. The whole passage is far from clear to me. 2. Om. in the Ms. of Lahore. 3. I am unable to point out the text here referred to. 4. Cp. Appendix VI. 5. Thus C; • आदिवासिन TA, • आदिनवासिन D.

व्र० । कपोतगृहप्रवेशस्त्र्चितदुरिष्टशान्त्यां देवेभ्यो जुष्टं निर्वपामीति चरु-निर्वापः । देवः कपोत इत्यष्टाभिरिक्षर्ऋषिरिति पावमान्यन्ताभिः प्रधानम् ॥

आ० । आयृतिके कपोते । यृतिः सङ्घः । तद्विपरीतः अयृतिः । अयृतौ
भव आयृतिकः । असहाय इत्यर्थः । असहायके कपोते इयेनादिना
त्रसिते गृहे निलीने सित वक्ष्यमाणा शान्तिः कर्तव्या । यत्ते गृहकपोता वलभीषु सर्वदा वसन्ति ते यौतिका भयार्ताश्चन तेष्वियं
शान्तिः । अदृष्टेषु सक्तुषु भस्मनि वा कपोतपदं दृष्ट्वा तथापीयं
कर्तव्या । मृत्युद्ते हि कपोते निलीन सर्वत्राग्निदग्धपदानि दृश्यन्ते
यत्रापि नोपविष्टः ॥

परीमे गामनेषतेतिं गां परिणयन्ति ॥ २ ॥

दे०। परिणयन्तीति बहुवचनेन गृहपतिन्यतिरिक्तस्यान्यस्याप्यत्र कर्तृत्वं द्शियति।...अत्रपीष्टिविकारत्वादाज्यभागान्तं कृत्वा स्थालीपाकहोमः॥

ब्र० । यस्मिन्गृहे कपोतपदं दृष्टं तं गां परिणयन्ति ॥ आ० । परिणयन्ति यत्र निर्ह्णानो गृहे तत्रानेन मन्त्रेण ॥

सा दक्षिणा ॥ ३ ॥ ५६ ॥ (५ । २)

ब्र०। तां होमान्ते ब्राह्मणाय दद्यात्॥

आ०। सैव कर्तुर्दक्षिणा। प्रायेण कपोता वर्षासु संचरन्त्यतो ऽस्मिन्न-वसरे उक्ताः॥

आश्वयुज्यामश्वान्महयन्ति सर्वाणि च वाहनानि ॥ १ ॥

^{1.} गृहान्तरे D.C. 2. Hesitatingly emended; अभयान्तश्रन the Ms. 3. This verse must have followed immediately after the Kapotasīkta; it corresponds with Rs. X. 155.5.

दे०। अश्वयुजा नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी आश्वयुजी । तस्यां नृपति-प्रभृतीनामश्वप्रभृतीनामश्वादिस्वस्त्ययनामिदं कर्तव्यमुच्यते। अश्वा-न्मह्यान्ति पूजयन्ति स्नानाजुलेपनालंकारप्रभृतिभिः श्रङ्कारयन्ति। सर्वाणि च करिकरभतुरगप्रभृतीनि वाहनानि यथासंभवं महयन्ति॥

व्रव । अभ्वरथादिवाहनवतामाभ्वयुक्पौर्णमास्यामभ्वादीनां नवविचित्र-वस्त्रालंकारैश्चन्दनालक्तकसिन्दूरादिस्थासकेश्च पृजयेत्॥

आ०। अश्वयुग्भ्यां युक्ता पौर्णमासी अश्वयुजा युक्तो वा आश्वयुजी। तत्राश्ववतां नीराजनं स्वस्त्ययनमश्वानामुच्यते । अश्वान्महयन्ति पूजयन्ति । वस्त्रालंकारैश्चन्दनादिस्थासकैश्च।सर्वाणि च वाहनानि। हस्त्यश्वतरमाहिषखरोष्ट्रादीनि च ॥

उत्तरतो ग्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा शाखाभिः परिवार्याहतैश्र वासोभिः सर्वरसैर्घटान्पूरियत्वा दिश्च निद्ध्यात्सर्ववीजैश्र पात्रा-ण्यवान्तरिदश्च ॥ २ ॥

दे । ग्रामस्य या उत्तरा दिक् तत्रेष्टिविकारत्वादिष्टिवेदिसदर्शी चतुरश्रं वेदिं कृत्वा तां च शाखाभिरहतैश्च वासोभिः परिवार्य सर्वर-सैर्मधुरादिभिरिक्षुरसप्रभृतिभिष्ठटान्पूरियत्वा³विदिक्षु पूर्वान्तरादिषु दथ्यात् ॥

आ०। उत्तरतो प्रामस्येति व्याख्यातं । अहतैश्च वासोभिः परिवार्य सर्वरसैर्घटान्पूरियत्वा लवणमधुघृतादिभिर्दिश्च निद्भ्याद्वेद्याः । सर्ववीजैश्च तिलयवादिभिः पात्राणि पूरियत्वा अवान्तरस्रिकषु निद्भ्यात्॥

तमपरेण यथोक्तम्रपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा तिस्रो देवता यजेत वरुणमग्निमश्विनावाश्वयुजीं च ॥ ३॥

^{1.} The two aksharas युजा supplied by me. 2. •अरथ॰ the Ms. 3. Thus (•धु॰) the Mss. 4. .दद्यात् the Mss. 5. See Ād. on LII. 5. 6 Here, again, is a real discrepancy between Devapāla on the one, and Br. and Ād. on the other side; the last two omit अधिम्-•िश्वना आश्रयु॰ Br.

दे०। तस्य च रचितोपचारस्यापरभागे यथोक्तमाज्यभागान्तं हुत्वा जय-प्रभृतिभिश्च राष्ट्रभृदन्ते हुत्वा तिस्रो देवता यजेत नामध्येन तद्देव-तया वर्चा। कास्तास्तिस्रः। अग्निं वरुणमिष्वनाविति। आश्वयुजीं चतुर्थी। तां तु नामध्येनेव आश्वयुज्ये स्वाहेति ति तिहङ्गमन्त्रा-भावात्। आज्यमत्र हिवः॥

ब्र० । वेदिं यथोक्तवत्कृत्वा तस्यां प्रधानदेवता अभ्यर्चयेत् । आज्यं हविरत्र । आज्यभागान्ते । वरुणाय स्वाहा । अश्विभ्यां स्वाहा । आश्वयुज्ये स्वाहा। इति तिस्नः प्रधानाहृतयः । ऋग्भिर्वेतदेवताभिः ॥

आ०। तमपरेण। तमेवंविधं देशमपरेण । यथोक्तमुपसमाधाय जय-प्रभृतिभिर्द्वातिस्रो देवता यजाति । हविषो ऽनपदेशादाज्येन। वरुणमश्विनावाश्वयुजीं च । चशब्दादाश्वयुजीं नामधेयेन ऋचो ऽभावात्॥

इज्यमाने ऽश्वान्योजयन्ति सर्वाणि च² वाहनानि ॥ ४ ॥ दे०। यागे क्रियमाणे ऽश्वादीन्योजयन्ति पर्याणालंकारादिना ॥ व्र०। इज्यमाने ऽश्वादिवाहनानि वाहका योजयन्ति ॥ आ०। चतुर्गृहीतेन इज्यमाने ऽश्वान्योजयन्ति पर्याणदानादिना । सर्वाण्या च वाहनानि च योजयन्ति ॥

प्रदक्षिणं देवयजनं कविचनः त्रिः परियन्ति ॥ ५ ॥ दे०। देवयजनं यागस्थानं वेदिः तस्याः परिहितकवचाः करितुरग-प्रभृतयः प्रदक्षिणं भ्रमणत्रयं कुर्वन्ति ॥ आ०। ते ऽश्वारूढाः कविचनः प्रदक्षिणं देवयजनं त्रीन्वारान्परिगच्छन्ति॥

^{1.} The verses to be used are given by Br. viz. Kāth. XVII. 19: 263. 19-20 (Varuna): XVII. 18: 262. 10-11 (Aşvins) and for Aşvayujî the verse, corresponding as to its first part with T Br.III.1.1.12: पृथ्वी सुवर्षा युवितः सजोषा चित्रभातु- ह्दगाच्छोभमाना। धनेनास्मान्द्रजयाप्यायन्ती (sic!).पौर्णमासी सुभगा वेतु ह्रव्यम्॥ The verse is not known from any Samhitā. 2. Missing in all the copies of Devapāla. 3. कमीचित्रं the Mss. of Devapāla, but cp. his Bhāṣya. 4. Sic Mss.!

प्रहर्षान्कुर्वन्ति ॥ ६ ॥

दे०। प्रहृष्टाः सन्तो घातादिकं कुर्वन्ति॥

आ० । प्रहर्षान् । क्रोशान्कुर्वन्ति ॥

इष्टे यथार्थं संप्रयान्ति ॥ ७ ॥²

दे०। इष्टे यागनिवृत्ते सित यथार्थं यथासंप्रयोजनं संयक् प्रहृष्टा यान्ति यो यत्राधिकृतः स तं स्थानविशेषमनुसरतीत्यर्थः॥

गौर्वासः कंसो हिरण्यं च दक्षिणा ॥ ८ ॥

दे०। समस्तं च गवादि दक्षिणा ॥

ब्र०। यथोक्ता होमकर्ते दक्षिणा॥

आ०। गौः...हिरण्यं च दक्षिणा कर्ते॥

रसा बीजानि वासांसि ॥ ९ ॥ ५७ ॥ (५ । ३)

दे०। दक्षिणेत्यनुषज्यते। रसा ये घटेषु कल्पिता बीजानि पात्रेषु वा-सांसि च वेदिवरणानि। तानि सर्वाण्येव दक्षिणा। उपयुक्तानां दक्षिणया प्रतिपत्तिः कर्तन्येत्यर्थः॥

आ० । रसा बीजानि वासांसि चान्येभ्यो यागविभागात्॥

दे०। अस्यामेवाश्वयुज्यां गोमतां खस्त्ययनमाह ॥

अथ गोमतां विधिः ॥ १ ॥

दे०। उपसृष्टा गावो वसन्तीति छिङ्गात्सर्वमेतत्कर्म गोस्वामिनामुप-दिश्यते ॥

आ० । गोमतामिद्मुच्यते । गवां स्वस्त्ययनमेतत् । तस्मिन्नेवाहनि समागतासु तास्वेतत्सायं कार्यम् ॥

इह प्रजा⁵ यासाम्_{र्थ}ः पृषद्श्वा घृतप्रतीक इति पृषातकस्य

^{1.} प्रहणीं the Ms. 2. Of this sütra Br. and Ād. have no trace. 3. यथार्थी all the Mss. 4. See LVIII. 6. 5. Not in our printed Kāṭhaka text: इह प्रजा विश्वरूपा रमन्तामस्मिन्गोच्छे विश्वश्रुतो जनित्री: । आग्ने कुलायमभिसंवसाना अस्मा५ अवन्तु पयसा घृतेन ॥ 6. Identical with Āp. ईrs. VII. 17.1 (only ता नोऽवन्तु instead of ता न: सन्तु).

जुहोति ॥ २ ॥

दे०। पृषातकं पृपदाज्यं। तत्पुनर्दिधिमिश्रितमाज्यं। अतश्च सांनाय्य-धर्मकं। आज्यभागान्तं चोपसमाधानं कृत्वा विष्णोर्मनसेति पवित्रं कृत्वा। अग्नेजिंह्वेति पृपातकमुत्पूय प्रधानयागा ऽयं कर्तव्यः। मन्त्रवार्णिकाश्च देवताः। मन्त्रास्त्विह प्रजा इत्यादिभिः प्रती-केश्चत्वारो विनियुक्ताः। तेश्चतुर्भिश्चतस्त्र आहुतयः॥

ब्र०। गोमतां पृषातकेन प्रधानयागः। गोभ्यो लवणदानं । द्धि घृत-मिश्रं पृषातकमित्याचक्षते । हविरासादनकाले तूर्णीं दध्युत्पृय शीते भस्मन्यधिश्चित्याज्यधान्या घृतमासिच्य चरुवद्भिघायांसा-दयति । आज्यभागान्ते...चतस्त्रः प्रधानाहृतयः॥

आ० । घृतपयसी पृषातकं । तस्य जुहोति ॥

अम्भः स्थेति लवणमभिमन्त्र्य गोभ्यो दद्यात् ॥ ३ ॥

दे०। इत्यभिमन्त्र्याहृतिचतुष्ट्यादनन्तरं गोभ्यो दद्यात्॥

ब्र०। अम्भः स्थेति सहस्रपोषं वः पुषेयामित्यन्तेन यथाशक्ति गोभ्यो लवणं द्यात्॥

रौद्रीभिरभिजुहुयानित्याभिश्र ॥ ४ ॥

दे०। मृडा नो रुद्रेति चतस्भी गैद्रीभिर्जुहुयात्। नित्याभिश्च। जुहु-यदित्यनुषङ्गः। नित्याः परा ऋच इह गावो ऽयं यञ्च आ नः प्रजा-मिति तस्त्र एव स्मर्यन्ते॥

व्र०। ततो मृडा नो रुद्रेति तिस्तिः स्रुवेणाज्येनाभिहोमः । इह गावो ऽयं यज्ञ आ नः प्रजामिति नित्याभिश्च। तत ऋतुतिथियागादि-तन्त्रसमाप्तिः ॥

आ॰ । नित्याभिश्च नित्यदास्नाताः सर्वप्रधानानामिह गावो ऽयं यञ्ज आ नः प्रजामिति लिङ्गात्तिस्र एव । अन्यासां व्यपदेशान्तरमास्ति । भुर उपभुरः अष्टर्चं चेति । तस्मात्ता न भवन्ति ॥

^{1.} The verses Kāth. XL. 11: 145. 15-146. 4 are meant, see Br.; Devapāla in his Mantrabhāşya explains only these three. 2. Cp. XLVII. 13.

दिधिकाव्ण इति पृषातकस्य प्राश्नाति ।। ५ ॥
दे०। दिधिकाव्ण इति मन्त्रेण पृषातकस्य रोषं प्राश्नाति ॥
ब०। इति हुतरेषस्य पृषातकस्य प्रारानम् ॥
आ०। दिधिकाव्ण इति पृषातकस्य संस्थिते कर्मणि प्राश्नाति ॥
उपसृष्टा गावो वसन्ति ॥ ६ ॥ ५८ ॥ (५ ॥ ४)
दे०। वत्सैर्युक्ता गावस्तां रात्रिं वसन्ति ॥
ब०। तदहः सवत्सा गावो वसन्ति ॥
आ०। उपसृष्टा वत्सैर्गावो वसन्ति । एतद्पि सायंकरणे लिङ्गं । यावदुक्तो ऽयं होमः ॥

अथ वृषोत्सर्गः ॥ १ ॥

दे०। अथराब्दो ऽधिकारार्थः । अथात्वस्वस्त्ययनमध्ये ऽपि वृषोत्सर्गो ऽधिकृतो ऽनन्तरं बोद्धव्य इत्यर्थः ॥

आ० । अथशब्द आर्तवस्वस्त्ययनपृथक्करणार्थः । गोप्रसङ्गेन काल-प्रसङ्गेन चोच्यते वृषोत्सर्गः । गवां वृष उत्सुज्यते तेन वृषोत्सर्गः । सदा धर्मायैव पितृणां सहोपकारायेति स्मर्थते । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्यको ऽपि गयां वजत् । यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृष-मुत्सुजेत्³ । स्वगोष्ठे वोत्सृजेत् ॥

कार्त्तिक्यां पौर्णमास्यां रेवत्यां वाश्वयुज्यस्य गवां मध्ये सुप-मिद्धमित्रं कृत्वा पौष्णं चरुं पयसि श्रपियत्वा पूषा गा अन्वेतु न इति पौष्णस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे०। कृत्तिकायुक्तश्चन्द्रो यस्यां भवति सा कार्त्तिकी पौर्णमासी। तस्या-माश्वयुज्यस्य वा संबन्धिनि रेवतीनक्षत्रे कर्मेदं कर्तव्यमिति काल-विकल्पः। कथं कर्तव्यमित्याह। गवां मध्ये स्वगोष्ठे समिद्धं दीप्त-मग्निं कृत्वा पूषदेवताकं चर्च पयसि श्रपयित्वा। आदित्यप्रायणीय-चक्रविकारं। पूषा गा अन्वेतु न इति पौष्णस्यावदानद्वयमुद्धृत्य

^{1.} The sⁿtra proper not given in the Copies of Devapāla. 2. प्राक्षाति TAC, प्राक्षंति D, प्राप्नोति Ād. 3. Visnusmṛti 85. 67.

जुहुयात्॥

ब्र० । पूषा पिएभागिति श्रुतिनिवर्शनात् अत्र पौष्णः पिष्टशालिमयश्चरः॥

इह राडिरिति² हुत्वा ॥ ३ ॥

दे०। इह राडिरित्याचा दशाहुतीर्जुहुयात्प्रधानानन्तरम्॥

ब्र०। इह रडिरिति स्रुवेण दशाहुतीर्जुहोति। इह रडिः स्वाहा॥१॥ इह रतिः स्वाहा॥२॥ इह धृतिः स्वाहा ॥३॥ इह विधृतिः स्वाहा॥४॥ इह स्वधृतिः स्वाहा॥५॥ इह रन्तिः स्वाहा॥'६॥ इह रमः स्वाहा॥७॥ इह रमतां स्वाहा॥८॥ इत्यष्टो स्वाहा-कारान्ताः। अग्ने वेद्॥९॥ स्वाहा वद्॥१०॥ इति यथापठिता-भ्यामेव। नात्र स्वाहाकारः॥

आ० । इह रडिरित्याज्यस्य जुहोति प्रतिमन्त्रं दशाहुतीः ॥ रुद्वाञ्जिपित्वा ॥ ४ ॥

दे०। ततो रुद्राभिधानान् षडनुवाकाञ्जपेत्॥

त्रः । ततो नमस्ते रुद्ध मन्यव इति षडनुवाकान् । सहस्रशीर्षेति षो-डरार्च पुरुषस्कं । यद्देवा देवहेडनं यददीव्यननृणमहम् आयुस्ते विश्वतो दधद् वैश्वानराय प्रतिवेदयाम इति स्कं चतुष्ट्यं ।कृष्मा-ण्डानि च जपेत् ॥

जीववत्सायाः पयस्विन्याः पुत्रमेकरूपं द्विरूपं वा यो वा युथं

^{1.} I am unable to point out the source of this fruti quotation, cp. Gop. br. II. 1.2 (पिष्टभाजन). 2. Cp. XXVI. 10 and Br. on our sutra. 3. Kath. XVII. 11—16. 4. Forming part of the Kath. aranyaka, see Schroeder, Zwei Handschr. der K. K. Bibliothek, page 9. The purusasukta according to the Regredins consists of 16, according to the Kathas of many more verses. 5. All in the Katha-āranyaka, see Schroeder, die Tuebinger Katha-Handschriften, pages 68, 70, 72, 75. 6. These words ought to precede the passage पदेश देवहेंदन, these anuvākas are precisely the Kusmāndāni (or Kusmo).

छादयेद्यथे च तेजस्वितमः स्यात्तमलंकृत्य चतस्रो ऽष्टौ वा वत्स-तर्यस्ताश्रालंकृत्येतं युवानं पतिं वो ददाम्यनेन क्रीडन्तीश्ररथ प्रियेण । मा हास्मिह प्रजया मा तन्सिमी राधाम द्विषते सोम राजिनिति ।। ५ ।।

- दे०। अतिशयपत्ययार्थः आरम्भ उत्सृजेदित्यपेक्षया द्वितीया । ततो ऽपि एकरूपं द्विरूपं वा एकरूपेति तस्माद्रोहितरूपं पशवो भूयिष्ठा इति श्रुतत्वात् रोहितवणं बह्वचे चोक्तं । द्विहायनमेकहायनं वा नीलं बस्नुं कपिलं चेति । द्विरूपत्वे ऽपि बस्नुं सप्तशुक्केश्चन्द्रकेश्चित्रितं पुराणे चोक्तं ।...यो वा यूथं गोगणं छादयेत् । सर्वत्रोन्नत इत्यर्थः । यो वा यूथे तेजस्वितमः शौर्यकान्त्यादियुक्तः । तमलंकृत्य वस्नमालाघण्टादिना । चतस्तो ऽष्टो वा वत्सत्तर्य इति विकल्पः । वत्सत्तर्यो ऽक्षतयुवत्यो दुहितरश्चतुर्वर्षाः । ता अपि पूर्ववद्लंकृत्यैत-मित्यादिमन्त्रेण ॥
- व्र०। जपादनन्तरमयस्कारो वृषभमङ्कयेत् । शूलेन दक्षिणं पार्श्वं वामं चक्रेण । वामं पार्श्वं शूलेन दक्षिणं चक्रेणित विष्णुस्मृतिदर्शनात् । अङ्कितं हिरण्यवर्णा इति चतस्तिभरापो हि ष्ठेति तिस्तिभः शं नो देवीरिति चाद्धिरकेवलाभिर्वत्सतर्यश्च स्नापयित्वा गन्धमाल्यादर्श- किङ्किनीसौवर्णश्कन्तरौप्यखुरमुकालाङ्ग्लपद्ववस्नादिभिः सवत्सत-राक्मलंखुरात् ॥

आ०। यो वा यृथं प्रछाद्येत् उच्चत्वेन । यृथे च तेजस्वितमः स्यात् वीर्यवत्तमो गवां समृहे । तमछंकृत्य समाचाराच्वकशूलाङ्कितं च कृत्वा चतस्रो ऽष्टो वा वत्सतर्यक्षिहायनास्ताश्चालंकृत्यानुमन्त्रयते ॥ तस्य दक्षिणे कर्णे पिता वत्सानामिति जपित्वोत्सृज्य प्राची-

^{1. •} Eq: the Mss. 2. Kāth. XXIV. 2: 91.2. 3. Cp. Sānkh. gihs. III. 11. 10, but perhaps the following words are cited from a Bahvīcabrāhmaņa. 4. Viṣnusmiti 86. 10. 5. It is difficult to reconstrue this part of the sūtra. As above given runs the text in Devepāla, except that he has

मुदीचीं वा दिशं प्रकालियत्वा सह वत्सतरीभिः सर्पिष्मदन्नं ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥ ६ ॥ ५९ ॥ (५।५)

दे०। तस्य वृषस्य दक्षिणे श्रोत्रे पिता वत्सानामिति जपेत्। मन्त्रालिङ्गा-दयमेव त्यागमन्त्रः। । उत्सर्गसंकल्पं निर्वर्त्य वत्सतरीभिः सह प्राचीमुदीचीं वा दिशं प्रकालयेत् नयत् । ततः सपिषा भूयसा युक्तं हविष्यमन्नं नाना प्रकारं ब्राह्मणान्यथाशक्ति भोजयेत्॥

व्र०। प्रागुदीचीं दिशं प्रकालयेत्। तत ऋतुतिथियागादितन्त्रसमाप्तिः। शोभनं वसनयुग्मं दृतपूरितं कांस्यपात्रं रुक्मं च यथाशक्ति होम-कर्त्रे दद्यादयस्कारं च तोषयेत्। बहु सर्पिष्मदत्त्रं सदक्षिणं विषेभ्यो द्यात्॥

दे० । स्वस्त्ययनानन्तरमाह ॥ आग्रहायग्यामेतान्येव चत्वारि हवींष्यासादयेद्यानि शावण्यां यवमयस्त्वपूपः ॥ १॥

दे०। अग्रे हायनो ऽस्य अग्रहायणी। अग्रे वा हायनो ऽस्या अग्रहाय-णी। हायनः संवत्सरः। तस्यांग्रे आरम्भे वा यस्या अग्रे पुरो हायनः सा आग्रहायणीः। अग्रे हायनो ऽस्य आग्रहायणीः। सा तु मार्गशीर्षस्य पौर्णमासी। सैव संवत्सरस्यांग्रे। तस्याः संवत्सरो ऽग्रेः चैत्रामावस्याया द्यारभ्य तद्ग्त एव ज्योतिःशास्त्रे संवत्सरः प्रसिद्धश्चेत्रादिमासयुक्त इत्यादिव्यवहारात्। रूढत्वे दृरविप्रकर्षणे योगो ऽप्यस्तीति निर्वचनं। पौर्णमास्यश्चतस्रः स्वस्त्ययनस्योक्ताः। आवण्याश्वयुज्याग्रहायणी चैत्री चेति। तत्राग्रहायण्या चैत्रादि-

जपेत् instead of जिपत्वा. In Br. we read: तस्य दक्षिणे कर्णे पिता . . (then the whole mantra) . . ॰ योत्सृज इत्यूषभमुत्सउय । the Mantra is identical with Kāth. XIII. 9: 191. 18 as to the first two pādas; then follows, रेतोघां त्वा यशोधां रायस्पोपायोत्सुजे ॥

1. Thus A; ॰यमेवेत्यागममन्त्र: DC. 2. Both the copies of Br. leave the words यानि श्रावण्यां out. 3. Thus A; अप्र॰ हायणी D; C and first hand of D आग्रायणी. 4. Thus D; अप्र॰ A, आग्रायणी C and first hand of D. 5. Thus the Mss.

संवत्सरः पुरः सा वा तस्य पूर्वो । तत्रैतान्येव चत्वारि ह्वींच्या-साद्येद्यानि श्रावण्यामुक्तानि । विशेषमाह यवमयस्त्वपूरः । अपूरो ऽत्र यवमयः स्थालीपाकस्तु बीहिमय इति शेषः। एवं चात्र त्रयो यवमयाः संपन्ना अपूरा धानाः सक्तव इति ॥

त्र । मार्गशिर्षमासपौर्णमास्यामाम्रहायणी । तस्यां प्रातराखुराजाय बिंह समाप्य श्रावणीवदेव चत्वारि हवींषि । यवमयस्त्वपूरः ॥

आ० । आग्रहायणमस्याः सा आग्रहायणी पौर्णमासी । तस्यां तान्येव चत्वारि हवींष्यासाद्येद्यानि श्रावण्यां।यवमयो ऽपूप इति विरोषः। वरुणत्वात् ॥

एवा वन्दस्वेत्यपूपस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे । एवा वन्दस्वेत्यादिना मन्त्रेणापूर्यस्यावदानद्वर्यं जुहोति ॥

ब्र० । आज्यभागान्त एवा वन्दस्वेति यवापूपस्य जुहोति ॥

उप ते गा इति स्थालीपाकस्य ॥ ३ ॥

दे०। गतार्थम्॥

ब्र**ा उप ते गा इवेति रात्रिदेवतस्य चरोः**॥

उक्तं घानासक्तूनाम् ॥ ४ ॥

दे०। धानासक्तूनां यत्कर्म तदुक्तमेव श्रावण्यां । तथैव कर्तव्यता । नास्ति तत्र विशेषः॥

ब्र०। नमो अस्तु सर्पेभ्य इति धानानां ये वाद इति सक्तूनां येषु वा यातुधाना इति दर्व्यावटेषु सक्तूनाम्^१॥

अव ते हेड इति वारुणीभिरभिजुहुयानित्याभिश्व त्वामग्ने वृषभं चेकितानं संवत्सरस्य प्रतिमामिति च ॥ ५ ॥

दे०। नित्याभिश्च। जुहुयादित्यनुषङ्गः। एता अपि । इह गाव इत्या-द्यास्तिस्रः³। नित्याभिर्द्धत्वा त्वामग्ने इति द्वाभ्यां जुहोति॥

ब्र०। ततः स्रुवेणाष्टावाज्याहुतीः। अव ते हेड उदुत्तमं तत्त्वा यामीति तिस्रः। त्वामग्ने वृषमं संवत्सरस्य प्रतिमामिति हे। एवमधौ॥ उदग्दशमास्तरणमास्तीर्य शिरस्त उदकं निधाय ब्रीहियवानो-

^{1.} Cp. LV. 2. 2. Cp. LV. 3-4. 3. Cp. XLVII. 13.

प्यापोहिष्टीयाभिः वस्यामभ्युक्ष्य त्रातारमिनद्रमिति शमीशाख्या शस्यां निर्मार्ष्टि ॥ ६॥

दे०। उदीच्यां दिशि दशा यस्य भवन्ति तादृशमास्तरणं पटादिकमा-स्तीर्यं भूमिशय्यायां प्रस्तीर्यं यत्र शिरस्तत्रोदकं निधाय तत्र च व्रीहियवान्त्रक्षिप्य शय्यामापोहिष्टीयाभिस्तिस्तिस्रिभरभ्युक्ष्य त्रातार-मिन्द्रमिति शमीशाख्या शय्यां निर्माष्टिं शोधयति ॥

वर्ण अस्मिन्दिने स्वापकाले चोद्ग्दशं स्तरणमास्तीर्थेत्यादिविधिना संविशेत्॥

आ० । यत्र हेमन्ते रायितव्यमास्तीणें प्रस्तरे तत्रीत्रद्शमास्तरणं प्रच्छादनमास्तीर्य यत्र शिरस्तत्रोदकं संनिधाय तत्र च वीहिय-वान्प्रक्षिप्य वातारिमन्द्रमिति तां निमार्धि शोधयति शमीशाखया॥ ऐन्द्राग्नं वर्मेत्यहतं वासः परिधाय स्योना पृथिवीति दक्षिणेन पार्थेण संविशति ज्योतिष्मतीत्यन्तेन ॥ ७॥

दे० । ऐन्द्राग्नं वर्मेत्यादिना मन्त्रणानुपभुक्तं हेमन्तयोग्यं वासः परिधाय

.. विशति शय्यां दक्षिणेन पार्थेन । सर्वानुवाकनिवृत्त्यर्थे ज्योतिष्मत्यन्तग्रहणम् ॥

आ०। ऐन्द्राग्नं वर्मेत्यनयाहतं वासो हैमनं प्रावरणं परिधाय प्रवृत्य स्योना पृथिवीति दक्षिणेन पार्श्वेन संविशति शय्यायां । ज्यो-तिष्मतीत्यन्तेन । आद्यन्तप्रहणमनुवाकशेषो मा विज्ञायि ॥

अभ्युक्षणादिसंवेशनान्तमेवं द्विरुत्तरम् ॥ ८ ॥

दे॰ । उत्तरं द्विः कर्म कर्तव्यं । किं तत् । अभ्युक्षणादिविद्यात्येवं । एवं-राव्दो ऽन्तर्वचनं ^७ संवेदानमित्यर्थः । ॥

^{1. ॰}यवानुष्य Br., ॰यवान्वोध the Mss. of Devapala; Cp. XV. 3. 2. निमा॰ Br. and of the Mss. of Devapala C. 3. निमा॰ D C. 4. Conjecturally emended; श्रयतन्यामायितन्यस्वास्त्रीण the Ms. 5. Br. अधोवास: (i.e. अधीवास: ?). 6. विज्ञाय the Ms. 7. अभ्युक्षणादिसंविशत्येवं (!) the Mss. of Devapala. 8. Sic! 9. Thus A CT, ॰न्तवचनं D. 10. संवेशनं not given by D C.

आ०। एवमुत्तरं कर्म द्धिः कुर्यादभ्युक्षणादिसंवेशनान्तम् ॥ चैज्यामुद्रोहणमुपरिशय्या नात्र स्थालीपाको न शाख्या निर्मार्ष्टि ॥ ९॥६०॥(५।६)

दे०। एवंशब्दः संबन्धनीयः। एवमेव चैज्यां पौर्णमास्यां कर्म कर्तव्यं यथात्रहायण्यामुक्तं। एतावांस्तु विशेषः। अत्रोपरिशय्या। अभूमौ खट्वायामित्यर्थः। अस्मादेवात्रहायण्यां भूमौशय्या गम्यते। अत एवोद्रोहणं। ऊर्ध्वरोहनं आरोहणं। अत एवोद्रोहणमित्यन्वर्थं ना-मास्य कर्मण इष्टं। अयमपरो विशेषः। नात्र स्थालीपाकः। नापि शमीशाख्या निमार्जनं। परिशिष्टं तु सकलमाब्रहायण्या तुल्यम्॥

ब्र०। चैज्यां ययमयो ऽपूपो धानाः सक्तव इति त्रीणि हवींषि । नात्र रात्रिदेवतश्चरः। आब्रहायणीवदेवैषां यागो ऽाभहोमश्च। तथैव च रायीत नात्र त्रातारिमन्द्रमिति रामीशाखया निमार्जयेत॥

आ०। एतद्व चैत्र्यां कर्मोद्रोहणाख्यं । तत्र विदेशः । उपरिशय्या खट्वादो । इह तु भूमो । स्थालीपाको न भवति शाखामार्जनं च । स्थाना पृथिवीति शयनमुपरिशयने ऽपि भवति यस्मात्पृथिव्या अनुमन्त्रणमेतत्पृथिवी च सर्वेषामाधारः । अहतं वासो ऽत्राशुं सूक्ष्मतरं निवातकालीनं । उद्रोहणं ऊर्ध्वरोहणं । उपरि वातायनादौ शयनमिति ॥

तिस्रो Sष्टका पित्रदेवत्याः ॥ १॥

दे० ।...तत्राष्टकाशब्दः कर्मसमुदायनाम राजस्यादिवत् । एकैकस्यां च कर्मत्रयं प्रतीयते । स्थालीपाककर्मैकं प्रधानं । आवाहनादिसंत-पिंतब्राह्मणानुवजनपर्यन्तं द्वितीयं।आन्वष्टकं तृतीयं।आज्यभागा-न्ता त्वितिकर्तव्यता । स्थालीपाकादातिथ्यकं तु पश्चात् ॥

आ०। अष्टका इति कर्मनामधेयं। कर्मत्रयमष्टकाशब्देनोच्यते । होमः श्राद्धमन्वष्टक्यं च। ताश्च पितृदेवत्याः। श्राद्धप्रधाना इत्यर्थः।

^{1.} निमा॰ Br. and of the Mss. of Devapala C D. 2. ?? 3. •देवता: Br., •देवता: the Mss. of Devapala and the Lahore Ms. of Br. 4. R. अन्वष्टक्यं? 5. ? Thus D second hand; स्थालीपाकान् पश्चात् the other Mss.

अथवा पशुपक्षे देवताभिधानं वपाच्छेदनादौ पितृभ्यस्त्वा जुष्टमव-कृत्तामीति ॥

ऊर्ध्वमात्रहायण्यास्त्रयस्तामिस्नास्तेष्वष्टमीष्वष्टकायज्ञाः ॥ २ ॥

दे०। एवमाग्रहायण्या ऊर्ध्वं य त्रयः कृष्णपक्षाः पौषमाघकाल्गुनाख्याः। तेषु या अष्टम्यस्ता अष्टकायज्ञाः कर्तव्याः॥

आ० । ऊर्ध्वमात्रहायण्यास्त्रयो ये तामिस्नाः पक्षास्तेषु पक्षेषु या अष्टम्य-स्तास्वप्रमीष्वप्रकायज्ञाः कर्तद्याः । अष्टकायै यज्ञाः अष्टकायज्ञाः ॥

प्रथमां शाकेन द्वितीयां मांसेन तृतीयामपूर्यः ॥ ३ ॥

दे०। कुर्यादिति दोषः। हविष्यान्ननिवृत्तिः । आज्यभागान्ते च पवित्र-शाकाद्यं चतुरावत्तेन होतन्यमष्टकायै स्वाहेति॥

वर्षा अक्षोटफलमिश्रं तु मिश्रं लाजा च माक्षिकैः। शाकसंज्ञीमिति प्रोक्तं प्रथममष्टकाविधौ॥

आ० । शाकन्यञ्जनमन्वाहार्य इति वचना च्छाकादयो उन्वाहार्याः । न तैहोंमः । एवं पूर्वस्मिन्पक्षे आज्यभागान्तं हुत्वा अष्टकाये स्वाहेति शाकादीनां होमः । ततः स्थाळीपाकहोमः ॥

ऋत्नां पत्नीति पड् द्वे द्वे स्थालीपाकस्य जुहोति ॥ ४ ॥

दे०। ऋत्नां पत्नीत्यादयः षड्चो ऽनुवाकशेषभूताः । ताभ्यो निष्कृष्य द्वे द्वे ऋचौ प्रत्येकं स्थालीपाकस्य जुहुयादाज्यभागान्ते ॥

आ०। तत ऋत्नां पत्नीति षड्चः अनुवाकशेषः । तासां द्वे द्वे स्थाली-पाकहोमे तिस्रणामष्टकानां नियुक्ते॥

देवा प्रावाण इति सर्वत्र तृतीया ॥ ५ ॥

दे॰ । देवा ग्रावाण इत्यादिका यथा सर्वास्वष्टकासु भवति तेन तृतीय-यसुग्भवति । ततश्चेकैकत्र तिस्रस्तिस्रो भवन्ति ॥

^{1. ?} Thus the second hand of D; पावित्रशाकोदश्चतु॰ the other Mss. 2. This verse, until now not found in any text of the Kathas, agrees with As. III. 10.5, only देवा प्रावाणों at the beginning, whereas the last pada runs (as in Mān. gihs. II. 8.3.b): ज्योग्जीवेम बिलहतो वयं ते। The Katha recension moreover has परिवत्सरीयम्, as the Mān. gihs.

इयमेवेत्यनुवाकेन पश्चिभः पश्चिभरभिजुहुयात् ॥६॥६१॥(५।७)

- दे०। स्थालीपाकेनेष्ट्रा इयमेवेत्यादिनानुवाकेन जुहुयात्। किं सकलेन सर्वत्रेत्याह्। पञ्चभिः पञ्चभिः। इयमेवेत्यादिना पञ्चभिः प्रथमाष्ट-कायामभिजुहुयात्। पञ्च व्युर्धारिति मध्ममायां। ऋतस्य धामेति तृतीयायां। अभिशब्द उपरिवचनः। हविषामुपरि जुहुयादित्यर्थः। आउयेनेता आहुतयः। अत ऊर्ध्वमृतुतिथ्यादिकम् ॥
- ब्रः । आब्रहायण्या अर्ध्वमृत् गं पत्न्यृतस्य धाम देवा ब्रांवाण इति तिस् भिः प्रधानानीयमवति पञ्चभिः स्रुवेणाज्येनाभिहोमः । तैष्या अर्ध्वं कृष्णाष्टम्यामेकाष्टकानानुजामनुजां देवा ब्रावाण इति तिस् भिः प्रधानं पञ्च व्युष्टोरिति पञ्चभिरभिहोमः । माध्या अर्ध्वं कृष्णाष्टम्या-मभून्नु नः प्रथमा ह देवा ब्रावाण इति तिस् भिः स्थालीपाकस्य होमः ऋतस्य धामेति पञ्चभिरभिहोमः ॥

गवा चेदष्टका स्यात्पशुना वा तदुक्तम् ॥ १ ॥

- दे०। चेच्छन्दो यद्यथें। स्थालीपाकेन गवा वा छागेन वाष्टका भवति। यदा गवा तदा स्थालीपाकस्थानेऽपि गौस्त्यक्तव्या पित्रदेशेन ब्राह्मणाय दातन्येत्यर्थः। यदा तु छागेन तदातिदेशमाह तदुक्ति। आदावेव पशुकल्प इत्युक्तं । तदेव तन्त्रमिह क्षेयिमत्यर्थः। पतावांस्त्विह विशेषः। पितृभ्यस्त्वा जुष्टमवक्तन्तामीति वपावकर्तनं कर्तव्यमिति॥
- ब्र०। यदि गवा पशुना वाष्टका स्याद्ष्टकाचरुहोमः पञ्चकाभिरभिहोन्मश्च निवर्तते। अयं द्वितीयो ऽष्टकायज्ञकरुपः। पूर्वेण तु सहास्य विकरुपः। पशुतन्त्रं तु पूर्वमुकं। विशेषान्वक्ष्यामः। प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः पितृकर्म कुर्यात्। ऋतस्य त्वेत्यत्र पितृभ्यो जुष्टिमिति पितृभ्यो भागः सुवित इति प्रायश्चित्तहोमे । पितृभ्यस्त्वा जुष्टमवक्रन्तामीति वपामवक्रन्तति॥

^{1.} Emended; अत ऊर्श्वमातिष्यादिकं कर्म the Mss. 2. See Kaṇdika II. 3. See Br. on K. II, page 164, note 6.

वह वपामिति वपां जुहुयात् ॥ २ ॥ दे०। वह वर्षां जातवेद इत्यादिना वर्षां जुहुयात्प्राचीनावीती दक्षिणामुखः॥ पेश्यो⁸ ऽवदानस्थाने ⁸ ऽङ्गारिणीः कुर्यात् ॥ ३ ॥ दे०। दीर्घमांसलताः पेश्यः। ता अवदानस्थानेभ्य उद्धृत्याङ्गारिणीः क्यात । अङ्गारेष पचेत्र स्थाल्यामित्यर्थः ॥ व्र०। दीर्घमांसपेशीरुद्धृत्यावदानस्थानेभ्यो ऽङ्कारेषु श्रपयेत्॥ यथाकामं मज्जुका ।। ४ ॥ दे०। मज्जुका⁴ वपानिर्मितो यृष⁵ । यथाकामं यथा संपद्यते तथा कार्येत्यर्थः । सा च स्थाल्यामेव पक्तं शक्यते ॥ ब्र०। यथाकामं तु यूषार्थमन्यन्मांसं स्थाल्यां श्रपयेत् ॥ आ० । यथाकामं मज्जुका यूषः । तत्स्थाल्यां श्रवणं भवति नाङ्गारेषु ॥ ये समाना इति द्वाभ्यां स्थालीपाकस्य पेशीनां च जुहोति ॥५॥ दे०। ये समाना इति द्वाभ्यां स्थालीपाकेन पेशीभिश्च यथासंख्यं जुह-यात् । ये समानाः समनसः पितर इति स्थाळीपाकस्य ये समानाः समनसो जीवा इति पेशीनाम्॥ व्र०। ये समाना इति पश्चक्प्रधानहोमः॥ स्विष्टकुद्धर्मेण वहानं वह मांसं जातवेदः पितृभ्य इति जुहुयात् ॥ ह ॥ हर ॥ (५।८)

^{1.} The Mantra, quoted probably from the Kathayajnasūtra; runs: वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यन्नैनान्वेत्थ निहितान्पराके। मेद्सः कुल्या उप तान्सवन्तु सत्या एषामाशिषः सन्तु कामैः, Cp. Vaj. Samh. XXXV. 20. (Kānya Recension). 2. Thus Br. and Ād., but the Mss. of Devapāla पेशीरवदानः। 3. Uncertain; Br. in his continuous text: मज्जुका; of the Mss. of Deva D gives कः, TC and first hand of D: रज्जुकः; A broken off. 4. कको D, TC A and D first hand oan। 5. पूपः the Mss. 6. Thus (pointing to a fem. sing.) DTC, कार्य इत्यर्थः A. 7. च missing in Br. and Ād. 8. Variants of the Mantra given under sūtra 2.

दे०। वहान्नं जातवेद इति स्थालीपाकस्विष्टकृदिति वह मांसमिति ज्य-ङ्गस्विष्टकृदिति । ऋतुतिथ्यादिकं पूर्ववत् ॥

ब्र०। वनस्पतिमिष्ट्वर्तेतिथियागादि च प्राक् स्विष्टक्टतः पितुभ्यो बिल-मुपहृत्य तद्देवतांश्च मन्त्राञ्जप्ता वह मांसमिति स्विष्टकृद्धोमः । समिद्राधानान्तं तुल्यमन्यत् । कलो गोवधनिषेधादजः पशुरेव॥ इति विशेषाष्टकाः॥

आ० । स्विष्टकृद्धमेंण स्विष्टकृत्काले वहान्नमिति स्थालीपाकात् वह मांसमिति ज्यङ्गात् । इडामग्न इति निवृत्ता । हुतिशिष्टं मांसं श्राद्धे । इह गृद्धे यत्र यत्र गोवधस्तत्र तत्र कल्पितः पशु अन्यन्मांसं वा दश्यते न गोवधो लोकसंकुष्टत्वादनुष्टेयं मांसं लोकिकमि भवति। अनुपाकृतं मांसं गोरेव प्रतिषिद्धं नाजस्य मेषस्य वा । तथा च हारीतः । ग्राम्यपश्नामश्चन्यजस्यावेः उपाकृतस्य च गोः। तेनानुपाकृतमांसानीति गोविषयमेव ॥

दे० । अष्टकायज्ञादृध्वं श्राद्धमाह ॥ हविरहीनुपवेदय ॥ १ ॥

दे०। हिवः स्वधां श्राद्धभोजनमहीन्त ते हिवरहीः। स्मृत्युका वेदवि-दादयः पतितादिवर्जाः। प्रकृतकर्मयोग्याः। तानुपवेदय वैश्वदेवे द्वौ प्राङ्मुखौ पित्र्ये त्रीनुदङ्मुखानास्तीर्यदर्भासनेषु॥

अा० । श्राद्धं प्रस्तौति । होमं द्विप्रकारं विकल्पने सर्वास्वष्टकासु ऋत्वा । हिवर्षे ८ईन्ति हविषः श्राद्धं तत्र ये योग्याः तानुपवेश्य ॥

पितृनावाहयिष्यामीत्युक्तवा ॥ २ ॥

दे०। ततः पितृनावाहायेष्यामीति ब्राह्मणेभ्यो ऽनुज्ञामर्थयते । पितृप्रह-

णप्राधान्यात् । तेनादौ विश्वेदेवानामावाहनादि कार्यम् ॥ आ० । एवमुपवेश्य पितृनावाहयिष्यामीति च तान्पुच्छति ॥ अपयन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां तिलैः सर्वतो ऽवकीर्य ॥ ३ ॥

^{1.} ofमध्यन्तुतिo the Ms. 2. गोरेव the Ms. 3. नाजंन the Ms. 4. The Mantras of the śrāddha chapter were contained in two Anuvākas (Cp. LXIII. 20), which probably formed part of the last Mantra-adhyāya. See on them Appendix VII.

दे०। तत आवाहयति पङ्क्तिपावनैरनुक्कातः पूर्व वैश्वदेवविषये अप-यन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां यवैस्तिलार्धं कुर्वीत वैश्वदेवे न संशय इति परिशिष्टानुसारेण सर्वतो यवविकिरणेनासुरावकाशापसारं कुत्वो-मासश्चर्षणीश्वत इति विश्वान्देवानावाहयत् । आवाहनमाह्वानं । अनन्तरं पित्रये ऽपयन्त्वसुरा इत्याभ्यामेव तिलानां सर्वदिक्कोणवि-किरणेनासुरावकाशमयास्य ॥

आ० । आवाहयेति तैरनुज्ञातः। अपयन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां तिलैः सर्वतः श्राद्धभूमिं विकीर्यावाहयति ॥

एत पितर आगच्छत पितर आ मे यन्त्वन्तर्दधे पर्वतैरिति जपित्वा ॥ ४ ॥

दे०। पितृनावाहयेदेत पितर इत्यादिनिश्चतुर्भिः । पतन्मन्त्रजप पव ह्यावाहनम् ॥

आ०। जप प्वावाहनम्॥

यास्तिष्ठन्त्यमृता वाग्यन्मे मातेत्ययुग्भ्यः पाद्यमानीय ॥५॥

दे०। ततो यास्तिष्ठन्तीति पञ्चिभिः पाद्यं पादार्थमुदकं ब्राह्मणसंख्यया प्रतिपात्रमानयेत् । केभ्यः । अयुग्भयो ब्राह्मणभ्यः । अयुग्भक्षेण ये त्रयः स्थिताः पित्र्ये तद्र्थमित्यर्थः । प्रदर्शनार्थं चैतत् । तेन युग्भ्या-मिप वैश्वदेवाभ्यामर्थ्यपाद्यानयनम् ॥

आ० । अयुग्गहणेन च ज्ञायते युजो ऽपि सन्तीति । यथा याज्ञवल्क्यः । देवे युग्मान्यथाशिक पित्र्ये ऽयुग्मांस्तथैव च । तेनेवंविधेनेति- कर्तव्यता । वर्हिष्मत्स्वासनेषु प्राङ्मुखान्युग्मान्विश्वेभ्यो देवेभ्य उपवेद्दय । अयुग्मान्पितृभ्य उदङ्मुखान् । वैश्वदेवे विश्वदेवाना- वाहियष्पामीति तद्नुज्ञातः ओमासश्चर्वणीधृत इत्याह्न्य यवैरन्व- वकीर्य सयवमुदकं पाद्यमर्थ्यं च दत्त्वा ।...अस्माकमपि परिशिष्टे- षूकं । यवैस्तिलार्थं कुर्वीत वैश्वदेवे न संशय इत्येतत्स्त्रवृक्तता

^{1.} The sutra proper has disappeared from the Mss. of Devapala. 2. According to the Prayogas the following five are intended: यास्तिष्टान्ति, अमृता वाक, यन्मे माता, यन्मे पितामही, यन्मे प्रितामही। 3. I. 227.

अयुग्भ्य इत्यनेन शब्देन दर्शितं। त्रिषु पात्रेषु पायमानीय यन्मे मातिति पूर्वस्मिन्पात्रे यन्मे पितामहीति द्वितीय यन्मे प्रिपतामहीति द्वतीयस्मिन् । केचिद्राह्मणदर्शनात्तस्मात्त्रिरेकस्यापः प्रदीयन्त इति यथा कुर्वन्ति । नैतत्सूत्रकारेणोक्तं । न च तथा दशोदकं मवति ॥ आनीतेन पायेन ब्राह्मणाः स्वयं पादाववनेनिज्ञते मधुपर्कवत् ॥

उदकानि चानयेदेताभिरेव ॥ ६ ॥

दे०। आनीय ब्राह्मणपात्रेषु सिञ्चेत् दक्षिणं पादिमिति द्वाभ्यां²। तत एताभिरेव पञ्चभिर्ऋग्भिरुदकान्यानयेत्। उदकानीति बहुवचना-छिङ्गात्पात्रभेदेनोदकमानयेदिह तत्साहचर्यात्पाचे उप्येवं। उदकानि त्वर्घाहाः पुष्पतिलसुगन्धद्रव्यान्विता आपः॥

आ०। उदकानि गन्धोदकतिलैर्युकानि सौषधान्यर्घार्थ । उदकानीति बहुवचनात्पात्रभेदः । ततोऽनुलेपनपुष्पधूपदीपप्रदानम् ॥

आदित्या रुद्रा वसव इत्येतान्समीक्ष्य ॥ ७ ॥ दे० । अर्घ्यदानानन्तरं ब्राह्मणान्समंकृत्वा वीक्षते ॥ आ० । आदित्यादिबुद्धिं ब्राह्मणेषु कुर्यादित्यर्थः ॥ अभौ करवाणीत्युक्तवा ॥ ८ ॥ दे० । ततो ऽभौ करवाणीति ब्राह्मणान्युच्छति ॥

द०। तता ऽग्ना करवाणात ब्राह्मणान्युच्छात॥ अग्निं परिस्तीर्य सोमाय पितृमते स्वधा नमो ऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्यग्नौ हुत्वा॥ ९॥

दे०। कुर्वित्यनुक्षातो दक्षिणाग्नेर्दभैः परिस्तीर्य दक्षिणाभिमुखः प्राचीना-वीती सोमाय... अग्नये स्वधा नम इति प्रधानान्तेनाग्नावाहुतिद्वयं जुहुयात्। पुनरिग्नग्रहणं पिण्डपितृयक्षवद्भूमौ प्रक्षेपो मा विक्षायि॥ आ०। पुनरिग्नग्रहणं दैवाग्निनिवृत्त्यर्थम्॥

ये मामकाः पितर एतद्वः पितरो ऽयं यज्ञ इति तिसृभिः कल्पि-

^{1.} See the first Kaṇḍikā of the śrāddhabrāhmaṇa in Versl. en Meded. der Kon. Ak. v. Wet. Le Amsterdom, Afd. Lett. 5e R., 4e deil, page 493. 2. Cp.XXIV. 10.

तान्नमभिमृशति ॥ १०॥

दे०। तदनन्तरमेतद्व इत्यादिभिस्तिस्तिः किष्पतं पात्र एकोद्धृतमनेक-देशमभिमृशेत्। ततः स्तोकं स्तोकं पात्रेषु दद्यात्। अन्ये तु पात्रेषु दत्तमिति मन्त्रलिङ्गात्पात्रेषु परिशिष्टव्यभिमशेनमाहुः। यदि पात्र-शब्देन भोजनधारा उच्यन्ते अधापि ब्राह्मणा उभयधातीतपरि-वेशनिक्रयमनुप्रतीयते पूर्वव्याख्यानेऽपि पात्रे देयं हविरिति लिङ्गमाहुः॥

आ० । केचित्पात्रेषु दत्तममृतं स्वधावदिति लिङ्गात्पात्रेषु दत्तमभिमृशे-दित्याहुः । नैवं । पात्रे देयं हिवरद्यमग्नेरित्यस्माद्पि ब्राह्मणानामत्र पात्रशब्दः ॥

एषा व ऊर्गामासु पक्कमिति धीरं घृतं वासिच्य ।। ११ ।।

दे०। श्लीरं घृतं वा वैकल्पिकं विस्तृष्टे ऽन्ने आसिश्चेत्। अन्ये तु वारावंद् समुख्यार्थं वर्णयन्ति। तेनैपा व अगिति श्लीरमासिश्चेदामासु पक-मिति घृतं मन्त्रलिङ्गात्। वैकल्पिकस्तु पक्षो रूढतरः। पकराव्दो ऽपि श्लीरेऽपि हि युज्यते। तेन मन्त्रलिङ्गस्य विशिष्टम्॥

आ॰ । विकल्पः । न यथासंख्यं। न समुचयः। समुचये सत्यामासुपक-मिति क्षीरप्रकाशिका घृतमस्यार्थम्² ॥

अग्रुष्मे स्वधा नमो ऽग्रुष्मे स्वधा नम इति यथालिङ्गमनुमन्त्रय भोजयेत् ॥ १२ ॥

दे०। अमुष्मा इति सामाननिर्देशेन विशेषो लक्ष्यते । तेन पितृपिता-महप्रपितामहनामानि चतुर्थ्यन्तानि प्रतीयन्ते सगोत्रसप्रवराणि । कठाय काश्यपगोत्राय पञ्चप्रवराय देवदत्ताय स्वधा नम इत्यादीनि भोजयेत ॥

आ०। अमुष्मे स्वधा नम इति त्रिरुचारणादेकवचनाच पितृनामा पि-तामहनाम्ना प्रपितामहनाम्ना चानुनिर्देशः कर्तव्यः। यथा। देव-दत्ताय स्वधा नमः। यज्ञदत्ताय स्वधा नमः। विष्णुमित्राय स्वधा नम इति च। एवं यथालिङ्गमामन्त्र्य भोजयत्॥

^{1.} The Mss. of Devapala and the Lahore copy of Br. (not the Bombay copy)insert च. 2. Reading indistinct. R. perhaps. ब्रास्थार्थम ।

प्राश्नन्तु भवन्त इत्युक्तवा यन्मे प्रकामादिति भ्रुञ्जानान्समीक्ष्या-होरात्रैर्यद्वः क्रव्यात्स्वधां वहध्वमिति चैताभिः ॥ १३॥ दे०। यन्मे प्रकामादित्यनेन यद्वः क्रव्यादित्यादिभिस्त्रिभिर्भुञ्जानान्समी-क्षते समंकृत्वा ऋगपेक्षया त्वेताभिरिति निर्देशः॥ आ०। अनुजानीयात्प्राञ्चन्तु भवन्त इत्यनेन। ततो यन्मे प्रकामादिति चतुर्भिर्मन्त्रेभुञ्जानान्व्यवहरतः प्रेक्षते। अस्मिन्नवसरे स्वाध्यायं

भारु । अनुजानायात्राश्चनु भवन्त इत्यनन । तता यन्म प्रकामादात चतुर्भिर्मन्त्रेर्भुञ्जानानव्यवहरतः प्रक्षते । अस्मिन्नवसरे स्वाध्यायं श्रावयेषित्र्ये ब्रह्मोद्याश्च कथाः कुर्यादिति ॥

पृथिवी द्विरिति निपरणं कुर्यात् ॥ १४ ॥

दे । पृथिवी दर्विरित्यादिभस्त्रिभिस्त्रीन्पिण्डान्पितृपितामहप्रिपितामहानां दक्षिणाप्रदर्भेषु करुपयेत् पूजयेच यथाचारम् ॥

आ०। ततः वृथिवी द्विरिति पिण्डानविषणं कुर्यात् भुकाशिष्टाद्वाद्र-सव्यञ्जनात् यस्माद्द्रौकरणं कृतं प्रधानभूतादोदनादेः सतिलात् । पृथिवी द्विरिति त्रिभिः पित्रे पितामहाय प्रिपतामहाय । असी-शब्दस्थाने नामग्रहणं । गोत्रशङ्का न कचित्कार्यानभिधानात् । ये Sत्र पितरः प्रेता इति वासांसि निद्ध्यात् !! १४ ॥

दे०। ये ऽत्र पितर इत्यादिना पिण्डानामुपरि वासांस्याच्छादनानि दद्यात्। तानि तु कर्पासतन्तुरूपाणि रूढानि॥

आ०। वासांसि निद्ध्याद्यगपत्त्रीणि³ वीरान्नः पितरो धत्तेत्यन्तेन । वा-

सांसि सूत्रतन्तवः ऊर्णास्त्का वा कार्पांसा वा ॥ ऊर्ज वहन्तीरित्यपः परिषिच्य ॥ १६ ॥

दे०। पिण्डेषु परिषिश्चेत्। ता अपि मन्त्रालिङ्गादन्नस्यन्दिनीः कुर्यात्॥ मा मे क्षेष्ठेति सतृणमन्नमभ्युक्य ॥ १७॥ दे०। ततः सर्वाण्यन्नानि सदर्भेषु जलेनाभ्युक्ष्य मा मे नेष्ठेति सर्वा-

^{1.} The words प्राइनन्तु... उत्तवा not in Br. (at least in the Bombay Ms.), but they seem to belong to the text, cp. the Mantra in Appendix VII. 2. Thus of the Mss.ofDevapāla ACT and first hand of D, निवंपणं D second hand; Br: पिण्ड-निपरणं; a Tuebingen Ms. gives also निपरणं । 3. तथा the Ms. 4. The Mss. of Devapāla: द्यात्। 5. निद्याः the Ms. 6. Thus or क्षेष्टेति, क्षिष्टेति the Mss.; read क्षेट्या इति।

भ्युक्षणं त्वन्नमन्नमिति मन्त्रगताद्वीप्सनिर्देशाद्रस्यते ॥

आ०। अभ्युक्ष्य निरवशेषं मन्त्रलिङ्गात्। ब्रह्माणो मे जुपन्तामन्नमन्न-मिति वीप्सासाकल्यलिङ्गम्॥

विषदमन्नमानीय¹ कचित्संपन्नं मो इत्युक्त्वा तृप्यन्तु भवन्त इत्युक्त्वा ॥ १८ ॥

दे० । विषदं निर्मलं सोदकप्रभृतिसकलं लेशमुद्धृतं । पात्रे समाधाय किन्नत्संपन्नं भोरिति वदेत् । ततः संपन्नं ब्राह्मणैरुकं शेषमन्नं च प्रश्नस्योत्तरे इष्टभ्यः इति च भणिते ये अग्निद्ध्या ये जीवा इत्यनेन दक्षिणाश्रास्तीर्णद्भीपिर सर्वसिद्धे जले ऽञ्जलिना दक्षिणामुखेन प्राचीनावीतिना । प्रक्षिप्ते सति अनन्तरं तृष्यन्तु भवन्तः पितर इत्यादि मन्त्रपद्कं पठेत् पितृपितामहाप्रिपतामहमातृपितामहीप्र-पितामहीतृतिलेङ्गं । अत एव मन्त्रलिङ्गान्निपरणास्वधानमस्कार-प्रशृतिषु । मात्रादीनां नामोच्चारणमृहितमन्त्रित्रयमाहु । ॥

आ०। ततो विषद्मन्नमानीय विषदं संक्षिप्रष्टं विकिरेत्। उदकेनाष्ट्राव्य भूमो दर्भेषुविकीर्यं किचत्संपन्नं भो इत्युक्त्वा तृष्यन्तु भवन्त इत्यु-क्त्वा यथालिङ्गमामन्त्रणप्रतिवचनं श्रत्वा॥

तृप्तानाचामयित्वा यन्मे राम इति प्रदाक्षणं कृत्वा ॥ १९ ॥ दे० । आचमनमाचामः। तं कृत्वाचामयित्वा प्रीतान्यन्मे राम इत्यादिना प्रदक्षिणं यथा भवति ॥

आ०। तृप्ताञ्जत्वा तत आचम्य यन्मे रामः शकुनिरिति प्रदक्षिणं ऋत्वा। आवृत्तिमात्रमन्यस्यानुपदेशात्॥

प्रत्येत्याभिरमन्तु भवन्त इत्युक्तवा देवाश्च पितरश्चेत्यनुवाकशेषे-णोपितष्ठते । २० ।। ६३ ॥ (५।९) ।

दे०। ब्राह्मणानामुपस्थानं कुर्याद्क्षिणां दस्वा ॥

आ० । प्रत्येत्य व्यथाशाकि दक्षिणां दक्ता । अभिरमन्तां भवन्त युद्द-

^{1.} विषद here is equal to विश्वद। 2. छेशम् om. D second hand. 3.? प्राचीना ACT. प्राचीनावाते D. 4. Instead of निपरण D निवेपण 5. Thus D; oिक्रयामा हु: ACT and first hand of D.; instead of • चारणमृहित • A: • चारणसहित • I 6. राम: शकुनिराति Devapala. 7. प्रत्यत्यप्रतिग्यथाशक्ति the Ms.

क्त्वा। अभिरता सम इति प्रत्युक्तःदेवाश्च पितरश्चत्यनुवाकरोषेणोप-तिष्ठते ॥

द्वितीयस्य प्रथमोद्धृतं हविष्यैरुपीसच्य ॥ १ ॥

दे०। द्यामुष्यायणस्य द्विधा श्राद्धं स्मृतिषूक्तं । परिगृहीतृगोत्रेण जन-यितृगोत्रेण च कुर्यात् आवृत्या वा । तत्र यदा तन्त्रेण तदा प्र-दाये निपरणे च मन्त्रोहः। अमुष्मै स्वधा नम इत्यत्र जनकप्रति-प्रहीत्रोनीम चतुर्थीद्विवचनान्तमुद्यारियतव्यं। देवदत्तयज्ञदत्ताभ्यां स्वधा नम इत्यादि । निपरणे ऽप्यग्निरिव पृथिवीमुपजीवतं देव-दत्तयबदत्तौ ये च वामन्वित्यादि²। आवृत्तिपक्षे परित्रहीतु पूर्व कृत्वा पश्चाजनकस्य कुर्यात्। तत्र द्वितीयश्राद्धप्रकारोऽनेनोच्यते। द्वितीयस्येत्यत्र सुत्रे प्रकारं वद्याम इत्यव्याहर्तव्यं। द्वितीयस्य जनकश्राद्धस्येतिकर्तव्यतां वक्ष्यामः । द्यामुख्यायणकर्तृकस्येत्यर्थः । अथ वा द्विपितुर्वीजिनः श्राद्धं पृथग्वक्ष्याम इति व्याख्येयं। यद्वा पकाऽपि कृत्रिमपुत्रादिभिद्यते कुलद्वयसंबन्धभेदात्तत्र प्रतिप्रहीतुः श्राद्धे कृते जनकस्य श्राद्धं कुर्वाणः स एव द्वितीय उच्यते । तस्य द्वितीयत्वमापन्नस्य द्वितीयश्राद्धं वक्ष्याम इत्यर्थः एकसंघातेनैव या रसवती कृता ततः प्रतिग्रहीतृश्राद्धकरणात्पूर्वमेवोद्धृत्य सर्वात्रं पृथक् स्थापियतव्यं सव्यञ्जनं । तच्चोपग्रहीतृश्राद्धानन्तरं हविष्यैः द्धिक्षीरप्रभृति।भेरुपसिञ्चत्॥

आ० । द्वितीयस्थोक ³ द्यामुष्यायणस्य द्वे श्राद्धे कुर्यादिति । तत्र द्विती-यस्य श्राद्धस्योतिकर्तव्यतोच्यते । अष्टकाहे।मतन्त्रेण एकस्यां पङ्कितौ स्त्यामिद्मुच्यते । प्रथमोद्धृतं पूर्वमेवोद्धृत्य पिरिशिष्टा दन्त्रादुद्धृत्य सव्यक्षनं हविष्यैर्घृतादिभिरुपीसच्य अभिघृतं कृत्यो गुप्तं निधाय ॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ २ ॥

^{1.} Om. ACT. 2. Refers to the śraddha mantra पृथिवी द्वि:. In the above given passage I have emended the text, which runs; पृथिवीमुपजीतं युक्तं देवदक्त । 3. ?! Read े कस्य ? 4. पक्ती the Ms.

दे०। तत अवाहनादि संप्रदानमनुवाकरोपेणोपस्थानान्तमन्येषु ब्राह्मणेषु कुर्यात्। सिद्धमित्यनेन ' पूर्वोक्तप्रकारं निर्दिशति। आवाहनाद्युपस्थानान्तं पूर्वोक्तमन्यूनातिरिक्तं पुनः कुर्यात्। स्थालीपाकादिकमेव तु तन्त्रेणोपकरोति। प्रथमोद्धृतहिवध्येः परिष्रहीतुः श्राद्धं
कृत्वा ततः रोषाज्जनकस्यान्येत्रीह्मणेः श्राद्धं क्रियते। तत्रायमर्थः।
प्रथमं परिष्रहीतृश्राद्धार्थमुद्धृतं यस्मात्त्व्यथमोद्धृतं। तद्यातयामत्वदोषापसारणाय हिवध्यैः क्षीरादिभिरुपसिच्य तत एवावाहः
नाद्युपस्थानान्तं सकलं सिद्धं पूर्वज्ञातमेवावृत्त्या कुर्यादन्यत् स्थालीपाकादि सकल्हतं मन्त्रेणोपकरोति॥

आ०। परित्रहीतुः श्राद्धं कृत्वा ब्राह्मणान्विस्तुज्य ततो ऽन्यानुपवेदय जनयितुः प्रथमोद्धृतेनान्ननावाहनादिसंप्रदानान्तं सिद्धं व्याख्यातं यत्तत्कुर्यात् ॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् । ३ ॥ ६४ ॥ (५।१०)

दे । प्रवासदिवसकालभेदात्पूर्वेण निपरणं व्याख्यातमिति निपरणं यथादिशितमेव कर्तव्यं । तत्र पूर्ववदृहः कर्तव्य इत्यर्थः ॥

आ०। नान्तरेणान्वष्टक्येन एतद्यि निपरणं। अथवा श्राद्धं पृथगनुः दिश्य। कथं वैश्वदेविकं तावत्तन्त्रं। एकस्मिन्ब्राह्मणे द्वौ पितरौ

^{1.} ACT add पूर्व । 2. पक्षवदृह: ACT. 3. In the last chapter of the Pravarādhyāya (Bombay Ms.; the text of the Pravaramanjarī being incorrect) we read indeed as given above: हे आहे क्योदेकआहे वा etc.

काठकगृह्यसूत्रे ६५। १-३॥ (५। ११। १-३॥) २७३ द्वितीयस्मिन्द्रौ पितामहौ तृतीयस्मिन्द्रौ प्रपितामहौ च। यथा। अग्निरिव पृथिवीमुपजीवतं । देवदत्तयबदतौ ये च वामन्वेषा वां स्वधेति प्रयोगः। पिएडपितृयज्ञे च एतद्वां ततौ ये चात्र वामन्विति॥

प्रातरन्वष्टक्यम् ॥ १ ॥

दे०। अष्टकाया अनु पश्चाद्भवमन्वष्टक्यमित्यान्वर्थिकेयं संज्ञान्वष्टक्यः मिति । एतच केचिद्देष्टकाया अङ्गं वद्नित केचित्तत्सदृशं विकार-भूतं कर्मान्तरं। तत्रोभयथापि तत्कालत्वे प्राप्ते कालान्तरमाह। प्रातरिति । नवस्यां कर्तव्यमित्यर्थः ॥

आ०। नवस्थामन्वष्टक्यम्॥

एतेनैव धर्मेण संप्रदाय निवरणं कुर्यात् ।। २ ॥

दे०। एतेनैव धर्मेण इति सर्वनाम्ना प्रकृतस्य द्वितीयस्य श्राद्वस्य परा-मर्शः । यथा द्वितीयश्राद्धे स्थालीपाकादिकं न क्रियते । संप्रदाना-द्यावाहनाद्यपस्थानान्तमन्यूनातिरिक्तमनुष्टीयते^३॥

आ०। एतेनैव धर्मेण संप्रदाय संप्रदानमेवातिदिश्यते न होमः। के-चिद्योगविभागाद्धोममपीच्छन्ति । एतेनैव तदानीं धर्मेण संप्रदाय-त्यतिरिच्यते । पतदन्तर्भावात् । तस्मात्संप्रदानमेवावाहनाद्यनुदे-शनान्तं । संप्रदाय निपरणं कुर्यात् । कथं । निपरणप्रकार उच्यते ॥ षद्कर्षः कुर्योदक्षिणायताः पूर्वापराः प्रादेशमात्रीश्रतुरङ्गलपृथ्वी-

स्तावदन्तरास्तावदवखाताः ॥ ३॥

दे०। कर्षृः खनिरुच्यते। षङ्गर्भाः कुर्यात्। दक्षिणायतः दक्षिणोत्तर-रेखया 4 आयताः दीर्घाः । किंप्रमाणं दैर्घ्यमित्यपेक्षायामाह । प्रा-

^{1.} The last three words not found in Devapala's text, they are given by Br., who, however, reads पिण्डक्योत ! and by Ad., as also by a Tuebingen and a Bombay reaka. Moreover, Devapala connects the three first words with the preceding sutra (प्रातरन्वष्टक्यमेतेनैव धर्मेण). That the last three words belong to the text, appears from Ad. and Br., and a trace is found in Devapala's expression: संप्रदानादि। 3. Thus the Mss. Read usain ? संप्रदानावाहना॰ D. 4. Octivat ATC and first hand of D.

देशमात्रीः प्रादेशप्रमाणाः । पूर्वापराः । पूर्वपश्चिमभावेन पंक्रधा स्थिताः । चतुरङ्गुलपृथ्वीः । पाद्यतश्चतुरङ्गुलपरिमाणाः पूर्वपश्चिम-रेखायाः । तावदन्तराः । चतुरङ्गुलपरिमाणमेव समन्तरं व्यवधानं कर्तव्यं पंकिरूपेण निर्मितानां । तावद्यखाताः । चतुरङ्गुलपरिमाणा एव ता अधः खननीयाः ॥

🛮 । दक्षिणतः कर्षुः प्रत्यगपवर्गाः खनेत्तिस्नः पितृणां तिस्नो मातृणाम् ॥

आ० । षदकर्षः कुर्यादित्यादि । केचित्प्रकृतं निपरणं कृत्वा षद्कर्षः कुर्वन्ति । तदानीमेतेनैव धर्मेण निपरणान्तं कृत्वेत्यवक्ष्यत् । तस्मादित्थं निपरणं कुर्यात् । षद्कर्षः कुर्यात् । किंभूताः । दक्षिणायताः । दक्षिणतो दीर्घाः । पूर्वापराः । पूर्वादारभ्यापरसंस्थानाः । प्रादेशमात्रीः । चतुरङ्गुलस्ताराः । तावदन्तराः । चतुरङ्गुलस्यवः

हिताः । तावश्वाघस्तात्खाताः ॥

तासां दक्षिणतः खराः ॥ ४ ॥

दे०। कर्तव्या इति शेषः। खराः वर्त्तिकास्थलानि। ते तासां कर्षूणां दक्षिणेषु भागेषु षट्कर्तव्याः॥

ब॰। तासां दक्षिणतस्तयैव मृदा षट् खराः ॥

तेष्वग्रीन्विहृत्यावोक्ष्य कर्षूर्दक्षिणाग्रान्दर्भानास्तीर्य ॥ ५ ॥

दे०। तेषु खरेषु जानुद्देनेष्वीयसदादुद्धृत्य विद्वत्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य परिसमृह्म चाग्नीन् कर्षृश्चावोक्ष्यावासिच्य कर्षृषु दक्षिणाम्रा-न्दर्भानास्तीर्य ॥

ब्र॰ । तेष्द्वतावोक्षितेषु यञ्चोपवीत्यासादनाङ्गे परिसमूहनपर्युक्षणे कुर्यात् ।.....षष्ठ आसादिते प्राचीनावीती कर्ष्रवोक्ष्य खराग्नीनां होमाङ्गे पुनश्च अप्रदक्षिणेन परिसमूहनपर्युक्षणे कुर्यात् । कर्ष्षु दक्षिणात्रान्दर्भान्समूळानास्तीर्य खरांश्च दक्षिणपश्चिमाग्नेः स्तृणाति॥ पिषद्धित्यज्ञावृता पूर्वासु तिसृषु निधाय मज्जानसुपनिनीय दुग्धेनाभितः परिषिच्य ये चात्र रसाः स्युरेतद्भवद्भय इत्युक्त्वा

L तासु C, तास्व॰ AT. 2. ॰लस्तारा: the Ms. 3. Here Ad. breaks off. 4. Emended; कर्ष्ट्योस्य the Bombay Ms. 5. विधाय the Mss. of Devapala.

तृप्यन्तु भवन्त इत्युक्तवा ॥ ६ ॥

दे०। उक्तस्य पिण्डपितृयश्चस्यानृदितिकर्तव्यता। पृथिवी द्विरित्या-दिमन्त्रादिका पूर्वासु पूर्वदिग्वर्तिनीषु तिसृषु कर्षूषु त्रीन्पिण्डान् पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो देवद्त्तादिभ्यो मज्जानं च पिण्डसमीपे यूषलक्षणं स्थापियत्वा। सर्वतश्च सर्वपिण्डान्दुग्धेन परिषिच्य। अन्ये ऽपि ये रसवत्यां सिद्धा रसाः सन्ति तैरिप पिण्डान्सर्वतः परिषिच्य। पतद्त्रं भवद्भयः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो देवद्त्ता-दिभ्य इत्युक्त्वा तृप्यन्तु भवन्तः पितर इत्युक्त्वा॥

ब्र०। ततः प्रणयनक्रमेणैव षद्सु अपि खराग्निषु पिण्डापितृयञ्चवत्प्रत्ये-कमाहुतिद्वयं हुत्वा।.....ततस्तान्मज्ञानमुपनिनीय दुग्धेनाभितः परिषिञ्चति ये चात्र दिधमधुघृतादयो रसाः संनिहिताः स्युः। ततः पितृन्थ्यायन्नेतद्भवद्भथः तृष्यन्तु भवन्त इति कर्ष्रीक्षमाणो

वदेत्॥

एवमपरासु स्त्रीभ्यो दद्यान्मज्जवर्जं सुरां तूपिननीय मन्थेनाभितः परिषिच्य ये चात्र रसाः स्युरेतद्भवतीभ्य इत्युक्तवा तृष्यन्तु भवत्य इत्युक्तवा ॥ ७ ॥

दे०। पवमपरास्वपरिदग्मागवर्तिनीषु तिस्रष्वविद्यासु कर्षृषु स्रीभ्यो मात्रादिभ्यस्त्रीन्पण्डानपृथिवी दविंरित्यादिप्रकारेण दद्यात् । पता-वांस्तु विद्योषः। मज्जानं तत्र नोपिननयेत्। मज्जास्थाने सुरां विक्रतयवरस्र क्षपामुपिननयेत् । मन्थेन चोदकाविळीकृतसक्तुरूपेण सर्वतः परिषिञ्चेत्। अन्ये ऽपि ये रसास्तैरपि सिञ्चेत्। पतद्भवती-भयो मात्रादिभ्य इत्युक्त्वा तृष्यन्तु भवत्यो मात्रर इत्यादि चोक्त्वा॥

ब्र०। ततः किंचिन्मात्रशेषं चरुरोषमुद्धृत्यैवमपरासु कर्षूषु मातृभ्यः पिण्डनिधानं ।.....ततस्तान्मज्जवर्ज्ञं सुरामुपनिनीय गोर्दुग्धे सक्तूनोप्येषीकया प्रसन्यमनारभ्योपमध्य तेन परिषिञ्चति ये चात्र मधुघृताद्यो रसास्तेश्च ॥

प्रेष्याः पिण्डान्भक्षयेयुर्निषादा वाग्रौ वाप्सु वा त्राह्मणान्वा मो-जयेत्। ८ ॥ ६५ ॥ (५।११)

^{1.} पेशीलक्षणंD.

- दे०। पिण्डानां प्रतिपत्तिं कुर्यात्कथं। प्रेष्या भृत्या अनुक्राताः सन्तः पिण्डान्मक्षयेयुः। धीवरा वा सुराशब्दार्थदृषितत्वात् अप्स्वग्नौ वा क्षेप्तव्याः। ब्राह्मणं वा भोजयेत्पिण्डान् ये सुरार्थशब्दसंस्पर्शेन न दृषिताः प्रथमास्त्रयः॥
- ब्र० । सुरालिप्तान्पिण्डान्त्रेष्या निषादा वाश्चीरन् अप्सु वा क्षिपेत् । इत-रानग्नौ वा प्रास्येद्बाह्मणं वा भोजयेत् ॥

अथ प्रथमश्राद्धस्याष्टकया धर्मी व्याख्यातः॥ १॥

दे०। अथशब्द आनन्तर्यार्थः। यदुक्तं। शुचिभूत्वा पितृभ्यो दद्यादिति।
तत्राग्न्युत्पत्यनन्तरमेव प्रथमश्राद्धं क्रमप्राप्तमिप नोकं विकतेः प्रकृतितन्त्रापिक्षितया प्रकृतितन्त्रपिक्षानं विना दुरिधगमत्वात्। अष्टुक्ताविकाराणि हि सर्वश्राद्धानि। प्रकृतौ ज्ञातायां ज्ञायन्त इत्यष्टकानत्तरं शुचिभूतस्यैकादशे ऽहिन प्रथमश्राद्धमधुनारोप्यते। किं च प्रथमश्राद्धस्यामङ्गलप्रायत्वेन लोके प्रसिद्धत्वात्प्रचुरपुरुषार्थाभिहिताग्न्याधानान्तरमभिधानं न कृतमित्यप्याहुः। अत प्रवाधश्चिमे मङ्गलमित तन्त्रेण द्योतयतीति वर्णयन्ति। अतश्चायमर्थः। अथ प्रकृत्यिधगत्यनन्तरं प्राप्तप्रस्तावस्य प्रथमश्चाद्धाभिधानस्य सामान्येनाष्टकया धर्मो व्याख्यात इतिकर्तव्यता विध्यन्त इत्येवंभावः प्रकार इति पर्यायः॥

ब्र०। प्रेतैकोदिष्टेेेेेे खुतूनां पत्यृतस्य धाम देवा प्रावाण इत्यष्टकास्थाली-पाकहोमः ॥

एकवन्मन्त्रान्हेत् ॥ २ ॥

दे । पकोद्दिष्टत्वादतिदेशप्राप्तस्य मन्त्रगतस्य पितृनाम्नो बहुवचनान्त-स्यैकवचनमृहेत् । पकेनार्थेन तुल्यमेकवत् ॥

पेश्यः प्रातरित्यनियमः ॥ ३ ॥

दे०। अष्टकायाः पशुपक्षे च पेश्यो ऽवदानस्थाने चोदिताः ता अति-देशेन प्रथमश्राद्धे विकल्प्यमानपृथ्वतुकाम्पित्वेन प्राप्ताः सत्यो

^{1.} Cp. XLVI. 1. 2. Thus D and C; •श्राद्धस्य मङ्गलप्रयतन AT. 3. ? •पुरुवार्थार्थाभि (हि) ता॰ ATC, •पुरुवार्थाभिधाग्न्या॰ D. 4. Cp. LXI. 1-5. 5. Cp. LXII. 3.

नियमभावविशिष्टभावा¹ उच्यन्ते पेशीषु खेच्छा कर्तव्या न वेति । पेशीद्वारेण च पशौ खेच्छोक्तिरियं विकल्पपक्षे हि पाक्षिको नियमः स्यात् । एवं प्रकृतावन्वष्टक्यं प्रातक्कं । तस्याप्यतिदेशेन नियम-प्राप्तस्यानियम उच्यते ॥

ब्र० । यद्यपि शुरुक्तस्तस्य विधे नियमस्त्वङ्गारश्रतानां पेशीनां स्थाल्या-मेवावदानानि प्रकृतिवदाश्रपयेच्छ्वोऽन्वष्टक्यस्य चानियमः॥

तिस्रः कर्ष्यः कुर्यात्त्रिष्वग्निषु कृत्वेकैकं पिण्डम्रुत्सृज्य प्रथमामन्नस्य पूरयेद्धिमध्विति द्वितीयां घृतमांसमिति तृतीयाम् ॥ ४ ॥

दे० । त्रिष्वग्निषु यथाप्राप्तहोमान्छत्वा पित्रुद्देशेनैकस्यां कर्ष्वामेकैकं पिण्डं क्षिपेत्पृथिवी द्विंरिति मन्त्रेणावृत्तिभाजा । तत्र प्रथमामन्नस्य नाना-प्रकारस्य हविष्यस्य भागेन पूर्येत् । द्वितीयां तु द्धिमध्विति पूरयेत् । निपातानामनेकार्थत्वात् । इतिशब्दः करणशक्तिप्रधानोऽधि-करणशक्तिप्रधानान्तः शब्दवत् द्धिमधुभ्यां द्वितीयां पूरयेदित्यर्थः । घृतमांसमिति तृतीयां पूरयेदिति समानं पूर्वेण । वपाक्षीरादिपरि-षेकोऽपि प्रकृतिवत् ॥

एवं मासि मासि ॥ ५॥

दे । प्रतिमासमेषेव कर्तन्यता । नवश्राद्धानामित्यतिदेशार्थः॥

एवं सांवत्सरिकम् ॥ ६ ॥

दे०। संवत्सरे भवं सांवत्सरिकं। सिपण्डीकरणमप्येविमत्यतिदेशार्थः। चतुर्थं पिण्डमुत्सृज्य त्रैधं कृत्वा पिण्डेषु निद्ध्यात्संसृजतु त्वा पृथिवी वायुरिपः प्रजापितः संसृज्यध्वं पूर्वेभिः पितृभिः सह। समाना वः सं वो मनांसीति ॥ ७॥

दे०। सिपण्डीकरणे विशेषमाह । चतुर्थं निद्ध्यात्। अर्थात्पतः पितामहप्रपितामहानां दद्यात्। भागनिधाने मन्त्रानाह। संस्रुजत्वि-त्यनेन सहान्तेन समाना व इत्यादिना च त्रयेण प्रक्षिपेदेकैकत्रे-त्यर्थः। तत्र शाखान्तरीया प्रथमा पठिता॥

^{1.} नियमभावेन विशि AT. 2. ? Could be read also गुरुकुस्तस्य

एवमुद्कानि ॥ ८॥ ६६॥ (५।१२)

- दे०। पाद्यान्यर्घाणि च चतुर्थे पात्रे पिण्डवित्पतृपात्रेषु अनेनैव मन्त्र-त्रयेण निद्ध्यादित्यितिदेशार्थः । · · · · पश्चादावाहनाद्यपस्थानान्तं कृत्वान्वष्टक्यादिवत् ॥
- दे०। उक्तं सर्वश्राद्धानामष्टकाविकारत्वं । तत्र यानि पञ्चम्यादौ पुत्रकामादिश्राद्धानि लोके प्रसिद्धानि यानि च नान्दीमुखप्रभृतीनि
 विवाहोपनयनतीर्थयात्राविदेषप्राप्तिविद्धद्वरद्विजोत्तमगृहगमनादिनिमित्तानि विश्वजिद्धिकरणनयकल्पितस्वर्गफलानि तानि प्रथमाष्टकाप्रकाराणि। यानि तु भिणतिनिमित्तान्येवानन्तरकथितस्वरूपाणि
 मेदोधृतकुल्यादिपितृतर्पणाद्यर्थवाद्वलेन मांसविदेषसाध्यानि तानि
 द्वितीयमांसाष्टकाविकारित्वेन गम्यन्ते यानि तु पिण्डान्वाहार्यदाव्दवाच्यान्यमावस्याद्वाद्द्यीसंक्रान्त्यादिनिमित्तकान्युक्तनयेन स्वर्गफलकानि नित्यानि च होमाग्निष्टोर्मानद्र्यनेन तानि च मांसाष्टकाविकारित्वेन अर्तीयन्ते। तदेतन्द्वेदत्रयं क्रमेण भणति॥

अथेतरस्य श्राद्धस्याष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ १॥

दे०। अथेत्यानन्तर्यार्थः प्रकृतिज्ञानपूर्वकस्य विकृतिज्ञाने निद्दितित्वात्। इतरस्य नान्दीमुखादेरमांससाध्यत्वपक्षो धर्म इतिकर्तव्यतादिपर्या-योऽष्टकया प्रथमया व्याख्यातः। प्रथमाष्टकाप्रकारत्वमेव व्यङ्क्तमाह। इ०। अथेतरस्येति पराश्राद्धामावस्याश्राद्धं वर्जयत्वा प्रतश्राद्धस्विण्डी-

क्रण । अयतस्थात पशुश्राद्धामावस्याश्राद्ध वजायत्वा प्रतश्राद्धसावण्डा-करणनान्दीमुखाव्दिकस्य कर्तव्यस्य ॥ अथेतरस्य श्राद्धस्यत्युक्तव्य-तिरिक्तसांत्वसरिकादभ्यदयिकादिश्राद्धादीनां प्रथमपञ्चकविधिः ॥

^{1. •} इकान्वित्वं D. 2. We expect rather अप्राह्का 3. प्रतिकृति ACT. 4. In Br. (the Bombay Ms.; the Lahore Ms. is of no help) all is confused. Here comes first chapter LXVII without any commentary and numbered 16 (read 66). Then follows the text of chapter LXVIII, numbered 67. Then a part of the bhāṣya given by me under LXVII. 1 (first part). Then comes the text of chapter LXIX, without any number. Then immediately the bhāṣya given by me under LXVII. 2, then the one under LXIX. 1, then the one given under LXVIII. 1 and lastly the one given by me under LXVIII. 1 (second half).

प्रथमेन पश्चकेन ।। २।।

दे०। आज्यमिति स्थितमेव॥

ब्र० । अत्राभिहोमविहितपञ्चकनिर्देशात्त्रत्संबन्धस्थालीपाकहोम ,उपल-स्यते ॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ ३ ॥

दे०। संप्रदानमपि सिद्धमविचारितमेव । सर्वप्रकृतिविकृतिसाधारण-त्वात्॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ॥ ४ ॥ ६७ ॥ (५ । १३)

दे०। पूर्वेणाष्टकाप्रकारेण कर्ष्करणादिनेति विशेषेण व्याख्यातं कथितं पूर्वैः॥

अथेतरस्य पशुश्राद्धसाष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ १ ॥

ब्र०।श्रोत्रिये गृहमागते मधुपर्कवत्तूणीं पशुं संज्ञप्य यच्छ्नादं तत्पशु-श्राद्धम् ॥

मध्यमेन पश्चकेन ॥ २ ॥

दे०। प्रधानहोम इति शेषः॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ ३ ॥

दे०। गतार्थम्॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ।। ४ ॥ ६८ ॥ (५।१४)

अथेतरस्य मासिमासिश्राद्धसाष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ १॥ दे०। इतरस्य प्रथममासव्यतिरिक्तस्यामावस्यादेस्तृतीयाष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ अस्य पिण्डान्वाहार्यमिति संज्ञा सिद्धा ॥ । । पिण्ड-दानानन्तरं ब्राह्मणभोजनाहरणात्प्रधानादन्वर्थिकीयं संज्ञा ॥

ब्र०। मासिमासिश्राद्धस्यामावस्यानुपलक्ष्यते ॥

उत्तमेन पश्चकेन ॥ २॥

^{1.} Cp. LXI. 6. 2. DC give now as bhāṣya the passage which TA subjoin on LXIX. 1. 3. This passage in TA only 4. Cp. note on LXVIII. 4. 5. ॰ प्रसिद्धा DC. 6. ॰ न्वधिकी DC.

२८० काउकगृह्यसूत्रे ६९। ३-७०।४॥ (५।१५। ३-१६।४॥)

दे०। तृतीयेन पञ्चकेनाज्यभागान्ते स्थाळीपाकस्य होमः तृतीयाष्टकावत्। आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ।। ३ ॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ॥ ४ ॥ ६९ ॥ (४ । १४)

दे०। गतार्थं ॥ अन्ये तु पूर्वेण निपरणमिति सर्वत्रेदमर्थं व्याचक्षते।
पूर्वेण पृथिवी द्विरिति न तूत्तराभ्यामिति नियमार्थमेतत्। इदं
त्विख्ठार्यजनानुष्ठानविपरीतं। किं चैकोद्दिष्टत्वं चापतेदेवं। उक्तं
हि। वसवः पितरो भूम्यिधपतयो रुद्राः पितामहा अन्तरिक्षपतयः
आदित्याः प्रपितामहास्तृतीयलोकाधिपतयः। तत्र पितृप्रकाशसमर्थत्वात्प्रथममन्त्रस्य मन्त्रलिङ्गबलेनैकोद्दिष्टत्वं प्राप्नोति। मुनिवचनबलेन त्वन्यत्र विनियोगो नास्ति क्षीणत्वादर्थापत्तेरन्यार्थत्वेन
वचनस्योपपन्नत्वात्॥

दे०। एवं शुचिर्भूतः पितृभ्यो दद्यादिति² प्रसक्तानुप्रसक्तं निर्वर्त्यं फाल्गु-नीपाकयञ्जमविशिष्टमाह् ॥

अथ फाल्गुन्यां तैलापूपस्य जुहोति ॥ १ ॥

दे०। फाल्गुनीमासि पौर्णमासी। तस्यां तैलपकेन गोधूमादिमयेनापूपेन होमः कर्तव्यः । अथराव्दः श्राद्धानन्तरतां भणन् श्राद्धप्रकरण-निवृत्तिस्वस्त्ययनभविष्यत्त्वद्योतनद्वारेण मङ्गलमभिद्योतयित । अधुना जुहोतिराव्दश्रवणात्पाकयञ्चतन्त्राभावराङ्कानिवारणाय यञ्च-प्रतीतये देवतामन्त्रं चापूपहोमं च दर्शयित यञ्चहोमान्तत्वोपदर्शनाय।

अर्थमा देवता ये ते अर्थमित्रिति ॥ २ ॥

दे०। अपूपमन्त्रे अर्थमा देवतासंबन्धश्च यवस्य शरीरं । ये ते अर्थम-न्निति मन्त्रः॥

अथेन्द्राण्याः ॥ ३ ॥

दे०। जुहोतीत्यनुषज्यते। द्रव्यमन्त्रो त्वत्र वक्ष्येते प्रकरणसमाप्तो ॥ प्रससाहिष इति तुण्डिलस्य जुहोति ॥ ४॥ दे०। तुण्डो विद्यते यस्य स तुण्डिलो मध्योन्नतः पुरोडाशाकृतिस्त-

^{1.} This stara has fallen out in the Mss. of Devap'la. 2 Cp. XLVI. 1. 3. Cp. stara 6. 4. Thus T; उपदा ACD.

ण्डुळिपिष्टादिपकः किळाटळोपिकादिर्वां तेन¹ प्रससाहिष इति मन्त्रेण जुहोति॥

गोलका रुद्रदेवत्याः ।। ५ ॥

दे०। गोलका यवमयत्रीहिमय गोला इति प्राकृतभाषया प्रसिद्धाः। ते रुद्रदैवत्याः कर्तन्याः। मन्त्रो हि रुद्रलिङ्गको³ ऽर्थात्॥

अदितिर्द्यौरिदितिरिन्द्राणी पत्येत्योदनयोः शाकपललाक्तयोः ॥ ६। ७०॥ (५।१६)

दें । पादद्वयोद्धृतावोद्नो । तयोरेकं शाकेनाभ्यज्य मिश्रीकृत्यादितियौं-रदितिरन्तिरक्षिमित्याद्धितं जुहुयात् । द्वितीयं तु पललेन तिल-तण्डुलचूर्णनिर्मितेनाभ्यज्येन्द्राण्याः पूर्वोक्ताया इन्द्राणी पत्येत्या-दिमन्त्रेण जुहुयात् । तदेवं पञ्च हर्वीषि ॥

ब्र० । अर्थमा इन्द्राणी इन्द्रः रुद्रः अदितिरिति पञ्च फाल्गुन्यद्रेवताः । पात्रप्रयोगकाले तैलशाकपललाकं तिलानुपसादयेत् । अर्थमणे जुष्टं निर्वपामीति तैलापूपस्य विहिणां निर्वपेत् । इन्द्राण्ये जुष्टमिति स्थालीपाकस्य । इन्द्राय जुष्टमिति तुण्डिलस्य । रुद्राय जुष्टमिति गोलकत्रयस्य । अदित्ये जुष्टमिति स्थालीपाकस्य । एवमेव प्रोक्षणं । तिलानां पिष्टानामग्नौ तप्तानां निष्पीडितानां पृथक् तैलं कृत्वा तैलेन हविरासादनकाले ऽपूपमक्त्वासादयेत् । पललेनेन्द्राण्याश्चरं कल्केनादित्या आज्यभागान्ते हुते ये ते अर्थमित्रिति तैलापूपस्यान्वाय प्रधानाहुतिः । इन्द्राणी पत्यिति पललाकस्य चरोः । प्रसस्याहिष इति तुण्डिलस्य । मृडा नो रुद्रेति समवदाय गोलकानां ।

^{1. ॰}पिकादिना वा तेन AT. 2. ॰देवत्याः the Mss. of Devapāla, ॰देवता Br. (continuous text) and a Bombay caka.
3. The Mantra for the oblation to Rudra is not mentioned? according to Dev. and Br. it is Kāth. XL. 11: 145. 15-16.
4. The first mantra, not in the printed text of the Kāthaka, belongs probably to the Katha-āranyaka; it is identical with Taitt. ār. I. 13.2 (6).
5. ॰पलाला॰ the Mss. of Devapāla.
6. प्लालेन D only.
7. Cp. sūtra 2.
8. कल्पेनादित्याज्य॰ the Bombay Ms., कल्पेनादित्या आज्य० the Lahore Ms.

अदितिर्द्यौरिति कल्काकस्य¹ चरोः। ततः तन्त्रसमाप्तिः॥

गावो भग इति द्वाभ्यां गोयज्ञस्य ॥ १ ॥

- दे०। गवां प्रस्तानां स्वास्थ्यं पुनः सगर्भग्रहणाद्यर्थाः वसन्ते यज्ञो गोयज्ञः। अश्रुतद्रव्येषु चाज्यं हविः चतुर्गृहीतं यवत्रीहिनिर्मितं वा यवकादिदृष्टार्थेषु लोके स्वस्त्ययनेषु प्रवृत्त्यर्थत्वात्प्रायेण च स्रुवेण होम उपनयनादौ दृष्टार्थानि श्रावण्यष्टकादिप्रभृतीन्यदृष्टार्थान्यि। अत्रैवावसरे प्रथमफलकर्मार्थं स्वस्त्ययनमाह ॥
- व०। गोयक्षे गोमङ्गल्यमिति कदमीरेषु प्रसिद्धः । गोयक्षे च हलानि योजयन्ति प्रथमे वसन्ते हिमापगमे । यक्षदाब्दो ऽत्र तन्त्रं ॥ गोम-ङ्गल्यक्षादीनां रात्रियक्षादीनां सर्वेषामाज्यधान्या³ एवावदायाज्य-प्रधानाहुतीर्यथोक्तं जुहुयात् । अत्र सर्वत्राज्यं हविः । आज्यभा-गान्ते चतुर्गृहीतेन प्रचारं । गावो भगो न ता अर्वेति गोमङ्गले प्रधानम् ॥

सीरा युञ्जन्तीति तिसृभिरायोजनीयस्य ॥ २ ॥ दे०। जुहुयात्सीरा युञ्जन्तीत्यादिभिस्तिस्तिभिर्काभिर्काभः॥ प्रथमोत्तमाभ्यां युनक्ति ॥ ३ ॥

दे०। सीरा युझन्तीति या प्रथमा गायत्री पूषा युनिक्तित च योत्तमा हिपदी त्रिष्टुप् ताभ्यां यागानन्तरं बळीवदीन्युनिक्त यूपैः संयोज्यन्तीत्यर्थः। युनिक्तयोकत्रवतीतिशब्दी बळीवदीनां यूपसंयोजने रूढी॥

मध्यमया फालम् ।। ४ ।। दे० । युनक सीरेति मध्यमया फालं युनिक ॥ युनं सुफाला इति प्रदक्षिणं द्वे कृषिति ॥ ५ ॥ दे० । युनं सुफालेत्यादिकयची प्रदक्षिणं कृत्वा द्वे सीते कृषन्ति ॥

^{1.} Thus the Bombay Ms., कल्पाकः the Lahore Ms. 2. सदर्भः ACT. 3. ०घान्यामेवाः the Ms. 4. यागान्तरं or युगान्तरं the Mss. 5. The Mss. of Dev. consequently फलम्। 6. The Mss. of Devapala have the plural.

लाङ्गलं पवीरविमत्यपरे हे ॥ ६ ॥

दे । लाङ्गलं पवीरविमत्यादिकयर्चान्ये द्वे सीते कृषन्ति ॥

व्र०। सीरा युञ्जन्ति युनक सीरा पूषा युनिक्त्विति तिस्रभिः। तदेव द्विपदा संतृतीया । प्रधानाहुतिषु हुतासु सीरा युञ्जन्ति पूषा युनिक्त्वत्यनङ्वाहौ युनिक । युनक सीरोति फालं। कर्षणं यथो-क्तवत्। कर्मणि समाप्ते घृतेन सीतेति वतुर्गृहीतेनाज्यस्य प्रधानं। ततस्तन्त्रसमाप्तिः। पतद्गीमङ्गलम् ॥

घृतेन सीतेति सीतायज्ञस्य ॥ ७ ॥

दे० । घृतेन सीतेति मन्त्रेण सीतायज्ञस्य जुहुयात् । कार्त्तिकशुक्कद्वाद्द्रयां यववीजवयनोपक्रमाय सीतायज्ञस्यार्येषु प्रसिद्धो यत्र वीरणादि-मयो सीता कुमारी देवता विरच्यते ॥

या ओषधय इति बीजवपनीयस्य ॥ ८॥

दे । बीजवपनं यस्य स बीजवपनीयो यज्ञः । तस्य या ओषधय इति जहयात । सीतायज्ञानन्तरमेवैष यज्ञस्ततो यवबीजवपनम् ॥

ब्र०। या ओषधय इति यदा बीजानि उप्यन्ते॥ विम्रच्यध्वमिति विमोचनीयस्य॥ ९॥

दे०। अत्रापि प्रयोजनार्थीयस्तद्धितः। विमुच्यध्वमित्यादिना विमोच-नीययञ्चस्य जुहुयात्। सर्ववीजयपनसमाप्तावयं यञ्चः स्वस्तये॥

ब्र०। विमुच्यम्बिमिति यदा बलीवर्दाहले समाप्ते विमुच्यन्ते ॥

त्रातारमिन्द्रमिति द्वे पर्ययणस्य ॥ १० ॥

दे०। पर्ययणं खलगाप्तानां बीहीणां श्लोदनं बलीवर्दचरणैर्गाहनं यत्र गाहिकेति प्रसिद्धिरार्याणां तत्प्रयोजनस्य यश्चस्य त्रातारमिन्द्रमि-

^{1.} Thus the Ms. 2. Br., then, combines the first words of sutra 7 with the preceding. So is also his interpunction in the continuous text: अपरे द्वे। घृतेन सीतेति । सीरायज्ञस्य (sic!) या ओष् etc. 3. व्यपनक्रमाय D, व्यपनोक्रमाय AT, वपनोपनोक्रमाय C. 4. ेसिद्धे: D. 5. व्यपनि Br. 6. Thus the Lahore Ms. and a Tuebingen Ms.; फले the Bombay Ms. 7. ेर्गहनं CD.

त्यादिना द्वयेन जुहुयात् । पर्याणे द्वे साधने इति तु सूत्रान्वयः ॥ ब्र० । त्रातारामिन्द्रमुयो जञ्च इति च धान्यादिक्षोदनारम्भे ॥ एवं प्रथमोद्वपनस्य ॥ ११ ॥

दे०। प्रथमोद्वपनं त्रीह्यादीनां नवनिष्पन्नमाद्यं वापं । तत्प्रयोजनस्य त्रातारमिति द्वे साधनभूते ऋचौ ॥

ब्र०। पताभ्यामेव प्रथमं खलादिधान्यं गृहं वा कोष्ठागारं नीयते। काष्ठा-गाराद्वा यदा वसन्त आनीयते॥

उदुत्तमं मुमुग्ध्युदुत्तमं वरुणेति वरुणयज्ञस्य ।। १२ ॥

दे०। तडाकप्रतिष्ठाकाले ऽयं चरुणयञ्जः॥

ब्र० । उदुत्तममिति द्वाभ्यां नवस्नाततडाकादौ ॥

सं वरत्रान्हिरण्यकोशमवटमिति कृपयज्ञस्य ॥ १३ ॥

दे०। नवकुपप्रतिष्ठाकाले ऽयम्॥

ब्र॰। इति नवकूपप्रतिष्ठायाम्॥

प्र वां दंसांसीति मण्डपानाम् ॥ १४ ॥

दे०। तमेव यश्चं कृत्वा कृपसंस्कारार्थं मण्डपानां । यवमयानां हुत्वा शेषं भक्षयेदिति शेष इति माथुरप्रभृतयः । अन्ये मण्डपानामिति पाठं दृष्ट्वा व्याचक्षते किल मण्डमुद्कमुच्यते । मण्डं पिबतीति मण्डपः सेतुर्नद्यादितरणोपायः । तस्य प्रतिष्ठार्थं यश्चं कुर्यात् । प्र वां दंसांसीति मन्त्रेण होमान्तं । कश्मीरेषु च पतद्वाहुल्येन कर्म दृष्टमित्यादित्यदर्शनेन व्याख्यातम ॥

ब्र०। मण्डपं सेतुप्रतिष्ठादिकं प्रासादिकं । प्र वां दंसांस्यतारिष्मेति⁷ चित्रमण्डपादिषु प्रतिष्ठायां । सेतुप्रतिष्ठायामित्यादित्यदर्शनभाष्यम्॥

^{1.} The first three words not in Br. 2. वर्णयज्ञेष्टः the Mss. of Devapāla. 3. Possibly this was the reading of the sūtra text. 4. The second mantra, not in our Kāthaka texts, corresponds, exc. The first word, with RS. X. 101.6 and TS. IV. 2.5.0 5. औ CD. 6. माध्र D. 7. Acc. to Br., then, not only Kāth. XVII. 18: 262. 10-11 but also 262. 12-13 is to be used. The Mantrabhāsya of Devapāla is incomplete here.

देवेभ्यो वनस्पत इति वनस्पतियज्ञस्य ॥ १५ ॥ दे०। फलिततरुरोपणकाले ऽयम ॥

ब्र०। इति वृक्षरोपणे॥

वनस्पते वीड्वङ्ग इति रथयज्ञस्य ॥ १६ ॥

दे०। नवनिर्मित्रथारोहणार्थम्॥

व्र०। नवरथारोहणे॥

धन्वना गा इति द्वाभ्यां धनुर्यज्ञस्य ॥ १७ ॥

दे०। धनुषो ग्रहणकाले मासवेधकाले चायं क्षत्रियाणां प्रथमकल्पेन। एवं कृष्यकर्म² वैक्यानामुक्तमिति² क्षेयं। तेषामेव³ कृषिवृत्तिस्मर-णात्। अनुकल्पेन त्वन्यत्र यद्कम्॥

ब्र०। इति नवधनुर्प्रहणे ॥

रात्री व्यख्यदिति द्वाभ्यां रात्रियज्ञस्य ।।१८॥७१॥ (५।१७)

दे०। जागरणसमये ऽयम्॥

ब्र०। रात्री व्यख्यदुव ते गा इति रात्रिजागरणादौ ॥

सम्रुपहते ऽद्भुते वा शान्त्यै शमीं शमुकं शाम्यवाकमश्वत्थप्रक्ष-न्यग्रोधोदुम्बरं दुर्वां च प्राचीनप्रसृतानि षड् दर्भपिञ्जूलानि सुमनसश्चापामार्गं सर्वबीजानि सीतालोष्टं गोमयं हिरण्यं वल्मीक-वयां चाद्भिः संसृजति सं वः सृजामीति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ दे०। सम्यगुपघातः समुपहतं । न्याधिदुर्भिक्षरात्रूदयादिभिः । तस्मि-न्वेत्यद्भुते वा । अद्भुतमकालोत्थमुल्काधूमकेतुगगनाङ्गनपटहरणा-कर्णदुःस्वप्नाद्यनिष्टसूचकं^ड तस्मिश्च सति । शान्स्यै शान्त्यर्थे । शम्यादीनि षोडश द्रव्याणि मृत्पिण्डात्मके ऽद्भिः सह संस्रजति⁹ मिश्रयतीत्यर्थः । वानस्पत्यान्यन्तर्भावयतीत्यर्थः 10 । पूर्वमेवोद्धृत्य

^{2.} कृषिकर्म AT; °कर्माणि 1. ? Thus ACT; सामवेध ° D. 3. • वं D. 4. रात्री • Br. वैश्यानामुक्तानीति D. Br. (and cp. his bhasya), a Tuebingen and a Bombay rcaka, and of the Mss. of Devapala D; श्राम्बुकं AT and perhaps C. 6. शम्य D. 7. oदयादि: CD. 8. oिनष्टके सुचके ATC. सं om. AT. 10. Thus D; वानस्पत्थानि तु दर्भानीत्यर्थ: ACT. सं om. AT.

व्र०। अथ समुपहते देशविभ्रमादौ पुरुवकृते उद्भुते वा साक्षिस्पन्दनदुः-स्वप्तदर्शनादौ दुष्टस्चक अध्यात्मिके दोष उपलक्षिते तिव्वरासार्थे शमीशमुकादीन्षोडश सं वः सृजामि सं या व इत्यद्भिः संसुज्य॥ या ओषध्य इत्यनुवाकेन संयूयापास्मदेत्विति चतसृभिः संप्रो-क्षणम् ॥ २॥

दे०। संयौत्यालोडयतीत्यर्थः । अपास्मदेत्वित्यादिभिश्चतस्तिर्फ्राभि-राज्यभागान्ते संप्रोक्षणं तावदेकं कुर्यात् । अथ कस्येदं प्रोक्षणं । ऋषभाजपुरुषरथगृहक्षेत्रप्रभृतेः तथा सदाचारात् । पारं पर्यव-शायात आचारो वेदपूर्वकः प्रमाणं वेदसंयोगभाजामाचमनादिवत्॥

ब्र०। या ओषधय इत्यनुवाकेन संयौति। ततः शम्यादिभिरपामार्गान्तैः कूर्चे कृत्वा तेनापासमदेत्विति चतस्यभिगृहाणि बहिरन्तश्च संयोक्ष्मिते। बाहिस्तिन्त्रकमाज्यमुत्पाद्य होमस्यात्र नाम्नानात्त्रिकादिभिः स्रवेणाहुतिचतुर्विशतिः। दुरिष्टोपशान्त्यर्थे। यथाशाक्ति ब्राह्मणभोजनम्॥

देवाद्भुतेषु यन्नो भयमित्यष्टर्चेन स्थालीपाकस्य जुहोति यदेवा देवहेडनमिति तिसृभिर्भद्रं कर्णेभिरिति चतसृभिरैन्द्राग्नं वर्मेति च ।३ दे०। देवाद्भुतेषु देवाश्रयेषु चन्द्रार्कादिदोषेषु भयनिमित्तेषु सत्सु

^{1.} कूर्चे D. 2. The last half of the sūtra proper is omitted by Devapāla. 3. संयोत्या the Mss. 4. Emended; oिद्मिस्तिस्मि the Mss., but in his Mantrabhāsya Dev.: अपास्मदेखि:ते प्रोक्षणे चतसः। 5. Emended; ऋष्वभाजन C, ऋषिभाजन AT; इष्टभाजन D, but above the line: अश्वभाजन । 6. Thus a Tuebingen Ms.; the Bombay copy runs: ततो दर्भ-पिञ्जूकै: शम्यादिभिश्च संप्रोक्षणे वा प्रयोगं प्रस्तरमिव कृत्वा। 7. See Appendix VIII. 8. The words ऐन्द्रामं वर्मेति च not given by Devapēla, but he explains this mantra in the bhāsya following on this chapters.

यन्नो भयमित्यष्टाभिर्ऋग्भिः स्थालीपाकेनाष्टाहुतीर्जुहुयात्। तदनन्तरं यद्देवा इत्यादिभिस्तिस्रभिस्तिस्र आहुतीः स्थालीपाकस्य जुहुयात्। तदनन्तरं भद्रं कर्णेभिरिति चतस्र अन्या आहुतीः स्थालीपाकस्य जुहुयात्॥

ब्र० । देवाद्भुतेषु यन्नो भयमित्यष्टर्चनिर्दिष्टेषु दिन्यान्तरिक्षभौमेषु च लक्षितेषु भयेष्वलक्षितेष्वप्तये यविष्ठायाद्यये वायवे सूर्याय विश्वेभ्यो देवेभ्य इन्द्राग्निभ्यामिति चर्ष निरुप्याज्यभागान्तं हुत्वा ॥

उक्तं संत्रोक्षणम् ॥ ४ ॥

- दे०। अस्मिन्नवावसरे पूर्वोक्तमेव अपास्मदेत्विति चतस्राभः संप्रोक्षणं द्वितीयं कुर्यात्॥
- ब्र० । पूर्ववत्संभारिमश्रीकरणादिसंप्रोक्षणान्तं कृत्वा यन्नो भयमित्या-दिभिर्यथोक्ताभिः षोडशभिर्ऋग्भिः षोडश प्रधानाहुतीर्जुहुयात् । ततो ऽपास्मदेत्विति चतस्रभिर्द्धितीयं संप्रोक्षणम् ॥

धूर्भिरुपधूर्भिश्च हुत्वा पुनः संप्रोक्षणम् ॥ ५ ॥ ७२ ॥ (५।१८)

- दे० । स्थालीपाकानन्तरमृतुतिथ्यादयः प्रागुक्तनयेन स्विष्टकृदङ्गभूताः कर्तव्याः । ततो धुर उपधुरश्चान्या आहुतयः कार्याः । ततः स्विष्ट-कृदादितन्त्रं समापनीयं। ततस्तृतीयं प्रोक्षणं कर्तव्यमिति तात्पर्यतो श्रेयम् ॥
- ब॰ । अग्निर्मूर्धेति चतस्मिरूप प्रयन्त्वित द्वाभ्यां कदा चन स्तरीरसीति च द्वाभ्यां सुवेण हुत्वा तृतीयं पूर्ववत्संप्रोक्षणं । तत ऋतुतिथि-यागादितन्त्रसमाप्तिः॥

राका होलाके³ ॥ १ ॥

दे० । होला कर्मविशेषः सौभाग्याय स्त्रीणां प्रातरनुष्ठीयते । तत्र होलाके राका देवता । मन्त्रलिङ्कात् । यास्ते राके सुमतय इत्यादि । अन्ये तु व्याचक्षते । पतत्सौभाग्यार्थं कर्म कचिद्देशे राकाशब्देन प्रसिद्धं

^{1.} Thus Donly; oमन्त्रं the other Mss. 2. Cp. note on XLVII. 13. 3. Or (Cp. Devapāla on this sūtra) राका-होलाके as a Dvandva; but Br. in his continuous text has: राका हालाक इन्द्राणीं। 4. Kāṭh. XIII. 16: 199.19—20.

कचिद्धोलाकराब्देन तथा देशविशेषे कचित्सुखकुमारी होलेत्युच्यते। अतः शब्दभेदादौपाधिकं भेदमाश्रित्य राका च होलाका चेति राकाहोलाके द्वन्द्वः। वक्ष्याम इत्यध्याहारः। राकाहोलाकापर्यायं कुमारीसुखार्थं यक्षं विवाहोपक्रमप्रसिद्धानुष्ठानं वक्ष्याम इत्यर्थः। तमेवाह॥

वर्षः होलाको मध्यदेशे प्रसिद्धो यथा काश्मीरेष्वाश्वयुज्यां रात्रौ गृह-द्वारोपान्तेष्वग्निप्रज्वालनं । तत्राज्यभागान्तं हुत्वा यास्ते राक इति चतुर्गृहीतेन प्रधानाहुतिः । ततस्तन्त्रसमाप्तिः ॥

इन्द्राणीमासु नारिष्विति कुमारीणां यज्ञं यजेत् ॥ २ ॥

दे॰ । कुमारीणां सुखार्थं प्रसाधनस्थाने आज्यभागान्ते यज्ञं यजेद्दत्विक् चतुर्गृहीतेनाज्येनेन्द्राणीमित्यादिमन्त्रेण । अत ऊर्ध्वमृतुतिथ्यादि समानम् ॥

ब॰ । इन्द्राणीमासु नारिष्विति कन्यासंस्कारे पूर्ती विधिः ॥ देवता⁴ अप्रज्ञायमाना⁴ आग्नेय्या⁴ यजेद्वैश्वदेव्या वा ।। ३ ।।

दे० । इदानीं शास्त्रान्ते प्रकीर्ण यद्वशिष्टं तदाह । देवता....०देव्या वा । यत्र कर्माणे देवताविशेषो न प्रज्ञायते मन्त्रब्राह्मणवाक्यशेषेभ्यो बहु-देवतानाम श्रुतिसंमोहितत्वेन तत्राग्नेच्या अग्निदेवतकया कचिद्वै-श्वदेव्या वा यजेत् । व्यवस्थितविकत्येन । यथोपनयनचूडाकरण-प्रभृतिषु । आज्यभागान्ते प्रधानस्थाने ऽयमुपदेशः ॥

ब्र॰। तत्र भुवो यङ्गस्थेत्याग्नेय्या ये के च ज्मेति वैश्वदेव्या वा प्रधानं यथा सीमन्तोन्नयनचूडाकर्मादिषु ॥ स्वस्तिपुण्येष्वनादेशे त्रिकाः ॥ ४॥

दे० । स्वस्त्यविनाशः । तदर्थानि स्वस्त्ययनानि स्वस्तिशब्देनोच्यन्ते । पुण्यानि पावनानि संस्कारकर्माणि गर्भाधानाम्नप्राशनप्रभृतीनि । तेषु देवताविशेषस्य यत्रानादेशो ऽनुदेशस्तत्र त्रिकाः प्रधानस्थाने

^{1.} oभेदोपात्रिकं C and first hand of D. 2. oहोलाकपर्यायं AT. 3. Thus the Lahore Ms.; कश्मीं the Bombay Ms. 4. देवताप्रज्ञायमानाग्नेय्या Br. and thus also Ad. on XXXI. 6, XL. 16, but a nom. sing. would he incomprehensible. 5. Kāth. XVI. 15: 239. 8-9. 6. Kāth. XIII. 15: 197. 15-16.

कर्तव्याः । तद्योताश्च प्रधानेव ताः निकाः । पुनश्चत्वारो उनु-वाकस्था बार्हस्पत्ययाम्यरौद्रवारुणास्तव श्रिय इत्यनुवाके पिठताः ॥

ब्र०। स्वस्तिपुण्यकर्मसु यत्र नाम्नातो होमस्तत्र बाहिस्तन्त्रकमाज्यमुत्पाद्य स्रवेण त्रिकादिभिराहुतिचतुर्विद्यातिर्यथा स्नातकत्रते ॥

महान्याहतयो ऽष्टर्चं चात्र कल्पयति । श्राप्तिर्मूर्घेति चतस्र उपप्र-यन्तो अध्वरमिति द्वे कदा चन स्तरीरसीति द्वे धुरश्चोपधुर-श्चोपधुरश्च ॥ ५ ॥ ७३ ॥ (५ । १९)

दे०। स्पष्टोऽष्टानां विभागः । धुरश्चोपधुरश्च प्रधानस्थाने यष्टव्याः । शास्त्रान्ते मङ्गलार्थं धुरामुपधुरामभ्यासः । शास्त्रतदर्थप्रतिश्चानार्थाः चुष्टानावृत्तिर्हि परमं मङ्गलं तद्न्त्या द्योत्यते । शास्त्रान्तेऽपि मङ्गलो-पसंहार इष्यते ॥

व्र०। ओं॰ भूः स्वाहा । ओं॰ भुवः स्वाहा । ओं॰ सः स्वाहा । ओं॰ भूर्भुवः स्वः स्वाहा ॥ अग्निर्भू घेंत्याचा घुरश्चोपघुरश्चाष्टावृचः पाकयञ्चमन्त्रेषु

^{1.} Thus ATC (in D this passage is missing). Read perhaps: प्रधानदेवता: 2. Kāth. XL. 11; D reads: इत्यन् वाकद्वये. 3. Kāth. l.c. 145. 3-8 is the bārhaspatya trika, ib. 9-14 the yāmya, 145. 15-146.4 is the raudra, and 146. 5-12 (with the exception of 9-10, which does not belong to the text) is the vāruna trika. 4. This part of the sūtra proper is not found in the Mss. of Devapāla, but has been replaced by the bhāṣya 5. These eight verses (this aṣṭarca) comprise the dhūrs and upadhūrs, cp. rem. on XLVII. 13.

पठिताः। उपप्रयन्तो अध्वरमिति द्वे कदा चन स्तरीरसीति द्वे एताश्चतस्र उपभुरः॥ इति लोगाक्षिस्त्रे गृह्यपश्चिकायां पश्चमोऽध्यायः ॥

There is a third Ms. of काटकगृद्धपाञ्चका or काटकगृद्धपद्धतिः. It is numbered 618 in the "A Descriptive catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Government collection under the care of the Asiatic Society of Bengal." Vol. II. Vedic Mss. 1923. The last colophon of this Ms. as reproduced in the catalogue runs thus:—इति श्रीकाटके छोगाक्षिस्त्रे चरकशाखायां गृद्धपाञ्चिकायां पञ्चमोध्यायः । समाप्तेयं गृद्धपद्धविभैन्त्रसिंहता कृतिभीधवा-ध्यर्थुतनयन्न(ग्रह्मवस्त्र ॥ Bhagavad Datta.

^{1.} The colophon of Br. is, according to the Bombay Ms.: इति श्रीकाटके लोगाक्षिस्त्रे चरकशाखायं गृह्यपश्चिकायां पञ्चमो ऽध्यायः समाप्तः (in the Lahore Ms. the words चरकशाखायां and समाप्तः are not found.) ॥ समाप्तेयं गृह्यपद्धतिमेन्त्रसिंहताकृतिमाधवाध्ययंतनयः ब्राह्मणबरूस्य ॥ The syllable ध्व in the name माधवाध्ययं is not certain, the Lahore Ms. seems to have श्वः for the rest, even the name of the author is not wholly certain, it could also be read ब्राह्मणाबरूस्य The Ms. of Lahore is mutilated here.— The colophon of Devapāla is: इति चारायणीयमन्त्रभाष्यं भट्हरि-पाळपुत्रदेवपाळकृतं संपूर्णं समाप्तम् ॥

I. The mantras of II. 1.

इदमहमग्नौ समिधमभ्याद्धाम्यग्ने सर्वव्रतो भवामि ॥ इदमहमग्नौ समिधमाहांषे बृहते जातवेदसे । स मे श्रद्धां च मेधां च दीर्घ चायुर्जातवेदाः प्रयच्छतु ॥

- II. The Jaya-formulae of XXV. 133.
 आकृतं चाकृतिश्चाधीतं चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञातिश्च चित्तं
 च चित्तिश्च नाम च क्रतुश्च द्शश्च पौर्णमासश्च । प्रजावतिर्ज्ञयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तेभिर्वाजं वाजयन्तो जयम
 तेनेमा विश्वाः पृतना अभिष्याम स्वाहा ॥
- III. The Adhipatya-formulae of XXV. 153.
 अग्निर्भूतानामधिपतिः स मावतु तस्मै स्वाहा । यमः पृथिव्या
 अधिपतिः स मावतु तस्मै स्वाहा । वायुरन्तिरक्षस्याधिपतिः स
 मा० । सुर्यो दिवोऽधिपतिः स मा० । चन्द्रमा नक्षत्राणामधिपतिः
 स मा० । विष्णुर्दिशामधिपतिः स मा० । पूषा पर्थानामधिपतिः
 स मा० । त्वष्टा रूपाणामधिपतिः स मा० । सविता प्रसवानामधिपतिः स मा० । इन्द्रो ज्येष्ठानामधिपतिः स मा० । मित्रः सत्यानामधिपतिः स मा० । वहणो धर्माणामधिपतिः स मा० । खदः
 पश्चनामधिपतिः स मा० । बृहस्पतिर्व्रह्मणामधिपतिः स मा० ।

^{1.} This Appendix gives the mantras, that must belong, on the one side, to the not extant parts of the Kāthaka saṃhitā, brāhmaṇa and āraṇyaka, and, on the other side, to the Mantrādhyāya, belonging to the Grhyasūtra, see Introduction page VI. 2. Cp. TS. III. 4.4.—The introductory words of Devapāla: येन कमेणेत्सेंत् (कमेणेच्छेत् the Mss., but cp. TS. III. 4. 6.1) तत्र जयाञ्जुहुयादितीहापि विनियोगः prove, that the Jaya-formulae have made part of the Kāthaka and that a brāhmaṇa on them must have existed. 3. Cp. TS. III. 4.5, but here they are called abhyātāna (also in the Kausíkasūtra 137.42). The abhyātāna formulae according to the Kathas are contained in Kāth. XXXVIII. 12.

ब्राह्मणो वाचामधिपतिः स मा०। सोम ओपधीनामधिपतिः स मा०। समुद्रः स्रवत्यानामधिपतिः स मा०। अन्नं साम्राज्यानामः धिपतिस्तन्मावतु¹ तस्मै स्वाहा। गायत्री छन्दसामधिपत्नी सा मावतु तस्य स्वाहा। महतो गणानामधिपतयस्ते मावन्तु तेभ्यः स्वाहा। पितरः पितामहाः परेऽवरेभ्यस्ते नः पान्तु² ते नोऽव-न्त्वसिन्ब्रह्मण्यासिन्कर्मण्यसिन्क्षेत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायामस्यां देवहृत्यां स्वाहा॥

IV. The Sarasvatyanuvāka of XXV. 233.

Introductory remarks of Devapāla:

अत्रानुवाके ब्राह्मण आर्ष । अनुष्दुप् छन्दः । गन्धर्वाप्सरोराज-र्षिप्रभृतीनां चरितं द्यन्तरेण स्वरेण याभिगीयते ता गाथा इत्युक्तं । इह च सर्ववाप्रूपा सरस्वती तद्रूपेण च वधूरुपचर्यते ।

सर्गसमुद्भवा हिरण्यगर्भमनुप्रभृतयः पितरस्ते नः पान्तु ॥ 3. The text of this anuvaka is based on the following Mss:

^{1.} Thus the Mss. of Devapāla : Br. ॰ ज्यानामधिपात तन्मावतु ।
2. Devapāla explains : अवरेभ्यो निकटेभ्यः पितृपितामहादिभ्यो ये परे

^{1.} ATCD: the four copies of Devapāla with the

^{2.} Br.: the text of Br. according to the Lahore and Bombay Mss.

^{3.} T¹: a Tuebingen Ms., see Schroeder, die Tuebingen Katha Hss. page 7.; in śāradā writing, accented in the way which is usual with the Kathas.

^{4.} P¹: a Parisian Ms. (a socalled reaka), No. 786, equally accented.

^{5.} P2: another Parisian Ms., No. 230.

^{6.} Brl.: the Berlin rcaka.

^{7.} St.: the Stein Icaka (or rather Karmakandapad-dhati) from Oxford.

^{8.} Bo1: a Bombay rcaka.

^{9.} Bo*: another Bombay rcaka.

^{4.} Thus T; सवर्णेन ACD.

मनोमेघप्रभृतिश्च¹ गन्धर्वः । तद्रूपो वरः स्तुत्यर्थमुच्यते ॥
संरखित प्रदेमव संभगे वाजिनीवित ।
यां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायाम्यस्याप्रतः ।। १ ।।
दे० । सरस्वति इति । प्रेत्युपसर्गः । अवत्याख्यातेन संबध्यते । हे
सरस्वति सा त्विमदं कर्म प्राव गोपाय । सुभगे सर्विहतकारिणि । वाजिनीवित वाजिन्यः फलपाकान्ता ओषध्यः
तद्वती । स्तनियं सुरूपा वाप्रूपा सरस्वती वृष्ट्यादिद्वारेण
सा का । यां त्वामहं प्रागायामि शब्दयामि स्तामि । अग्रस्थितां ।
शब्दब्रह्मविवर्तत्वात् सारस्य सरस्वत्याश्च शब्दरूपत्वात् ॥

यांग्रें सर्व समभवद्यस्यां विश्वमिदं जंगत्। तामद्यं वाचं गास्यामि या स्त्रीणाम्रुत्तमं मनः॥ २॥

दे० । याग्रे सर्वे । तां चाद्यासिन्नहिन वाचं सरस्वतीं गास्यामि शब्दियध्यामि । या स्त्रीणामुत्तमं मनः । मानसं प्रकाशनं । प्रकाशात्मिका हि वाक् प्रकाशक्षं च हृद्यं चेतः । या चाग्रे प्रथमं सर्गादौ । सर्वे समभवत् 10 । सर्वे 11 विवर्तक्षा 11 बभूव । यस्यां चेदं वर्तमानं विश्वं सर्वे जगदिशिष्ठतम् ॥

यं इहं पूर्वे जना । श्रासन्पूर्वे । पूर्वतरेभ्यः ।

मूर्धन्व। १६तेम्यो गन्धर्वः पुरा देवेम्य आतपत् ॥ ३ ॥ दे०। य इह पूर्वे जनाः। ये इह जगित पूर्वे जना अभूवन् तत्पूर्व-तरेभ्योऽपि च पूर्वे तेभ्योऽपि पुरा गन्धर्वो मूर्धत्वान्नाम्नासीत् । किं बहुना। देवभ्योऽपि पुरा ¹³ य¹³ आतपत्। प्रकाशितवान्त्रस-

^{1.} घनोमेघ॰ T. 2. The correct reading is प्रगायामस्यमतः see Pāraskara gṛhs. I. 6.2. 3. फछानांकान्ता CT. 4. ०थिरनुनाम्पा TAC. 5. अमेस्थि० CT. 6. Thus CT; ०विवेतत्वात् D, वि(वृ)त्तित्वात् A. 7. सरस्य TAC. 8. षट् च रूप० C, षट् चडूप०
T. 9. ॰भरदा० D and P². 10. ०भरत् D. 11. सर्वविवरू० D. 12. The correct reading is preserved in the Mantrapāṭha 1.3.4: जनासः (instead of जना आसन्). 13. यः पुरा ACT.

रूप इत्यर्थः । गां सरस्वतीं धारयति वृणोति वा गन्धर्वः । सरस्वती वागात्मिकयमधिगीयमाना कन्या प्रजापतिरूपो गन्धर्वो वर इति प्ररोचनार्थः ॥

यं एति सर्वतः प्रांग्भ्यो दिग्भ्योऽधि पंतमानः । मूर्धन्वा १६तेभ्यो गन्धर्वः पुरा देवेभ्य त्रातपत् ॥ ४॥

दे०। य एति । यो वायुरूपः सन्सर्वत एति आगच्छिति । अधिपव-मानः आधिक्येन पवित्रीकुर्वन् । अतश्च प्रागादिभ्यो दिग्भ्य आगच्छतः प्राच्यादिभेदेन ² व्यपदेशभेदात् ³ भिन्ना वायवो भवन्ति । तेभ्योऽपि देवेभ्यो वायुभ्य ⁴ पुरा पूर्व मूर्धन्वान्गन्धर्व आतपत्॥

सं भगवो नं मिरिष्यस्यहं चेद्रिसि भेषजम् ।

मूर्धन्वा १६ते भ्यो गन्धर्वः पुरा देवे भ्य द्यातपत् ॥ ४॥

दे० । स भगवः । यः पूर्वोतपन्नः सन् । जीवात्मानमाह । प्राणाख्यो वायुः।

हे भगवः । भगवन् । जीव । स त्वं मरणधर्मापि न मारिष्यसि ।

यावदहमस्मि भेषजं तिष्ठामि । इन्द्रियेः सह । तेभ्योऽपि
देवेभ्यो योतनादिकर्मकेभ्यः प्राणिन्द्रियेभ्यः पुरा मूर्धन्वान्गन्धर्व आतपत्॥

हिरएयवर्णो वैरुम्पः सं त्वा मन्मनसं करोतु । यद्राजायाति संमिति समुद्रमिव सौभ्रवः ॥ ६ ॥

^{1. ॰}मध्यगीयमाना DCT. 2. प्राच्यादिदेशभे० TC. 3. ०भेदा A. 4. om. D (reading देवेभ्य:). 5. सु Br. (both copies) and St. 6. चिदस्पि T¹, with accent on चि०, only, and Bo¹. 7. Only in A. 8. चैरम्प: D (and this is the reading, accepted by Devapāla in his bhāṣya). All the other Mss. read either चैहम्प: or चैहम्प:; in śāradā writing the sign for इ and इ is nearly the same; the Lahore Ms., a Devanāgarī copy of a śāradā original, has चैहम्प: I

दे०। हिरण्यवर्णः । स प्रकृतो गन्धर्वः प्रजापितः । हे वधु त्वां मन्मनसं करोत्विति वर आचेष्ठ । मदेकिच्चां पितव्रतां करोत्वित्यर्थः । कीदशः सः । हिरण्यवर्णः । भासुरः प्रकाशैकरूपः । वैरम्पः । वीरस्य योगिनो मोहवैरिव्यपोहनसमर्थस्य कर्म वैरं । तत्पाति रक्षतीति वैरम्पः । सौभ्रवः । शोभनभूमध्यसंयमात्प्रतीतो योगिनां । राजा । राजमानः । सिमितिं । संप्रामिव । समुद्रिममं संसारदःखभारं तारयतीति शेषः ॥

^{1.} Thus also A originally, but changed into गन्धवेपतिः 3. Thus ACT, वैरम्प: D. 4. वीर्यस्य ACT. 2. भास्वर: A. 5. ? D: योगिन: (योगवैरिव्यपोहनेत्यन्यप्रश्ने) मोहनसमर्थस्यः A: योगिनो मोहवैरिव्यमोहनसमर्थस्यः TC: योगिनोमोहवैचित्यमोहनसमर्थस्यः वैरम्प:, TC वैरूम्प: —In the Mantrapatha (I. 3.6) the name is ऐरम्म, in the Pāraskara grhyasūtra (I. 4.15). वैकर्णः । Instead of संयमात C: सांयमात, T: सायमात, A has oसंयमातीतो। 8. Now follows in Devapāla's bhāşya what seems to be either the commentary of a lost verse (and to this seemingly also D points, where the verse numbered by me 7, is reckoned as 8), or a second explanation of verse 4. To me it is probable, that Devapala knew two recensions of this verse 4. In no other text there is the least trace of this (lost?) verse. The bhasya then of Dev. runs: य एति । प्राग्न्यो (A: सर्वप्राग्भ्यो) दिश इति । पञ्चम्याः स्थाने व्यत्ययेन प्रथमा । केचित्प्राग्भ्यो विशे-ष (प्राग्भ्यो दिश AD) इति पठन्ति । तत्र छान्दसो वर्णन्यत्ययः । पुराणतरच्छा-न्दसास्तु पठिन्त प्रागादिभ्यो अधि पवमान इति । अर्थ च न्याचक्षते । प्राक् प्रथमं वाभिष्वीयते (वातिष्वी॰ D) वा गच्छति । प्राग्वा (A ins. सर्वाभ्यः, TC: सन्नान्य:) सर्वतो दिग्भ्य: पवमान एतीति (पवमानवतीति TC) विच्छिन्नसंप्रदायेषु (किञ्चनसंपातयेषु TC) शताध्ययनवर्तिषु मन्त्रेषु अपौरुषे येषु यथेच्छं परिकल्पनात् (oनं A)। पाठानां गत्यभावेन यथादृष्टि (CT om. यथा) प्रदर्शनं क्रियमाणं सतां मध्येनोपाछभ्यं (सतामग्न्येनोपाछभ्यं D) कचंथन ॥

नं वातस्याभिवायते¹ नोद्वातस्याभिधीयते²। नं वातस्याधुरं³ वहतो⁴ नोद्वातस्यापमीयते⁵॥ ७॥

दे०। न वातस्य। वातस्याभ्यग्रे⁶ नान्येनापि देवेन वायते गम्यते। न व वातस्याभिमुख्येन केनापि धीयते। आगन्तुं मान्यते। वातस्य धुरं वहतः⁷। पृथिव्यादिकं धारयतो विमानादिकं च प्रेरयतः। नान्येन केनाप्यपमीयते सह गम्यते। माहात्म्यमाचार्यते। इदिति निपातः सहार्थे। पुनः पुनर्वातशब्दो-दीरणमितशयार्थे । अहो रमणीयाहो रमणीयत्यादिवत्। केचित्तु पठन्ति। नोद्धातस्याद्ध धीयते। न उत् वातस्य आत् ह धीयते। उकारो वर्णागमः¹⁰। हशब्द इतिहासे। न वातस्य ¹¹ धुरं वहतो अन्येनाधीयते। सहायेनावगम्यते॥

त्र्यांसद्यो¹¹ हरितो¹² रथः सौभ्रवः सुहिरएययः । तं वात इंद्रुजीयत्युद्धातो दृढया धुरां ॥ = ॥

दे०। आ सत्यः । आ इत्युपसर्गः । भ्रजीयतीत्यनेनाख्यातेन संबध्यते । सत्यः सत्यप्रधानः । हरितो हरितवर्णः । आदित्यरथः । अथवा सत्यप्रधानश्च ते हरयोऽभ्वाः ते विद्यन्ते यस्य स सत्यहरित

^{1. •}वायति Bo' only; T' accentuates वातस्यामि०, P' वातस्याभिवां 2. Instead of नोद् (thus T', St. Bo', P', the Lahore copy of Br. and A) D has नेद्, CT न and the Bombay copy of Br. नो. 3. This is the reading of the plurality of the Mss.; वातस्य धुरं D. 4. वहतु A, Br., Bo'. 5. Instead of नोद् D नेद् only (and cp. Devapāla: इत्). 6. Thus D; वातस्याप अभि CT, वातस्याप्यमे A. 7. वहतु: TC. 8. •रणमितिसहार्थ: TC. 9. ०रमाइ TC. 10. •गमस्थ: D. 11. This is the reading (not given, however, by Devapāla) of the plurality of the Mss.; the accentuation is wrong; आ सत्यो D only (आसस्य the Bombay copy of Br., with which cp. Devapāla also!). The meaning seems to be: "the car must be ascended." 12. Thus the accents according to T' and P'.

इति वत्वर्थीयस्तकारः । सौभ्रवः । भ्रूसंयमेन तीक्ण्हिष्टि-भिरिप द्रष्टुं शक्यः । हिरएययः हिरएमयः तैजसः । तमुद्धातः अर्ध्वगतिर्वातः । श्राभ्रजीयति गमयति । विवर्तस्य प्रजापति-रूपस्य वायोर्माहात्म्यवर्ण्नं । क्या भ्रजीयति उद्घात हुरा । भ्रुरा । अर्ध्व उत्कृष्टो वात एव दृढा धृः तया ॥

तंबैवे राजन्दुन्दुभयस्तेव दुन्दुभिरानकः। तेव वातोद्वाता अश्वी तेव चैत्ररथं वनम्।। ६ ॥

दे०। तबैब राजन्। मूर्धन्वान्गन्धर्व उच्यते। हे मूर्धन्वन्नाजन्। तबैव दुन्दुभयो जयोद्धोषण्वाद्यविशेषाः उत्कृष्टवादाः शब्दाद्यः प्रकाशनपराः। तथा आनकः। पटहाख्योऽपि दुन्दुभिविशेषः। तथैव वातस्तिर्यग्गतिः पवनः। उद्घातः ऊर्ध्वगतिर्वातोऽधः पातित्वादुद्धातः । तौ तथाश्वौ। श्रथवा देहगतः प्राणो वायु- कद्घातः। अपानो वातः। तौ वातोद्घातौ प्राणापानौ शरीरस्य रथस्याश्वाविव सर्वप्राणिनां। चैत्ररथाख्यं वनं देवोद्यानं तवैव सर्वविभवास्वत्स्वामिक इत्यर्थः॥

ते शुक्रं शक्रस्याविन्दन्पराश्चं निहितं गुंहा।

मूर्धन्वा ११ते म्यो गन्धर्वः पुरा जनुम्य ब्रातृदः ॥ १०॥

दे०। ते शुक्रं। ते देवाः वाय्वादयः शक्रस्य शक्रस्य सर्वकारणस्य प्रजापतेः शुक्रं सारमिवन्दन् ज्ञातवन्तः। पराश्चं परोत्तं गुहायां हृदये विदुषां निहितं । श्रविद्याभेदप्रपञ्चो वा गुहा। यहा। शक्रस्येन्द्रस्य शुक्रं प्रजननसुदक्तक्षण् । गुहायां रिमसंघाते निहितं परोत्तं ज्ञातवन्तः। ते देवास्तेभ्यो देवेभ्यः पुरा पूर्व

^{1.} Thus D; इति इत्यर्थीय॰ ACT. 2. ॰यते C, ॰याते A. 3. ॰यते D. 4. Thus the four Mss. 5. Thus D; ॰पति॰ ताद्वान्ता ACT. 6. ॰भवात्वत्स्वा॰ D, ॰भवास्त्वस्वा॰ CT, ॰भवस्वत्का॰ मिक A. 7. शुक्रस्या॰ St, Bo¹ and the four Mss. of Devapala in the text part; P¹ has: ते शुक्रस्याज्ञकस्या॰ . 8. Cp. RS. VIII. 1.12.

मूर्धन्वान्गन्धर्वः श्रविन्दत् । किमवधि श्रातवान् । जत्रुभ्य श्रातदः । श्रा जत्रुभ्यः श्रातदः । जत्रूणि संस्ठेषणानि सर्वा-दिकारणानि । सपितदोः कसुन् । तदः तर्दनं विनाशः । श्रा सृष्टेः श्रा प्रतयात् । यदुत्पादनप्रतयसंपादनसामध्ये । तन्मूर्ध-न्वानविन्दत्सकत्मिञ्ज्ञतः ॥

हिरएयवर्ण सुवृतं शोभमानं कन्याया हंसं परिगृह्य पुर्यस् ।
सा पुत्रकामा सुभगाय भर्त्रे भवेद्देशेयं शिरिवित्स्थराय।११।
दे०। हिरएयः। एष कश्मीरेष्वेव संप्रति पठ्यते । वर श्राच्छे कन्याया हस्तं गृहीत्वा। श्रहं वशीयान्भव भूयासं । भवेति व्यत्ययेन मध्यमपुरुषः । श्रथवान्तरात्माभिधीयते । कन्याया हस्तं गृहीत्वा । हे श्रन्तरात्मनवशीयान्भव । गिरिवित्स्थराय । पर्वतवत्स्थैर्याय भूयासमहं । स्थिरायुरित्यन्ये पठिन्त । पर्वतवत्स्थैर्याय भूयासमहं । स्थिरायुरित्यन्ये पठिन्त । पर्वतव्यश्यीयान्स्थरायुरहं भूयासमिति स्पष्टस्तन्नार्थः।वधूं प्रत्याह । हे वधु त्वमि या मयोदुह्यसे सा भन्ने भन्नेर्थ पुत्रकामा भव । कामनं कामः । पुत्रार्थ एव कामो रितर्यस्थाः सा पुत्रकामा । किमर्थ । सुभगाय । सौभाग्याय । पुत्रवती हि सती लोके स्थाया भवित न तु रत्येकफला। भर्तविशेषणं वा सुभगायिति । हस्तं । विशिनष्टि । हिरएयवर्ण सुवर्णकान्ति । सुवृतं विश्वति । हस्तं । विशिनष्टि । हिरएयवर्ण सुवर्णकान्ति । मन्त्रवत्परिग्रहात्पुर्यं पवित्रम् ॥

^{1.} Read तदः ? 2. संश्लेषाणि D. 3. सर्वकार॰ CAT. 4. Pāṇini III. 4.17. 5. This word to be cancelled? 6. सुभूतं D and so in Brl. above the line. 7. Read perhaps two words कन्या या; but then भवेत् is to be taken as third p. optative. 8. This is the reading of A. T. P 1. Bo1, Bo2; भवेद्वशीयं TC; and Br. भव वशीयान् D (this reading is presupposed by the bhāsya). Probably the words are: भव इद् वशा इयम् IT1 accents: भवेद्वशेयं, P1: भवेद्वशेयं I 9. ०स्थिरायाहं ACT. 10. मयोद्वशेसे DA. 11. सुभृतं D again. 12. संपूर्णं D.

वैरुम्पे मुनिपर्वतं गिरौ हरितसंकाशे।

संकल्परमणे ऽमरा उमी समनसी वरावः ॥ १२ ॥
दे०। वैरम्पे । सम्यकसंसारमाजनकृतपरिद्दितश्रीतसार्तविद्दितप्रतिषिद्धकर्मकलापद्म्पतिपरलोकस्मं फलोपभोगवर्णनमेतत् ।
वर श्राह । हे वधु वैरम्पाच्ये मृतिजनसेविते पर्वते हरितसंकाशे सुवर्णमये मेराविति यावत्। संकल्पमात्रेण सर्वामिलषितसत्फलप्राप्तियंत्र तत्र संकल्परमणे। श्रमरौ श्रमरणधर्मकौ।
देवौ भूत्वोभाविप सुमनसौ प्रसन्नवित्तौ वरावः। संवरिप्यावः। पुरुषायुषे पूर्णे॥

श्राणीय रंथवेष्टसिं वने वारिवर्षएये । बसुकां स्थिवचिसिनी विश्वानी मन्मना भूयाः ॥ १३॥

दे० । आगीव । आगी ईषा रथकाष्ट्रिका । हे वधु त्वमागीव रथवेष्टसि रथव्यापिनी यथा रथव्यभिचारिगी तथा मयि भूयाः । पवित्रा-वशब्द् ¹⁰उपमायां। तथा वने मेघे वारिवर्षग्या ¹¹ विद्युन्नता यथा ¹²

^{1.} Thus, or वेडम्पे (cp. vs. 6) nearly all Mss., वेरम्पे D 2. सुमनसो of the Mss. of Devapala D only, and and Br. 3. Here C only वैरुम्पे or वैडम्पे the Lahore copy of Br. 4. Thus D; instead of कलापदम्पति A: फलापति, TC: फलास्पदंपति. 5. Thus D, CT वैरुम्पा॰ or वैडम्पा॰; A हे वरम्पाल्ये. 6. Thus (सु॰) all four. 7. Thus most of the Mss.; रथेवेष्टसि DCT; रथेविष्टसि Bo2. 8. Thus T1, St, P1, Brl, Bo1. व्यर्षण्या and the Mss. of Devapala; ०वर्षण्या the Bombay Ms., ०विषण्या the Lahore Ms. of Br. 9. वसुगा D and Brl. (above the line), all the other Mss. वसुका; Devapala presupposes वसुगा. Moreover, instead of this word all the Mss., exc. CTD, read here अप्सरा: (see vs. 13). The two copies of Br. omit the last half of vs. 13. and the first of 14. 10.? Thus D; पवित्रां च शब्द A ; ॰ त्रंचशब्द TC ; read: इवशब्द ? 11. ॰ विषण्यो CT , oवर्षिण्या A. 12. Not in TC.

श्रव्यभिचारिणी मेघं विना न¹ दृश्यते तथा त्वं मिय भूयाः । वारि वर्षत् पतत् नयत्यनुमापयतीति वारिवर्षण्या² तिहत्। श्रप्सराश्च सेत्याहुः³। वस्नि धनानि गच्छतीति वसुगा⁴। धनवती भूया इत्यर्थः। तथा च स्र्यवर्वसिनी तेजस्विनी भूयाः। वशिनी च ईशाना । मन्मनाश्च मिय दत्तवित्ता। पतिव्रता भूया⁵ इत्यर्थः॥

यांसां उपिर तिष्ठति वने वारिवर्षण्ये ।

अप्सराः ध्रियवर्चिसंनी विश्वनि मन्मना भूयाः ॥ १४ ॥
दे०। यासा। अथ यासौ तिडद्वूपधारिणी अप्सरा उपिर तिष्ठति सैवेह त्वं रूपान्तरेणावगतवती । अहं च मेघो वारिवर्षण्याः । अतश्च मिय त्वं दत्तिचत्ता भूया इति समानं पूर्वेण ॥
अश्वत्थक उपिर रयेनो रमणीयतरो नाम ।
तिसिन्ह रम्भा रमते शक्रं इव परितर्कम्यायाम् । १५ ॥
दे०। अध्वत्थकः । प्रशस्तो वटवृत्तो अवत्थकः । तत्रोपिर रयेनः

शंसनीयो रमणीयतरो नाम गन्धर्व आस्ते। तिसम्बप्सरा रम्भा नाम रमते क्रीडिति। शक आदित्यः। यथा परितर्कम्यायां विश्राम्यति॥

आस्यन्दमाना सुभगे निर्गिरिभ्यः सरस्वति ।

^{1.} Not in A. 2. oिषण्या ACT. 3. Thus D; अप्सराश्चित्राहु: A; अप्सराश्च महाहु: firs hand of C, corrected into oमरयाहु:
Has Devapāla here in view the following verse? 4. oका
A. 5. भूयाद् all. 6. Perhaps the original reading of the
text was: बने वारि वर्षण्येव। सुगा सूर्यं . 7. तिष्ठास A, T¹, P¹,
Brl., Bo¹, Bo²; तिष्ठसे C.D. 8. Thus the accent here (cp.
vs. 13). oन्ये here all the Mss. 9. See note 9 on page 299.
10. अवतीणी instead of आगतवती CTA. 11. Thus D; oषण्यः
A. oषिण्यः TC. 12. With the F Bo¹, St, T¹ P¹, and of the
Mss. of Devapāla D. 13. With the F DAT.

मातेव दुहिर्त्तस्यः कुल्यांस्यो विभजा वंसु ॥ १६ ॥

दे०। आस्यन्दमाना। सरस्वतीं नदीं वाचं वा मध्यमामभ्यर्थयते। हे सरस्वित सुभगे। निर्गता। गिरिभ्यः स्यन्दमाना स्नवन्ती। कुल्या-भ्योऽन्यनदीभ्यो¹ वसु जलमाभज विभजे मातेव दुहित्भ्यः यथा माता दुहित्भ्यो धनं पैतृकं विभजते तद्वत्। मध्यमवाक्पक्षे गिरयो देहाः। कुल्या गलविलानि॥ इदानीं वाग्वा अनुष्दुप् वाक् सरस्वतीति श्रुत्या² अनुष्दुभः सरस्वतीरूपत्वप्रतिपादनं। अनु-

ष्डण्छन्दोरूपेण स्तोतुमाह ॥ मध्यं तेच्छन्दसामाहुर्यत्रादर्धुनीम³ परेतु⁴ देवाः ।

अरुणिपशङ्गोऽश्वोऽस्य देविणा यस्तेद्वेद सं इहांगन्तुमहिति ।।१७॥ दे०। मध्यं तत्। छन्दस इति व्यत्ययेनैकवचनं। छन्दसां देवानाम-सुराणां च । तद्गुष्टुप्छन्दो मध्यं मध्यवित देवा ऋत्विज आहुः वदन्ति। यत्र छन्दसि परेति परागच्छित देवासुरच्छन्दसां मध्यमनुसरित। अनुष्टुबित्यन्वर्थकं नाम देवा अद्धुः। विहित-वन्तः। अत्रान्तरा मध्ये अनुष्टुब् व्यवस्थिता। तानि षोडिहानि श्रहे विनियुक्तानि। तत्र च षोडिहानि श्रहे अरुणिपशङ्गोऽश्वो विह्यामता मता । सा विहत्व च षोडिहानि श्रहे अरुणिपशङ्गोऽश्वो विह्यामता । सा विह्यामत्ये व्यवस्थितस्य राजमुख्य-स्यास्यैव छन्दसोऽनुष्टुब्लक्षणस्य । भवतीति संभाव्यते। अत-

Thus D: न्यनदीम्यो CA. 2. See Kath. XII. 5: 167. 13 and X. 1: 124.14. 3. Thus Br. T¹ P¹, Brl. P², and of the Ms. of Devapala A; o छन्दसा TC and Bo1, छन्दस D only. 4. Thus nearly all the Mss.; परेति the Bombay Ms. of Br. and 5. The accents of यत्र and of इहागन्तुo are added D only. 6. इन्द्रसीति D. The text of Devapala had, then, by me. 7. This seems to refer to brah-छन्दस instead of छन्दसाम् . mana passages of the kind of Panc. br. XII. 13.27. ACT and first hand of D मध्ये. 9. DTC ins. स्य. e.g. TS. VI. 6.11.6, Jaim. br. I. 197. 11. R TCA. 12. ०ष्टुब्बक्ष्यमाणस्य TCA.

पव¹ भृतं तद्नुष्दुप्छन्दो यो वेद वेत्ति स इह पाणिग्रहणस्थाने आगन्तुमर्हति । ऋत्विग्जनप्रभृतिः । न तद्विदेवासुरच्छन्दसां तु मध्यवर्तित्वमनुष्टुभ इत्थं ॥

गायत्र्युष्णिगनुष्दुभो वृहतीपङ्कित्रिष्टुभः । जगती चेति श्रेयाच्छन्दसां सप्त जातयः॥

तत्रैकैकाक्षरवृद्धा दैव्यान्येकाक्षरादीनि सप्ताक्षरान्तानि भवन्ति। देव्येकाक्षरा गायत्री द्यक्षरानुष्टुवित्यन्याद्द्यने एवमादि क्रमेण। देवी जगती। आसुरी च पश्चद्द्याक्षरा जगती एकैकाक्षरहान्या च प्रातिलोम्येनान्यान्यासुराणि छन्दांसि भवन्ति। तत्र नवाक्षरा गायत्री भवति। एवं चैकाक्षरादारभ्य सप्तमाक्षरपर्यन्तान्यासुलोम्येन देवानि छन्दांसि स्थितानि। पश्चद्द्याक्षरादारभ्य प्रातिलोम्येन नवमाक्षरं यावदासुराणि। अष्टमं त्वक्षरं वर्गद्वयस्य मध्ये भवति। तेनेयमष्टाक्षरानुष्टुम्मध्ये भवतीति अलमतिवैतत्येन॥

इंपीकवर्णे लेखभू संभगे संस्मिते ।

मूर्धन्वां ४ स्त्वा गन्धवों मामभिनियच्छतु ।।१८॥

दें । इपीकवर्णे । इपीकं शरकाण्डं । सुवर्णमित्येके । हे सुवर्णवर्णे काण्ड-गौरकारे वा । हे लेखभु । अञ्जनलेखवन्धुवी यस्याः सा संबोध्यते । हे सुभगे प्रियदर्शने । सुस्मिते । चारुहासिनि । त्वां मूर्थन्वाना-न्थवी मामभि मां प्रति । नियच्छतु नियतां मदेकाश्रीनां करोतु । स हि कन्यास्वामीत्यक्तम् ॥

उभये त्वा देवगन्धर्वाः सध्यश्चां विद्वयामहे । तेषां यतरान्कामयसे तानम्यहि सरस्वति ॥१६॥

^{1.} एवं DTC. 2. R. perhaps विशेषा . 3. Cp. the passage cited above from Panc. br. 4. ० म्रू the Lahore Ms. of Br. 5. The Ms. have no accent on the first word, nor on माम्. 6. The accent must be wrong, as the independent svarita is required. 7. ० मिस the Lahore Ms. of Br., St, T¹, P¹, and of the Ms. of Devapala A.

दे०। उभये । सोमकयणी वाक् सरस्वत्युच्यते । हे सरस्वति देवा गन्धर्वाश्चोभये सध्यश्चा । सह अञ्चमानाः । सह भूत्वा । त्वां विह्वयामहे । तव विविधमाह्मानं कुर्मः । तेषामुभयेषां मध्ये यतरान्कामयसे । देवान्गन्धर्वान्वा । तानभ्येहि । आभिमुख्येन गच्छ ॥ अभ्यावर्तेऽहं देवान्गायतः कामयामहे ।

गायन्तं स्तियः कामयन्ते नं तथा व्रह्मवादिनम् ॥२०॥
दे०। अभ्यावते । सरस्वत्याह । गायतो देवानहमभ्यावते । आभिमुछ्येन वर्ते । न तु वेदं पठतः सुरान् । यतो दं गायत एव कामये
इति वचनव्यत्ययः । तथा हि गायन्तमेव स्त्रियः कामयन्ते न तु
ब्रह्मवादिनं वेदानां पाठकम् ॥
यामा उपीरे पर्वत आत्मना रममाणेव ।

श्रीममृद्धी ह वा असि त्वाज अंजिस शृणातु ।।२१।।
दे०। यासा। उपरि पर्वते गिरौ मेघे वा। विद्युदूपेण मध्यमवाश्रूपेण वा। आतमना स्वेन रूपेण। रममाणेव क्रीडन्तीव तिष्ठति। सरस्वती। सा हे वधु असि भवासि त्वं। नास्ति नः संश्र्यः। या कीहशी। श्रीममृद्धी। दुल्ल्गवत्कोमला। जलबुद्धिदानेन। अर्थाभिधानेन वा। ह वै इति निपातौ पादपूरणे। पवं च सति वधूं वदित वरः। यतस्त्वं सरस्वती तेन त्वया ऊतो रक्षितः सन्। अहमोजिस सति श्र्णोमि। आकर्णयामि। सकलं कर्तव्यं श्रुतिस्मृतिविदितं कर्तव्यतया व्यवस्यामि। सहधर्मचारिण्यास्तव लाभवले

^{1.} See Kāth. XXIV. 1. 2. The metre could be restored by reading जी कामयते; the verb is thus read by St, T¹, P².
3. Accent added by me. 4. This must be a mistake for गन्धवान्! 5. T¹ is broken off and the accent is neither given by P¹. 6. This is the reading of all the Mss. exc. D which has त्वांत in accordance with the Bhāṣya.
7. Thus all the Mss. (only Bo¹ ऋणोत्), but the Bhāṣya presupposes a different reading.

नेत्यर्थः । केचित्तु श्रणोत्विति पठन्ति । तत्राप्ययं सदात्मा श्रणो-त्वित्यर्थः ॥

सा सरस्वत्यनुवाकविवृतिः॥

V. The five verses of XLVII. 6.

युक्तः पुरस्ताद्वह हन्यमग्नेऽग्ने विद्धि क्रियमाणं मयेदम् ।
त्वं भिषम्भेषज्ञश्यासि गोप्ता त्वया प्रसृता गामश्वं पुरुषं सनेम¹॥१॥
हदा पूतं मनसा जातवेदो विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान् ।
सप्तास्यानि तव यान्यम्ने तेभ्यो जुहोमि स जुषस्व हन्यम्²॥२॥
यावन्तो देवास्त्विय जातवेदस्तिर्यञ्चो प्रन्ति पुरुषस्य कर्म ।
तेभ्य एतङ्गागधेयं जुहोमि ते मे तृप्ताः काममनुतर्पयन्तु ॥ ३॥
अग्ना अग्निश्चरित प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः ।
स नः स्तुः सयुजायुजा च मा देवानां रीरिषद्भागधेयम् ॥४॥
प्रजापते नहि त्वदन्य एता विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
यस्कामास्ते जुहोमस्तको अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥४॥

VI. The Kapotasūkta of LVI. 1.

देवाः कपोत.....(Rs. X. 165 1)...चतुष्पदे ॥ १॥ शिवः कपोत.....(ib. 2)............ बुणकु॥ २॥ हितः पश्चिणी.. (ib. 3)............कपोत ॥ ३॥ यदुल्को........(ib. 4)......यस्य दूतः प्रहित एष पति तसौमृत्येव॥ ४॥

^{1.} Cp. Ath. S. V. 29.1. 2. Cp. Ath. S. IV. 39.10. 3. Cp. Sat. br. XIV. 9.3.2. 4. First half Kāth. III. 4: 25.5—Br. has at the end something more: मो अस्मभ्यं रीरिपन्नागर्थयम् । 5. Thus all the copies of Devapāla and Br., the Stein and a Bombay !caka बहुम०. 6. First three quarters Kāth. XV. 8: 215. 20—21. 7. Devapāla has अचीमकुणुवाम and explains अची पूजा आन्तिमकुणुवाम कुनै: 8. Devapāla कुणुतां instead of कुणुते and पुरुषेत्यो अस्तु instead of कुणुते and पुरुषेत्यो अस्तु instead of कुणुते and पुरुषेत्यो अस्तु instead of कुणुते वार्ष

चुदे त्वा प्रणुदे त्वा कपोतोत्वृक रक्षसा सह।
यतो न इहागहि¹ तत्र त्वा पुनर्गमयामसि ॥ ५ ॥
ऋचा कपोतं चुद्त प्रणोदिमषं नयन्तः परि...(Rs. X. 165. 5)
...पतिष्ठः ॥ ६ ॥
पराङेव परावत² पराचीरचु संपतन्।
अथ यमस्य त्वा गृहे आभृतं परिचाकशत्³ ॥ ७ ॥
अग्निर्ऋषिः...(Rs. IX. 66. 20)...महागयम्॥ ८॥

VII. The two Anuvākas containing the mantras for the Śrāddha (LXIII)4.

निहन्मि सर्वे यदमेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वे सुरदानवा मया।
रक्षांसि यक्षाः सपिशाचगुह्यका हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ अभासश्चर्षणीधृतो...(K. IV. 7: 33. 10-11)...सुतम्॥ विश्वे देवास आगत श्रुणुत म इमं हविमदं विहिनेषीद्त ॥ आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा वरप्रदाः। ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते॥ इसं नो देवी०...(K. XIII. 16: 198. 18-19)...स्रवन्तु नः॥ अपयन्त्वसुराः पितृह्या ये ह्याणि प्रतिमुच्याचरन्ति। परापुरो निपुरो ये हरन्त्यग्निस्तां ह्योकात्मणुद्वसमात्॥

^{1.} इहागाहि Br. 2. Read probably परावत: Devapala explains as imperative: गच्छ. 3. Cp. Atharvasamhitā VI. 29.3. 4. These two Chapters (their division is not apparent from the Mss.) probably belonged to the supposed Mantrādhyāya, which, as a whole, has been lost. They contain some verses and formulae, not mentioned in the chapter on Srāddhas. 5. This verse not given by Devapāla. Br. remarks: तत्र सिद्धार्थकान्यमो क्षिपदक्षोऽपन्तये। 6. Br.: इति विधानदेवानावाहयेत्। 7. As Devapāla explains: आनिषीदत, the original reading probably is: हवमेदं। 8. Only given by Br. with the remark: जपेतृतीयं मन्त्रं तु पौराणं पुण्यवर्थनम्। 9. Only given by Br.: रं नो देविरिति मन्त्रेण पाद्यं चैव प्रदापयेत्।

अपेतो यन्त्वसुरा ये पितृपदः॥ उदीरतां(Rs. X. 15. 1.).....हवेषु ॥ पत पितरो मनोजवैरागच्छत पितरो मनोजवैः। ये निखाता ये परोप्ता गर्भाद्येऽवंपिटरे । सर्वीस्तानग्न आवह पितृन्हविषे अत्तवे ॥ आगच्छत पितरो मनोजवसः पितरः पितरः शुन्धध्वम् ॥ आ मे यन्तु पितरो भागधेयं विराजाहृताः सिळलात्समुद्रात्। अस्मिन्यश्चे सर्वकामां हाभन्तामक्षीयमाणानुपजीवन्त्वेनान्॥ अन्तर्द्धे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या। दिवा दिग्भिरनन्ताभिरन्तरन्यान्वितृन्द्धे॥ अन्तर्दधे ऋतुभिरहोरात्रैः ससन्धिकैः। अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यान्पितृन्द्घे ॥ यास्तिष्ठन्ति या धावन्ति या अद्भुग्धाः परिसम्नुषीः । अद्भिर्विश्वस्य धर्त्रीभिरन्तरन्यान्पितृन्दधे ॥ अमृता वागमृता आपोऽग्निवीचोऽमृतं तत्त्रिवृदेकधाम ताभि-र्मत्प्रत्ताभिः स्वधया मद्ध्वमिहास्मभ्यं वसीयोऽस्तु देवाः॥ यन्मे माता प्रलुलोभ यचचाराननुवतम् । तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तामाभुरन्यो Sवपद्यताम् ॥ यन्मे पितामही प्रलुलोभ यश्चनारान नुवतम्। तन्मे रेतः पितामहो वृङ्कामाभुरन्योऽवपद्यताम्॥ यन्मे प्रितामही प्रलुलोभ यचचारान नुवतम् ।

^{1. ॰} सुसूषी D only. 2. Thus here and in the following mantras the Lahore Ms. of Br. (in accordance with the Mantrapāṭha); the Bombay Ms. of Br. वृङ्क्तामाभूर०. Devapāla, who reads throughout वृङ्क्तामाभिरन्यो, knows the other reading: माभुरन्योऽवपद्यतामिति केचित्पठन्ति । तत्र आभुशब्दः स्वधानिककादिपर्योयः। मा निक्कसमागादन्यः।

तन्मे रेतः प्रितामहो वृङ्कामाभुरन्योऽवपद्यताम् ॥ आदित्या रुद्रा वसवो मे सद्स्यास्तेषां सख्ये स्वधया मद्ध्वम् । स्वधां वहध्वममृतस्य योनिं यात्र स्वधा पितरस्तां भजध्वम् ॥ सोमाय पितृमते स्वधा नमः। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नमः॥ ये मामकाः पितरः पार्थिवासो ये अन्तरिक्षे ये दिवि समुद्रे¹। ये वाचमाप्त्वा अमृता बभृवुस्तेऽसिन्यज्ञे सर्वकामां हुभन्ताम् ॥ पतद्वः पितरो भागधेयं पात्रेषु दत्तममृतं स्वधावत् । अक्षीयमाणमुपजीवतैनं मया प्रत्तं स्वधया मदध्वम् ॥ अयं यज्ञः परमो यः पितृणां पात्रे देयं हविरद्यमग्नेः । मनश्च वाक्च पितरो वः प्रदानैरिश्वभ्यां प्रतं स्वधया मृद्ध्वम्॥ एषा व ऊर्गेषा वः स्वधा तामत्त च पिबत च मा च वः क्षेष्ट । येह पितर ऊर्वेंवता³ तस्यै वयं ज्योग्जीवन्तो भूयास्म ॥ आमासु पकममृतं निविष्टं मया प्रत्तं स्वधया मदध्वम् । बैश्वदेवे हविषि पिन्वमानं विश्वेषु भूतेषु पृथङ् निविष्टम्॥ पृथिवी ते पात्रं द्यौरिपधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं जुहोम्यूर्गस्यूर्जीदा ऊर्ज मे देहार्ज मे घेहार्ज मे देहार्ज मिय घेहाक्षितिरसि मा मे क्षेष्ठा अमुत्रामुधिमल्लोक इह च॥ इदं विष्णु० · · · · (K. II, 10: 15. 9-10) · · पांसुरे ॥ विष्णो हव्यं रक्षस्व॥

प्राश्चन्तु भवन्तः । अमृतं जुषध्वम् । अमृतं भुञ्जीत ॥ यन्मे प्रकामादुत वाष्यकामाद्संसिद्धे ब्राह्मणेऽब्राह्मणे वा । यत्स्कन्द्ति निर्कृतिं पाथ उद्यामग्निष्टत्सर्वे शुन्धतु । उद्यान्तस्तेन पितरो मद्दन्तां तेन पूतेन देवता माद्यन्ताम् ॥ अहोरात्रैः ससन्धिकरिर्धमासैर्मासैर्कृतिभि । परिवत्सरैः संवत्सरस्य क्रुतिभिरन्तरन्यान्पितृन्द्धे ॥

 ^{1.} ये दिवि ये समुद्रे or दिवि ये समुद्रे Br.
 2. क्षेष्ठाः Devapāla.

 3. ०देवतासु Br.; देवता च DCT.
 4. कन्यं elsewhere Br.
 5.

 पाथम् Br.
 6. ०धेमांसैश्च मासै० Devapāla.

यद्वः क्रव्याद्जहादेकमङ्गं पितृलोकं जनयञ्जातवेदाः ।
तद्व पतेन पुनराप्यायतामरिष्टासः पितरो मादयध्वम् ॥
स्वधां वहध्वममृतस्य योनिं यात्र स्वधा पितरस्तां भजध्वम् ॥
पृथिवी द्विरिक्षिता तृतिः स्वधानुपदस्ता तां पृथिवीं द्विमिक्षतां
तृति स्वधामनुपदस्तामग्निरिव पृथिवीमुपजीवासौ ये चात्र त्वान्वेषा
ते स्वधा ॥ अन्तरिक्षं द्विरिक्षिता तृतिः स्वधानुपदस्ता तामन्तरिक्षं
द्विमिक्षतां तृतिं स्वधामनुपदस्तां वायुरिवान्तरिक्षमुपजीवासौ ये
चात्र त्वान्वेषा ते स्वधा ॥

द्यौदेविरिक्षता तृप्तिः स्वधानुपदस्ता तां दिवं द्विमक्षितां तिप्तं स्वधामनुपदस्तां सूर्य इव दिवमुपजीवासौ ये चात्र त्वान्वेषा ते स्वधा ॥ येऽत्र पितरः प्रेता युष्मांस्तेऽनु य इह पितरो जीवा अस्मां-स्तेऽनु । येऽत्र पितरः प्रेता यूयं तेषां विसष्ठा भूयास्थ य इह पितरो जीवा वयं तेषां विसष्ठा भूयास्थ ॥

पतानि चः पितरो वासांसि । अतो नोऽन्यत्पितरो मा यृद्वं । वीराम्न पितरो धत्तः ॥

ऊर्जे बहन्तीरमृतं घृतं मधु पयः कीलालं परिस्नुतं स्वधा स्थ पितृन्मे तर्पयत॥

मा मे क्षेष्टा बहु मे पूर्तमस्तु ब्रह्माणो मे जुपन्तामन्नमन्नम् । सहस्र-धारममृतोदकं मे पूर्तमस्त्वेतत्परमे क्योमन् ॥

येऽग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले मम । भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तप्ता यान्तु परां गतिम् ॥

यन्मे रामः शकुनिः श्वापदश्च यन्मे उशुचिर्मन्त्रकृतस्य प्राहात्। वैश्वानरः सविता तत्पुनातु तिसन्पूते देवता मादयन्तां तेन पूतेन पितरो मदन्ताम्॥

देवाश्च पितरश्चेतत्पृतमत्रोपजीवन्तामस्मिंहोके मां धत्त ॥ जीवेम शरदः शतं पश्येम शरदः शतम् । अथासम्यमूर्जं धत्त ज्योतिर्ध-त्वाजरं न आयुः ॥

^{1.} वर्षिश Devapala. 2. दस the Lahore ms. of Br.; ep. Ad on LXIII. 15.

यदन्तिरक्षं ... (K. IX. 6: 109, 19-20)...दुष्कृता ॥
तृष्यन्तु भवन्तः पितरो ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः पितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः पितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः पितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते
तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यो मातरो याश्च भवतीरनु याश्चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यः पितामह्यो याश्च भवतीरनु याश्चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यः प्रितामह्यो याश्च भवतीरनु याश्चासास्वाशंसन्ते तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यः प्रितामह्यो याश्च भवतीरनु याश्चासास्वाशंसन्ते तृष्यत॥

दातारो नो 1 ऽभिवर्धन्तां 1 वेदाः सन्तितरेव च । श्रद्धा च नो मा विगमद्भहदेयं च नो अस्तु ॥

अन्नं च नो बहु भवेदितथींश्च लभेमिहि। याचितारश्च नः सन्तु मा च याचिष्म कं चन॥

शं नो भवन्तु....(K. XIII. 14: 196. 9-10)...अमीवाः ॥² वाजे वाजे..... (K. XIII. 14: 196. 11-12)...देवयानैः ॥ आमा वाजस्य...(K. XIV. 1: 200. 15-16)...गम्यात् ॥

VIII. The Sūkta of the adbhutasanti (LXXII. 3)3.

यन्नो भयं गृहमागादबुद्धं यद्देवतः पितृतो यन्मनुष्यतः ।
अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥१॥
यद्द्भुतं प्रहितं नो अमित्रैर्गृहे निखातं यदि वापि क्षेत्रे ।
अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥२॥
यद्द्भुतं प्रहितं नो अमित्रैर्गवां गोष्ठे यदि वा पशुनाम् ।
अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥३॥
यदारोहच्छकटं यद्भयं गौरात्मवधे ज्ञातिवधाय सृष्टः ।
अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥४॥
यां गोमायुर्वद्ति यामुत्रुको याश्च वाचो अश्चिवा वदन्ति ।

^{1.} न: प्रवर्धन्तां Devapāla. 2. Only given by Br. 3. The text of this sūkta is found in Devapāla, Br., T¹, T² and Bo¹. 4. Devapāla: अशिवाः सृगाल्यः ।

अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं रां नः प्रजाभ्यः रामु नः पशुभ्यः ॥५॥ यद्भेतुं धयित श्वा वा श्वानं खाद्ति रासभे युगे । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं रां नः प्रजाभ्यः रामु नः पशुभ्यः ॥६॥ चन्द्रप्रहे सूर्यप्रहे यद्भयमुल्कापाते भूमिचलेऽवस्फूर्जे¹ । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं रां नः प्रजाभ्यः रामु नः पशुभ्यः ॥७॥ यद्द्रतं यदिह किंचिद्भृतं² भविष्यदभवद्यदिह³ किंचित् । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं रां नः प्रजाभ्यः रामु नः पशुभ्यः ॥८॥ अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं रां नः प्रजाभ्यः रामु नः पशुभ्यः ॥८॥

^{1.} Devapala: अवस्कूर्ज: विद्युत्पात: । 2. Mss. exc. Devapala insert भव्यं । 3. • ज्यदभवत्यदिह D, • ज्यदभवदिह A, • ज्यदभवदं Br., • ज्यदभवविद T.

INDEXES.

I. List of the Mantras quoted. A. From the printed Kāthaka.

- 5: 106. 6-11.
- अग्न आयंषि 25. 19: Kāth, ār. (Schroeder, Tueb. Katha Mss. p. 73).
- अग्निर्मुर्घा 49. 1, 73. 5: VI. 6: 58. 20-21 (-59.6).
- अग्निस्तविश्रवस्तमं 32.8: II. 15: 20, 11-12.
- अग्नेरायुरसि 34. 5, 36. 2, 5: XI. 7: 152, 19-20.
- अहश्रमस्य 37. 5: IV. 11: 36. 14-15.
- अन्नपते अन्नस्य 39, 2: XVI. 10: 231, 19-20.
- 45.8, 72.2: अपास्मदेत XXXVIII. 13: 115. 3-10.
- अभ्यातानाः 25.13, 47.8: XXXVIII. 14; 113. 3-7.
- अभ्यावर्तस्व ३७.4: XVI. 14: 237, 3-4.
- अम्बा नामासि 54.3: XL. 4: 137. 14-15.

- अहोमुच ऋचः 42. 3:XXXVII. अम्भः स्थ 58.3: VII. 1: 62. 9-13.
 - अयं यज्ञ: 47.13: XXXV. 3: 53.3-4.
 - अयाः 47.14: XXXIV. 19: 49, 22-23,
 - अब ते हेड: 60.5: XL. 11: 146. 5-10.
 - आश्वनोः प्राणः 36.10: XI. 7: 153, 18-20.
 - असंख्याता 8.4: XVII. 16: 259.7-260.4.
 - अहिरिव भोगै: 49.1: V. 6.1: 173. 15-16.
 - आकृत्ये 25.16: XIII. 11: 192.22.
 - आ नः प्रजां 47.13: XIII. 15: 198, 9-10.
 - आपो हि द्या 2.5: XVI. 4: 225. 3-8; आपोहिष्टीया ऋचः 24.11, 51.12, 60.6.
 - आप्यायस्व 38.3: XVI. 14: 237. 20-21.
 - आमे गृहाः 8.3, 49.1: VI. 3.3: 158.19-159. 2 (4).

आयुर्द देव 39.2: XI, 13: | 160.11-12.

आयुषः प्राणम् 25.12, 39 18, 47.7: XXXI. 8: 125. 1-4.

आहं पितृन् 49.1: XXI. 14: 55. 13-14.

इडामझे 28.5, 47.13: XVI. 11: 233.7-8.

इदं हिविश् 25.29: XXXVIII. 2: 103. 1-3.

इन्द्र क्षत्रम् 32.3: VIII. 16: 101. 18-19.

इन्द्रस्य प्राणः 36,5: XI. 7: 152. 20-153.3.

इन्द्रः सुत्रामा 49.1: VIII. 16: 100. 17-18.

इन्द्राग्नी रोचना 49.1: IV. 15: 39. 15-16.

इन्द्राणी पत्या 70.6: VIII. 17: 102. 5-6.

इन्द्राणीमासु 73.2: VIII. 17: 102. 5-6.

इममझे 3.7, 36.9: XI. 7: 153. 16-17.

इमें मे वरुण 49.1: IV. 16: 43. 17-18.

इमे चत्वारः 26.7: XIII. 15: 197. 22-24. इयमेच 61.6: XXXIX. 10 (15 verses).

इह गाव: 47.13: XXXV. 3: 53. 1-2.

ईशानं त्वा 52.7: XL. 5:139. 5-6.

उदुत्तमं वरुण 71.12: XXI. 13: 54 1-2.

उदुत्तमं मुमुन्धि 71.12: XXI. 13: 53. 20-21.

उप ते गाइव 60.3: XIII. 16: 199. 10-11.

उपयुरः 47.13, 72.5, 73.5 (cp. the notes).

उप प्रयन्तः 73.5: VI. 9: 58. 16-19.

उप प्रागात् 49.1: V. 6.3: 176 9-10.

उह त्वा 24.11: I. 4: 2.13.

ऋत्नां पत्नी 61.4: XXXIX. 10: 127. 3-14.

एघो उसि 2.1: IV. 13: 38. 9-10.

एवा वन्दस्व 60.2: XVII. 19: 263. 19-20.

पेन्द्राग्नम् 60.7, 72.3: XXXVIII. 14: 117. 3-4.

ओषधे त्रायस्व 40.11: II. 1: 8.6. कदा चन 8.5, 73.5: IV. 10: 35. 8-19; VII. 2: 64. 3-6.

कया तत् 36.1: XXI. 13: 53. 18-19.

कया नश्चित्रः 36. 1: XXXIX. 12: 128, 4-7.

कस्त्वा युनिक 9.4: V. 5.9: 168 16-19.

कस्त्वा विमुञ्जति 9.10: V. 5.9; 168.19–169.2.

काय स्वाहा 34.4: V. 3.5:

क्रीड व: 22.1: XXI. 13: 54.14.

गावो भगः 71.1: XIII. 16: 199. 6-9.

गौदानिका मन्त्राः 17.1 (see note).

चृतप्रतीकः 39.2, 58.2: XXXV 1: 51. 7-8.

घृतेन सीता 71.7: XVI. 12: 235. 1-2.

चित्रं देवानाम् 37.2: IV. 9: 34. 15-16.

तराणि: 87.2: X, 13: 142. 12-13.

तव श्रिये 49.1: XL, 11:145. 3-4.+

तेजो मिथ घेहि 2.2: IV. 13: 38, 10-15.

तेजोऽसि 2.2: IV. 13: 38.10. त्रातारमिन्द्रम् 60.6, 71.10: XXII. 18. 263. 2-3

(2-5).

त्वं नो अग्ने 47.14: XXXIV. 19: 50. 1-4.

त्वामग्ने अङ्गिरतः 8.6:XXXIX. 14: 132. I-2.

त्वामग्ने वृषभम् 60.5: XL.2: 136. 1-2.

द्धिकाटणः 9.4, 28.5, 41.10, 58.5: VI. 9: 59. 7-8.

दिवो रुक्मः 37.2: X. 13:142. 14-15.

देवा आयुष्मन्तः 36.7: XI. 7: 153. 10-15.

देवेभ्यो वनस्पते 71.15:XVIII. 21: 282. 1-2.

द्यौस्ते पृष्ठम् 3.6: XVI. 2: 222. 3-4.

द्रष्ट्रे नमः 37. 5: XXXVI. 12: 136, 21-137.4.

धन्वना गाः 71.17: V. 6.1: 172. 9-12.

चुर: 47.13, 72.5, 73.5 (see the notes).

नमस्ते छद्र मन्यवे 52.7: XVII. 11-16.

नमा अस्तु सर्पेभ्यः 26.11,49.1, 53.3: XVI. 15: 238. 12-13. नवो नवः 38.4: X. 12: 141. । मनो ज्योतिः 47.14:XXXIV. 11-12.

निर्देग्धम् 45.7: I. 7: 3. 15-16. पावमानेन 36.7: XI. 7: 153. 7 - 10

पुषा गा अन्वेत नः 49.1, 59.2: IV. 15: 40, 17-18.

प्रवा मा 23.3: VII. 2:64. 10 - 11.

प्रजापते नहि त्वत् 22.2, 34.4, 36.1:XV. 8: 215, 20-21(-216.2).

प्र तिहण्यः 32.3: II. 10: 16.

प्र वां दंसांसि 49.1, 71.14: XVII. 16: 262, 10-11.

प्रसामित्र 37.3: XXIII. 12: 88. 20-21.

प्रससाहिषे 70.4: XXXVIII. 7: 107, 1-2

प्राची दिक 23.4: VII. 2: 64. 11-17.

ब्रह्म जज्ञानम् 49.1: XVI. 15: 238, 6-7.

भद्रं कर्णीभिः 72.3: XXXV. 1: 50, 7-14.

भूभ्वरङ्गिरसाम् 46.7: VII. 13: 75.6.

मध्य वातः 24.11, 34.5: XXXIX. 13; 121. 7-12.

19.49.14-50.4.

मरुतो यत 49.1: VIII. 17: 103 11-12.

मित्रो जनान ३७.३, ४९.1: XXXV. 19: 65. 9-10.

मृडा नो रुद्ध 49.1: XL 11: 145, 15-16,

य इमे चावाप्रथिवी 25.26: XL. 1:135.9-10.

य इमे द्यावापृथिवी 49.1: XVI. 20: 243. 17-18.

यदसर्पः 36.6: X1. 7: 153. 3-6.

यहेवा देव०72.3: XXXVIII. 5: 106, 6-11:

यं ते देवी 49.1: XVI. 12: 234. 11-12.

यमो दाधार 49.1: XL. 11: 145. 9-10.

या आपो दिव्याः 44.3: XXXVII. 9:89. 14-17.

या ओषधयः 71.8, 72.2: XVI. 13: 235.7-8 (235.7-236.21).

यास्ते राके 31.3: XIII. 16: 199. 19-20.

युवा सुवासाः 41.7: XV. 12: 218, 22-23.

ये तीर्थानि 26.12: XVII. 16: 260. 1-2.

ये ते अर्थमन् 49.1, 70.2: X. 13: 142. 5-6.

चे पथीनाम् 26.7: XVII. 16: 259. 21-22.

ये वनेषु 26.9: XVII. 16: 259. 15-16.

ये वादः 55.3: XVI. 15: 238. 16-17.

येषु वा यातुष्ठानाः 55.4:XVI. 15: 238. 14-15.

ये समानाः 62.5: XXXVIII. 2: 102. 16-19.

योगे योगे 25.8, 26.1, 41.7: XVI. 1: 221. 13-14.

रात्री व्यख्यत् 55.3, 71.18: XIII.16: 199.8-9(-11).

राष्ट्रभृतः 25.13,47.8: XVIII. 14: 275. 1-3 (upto यच्छ स्वाहा).

रुद्रा अनुवाकाः 59.4 see नमस्ते रुद्र म०

रौद्ध ऋचः 58.4: XL. 11: 145.15-146.6 (or 4).

लाङ्गलं पवीरवम् 71.6: XVI. 12: 234. 21-22.

वनस्पते वीड्वङ्गः 71.16: V. 6.1: 173. 19-20.

चषद ते विष्णो 49.1, 55.3: VI. 10: 61, 3-4. वायुरप्रेगाः ३.6, 49.1; X. 12: 140. 1-2.

वि ते मुश्चामि 25.41: V. 3: 46. 8-9.

विभुरसि 2.1: II. 13.

विमुच्यध्वम् 71. 9: XVI. 13: 235. 3-4.

विश्वे देवा: 49.1: XIII. 15:

शं नः 3.5, 27.1: II. 1: 8. 8-11.

शं नो देवी: 23.4, 24.10,45.8, 49.1: XIII. 16: 198, 18-19.

शुनं सुफालाः 71.15: XVI. 12: 234, 19-20.

संवत्सरस्य प्रतिमाम् 34.4,60.5: XL. 2: 136. 3-4.

संवरत्रान् 71.13: XXXVIII. 14: 116.6-7.

सं वः सृजामि 72.1: VII. 12: 73. 17-20.

सं वो मनांसि 15.5, 66.7: X. 12: 141. 17–18.

सदा सुगः 49.1: XIII. 15: 197, 1-2.

समाना वः 15.5,66.7: X. 12: 141. 5-6:

समित् 2.1: IV. 13: 38.10.

सं ते प्यांसि 38.2: XVI. 14: 239. 1-2. सान्तपनाः 8.6: XXI. 13: 54.6-17.

सावित्रं यजुः 18.1, 24.11, 25.21, 41.16, 50.2.

सावीहिं देव 44.3: XXXVII. 9: 88.20-90.16.

सीरा युञ्जन्ति 71.2: XVI.12: 234. 14-19.

सुत्रामाणम् 49.1: II. 3: 9. 13-14.

स्योना पृथिवी60.7:XXXVIII. 13: 115.17-116.2.

स्वधिते 40.1: II. 1: 8.6.

हव्यवाहम् 8.7: II.15: 21.1-2. हिरण्यगर्भः 25.17, 34.4, 49.1:

XL. 1: 135.1-2(1-16).

B. Mantras outside the printed Katha texts.

अम्रये जनिविदे स्वाहा २५ । ११॥ | अग्निना रियम् २२।२॥ अग्निरिमाम् २८।४॥ अग्निरैतु २८। ४॥ अग्निर्मा जनिमान् २५। ३१॥ अग्ने प्रायश्चित्ते २८।४॥ अङ्कन्यङ्का २६।२॥ अङ्गादङ्गात् ३६। ११॥ अदितिद्यीः ७०। ६॥ अनड्वाहं प्रवम् ४५। १०॥ अनालिखन् ३५।१॥ अनृक्षरा ऋजवः २५ । १॥ अन्तर्दधे पर्वतैः ६३।४॥ अन्नमयेन माणेना २९।१॥ अन्नमेव विवननम् २९।१॥ अपयन्त्वसुराः ६३ । ३॥ अपस्यं त्वा मनसा चेकितानम् 301311 अपस्यं त्वा मनसा दीध्यानाम् ३०।३॥

अप्वा नामासि ९। २॥ अमीवहा वास्तोष्पते १२।१॥ अमृता वाक् ६३।५॥ अमृतोपस्तरणमसि २४। १४॥ अयं यज्ञः ६३। १०॥ अयं नो मह्याः २६। १२॥ अर्यमणं चु देवम् २५।३०॥ अवधमहम् ४१। १८॥ अश्मन्वती रीयते २६।१२॥४५।१२॥ अहं गर्भमाद्धामि ३०।३॥ अहोरात्रैः ६३। १३॥ आगच्छत पितरः ६३ । ४ ॥ आतिष्ठेमम् २५। २८॥ आ त्वा कुमारः ११।२॥ आदित्या रुद्रा वसवः ६३। ७॥ आधिपत्यानि यज्ञंषि २५।१५॥

(APP. III.) आमासु पक्तम् ६३। ११॥ आ मे यन्तु ६३।४॥ आयमगात् ४०।९॥ आयुर्घय ३४।६॥ आर्द्रदानवः स्य ४०।१०॥ आशासाना २५ । ४॥ इदमहम् २।१॥ (APP. I.) इदमहमझौ २।१॥ (APP. I.) इन्द्राणी चक्रे ३१।२॥ इन्द्राय स्वाहा १७।१॥ इमां त्वमिन्द्र २५।४७॥ इयं दुरुक्तात् ४१।११॥ इयं नारी २५। ३२॥ इह प्रजाः ५८।१॥ इह रडिः २६। १०॥ ५९। ३॥ इहैव स्थूणे ११।२॥ उत्तरं पादमवनेनिजे २४। १०॥ उत्सृजामहेऽध्यायान् ९।१०॥ उदुत्तमम् २५। ४७॥ उपहृता इह २७।३॥ उपहता भूरिधनाः २७।३॥ उपवाय राज्ञः ४०। १५॥ उष्णाश्च शीताश्च ४०। १०॥ ऊर्ज वहन्तीः ६३।१६॥ ऊर्ज विभूती २७।३॥ ऋतमेव परमेष्ठि १४।६॥ ऋतस्य गोप्त्री ४१।११॥ ऋतेन स्थूणाम् ११।३॥ वकमिषे २५। ४२॥ एतद्वः पितरः ६३। १०॥ एतद्वः सत्यम् १५।५॥ एत पितरः ६३। ४॥ एषा व ऊर्क् ६३। ११॥ पह्यदमानम् २५। २८॥ ४१।८॥ | निन्दिनि सुमगे ५४। ४॥

करत् ३०। ५॥ केशिनी श्वलोमिनी ३५।१॥ को नामासि ४१।१५॥ क्रव्यादमग्निम् ४५।६॥ खे रथस्य २६। १॥ खे रथस्य २५।९॥ गन्धर्व पतिवेदनम् २५।३५॥ ग्रभ्णामि ते २५।२२॥ गृहाणामायुः २७।३॥ गृहानहम् २७।३॥ चन्द्र प्रायश्चित्ते २८। ४॥ चित्तस्य समाऽसि ४१।१३॥ जय २३।२॥ and passim. जरां गच्छ ४१। ७॥ जीव शरदः शतम् ३४। ७॥ तच्युः २४। ११॥ २५ ।४३॥ ४१ ।१४॥ तत्सवितुः १। २८॥४१। २०:। ४९। १॥ ता मन्दसाना २६। १२॥ तां पूषन् २५।२२॥ तृप्यन्तु भवत्यः ६५। ७॥ तृष्यन्तु भवन्तः ६३।१८॥ ६५।६॥ ज्यम्बकं यज्ञामहे २५।३७॥ ज्यायुषं जमद्ग्नेः २८।४॥ दक्षिणं पादमवनेनिजे २४।१०॥ देवाः कपोत ५६।१॥ (App. VI.) देवा ग्रावाणः ६१।५॥ देवाश्च पितरश्च ६३।२०॥ देवीर्देवाय ४१।६॥ ध्रवं सिनोमि ११।२॥

नमी हमाय मोहमाय ४ । २०॥ नीललोहितं भवति ३१ । ४॥ परीदं वासः ४१। ७॥ परीमं सोमम् ४१। ७॥ परीममिन्द्रम् ४१। ७॥ परीमं मनुम् ४१। ७॥ परीमे गाम् ४५। ११॥ ५६। २॥ पिता बत्सानाम् ५९ । ६॥ पुनः पत्नीम् ३१ । २॥ पुमानग्निः ३२।३॥ प्रमानिन्द्रः ३२।३॥ पुमान्विष्णुः ३२।३॥ पूषा त्वेतः २५।५॥ पूषा मे पशुमान २५। ३८॥ पृथिवी दर्वि: ६३। १४॥ मजापतये त्वा परिददामि ४१।१७॥ प्रजापते तन्वं मे ३०।३॥ प्रजाभ्यस्त्वा १६।३॥ प्रतिष्ठे स्थ ३।८॥ प्रेतो मुञ्जामि २५।५॥ बृहत् ३०।७॥ ब्रह्मचर्यमागाम् ४१। १०॥ ब्रह्मचार्यसि ४१। १७॥ ब्रह्मणाद्भिः ४८। १॥ भसत् ३०।६॥ भूयो जातः ३८। २॥ मक्षु धाता ३८। २॥ मम चामुष्य च २४। १६॥ मम बंते ४१।९॥

मयि दोहोऽसि २४। ६॥ मां चैव पश्य २९।१॥ माता रुद्राणाम् २४। १९॥ मा ते कुमारः ६३। १७॥ मा ते केशान् ४०। १३॥ मा ते गृहे २८। ४॥ मा मे क्षेष्ठ ६३।१७॥ मा विदन्परिपान्थिनः २५।५॥ २६।५॥ मित्रस्य चक्षः ४१ । १३ ॥ मृत्यो पदम् ४५ । ८॥ मेथां महाम् ४। १९॥ ४१। १८॥ मेथां मे वरुणः ४१।१८॥ यं सीमन्तम् ३१।२॥ य ऋते चित् २७।२॥ यत्स्रारेण ४०। १२॥ यथायं बातः ३३।२॥ यद्राह्मणस्य ४१ । २३॥ यद्वः क्रव्यात् ६३। १३॥ यन्नो भयम् ७२। ३॥ (App. VIII.) यनमधुनः २४। १३॥ यन्मे प्रकामात् ६३। ११॥ यनमे माता ६३।५॥ यनमे रामः ६३। १९॥ या अकुन्तन् २५। ४॥ या तेऽपशब्या २५। २०॥ या ते पतिझी २५।२०॥ या ते ऽपुत्रिया २५। २०॥ या ते ऽलक्ष्मीः १८।२॥ या मेघा ४१। १८॥

यासामूघः ५८।२॥ यास्तिष्ठन्ति ६३।५॥ युक्तः पुरस्तात् ४७।६॥ (Арр. V.)

युजे स्वाहा ९।३॥ यवानं पतिम ५९।५॥ येऽत्र पितरः ६३।१५॥ येन धाता ४०। ११॥ येन पूषा ४०। ११॥ येन भूयः ४०। ११॥ येनावपत ४०। ११॥ ये मामकाः ६३। १०॥ ये इमशानेषु २६।८॥ येषां मध्ये २७। ३॥ रायस्पोषाय त्वा १६।४॥ रेवतीस्त्वा ४१।५॥ वसवस्त्वाग्रिराजानः २४॥१२॥ वसवो व्रतपतयः ८।२॥ वह वपाम ६२।२॥ वह मांसम् ६२।६॥ वहान्नम् ६२।६॥ वायो प्रायश्चित्ते २८। ४॥ वास्तोष्पते प्रतरणः १२।१॥ वास्ताष्पते प्रतिजानीहि १२।१॥ वास्तोष्पते शग्मया १२।१॥ विष्णो प्रायश्चित्ते २८। ४॥ विष्टरोऽसि मातरि २४। ७॥ विष्टरोऽस्यन्तरिक्षम् २४।११॥ शण्डो मर्कः ३५।१॥

शं ते हिरण्यम् २५।९॥
शं न आपः २५।४॥
शरीरं मे ४१।१८॥
शुनं वद १७।२॥
श्रद्धाया दुहिता ४१।११॥
संस्जतु त्वा ६६।७॥
संकाशया विवहतम् २६।६॥
सम्राज्ञी श्वशुरे २५।४७॥
सविता ते हस्तम् ४१।१६॥
सरस्वति प्रेदमव२५।२३॥(App.
IV.)

सह वाचा २९ । १ ॥
सा त्वमिस २५ । २७ ॥
सीसे मिलिम्लुचामहे ४५ । ७ ॥
सुितंशुकम् २६ । ४ ॥
सुगाईपत्यः ४६ । ७ ॥
सुमङ्गलीः २५ । ४६ ॥ २६ । ५ ॥
सुभवः सुभवा असि ४१ । २१ ॥
सुन्तवन्तः २७ । ३ ॥
स्यवसात् २४ । १९ ॥
स्यं प्रायश्चित्ते २८ । ४ ॥
सोमः प्रथमः २५ । २२ ॥
सोमो ददत् २५ । २२ ॥
सोमो मा ज्ञातिमान् २५ । ३६ ॥
सुषाणां श्वशुराणां च २५ । ४७ ॥
समृतं च मे ४१ । २३ ॥

स्वधां वहध्वम् ६३।१३॥

हर्यक्ष्णः ३५। १॥ हिरण्यकेशम् ७१।१३॥ हिरण्यपाणिम् ४५।५॥

हिरण्यवर्णाः ३।५॥ (two), १६।५॥४३।४॥ (four verses.)

II. List of remarkable words.

अकत् ४४।३॥ अङ्गारिन् ६२ । ३॥ अज्यानि ४४। ३॥ अज्यानी ५३।३॥ अतष्ट ५२।५॥ अध्याहिताम्नि २८।३॥ अनवलोभन ३१।६॥ (cp. the note). अनुप्रवचनीय ४१।१९॥ अपन्थदायिन् ३ । ११॥ अपाच्य ५१। ६॥ अभिदक्षिणम् २५। २८॥ अवकीर्णिवत १।३२॥ अष्टाचत्वारिंशत्संमित ४।१॥ अस्वतन्त्र १ । १०॥ आकालिक ९।७॥ आखुराज ५५।५॥ आग्निपावमान २५।१९॥ आचारिक २५। ७॥ आधिपत्य २५ । १५॥ आबन्धनीय ३६।५॥ आयतिक ५६।१॥ आयोजनीय ७१।२॥ आर्तव ५५ । १॥ उदकानी २०।२॥ उद्रोहण ६०।९॥

उद्यपन ७१। ११॥ उद्घाह २२ । ३ ॥ २५ । २६ ॥ उपकाश ४६।३॥ उपतक्षन् ५४। २॥ उपध्र ७२।५ ॥७३।५॥ उपयन्त २५। २१॥ उपयम १४। १०॥ उपयमन १५।३॥ उपरिजनन ३०।६॥ उप्य ५१।१२॥ उलपराजी २८।१॥ औपवस्त्र ४६।२॥ औपसद ४७।१।५३।१॥ कपुज ४०।२॥ क्तप ४।८॥५।९॥ कृपयज्ञ ७१। १३॥ गन्धर्व १९। ३॥ (peculiar meaning). गोलक ७०।५॥ गौदानिक १७।१॥

घृष्-संनि ३४।६॥

चात्रहीत्क ४३।१॥

जीवन्ती २५। ४४॥

तक्षन् ५४। २॥

तर्भन् २५।९॥२६।३॥ तिलपेशल ४०। १८॥ तुण्डिल ७०।४॥ तूणव १७।२॥ त्रैविद्यक ४२।१॥ दर्भस्तम्भ ४३।४॥ देवकुल १९।३॥ देवतुमुल ९।७॥ धान्वन्तरि ३६। १४॥ ५४।१॥ धुर ७२।५॥७३।५॥ नम्-उप (caus.) १४।६॥५१।१२॥ नाडी १७।२॥ निषाद ६५।८॥ निष्टक्यं २५।९॥ निस्तान्तव ४।७॥ पक्षिन् ९। ११॥ पक्षमगुण ४०। १८॥ पणव १७।२॥ परमेष्ठिन् ४५।२॥ परिवप्य ५१। १२॥ पाणिमार्ग ४। १९॥ पृथक्तन्त्र २५।२४॥ पेशी ६२।३, ५॥६६।३॥ प्रजानक २०।२॥ प्रतिद्रव्यम् ५२।७॥ प्रतिनाम ५२।७॥ प्रतिसखि १७।३॥ प्रत्यनुवाकम् ५२।७॥ प्रास्थानिक २३।१॥

बीजवपनीय ७१।८॥ ब्रह्मदेय १५।१॥ भद्रपीठ १७।१॥ मज्जुका ६२।४॥ मण्डप ७१। १४॥ मलज्जु २।४॥ महिषिका १९।७॥ मार्ष २४। ९॥ मुनिवत ४। १४॥ मुचित १।१८॥ यथोपपात्त २०।२॥ ३४।३॥ यूनबद्ध ४।४॥ लक्षणिन् १४।३॥ वंशोद्धीक्षणिक १२।२॥ वलीक ९।९॥ वस्त्रय्-सं १।१६॥ वाजि ४०।६॥ वात्सीपुत्र १९।७॥ वात्रीघ्न (वात्रिघ्न) ४७। ९॥ विमोचनीय ७१।९॥ विषद ६३।१८॥ वीक्षित २५।४६॥ वैवाहन ४७।१॥ वैश्रवण २१।२॥५४।२०॥ व्यत्यासम् (gerund) ३०।३॥ शमीलाज २५। २९॥ शमुक ७२।१॥ शरण ११।१॥ शाकपिण्डी २२।१॥

शाणी ४।८॥ शणीचीर ५।९॥ शुक्कदेय १६।१॥ षडाहुत ४८।१॥ संस्थितयजुः ३६।६॥ संहतकेश १।३॥ सटोद्धरण ३१।६॥ सन्तान २५।१२॥४७।७॥ सांस्पर्शक १।१७॥
साध्-प्र ३१।२॥
सुचरितिन १०।१॥
हिविष्यकल्प १९।१॥
हिविष्यपुण्याह २०।१॥
ह-अभिसं ३।५॥
होलाक ७३।१॥

CORRIGENDA.

Page	Line	마르기 보고 있는 이 마르크 홍토 말다. 이 이 그는 아이 이 이 모르를 했다.
iii	12 from below-	"and" must be cancelled
		("writing, though").
V	15	read: ्यणीयायामुक्ताः
vi	5 from bottom:	read: texts,
vii	9	read: for convenience's sake,
vii	16	" critical
viii		", Kāthakagrhya-
1		" Adityadarsana's
4	15	., पर्पटः
4	18	., ०विशेषः
7	2 from bottom	" Thus T; A:
8		,, धारयेत
8	13	" आन
8	6 from bottom	" वास्तंगतेन
16	7	" स्नानम्
45	13	,, उद ीच् यो
86	1 from bottom(tex	ct),, अ दि तृण ०

· Pa	ge Line		
89 91	- 410	m botton	Little Transporter OT & Hall
108		m botton	,, पूषा त्वेतो ⁿ ,, ०मानीये० instead of ०मानाये०
122	14		. 그 댓글 마 <u>그 첫 발</u> 왕으로 의 글로워
139	10		
148	6		, भधु Instead of मुधु , ॰कर्मविधिना वाज्य॰ (separated)
149	8		,, दर्शनमा०
150	3		" ज्योतिःशास्त्र० (united)
156	2		, प्रदक्षिणं instead of our
157	13		,, तानुष्यमानान् instead of
159	5		तानुत्य० cancel the figure 2 and insert the following line: आ०। सर्पिकादिति व्याख्यातम् ² ॥
160	4		read: ब्राह्मणस्येति
227	5 from	bottom	""were" instead of "more"
236	8 ,,	,,	., lost ,, ,, last
245	1 ,,	,,	" Ahnencult
257	З",	,	" Vișnusmrti
265	1 ,,	,	,, lost instead of last
266	2 ,,	22	
267	1&2 ,,	"	,, वाक् ,, ,, वाक ,, Amsterdam and deel
272	16		,, श्राद्धे instead of श्राद्धं

द्यानन्द महाविद्यालय संस्कृत-ग्रन्थमाला। * प्रकाशित ग्रन्थ *

१—अथर्ववेदीया पञ्चपटालिका	
र—ऋग्वेद पर व्याख्यान	१॥)
३—जै।मेनीय उपनिषद् ब्राह्मणम्	१।)
४—दन्त्याष्ट्रविधः	२॥)
५—अथर्ववेदीया मण्डूकी शिक्षा	II)
६-अथर्ववेदीया वैहत्सर्वानुक्रमणिका	१)
७-रामायणम्, अयोध्या काण्डम्, ४ अंक	ક)
(North-Western recension)	&)
८ – वैदिक कोप (प्रथम भाग)	
९.—काठकगृहासूत्र	१२) ७)

यन्त्रस्थ प्रन्थ

१—रामायणम् अयोध्याकाण्डम् , Fase, V. सं० पं० रामलमाया २—चारायणीय शाखा मन्त्राषीध्यायः । सम्पादक भगवद्दत्त ३—ऋग्वेद भाष्यम् उद्गीथाचार्य प्रणीतम् ऋ० १०१५—१०।८३॥ सम्पादक-भगवद्दत्त ।

SUPDT. RESEARCH DEPARTMENT,

D. A. V. College, Lahore.